

Se diskussioner, statistik och författarprofiler för denna publikation
på: <https://www.researchgate.net/publication/376353096>.

Furscience: Ett decennium av psykologisk forskning om Furry Fandom.

Boka · December 2023.

CITATIONER.

0.

LÄSER.

25,141.

5 författare, inklusive:

Courtney Plante.
Bishop's University 121 PUBLIKATIONER 1 299 CITATIONER.

SE PROFIL.

Stephen Reysen.
Texas A&M University-Commerce 199 PUBLIKATIONER 3 741 CITATIONER.

SE PROFIL.

Sharon Roberts.
University of Waterloo 89 PUBLIKATIONER 1 094 CITATIONER.

SE PROFIL.

Allt innehåll som följer denna sida laddades upp av Stephen Reysen den 26 december 2023.

Användaren har begärt förbättring av den nedladdade filen.

Furscience.
Ett decennium av psykologisk forskning om Furry Fandom.

Furscience.
Ett decennium av psykologisk forskning om Furry Fandom.

Redigerad av.

Courtney N. Plante.
Biskopsuniversitetet.

Stephen Reysen.
Texas A&M University-Commerce.

Camielle Adams.
University of Calgary.

Sharon E. Roberts.
Renison University College, University of Waterloo.

Kathleen C. Gerbasi.
Niagara County Community College.

International Anthropomorphic Research Project Commerce, Texas, USA.

ISBN-13: 978-0-9976288-3-8.
Copyright © 2023 författare.
Commerce, Texas, USA.
Omslagskonst av @echojustice.

Den här boken är licensierad under en Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY-NC-SA 4.0).

Innehållsförteckning.
Erkännanden.

Del 1 – Vad är allt detta?

Kapitel 1 – En introduktion till den här boken 1.

Courtney "Nuka" Plante.

Kapitel 2 – Furry 101: En (kort) historia om Furry Fandom 7 Joe Strike Kapitel 3 – Furtuity: The Story of Furscience
19 Kathleen Gerbasi, Courtney "Nuka" Plante, Sharon E.

Roberts, Stephen Reysen, Elizabeth Fein.

Kapitel 4 – En (inte alltför smärtsam) Introduktion till forskningsmetoder 39 Courtney "Nuka" Plante.

Del 2 – Furies som gör lurviga saker.

Kapitel 5 – Vad är en Furry? 95.

Courtney "Nuka" Plante.

Kapitel 6 – Being Furry: Fanship kontra Fandom 131 Stephen Reysen & Courtney "Nuka" Plante Kapitel 7 –
Fursonas – Up Close and Fursonal 157 Courtney "Nuka" Plante Kapitel 8 – Fursuited for Success 207 Courtney
"Nuka" Plante Kapitel 9 – Makin' Stuff, Takin' Stuff: Furry Content 231 Stephen Reysen, Courtney "Nuka"
Plante Kapitel 10 – OwO Vad är det här? Sex och pornografi 259 Thomas R. Brooks, Frances HI Henry, Anna R.
Henry, Courtney "Nuka" Plante Kapitel 11 – Fuzzy Lines: Subgroups and Furry-Adjacent Groups 285 Stephen
Reysen, Courtney "Nuka" Plante Kapitel 12 – The Drama Llama : Konflikt och portvakt 317 Courtney "Nuka" Plante.

Del 3 – Genom siffrorna: Furry Demografi.

Kapitel 13 – Generation Furry: Ålder, socioekonomisk status och relationer 375 Courtney "Nuka"
Plante.

Kapitel 14 – Rasifierade identitetsgrupper och etnicitet i Furry Fandom. 411 Sharon E. Roberts, Camielle Adams,
Courtney "Nuka" Plante Kapitel 15 – Sex och genus i den lurviga fandomen 443 Anna Renee Henry, Frances HI
Henry, Sharon E. Roberts, Courtney "Nuka" Plante Kapitel 16 –

Sexuell orientering i den lurviga fandomen 497 Frances Hl Henry, Anna Renee Henry Kapitel 17 – Furry Beliefs: Religion and Politics 545 Courtney "Nuka" Plante, Camielle Adams.

Del 4 – Det är allt i ditt huvud: Furry Psychology Kapitel 18 – From All Walks: Individual Differences 571 Stephen Reysen, Courtney "Nuka" Plante Kapitel 19 – Spinnande motorer: Fläkt drift och motivation 607 Stephen Reysen, Courtney "Nuka" Plante Kapitel 20 – The Animal Within: Animal Attitudes and Therianthropy 637 Kathleen Gerbasi, Elizabeth Fein, Courtney "Nuka" Plante Kapitel 21 – Haters Gonna Hate: Furry Stigma 657 Stephen Reysen, Courtney "Nuka" Plante Kapitel 22 – The Kids Are Alright: Furry Well-Being and Mental Health 683 Stephen Reysen, Courtney "Nuka" Plante Chapter 23
– Autism in the Furry Fandom: Opportunities, Barriers and Recommendations 705 Elizabeth Fein, Amy Adelman Kapitel 24 – Furry Identity, Furry Capital, and Intrasonas: Merging Quantitative, Qualitative, and Anthropological Findings to Form the Furry Fandom Identity Resolution Model (FFIRM) 733 Sharon E. Roberts.

Del 5 – Curtain Call.

Kapitel 25 – En pågående svans: Vart går vi härifrån? 773 Courtney "Nuka" Plante.

Författarbiografier 777.

Erkännanden.

Furscience är, och har alltid varit från början, ett samarbete. Och precis som en Broadway-show är det lätt för en publik som tittar från utsidan att glömma att skådespelarna på scenen bara representerar en bråkdel av alla människor som behövs för att få en produktion att hända! I denna anda vill vi på Furscience tillsammans tacka alla människor som har hjälpt oss att komma dit vi är idag, utan vilka denna bok inte skulle vara möjlig. Vi kommer att försöka känna igen varje person som har hjälpt oss på vägen, men inser att det är en fantastisk uppgift:

Furscience representerar det kumulativa bidraget från hundratals människor (för att inte tala om tiotusentals furries som generöst har gett sin tid och ansträngning gratis för att hjälpa oss med vår forskning). Trots våra bästa ansträngningar kommer vi nästan säkert att glömma

för att nämna människor. Denna förbiseende ska ses som en reflektion över det mänskliga minnets bräcklighet och på vårt ödmjuka erkännande av hur många människor vi är skyldiga stort tack, och inte som att vi är otacksamma för allt som så många människor har gjort för att hjälpa oss över år! Kathy Gerbasi Jag skulle vilja rikta ett stort tack till alla forskningsassistenter vi har arbetat med under åren, utan vilka det aldrig skulle ha varit någon pälsforskning! I alfabetisk ordning, och efter bästa förmåga att minnas, är de Charlie Aquilina, Ashley Borelli, Eric Broeker, Troj Brueghel, Mike Cline,

Carlos Darby, Emma Verratti DeChellis, James Ducas, Erika Edwards, Caitlin Fulle, Tim Gadawski, Anthony Hartman, Rebecca Hewitt, Justin Higner, Dan Kish, Elise Koepke, Darryl Lockie, Jared McCaffrey, Brian Mendel, Nick Paolone, Anthony Paterno, Adam Privitera, Tristan Puffer, Jennifer Raymond, Isaia Sciabarrasi, Joe Vullo. Förutom de ovan nämnda personerna, av vilka de flesta har varit mina elever, och de tusentals furries som har deltagit i forskningen under de senaste 10 åren, vill jag också särskilt tacka Laurence "Green Reaper" Parry, William Conde, Michael Brenner och Douglas Muth (Giza) för deras fortsatta stöd och intresse för pälsforskning och Simona Ghai för hennes fantastiska transkriptionsförmåga. Courtney "Nuka" Plante Jag började det här som doktorand, vid en tidpunkt då mitt förtroende för projektet var skakigt och när jag inte var säker på om det jag gjorde skulle döda mina karriärmöjligheter eller inte. I det avseendet vill jag rikta ett stort tack till min handledare på forskarskolan, Dr Richard Eibach,

och till hans partner Dr. Steve Mock, som båda hjälpte till att utveckla de forskningskunskaper jag fortfarande använder idag och som hjälpte mig att balansera min iver och entusiasm att springa iväg och göra denna galna linje av

forskning med behovet av att förbli grundad och pragmatisk. I samma anda vill jag också tacka mina kollegor, särskilt Kathy, Stephen och Sharon. Jag anser mig vara den lyckligaste doktoranden som någonsin levt på grund av dem; medan de flesta doktorander bara har en handledare, hade jag turen att ha fyra som mentorde mig genom en tuff tid i mitt liv. Alla framgångar jag har idag kan tillskrivas deras kombinerade ansträngningar. Jag skulle också vilja tacka de furries jag har träffat under åren som har varit avgörande för att antingen direkt hjälpa till med vår forskning eller som har hjälpt mig personligen som en person som gör furry research. Detta inkluderar, men är inte på något sätt begränsat till, Alberta Furies, Waterloo Furies och UW Bronies Club. I synnerhet skulle jag vilja tacka Edolon, som introducerade mig för Kathy i första hand, Kaa, som var avgörande för både moraliskt stöd och hjälpte till att sätta upp och driva ett datoriserat experiment på en lurvig kongress. Tack till podcasterna Fur What it's Worth och Furcast, som båda var tidiga anhängare av vår forskning och hjälpte oss att sprida våra rön till furries runt om i världen! På samma sätt, tack till Greenreaper för att du hjälpte oss att öka våra resultat om Flayrah och för att du är en så entusiastisk anhängare av vårt arbete. Tack till all kongresspersonal som har hjälpt oss att forska på deras kongresser, inklusive att tillmötesgå alla våra konstiga förfrågningar. Detta inkluderar en myriad av personal på Texas Furry Fiesta (t.ex. Istanbul, Glass), Anthrocon (t.ex. Kage, Giza), Further Confusion (t.ex. Carbon), Oklacon (t.ex. Lenny och Andy), Furnal Equinox, Canfurence, Eurofurence, Fur-Eh och Furality (t.ex. Alofoxx)! Jag vill också tacka de många furry forskare, av vilka många har gett värdefull input, feedback, perspektiv och kritik av vårt arbete, vilket bara har bidragit till att göra det bättre! Detta inkluderar Troj, som har varit ett fantastiskt soundboard att studsa kliniska idéer mot, Hazel (Bobbi) Ali Zaman, som alltid ger utmärkt perspektiv och driver oss att överväga en mer fenomenologisk blick på vårt arbete, Yerf, vars kritik har varit en produktiv kreativitet. friktion och till Camielle (Kiris) (Kiris)

Adams, som jag, förutom att redigera den här boken och erbjuda ovärderliga perspektiv och forskningsidéer om statsvetenskap och BIPOC-frågor, också anser vara en kär vän! Slutligen skulle jag vilja förlänga en enorm tack till min vän och kamrat furry Ocean, som ensam är den person som är mest ansvarig för både mina.

resa in i det lurviga fandomen och in i det som så småningom skulle bli Furscience! Sharon Roberts Det finns så många människor som har arbetat bakom kulisserna för att göra Furscience möjlig. Om inte de institutioner, tidskrifter och finansiärer som såg löftet i vårt tidiga arbete hade vi inte lyckats. Tack till våra finansiärer för att ni hjälpt oss med några av de många forskningsprojekt som presenteras i denna bok: Renison University College för såddfinansiering; uppstartsbidrag från University of Waterloo; tack till The Bob Harding and Lois Claxton Humanities and Social Sciences Endowment Fund; och ett hjärtligt tack till SSHRC för förmågan att säga: Denna forskning stöds delvis av medel från Samhällsvetenskapliga och humanistiska forskningsrådet. Så tack så mycket, Tom, för att du lärde mig hur man skriver bättre bidragsansökningar. Lev länge och blomstra, vän. Jag är tacksam för de många kongresserna och deras otroliga personal som har hjälpt oss att lyckas, av vilka många redan har nämnts av mina kollegor. Ett personligt tack från mig och Malicious Beaver går dock ut till arrangörerna av Anthrocon, CanFURence, ConFuzzled, Eurofurence, NordicFuzzCon, Furnal Equinox, Oklacon, Furality, Owomaccon, Texas Furry Fiesta, Furpoint, VancouFur, Alamo City Furry Convention, Further Förvirring och Furry Pinas. Vi är så tacksamma för dessa partnerskap och vänskaper. Vi riktar också ett hjärtligt tack till många underbara människor i det lurviga samhället som har arbetat outtröttligt med Malicious Beaver i bakgrunden för alla möjliga ansträngningar. Det är så många av er, men vi riktar ett speciellt tack till Dr. Conway, Arc Husky, Jacob, Tempe O'Kun, Cheetah Spotty Cat, Jyanon, Germanshep, Trax, Arrkay, Andy, Lenny och Moms of Furies. Din vägledning, generositet och vänlighet är så uppskattad av oss båda. Tack till våra engagerade studenter, forskningsassistenter och Furscience-volontärer: Chelsea, Kayla, Abigail, Marie-Michelle, Scott, Roula, Rebekah, Simona, Kendra, Jacklyn, Kim, Iona, Anna, Charles, Troj, Dawn, Asher, och många andra. Jag känner en sådan tacksamhet när jag tänker på professor James Côté. Tack för

investerar så mycket energi och tid i min utbildning och för att jag har fortsatt att vägleda mig genom hela min akademiska resa. Vilket privilegium det har varit för mig att lära av dig under det senaste kvartssekket. Tack också så mycket för din feedback och uppmuntran angående Furry Fandom Identity Resolution Model (FFIRM), som gör sin debut i kapitel 24 i den här boken.

Mitt hjärtliga tack går till vår kreativa och kommunikationsdirektör, Malicious Beaver, för ditt oändliga engagemang för Furscience och mig. Och tack till mina andra Furscience-kollegor – min kära vänner. Jag är så tacksam för ditt tålamod och din visdom. Jag känner mig så lyckligt lottad att ha fått chansen att hjälpa till att skriva den här historien om Furtuity. Slutligen, tack till det fantastiska lurviga samhället som har fått oss att känna oss så välkomna i lurviga utrymmen. Som jag berättar för eleverna i min kurs i Forskningsmetod, erbjuder deltagare som delar med sig av detaljerna i sina liv forskare de mest värdefulla gåvorna. Att lära sig om ebb och flod i så många furries liv har varit ett anmärkningsvärt privilegium. Tack till den lurviga fandomen för att du deltar i våra många studier och stödjer denna forskning. Vi är tacksamma. Stephen Reysen Tack till Tanner McCarter, Jessica Gamboa, Amanda Gamboa och Jessie Kierbow som har varit med i vårt Texas Furry Fiesta-team i många år (och förhoppningsvis många fler). Tack också till elever som har hjälpt till tidigare: Catherine Schroy, Jamie Snider, Jason Lloyd och Justin Miller. Till sist, tack till Eduardo Soliz. Elizabeth Fein Jag skulle vilja tacka Jennifer Bradley, Ben Gaddes, José G. Luiggi-Hernández och Gabriela Mena Ibarra. Camielle Adams Wow, jag trodde aldrig att jag skulle göra den här typen av uttalande för en facklitteratur, men här är jag. Livet har verkligen skickat en mängd olika tester och utmaningar i min väg, men jag är väldigt tacksam över att ha fått alla de unika möjligheter som jag har fått. Jag hoppas att med varje publikation jag blir ombedd att delta i, mina verk upplyser och stärker andra att ytterligare utforska och

söka deras förståelse. Kom ihåg att om vi alla gör en sak varje dag som påverkar någon annan positivt, så kan vi gradvis förändra världen. Först och främst vill jag tacka Skaparen för mina talanger och min förmåga att uthärda medan det här jag kallar mitt liv utspelade sig runt mig.

Jag vill också tacka min kärleksfulla make, Ocean, för hans kärlek och snacks på kvällen. Verkligen och verkligen, jag skulle vara så vilsen utan honom. Han är verkligen månen för min sol. Jag skulle också vilja tacka mina gudföräldrar, Tonae & Earle, Irene och Cathy för deras uppmuntran och för att de kollade på mig medan saker och ting har varit så tuffa ibland. Likaså stort tack till min kusin, Elaine, som skickade mig många böner om styrka och tålamod. Jag vill också tacka Dr Courtney "Nuka" Plante för att ha inkluderat mig i denna strävan. Dess.

varit väldigt roligt och som en livslång nörd har denna research och redigering varit en fantastisk upplevelse. Sista men absolut inte minst vill jag tacka min mamma, Dee, för att hon lade grunden för mig som barn att se kunskap, forskning och bara läsning som en rolig och engagerande aktivitet. Även om du inte längre är med oss, kan ditt arv och kärlek kännas vid varje topp som jag når, nu och för alltid. Kom ihåg att krama dholes!

Del 1.

Vad är allt detta?

Kapitel 1.

En introduktion till boken.

Courtney "Nuka" Plante.

Du känner till de där ögonblicken i livet där du bara stannar upp, ser dig omkring och frågar dig själv "Hur fan kom jag hit?" Det är vad den här boken är: En chans för oss, medlemmarna i Furscience-teamet, att inventera var vi är och hur vi kom hit. Låt mig förklara. Sedan 2011 har vi, ett team av samhällsvetare som kallar oss Furscience, vetenskapligt studerat furry fandomen – genomfört online

och personliga undersökningar, intervjuer, fokusgrupper och experiment för att bättre förstå vad som får furries att ticka. 1 Under tiden sedan dess har vi genomfört dussintals studier på tiotusentals furries från hela världen, om ämnen som vad som motiverar furries, furry välbefinnande, relationer i furry fandom, furry's attityder till djur, fursonas funktioner, identitetsbildning och mognad i fandom-utrymmen och fandom-konflikt, för att bara nämna några. När vi började fanns det relativt lite psykologisk litteratur om ämnet furries vid en tidpunkt då många nyhetskanaler, tv-program och hatare på nätet hade mycket att säga om furries. Och så gjorde vi det som alla bra akademiker strävar efter att göra: vi publicerade vår forskning för att försöka föra kunskap till ett ämne som människor bryr sig om. Vi publicerade vår forskning i akademiska tidskrifter, bokkapitel och online på vår egen webbplats på ett relativt bitvis sätt. Vetenskapliga tidskriftsartiklar och bokkapitel representerade en djupdykning i mycket specifika, tunna skivor av lurvigt beteende medan vår webbplats regelbundet visade upp resultaten av vår senaste studierna. Vi gjorde detta under större delen av ett decennium, och samlade gradvis en större och större hög med publicerade artiklar och kapitel och utökade vårt onlineförråd av resultat genom att ta tag i varje ny studie som en post-it-lapp på en allt mer upptagen whiteboardtavla på kontoret. För varje år som gick fokuserade vi på att lägga ut fler artiklar och lägga till mer data på vår webbplats, med lite tid att göra något annat eftersom så fort vi slutfört att analysera data från en studie, höll vi redan på att sätta ihop materialet för nästa studie – det fanns alltid en mer konvent att gå till, ett mer prov att få.

1 Som vi förklarar i kapitel 3 har några enskilda medlemmar i vårt team varit.

genomfört studier sedan så tidigt som 2006, men vi gick inte samman som Furscience-teamet förrän 2011!

Och sedan, 2020, sattes världen till ett skrikande stopp av en global pandemi. Karantäner satte stopp för lurviga konventioner under mer än två år, liksom för regelbunden akademisk verksamhet. Som professorer höll vi fortfarande onlinekurser, men bortsett från det satt vi, liksom resten av världen, alla fast i ett hållmönster och väntade på att pandemin skulle ta slut. Den halsbrytande cykeln av datainsamling, analys, planering och sedan mer datainsamling upphörde tillsammans med allt annat. Utan några kongresser att delta i, fann vi oss plötsligt med lite okarakteristisk fritid på våra händer.

Det var då vi tog ett steg tillbaka och insåg att vi på mer än ett decennium aldrig riktigt hade slutat för att sätta ihop alla delar, för att ta en helhetssyn på all vår data. Efter en viss studie skulle vi skörda de saftigaste och mest spännande informationsbitarna att dela med oss av i publikationer och på vår forskningswebbplats, men vi gick aldrig riktigt tillbaka för att göra vetenskapens långsammare, mer metodiska slit: att titta på några av de mer vardagliga, men inte desto mindre viktiga, fynd. Vi var så ivriga att tänka om framtida studier som vi aldrig slutade för att jämföra våra nuvarande fynd med de som hade kommit tidigare. Kort sagt, pandemin gav oss en känsla av perspektiv och möjligheten att sitta ner med vår data och porera över den på ett sätt som vi aldrig gjort tidigare. Vi hade äntligen en chans att titta på mer än 30 studier som består av tusentals frågor som ställts till tiotusentals furries och, genom att göra det, började vi se de bredare trenderna och mönstren som bara uppstår från en holistisk blick på en samling forskning.

Det är vad den här boken är: den är den mest kompletta bilden av all forskning vi hittills har sammanställt om den lurviga fandomen. Det är vår mest holistiska blick på psykologin hos det lurviga fandomen, berättelsen med de mest sammanlänkade, överlappande, sammanvävda berättelserna och subplotterna som vi har skrivit. Vi använder hela buffeln, från topp till botten, drar ihop alla våra fynd och tittar på dem inte isolerat, utan med ett öga för att se helheten som de alla bidrar till. Så varför bry sig om att göra det här efter ett decennium? Vi skulle ljuga om vi sa att det inte var åtminstone lite egennyttigt. Ett decennium är trots allt en lång tid för de där irriterande kliande i bakhuvudet att samlas, den där irriterande känslan av "Jag borde verkligen gå tillbaka och ta en ny titt på data, bara för att vara säker på att jag inte har missat något" hopar sig med varje ytterligare studie. Att noggrant gå igenom varje bit av data vi någonsin har samlat in och organisera det har varit uppfriskande.

upplevelse – ungefär som att äntligen sätta undan en söndagseftermiddag för att rensa den där röriga garderoben eller organisera den där skräplådan! Det har också varit ett fantastiskt tillfälle för oss att nå ut och söka perspektiv och expertis hos dem som är bättre studerade på detaljer än vi själva. Även om vi kan vara "experter" när det kommer till lurviga, är vi generalister när det kommer till många av de ämnen som beskrivs i den här boken (t.ex. ras, kön, kön, fandomens historia, politiska övertygelser). Som sådan, medan Furscience förutsatt att all data har experter generöst hjälpt till att tolka och kontextualisera våra resultat inom sina respektive områden, och tillhandahållit viktig historia eller teoretiska ramar för att förstå våra resultat. Det är därför vi har valt en mer "redigerad samling av kapitel" till den här boken snarare än en "samma författare skriver varje kapitel" - det låter oss dra nytta av

andra forskares år av erfarenhet och expertis! En tredje anledning till att skriva den här boken är att ge tillbaka till de furries som har gett så mycket till oss genom åren. Vårt arbete på Furscience skulle vara omöjligt om inte för den generösa tiden av bokstavligen tiotusentals furries som har ägnat tid åt att slutföra våra studier – för att inte tala om de otaliga andra som har hjälpt till att signalera att öka vår forskning, ge användbar kritik och föreslå nya forskningsämnen och tolkningar av våra resultat.

I själva verket var detta en stor drivkraft för att boken blev självpublicerad och släpptes gratis digitalt—eftersom vi verkligen känner att vi har ingått ett partnerskap med furry fandomen, och därför är det bara rätt och rättvist att varje furry kan dra maximal nytta av denna gemenskapsinsats. Det slutliga syftet med den här boken är att vara en one-stop-shop för alla som är nyfikna på furries för att lära sig mer om furry fandomen och dess invånare. Vi har försökt balansera djupet och bredden av vår tackning för att göra den här boken lika relevant för nykomlingar till fandomen som den är för decennier långa aficionados; lika användbart för journalister och oroliga föräldrar som för akademiker, och lika tillgängligt för lekmän som det är för lurviga livsstilare och proffs. Och även om det på ytan kan tyckas lite förmätet för oss att anta att ett så brett spektrum av människor skulle läsa vår bok och få något av den, är detta precis vad vi har sett genom åren från vår Furscience webbplats: varje vecka får vi e-postmeddelanden från furries som vill veta mer om fandomen de är en del av, journalister som skriver berättelser om furries och vill få reda på fakta, 2 föräldrar som vill bättre förstå deras barns nya intresse, och studenter och professorer skriver.

2 Detta är en välkommen förändring från början av 2000-talet, där mycket av media.

diskursen om furries byggde på ogrundade stereotyper och hörsägen.

tidningar om fandomen. Om inte annat hoppas vi att den här boken utökar räckvidden för vår data och kan hjälpa till att göra det lättare för människor som vill lära sig mer om den lurviga fandomen att göra det! Vi har noggrant kurerat och organiserat våra resultat i kapitel i den här boken på ett sätt som både har ett logiskt flöde av idéer från kapitel till kapitel (t.ex. med fakta som bygger på andra fakta) och tillåter läsare som bara är intresserade av ett specifikt ämne för att snabbt och enkelt hitta det de letar efter. I den här första delen av boken börjar vi med det allra grundläggande, och sammanfattar kort historien om hur det pälsiga fandomen kom till, samt historien om var Furscience-teamet kommer ifrån och hur vi genomförde forskningen som vi sammanfattar genomgående resten av denna bok. I del två tittar vi på begrepp och beteenden som är grundläggande för den lurviga fandomen. Detta inkluderar att definiera vad en furry är (eller snarare visa hur svårt det är att spika fast en definition av vad en furry är) och att beskriva vad det innebär att identifiera som en furry. Vi tittar också på kärnbeteenden som är nästan universella i det lurviga fandomen (dvs att skapa en fursona, konsumera och skapa innehåll) eller som åtminstone är förknippade tillräckligt ofta med den lurviga fandomen att de motiverar diskussion (t.ex. fursuits), pornografi). Vi diskuterar också viktiga fandom-relaterade begrepp som de suddiga linjerna mellan furries och andra fandoms, samlingen av olika undergrupper inom furry fandomen, såväl som förekomsten av drama och konflikter i fandom-utrymmen. I del tre tar vi ett annat tillvägagångssätt för att förstå furries,

denna gång tittar på människorna som utgör den lurviga fandomen. Detta inkluderar att titta på demografiska särdrag som är ganska distinkta eller som spelar en viktig roll i karaktären av den pälsiga fandomen (dvs. dess ganska unga ålder, dess övervägande HBTQ+ sammansättning, etc.). Vi ägnar också kapitel åt att ge röst till dem vars närvaro i fandomen ofta förbises eller borstas över med homogeniseringen av det lurviga fandomen, inklusive rasifierade individer, transpersoner och kvinnor.

Vi ger också ytterligare sammanhang för kapitlet om drama och konflikter genom att fördjupa oss i furryfandomens religiösa och politiska övertygelse för att se hur en förståelse av furrys grundläggande värderingar och principer hjälper oss att bättre förstå varför fandomen är som den är. (t.ex. progressiva värden). I del fyra flyttar vi vårt fokus till de psykologiska processer som driver lurviga och lurviga beteenden. Vi överväger individuella skillnader mellan människor och hur de visar sig i pälsspecifika beteenden och fördjupar oss i frågan om vad som tvingar pälsar att vara pälsar i första hand. Vi överväger också djurens roll i furrys liv, inklusive distinktionen.

mellan att tycka om eller att vara ett fan av ett djur och att identifiera sig som ett djur, en distinktion som vanligtvis förbises av lekmän utanför den lurviga fandomen. På samma sätt tar vi upp en mängd olika missuppfattningar som människor har om furry fandom och hur detta bidrar till stigma mot furry fandom, såväl som den inverkan detta stigma har på furrys välbefinnande (och hur fandomen ger en buffert mot detta stigma). Vi riktar också blickarna mot några mycket specifika psykologiska koncept som lyfts fram av furry fandomen, inklusive den betydande förekomsten av neurodiversa furries och furrys roll i att hjälpa människor att navigera den allt mer tumultartade vägen till vuxenlivet. Vi hoppas innerligt att du, när du läser, ingjuts med samma nyfikenhet och passion för att ta reda på mer om detta konstiga och underbara fandom som vi är! 3 Det är det obeskrivliga behovet att ta på största allvar

detta ämne som folk så lätt bagatelliserar eller avfärdar direkt som fånigt eller meningslöst. Och om inget annars kanske den här boken hjälper dig att förstå varför, när vi så ofta får frågan "Varför är du, ett gäng verkliga, seriösa forskare, som gör en studie på en lurvig kongress av alla ställen?", ger vi alltid samma svar:

"För vetenskapen!" 4.

3 Okej, det är förmodligen osannolikt att de flesta av våra läsare kommer att känna sig tvingade till det.

ägna ett decennium av sitt liv åt att vetenskapligt studera pälsar på det sätt vi har – men hej, om du är det, skriv till oss! Vi letar alltid efter medarbetare! 4 Ja, detta är den egentliga anledningen till att vi kallas Furscience.

Kapitel 2.

Furry 101: En (kort) historia om Furry Fandom Joe Strike.

"Furry" är nytt; den är också väldigt, väldigt gammal. När jag säger "Furry är nytt" syftar jag på det som allmänt kallas "furry fandom". Denna ständigt växande gemenskap av människor som är entusiaster av antropomorfa djurkaraktärer har bara funnits sedan de sista decennierna av 1900-talet.

Men furries entusiasm för imaginära varelser som gränsar de mänskliga och icke-mänskliga djurvärlden går långt tillbaka. I själva verket är det före civilisationen själv! Ta till exempel Lejonmannen, eller Löwenmensch, ristad från en mammutbete av en anonym istidsskulptör för cirka 40 000 år sedan. Denna tolv och en kvart tum höga skulptur föreställer en upprätt figur med ett lejonhuvud på en i huvudsak mänsklig kropp och är förmodligen det allra första konstverk som någonsin skapats. En tonåring i jämförelse, grottmålningen känd som The Sorcerer går tillbaka bara 140 århundraden. Upptäckt under den franska landsbygden är Trollkarlen, liksom sin äldre bror Lejonmannen, en teriantrop—

en kombination av människa och odjur. Stående på mänskliga ben pryder en mjukt böjd svans en annars mänsklig rumpa. Hans överarmar pressas hårt mot bälgen medan hans underarmar trycks rakt ut,

sluta i tassor. Hans huvud sportar på horn, tofsade djuröron – och ett par människoögon, runda och tittade över axeln, som om de var förskräckta. Man kan fråga sig om Lion Man och The Sorcerer var avsedda att representera halvt mänskliga, halvt djurgudar, eller kanske var representationer av shamaner eller formförändringar, varelser hemma i både människo- och djurvärlden. En tydligare bild framträder hos de mer kända antropomorfa gudarna i Egypten, nämligen Anubis, den schakalhövdade gudomen som bedömde om en avliden själ var värdig att gå in i livet efter detta. Hans medgudar inkluderade den falkhövdade Horus, Sobek, krokodilflodsguden, kattgudinnan Bastet och en veritabel menageri av andra. Grekisk mytologi är på liknande sätt full av halvget satyrer, människo-/hästkentaureer och minotauren med tjurhuvud. I Indien är apguden Hanuman och den välvilliga elefanthuvudguden Ganesha vördade, medan Kinas legendariska antropomorfa varelser inkluderar apkungen Sun Wukong (en ökad trickster) och.

Japaner inkluderar formskiftande och ofta passande för människan kitsunerävar och tanuki mårdhundar. I inhemska kulturer över hela världen kan vi hitta otaliga exempel på ritualer och ceremonier som hedrar specifika djur – de som hade övernaturliga förmågor eller de som de härstammar från. Indianer tog på sig bisonhudar och utförde buffeldansen i hopp om en framgångsrik jakt och de

bar örnfjädrar och dansade för att hedra det heliga djuret vars domän sträckte sig bortom molnen. Shamanerna från Pacific Northwest Nootka-stammarna klädde sig i björnskin och björnmasker för att "bortföra" barn i en ceremoni som ger vuxna privilegier. Mesoamerikanska och afrikanska stammar skapade och bar masker av djur och människo-/djurhybrider av skäl som sträckte sig från religiösa ceremonier till

hot mot fienden under krig. Detta står i skarp kontrast till det moderna samhället, där vi har förlorat en del av den intima, direkta och till och med andliga kopplingen våra förfäder hade med den icke-mänskliga djurvärlden. Vår relation till den världen har blivit förmedlad, denaturerad: burar och vallgravar skiljer oss från de bestar vi stirrar på i djurparker och naturreservat. Film- och TV-dokumentärer förvandlar djurs liv till berättelser som vi ser säkert från våra vardagsrum och biografier. Djuren vi litar på för näring föds upp och slaktas på fabriksgårdar långt borta

från våra blödiga ögon. För många av oss är det närmaste vi kommer ett flimmer av vår primära koppling till djur uppenbarligen genom våra tama sällskapsdjur, hundarna, katterna och diverse djur som vi ibland väljer att dela våra hem med. Medan djur alltid har haft en central roll i människors liv, har karaktären av den rollen förändrats över tiden. I tidigare tider var djur en integrerad del av människors andliga och kulturella liv, grunden för deras meningssystem. Idag har de reducerats till bara varor eller symboler: idrottslagsmaskotar, företagslogotyper, annonser 1 och, för närvarande relevanta, seriefigurer vars upptåg vi skrattade åt som barn över en skål flingor på lördagsmorgonen. Rötterna till dessa tecknade djur är före moderna

animation och tv. Aesop (eller de olika forntida författare vars verk är nu.

1 Från 2009 till 2020 marknadsförde fotorealistiska, CGI-animerade hamstrar Kia.

Själ i en serie humoristiska TV-reklam. En Kia-chef minns att reklamteamet anlände i helkroppsdräkt för hamster för att presentera kampanjen. 2007 inledde den franska läskan Orangina en reklamkampanj centrerad på CGI-animerade och ganska attraktiva antropomorfa djur; många av reklamfilmerna hade vuxna och till och med erotiska undertoner.

tillskrivs honom) gav djur mänskligt välmående och tal som ett sätt att berätta moraliska berättelser som kastar ljus över våra mänskliga svagheter och brister (uttrycket "sura druvar", till exempel, kommer från fabeln om räven som bestämde sig för att -räckviddsdruvar var sura och inte värda ansträngningen att skaffa dem.) Andra exempel finns i litteraturen, som The Canterbury Tales, en 1300-talsbas inom collegeengelska Litteraturkurser och "Nunnans prästs berättelse", en berättelse om en fåfång tupp som blivit lurad av en listig räv som inte skulle vara malplacerad som ett Disney-animerat inslag. 2 Med tiden, älva

berättelser gav plats för "roliga djur" serietidningar med både igenkännliga, A-List Looney Tunes och Disneys superstjärnor och, ännu mer framträdande, bortglömda karaktärer som Barney Rooster, Foxy Fagan och Dizzy Dog. Dessa karaktärer slingrade sig i fåniga, färgglada berättelser som (när du väl spårar dem online) inte skulle vara malplacerade idag. De beundrades av många fans som skulle växa upp för att fortsätta att vara fans, inklusive Ken Fletcher, en inflytelserik science fiction-artist och en stor bidragsgivare till det tidiga lurviga fandomen:

"Mina föräldrar köpte små gyllene böcker och sånt innan jag gick på dagis och läste dem för mig. Roliga djurserier också, som Bugs Bunny och Uncle Scrooge, och sekundära serier som Andy Panda. När jag var fem eller sex år gav de mig en prenumeration på Walt Disneys serier och berättelser.

Jag började läsa innan dagis. Jag kände igen mitt första ord i en Andy Panda-serie: 'BOOM' – en mycket distinkt, stor explosion som fyller en panel. När idén väl tändes i min hjärna kunde jag lära mig läsa med fonetik ganska snabbt." Reed Waller, som arbetade med Fletcher och som spelade på liknande sätt

en inflytelserik roll på det tidiga lurviga fandomen, hade en liknande historia "Mina föräldrar läste serier för mig och gillar Treasure Island och Tom Sawyer, vad de än trodde kunde intressera mig. De fortsatte att läsa serier för mig eftersom jag svarade på dem och verkade fascinerad av samspelet mellan berättelse och konst; gott omdöme från deras sida. Deras avsikt var att uppfostra sig till ett kreativt geni. De fortsatte att läsa till

mig hela tiden, tills jag läste för dem, och ritade egna serier. Så länge jag minns ville jag bli serietecknare när jag växte upp." Ken och Reeds vägar korsades i den lokala sci-fi-scenen i Minneapolis. "Jag skulle träffa honom minst en gång i månaden eller mer", minns Ken, "omhängande i människors lägenheter. Han verkade som bara en annan kille, men vi båda.

2 Studion tillbringade år med att försöka anpassa berättelsen till en film innan de övergav.

projekt; istället blev konceptkonst för filmen illustrationerna till en charmig barnbilderbok, Chanticleer and the Fox.

hade "vicka ögonbrynen"-persona gömd tills vi litade på andra människor.

"Jag var imponerad - han var lika konstiga eller konstigare tecknade idéer som jag var. Han verkade ha en mer naturlig förmåga att rita än jag. Vi var verkligen kompatibla när det gäller vad vår general intressen var. Och en av sakerna vi upptäckte att vi båda gillade animal comix – och tyckte om att rita dem också." Ken och Reed insåg att de var släktingar som uppskattade varandras arbete och delade en förkärlek för roliga djurserier, klassiska Looney Tunes, Fleischer-animationer och underjordiska seriekonstnärer som Robert Crumb och Vaughn Bod y. "Snart", minns Reed, "var Ken och jag regelbundna bidragsgivare av humoristisk konst till science fiction-fanzines runt om i världen." Ken och Reed började planera sin egen publikation, en ägnad åt roliga djur; inte ett fanzine utan en APA - en "amatörpressförening" - som bara dess bidragsgivare skulle få.

"Vi ägnade vårt åt roliga djurtecknade serier", förklarar Reed, "eftersom det var det huvudsakliga bandet mellan oss. Vi var båda ledsnå över att roliga djur och humoristiska serier, i allmänhet, hade dött en fruktansvärd död på grund av det nya "allvaret" i 1970-talets serier som Frank Millers "Dark Knight" Batman - vi kände att de var en utrotningshotad art. Vi var ointresserade av svärd och trolldom eller mörk fantasi. Det var vi skära tänderna på Monty Pythons Flying Circus, Firesign Theatre, 3 och underjordisk comix— anarkistisk humor."

"Vi var lite medvetna om att vi inte var ensamma", minns Ken, "att det fanns människor där ute med samma intresse av att rekonstruera, återanvända roliga djurtroper från 1930- och fyrtioalet som kände sig lika isolerade som vi gjorde."

Ken och Reed skapade ett flygblad på en sida och ett exempel på "problem noll" för att marknadsföra deras planerade APA. De distribuerade kopior på den lokala seriekongressen, använde sig av Kens kontaktlista ("Jag hade varit ett aktivt fan sedan 1968; vid den tidpunkten hade jag samlat på mig åtta års adresser") och nådde ut till artister i fanzines och APAs som gör roliga djur (liksom för andra som de gissade var roliga djur

vänliga.) "Om de gör science-fiction utomjordingar men gör dem roliga-djur stil, är de förmodligen sympatiska; låt oss skicka ett ärende till dem och se om de svarar på det."

3 The Firesign Theatre var en grupp av fyra unga LA-komiker som skapade en.

serie surrealistiska motkulturella och extremt roliga LP-komediskivor i stil med 1940-talets radiodramer.

Exempelnumrets omslag, en gemensam ansträngning av paret, inspirerades av den sista panelen i en 1950-tals MAD-tidskriftsförfälskning av erans Today-show. 4 Deras omslag föreställer en schimpans, men deras schimpans var en parodi på MAD:s parodi. Klädd i en Star Trek-tunika härmade schimpansen Mr. Spocks kluvna Vulcan-hälsning. De antog också MAD-schimpansens ena ord i dialogen – "Vootie" - som deras APA:s titel: Vootie. Dess undertitel löd "The APA of Funny Animal Fandom", medan Spock-schimpansen varnade potentiella läsare "NO MÄNNISKOR TILLÅTNA!!" De gav sin publikation ett politiskt övertag och förklarade att det var "det officiella organet för Funny Animal Liberation Front." Som Ken och Reed hoppades, hade nummer Noll lockat till sig en hälsosam lista med roliga djurfanartister, som drevs av en rad redaktörer, från 1976 till 1983 och producerade trettiosju nummer på vägen omrörningar av vad som så småningom skulle utvecklas till den pålsiga fandomen En ny, större och bättre APA föddes ashes of Vootie Precis som den publikationen tillägnade sig ett meningslöst ord som talats av en serieschimpans som sin titel, döpte den nya APA sig till Rowrbrazzle efter en pseudoprofanitet som ofta bjöds av Albert Alligator, Pogos cigarchompande saurianer, och entusiaster nätverk som aldrig förr genom publikationen.

Rowrbrazzle, som började som en rolig och djurcentrerad publikation, utvecklades gradvis till en lurvigt tema och lockade en rad andra tidigare Vootie-bidragsgivare, högprofilerade anthro-fans och, på grund av sin bas i Los Angeles, animationsproffs som Jerry Beck (en grundande medlem av Cartoon Networks rådgivande styrelse) och Chris Sanders (direktör för Lilo and Stitch). Även om dess distribution, precis som Vooties, var begränsad till sina bidragsgivare, uppnådde publikationen snart legendarisk status inom den lurviga fandomen. Enkelt uttryckt: om du var i 'brazzle', fick du det - du var en konstgud. 5 Om du inte var det, du.

4 Från 1953 till 1957 var en schimpans vid namn J. Fred Muggs dagens kamera.

maskot. Det var förmodligen ingen kärlek förlorad mellan programledaren Dave Garroway och schimpansen; Mad-parodien avslutas med "J. Fred Gluggs" tillskansar sig "Dave Garrowunway" som programledaren och tillägnar sig hans handflata-i-luften "fred"-sign-off. 5 En väntelista med artister (inklusive jag) som är angelägna om att gå med i Rowrbrazzle snart.

ackumulerade. Jag blev äntligen antagen 1990, när medlemsantalet utökades från femtio till sextio bidragsgivare. Jag har aldrig ansett mig själv vara en "konstgud", bara en dödlig, halvvägs anständig serietecknare som har turen att se sina klotter i tryck tillsammans med verk av mycket mer begåvade konstnärer.

ville se det arbete som var. Faktum är att medlemmar som var villiga att låta andra pålsar xerox-sidor av sitt exemplar plötsligt skaffade sig massor av vänner. If Vootie och dess efterträdare Rowrbrazzle lade grunden för den lurviga fandomen började bygget på första våningen vid 1980 års World Science Fiction Convention i Boston, när fans av roliga djur upptäckte ett porträtt i kongressens konstutställning av en sci-fi-karaktär som heter Erma Felna. Även om fans kanske har sett högteknologiska, hårdvaratunga miljöer tidigare i rymdtema-anime, vad de förmodligen inte hade sett var den här typen av miljö bebodd av en antropomorf katt. Vootie-bidragsgivare och diverse animationsfans vid kongressen drogs till målningen – och till dess skapare, Steve Gallacci. De upptäckte snart att pjäsen inte var en

engångsföreteelse: Steve hade köpt flera andra målningar och en portfölj full med skisser och anteckningar till ett antropomorfiskt epos i rymden, något han hade klottlat i flera år. "Av vilken anledning som helst"

Steve skrev senare i tredje person, "hans ploppande mitt ibland dem som en okänd med allt material i handen var något slags gosh-wow." Steve bjöd in publiken till sitt hotellrum för att se över konsten han hade tagit med sig och prata om deras ömsesidiga intresse för allt som rör anthro. Det var det första mötet i vad som skulle komma att kallas en "Gallacci-grupp". Under de kommande åren, närhelst ett konvent förde dem samman, bildades spontant en Gallacci-grupp. Nästan alla som deltog var konstnärer som hade med sig sina skissböcker, fulla av sina egna djurskapelser. De pratade om Erma, bytte sketcher och delade åsikter om sina favorit sci-fi-filmer och seriefigurer. De diskuterade sina egna idéer för antropomorfa epos sent in på kvällen tills Steve var tvungen att slänga ut dem för att få lite vila innan konventfestligheterna återupptogs på morgonen.

När Rowbrazzle lanserades 1984, samlades artisterna kring Steve – och Steve själv – var en omedelbar talangpool för den nya APA. Tack vare Rowbrazzle behövde de inte vänta till nästa kongress för att interagera med varandra; de kunde dela sina tankar och åsikter med alla på en gång, var tredje månad, via APA. Samma år delade Steve Erma med världen i stort via sin nyligen publicerade antologiserie Albedo Anthropomorphics. Precis som med Rowbrazzle behövde Erma-fans inte vänta till nästa konvent för att hinna med hennes äventyr. Med Rowbrazzle skulle Gallacci-grupperna gradvis ta slut, även om deras kreativa energi och det momentum de hade startat skulle fortsätta att ta fart.

Strax utanför Trask Avenue i Garden Grove, Kalifornien, finns det ett stort ranchhus som ser ut, mer eller mindre, som alla andra stora ranchhus som kantar gatan. Det finns dock en skillnad: en enorm trädstubbe, minst tio fot hög, står mitt på sin främre gräsmatta. En skylt som är fäst på den föreställer ett vesselliknande djur i en högtstående Michigan J. Frog-pose, med en hatt och en käpp med diamantspets, med ett par antenner som spirar från hans huvud. Han är inramad över och under av orden "PRANCING SKILTAIRE."

"Skiltärer är en främmande art som jag skapade, baserad på jordvättar och andra musslor. De är halvtvåbenta, har ett naturligt elektrogenerativt "batteri", elektrostatisk avståndskänning och en slags tele-empati. Jag skapade dem 1969 när jag gick i gymnasiet eftersom jag var trött på alla utomjordingar i science fiction som bara var lite olika människor – och jag råkade verkligen gilla vesslor." Föreläsare är Mark Merlino som tillsammans med sin partner Rod O'Riley äger huset känt som The Prancing Skiltaire, deras hem i mer än trettio år. Någon gång kan det också finnas en historisk markör fäst vid en trädstubbe, en graverad mässingsplakett med texten "Hem för Mark Merlino och Rod O'Riley, skaparna av Furry Fandom." Detta kanske bara är en liten överdrift. Furry har sitt ursprung från

föreningspunkten mellan tecknade djur, anime och science fiction-innehåll, och det var Mark och Rod som var i centrum för det hela, och vem som i slutändan namngav resultatet.

"Jag var senior på gymnasiet när jag träffade Mark," minns Rod O'Riley.

"Vår science-fiction-klubb åkte på studiebesök till en sci-fi-kongress. Jag trodde att konventioner bara handlade om kostymer; det här var den första jag var på som hade en konstutställning. Jag var redan en vesslafanatiker när jag såg Marks skiltaire konst i showen. När jag träffade honom frågade jag varför hans uttrar hade antenner. Han började förklara dem för mig, och när han nämnde att han drev videorummet på kongressen frågade jag honom om han hade några Kimba 6-avsnitt."

Mark hade verkligen Kimba-avsnitt till hands. Rod frågade sedan om detsamma gällde för The Amazing 3 - en mycket mer obskyr serie än den allmänt spridda showen om den vita lejonungen. "Jag tror att jag har några," svarade Mark.

Det var början, som uttrycket säger, på en vacker vänskap, som så småningom ledde till ett allt vackrare partnerskap när Mark och Rob blev Furrys främsta kraftpar.

6 Kimba the White Lion var en animeserie baserad på en manga från 1950-talet och.

som vissa har föreslagit var en inspirationskälla för Disneys Lejonkungen på grund av likheterna mellan de två.

Mark höll månatliga visningar av tecknade serier från sin omfattande samling i Los Angeles Science Fiction Societys klubbhus. Fred Patten, redaktör för Rowrbrazzle, en recensent av lurviga böcker och animefilmer, en redaktör för furry novellantologier och en animationshistoriker, var en regelbunden deltagare. Pattons uppskattning och deltagande i allt som fannish gick tillbaka åtionden, när han cosplayade Golden Age Flash på Worldcon 1962 (hans kostym var perfekt, ända ner till vingarna som prydde Jay Garricks stövlar och första världskrigets hjälm.) Fred beskrev sig själv som "den största roliga djurfantasten som finns" som lärde sig läsa när han var fyra från tidningsserier och Walt Disneys serier och berättelser. Fred, Mark och andra organiserade visningarna i en animationsfanklubb. Lördagen den 21 maj 1977, fyra dagar före premiären av den ursprungliga Star Wars-filmen, hölls det första officiella mötet för Cartoon/Fantasy Organization – C/FO – med ett program som helt bestod av Kimba och jätterobot-TV avsnitt, en annan anime-specialitet. C/FO-visningarna lockade också fans av roliga djur, där för animeserier med antropomorfa karaktärer som Kimba, The Amazing 3:s Bonnie Bunny och Fables of the Green Forests Johnny Woodchuck.

Många av deltagarna hade inte träffat varandra tidigare; C/FO-visningarna var deras första chans att nätverka med andra anime-fans som också gillade anthrokaraktärer – människor som var avsedda att bli några av de tidigaste medlemmarna av furry fandom. På en "Westercon" 1985, bestämde Mark och hans partner, Rod O'Riley, att det var dags att arrangera en rolig rumsfest. De behövde ett namn för evenemanget, något att sätta på flygbladen som publicerade det. Det tog inte lång tid innan de bestämde sig för att sammankomsten skulle vara en "Prancing Skiltaire"-fest, för att hedra Mark and Rod's Garden Grove-residens. Evenemanget i sig var en ganska lågmäld affär, där Mark visade videor från sin omfattande tecknade samling, inklusive den roliga djurfanfavoriten, Animalympics. Nya ansikten anslöt sig till stamgästerna, människor som hade ritat eller föreställt sig sina egna anthros, men som aldrig haft en folkmassa att umgås med tidigare. De granskade varandras skissböcker och bytte åsikter om allt som är antropomorft mellan enstaka blickar på Looney Tunes-avsnitten på skärmen. Med utgångspunkt i evenemangets framgång stod Mark och Rod värd för fester med roliga djurtema på andra kongresser under de följande månaderna. De lockade fler fans, nästan ingen av dem hade förväntat sig att hitta andra som delade deras distinkta intresse för antropomorfa djur.

När det var dags för nästa Westercon beslutade Mark och Rod att kalla sitt parti vid ett annat namn. De beslutade att 1986 års upprepning av partiet officiellt skulle kallas ett "lurvigt parti". De bestämde sig för termen "lurviga" istället för "roliga djur" av några skäl, den mest uppenbara var det faktum att inte alla tecknade serier var "roliga", med fallet med Erma Felna som ett framträdande exempel. Andra adjektiv hade svävat runt, inklusive "fluffiga" och "luddiga" bland dem. Mark krediterar en före detta Skiltaire-bo och självutnämnd icke-lurvig känd som "Dr. Peppar" (ingen relation till läsken) för adjektivet furry. 7 Mark och vänner täckte Westercon och efterföljande kongresser med flygblad med snyggt tecknade antrokaraktärer som främjade lurviga fester. Fansen som deltog började kalla både sig själva och sina antropomorfa karaktärer för "furries", och deras gemensamma intresse kallades för "furry fandom". Från den tidpunkten och framåt var adjektivet outplånligt cementerat till substantivet. Som Rod O'Riley uttryckte det år senare, "Vi startade inte furry fandom, vi introducerade det bara för sig själv." Premiärfesten för lurviga var en framgång, och en tradition föddes: lurviga fester (och de illustrerade flygbladen som marknadsför dem) blev en traditionell tradition inom vetenskapen skönlitterära konventioner. Uppmuntrad av den växande närvaron vid dessa påsiga rumsfester, Mark, Rod och några andra organiserade ett konvent endast för furries, kallat "ConFurence", som skulle hållas i januari 1989 i Costa Mesa, Kalifornien, inte långt från Skiltaire. Dess officiella titel var "ConFurence Zero." Det var inte en

riktiga kongressen så mycket som att det var en torrkörning för en verklig ConFurence som de hade hoppats på att genomföra ett år senare. Sextiofem pälsar från hela Nordamerika (och en från Australien) dök upp till mestadels lounge runt lobbyn på Costa Mesa Holiday Inn. Programboken (mer av en broschyr, egentligen) innehöll uttalanden från Mark ("Vissa människor kritiserar Furries som "önskemål" eller en mask vi bär för att dölja oss själva. Min erfarenhet får mig att tro att motsatsen är sant. Din Furry är ansiktet som ligger bakom maskbärandet i vardagen") och från Rod ("Vi är inte, som det visar sig, ett nytt fandom.

Vi är ett gammalt, väldigt grundläggande fandom som har väntat på sin tur att stolt ropa sitt namn offentligt.").

Andra bidrog med ett sortiment av.

7 En australiensisk päls och en amerikansk som är vänner har berättat för mig.

andra första använda "furry" i ett fanzine från 1983. Trettio år senare verkar det vara mindre viktigt vem som sa det först. Kanske hade Dr. Pepper läst just det fanzinet när han kom på adjektivet, eller så var det bara ett fall där lurviga sinnen tänkte likadant.

lurvig konst till broschyren och till och med en handledning om hur man "Maker Your Own Tail". För de sextiofem pälsen var lockbetet oemotståndligt. Vad kan vara bättre än en lurvig fest som varade hela helgen?

De skulle få sitt svar ett år senare när, 1990, den första "officiella" ConFurence lockade 130 pälsar. År för år fortsatte siffrorna att stiga allt eftersom ordet spred sig: 250 för ConFurence 2 1991, över 400 för ConFurence 3. Vid ConFurence 9 1998 nådde besökarna en topp på 1 250 pälsar – en ökning med över 1 800 % under ett decennium. Den lurviga fandomen hade anlänt – och den försvann inte.

De flesta människor – inklusive de flesta pälsar – inser inte att furry, trots uppmärksamheten på fursuits som den mest ikoniska och igenkännliga aspekten av furry fandomen idag, startades av serietecknare och fans av roliga djur, animationer och animer. Fursuits kom senare, när fandomen var väletablerad. 8 Faktum är att det var lite av en överraskning för serietecknare när fursuiters började dyka upp i ett växande antal på kongresser, och vissa såg dem som inkräktare som invaderade "vårt" konstcentrerade fandom. Så här i efterhand borde det verkligen inte ha varit en överraskning att fursuits blev en populär form av anthro-självuttryck. När allt kommer omkring har kostymtävlingar och maskerader varit en del av sci-fi, serier och

animekonventioner sedan starten och överlappar tydligt med LARP (live-action rollspel)

och Renaissance Faire-samhällen. Det skulle, om något, vara en anomali att finna att det inte fanns åtminstone några fans av antropomorfa karaktärer som skulle vara intresserade av att uttrycka sig i

samma sätt. Pendeln kan dock utan tvekan ha svängt för långt i motsatt riktning, med många människor (inklusive yngre pälsar) som tror att man måste äga och bära en fursuit för att komma i fråga.

en lurvig. För att vara säker är fursuits nu en etablerad och betydande närvaro i det pälsiga samhället, även om de knappast är billiga (se kapitel 8 för mer om detta).

Under Furrys tidiga år fanns det en handfull fursuitbyggare med skickligheten att tillverka fursuits för dem som var intresserade av dem. Idag finns det hundratals tillverkare som erbjuder alla möjliga anpassningsalternativ. Det bästa av.

8 Man skulle kunna hävda att fursuits fanns i början av det hela, även om de.

var inte en kontaktpunkt. Det fanns en enda fursuiter på ConFurence Zero – en professionell Disneyland-maskotartist som inte dök upp som en av Walts skapelser, utan som en "Bamboid", en sexig hjort i yttre rymden, delvis till knähöga läderstövlar!

dess tillverkare har väntelistor som är längre än ett år, med vissa håller auktioner för en plats i deras väntelista. För dem som inte har råd med en kostym, eller för vilka de föredrar en mer gör-självs-strategi—det finns otaliga handledningar, onlineresurser, mallar och verktyg tillgängliga. Det är lättare än någonsin för

nybörjarbyggare för att finslipa sina färdigheter genom övning och kunskapsdelning i samhället. Faktum är att många professionella tillverkare började konstruera sina egna kostymer, bara för att bli skickliga nog att ta sig an kunder själva.

Midwest FurFest och Anthrocon – Amerikas två största lurviga konventioner – växte båda ur (eller växte ur) de vanliga science fiction-konventionerna som ursprungligen hade varit värd för deras "furry track" av anthro-tema-programmering. Anthrocon – född 1997 som "Albany Anthrocon" – drog gradvis bort pälsiga deltagare från Philcon, på grund av dess exklusiva fokus på lurvigt innehåll. På samma sätt uppstod Midwest FurFest som den lurviga banan vid Chicagos Duckon-konvent. 9 Vi kan hitta ett illustrativt exempel på de olika reaktionerna från allmänheten på lurviga konventioner genom att titta på dessa två konventioner.

Midwest FurFest (eller MFF som det kallas för kort) har en större uppslutning än Anthrocon (på grund av dess närhet till Chicagos O'Hare flygplats, en destination för direktflyg från länder runt om i världen).

Ändå är MFF:s närvaro i stort sett okänd i den närliggande metropol.

Däremot har Anthrocon hållits i hjärtat av Pittsburgh vid dess centrala kongresscenter varje gång

år sedan 2006 och har omfamnats av staden på ett sätt som lurvigt inte har omfamnats av någon annan stad i världen; banderoller som hyllar Anthrocon hänger från stadens lyktstolpar, medan lokala medier ger den lurviga konventet glödande bevakning. Föräldrar tar med sina barn till centrum för att fotografera och posera tillsammans med fursuiters, medan kongressens fursuit-parad, som tidigare bara gick genom kongresscentret, nu tar sig utanför byggnaden för att underhålla de tusentals Pittsburghers som väntar timmar på att njuta av det magiska synen av en oändlig procession av fantastiska djur som marscherar förbi. År 2022 lade Anthrocon och staden till ett lurvigt blockparty till festligheterna, vilket gav människor möjlighet att mingla med fursuiters på gatan framför kongresscentret.

9 Trots sitt namn, Duckon, hade ingenting att göra med ankor, antropomorfa eller.

annat.

Vi inledde detta kapitel med att påpeka att intresset för antropomorfa djur har varit en ganska universell del av människans tillstånd så länge som den historiska historien har funnits. Med tiden har människor gradvis verkat ta avstånd från den naturliga världen och har verkat förlora en del av den kopplingen till djur. Furries kan dock representera en motpol till denna bredare trend, en som, samtidigt som den började i USA på 1970- och 1980-talen, har spridit sig till att bli ett globalt fenomen. Furry-kongresser hålls nu över hela världen, inklusive i Mexiko, Kanada, England, Frankrike, Tyskland, Ungern, Belgien, Österrike, Ryssland, Nederländerna, Brasilien, Argentina, Australien, Japan, Kina och Sydkorea – för att bara nämna några länder. Dess globala dragningskraft kan representera ett återvändande, eller åtminstone en kvardröjande känsla av förtrogenhet, av det primära intresset att förstå oss själva och världen vi bebor genom att sudda ut klyftan mellan människor och dem vi bor på denna planet med.

Kapitel 3.

Furtuity: The Story of Furscience 1.

Kathleen Gerbasi, Courtney "Nuka" Plante,

Sharon Roberts, Stephen Reysen, Elizabeth Fein.

Albert Bandura var en av de mest inflytelserika psykologerna under andra hälften av 1900-talet. I sitt arbete diskuterade han rollen av slumpmässiga och slumpmässiga möten i livet, och påstod att "under vissa förhållanden ... slumpmässiga händelser sätter igång konstellationer av influenser som förändrar livets gång"

(Bandura, 1982, 1998, s. 95). Fortuity är en av de saker som vi bara verkar känna igen i efterhand, och det är genom denna lins som vi reflekterar över historien om hur vårt påsiga forskarteam, Furscience, utvecklades och rollen som "furtuity" i hur vi kom hit. Dr. Gerbasi och vår första studie I sanning skulle den verkliga äran för Fursciences ursprung mycket väl kunna ges till BoB the DoG. BoB var en gigantisk, intensivt social golden retriever som hälsade alla han mötte med ett stort flin och en varm viftande. BoB blev en del av Dr. Gerbasis familj till stor del genom slumpen. Han var den sista i sin kull och utstött eftersom hans storlek bröt mot rasstandarderna. 2 På grund av BoB:s engagerande personlighet, han och Dr. Gerbasi

bjöds in att besöka det lokala äldreboendet under hela 1990-talet så att BoB kunde dela hans glädje med alla som ville träffa honom. BoB uppmärksammades i slutändan för sin tjänst genom att utnämnas till årets volontär för vårdhem i västra New York! Men vad, kan du fråga dig, har BoB med pålsforskning att göra? Medan Dr. Gerbasi har varit en livslång "hund"-person 3 och djurälskare, hade hon inte följt den utvecklande forskningen om djurassisterad terapi eller något av dess relaterade fenomen (nu allmänt kallat Animal Assisted Interventions; Fine, 2010). Dr. Gerbasi blev dock nyfiken på den vetenskapliga kunskapen om hälsofördelarna med att umgås med icke-mänskliga djur som ett resultat av hennes arbete med BoB som omvårdnad.

1 Detta kapitel är tillägnat minnet av Dr. Penny L. Bernstein, utan vems.

stöd, intresse, entusiasm och Kent State (Stark) Universitys institutionella granskningsnämnd, skulle detta lurviga forskarteam aldrig ha börjat. 2 Eftersom BoB var en enorm hund för sin ras var han lätt att känna igen. Guppa.

var en lokal kändis, och Dr Gerbasi tror att han förmodligen kunde ha blivit vald till borgmästare i byn där de tog sina promenader, om bara deras officiella bostad hade varit inom byns gränser! 3 Inget förolämpande mot katter, det är bara det att Dr Gerbasi är väldigt allergisk mot dem!

hembesökare. 4 Så småningom anmälde hon sig till en onlinekurs som erbjuds av People-Animals-Nature (PAN) genom DePaul University. Efter att ha gått kursen började Dr. Gerbasi intressera sig för antrozologi i bredare riktning. 5 Som socialpsykolog var hon redan fokuserad på den vetenskapliga studien om hur människor tänker på, påverkar och förhåller sig till varandra, och så, med tanke på hennes livslånga intresse för alla djurarter, var det bara naturligt för henne att dras till antrozologi; det var lätt för henne att föreställa sig att relationer mellan människor och icke-mänskliga djur kan dela ett antal likheter med relationer mellan människor. Många studier visar att så är fallet, om så varierande ämnen som anknytning, missbruk, empati och socialt stöd, för att bara nämna några (t.ex. Angantry, 2011; Arluke et al., 1999; Carlisle-Frank & Frank, 2006; Greenebaum, 2004; Herzog, 2010; Julius et al., 2013; Topál et al., 1998). Som en del av hennes växande intresse för antrozologi ledde Dr. Gerbasi en arkivstudie om den enorma tillväxten av HAS från 1980-talet till 1990-talet (Gerbasi et al., 2002). Hon upptäckte att antalet HAS-avhandlingar hade mer än fördubblats under den tiden och att 27 olika akademiska discipliner hade producerat doktorsavhandlingar inom HAS (t.ex. psykologi, sociologi, antropologi, geografi, filosofi, omvårdnad och jordbruk). Hon observerade också att studiet av HAS var en något riskabel verksamhet på den tiden, eftersom de flesta HAS-avhandlingar inte kom från högprestigeuniversitet. Eller, för att uttrycka det på ett annat sätt, på universitet med hög status, där unga forskare står inför den svåra situationen att "publicera eller förgås", kan det vara en karriärmördare att studera ett nyligen framväxande område. På grund av hennes växande intresse för antrozologi och hennes artikel från 2002 bjöd Dr. Ken Shapiro in Dr. Gerbasi att bli moderator för en HAS-diskussionsgrupp på nätet sponsrad av PsyETA (Psykologer för etisk behandling av djur), idag känd som Animals and Society Institutet (<http://www.animalsandsociety.org/main/>). I sin egenskap av gruppmoderator svarade Dr. Gerbasi på förfrågningar om information som andra listamedlemmar lämnat obesvarade. Det var i detta sammanhang som Dr.

Gerbasi hade sitt första slumpmässiga möte med furries.

4 Och senare Dan och Sparky, två av hennes andra hundfamiljemedlemmar som turades om.

med BoB! 5 Antrozologi definieras som studiet av relationer eller interaktioner mellan.

människor och andra djurarter, även kallade Human-Animal Studies (HAS). Och medan studiet av Animal Assisted Interventions (AAI) är en del av antrozologin, är antrozologi ett mycket bredare område.

En dag i början av 2000-talet kom en förfrågan via HAS online-gruppen som frågade om någon visste något om furries. Dr Gerbasi väntade en dag eller två på att någon skulle svara. Ack, ingen gjorde det. Dr. Gerbasi någonsin varit en plikttrogen forskare, vände sig till en psykologisk databas för att se om det fanns några publicerade psykologiska artiklar om ämnet furries – något hon inte visste något om själv – bara för att inte hitta någonting. 6 Hon följde sin fruktlösa PsycINFO-sökning upp med en mer allmän Google-sökning efter information om furries. Det mest populära svaret var en artikel om furries publicerad i Vanity Fair (Gurley, 2001). Ovan när Dr. Gerbasi var att läsa Vanity Fair, blev hon ganska chockad av det

Påståenden om furries i artikeln, som tycktes vara baserade på mycket begränsade observationer och intervjuer med ett litet antal furries. Som socialpsykolog och nu blivande antrozolog representerade studiet av furries den ultimata sammansmältningen av hennes två områden av akademiskt intresse – en spännande framtid! Vid den tiden undervisade Dr. Gerbasi vid Niagara County Community College, som är en del av State University of New York-systemet. Som en ganska liten, undervisningsinriktad högskola, var att bedriva forskning vanligtvis inte en del av arbetsbeskrivningen. Som sådan, obunden av "publicera eller förgås"-mentaliteten hos större avdelningar, hade hon friheten att studera vad hon ville så länge det inte påverkade hennes undervisnings- och institutionsansvar. Som tur var, Dr.

Gerbasi undervisade också i en klass i forskningsmetoder ungefär samtidigt som hon "lärde sig" om pälsar från Vanity Fair. Hennes elever var fascinerade av idén att lära sig om pälsar och försökte hitta några peer-reviewade tidskriftsartiklar som kunde förklara vad Vanity Fair-artikeln beskrev.

Trots att de skaffade en anseende hög med tidskriftsartiklar om fetisch 7 drog de slutsatsen att dessa artiklar hade lite att säga om furries eller furry fandomen specifikt. Några år senare, ett nytt slumpmässigt möte - "ett oavsiktligt möte av personer som inte är bekanta med varandra" (Bandura, 1982, s. 748) - skulle hitta Dr Gerbasi. När hon satt på ett kontor kom Justin Higner, en student till antropologiprofessorn som Dr. Gerbasi delade kontor med, och letade efter antropologen, som råkade inte vara med.

Justin hade en stor.

6 Tja, nästan ingenting - hon hittade en artikel om "det lurviga taket", föreslagit av.

Raupp (2002) för att beskriva den ganska begränsade referensen till icke-mänskliga djur inom klinisk psykologi. Hon var dock ganska säker på att det inte var det som förfrågan frågade om. 7 Dr Gerbasi fruktade telefonsamtalen från hennes colleges fjärrlån.

avdelning, som vanligtvis skulle börja med, "Dr. Gerbasi, vi har ännu en fetischartikel till dig!"

konstportfölj med honom och frågade om Dr Gerbasi ville se hans konstverk. Hon ville inte vara oförsämd, hon höll med och tog en titt. Dr Gerbasi föll nästan ur stolen av vad hon såg! För henne såg det ut som lurvig konst. Hon frågade Justin om det var vad det var, och han sa ja och bekräftade att han själv var en lurvig. Båda var förvånade - han, att Dr Gerbasi kände igen lurvig konst, och hon, att hon äntligen hade träffat en riktig lurvig! Dr Gerbasi föreslog försiktigt att Justin kanske skulle vilja ta hennes kurs i Psychology of Human-Animal Relations. Han tackade ja och gick kursen hösten 2005. Och som utlovat fick han skriva ett papper om furries.

Justin frågade också Dr Gerbasi om hon trodde att kollegiet skulle skicka honom till en lurvig kongress. På frågan varför han trodde att kollegiet skulle skicka honom till ett lurvigt konvent, svarade han helt enkelt för att han ville gå på ett. Medan Dr. Gerbasi var helt säker på att kollegiet inte skulle skicka honom till ett lurvigt konvent, gav det henne idén att undersöka var den närmaste lurviga kongressen var. I en annan slump upptäckte hon att Anthrocon flyttade till Pittsburgh, Pennsylvania, mindre än en fyra timmars bilresa från hennes college. Naturligtvis föreskriver etiska riktlinjer att man inte bara kan dyka upp på ett konvent och börja samla in data utan tillstånd till det från själva konventet. Ordförande för Anthrocon var Dr. Samuel Conway, känd i den lurviga fandomen som farbror Kage.

Slumpen slog igen, eftersom Dr. Conway själv var en forskare (om än en kemist, inte en psykolog), och förstod den vetenskapliga metoden och vikten av datainsamling. Han förstod också tydligt hur media fungerade och var öppen för ett vetenskapligt perspektiv på pälsar för att belysa det mer sensationella förhållningssätt till pälsar som media ofta tog. Dr. Gerbasi förklarade för Dr. Conway att hon skulle låta data tala och att detta skulle vara en av de första psykologiska studierna av furries 8 – och att hon slutligen skulle ge psykologer.

8 Vi bör här klargöra att detta var en av de första empiriska, psykologiska.

studier av furries, men det var inte det första, och det var inte heller det enda försöket att studera furries som hände vid denna tid. Vi skulle vara försumliga om vi inte nämnde David Rusts undersökning från 1998 om furry fandomen— en undersökning som, även om den inte genomfördes genom ett universitet eller publicerad i en peer-reviewed tidskrift, ändå representerar ett av furries första försök att studera sitt eget fandom. Den följdes upp av en replikering inte långt efter Dr. Gerbasis första Anthrocon-studie (Evans, 2008), samt med en storskalig allmän undersökning av den furry fandom av Alex Osaki (2008) och med arbete av Rossmassler och Wen (2007). En djupgående sammanställning av vetenskapligt skrivande om furry fandom ligger utanför fokus i detta kapitel, men har varit det.

en peer-reviewed artikel om furries, snarare än att behöva förlita sig på butiker som Vanity Fair. Dr. Conway gick med på att låta forskargruppen gå på Anthrocon och försöka samla in enkätdata, även om han varnade att nästan inga furries skulle vilja fylla i undersökningen. Dr. Gerbasi någonsin varit optimist, tänkte att det inte fanns något sätt att veta om furries skulle svara på en undersökning om inte någon försökte! Dr. Conway nämnde också att det inte fanns något sätt att bedöma huruvida deltagarna utgjorde ett representativt urval (se kapitel 4 för mer om detta), om vissa pälsar inte slutförde undersökningen. Dr. Gerbasi försäkrade honom att hon som socialpsykolog var väl medveten om provtagningsfrågor och hur de kan påverka en studies giltighet, och Dr. Conway verkade lättad över att höra det. 9 Dr. Gerbasi var säker på att hon hade klarat det svåraste hindret. Pojke, hade hon fel. Ett annat betydande hinder var att få etiskt godkännande för att genomföra studien från en institutionell granskningsnämnd (IRB). Inom modern samhällsvetenskap är det viktigt att skydda sina deltagares välbefinnande, något som kräver en granskning av en etisk kommitté. Tyvärr hade Dr Gerbasis lilla community college ingen IRB. När Dr.

Gerbasi letade efter en fristående, vinstdrivande IRB, priset de angav för en recension var i bollplanet på \$25 000 – helt utanför möjligheternas område. Hon kontaktade sedan sin biolog/ antrozologvän, Dr. Penny Bernstein, vars specialitet var relationer mellan människor och katter. Lyckligtvis var Dr Bernstein intresserad av att samarbeta i en studie om furries, och hennes college, Kent State i Canton, Ohio, hade en IRB. Häck nummer två rensades! Ännu en utmaning kom från det faktum att Dr. Gerbasi, trots att han var en halvdags bilresa från hennes college, inte skulle vara i närheten av Pittsburgh när Anthrocon hölls 2006; hon skulle vara på sin dotters doktorsexamen. examensceremoni den helgen på andra sidan landet, vid Stanford University. Som sådan behövde Dr Gerbasi en kollega som var villig att resa till Pittsburgh, gå på Anthrocon och springa studien som Dr Gerbasi hade satt igång. Ange professor Laura Scaletta, en annan psykologiprofessor vid Niagara County Community College. Det var hon inte.

sammanställd av den furry forskaren yerf på deras hemsida: <https://yerfology.wordpress.com/furry-in-academia/> 9 Dr. Conway nämnde det i sitt arbete som involverade molekyler istället.

av människor behöver man aldrig oroa sig för att molekyler vägrar att delta!

bara upp för äventyret, men hjälpte till att utforma undersökningen och tog flera studentassistenter till Anthrocon att samla in uppgifterna. 10 Själva undersökningen utformades för att testa påståendena från Gurley in the Vanity Rättvis artikel, samt att testa om det fanns ett samband mellan att vara lurvig och olika psykologiska variabler. Dr Scaletta antog att om furries verkligen trodde att de inte var människor eller inte ville vara mänskliga, kan detta vara en indikator på en personlighetsstörning. Dr Gerbasis tanke vid den tiden var att om furries inte trodde att de var mänskliga eller om de ville vara icke-mänskliga, verkade det något analogt med Gender Identity Disorder (GID), som det kallades för då (American Psychiatric Association, 2000), i den mån båda verkade involvera känslor av obehag med sin kropp. 11 Som sådan inkluderade undersökningen indikatorer på möjliga personlighetsstörningar, poster anpassade från en mått på GID och frågor som utvecklats från Vanity Fair-artikeln (t.ex. pälsar har skägg, bär glasögon, är homosexuella män, arbetar inom områden som involverar datorer, tror inte att de är människor och vill inte vara människor.) Detta första studie (Gerbasi et al., 2008) illustrerade en av de bästa sakerna med vetenskap: den var full av överraskningar! Den kanske största överraskningen var det faktum att furries överhuvudtaget var villiga att delta i vår studie. Mer än 200 furries—10 % av Anthrocons deltagande det året—deltog i studien! En annan stor överraskning var det faktum att, när det gäller mått på personlighetsstörningsindikatorer, var de mycket mer benägna att tillskrivas högskolestudenter än de var till furries. Slutligen visade studien att det kan ligga något i tanken att vissa pälsar... särskilt de som inte ansåg sig vara 100 % mänskliga och som ville vara 0 % mänskliga, var mer benägna att säga att de inte kände sig helt bekväma i sin egen kropp. 12.

10 Bland assistenterna fanns förstås Justin, den lurviga antropologistudenten från.

Hösten 2005! 11 Vi noterar att Dr Gerbasi arbetade inom dåtidens ramar. Som vi.

påpeka i kapitel 20, att vi inte patologiserar människor som känner att de inte är helt mänskliga, och vi vet nu att människor som inte identifierar sig som människor faktiskt är therianer eller andra släktingar, inte furries. Dessutom gjordes jämförelsen med GID endast för att göra en jämförelse med ett tillstånd som involverade känslor av dysmorf, eller obehag med den egna kroppen, inte för att antyda att de hade samma mekanismer eller alls var samma sak! 12 Naturligtvis fann studien också att de flesta pälsar inte faller inom denna kategori, och.

ser sig själva som helt mänskliga och skulle inte välja att bli icke-mänskliga!

Året därpå skickade Dr. Gerbasi in en affisch om den ursprungliga pälsstudien till Society for Research in Identity Formation (SRIF; Gerbasi, Paolone et al., 2007) och erbjöd även en paneldiskussion om ämnet (Gerbasi, Harris, & Jorgensen, 2007). Hon bjöd in Dr Conway att delta som expert, men han var inte tillgänglig på det planerade datumet. Istället satte Dr. Conway henne i kontakt med några högt ansedda furries i Washington, DC-området där konferensen hölls. Hon träffade Karl Jorgensen och Brian Harris, som inte bara deltog i paneldiskussionen på SRIF, utan de gav Dr Gerbasi massor av bra råd om hur man kan få fler att delta på Anthrocon 13 och introducerade henne för koncepten för otherkin, therianthropy och therian identitet, ämnen som skulle komma att bli fokus för hennes arbete i furry fandomen. Vid Anthrocon 2007 genomförde Dr. Gerbasi en modifierad replikering av den första studien. Inte långt efter skrev hon vad som skulle göra

bli den första delen av empirisk psykologisk forskning om furry fandom, *Furries From A to Z*, (Gerbasi et al., 2008).

14 År 2008 körde Dr. Gerbasi en annan studie på Anthrocon, denna gång inklusive ett mått på fingerlängdsförhållanden baserat på tidigare forskning som tyder på att det är ett proxymått för testosteron och, i förlängningen, kön och sexuell läggning (Putz, 2004). Detta skulle bli känt som det stora Xerox-maskinäventyret, ett tappert försök att mäta furries fingersiffror genom att fotokopiera så många händer och sedan beräkna fingerlängdsförhållanden utifrån det. 15 2008 var också året då Dr. Gerbasi började presentera en panel på Anthrocon, som granskade resultaten från.

13 Ett råd var att ge ett pris för att ha deltagit i studien. Sedan.

forskning hade ingen extern finansieringskälla, detta verkade omöjligt. Karl och Brian påpekade att det inte behövde vara så: pälsar älskar att ha band att sätta på sina konventmärken, och band är ganska prisvärt! Dr. Gerbasi hittade det mest iögonfallande flerfärgade tasstrycksbandet hon kunde, och sedan dess har det varit en del av vår forskning, ett litet tecken på uppskattning till furries som fyller i vår undersökning. Det tjänade också till att annonsera forskningsprojektet eftersom det fick andra pälsar att fråga hur de också kunde få ett band! 14 Artikeln publicerades i tidskriften *Society & Animals*, för vilken Dr. Gerbasi.

är skyldig Dr. Ken Shapiro, tidskriftsredaktören, en stor tacksamhetsskuld för att han varit öppen för publicering av forskning om furries. Även om ämnet furries, antropomorfism, zoomorphism och anthrozoomorphism helt klart passar inom parametrarna för en HAS-publication, var han förmodligen på väg att gå ut och acceptera en artikel om ett så nytt ämne! 15 Tyvärr visade sig denna metodik vara för rörig och oprecis och gav efter.

inget av intresse.

tidigare år, diskutera det årets hypoteser och söka feedback och idéer för framtida studier—starten på en tradition som vi fortsätter än i dag. Det var under en av dessa sessioner som en lurvig frågade oss om autism i furry fandom (se kapitel 23 för mer om detta). Följer upp detta förslag, 2009 försökte Dr. Gerbasi mäta egenskaperna hos personer inom autismspektrumet med hjälp av ett mått som kallas ASQ (Baron-Cohen, 2001). Detta orsakade vissa problem med Kent State IRB, eftersom det faktum att vi ville mäta drag av autism antydde för dem att vi studerade en "riskpopulation" som behövde särskild hänsyn. Dr.

Gerbasi fick IRB-tillstånd dagen innan Anthrocon, och studien gick utan problem. 16 Ange:

Dr. Courtney "Nuka" Plante och Dr. Stephen Reysen Ett annat ögonblick av monumentala slumpen skulle inträffa inte långt efter, 2010. Dr. Gerbasi ombads att presentera sin forskning vid den allra första Furnal Equinox furry-kongressen i Toronto, Kanada. 17 Efter att ha avslutat sin presentation och chattat med publiken sa en deltagare: "Min vän måste träffa dig, han vill också studera furries!" Dr Gerbasi

gav honom en kopia av hennes lurviga artikel från 2008 från hennes bil att ge honom till sin vän och bad honom att få sin vän kontakta henne. Vännen i fråga var Dr. Courtney "Nuka" Plante som vid den tiden inte var läkare utan snarare en ny doktorand i socialpsykologi vid University of Waterloo i Waterloo, Ontario, Kanada. Liksom många unga doktorander försökte han komma på en massa saker om sig själv och detta nya liv han hade valt, vilket hade tagit honom från hans hem i Edmonton, Alberta, och över hela landet för hans studier. En av sakerna han försökte komma på var vad han skulle studera för sitt examensarbete, eftersom han kände sig riktninglös. Han hade blivit tillsagd att fokusera på de saker som intresserade honom mest, men för honom var det att spela tv-spel och som han bara gjorde det.

16 Lustigt nog stödde inte resultaten hypotesen att furries var.

särskilt representerade på autismspektrumet, åtminstone mätt med ASQ. Dessa fynd skulle senare motsägas av mycket av vår framtida forskning om ämnet år senare. 17 Den kanadensiska gränsövergångsvakten var först misstänksam när Dr. Gerbasi.

sa att hon var på väg över för att delta i ett lurvigt konvent. När Dr. Gerbasi ombads att tillhandahålla bevis visade dem en kopia av Furries From A to Z som hon råkade ha i bilen. Det räckte för att övertyga dem, och hon fick fortsätta.

nyligen upptäckt, furries. 18 Och även om det fanns gott om exempel på forskare som studerade videospel, kände han inte till några psykologer som studerade furries. Det vill säga tills Dr. Plantes lurviga vän, Edolon, upprymt återvände med forskningsuppsats i handen. Han läste skeptiskt tidningen och förväntade sig halvt att det skulle vara lite mer än en åsiktsartikel eller några ogrundade påståenden om furries – eftersom det var i stort sett det enda någon hade att säga om furries i populära medier vid den tiden. Till hans förvåning verkade dock detta som den "riktiga affären", och han kom snabbt i kontakt med Dr Gerbasi. Detta är hur Dr. Plante och Dr. Gerbasi slutade arbeta tillsammans på Anthrocon 2010. De breddade studiens fokus, inklusive åtgärder för avhumanisering (ett ämne av intresse för Dr. Plante vid den tiden) och fanship (se kapitel 6; Reysen & Branscombe, 2010), vilket var ett ämne av intresse för Dr. Gerbasi. För att mäta fanship använde hon en skala utvecklad av Dr. Stephen Reysen, en blivande expert inom fanpsykologi. Hon kontaktade Dr Reysen för att få använda skalan i det relativt nya sammanhanget med furries, och han stödde entusiastiskt idén. Några månader senare kontaktade han Dr Gerbasi för att låta henne veta att det fanns en furry kongress nära honom i Texas som heter Texas Furry Fiesta och att han kunde sätta ihop ett team för att studera furries där. De kom överens, och Dr Plante taggade tillsammans med Dr. Reysen till sin första studie vid Texas Furry Fiesta, en tradition som kunde fortsätta i mer än ett decennium efteråt. Inte långt efteråt föreslog Dr. Plante att dubba samarbetet International Anthropomorphic Research Project (IARP), 19 och teamet körde sin första storskaliga onlineundersökning av furries, deras största studie hittills, med mer än 5 000 deltagare!

18 Dr. Plante hade börjat kalla sig en furry som student, där han träffade sin.

första lurviga vännen, Ocean, som hade hjälpt honom att upptäcka att det fanns andra som han. Han blev så småningom en del av den lurviga fandomen och började gå under sin fursonas namn, Nuka. 19 Namnet var lite av nödvändighet för att ge deras forskningsprojekt lite mer.

trovärdighet. Till den punkten, närhelst de tillfrågades om sin forskning, var de tvungna att beskriva den som "forskning om furries" - ett ämne som inte alls togs på särskilt allvar. Genom att kalla sig IARP, de omformulerade sin forskning som ett internationellt samarbete mellan samhällsvetare som studerar antropomorfa fenomen (egentligen bara att sätta ihop stora ord för att få det att låta mer komplext än "forskning om furries") – det räckte för att ge det en luft av trovärdighet, även om det var en munfull att säga!

Dr. Sharon E. Roberts 2011 skulle bli ett år lika fyllt av futuitet som 2009 och 2010 var! Dr. Plante, som fortfarande är doktorand, fick en av de mest själsdränande uppgifterna som ålades doktorander: examensproctoring. 20 Vid ett tillfälle fann han sig själv proctoring ett slutprov för Dr. Sharon Roberts, professor i sociologi. Eftersom de var från olika områden och arbetade i byggnader på motsatt sida av campus från varandra, hade de två aldrig korsat varandra. När Dr. Plante dök upp före tentamen, förväntade han sig att småprata med Dr. Roberts som en fråga om artighet innan han satte sig i den tråkiga uppgiften. Det var under den här lediga pratstunden som Dr. Roberts frågade honom vad han just nu forskade på. Medan han var van vid att höra den här frågan, var sanningen att han arbetade på ett dussin olika projekt, varav de flesta var ganska vardagliga jämfört med hans lurviga

forskning. Normalt skulle han beskriva ett av de mer vardagliga projekten, om så bara för att undvika höjda ögonbryn och skepsis om giltigheten av vad de än gjorde på socialpsykologiska institutionen. Kanske var det hans utmattning, eller kanske den rena tristess från en veckas proctoring examen, men den dagen valde Dr. Plante att berätta för Dr. Roberts om sin konstigaste forskningslinje, bara för att få en uppgång ur henne, särskilt om hon hade hört något om furries i det populära. Dr. Roberts hade verkligen hört talas om furries och blev omedelbart mycket upphetsad. Hennes främsta informationskälla om furries var det ökända CSI-avsnittet, *Fur and Loathing* (se kapitel 21 för mer om detta), men i stället för att förvirra henne, hade det bara fascinerat henne som forskare – hon hade alltid varit intresserad av att studera furries, även om hon aldrig hade haft möjlighet. 21 Som en person som tar tillfället i akt när den presenterar sig själv, blev Dr. Roberts den fjärde medgrundaren av IARP under de 15 minuter det tog att sätta upp tentorna i lokalen.

20 För oinvidigde genomförs högskoleprov över cirka två.

veckor i slutet av en termin, sju dagar i veckan, från morgon till sent på kvällen. Var och en av dessa undersökningar måste övervakas inte bara av en professor, utan av ytterligare kuratorer som patrullerar rummet och övervakar fusk. För en doktorand som försöker betala för en resa hem till jul betyder det att 30-40 timmar ägnat åt att gå runt i kusligt tysta rum fulla av skräckslagna studenter som skriver tentor. Det är ungefär lika spännande som det låter. 21 I en tydlig brist på futuitet hade Dr. Roberts presenterat en del av sin egen forskning.

vid den tvååriga konferensen Society for Research on Identity Formation (SRIF) 2001, 2003, 2005, 2009, 2013, 2015 och 2017. Ett av de enda år hon missade, 2007, var året då Dr. Gerbasi presenterade hennes lurviga forskning!

Det slumpmässiga mötet förändrade helt Dr. Roberts karriärbana, som den håriga forskningen hade gjort för alla andra i laget. Från den punkten och framåt var furries ett viktigt fokus för hennes datainsamling, publicering och finansieringssträvanden. För henne talade uppgifterna mycket om hur det pälsiga samhället blev orättvist förtalade av mycket av media. Hon riktade sin energi mot evidensbaserade, anti-stigma ansträngningar och såg en möjlighet att skapa ett win-win-partnerskap med det pälsiga samhället, konventioner och media som skulle vara centralt för framgången för IARP:s forskning och spridning. För detta ändamål skapade Dr. Roberts ett antal viktiga samarbeten och sökte efter flera viktiga möjligheter för projektet – vilket återspeglar något som Dr. Plante en gång sa om henne: "Om du skickar iväg henne på egen hand till en kongress kommer hon att komma tillbaka med ett nytt samarbete." 22 Hon var drivkraften bakom att teamet fick ett antal viktiga forskningsanslag, vilket har bidragit till att finansiera mycket av våra insatser. 23 Fursciences födelse Under 2013-2015 såg IARP växande framgång när vi publicerade våra resultat i ett flertal butiker (Gerbasi et al., 2015; Mock et al., 2013; Plante et al., 2014a, 2014b, 2015a, 2015a, Reysen 2015a, 2015b, 2015c; Roberts et al., 2015a, 2015b, 2015c). Detta var ingen lätt uppgift, men ju mer vi publicerade, desto starkare blev våra bidragsansökningar. Likaså, ju mer vårt arbete finansierades av våra institutioner och regeringsledda finansiärer 24, desto mer kunde vi genomföra mer ambitiösa projekt och publicera det arbetet i ett bredare utbud av butiker.

Trots denna framgång fanns det en känsla av missnöje över oförmågan hos vårt arbete att påverka det offentliga samtalet. Trots vår ständigt växande mängd kollegialt granskad forskning – forskning som på ett smidigt sätt motbevisade de stigmatiserande känslor som framfördes i sensationella medier – insåg vi att vi hade en begränsad förmåga att hålla domstol i "uppmärksamhetsekonomin" om allt.

22 Ur hennes eget perspektiv ser Dr. Roberts det som en fråga om "ju hårdare du arbetar,

desto turare har du." Som ett belysande exempel visste hon att hon ville studera trauma och motståndskraft i det lurviga fandomen, men visste också att hennes bristande kvalifikationer skulle göra det svårt att göra det. Hon löste det problemet genom att ta en Master of Social Work Degree 2021 – något hon slutförde samtidigt som han arbetar heltid som professor. 23 Tom Barber, som är prisansvarig vid University of Waterloo, var också en.

enorm hjälp till IARP när vi säkrade större och större anslag. 24 En stor shoutout till Kanada och samhällsvetenskaplig och humanistisk forskning.

Council of Canada (SSHRC) för att hjälpa till att finansiera en betydande del av vår forskning!

vi förde till bordet var peer-reviewed stipendium i sitt ursprungliga format. 25 I slutändan gjorde inte det att publicera vårt arbete i vetenskapliga tidskrifter någon skillnad i den verkliga världen eftersom det inte kom i händerna på de människor som behövde det mest. Om vi skulle göra skillnad för att nå allmänheten och injicera vår forskning i mediaberättelsen, var vi tvungna att gå längre än traditionella metoder för att sprida och mobilisera våra resultat. En dag, medan Dr. Roberts och Dr. Plante satt tillsammans på Dr. Roberts kontor och funderade över hur vi skulle få vår forskning i händerna på fler människor, hände det här samtalet: Dr. R: "Kanske vi skulle kunna skapa något slags av videoserier för offentlig kommunikation med en YouTube-station!" Dr. P: "Du menar en YouTube-kanal?" Dr. R: "Ja! Den borde ha "furry" i sitt namn." Dr. P: "Det borde ha "vetenskap" i sitt namn. Furries älskar vetenskap. När de går förbi vårt bord på en kongress eller vi ger dem en av våra undersökningar skriker de "For Science!!!" hos oss."

Dr. R: "Det är Furry Science." Dr. P: "Det är Furscience!" Faktum är att 2015 dokumenterade vi dessa funderingar i ett kapitel skrivet för Furries Among Us:

"Trots bevis för att de fungerar bra psykologiskt... uppfattar och upplever pälsar ändå betydande stigma från omvärlden. Vårt enda kliniska dokument kommer inte att ändra denna verklighet väsentligt... furries framställs regelbundet felaktigt i populära medier som sexuella avvikare, omogna eller förtjänar hån... Vid det här laget arbetar IARP på att hitta alternativ till mainstreammedia. Vi har påbörjat processen att samla in och producera våra egna mediefilmer som berättar historien med rötter i vetenskapen, inte gissningar, fördomar eller "informerade" av manusförfattare som är angelägna om att könsbestämma en berättelse för att spela på människors rädsla och misstro mot det okända eller det okända. olik. Vi har flera projekt på gång som vi planerar att släppa allt eftersom vi får pengar. Den ena är Just Like You* som är ett antistigma för antropomorfa samhällen. Dessa kommer att vara offentliga i original

reklam för tjänstemeddelanden utformade för att hjälpa allmänheten att bli intresserad av att lära sig mer om den lurviga fandomen. Det andra projektet är Furscience—an.

25 Säg vad du vill om vetenskaplig läsning, men det är inte precis "lätt" läsning, inte heller.

är det lättillgängligt för allmänheten – de flesta artiklar är tyvärr låsta bakom betalväggar som tidskrifter själva har satt upp.

original pedagogisk show utformad för att ge en korrekt offentlig redogörelse för den lurviga fandomen. Ingen existerar för närvarande. Råmaterialen (furries' Speaker's Corner-intervjuer), som delvis är insamlade, kommer att smältas samman med befintlig data/forskning för att producera ett udda, faktamässigt korrekt mediauppsökande/utbildningsprojekt... Vi hoppas att det arbete vi gör kommer att fortsätta att informera offentligt om furries..." (Roberts et al., 2015c, s. 166-168). Ser tillbaka på fröna till Furscience-visionen — till infoga vår forskning i det offentliga – väcker många typer av känslor. De var stora drömmar med oddsen mot oss. Vi ville ändra uppfattning med information som motsatte sig mycket av allmänhetens förutfattade missförstånd av furries och deras fandom. Men våra fakta behövde vara mer än bara sanna – de behövde konkurrera med det visuella skådespelet för mångmiljoner dollar och

sensationella berättelser. Vi behövde också media för att kunna hitta oss – fyra forskare spridda över en kontinent vars arbete till stor del publicerades bakom restriktiva betaltväggar skulle inte minska det.

Det vi behövde var viss expertis som ingen av oss hade. 26 Enter Malicious Beaver Malicious Beaver, den lurviga monikern för vår kreativa och kommunikationsdirektör (CCD), har hjälpt till att forma lanseringen av IARP:s omprofilering till Furscience, som skulle bli allmänhetens ansikte utåt för vårt teams bevissspridning till furries, icke-pälsiga allmänheten, forskare och media i allmänhet. Han hade "bäver".

bort" tyst bakom IARP:s kulisser sedan 2011, även om han officiellt blev vår CCD 2016 med målet att hjälpa oss att kommunicera våra resultat till allmänheten och bortom, och att åka dit furries ofta inte ville gå – direkt till media. Men han insåg behovet av att göra det på vår

termer – beväpnade med fakta presenterade på ett övertygande sätt som var lätt att förstå. Med mer än ett decenniums erfarenhet av marknadsföring, kommunikation, art direction, varumärkes- och konceptutveckling, hjälpte Malicious Beaver Furscience att nå en bredare och mer mångfaldig publik, inte bara genom att ställa våra fakta mot internets (eller vem som helst) fiktion om vad en furry är. , men genom att visa upp och paketera våra fakta på ett sätt som gör sanningen om.

26 Det är ganska olyckligt att många forskare i allmänhet, inklusive flera på vår.

eget lag, är så dåliga på självreklam. Kanske beror det på bedragareffekten, tendensen hos experter att känna sig otillräckliga eller att underskatta sin kompetens på grund av en växande medvetenhet om hur mycket de inte vet (Bravata et al., 2020), men det skulle vara trevligt om experter ibland kunde tala med åtminstone en del av den volym som oinformerade förståsigpåare gör.

furries mer intressant och värt att skriva om. Beaver kunde formulera en varumärkes- och kommunikationsstrategi som destillerade våra grundläggande peer-reviewed data till meddelanden som mainstreammedia lättare kunde förstå, finna övertygande och som skulle göra det enklare och mer iögonfallande att skriva om furries än att återhämta samma sak. gammal, överanvänd, fiktiviserad, och sensationella stereotyper. Hans övergripande varumärkesstrategi för Furscience har varit att presentera komplexa koncept utan att offra noggrannheten, vilket gör dem visuellt och retoriskt övertygande att konkurrera med mindre innehållsrika, clickbait-rubriker. Vårt Furscience-varumärke är mer än bara en logotyp: det är en visuell identitet som är måldriven för att förmedla både allvaret i vetenskapen kring furries och hur roliga furries kan vara. Nya forskningsområden och nya tillägg till teamet I flera år var vi i stort behov av en klinisk psykolog i vårt team, med tanke på de många forskningsområden vi ville studera (t.ex. autism, mental hälsa) men föll utanför vårt teams allmänna område av expertis (dvs. socialpsykologi, antrozologi, sociologi). Återigen slog slumpen till! Helst letade vi efter en ganska ny Ph.D. fakultetsmedlem som ännu inte hade upprättat ett forskningsprogram fullt ut – vilket var fallet med Dr. Plante, Dr.

Reysen och Dr Roberts när de gick med i laget. För detta ändamål sökte Dr Gerbasi fakultetssidorna på psykologiska institutioner i och runt Pittsburgh, med tanke på att Pittsburgh är där vårt team genomförde dess största årliga kongressstudie – vilket innebär att det skulle vara mindre en fråga för en ny fakultetsmedlem att resa till Anthrocon för att forska med oss. Till Dr Gerbasis förvåning hittade hon Dr Elizabeth Fein, en ny biträdande professor vid Duquesne University i Pittsburgh. Hon var en klinisk psykolog med bakgrund inom antropologi (som också fanns på vår önskelista) vars doktorsavhandling innebar arbete med ungdomar inom autismspektrumet. När Dr Gerbasi nådde ut till henne var hon entusiastisk över arbetet och gick med på att komma ombord på teamet. Som klinisk psykolog och antropolog hade Elizabeth länge varit intresserad av kraften i rollspel, myter och kreativa subkulturer för att hjälpa människor att förändra sig själva och sina liv. Efter att ha blivit myndig som ung vuxen i gothscenen visste hon att sammansvetsade gemenskaper kunde byggas kring estetiska och symboliska system. I sin avhandlingsforskning med ungdomar om autismspektrumet, av vilka några ägde rum på ett sommarläger för live-action roll-players (LARPer), hade hon lärt sig hur transformerande det kan vara att gå ihop med andra genom delade fantasifulla mytologier, att ombilda sig själv och

ens världs möjligheter. (För mer om detta arbete kan du kolla in hennes bok, *Living on the Spectrum: Autism and*

Ungdom i gemenskapen.) När hon blev kontaktad av Dr. Gerbasi om att gå med i ett forskarlag som studerade furries – en grupp som själva ägnade sig åt delade fantasifulla upplevelser, skapade alternativa identiteter och hade en betydligt högre andel människor inom autismspektrumet (se kapitel 23) – det var en fantastisk möjlighet för henne att fortsätta sitt arbete. Dr. Fein gick till Anthrocon för första gången 2016, där hon blev hänförd av furries (och ännu mer av therians)

och andra släktingar!) som satt med henne i timmar på golvet i kongresscentret, människokroppar vek sig obekvämt in i vilka tysta hörn de än kunde hitta och tog sig tid att berätta sina livshistorier för henne. Furscience-forskarlaget hade redan byggt upp ett stort förtroende hos samhället, vilket gjorde det lättare för henne att förtjäna deras förtroende och mötas med den milda lekfullheten som kännetecknar mycket av det lurviga fandomen.

Sedan det första året har Dr. Fein arbetat tillsammans med många doktorander från Duquesne Ph.D. programmet (Ben Gaddes, José Luiggi-Hernandez, Gaby Mena-Ibarra och Jennifer Bradley), hon har intervjuat dussintals furries på autismspektrumet och deras familjer och vänner, och har hållit många fokusgrupper om autism på Anthrocon. Det har hon också varit

arbetar tillsammans med Dr. Gerbasi för att bättre förstå therians och andra släktingar, såväl som med hennes neuroforskarkollega, Alex Kranjec, och hans team av doktorander (Erick Guzman, Lou Lammana och John Dall'Aglia) för att se om furries, therians och otherkin reagerar annorlunda på en "kroppslig

illusion" som involverar en gummihand. Senast har hon genomfört online-undersökningar för att bättre förstå upplevelserna hos therianer och andra släktingar som kanske inte kommer ut till lurviga konventioner, men som ändå har mycket att säga om sina upplevelser. Slutsats Albert Bandura var verkligen på hugget

något när han talade om vikten av slumpen i våra liv. Boken du håller 27 är ett bevis på det faktum – det är kulmen på de många slumpmässiga händelserna, stora som små, som förändrade banan för varje medlem i Furscience-teamet.

Det är alla slumpmässiga samtal, små sammanträffanden, beslut på en del av en sekund och tillfällen som presenterat sig under det senaste decenniet och gjort det möjligt för oss att forma våra otaliga intressen till ett harmoniskt samarbete. Det här kapitlet behövde inte vara det

i denna bok. Vi kunde lätt ha uteslutit det och hoppat rakt in i att prata om vår metodik och de otaliga studier och resultat vi har fått under mer än ett decennium.

27 Eller, mer troligt nuförtiden, titta på på en skärm!

studera furries. Men vi blir ofta kontaktade av både furries och forskare som har sett vad

vi har kunnat göra på Furscience och utbrister att de aldrig skulle kunna göra det vi gör. Vi vill att vår berättelse ska inspirera andra att se att Furscience-teamet i slutändan bara är en grupp nyfikna människor vars passioner och nyfikenhet har lett oss till att hitta likasinnade andra som delar det intresset.

Viktigt är att när var och en av oss började längs denna delade resa, tog steget och utnyttjade de slumpmässiga ögonblicken som dök upp, hade vi ingen aning om vart det skulle leda oss. Dr.

Gerbasi hade ingen aning om, när hon gick med på att bli forummoderator, att det skulle leda till att hennes banbrytande arbete studerade på lurviga kongresser. Dr. Plante hade ingen aning när han bestämde sig för att mejla en person som han inte träffat efter att ha läst hennes tidning, att det skulle leda till ett decenniumlångt samarbete. Dr. Reysen hade nej idén när han gick med på att låta sin skala användas av en forskare som han aldrig hade hört talas om förut, att det skulle leda till att han bara månader senare skulle lägga märke till en närliggande lurvig konvention och leda till dussintals forskningsartiklar och bokkapitel. Dr. Roberts visste inte, när hon valde att småprata med sin provdoktor, att hans svar skulle starta henne in i en forsknings- och aktivismfylld karriär. Och Dr Fein visste inte när hon avslutade sitt avhandlingsarbete om

LARPer, att hon så småningom skulle springa från det till att studera furries, av allt! Om inte annat hoppas vi att den här historien inspirerar andra att vara djärva och utöva sina intressen, även om det inte alls är klart vart de kan ta dig. För oss har vårt ömsesidiga intresse lett till vetenskapsbaserad opinionsbildning och kunskapsmobiliseringsansträngningar, vilket hjälper pälsar att lära sig

mer om deras fandom, och forskare och media för att bättre förstå denna vanligt missförstådda grupp. Detta gemensamma mål har tvingat oss att göra vårt arbete synligt och att använda verktygen för social marknadsföring, community och mediapartnerskap för att vara utbildningspartner för det påsiga samhället. Och även om ingen av oss kunde ha förväntat sig vart arbetet så småningom skulle ta oss, skulle vi ljuga om vi sa att vi inte var förvånade över effekten vårt arbete har haft! Även om vi aldrig på egen hand kommer att kunna förändra den offentliga diskursen och konkurrera, som vi är, med företag med flera miljarder dollar, har vi haft mätbara framgångar med att sprida våra resultat till allmänheten, som nu kan hitta vårt arbete helt enkelt genom att göra en Google-sökning med vanliga sökord (t.ex. furries, vad är furries). 28 Vi är också stolta över att ha varit faktagranskande källa för otaliga mediaartiklar och korrigerat rekordet när det kommer till allt från tron att furries är människor.

28 Oftare än inte dyker Furscience upp bland de fem bästa resultaten! Det här är inte en.

olycka eller slump, som Malicious Beaver kan berätta!

som bär fursuits och tror att de är djur för rykten om påsar som använder kattlådor i skolan under den amerikanska valcykeln 2022 (t.ex. New York Times, NBC News, Reuters, Snopes, Politifact, Guardian, Daily Beast, New York Post). Så ta en sida ur Banduras bok och håll utkik efter de små möjligheter som dyker upp för dig. Du vet aldrig hur en liten konversation, ett snabbt e-postmeddelande, att gå på ett evenemang eller att släppa ut dig själv kan förändra ditt liv – eller livet för dem runt omkring dig – till det bättre! Referenser American Psychiatric Association. (2000). Diagnostisk och statistisk manual för psykiska störningar (4:e uppl., text rev.). Angantyr, M., Eklund, J., & Hansen, EM

(2011). En jämförelse av empati för människor och empati för djur. *Anthrozoös*, 24 (4), 369-377. <https://doi.org/10.2752/175303711X13159027359764> Arluke, A., Levin, J., & Ascione, F. (1999). Djurmisshandels förhållande till våld och andra former av antisocialt beteende. *Journal of Interpersonal*

Violence, 14 (9), 963-975. <https://doi.org/10.1177/088626099014009004> Bandura, A. (1982). Slumpmässiga mötens psykologi och livsvägar. *American Psychologist*, 37, 747-755. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.37.7.747> Bandura, A. (1998). Utforskning av slumpmässiga bestämningsfaktorer för livsvägar.

Psychological Enquiry, 9, 95-99. https://doi.org/10.1207/s15327965pli0902_2

Baron-Cohen, S., Wheelwright, S., Skinner, R., & Clubley, ME (2001). Autismspektrumkvoten (AQ): Bevis från Aspergers syndrom/högfungerande autism, män och kvinnor, vetenskapsmän och matematiker. *Journal of Autism and Developmental Disorders*, 31 (1), 5-17. <https://doi.org/10.1023/a:1005653411471> Bravata, DM, Watts, SA, Keefer, AL, Madhusudhan, D.

K., Taylor, KT, Clark, DM, Nelson, RS, Cokley, KO, & Hagg, HK (2020). Prevalens, prediktorer och behandling av impostersyndrom: En systematisk översikt. *Journal of General Internal Medicine*, 35 (4), 1252-1275. <https://doi.org/10.1007/s11606-019-05364-1> Carlisle-Frank, P., & Frank, JM (2006). Ägare, vårdnadshavare och ägare-vårdnadshavare: Olika relationer med husdjur. *Anthrozoös*, 19 (3), 225-242. <https://doi.org/10.2752/089279306785415574> Evans, K. (2008). Furry Sociological Survey. Åtkoms den 2 juni 2023 från <https://gwnet.net/doc/psychology/2008-evans.pdf>.

Fein, E. (2020). Att leva på spektrumet: Autism och ungdom i samhället. NYU Press. Bra, AH

(Red.). (2010). Handbok om djurassisterad terapi: Teoretiska grunder och riktlinjer för praktik (3:e upplagan). Akademisk press. Gerbasi, KC, Anderson, DC, Gerbasi, AM och Coultis, D.

(2002). Doktorsavhandlingar i människa-djurstudier: Nyheter och synpunkter. *Society & Animals: Journal of Human-Animal Studies*, 10 (4), 339-346. <https://doi.org/10.1163/156853002320936782> Gerbasi, K.

C., Paolone, N., Higner, J., Scaletta, LL, Bernstein, PL, Conway, S., & Privitera, A. (2008). Furries från A till Ö (antropomorfism till zoomorfism). *Society & Animals: Journal Of Human-Animal Studies*, 16 (3), 197-222. <https://doi.org/10.1163/156853008X323376> Gerbasi, KC, Paolone, N., Higner, J., Scaletta, LL, Privitera, A., Bernstein, P., & Conway, S. (2007). Den lurviga identiteten. Affisch

presenteras på Society for Research on Identity Formation. Sterling, VA. Gerbasi, KC, Harris, B., & Jorgensen, K. (2007, 25 mars). Furries: Varför växer vissa människor upp och vill anta en icke-mänsklig identitet? Interaktiv session på Society for Research on Identity Formation, Sterling, VA.

Gerbasi, KC, Plante, CN, Reysen, S., & Roberts, SE (2015). Ursprunget till det internationella antropomorfa forskningsprojektet. I T. Howl (Ed.), *Furries among us: Essays on furries by the most prominent members of the fandom* (sid. 102-105). Thurston Howl Publications.

Greenebaum, J. (2004). Det är en hunds liv: Höjer status från husdjur till "pälsbaby" på yappy hour. *Society & Animals: Journal of Human-Animal Studies*, 12 (2), 117-135. <https://doi.org/10.1163/1568530041446544>

Gurley, G. (2001, mars). Pälsens nöjen. *Vanity Fair*. Hämtad från <http://vanityfair.com/culture/features/2001/03/furries200103?currentPage=1>

Herzog, H. (2010). Vissa älskar vi, andra hatar vi, andra äter vi: Varför det är så svårt att tänka rakt på djur. HarperCollins Publishers.

Julius, H., Beetz, A., Kotrschal, K., Turner, D., & Uvnäs-Moberg, K. (2013) Attachment to pets: An integrative view of human-animal relations with implikationer for therapeutic practice. Hogrefe Publishing.

Mock, SE, Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2013). Djupare fritidsengagemang som copingresurs i ett stigmatiserat fritidssammanhang. *Fritid/Loisir*, 37 (2), 111-126. <https://doi.org/10.1080/14927713.2013.801152>.

Osaki, A. (2008). Fandomens tillstånd. Furry Research Center. Hämtad 2 juni 2023 från https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Furry_Survey_2008.pdf

Plante, C., Roberts, S., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2014a). "En av oss": Engagemang med fandoms och identifiering av globalt medborgarskap. *Psychology of Popular Media Culture*, 3(1), 49-64. <https://doi.org/10.1037/ppm0000008>

Plante, C., Roberts, S., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2014b). Interaktion mellan socio-strukturella egenskaper förutsäger identitetsdöljande och självkänsla hos stigmatiserade minoritetsgruppmedlemmar. *Current Psychology*, 33, 3-19. <https://doi.org/10.1007/s12144-013-9189-y>

Plante, CN, Roberts, SE, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2015a). "By the numbers": Jämför furries och relaterade fandoms. I T. Howl (Ed.), *Furries among us: Essays on furries by the most prominent members of the fandom* (sid. 106-126). Thurston Howl Publications.

Plante, C., Roberts, S., Snider, J., Schroy, C., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2015b). "Mer än huddjup": Biologisk essentialism som svar på ett särartshot i en stigmatiserad fangemenskap. *British Journal of Social Psychology*, 54 (2), 359-370. <https://doi.org/10.1111/bjso.12079>

Putz, DA, Gaulin, SJC, Sporter, RJ, & McBurney, DH (2004). Könshormoner och fingerlängd: Vad indikerar 2D:4D? *Evolution and Human Behavior*, 25 (3), 182-199. <https://doi.org/10.1016/j.evolhumbehav.2004.03.005>

Raupp, CD (2002). Det "lurviga taket": Klinisk psykologi och människa-djurstudier. *Society & Animals: Journal of Human-Animal Studies*, 10 (4), 353-360. <https://doi.org/10.1163/156853002320936809>

Reysen, S., & Branscombe, N. R. (2010). Fanship och fandom: Jämförelser mellan sport- och icke-sportfans. *Journal Of Sport Behavior*, 33 (2), 176-193.

Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2015a). Ingroup bias och ingroup-projektion i den lurviga fandomen. *International Journal of Psychological Studies*, 7, 49-58. <https://doi.org/10.5539/ijps.v7n4p49>

Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2015b). Ett socialt identitetsperspektiv på personlighetsskillnader mellan fans och icke-fans identiteter. *World Journal of Social Science Research*, 2, 91-103. <https://doi.org/10.22158/wjssr.v2n1p91>

Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2015c). Den lurviga fandomens sociala identitetsperspektiv. I T. Howl (Ed.), *Furries bland*.

us: Uppsatser om furries av de mest framstående medlemmarna av fandomen (s. 127-151). Thurston Howl Publications.

Roberts, S., Plante, C., Gerbasi, K., & Reysen, S. (2015a). Den antrozooomorfa identiteten: Furry fandommedlemmars kopplingar till icke-mänskliga djur. *Anthrozoos*, 28 (4), 533-548. <https://doi.org/10.1080/08927936.2015.1069993>

Roberts, S., Plante, C., Gerbasi, K., & Reysen, S. (2015b). Klinisk interaktion med antropomorft fenomen: Anteckningar för vårdpersonal om interaktion med klienter som har denna ovanliga identitet. *Hälsa och socialt arbete*, 40 (2), e42-e50.

<https://doi.org/10.1093/hsw/hlv020> Roberts, SE, Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2015c).

Marginalisering av antropomorfa identiteter: allmänhetens uppfattning, realiteter och "svansar" av att vara en lurvig forskare. I T. Howl (Ed.), *Furries among us: Essays on furries by the most prominent members of the fandom* (sid. 152-168). Thurston Howl Publications. Rossmassler, L., & Wen, T. (2007, maj).

Furries är också människor: Sociala och kognitiva faktorer i unika sociala gemenskaper. Affisch presenterad vid den sjunde årliga Stanfords psykologikonferens i Stanford. Rust, DJ (2001). *Furry fandoms sociologi*. The Darken Hollow. Hämtad 2 juni 2023 från https://web.archive.org/web/20120303084029/http://www.visi.com/%7Ep_hantos/furrysoc.html

Topál, J., Miklósi, Á., Csányi, V., & Dóka, A. (1998). Anknätningsbeteende hos hundar (*Canis familiaris*): En ny tillämpning av Ainsworths (1969) Strange Situation Test. *Journal of Comparative Psychology*, 112 (3), 219-229. <https://doi.org/10.1037/0735-7036.112.3.219> yarf. (nd). *Furry i akademien*. Åtkomst den 2 juni 2023 från <https://yarfology.wordpress.com/furry-in-academia/>.

Kapitel 4.

En (inte alltför smärtsam) introduktion till forskningsmetoder Courtney "Nuka" Plante.

Om du gör dig redo att läsa hela den här boken bör vi förmodligen varna dig: du är på väg att drabbas av mycket data. Som, mycket. Mer än ett decennium av studier och tiotusentals deltagare med data. För att sätta det i perspektiv: om du skulle multiplicera var och en av dessa tusentals deltagare med (i genomsnitt) tvåhundra eller så frågorna i en given studie, pratar vi om 5-10 miljoner datapunkter.

Det är mycket att ta in på en gång, och det kan vara lite skrämmande att försöka förstå, särskilt om du inte är van vid att röja över vetenskaplig forskning. Oroa dig inte om du känner så – det är halva anledningen till att vi har tagit med det här kapitlet i boken! Det är en chans att få dina fötter blöta med några av grunderna när det kommer till datainsamling, analys och tolkning, ungefär som att ta dig ner i poolen istället för att kasta dig med huvudet först ut i djupet och se dig flaxa runt. Men, som vi har sagt, det är bara hälften av anledningen till att vi har tagit med det här kapitlet! Den andra anledningen till att vi har tagit med det här kapitlet är att hjälpa våra läsare att bli informerade skeptiker. Naturligtvis kan du vara skeptisk till vad som helst utan alltför mycket ansträngning.

Jag skulle till exempel kunna välja att helt enkelt inte tro på allt jag någonsin har fått höra om gravitation, och insistera på att varje tendens för mig att dras mot marken är en slump eller resultatet av att jag vill att det ska vara fallet. Jag antar att du skulle känna dig ganska bekväm med att avfärda min skepsis som kontrarism eller ren gammal okunnighet, men kan du förklara exakt varför jag hade fel? Om jag skulle hävda att du inte kunde bevisa att gravitationen var en universell kraft eftersom du inte kunde observera allt överallt i universum – skulle det inte finnas en kärna av sanning inbäddad

i mitt uttalande? Eller tänk om jag påstod att jag hade en upplevelse utan gravitation en gång när du inte tittade – är det inte möjligt? Och visst, jag kanske nyligen fick mitt hjärta krossat av en fysiker och är det betalas av en organisation som tjänar när folk tror att gravitationen inte är verklig – men kan du bevisa att det är detta som orsakar min skepsis? Som det visar sig är inte all skepticism lika, inte heller bör all skepticism utökas med obegränsad välgörenhet. Ibland är skepsis oärlig, gjort i ond tro av någon som är motiverad av något annat än att komma fram till sanningen. Andra gånger är skepsisen dåligt informerad, grundad i falskheter och desinformation. I slutet av dagen är det lite vi kan göra i den här boken.

stoppa den första typen av skepsis: om någon läser den här boken med målet att felaktigt citera, förvränga och selektivt fokusera endast på data som passar deras tidigare föreställningar om påsar samtidigt som vi ignorerar eller utmanar något till motsatsen, kan vi inte stoppa dem. 1 Istället syftar detta kapitel till att ta itu med den andra typen av skeptiker, den som, trots de bästa avsikterna, helt enkelt saknar kompetens och kunskap för att vara en informerad, kritisk konsument av forskning. Vi tror att lite kunskap kan räcka långt för att hjälpa dessa människor, och vi vill ge dem verktygen för att bli skickliga konsumenterna av vetenskap. I full avslöjande är vår avsikt inte helt altruistisk. Det är att

säg, vi har en baktanke för att vilja ingjuta lite vetenskaplig läskunnighet hos våra läsare: det är att hjälpa oss att göra bättre vetenskap. Många av våra bästa idéer har faktiskt kommit från dem som kritiserar våra metoder, utmanar våra resultat och föreslår nya tillvägagångssätt för att undvika våra brister. 2 Vi skulle inte vara vetenskapsmän om vi inte tyckte om att nörda ut hur vi kan förbättra våra metoder, analyser och slutsatser! Men skepsis och kritik är bara till hjälp om de är informerade. Föreställ dig till exempel att berätta för en videospelsdesigner att deras tv-spel suger. Designern har uppenbarligen ett egenintresse i att de vill förbättra sitt tv-spel, och så pressar de dig för detaljer: vad var dåligt med det? Var det tempot? Skrivandet? Var kärnspelesslingan ointressant eller saknade intressant variation? Förlitade det sig för mycket på slumpmässiga slumpen, vilket berövade spelare chansen att påverka resultatet? Var svårighetskurvan för brant?

"Nej, det sög bara, du vet." Tyvärr är kritik av detta slag plågsamt vanlig, och vi har sett massor av den under åren från skeptiker vars kritik eller direkta avskedanden av vårt arbete hängde på missförstånd av grundläggande vetenskapliga principer. Det är därför vi skulle vilja hjälpa läsarna att lära sig att forma bättre, mer exakta argument för sin skepsis och att bättre urskilja vilken av deras kritik som är giltig och vilken som är relativt trivial. Som vi kommer att diskutera i slutet av det här kapitlet, kan lite vetenskaplig läskunnighet hjälpa oss att undvika att kasta ut spädbarn med det ökända badvattnet och förhindra den sorts allt-eller-intet, svart-eller-vitt tänkande som kännetecknar kritik av vetenskaplig forskning från de som inte forskar själva.

1 Författaren till detta kapitel har faktiskt sett mer än sin beskärda del av denna typ av.

"motiverade resonemang" från människor som "bara ställer frågor", både när det kommer till hans forskning om furries och när det kommer till hans forskning om det särskilt heta ämnet medievåld! 2 Och tro mig, det finns alltid sätt vi kunde ha gjort en studie bättre!

Och hej, om inte annat kommer det här kapitlet att lära dig några begrepp och snygga ord så att du kan flexa ditt kritiska tänkande vid nästa middagsbjudning! 3 Att tänka som en vetenskapsman Som namnet på den här boken antyder har vi använt ett vetenskapligt förhållningssätt till förståelsen av furries och furry fandomen. Men exakt vad betyder detta? Vad gör ett tillvägagångssätt vetenskapligt, och vad skiljer detta tillvägagångssätt från andra sätt att inhämta kunskap (t.ex. att lita på sin magkänsla, förlita sig på mun till mun eller lära sig om något från media)? Till att börja med, ta en stund och fundera över vad du tänker på när du föreställer dig vetenskap. Chansen är stor att du förmodligen föreställer dig människor som bär vita labbrockar i ett laboratorium. Kanske använder de mikroskop eller överför färgglad vätska från ett provrör till ett annat med en pipett. Du kanske föreställer dig en dataforskare som stirrar på ett hav av siffror på en bildskärm eller en neurovetare som funderar över en skanning av en hjärna. Bilder som dessa fokuserar ofta på vetenskapens ytliga drag; det vill säga, de fokuserar på specifika vetenskapliga områden (t.ex. fysik, kemi, biologi) och de verktyg som dessa områden använder (t.ex. datorer, skanningsenheter, snygga bägare). Men bara för att du använder dessa enheter, betyder det inte att det du gör är vetenskap. Till exempel kan en kock ta på sig en vit rock och blanda ihop en sås i skraddarsydd glas med hjälp av snygga verktyg för att uppnå exakta mätningar. Skulle vi betrakta kocken som vetenskap? 4 Omvänt kan du göra vetenskap utan snygga verktyg, med lite mer än en penna och papper; att be en grupp människor att fylla i och returnera en enkät för att testa en hypotes kan vara vetenskap. Det kanske inte handlar om maskiner för miljoner dollar eller ett laboratorium, men att samla in data för att testa hypoteser är vetenskapens ryggrad! I sin kärna är vetenskap ett mycket speciellt sätt att skaffa kunskap. Naturligtvis finns det många sätt du har lärt dig saker du har: genom att lyssna på vad dina föräldrar har berättat för dig, genom att titta på tv eller läsa en tidning, genom att tolka moraliska lärdomar i berättelser och till och med genom intuition och magkänsla. Vart och ett av dessa sätt att veta har sina respektive styrkor och svagheter

— Vissa är ganska snabba och enkla att göra, men kan inte.

3 Det är också värt att notera att begreppen vi lär dig i det här kapitlet gäller.

mycket mer än bara vår forskning om pälsar. Vetenskaplig läskunnighet kan tillämpas när du läser vetenskaplig forskning från nästan alla vetenskapliga områden! 4 Naturligtvis är vetenskapligt härledda principer på spel i matlagning och bakning,

inklusive kemi och fysik. Men handlingen att baka är inte i sig att göra vetenskap, av skäl som vi snart kommer att se!

alltid räkna med. Vissa är genomsyrade av partiskhet, men har fördelen av att vara ganska allmänt accepterade av andra i samhället. Vetenskap är egentligen bara ytterligare ett sätt att skaffa kunskap, om än ett som involverar ett mycket specifikt sätt att tänka. 5 Vi kan karakterisera vetenskapligt tänkande som att det har minst fem olika aspekter: 6 1. Forma modeller och teorier baserade på empiriska observationer och tidigare forskning. 2. Systematisk, opartisk observation för att testa hypoteser. 3. En vilja att noggrant ompröva konsistensen av sina resultat. 4. En öppen vilja att ha fel och att aktivt söka förfalskning. 5. Nyanserat, multivariat, probabilistiskt tänkande. Forskare bildar teorier och modeller Låt oss börja med den första punkten: forskare observerar världen omkring dem och läser den befintliga litteraturen för att vara medvetna om vad andra har hittat. De försöker sedan integrera all denna tillgängliga information i en

modell eller ramverk som konsekvent förklarar hur någon aspekt av världen fungerar. Dessa modeller kan variera i skala och komplexitet, från modeller av atomers struktur till modeller för mänsklig motivation till modeller av hela kulturer och ekonomiska system. Gemensamt för dem alla är dock att de alla är förankrade i den empiriska verkligheten; forskare gör själva observationer eller noterar resultaten från andra forskare och utvecklar modeller som överensstämmer med dessa observationer som också gör förutsägelser om vad forskare kan förvänta sig att hitta i framtiden. Förutsägelser är en kritisk del av vetenskapligt tänkande.

Bra vetenskapliga teorier förklarar inte bara världen, utan de gör också förutsägelser om den. En modell som förklarar allt, men förutsäger ingenting, är praktiskt taget värdelös. Som ett illustrativt exempel, låt oss föreställa oss att jag såg kunder gå in och ut ur en djuraffär. En efter en ser jag kunder som går in i butiken och en efter en går de ut ur butiken med antingen en katt eller en hund. Efter några dussin kunder kan jag föreslå en modell för att förklara vilka kunder som går ut med katter och vilka som går ut med hundar. Jag kanske föreslår att när kunder går in i butiken passerar de genom ett osynligt energifält som sätter tanken i deras huvudet att skaffa en katt eller en hund. Som sådan.

5 Observera att vetenskap är en process, inte bara en hög med fakta. Vissa fakta kan vara.

härledd genom den vetenskapliga processen, men en lärobok full av vetenskapligt härledda fakta är inte, i och av sig själv, vetenskap; det är resultatet eller konsekvensen av att göra vetenskap! 6 Detta är långt ifrån en komplett lista, men den representerar några av de viktigaste.

egenskaper hos vetenskapligt tänkande.

människor som gick ut med katter gick igenom denna osedda barriär, fick "katt" in i deras sinne och fick katter, medan de som fick hundar passerade genom samma osedda barriär, som satte "hund" i deras sinne, och de fick en hund istället. En styrka med min modell är att den perfekt förklarar 100 % av mina observationer: hittills har jag inte observerat något i kundernas beteende som motsäger min modell. Trots detta är min modell i alla avseenden helt värdelös. Varför? För min modell kan inte hjälpa mig att förutse om nästa kund som går in i butiken kommer att gå ut med en katt eller en hund. Jag kan inte se den här barriären själv, och jag vet inte heller hur eller varför den här barriären påverkar människor. Med andra ord, min modell gör mig inte bättre på att förutsäga nästa kunds köpbeteende för husdjur än att någon bara slår ett mynt som säger "katt" på ena sidan och "hund" på andra sidan.

Kort sagt, om en vetenskaplig modell inte kan förutsäga något om världen, så bidrar den inte till vår kunskap om världen. 7 Låt oss nu överväga hur en vetenskaplig modell kan se ut i samma situation. Tänk om jag, när folk gick in i djuraffären, gav dem ett snabbt personlighetstest för att mäta deras nivå av extraversion. Efter några dussin kunder börjar jag märka ett mönster: de som fick högre poäng på extraversionsskalan gick ut ur butiken med en hund, medan de som fick lägre poäng på skalan gick ut med en katt. Härifrån tar jag fram en modell som föreslår att extroverta tenderar att gilla hundar, vars personligheter tenderar att vara mer utåtriktade, medan introverta föredrar katter, vars personligheter tenderar att vara mer självständiga och mindre uppmärksamhetssökande. Till skillnad från min osynliga energifältsmodell kan jag nu göra förutsägelser om framtida kunders beteende baserat på denna modell. Jag kan ge en kund mitt personlighetstest innan de går in i butiken och baserat på resultatet av det testet kan jag göra en välgrundad gissning om huruvida de är mer benägna att gå ut ur butiken med en hund eller en katt. Och, om det finns någon sanning i den här nya modellen, borde den överträffa energifältsmodellen och personen som slår ett mynt när det gäller att exakt gissa om kunden kommer att gå ut ur butiken med en hund eller en katt. Forskare testar hypoteser Vetenskap handlar inte bara om att forma modeller, det handlar om att testa dem. 8 En del av vetenskapens hantverk är att ta fram praktiska sätt att samla information i en.

7 Exempel: Jag skulle lätt kunna ersätta det osynliga energifältet med nissedamm och det.

skulle vara lika informativt. Dessa modellers utbytbarhet visar oss hur obundna till verkligheten de är.

systematiskt och opartiskt sätt. Systematisk, i det här fallet, innebär att samla in data på ett planerat och kontrollerat sätt och utforma en studie för att maximera dess förmåga att effektivt testa våra hypoteser. Till exempel kan vi köra vår inköpsstudie för husdjur i olika djuraffärer i olika delar av landet för att testa om våra resultat är konsekventa över hela landet eller är begränsade till kunderna i en butik.

Det innebär också att försöka kontrollera för externa faktorer för att säkerställa att ingenting påverkar resultaten av studien (t.ex. djuraffären har en "gratis katt"-dag medan du försöker samla in data, vilket kan motivera människor att välja katter framför hundar oavsett deras personlighet). En bra vetenskapsman kommer också att motiveras att vara opartisk i sättet de samlar in, analyserar och tolkar data. Det enda sättet att vara säker på sin modell är trots allt att utsätta den för kall, hård verklighet för att se om den sjunker eller simmar. Om forskaren gav kunderna personlighetstestet och sedan följde den extroverta in i butiken för att övertyga dem att köpa en hund, då skulle det vara omöjligt att veta om hundköpbeteendet drevs av extraversion eller av att bli förföljd 9 av en vetenskapsman i lagra. I det här fallet kan vetenskapsmannens inflytande hjälpa dem att hitta data som överensstämmer med deras modell, men dessa typer av fördomar leder till att modeller som inte håller för granskning och som med tiden ersätts av modeller som bättre återspeglar verkligheten (t.ex. , exakt förutsäga beteendet hos kunder som inte trakasseras av forskare i en djuraffär). Av denna anledning kräver vetenskapligt tänkande systematisk och opartisk datainsamling. 10 forskare testar och testar om Att vara en bra vetenskapsman innebär att vara svår att tillfredsställa; det räcker inte att hitta bevis som stöder din modell en gång. Forskare är ett otroligt skeptiskt gäng, alltid oroliga för att ett fynd kan ha varit en lyckträff. Återgå till vår djuraffär exempel, om jag skulle fastställa att en singel.

8 Vi fokuserar främst på experimentella studier i våra exempel, men desamma.

principer kan också gälla för insamling av öppna, utforskande data också, något vi kommer att diskutera senare i det här kapitlet! För tillfället kommer vi att säga att forskare som är specialiserade på att samla in kvalitativa data (t.ex. fallstudier, långa intervjuer) ofta gör det för att bilda modeller som senare testas av kvantitativa forskare. De skadas på samma sätt av att vara icke-systematiska eller partiska

deras inställning till datainsamling. 9. Pun definitivt avsedd. 10. Vi talar om vetenskapligt tänkande som ett ideal här. I praktiken har forskarna.

fördomar som kan grumla deras avsiktliga eller oavsiktliga bedömning. Detta är en av anledningarna till att peer-review-processen är så viktig, en punkt som vi tar upp senare. För nu vill vi bara påpeka att vetenskap i praktiken kanske inte alltid lever upp till vetenskapsidealet.

kunden var en extrovert och sedan se dem gå ut ur butiken med en hund, kan jag dra slutsatsen att min modell är korrekt. Det är dock fullt möjligt att nästa kund som går in i butiken kan vara en extrovert och ändå välja en katt, något som skulle gå emot min modells förutsägelse. Av denna anledning skulle det vara i mitt bästa intresse att sitta vid dörren till djuraffären ett tag och utsätta min modell för test efter test, kund efter kund, för att se hur konsekvent den är. Men en flitig forskare slutar inte där. När allt kommer omkring, vem kan säga att resultaten inte bara var en egenhet hos just denna djuraffär? Med detta i åtanke kan jag sätta upp tester av min modell i varje djuraffär i stan. Om bevisen, efter att ha kört alla dessa tester, fortfarande pekar på att min modell är korrekt, så kan jag vara ganska säker på att det förmodligen inte var en slump, och att min modell exakt förutsäger djurköpbeteende hos de flesta människor på de flesta ställen. Men varför stanna där? En särskilt flitig forskare skulle överväga möjligheten att de själva kan vara fördomsfulla på resultaten - det är trots allt de som har en modell att testa. Som sådan kan de be andra forskare inom området att själva genomföra studien, på deras

djuraffärer, för att se om modellen håller även när den testas av andra forskare. De kan till och med gå ett steg längre och testa hur väl modellen håller över tid. Kanske de kanske kör ytterligare ett test av modellen i djuraffärer 20 år senare för att se om modellen fortfarande förutsäger djurköpbeteende eller om modellens användbarhet var begränsad till en viss tidpunkt eller för en specifik generation. 11. Forskare är villiga att ha fel. Med utgångspunkt i vår tidigare punkt kräver vetenskapligt tänkande att man öppet omfamnar sannolikheten att man kan ha fel. Om en forskare inte på allvar överväger möjligheten att deras modell kan vara fel, blir det omöjligt att verkligen testa sin modell. Om jag till exempel var övertygad om att min modell för köpbeteende för husdjur var korrekt och vägrade tro att det kan vara fel, kan jag hitta ursäkter för att enkelt bortse från bevis som tyder på att min teori är fel. Om jag såg en extrovert gå ut från en djuraffär med en katt istället för en hund, i motsats till min modell, skulle jag kanske avfärda.

11. Det är därför som forskare ofta avskyr tanken att en vetenskaplig modell eller teori är det.

"bara en teori", vilket antyder att den har liten eller ingen prediktiv kraft eller att den inte har hållits upp till intensiv empirisk granskning. I lekmannasamtal använder vi ofta termerna "teori" eller "modell" för att föreslå grundlösa antaganden eller grova approximationer. I verkligheten utsätts de mest kända vetenskapliga teorierna och modellerna för en grad av granskning och testning som skulle vackla (och förmodligen tråka ut till tårar) alla som inte har ett särskilt stort intresse för ämnet.

observationen genom att säga "Ja, det är klart att den personen är en introvert, de måste ha fyllt i enkäten felaktigt!" Genom att göra det skulle jag kunna skydda min modell från alla bevis som tyder på att den är felaktig, oavsett hur mycket bevisen hopar sig! 12. Denna princip om skepticism och en vilja att ha fel är så grundläggande för vetenskapligt tänkande att vi som standard bygger in den i vetenskaplig praktik. Till exempel designar forskare studier och testar hypoteser kring antagandet att deras modell faktiskt är felaktig. De är tränade att tolka resultaten av en studie som att de inte visar något stöd för sin modell om inte data helt klart visar något annat (t.ex. mindre än 5 % chans att ha fel). Med andra ord, om data från en studie skulle komma ut så att det fanns en 50/50 chans att modellen var antingen rätt eller fel, skulle forskare ta fel på sidan av skepticism och behandla detta som bevis på att modellen är felaktig. Även om uppgifterna kom ut med 90/10 odds till förmån för modellen

Om det är korrekt kommer forskare fortfarande att behandla detta som bevis på att modellen är fel, eftersom en 10% chans att vara felaktig fortfarande anses vara för stor för att vara acceptabel. 13 Och skepsisen slutar inte där! Vi har erkänt att forskare kan vara partiska och ha ett visst incitament att hitta stöd för sina modeller. För att ta hänsyn till detta har forskare byggt in en självkorrigerande mekanism i publiceringsprocessen som kallas "peer review". I ett nötskal, högkrediterade, prestigefyllda ställen för vetenskaplig forskning kräver att all forskning som vill publiceras först måste granskas av andra experter på området. Denna granskning inkluderar att utsätta studien för frågor om dess metodik och analys, 14 förfrågningar om ytterligare studier och att utmana studiens slutsatser med alternativa förklaringar. Det avsedda resultatet av denna process är att lågkvalitativa, partiska eller tvivelaktiga resultat ska filtreras bort, vilket bara lämnar de starkaste studierna bakom sig som tål granskning från toppen.

12 Forskare pressas ofta att hitta stöd för sina modeller av tjugningen av.

prestigefyllda utmärkelser eller, som tyvärr är vanligt, hotet att förlora sina jobb om de inte bidrar tillräckligt till sitt område. Dessa påtryckningar kan undergräva en vetenskapsmans opartiskhet och skada jakten på vetenskap. 13 Detta är naturligtvis en överförenkling av hur hypotestestning fungerar i.

praxis, men det är tillräckligt bra för vårt syfte, eftersom vi antar att de flesta läsare inte vill fördjupa sig i de finesser av statistiska nollhypotestest och Bayesiansk uppskattning. 14 Och under de senaste åren har vetenskapsmän till och med tvingats göra sina data tillgängliga så.

att andra forskare kan analysera det själva och leta efter oegentligheter eller bevis på manipulering.

sinnen på fältet. Medan den peer-review-processen ofta är ansträngande, skrämmande och långt ifrån perfekt, är den representerar en nivå av självkritik som man sällan finner med andra sätt att samla kunskap. 15 Forskare erkänner världens komplexitet Ett sista kännetecken för vetenskapligt tänkande, ett som är sammanflätat genom de tidigare egenskaperna, är att det står för komplexitet och nyanser genom sannolikhetstänkande. Probabilistiskt tänkande är ett knepigt ämne för människor att linda sina huvuden runt, särskilt om de har lite formell utbildning i statistik. I ett nötskal hänvisar det till tanken att vår värld är komplex, och därför kan man förvänta sig en viss grad av slumpmässig slump i nästan allt.

Till exempel, medan det finns en god chans att det kommer att regna om det finns mörka, stormiga moln på himlen, det finns en chans att det inte regnar. Vädret är trots allt ett komplext system; tusentals variabler samverkar för att bestämma vädret i ett givet område vid en given tidpunkt. Vetenskapliga modeller kan omöjligt redogöra för var och en av dessa variabler, men forskare gör det bästa de kan med hjälp av de modeller de har samtidigt som de inser att det finns en chans att förutsägelserna som genereras av deras modell kan vara felaktiga. Baserat på en handfull variabler kan en forskare förutsäga att det finns en 80% chans för regn idag, och inser att det finns en 20% chans att modellen kan ha fel. De som inte är vana vid sannolikhet tänkande faller ofta offer för svartvitt, allt-eller-inget-tänkande. Du känner säkert folk som blir arga på den lokala väderrapporten när det regnar en dag som förutspåddes vara solig. Detta beror på att vi lever våra liv en dag i taget, interagerar med en person i taget, i en situation i taget; vi önskar om individuella utfall, som om en sjuk släkting kommer att återhämta sig eller dö, om vårt favoritfotbollslag kommer att vinna eller förlora nästa match, eller om värdet på vår aktie kommer att gå upp eller ner i värde. Forskare utvecklar dock inte modeller för att förutsäga enskilda människor eller händelser. Eftersom världen är en så komplex plats vet forskare att de inte kommer att kunna förutsäga 100 % av resultaten perfekt. Istället utvecklar de modeller för att förutsäga allmänna tendenser, trender och övergripande mönster i

data. För att återgå till vårt exempel på djuraffär, kan vi föreställa oss en extrovert som går in i djuraffären och köper en katt istället för den hund vi skulle ha.

15 Peer-review-processen, även om den är väsentlig för vetenskapen, är långt ifrån perfekt. För.

Till exempel kan granskare ha sina egna fördomar, vilket kan förhindra att forskning av hög kvalitet publiceras (eller tillåta att forskning av lägre kvalitet publiceras, om den stöder granskarens modell eller teori).

Uppsatser kan också bli avvisade av andra skäl än studiens kvalitet (t.ex. för att den ansågs ointressant, alltför nischad eller för lik en uppsats som redan har publicerats).

förutspått. Vad kan vi dra slutsatsen av detta? På dess ansikte kan vi dra slutsatsen från detta enstaka exempel att modellen är fel. I verkligheten påverkar dock otaliga variabler om en person går ut ur butiken med en katt eller en hund: deras personlighetsdrag, storleken på lägenheten, tidigare historia med katter och hundar, tillgängligheten och kostnaden för katter och hundar i butik, allergier mot katt- eller hundhår, social acceptans av katter eller hundar i området – listan är oändlig. En modell som perfekt skulle kunna förutsäga husdjurens köpbeteende skulle behöva ta hänsyn till alla dessa variabler och mer och skulle vara omöjligt komplex att bygga. Även med den samlade ansträngningen av tusentals forskare och data från miljontals människor för att utveckla en sådan modell, skulle det vara omöjligt att garantera att modellen skulle vara 100% korrekt varje gång. Så, är lösningen att helt enkelt överge hela bruket att försöka förutsäga något komplext, som köpbeteende för husdjur, aktiekurser, vädermönster eller en persons sannolikhet att överleva? Förhoppningsvis inser du att svaret är nej. Även om en modell inte är perfekt prediktiv kan den ändå vara användbar. Föreställ dig till exempel att en persons extraversionspoäng, även om den inte perfekt förutsäger husdjursköpbeteende, skulle kunna förutsäga deras val av husdjur korrekt 75 % av tiden.

Även om det är långt ifrån perfekt, är det en enorm förbättring jämfört med att vara korrekt 50 % av gångerna genom att bara gissa slumpmässigt. På samma sätt, om du visste att väderprognosen för morgondagen förutspådde en 80 % risk för regn, skulle du förmodligen inte gå ut ur ditt sätt att planera en picknick för morgondagen, även om det finns en 20 % chans att modellen kan ha fel. Imperfekta modeller kan fortfarande vara värdefulla! Dessutom kan forskare förbättra sina modellers prediktiva förmåga genom att lägga till variabler. Extroversionspoäng kan göra vår teoretiska modell 75 % korrekt när det gäller att förutsäga husdjursägande, men kanske, om vi överväger några fler variabler, som ålder, inkomst och om de hade en hund eller en katt i sitt förflutna, kan vi förbättra vår modells noggrannhet till 85 %—inte för illa! Och med ytterligare variabler i modellen kan noggrannheten i modellen förbättras ännu mer! Eftersom världen är komplex finns det sällan en enda orsak till någonting i den här världen, oavsett om det är en börsboom, en bro som kollapsar eller en patient som oväntat återhämtar sig från en sjukdom. Det är därför det ibland kan vara förfärligt frustrerande att få ett tydligt svar från en vetenskapsman, speciellt om din fråga har att göra med en enskild händelse eller en person. En läkare kan berätta för dig att 75 % av människor med en viss sjukdom slutar dö av den, men de kan inte med säkerhet säga till dig om din sjuka farfar kommer att vara en av dessa 75 % eller inte.

Detta är vad vi menar när vi säger att vetenskapligt tänkande innebär sannolikhetstänkande och förståelse av komplexitet och nyanser: det är ett helt annat sätt att tänka än de flesta är vana vid, ett som inte faller sig naturligt. Faktum är att varje aspekt av det vetenskapliga sättet att tänka—att forma empiriskt härledda modeller, komma på sätt att testa och omtesta dessa modeller, ta till sig och aktivt söka bevis för att man kan ha fel och uppskatta nyanser och sannolikhetstänkande i dessa modeller – är färdigheter som måste läras ut till forskare genom år av utbildning och praktik. På samma sätt som idrottare tillbringar årtal med att lära sig att tänka strategiskt om sin sport, mekaniker ägnar år åt att lära sig hur delar av en motor fungerar tillsammans, och artister tillbringar årtal med att lära sig hur man får bilden i deras huvud att leva på duken, forskare måste läras hur man tänker vetenskapligt. Och visst, det är mycket jobb att lära sig att förändra ditt sätt att tänka, men när det kommer

För att förklara hur vår komplexa värld fungerar, har människor inte hittat ett bättre och mer tillförlitligt sätt att skaffa sig denna kunskap än genom vetenskap. Studiedesign: Utforskning, beskrivning, korrelation och orsakssamband Som nämnts i föregående avsnitt är en av de viktigaste aktiviteterna som forskare ägnar sig åt den systematiska insamlingen av data. Detta görs vanligtvis när man formar nya teorier och

modeller eller, i senare stadier av forskning, när man testar hur väl modellerna håller för granskning. Oavsett det specifika målet, använder forskare noggrant utformade studier för att göra jobbet. Och precis som en idrottare, konstnär eller mekaniker måste välja rätt verktyg för jobbet, måste forskare välja vilken av en mängd olika studietyper som är lämplig för uppgiften. Låt oss för enkelhetens skull dela upp de olika mål en forskare kan ha i fyra typer: utforskning, beskrivning, korrelation och orsakssamband.

Vart och ett av dessa mål har olika krav och kommer att kräva olika verktyg för att uppnå. Till använd en analogi, en skruvmejsel är, även om den är användbar för att skruva i en skruv, inte en särskilt bra hammare, även om den kanske delvis kan göra jobbet som en hammare i ett nafs. Det skulle vara dumt att bedöma användbarheten av en skruvmejsel utifrån dess förmåga att hamra något på plats eftersom den aldrig var designad för det ändamålet. Även om en mekaniker kan finna sig själv att använda en skruvmejsel mer än en hammare, finns det jobb där en skruvmejsel helt enkelt inte kommer att få jobbet gjort, och på de dagarna är en hammare bäst lämpad för jobbet. Detsamma kan sägas om våra fyra olika typer av mål: en studie utformad i syfte att utforska kanske inte är särskilt användbar vid.

testa korrelation eller orsakssamband, medan en studie byggd för att testa orsaksriktning kan vara dåligt lämpad för grundläggande utforskning. Även om detta kan tyckas självklart i det abstrakta, är det en punkt jag ofta måste förklara för både studenter och lekmän, av vilka många håller fast vid en typ av studier som den ideala, där alla andra anses vara underlägsna eftersom de inte är den föredragna typen av studien. Denna tendens kvarstår även när en annan studiedesign skulle vara mycket mer lämplig för det syfte som övervägs.

Tänk på detta när vi går igenom detta avsnitt: det finns inga "perfekta" studier, bara studier vars styrkor och svagheter gör dem bättre lämpade eller mindre lämpade för en viss uppgift. Det är okej att ha en förkärlek för skruvmejslar, men inser att du ibland kan behöva en hammare för att få jobbet gjort!

Mål: Utforskning Till att börja med, låt oss överväga uppgiften att utforska. Utforskning representerar ofta en vetenskapsmans första intåg i ett ämne. Ofta är det ett ämne som få andra har tittat på, vilket betyder att vetenskapsmannen kan ha lite befintlig teori eller data att dra på för vägledning. Under sådana omständigheter kan forskare finna sig så obekanta med ämnet att de inte ens är säkra på var de ska börja.

Vilka är de rätta frågorna att ställa och finns det några befintliga modeller som är lämpliga? Låt oss föreställa oss att en vetenskapsman vill studera en subkultur som relativt lite är känt om. För vårt syfte, låt oss använda exemplet med gemenskapen av spelare som spelar Dark Souls-serien av videospel. 16 Det kan finnas existerande forskning om relaterade ämnen (t.ex. personer som spelar andra videogenrer spel, forskning om gamerkultur mer allmänt), men vår oförskämda forskare hittar inget specifikt om ämnet Dark Souls-fans. Forskarens slutmål är att bättre förstå Dark Souls-fans, men, inte är ett fan själva eller en medlem av kulturen, det är svårt att ens veta var man ska börja. Skulle det vara lämpligt att tillämpa modeller för gamermotivation som härrörde från andra videospelsfangemenskaper (t.ex. fans av realtidsstrategispel) på denna community, eller skulle en sådan modell vara bedrägligt otillräcklig för att förklara vad som tvingar Dark Souls-fans? Finns det något unikt med Dark Souls-genren som gör att dess fans skiljer sig från andra typer av fans? Finns det någon speciell vokabulär eller kunskap som forskaren behöver känna till för att förstå sortens svar Dark Souls.

16 För läsare som är omedvetna är Dark Souls-serien en serie av 3:e person.

actionrollspel där spelare kämpar sig igenom mörka, förstörda världar med fantasitema fyllda med större fiender. Franchisen är känd både för sin ökända svårighetsgrad och för de memes som genereras av sin fanbas.

fans kan ge? Utan att veta svaret på den här typen av frågor är det svårt för forskaren att göra det få fotfäste inom detta forskningsområde. Detta är anledningen till att forskare kanske vill börja sin första satsning på ett ämne med utforskande forskning. I denna typ av forskning ligger tonvikten på att få grepp om viktiga idéer, forskningsfrågor och egenheter i ett ämne. Som man kan tänka sig att tänka på

relevanta frågor att ställa i detta skede av processen kan vara knepiga, eftersom forskaren kan sakna viktig terminologi eller kunskap om gruppen, dess sammansättning eller dess historia. Som ett exempel kan en omedveten forskare be Dark Souls-fans att beskriva sitt favoritavsnitt för körning/fordon från serien, bara för att få reda på att frågan är meningslös i en genre som inte har några fordons- eller körsektioner. Utan att prata med några fans av serien eller lära sig mer om spelet i förväg (t.ex. genom att spela det eller tittar på videor av det själva), skulle det inte finnas något sätt för vår vetenskapsman att veta detta! Av denna anledning involverar explorativ forskning sällan användning av mycket specifika, riktade frågor. Istället närmar sig forskarna ämnet med ett brett spektrum av mycket allmänna frågor och betoning på passiv, fördomsfri observation snarare än aktiv, riktad testning av en specifik hypotes. Studier som är idealiska för detta ändamål inkluderar fältobservation, fokusgrupper, individuella intervjuer och enkäter med öppna (kvalitativa) frågor. 17 Vår vetenskapsman kunde sitta ner och titta på några spelare som spelade Dark Souls medan de tog anteckningar och gjorde observationer (de kunde till och med prova det själva). Alternativt kan de intervjuar några Dark Souls-spelare och ställa dem mycket breda, öppna frågor om spelet och deras erfarenhet av att spela det, spela in svaren för att se om vanliga teman, viktiga termer, relevanta forskningsfrågor och nya idéer dyker upp. Mål: Beskrivning Efter att ha spikat fast några av de grundläggande begreppen inom ett område genom explorativ forskning, vår forskare kan övergå till beskrivande forskning. Beskrivande forskning försöker mäta och korrekt beskriva ett fenomen tillstånd. Vid denna tidpunkt är forskaren inte ute efter att testa eller förklara någonting, utan snarare att dokumentera fenomenet som det är och korrekt fånga det på relevanta dimensioner. För att återgå till vårt Dark Souls-exempel, kan vår forskare ta informationen de samlat in från sina intervjuer.

17 Kvalitativa frågor hänvisar till öppna frågor som är utformade för att få fram detaljrika.

svar från respondenterna. Detta ställs ofta mot kvantitativa mått, som involverar insamling av numerisk data (t.ex. att räkna antalet gånger en respondent gör något eller ett svar på en 7-gradig skala).

och besluta att några av de viktiga variablerna som är värda att studera inkluderar antalet spel som spelas i serien, antalet spelade timmar per spel, antalet meddelanden som spelare lägger upp i ett Dark Souls-forum och antalet vänner de har som också spelar. Dark Souls-spelen. Om det här var ämnen som kommit upp gång på gång under intervjuer kan forskaren vilja få en korrekt bild av hur flera aktörer mäter sig på relevanta variabler. För att uppfylla detta mål kan forskaren designa en enkel undersökning för att ge till ett stort antal Dark Souls-spelare. I ett försök att försöka få en så exakt ögonblicksbild av Dark Souls-fanbasen som möjligt, kan de försöka kasta ett särskilt brett nät och samla in data om tusentals Dark Souls-fans från hela världen. Varje spelare skulle genom undersökningen få en uppsättning ganska grundläggande frågor inspirerade av den explorativa forskningen, nästan som en räkning av spelare. Utifrån dessa data kan forskaren få en grundläggande förståelse för egenskaperna hos ett typiskt Dark Souls-fan, samt hur mycket variation som finns inom fangemenskapen när det gäller

till detta ämne. I ett nötskal ger det dem en ögonblicksbild av tillståndet för Dark Souls-gemenskapen. Mål: Korrelation Som ett nästa steg kanske våra forskare vill gå längre än de data de har samlat in hittills för att konstruera en modell för att representera Dark Souls-fans. Denna modell skulle dra slutsatser från befintliga data, föreslå samband och bilda hypoteser om spelare och deras beteende. Kanske märker forskaren till exempel att personer som spelar spelet mycket också verkar vara samma personer som skriver om sina prestationer i forum och också är de första som erbjuder hjälp till nyare spelare.

Utifrån denna observation undrar forskaren om det kan finnas ett samband mellan dessa två begrepp, och försöker testa om deras tillfälliga observation håller empiriskt vatten. De kanske kan testa denna hypotes statistiskt, baserat på de data de redan har, eller så måste de köra ytterligare en studie som mer exakt mäter variablerna i fråga; istället för att fråga spelarna om

de gör inlägg i forum kan forskare be dem att kvantifiera hur stor andel av deras foruminlägg som är tillägnade att hjälpa nyare spelare. Eller, snarare än att fråga om det ungefärliga antalet timmar de har spelat, kan forskaren ställa mer exakta frågor om det exakta antalet timmar som spelat på deras konto, eller fråga spelarna hur många timmar de har spelat den senaste veckan som ett mått. av deras nuvarande tendens att spela. Oavsett hur de mäter variablerna i fråga är poängen med denna forskning att testa för korrelationer – det vill säga att mäta två eller flera.

variabler kvantitativt och testa om det finns statistiska bevis för ett samband mellan dem. I slutet av dagen går korrelationsforskningen ner på att testa om forskaren med tillförsikt kan konstatera att två olika variabler samvarierar med varandra: Om du vet vad en persons poäng på Variabel X är (t.ex. antal spelade timmar) , kan du förutsäga, med en rimlig grad av noggrannhet, vad deras poäng på Variabel Y är (t.ex. frekvensen av att hjälpa nyare spelare). Mål: Orsakssamband Om vi antar att vår forskare finner empiriskt stöd för sin hypotes i studien ovan (t.ex. en statistiskt signifikant korrelation mellan två variabler), är det sista steget för att förstå fenomenet att kunna förklara varför. Visst, de fann att spelare som spelar mer också är samma spelare som hjälper nykomlingar, men varför är det så? En möjlighet är att spela fler timmar av spelet gör att människor blir mer hjälpsamma, kanske för att man måste bli skicklig själv innan de kan lära ut färdigheterna till en annan spelare. Den omvända orsaksriktningen representerar en annan möjlighet: kanske spelare som hjälper andra spelare får en varm, luddig känsla av att göra det, vilket får dem att vilja fortsätta spela spelet, vilket i slutändan hjälper dem att finslipa sina färdigheter. En tredje möjlighet är också sann: kanske de som har vänner som spelar Dark Souls är mer benägna att hjälpa andra (t.ex. sina vänner) och är också mer benägna att spela mer eftersom de kan prata med sina vänner om spelet—

i det här fallet finns det inget egentligt orsakssamband, utan snarare en illusion av orsakssamband som orsakas av att någon tredje variabel är relaterad till de två korrelerade variablerna (t.ex. att ha en kompis som spelar). Ur ett statistiskt perspektiv kan inte hitta en signifikant korrelation berätta vilken av dessa möjliga orsaksriktningar som är sanna; det kan vara vilken som helst av dem, eller det kan mycket väl vara dem alla. Detta är en betydande begränsning av korrelationsstudier - de kan bara berätta för oss att två variabler är relaterade, inte om den ena orsakar den andra att inträffa. För att gå till det sista steget och fastställa kausal riktning (och därmed hur eller varför något händer), behövs ytterligare steg. Specifikt måste forskare kunna fastställa tidsordning – det vill säga de måste kunna visa att förändringar i en av variablerna kommer före förändringar i den andra variabeln – och de måste kunna utesluta möjliga alternativa förklaringar som kan skapa en illusion av kausalitet där det inte finns något. Lyckligtvis, medan korrelationsstudier (t.ex. undersökningar) misslyckas, finns det en typ av studie speciellt utformad för att testa orsakssamband. riktning: experiment. Ett experiment är utformat för att tillåta forskare att utesluta alla möjliga.

alternativa förklaringar och att visa inte bara att två variabler är relaterade, utan också att testa om en variabeln gör att förändringar i den andra uppstår. Tyvärr är nackdelen med experiment att de kan vara svåra att göra och ofta involverar artificiellt kontrollerande omständigheter för att säkerställa ett rent kausalitetstest. Utan att gå in på för mycket detaljer, är kärnan i ett experiment den slumpmässiga tilldelningen av deltagarna till ett eller flera villkor eller nivåer av variabeln som du tror är "orsaksvariabeln".

18 I ett medicinskt experiment som testar effektiviteten av ett läkemedel, till exempel, tilldelas deltagarna slumpmässigt för att få en viss mängd av läkemedlet; vissa deltagare kanske inte får något av läkemedlet (kontrolltillståndet), vissa kan få lite av läkemedlet (ett behandlingstillstånd) och vissa deltagare kan få mycket av läkemedlet (ett annat behandlingstillstånd). I vår Dark Souls-studie kanske vi får några spelare som har aldrig spelat Dark Souls tidigare och tilldela dem slumpmässigt att antingen spela inga Dark Souls eller att spela ett gäng Dark Souls. Efter denna manipulation letar forskarna efter en förändring i utfallsvariabeln, variabeln som tros vara orsakad av den första variabeln. 19 I läkemedelsprövningen kan forskare mäta en persons hälsa eller återhämtning efter att ha manipulerat mängden av läkemedlet de får. I vårt Dark Souls-exempel kan vetenskapsmannen ge deltagarna en chans att samarbeta med en annan ny spelare

se om de fungerar tillsammans och hjälper den andra spelaren. Logiken i experimentet är denna: om vi märker en skillnad mellan förhållandena kan vi säga att den manipulerade variabeln orsakade förändringen i den andra variabeln, eftersom den kom före den andra variabeln. Med andra ord, det är inte vettigt att säga att återhämtningen orsakade en ökning av mängden medicin en person fick, eftersom återhämtningen kom efteråt. På samma sätt kan vi inte säga att att hjälpa andra spelare kom först eftersom vi vet att spelet kom först; vi designade experimentet specifikt för att säkerställa att så var fallet! Snustiga läsare kanske minns att en del av kravet för att fastställa orsakssamband innebär att utesluta alternativa förklaringar. Hur kan ett experiment göra det? Hur vet vi till exempel att vi inte av en slump satte människor som skulle återhämta sig på egen hand i tillståndet "få medicinen" och människor som var tvungna att bli sjukare i tillståndet "ingen medicin"?

Likaså, hur vet vi att vi inte bara satte de mer hjälpsamma människorna i "play Dark Souls"-tillståndet och alla ryck i "no play"-tillståndet?

18 På tekniskt språk hänvisas detta till som den "oberoende variabeln." 19 Denna variabel är känd som den "beroende variabeln".

Det är här vi ser vikten av slumpmässig tilldelning. Genom att slumpmässigt tilldela människor sina förutsättningar är deltagarna i de olika förhållandena i statistikens ögon helt jämförbara. Om vi verkligen tilldelade människor slumpmässigt, borde det vara otroligt osannolikt att alla friska människor hamnade i ett tillstånd, eller att alla hjälpsamma människor hamnade i ett tillstånd, rent av en slump.

Föreställ dig att ta ett rum fullt av människor, vända ett mynt och slumpmässigt tilldela huvudena till ena sidan av rummet och svansarna till andra sidan av rummet. Om du gjorde det här, hur troligt är det att, av en ren slump enbart, alla blondhåriga hamnade på ena sidan av rummet medan alla brunhåriga hamnade på andra sidan? Är det möjligt? Säker. Men är det troligt? Nr 20 Det är därför, så länge som deltagarna slumpmässigt tilldelades sitt tillstånd, kan vi anta att förhållandena är lika i början av studien. Och varför är det så viktigt att de två förutsättningarna är desamma i början av studien? Om vi antar att förhållandena är desamma i början av studien, och sedan är de annorlunda i slutet av studien (t.ex. fler friska personer i drogtillståndet, fler som samarbetar med nya spelare i speltillståndet), den enda möjliga förklaringen är den enda skillnaden mellan grupperna: vår manipulation. Denna logik är det som gör att experiment kan utesluta alla möjliga alternativa förklaringar. Men som du har sett kräver det också en hel del planering och kontroll och är ofta, men inte alltid, svårare att köra än att till exempel skicka en enkät via e-post till tusentals människor online. För att sammanfatta detta avsnitt: forskare har en mängd olika verktyg tillgängliga för dem i form av olika studiedesigner. Vissa designs är perfekt designade för att samla in rikt, detaljerat innehåll direkt från deltagarnas mun utan forskarinblandning eller partiskhet. Dessa studier, som är idealiska för explorativa studier, lämpar sig inte bra för att beskriva den genomsnittliga tendensen eller variabiliteten hos ett fenomen (t.ex. en grupp människor), och de tillåter inte heller forskare att mäta korrelationer mellan variabler eller testa orsaksförklaringar. Enkätstudier bygger ofta på denna första utforskande forskning, vilket gör det möjligt för forskare att beskriva ett fenomen och mäta korrelationer mellan variabler, och det kan vara enkelt.

20 Sannolikheten för att detta sker av en slump blir faktiskt mindre för varje.

ytterligare person i rummet. Det är lätt att föreställa sig hur du, om det bara fanns fyra personer i rummet, av en slump skulle kunna tilldela de två brunetterna på ena sidan och de två blondinerna till den andra sidan av en slump. Men om det fanns 200 personer i rummet, är oddsen för att samma sak ska hända på grund av enbart slumpen astronomiskt små: det motsvarar att vända 200 huvuden i rad på ett rättvist mynt!

skalas upp till stora urval av en population. Men de saknar vanligtvis förmågan att fastställa orsakssamband och reducerar vanligtvis all komplexitet och nyans av en deltagares svar eller erfarenhet ner till en handfull siffror på en skala. Slutligen kan experiment göra vad ingen av dessa andra studier kan göra – fastställa orsaksförklaringar mellan variabler – men de är ofta mycket begränsade vad gäller omfattning (t.ex. att bara kunna titta på en liten handfull variabler åt gången) och är ofta mer begränsade än korrelationsstudier när det gäller urvalsstorlek. Som vi nämnde tidigare skulle det vara dumt att säga att någon av dessa studiedesigner i sig är "bättre" eller "sämre" än någon annan design. Utan att överväga i vilket sammanhang de används kan vi inte säga om experiment är mer värdefulla än intervjuer eller om korrelationsstudier är mer användbara än fokusgrupper eller observationer. Att göra det skulle vara som att säga att hammare är bättre än skruvmejslar utan att veta om uppgiften innebär att slå i en spik eller skruva i en skruv. Att vara en informerad skeptiker innebär att man överväger sammanhanget och syftet med den forskning som bedrivs innan man beslutar om lämpligheten av en viss studiedesign. Detta är lektionen som förbises av många lekmän och högskolestudenter som avfärdar kvalitativa studier helt enkelt för att de inte är experiment. När du läser om forskningen i den här boken, kom ihåg vilka typer av frågor som besvaras och vilken typ av studie som skulle vara idealisk för just den uppgiften. Genom att göra det kommer du att undvika många av de vanliga fallgroparna hos tillfälliga skeptiker och bli bättre på att väga in fördelarna och svagheter i den forskning som diskuteras. 21 En smärtfri lektion i grundläggande statistik Vi kan känna den kollektiva rysningen hos läsare som såg rubriken till detta avsnitt och valde att hoppa över det till nästa avsnitt. Så beröm till dig, modig.

21 För att hjälpa till med denna uppgift är mycket av den forskning som presenteras i denna bok.

beskrivande till sin natur, som syftar till att beskriva tillståndet för den lurviga fandomen som den är (t.ex. demografi). Det finns också mycket forskning som syftar till att initialt utforska, i en mycket bred och öppen mening, olika aspekter av furry fandom (t.ex. vad är en furry?). Slutligen finns det ett mindre antal ämnen som letar efter korrelationer mellan variabler (t.ex. identifiering som lurvig och välbefinnande). Även om många av dessa studier verkar lämpa sig naturligt för frågor om kausal riktning, kan vi i många fall inte manipulera prediktorvariabeln i fråga (t.ex. manipulera huruvida en person är en

furry), vilket gör det omöjligt att genomföra sanna experiment – och testa kausala hypoteser – om dessa ämnen. Vi tar upp sådana begränsningar senare i detta kapitel.

läsare, för att han var en av få som bestämde sig för att tuffa till och ge ett avsnitt om statistik en blick.

Förhoppningsvis blir du inte besviken! Antalet personer som nästan säkert hoppade över det här avsnittet återspeglar en allmän rädsla för matematik, en rädsla som många av författarna till den här boken känner igen både i den allmänna befolkningen och hos våra egna studenter. Tyvärr, oavsett om vi gillar dem eller inte, finns statistik i överflöd i världen omkring oss. Om du någon gång har läst en opinionsundersökning under veckorna före ett val har du blivit utsatt för statistik. Om du någonsin har läst en annons för en produkt som påstår sig rengöra 20 % bättre än den ledande konkurrenten eller döda 99,9 % av bakterierna, har du stött på statistik. Om du någonsin har sett slaggenomsnittet för din favoritbasebollspelare, har du sett statistik. Statistikens allestädesnärvaro skulle inte vara så dåligt, i och för sig, om vi lämnade deras tolkning till experterna. 22 I verkligheten är dock statistik ofta felaktigt tillämpad, missförstådd,

och felaktigt framställt – ibland medvetet och ibland inte – vilket i bästa fall leder till förvirring och i värsta fall misstro och desinformation. När vi pratar om den här idén har vi stött på mer än ett fåtal lekmanaskeptiker till vårt arbete som, efter att ha tittat på sammanfattningar av våra resultat, beslutat att de inte håller med om våra slutsatser – inte för att de har någon specifik kritik av vår metod eller dess teoretiska grund, utan helt enkelt för att de inte förstår hur statistiken kom till, vad statistiken betyder, eller antar att statistiken medvetet manipulerats för att vilseleda dem. Det är just därför vi försöker lyfta slöjan och skingra en del av intrigerna och uppenbara

statistikens mystiska här. För att vara säker, har vi medvetet valt att behålla vår visning av statistik procedurer och utdata till ett minimum genom hela boken för att förbättra dess läsbarhet. Som sagt, varje enskilt fynd presenterar i den här boken underbyggs av minst en statistisk analys. 23 Vi hoppas att vi, med lite förklaring, kan hjälpa till att skapa mer informerade läsare som är bättre på att kritiskt utvärdera våra resultat själva och som, när de är skeptiska, kan utmana.

22 Medan vi håller på, skulle vi förmodligen också tåla att lämna medicin till läkarna,

psykologi till psykologerna, undervisning till lärarna och klimatvetenskap till miljövetarna. 23 Faktum är att nyfikna läsare är välkomna att kontakta oss om de vill ta en titt.

"under huven" och titta på någon av de statistiska analyserna som gick in i den här boken! Oftare än inte är det andra forskare som vill att vi ska "visa vårt arbete", men vi gör det gärna för alla som vill se det själva!

slutsatser på materiella grunder, snarare än på grund av en allmän misstro mot statistik. Beskrivande statistik —Central tendens Med vårt mål fastställt, låt oss börja med den enklaste typen av statistik – den typ som de flesta läsare sannolikt känner till – beskrivande statistik. Beskrivande statistik är ett sätt att kondensera ett gäng data till en enkel, lättförståelig sammanfattning. Den vanligaste och mest intuitiva av denna statistik hänvisar till central tendens, det vill säga en sammanfattning av vad som är typiskt, mest förekommande eller mest troligt i ett urval. En av de vanligaste statistiken som rör central tendens är ett genomsnitt. Ett medelvärde, eller medelvärde, beräknas matematiskt från datan, resultatet av att lägga ihop alla värden och dividera med antalet värden. Genomsnitt är ett ganska enkelt sätt att approximera vad som är typiskt i en grupp och är ganska intuitivt att förstå. Om jag till exempel skulle berätta att den genomsnittliga personen i ett rum har 20 dollar i fickan, skulle du förmodligen ha en grundläggande förståelse för mängden köpkraft (i kontanter) som personerna i rummet har. Du förstår säkert också att bara för att en genomsnittlig person har \$20 i fickan betyder det inte att alla har exakt \$20 i fickan; vissa människor kanske bara har \$10, medan andra kan ha \$30. 24 Det är faktiskt möjligt att ingen i rummet har \$20 i fickan, och rummet består istället helt av lika många personer med \$10 i fickan och \$30 i fickan. Hur som helst, om du vill sälja något till personerna i rummet, skulle det vara användbar information att veta vad en genomsnittlig person kan spendera i kontanter. 25.

24 Trots den intuitiva principen i ett enkelt exempel som detta, människor.

glömmer ofta denna idé i andra sammanhang. Om jag, medan jag höll ett föredrag, skulle säga att den genomsnittliga pälsen är i början till mitten av 20-årsåldern, är ett ganska vanligt svar att en äldre päls hävdar att de är mycket äldre än så här. Denna tendens kan underbygga vissa människors misstro mot statistik, att känna att ett genomsnittspoäng inte speglar deras egen erfarenhet och därför måste försöka dölja eller förneka deras erfarenhet.

För att vara säker talar statistik av central tendens, av design, bara om vanliga erfarenheter och misslyckas med att visa hela skalan av svar. Problemet ligger dock inte i beräkningen av statistiken, och det är inte heller felaktigt att genomsnittet representerar gruppens centrala tendens. Istället kan skeptikerns problem ligga i deras önskan att se hela skalan av svar, vilket är fullt försvarbart, särskilt när det gäller att förbise underrepresenterade minoriteter. Detta understryker bara vikten av att exakt kunna uttrycka källan till sin oro, för att undvika att kasta skulden i fel riktning. 25 Naturligtvis, i andra sammanhang kanske du inte alls är intresserad av centrala tendenser.

Till exempel, i samband med föregående fotnot, kan du vara mer intresserad.

När det gäller att sammanfatta centrala tendenser är medelvärden inte det enda spelet i stan. Övrig statistik beskriver på liknande sätt central tendens, om än på lite olika sätt. Till exempel hänvisar läget till det vanligaste värdet i en grupp. Om till exempel de flesta hade \$20 i fickan, med några som hade \$10 och lika många hade \$30 i fickan, skulle vi kunna säga att det modala värdet också är \$20, samma som genomsnittet. Men man kan också tänka sig andra datamängder där ett fåtal extremt höga eller låga värden drar upp medelpoängen, vilket gör genomsnittet mindre användbart. Om till exempel alla i rummet hade 20 dollar i fickan, men en person i rummet hade 50 000 dollar i fickan, skulle den genomsnittliga summan fickpengar i rummet vara mycket högre än 20 dollar – kanske närmare 1 000 dollar. Som leverantör skulle det dock förmodligen vara mer användbart för dig att veta att de flesta människor i

rum har bara cirka 20 USD, vilket gör att du bättre kan justera dina priser eller att mer lämpligt fylla din butik med varor i intervallet 20 USD. Ett annat alternativ är att överväga medianvärdet för en grupp —det vill säga gruppens "mittvärde". Om du kan tänka dig att rada upp alla värden från minsta till största, skulle medianpoängen vara poängen direkt i mitten av uppställningen. Till exempel, om det fanns 5 personer i rummet, skulle summan pengar på personen med den 3:e högsta summan pengar (mellanpoängen mellan 1 och 5) vara medianpoängen. Medianen är ett annat sätt att bedöma

en grupps centrala tendens på ett sätt som är immun mot extremt höga eller låga värden. För att återgå till vårt tidigare exempel skulle det inte spela någon roll om personen med mest pengar i rummet hade \$50 eller \$50 000 i fickan, personen med 3:e mest pengar skulle förbli densamma. Av denna anledning används ibland median- och lägespoäng för att beskriva den centrala tendensen hos en datauppsättning när extremt höga eller låga värden finns som ett mer representativt sätt att visa tillståndet för en typisk person i urvalet. Beskrivande statistik—varians Hittills har vi talat om statistik med central tendens. Detta är överlägset den statistik de flesta lekmän kommer att känna till. När allt kommer omkring representerar de den typ av statistik som de flesta människor är intresserade av: Hur mycket tjänar den genomsnittliga personen på din arbetsplats? Vilken kandidat röstade flest på? Hur lång är den genomsnittliga idrottaren i NBA? Det finns dock andra viktiga dimensioner att tänka på när man tittar på en datauppsättning. För.

i hela utbudet av tillgängliga pengar i folks fickor. För en sådan forskningsfråga kan vi säga att ett mått på central tendens inte är särskilt användbart. Det är inte en dålig statistik eller en felaktig statistik, det är bara inte den statistik som är bäst lämpad för att svara på den specifika fråga som du är intresserad av.

till exempel, i ett rum där en genomsnittlig person har \$20, har alla i rummet exakt \$20 i fickan, eller är det skillnader i hur mycket varje person har? Om så är fallet, hur stora är dessa skillnader? Det kan vara bra att till exempel veta om hur mycket pengar som finns i folks fickor

varierar från \$15-\$25 eller om det varierar från \$0-\$40. Vad vi beskriver här är varians: mängden som poäng skiljer sig åt kring den centrala tendensen. I ett urval med absolut 0 varianser skulle alla ha exakt samma poäng. När variansen ökar, ökar också avståndet mellan poäng och den centrala tendensen. Med större varians förväntar vi oss att människor skiljer sig mer från medelpoängen och skiljer sig från det med en större mängd. Faktum är att vi till och med kan beräkna det genomsnittliga belopp som en typisk person skiljer sig från medelpoängen, ett värde som kallas standardavvikelsen.

26 Till exempel, om den genomsnittliga summan pengar i fickan på personer i ett rum är \$20 med en standardavvikelse på \$1, kan vi säga att genomsnittspersonen skiljer sig från \$20 med cirka \$1. Om vi jämför detta med ett rum med en genomsnittlig summa pengar på \$20 och en standardavvikelse på \$10, kan vi säga att personer i det andra rummet är mer benägna att ha \$10 eller \$30 i fickan än personer i det första rummet. Ett annat sätt att uttrycka är att båda rummen har ett genomsnitt på \$20 per person, men det andra rummet är "bullrigare" eftersom människors poäng varierar mer kring den centrala tendensen. Slutsatsstatistik—t-tester Hittills har vi sett hur vi kan använda beskrivande statistik för att sammanfatta den allmänna formen av en datauppsättning. Till exempel, utan att titta på ett kalkylblad fullt med siffror, vet du att det finns mer pengar i ett rum med ett genomsnittligt belopp per person på \$50 än det finns i ett rum

med ett genomsnittligt belopp per person på 10 USD. Du vet också att du förmodligen kommer att vara närmare att uppskatta mängden pengar i en given persons ficka i ett rum med en standardavvikelse på \$1 än i ett rum med en standardavvikelse på \$5. Tillämpat på den verkliga världen kan vi använda åtgärder som dessa för att förutsäga vilka stater som är mest benägna att rösta på ett eller annat politiskt parti (eller som kommer att bli en toss-up) och för att veta vilka restauranger som förmodligen kommer att leda till en bättre matupplevelse (t.ex. baserat på betyg online). Och om vi bara någonsin använde statistik för att kortfattat beskriva fenomen i världen omkring oss, skulle det vara ganska användbart. Men vi kan också använda denna statistik på ett mycket kraftfullare sätt. Med hjälp av en kategori av statistik som kallas inferential statistik, kan vi gå längre än att bara beskriva en.

26 Det är lite mer komplicerat än så, men för nuvarande syften får detta.

peka över!

dataset och börja svara på mer komplexa frågor om det. Till exempel tittar beskrivande statistik vanligtvis bara på en enda variabel åt gången (t.ex. ålder), och därför är de ganska begränsade i fråga om vilka typer av frågor vi kan ställa (t.ex. hur gammal är den genomsnittliga pälsen?) Men hur är det med frågor som involverar samband mellan två eller flera variabler? Låt oss till exempel anta att vi vill svara på frågan "vem är bättre på vetenskap, anime-fans eller sportfantaster?" Det här är en fråga som involverar två variabler: en persons vetenskapliga skicklighet och den fangrupp man tillhör. Genom att involvera mer än en variabel blir det en mycket mer intressant, men komplex fråga att besvara. Ett sätt att testa det skulle vara att få ett urval av anime-fans och ett urval av sportfans, ge dem ett vetenskapstest och se vilken grupp som presterar bättre. Ganska okomplicerat, eller hur? Låt oss säga att vi gjorde det: vi tog 5 anime-fans och 5 sportfans, gav dem ett vetenskapstest och fann att anime-fans fick i genomsnitt 70 % och sportfans i snitt 60 %. Vad skulle vi dra slutsatsen av detta? Vid första anblicken verkar svaret ganska uppenbart: anime-fansen verkar bättre på vetenskap, eftersom de i genomsnitt fick högre poäng än sportfansen. Men kom ihåg, vår fråga var inte "vem är bättre på vetenskap, ett urval av anime-fans eller ett urval av sportfans" – vi vill göra ett påstående om alla anime-fans och alla sportfans. Som vi kommer att diskutera i ett senare avsnitt av det här kapitlet är det i stort sett omöjligt för oss att mäta alla anime-fans och alla sportfans. Som sådan har vi fastnat i att försöka dra slutsatser om vilken grupp som är smartare bara baserat på dessa två prover. Ändå, kan du hävda, våra prover verkar tyda på att anime-fans var smartare, så vad är problemet? Tja, tänk om vi skulle ta ytterligare ett slumpmässigt urval av 5 anime-fans och ytterligare ett urval av 5 sportfans? Skulle vi förvänta oss att anime-fans skulle vinna igen, eller är det möjligt att sportfans vinner nästa gång? Låt oss föreställa oss några möjliga datamängder, denna gång med variansinformation utöver central tendens. Låt oss till exempel föreställa oss att animefansens poäng såg ut så här (70 %, 68 %, 69 %, 71 % och 72 %) och sportfansens poäng såg ut så här (60 %, 58 %, 62 %, 61 %, 59 %). Vad tyder detta på? Tja, vi kan se att anime-fansen fick i genomsnitt 70 %, och varje anime-fan i vårt urval fick ganska nära det. Vi kan också se att sportfans fick i genomsnitt 60 %, och alla sportfans fick ganska nära det. Så, om vi skulle ta ytterligare 5 anime-fans och ytterligare 5 sportfans, vad kan vi förvänta oss? Tja, med tanke på hur lite variation vi hittade i poängen, kan vi rimligen förvänta oss en annan uppsättning anime-fans.

får ganska nära 70 % och en annan uppsättning sportfantaster får ganska nära 60 %, eftersom det inte gör det verkar vara mycket variation i deras poäng här. Föreställ dig nu en annan datauppsättning. Den här gången såg animefansens poäng ut så här (70 %, 95 %, 45 %, 100 %, 40 %) och sportfansens resultat såg ut så här (60 %, 100 %, 20 %, 90 %, 30 %) . Medelvärdena är desamma som föregående datauppsättning: i genomsnitt 70 % för anime-fans och 60 % för sportfans. Men om vi skulle dra 5 nya anime-fans och 5 nya sportfans, skulle du förvänta dig att genomsnittet skulle förbli oförändrad? Förmodligen inte. Med så mycket variation i dessa partitur finns det all anledning att tro att vår nästa uppsättning anime-fans mycket väl kan innehålla flera personer

som misslyckas, medan nästa uppsättning sportfans kan innehålla många människor som gjorde det riktigt bra. Med andra ord, vår fråga om vilken grupp som är bättre på naturvetenskap är mer komplex än vid första anblicken: det räcker inte att bara jämföra medelpoängen för de två grupperna och se vilken som är högre. Vi måste också överväga information om variationen i grupp-poängen för att se om vi kan förvänta oss samma resultat om vi skulle köra studien igen, eller om vi skulle förvänta oss ett annat resultat nästa gång. Detta är i grund och botten logiken bakom en typ av statistiskt test som kallas t-test: att jämföra hur stor skillnaden är mellan genomsnittet av två grupper jämfört med hur stor variationen är i de två grupperna. Om det är en stor skillnad mellan grupp-genomsnittet och om det finns relativt liten variation i varje grupps poäng, kan vi dra slutsatsen att ja, den ena gruppens poäng är statistiskt signifikant högre än den andra gruppen, vilket innebär att vi förväntar oss att hitta skillnaden igen och igen om att fortsätta ta prover från dessa populationer. 27 Detta är samma underliggande logik bakom många av gruppjämförelserna i den här boken (t.ex. att jämföra furries med anime-fans), och när vi hävdar att en grupp fick högre poäng än den andra, gör vi det vanligtvis utifrån denna logik. 28.

27 Det finns naturligtvis mer i testet än detta, men detta är testets grundläggande logik.

För att något ska anses vara statistiskt signifikant måste forskare visa att en skillnad mellan grupperna som är så stor med så låg varians endast kan hända på grund av en slumpmässig chans 5% av tiden eller mindre, vilket är där du kanske har hört uttrycket "p 3.0.CO;2-F Mock, SE, Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2013). Djupare fritidsengagemang som copingresurs i ett stigmatiserat fritidssammanhang. *Fritid/Loisir*, 37 (2), 111-126. <https://doi.org/10.1080/14927713.2013.801152> Mohr, JJ, & Kendra, MS (2011). Revision och utvidgning av ett multidimensionellt mått på sexuell minoritetsidentitet: Lesbisk, Gay och Bisexuell identitetsskalan. *Journal of Counseling Psychology*, 58 (2), 234-245. <https://doi.org/10.1037/a0022858> Obst, P., Zinkiewicz, L., & Smith, SG (2002a). Känslan av gemenskap i science fiction-fandomen, del 1: Förstå känsla av gemenskap i en internationell intressegemenskap. *Journal of Community Psychology*, 30 (1), 87-103. <https://doi.org/10.1002/jcop.1052> Obst, P., Zinkiewicz, L., & Smith, SG (2002b). Gemenskapskänsla i science fiction-fandom, del 2: Jämföra gemenskapskänsla i grannskap och intressegrupp. *Journal of Community Psychology*, 30 (1), 105-117. <https://doi.org/10.1002/jcop.1053> Pepitone, A. (1981). Lärdomar från socialpsykologins historia. *American Psychologist*, 36 (9), 972-985. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.36.9.972> Plante, CN, Reysen, S., Brooks, TR, & Chadborn, D. (2021). CAPE: En flerdimensionell modell av fansintresse. CAPE Model Research Team.

Plante, CN, Reysen, S., Chadborn, D., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2020). "Get out of my fandom newbie": En cross-fandom studie av elitism och gatekeeping hos fans. *Journal of Fandom Studies*, 8 (2), 123-146. <https://doi.org/10.1386/jfs.00013.1> Plante, CN, Reysen, S., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2016). Pälsvetenskap! En sammanfattning av fem års forskning från International Anthropomorphic Forskningsprojekt. *Furscience*. Plante, CN, Roberts, S., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2014). Interaktion mellan socio-strukturella egenskaper förutsäger identitetsdöljande och självkänsla hos stigmatiserade minoritetsgruppsmedlemmar. *Current Psychology*, 33 (1), 3-19. <https://doi.org/10.1007/s12144-013-9189-y> Plante, CN, Roberts, SE, Snider, JS, Schroy, C., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2015). "Mer än huddjup": Biologisk essentialism som svar på ett särartshot i en stigmatiserad fangemenskap. *British Journal of Social Psychology*, 54 (2), 359-370. <https://doi.org/10.1111/bjso.12079> Platow, MJ, Durante, M., Williams, N., Garrett, M., Walshe, J., Cincotta, S., Lianos, G., & Barutchu, A. (1999). De bidrag från sportfans sociala identitet till produktionen av prosocialt beteende. *Group Dynamics: Theory, Research, and Practice*, 3 (2), 161-169. <https://doi.org/10.1037/1089-2699.3.2.161> Postmes, T., Haslam, SA, & Jans, L. (2013). Ett enskilt mått på social identifikation: Tillförlitlighet, giltighet och användbarhet. *British Journal of Social Psychology*, 52 (4), 597-617. <https://doi.org/10.1111/bjso.12006>

Reysen, S., & Branscombe, NR (2010). Fanship och fandom: Jämförelser mellan sportfans och icke-sportfans. *Journal of Sport Behavior*, 33 (2), 176-193. Reysen, S., Katzarska-Miller, I., Nesbit, S. M., & Pierce, L. (2013). Ytterligare validering av ett enstaka mått på social identifikation. *European Journal of Social Psychology*, 43 (6), 463-470. <https://doi.org/10.1002/ejsp.1973> Reysen, S., Plante, C. N., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2015). Ingroup bias och ingroup-projektion i den lurviga fandomen. *International Journal of Psychological Studies*, 7 (4), 49-58. <http://dx.doi.org/10.5539/ijps.v7n4p49> Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2018). Fläkt och icke-fan minnen av ansikten i fandom-relaterad konst och kostymer. *Journal of Cognition and Culture*, 18 (1-2), 224-229. <https://doi.org/10.1163/15685373-12340024>.

Reysen, S., Plante, CN, Chadborn, D., Roberts, SE, & Gerbasi, K. (2021). Transporterad till en annan värld: Animefansens psykologi. Internationellt animeforskningsprojekt. Reysen, S. & Shaw, J. (2016). Sportfans som standardfan: Varför icke-sportfans stigmatiseras. *The Phoenix Papers*, 2 (2), 234-252. Roberts, SE, Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2016). Alla fantasier skapas inte lika: Fantasysportfans uppfattningar om furry, brony och anime fans. *The Phoenix Papers*, 2 (1), 40-60. Roberts, SE, Plante, CN, Gerbasi, KC, & Reysen, S. (2015). Den antrozoomorfa identiteten: Furry fandommedlemmars kopplingar till icke-mänskliga djur. *Anthrozoös*, 28 (4), 533-548. <https://doi.org/10.1080/08927936.2015.1069993> Sherif, M. (1966). Gruppkonflikt och samarbete: Deras socialpsykologi. Routledge & Kegan Paul. Sherif, M., Harvey, OJ, White, BJ, Hood, WR, & Sherif, CW (1961). Konflikt och samarbete mellan grupper: Experimentet Robbers Cave. University of Oklahoma. Tajfel, H. & Turner, JC (1979). En integrativ teori om konflikter mellan grupper. I W. Austin & S. Worchel (red.), *The social psychology of intergroup relations* (sid. 33-47). Brooks/Cole. Turner, JC, Hogg, MA, Oakes, PJ, Reicher, SD, & Wetherell, M. (1987). Återupptäcka den sociala gruppen: En självkategoriseringsteori. Blackwell. Vallerand, RJ, Blanchard, C., Mageau, GA, Koestner, R., Ratelle, C., Léonard, M., Gagné, M., & Marsolais, J. (2003). Mindre passioner de l'âme: Om tvångsmässig och harmonisk passion. *Journal of Personality and Social Psychology*, 85 (4), 756-767. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.85.4.756> Yoshida, M., Heere, B., & Gordon, B. (2015). Förutsäga beteendelojalitet genom gemenskap: Varför andra fans är viktigare än våra egna avsikter, vår tillfredsställelse och själva laget. *Journal of Sport Management*, 29 (3), 318-333. <https://doi.org/10.1123/jsm.2013-0306>.

Kapitel 7.

Fursonas: Up Close och Fursonal.

Courtney "Nuka" Plante 1.

Varje gång jag går på en psykologikonferens befinner jag mig vilse i ett hav av professionellt klädda kollegor. Vi bär alla namnlappar som tydligt visar vårt namn, universitetet där vi arbetar och vår nuvarande titel eller rang (t.ex. docent, doktorand). Varje gång jag deltar i en lurvig kongress kan jag inte låta bli att lägga märke till några likheter med den här upplevelsen: alla deltagare bär på samma sätt konventmärken som anger deras titel eller rang (t.ex. sponsor, återförsäljare) tillsammans med deras namn och i vissa fall, annan information om dem (t.ex. ursprungsland). Skillnader börjar dock dyka upp inom kort. För det första, även om det finns namn på märkena vid båda evenemangen, är namnen på furry-kongressen sällan lagliga namn (t.ex. "Nuka", "Dr. Shazzy"). En annan skillnad är det större, mer framträdande märket som ofta finns i anslutning till det officiella konventmärket, det som har en antropomorf djurkaraktär. Karaktären kan eller kanske inte delar egenskaper med deltagaren (t.ex. liknande frisyr, glasögon, klädstil), men den kommer nästan säkert att vara unik, även mitt bland ett hav av andra antropomorfa djurkaraktärer. I det här kapitlet fokuserar vi vår uppmärksamhet på dessa antropomorfa djurkaraktärer, även kända som fursonas – namnet, bilden och karaktären som en furry använder för att representera sig själva i fysiska och online furry utrymmen. Som vi kommer att se, utseendet

och betydelsen inbäddad i dessa karaktärer är lika varierande och distinkta som deras ägares fingeravtryck. Vad är en Fursona? Innan vi går för långt in i fursonas detaljer och deras integrerade roll i pälskultur, bör vi först ta en stund för att definiera vad vi menar med termen fursona. Är en fursona en självrepresentation i lurviga utrymmen eller är det en rollfigur som spelas? Är det ett idealiskt självvarande förkroppsligat i den verkliga världen, eller en möjlighet att skämma bort sina mörkare, mer grundläggande instinkter? Är det alla dessa saker, eller inget av ovanstående? Som det visar sig, liksom med definitionen av furry (se kapitel 5), finns det ingen enda, överenskommen definition av vad en fursona är. I bästa fall kan vi säga att fursonor tenderar att ha djurliknande egenskaper (eller, i vissa fall, är helt vilda djur) och har ett namn associerat med dem. Utöver dessa allmänt överenskomna funktioner bryter emellertid konsensus snabbt samman.

1 Vi vill tacka Dr. Hazel (Bobbi) Ali Zaman för input om detta kapitel och.

för de många diskussioner vi har haft om detta ämne!

Tabell 7.1. Vanliga teman utdragna från en öppen fråga där respondenterna uppmanas att beskriva arten av deras fursona och alla funktioner den fyllde. Det var möjligt för vissa svar att kategoriseras i flera teman. Tema % av svaren representerar/uttrycker mig 49,4% en avatar, maskot eller online-ID 21,7% idealiserad version av mig 21,2% ett sätt att interagera/knyta kontakt med fandomen 16,9% återspeglar vissa/specifika personlighetsdrag 14,8% ett fokus på kreativitet, Fantasy, or Art 12,9 % Det "riktiga" eller "äkta" Jag 8,0% Ett annat jag, ett alter-ego 7,7% ett sätt att klara mig eller förbättra mig själv 7,2% tillåter mig att vara något jag inte kan/bör vara 6,4%.

För att illustrera denna punkt bad vi nästan 1 700 lurviga respondenter i en studie från 2021 att förklara, på ett öppet sätt, vad deras fursona var för dem och om den fyllde någon speciell funktion. Vi läste varje svar och extraherade, kodade och organiserade sedan de teman som dök upp oftast. Resultatet blev 24 olika kategorier av svar, varav de tio vanligaste visas i tabell 7.1. Snarare talande, inte ett enda tema stöddes av mer än hälften av furries. Eller, för att uttrycka det på ett annat sätt, det fanns ingen enskild definition av vad en fursona är eller gör som spontant producerades av majoriteten av furries. 2 Istället visar resultaten att fursonas är många olika saker än många olika furries. Naturligtvis, varje gång du försöker gruppera eller kombinera svar i kategorier, kommer du nödvändigtvis att förlora en del av de viktiga nyanserna i dessa svar. 3 För att minska detta problem och undvika att påtvinga deltagarna vår tolkning, presenterar vi några representativa citat från respondenterna själva för vart och ett av teman i Tabell 7.1.

2 Detta betyder naturligtvis inte att de flesta furries inte skulle hålla med om några av dessa.

konceptualiseringar om de läser dem på en sida. Men det kan vara informativt att se vad folk kommer fram till på egen hand, eftersom det är en ganska bra representation av vilka begrepp eller teman som är mest framträdande i deras sinne. 3 För ett underbart exempel på all nyans och "stökighet" som följer med en.

fursona, se Zaman (2023).

Min Fursona representerar eller uttrycker mig.

Det vanligaste temat som kom fram var att ens fursona var dem, eller åtminstone en representation eller ett uttryck för någon aspekt av dem själva. Som framgår av flera av följande citat överlappar detta tema ofta med andra teman från listan.

"För mig är draken precis som jag utan mänsklig form."

"I huvudsak jag men fluffig - inga konstiga bakgrundshistorier eller historier inblandade."

"För mig representerar det helt enkelt mig själv, inte någon karaktär som jag försöker spela. Kanske lite på ett sätt "idealiserad" men inte till det extrema."

"För mig är min fursona (den viktigaste) en mental representation av mig, normalt när jag tänker på mig som att göra något annat än situationer i den verkliga världen ser jag mig som min fursona, åtminstone i öppningen. det här betyder inte att jag tror att det är mitt inre jag eller min sanna form eller något liknande, det är bara den form jag ser mig själv eller den form jag tycker om att tänka på mig själv."

"Han är inte bättre än mig, men han är lättare att vara än jag. Han har också en bättre frisyra.; Han är bara jag. Han är jag om jag var en anthro. En annan form av att uttrycka mig; Han är den personlighet jag hade som barn som jag känner att jag har begravt bort eller på annat sätt tappat kontakten med."

"Jag har valt att bilda min sona som om det vore mig, bara en känguru, eftersom det är vad jag känner att de flesta påsar gör. Det är tänkt att visualisera sig själva som om de vore deras favoritdjur. Min fursona har samma förnamn som jag, samma ärr, och jag gav honom till och med samma pronomen, längd, vikt och sexualitet som jag. Som jag sa, det är tänkt att vara jag, men en känguru."

"Min fursona, en utter, är i grunden en representation av mig själv: rolig (hoppas jag...), lekfull, omtänksam, tycker om att simma och lätt distraherad. Jag antar att jag kan säga att det är som att mitt inre barn kom ut för att leka i form av en utter."

Naturligtvis behöver inte ens fursona vara en perfekt representation av sig själv, och förhållandet behöver inte heller vara enkelt eller konsekvent i olika sammanhang:

"Min fursona är porten och kreativa utloppet till den lurviga världen. Jag identifierar mig med honom, men samtidigt är han skild från mig. Jag ritar honom på sätt som kommer att tänka på och dessa inkluderar saker som jag personligen kan dra mig för. Sammanslagningen av hans personlighet och min egen är särskilt sant när jag är i min fursuit och min fursona och jag blir ett. Jag märker definitivt en förändring i mitt beteende och hur jag interagerar med människor. Min fursona är en del av mig och jag är en del av den."

I en punkt som vi återkommer till senare i den här boken, kan transpersoner tycka att det är särskilt användbart att uttrycka aspekter av sin könsidentitet genom sin fursona:

"Ett sätt att uttrycka mig själv och min trans-ness, eftersom rådjur har synliga egenskaper (horn) som hjälper till att beteckna min övergång."

"Min fursona tillåter mig att fritt uttrycka mig själv och min könsidentitet utan rädsla för att bli outad eller felkönad. Det gör att jag kan känna mig bekväm med min kropp och presentation."

"Det är jag! Jag har två eftersom jag är könsflytande. Jag har min hona och min hane och eftersom jag huvudsakligen presenterar och är kvinna är hon min huvudsakliga. Men mina fursonas är väldigt mycket jag och bortsett från mig. Det är vad jag ser mig själv som oftast också."

My Fursona är en avatar, maskot eller online-ID Medan furryarna i föregående avsnitt kan ha ansett att deras fursonas är outplånligt bundna till sin självkänsla, beskriver andra att de ser sina fursonas på ett mycket mer funktionellt sätt, som ett verktyg med en praktiskt syfte när det gäller att interagera med

andra – särskilt i onlineutrymmen. Vissa betonade till exempel nyttan av att ha en fursona som ett alias för att bevara sin anonymitet.

"En avatar för att prata med människor och tillåta mig någon form av anonymitet."

"Han är en form av självuttryck med fördelen av anonymitet. Jag kan vara mer öppen om mig själv utan doxxar mig själv."

"Buffert som tillåter anonymitet online. Jag kan vara mig själv utan rädsla för att folk ska kunna ta reda på vem jag verkligen är och attackera mig för det. Det.

tillåter mig att umgås där jag inte skulle ha modet att göra annars."

"Han är hur jag representerar mig själv och tillåter också en grad av anonymitet att uttrycka mig på ett säkert sätt."

"Min fursona är en maskot för min internetnärvaro. Jag behöver inte dela mitt riktiga namn, ansikte, ålder eller kön, eftersom folk behandlar karaktären som mig. Det håller mig säker."

"För mig är min fursona en förlängning av mig själv. På många sätt är jag han och han är jag! Även om han i flera aspekter kan vara lite mer utåtriktad, attraktiv och spontan än jag är men för det mesta är vi samma varelse bara i olika skinn. Han ger mig också ett sken av anonymitet på nätet när jag vill dela mina känslor om saker som politik och regering så att jag inte får problem med min arbetsgivare."

"Min fursona är bara en karaktär som jag gillar att låtsas vara. Ett syfte som det tjänar är att presentera mig själv på ett anonymt sätt online och i konst/musik. En fördel med detta är att jag känner mig bättre skyddad från kritik mot mig själv som person – det känns istället riktat mot denna karaktär. Det låter mig också uttrycka mig på ett sätt genom en karaktär som är skild från mina egna brister och livserfarenheter. Inte för att jag känner att detta ger mig en ursäkt att bete sig respektlöst. Men jag tror inte att jag har en fursona främst för dess användbarhet, jag har den mest bara för att jag vill ha den."

För andra tjänade deras fursonas funktionen som ett varumärke eller en logotyp.

"Han fungerar mest som en representation för mig online, som en avatar, som en del av mitt varumärke som en personlighet online."

"Jag har två "fursonas" - båda är bara namn och tillhörande konstnärliga representationer. Den ena fokuserar på PG-relaterat material, den andra på vuxenrelaterat material."

"Jag tror att det är ett namn/varumärke för mig. Det spelar en liknande roll som ett smeknamn när jag kommunicerar med furries på internet."

"Det hjälper mig att projicera mig själv och är ett användbart verktyg för marknadsföring. Människoansikten ser inte lika attraktiva ut jämfört med en maskot/minimalistisk logotyp."

My Fursona är en idealiserad version av mig.

Istället för att fokusera på funktionen av deras fursonas, betonade vissa furries formen av deras fursona. I sådana fall var det mycket mer sannolikt för furries att beskriva sina fursonas som att de förkroppsligade ett ideal eller ett mer perfekt, önskvärt jag.

"Han är jag, mer eller mindre. Representerar mig online och inom furry, och är lite jag som jag skulle vilja vara. Yngre, friskare, piggare, ... mindre."

"Det erbjuder ett mer påtagligt sätt att interagera med de aspekter av mig själv som jag gillar och vill odla mer i mitt dagliga liv. Den representerar min snälla, nyfikna, roliga, fåniga, spontana, naturälskande (och ofta kaotiska) sida."

"Han är vad jag vill vara. Stark och självsäker."

"
är den perfekta varelsen i mina ögon. Hon är gudomlig, stolt och kraftfull, kapabel att göra det bästa av sina unika talanger och erfarenheter. Hon är självsäker, omtänksam och kapabel. Det här är saker som jag eftersträvar mot mig själv, men jag inser att jag aldrig kan bli så perfekt som den är."

Som det sista citatet antyder innebär för vissa att beskriva deras fursona som ideal också en explicit kontrast mellan deras fursona och mindre önskvärda aspekter av dem själva.

"Det fungerar som det ideala jag, jag som gick utöver för att åstadkomma de saker jag var för lat eller feg för att försöka göra samtidigt som jag speglar min personlighet vid varje given tidpunkt."

"Fursona är i huvudsak mig själv med några förbättringar inom områden som jag känner att jag saknar som social kompetens."

"Fursonifiering av mig själv med vanligtvis bättre förmågor och färre brister."

Många respondenter angav också att deras fursonas, förutom att bara representera ett ideal, var något de aktivt strävade efter att bli mer lik.

"Min fursona fungerar på två sätt. För det första, som jag skulle anta är fallet med de flesta människor, är min fursona tänkt att vara en förlängning av mig själv som jag använder som en form av självuttryck. För det andra, men jag modellera min fursonas personlighet på saker jag skulle vilja förkroppsliga mig själv, ge dem egenskaper jag vill ha, vanligtvis som en metod för självförbättring. Till exempel, just nu försöker jag arbeta med mina organisatoriska färdigheter, så jag bestämde mig för att min fursona är en välorganiserad individ. Det är en slags visualiseringsövning."

"Det är en inspiration att utveckla i mina egna egenskaper som jag anser vara värdefulla. Egenskaper som självförsörjning, kondition, självförtroende. Det är en idealiserad version av mig själv som låter mig uppleva en typ av "kraftfantasi" om vad jag kan vara."

"Min fursona är en större, djärvare, mer självsäker version av mig själv. Det gör det möjligt för mig att framstå som en mer självsäker, sprudlande karaktär som jag vill personifiera på heltid."

"Min fursona är en drake, och hans primära syfte är att hjälpa till att ta fram aspekter av mig själv och förstärka dem som jag tycker om. Genom att agera som min fursona, inom samhälleliga normer, kan jag ge självförtroende och lite mer extraversion till min normala varje dag."

"Min fursona är en idealisk representation av mig själv; vem jag skulle vara om jag inte hade några begränsningar, både i det fysiska och mentala rummet. För det ändamålet är jag betydligt piggare både fysiskt och mentalt än jag

var innan jag var lurvig eftersom han gav mig ett ideal att arbeta mot – något jag aldrig kunde föreställa mig om jag tittade på mig själv.”

"Det är ett annat imaginärt jag som vanligtvis är ett lite bättre jag. Även om jag inte är särskilt sugen på att göra denna fursona magisk och kraftfull, föredrar jag att den är lika nära som jag själv. Denna fursona har mitt framtida drömjobb att vara professor, intellektuell, akademisk, kunnig, men samtidigt rolig, söt eller flamboyant. Det har blivit mitt livsmål på något sätt.”

"Utvidgning av min identitet: på vissa sätt idealiserad, men mest en uppriktig reflektion av mig själv På vissa sätt använder jag den som en förebild för att vägleda mina egna beslut (t.ex. mitt alter-ego är relativt vältränat, därför kommer jag att träna för att matcha det)".

"Han är mitt ideal, dröm och måljag. Han är ett normalt djur, men han pressar mig att plugga hårt för att uppnå min dröm”.

My Fursona är ett sätt för mig att interagera med eller få kontakt med fandomen Efter att ha diskuterat furry inte bara i termer av fanship, utan också som ett fandom (se kapitel 6), kommer det inte som någon överraskning att många furries ser sin fursona som ett sätt för att underlätta interaktion med resten av den lurviga fandomen. Kanske försöker "göra som romarna", många furries kan känna sig tvungna att skapa fursonas när de kommer in i fandomen, och noterar att de flesta andra furries har en fursona (se senare i kapitlet för mer om detta).

Som sådan ser många furries deras fursonas som ett medel för att skapa gemensamma grunder med andra furries. Vissa talar dock något negativt om det kände behovet av att göra detta och pekar på möjliga känslor av gruppträck på grund av fandomens normer eller förväntningar på att furries ska ha en fursona.

"En avatar att presentera mig själv som inom fandomen. Det är bara ett sätt att smälta in och delta bättre i lurviga utrymmen, men jag är först och främst en människa.”

"Det är en mekanism för självuttryck som ligger mer i linje med min erfarenhet av att vara annat än människa, främst för användning i sociala utrymmen, så min upplevelse är omedelbart läsbar för andra furries och therians.”

"Det är bara ett verktyg för andra furries att lära känna mig och ringa mig.”

"Det är mest en avatar. Det passar min estetiska smak. Genom det kan jag engagera mig med andra antrokaraktärer i en konsekvent miljö befolkad av djurmänniskor.”

"När det gäller anledningen till att jag använder dem, skulle jag säga att de bara tjänar det funktionella syftet att skapa en faktisk identitet på internet för min person, eftersom jag annars inte skulle existera i samhället. Det är en av de mycket få sakerna jag gjorde för att ta till mig furries "seder och traditioner".

"Uh det är i princip min nyckel till fandomen. Utan blir jag inte accepterad. Men samtidigt är hon bara jag.”

"Från första början var en "fursona" något jag behövde helt enkelt för att inte ha en medan jag njöt av andra aspekter av det lurviga fandomen orsakade för många frågor och snåriga kommentarer från fandommedlemmarna.”

Andra betonade att deras fursona hjälpte dem att interagera med andra furries genom att minska deras sociala ångest eller blyghet när de träffar nya människor, kanske genom att ge en känsla av distans eller koppla från situationen. 4.

"Gav mig självförtroendet att komma över min scenskräck och att uppträda inför folk. Jag förklarar det för många som ett sätt för människor att inte döma dig för dina personliga brister. Om du uppträder eller interagerar med en grupp och du snubblar, gör ett misstag, det är bara en fånig katt som gör ett misstag, inte hårdare kritik om du var i "mänsklig form".

"Min fursona är ett tomt blad, jag är mindre angelägen om att prata med människor som jag aldrig har träffat och kanske inte träffar igen."

"Min fursona är ett självinlägg. Min sona är jag. Jag känner mig mer bekväm med att prata med furries som min sona."

"Det tillåter mig att ta (positiva, sociala) risker bland furries än vad jag inte skulle göra i andra miljöer."

"Inte så mycket en fursona, som i en namngiven karaktär som jag skulle docka. Det är mer en mask som jag tar på mig (på samma sätt som jag sätter på mig en mask för att gå till jobbet eller besöka familjen, maskeringen är inte pälsspecifik) som känns skön att bära och interagera med."

4 Medieforskare har länge insett effekten av att skapa social distans på.

hämmande av människor – det vill säga få dem att agera på ett sätt som de annars inte skulle kunna bero på ångest eller rädsla för återverkningar. Detta är verkligen fallet i online-interaktioner, där känslan av anonymitet eller osynlighet som erbjuds genom att använda en pseudonym eller att ens handlingar ses som omöjliga att spåra tillåter människor att uttrycka åsikter eller bete sig på ett mycket mer utåttriktat sätt än de kan ansikte mot ansikte (Suler, 2004).

Min Fursona återspeglar vissa/specifika personlighetsdrag Medan många furries angav i ett tidigare avsnitt att deras fursonas var ett uttryck för dem själva, är andra mer specifika när det gäller att beskriva en viss aspekt eller aspekt av sig själva som deras fursonas representerar. Istället för att vara en holistisk representation av sig själva, skapar vissa furries fursonas som representerar en aspekt av sig själva.

"Min fursona kommunicerar i grunden min estetik i form av färgschema, även mörkt och brokigt. Också har örat klippt för att kommunicera barnfritt/önskemål om att bli steriliserad, och maned lejoninna som förekommer i naturen föreslår transpersoner utan att nödvändigtvis behöva gå ut mig själv."

"Jag har 5. 4 av dem representerar olika sidor av mig. Till exempel är man orolig, reserverad, klumpig och blyg. En annan är sportig, sarkastisk, högljudd och spontan. En annan är rolig, omtänksam, en kramare och stödjande. Den sista av de fyra är asocial, irriterad, avtrubbad och nedstämd. Min 5:e fursona är i princip allt av dessa till en karaktär. Hon är min främsta fursona och jag kopplar hennes personlighet/etc till mig."

"Jag har några elnät, men min stora, min drake, är min känsla av lycka. Jag använder den här fursona för att få människor att le, de är meningen att göra människor glada. Färgstark och full av liv, definitivt en snäll blick för alla att söka hjälp, eller en vän."

"Jag har tre fursonas, en för id, en för ego, en för superego." 5.

"Jag gjorde egentligen lite mer än att välja mitt favoritdjur med mina favoritfärger. Nu inser jag att jag kan relatera till en kattliknande personlighet."

5 Om du aldrig har tagit en introduktionskurs i psykologi, termerna "id",

"ego" och "superego" användes av Sigmund Freud för att referera till olika aspekter av jaget (Freud, 1923; Freud & Jones, 1922). "ID" kan ses som ens inre femåring, en manifestation av varje drift eller impuls (hur olämplig än) de kan ha. Däremot representerar "superego" ens inre skällförälder, internaliseringen av alla samhällets regler och lagar till skuld och skam för att du inte lever upp till dem. Slutligen kan egot ses som en okänd vagnförare, som försöker balansera id:s impulsiva nyckar med överjagets orimliga stränghet.

"Det är avsikten att fånga en viss aspekt av mig och reflektera den i en konstnärlig mening inom fantasyelement. Specifikt fångar min karaktär en heroisk, spotlight/performer och mitt fåniga vardagsjag."

"Min räv fursona är min vänliga personlighet som uttrycker min generositet mot andra. Min katt fursona är min ångest personlighet med lite rebellisk. Min häst fursona är min mjuka och lojala personlighet med en antydning av sarkasm."

"Min fursona kommunicerar i grunden min estetik i form av färgschema, även mörkt och brokigt."

"Min fursona är en förlängning av min egen personlighet, men utan den depression och ångest jag normalt lider av."

My Fursona är ett fokus eller en katalysator för kreativitet, fantasi eller konst Vissa furries beskriver sina fursonas som en sorts musa, en katalysator för deras egna fantasi- eller kreativitetshandlingar.

"En fantastisk och lite idealiserad version av mig själv som jag har skapat en berättelse kring. Jag tycker om att föreställa mig honom i olika situationer och att föreställa mig mig själv som honom."

"Det finns mycket jag skulle älska att göra i livet, och jag gillar att föreställa mig mina karaktärer i världar som jag drömmer om."

"2/3 av mina fursonas är karaktärer som jag gjorde för ett pågående illustrationsprojekt som jag har arbetat med i flera år i min egen tid."

"Den första och flaggbäraren av den ursprungliga arten som jag har gjutit mitt hjärta och själ i."

"Det är delvis ett ansikte jag presenterar för andra i samhället som representant för mig själv, och delvis ett kanal för fantasi och dagdrömmar."

"Min fursona är en karaktär att rita, skriva om och rollspela som. Han är i grunden ett kreativt utlopp."

"Min fursona är jag om fantasitroper (magi, talande djur, etc.) var verkliga. Jag gillar att göra berättelser om dem som speglar det verkliga livet med fantastiska inslag!"

För andra furries är en fursona ett sätt att uppleva eller beställa innehåll, ett sätt att fördjupa sig i eller på annat sätt uppleva innehåll. Detta kan ibland gå hand i hand med fursona som en musa eller katalysator för kreativitet, som framgår av de senaste citaten.

"Min Fursona ser jag som en del av mig men är annorlunda. Huvudfunktionen för henne är ett medium att få konst med andra fursonas med."

"En expy inom konstverk." 6.

"Maskot av mig som en djurperson och som en självinsats i lurvig konst."

"En karaktär att designa, identifiera sig med och köpa konst av."

"Både en maskot för min konst och något jag kan bli ritad i coola stilar av andra konstnärer."

"Det är en karaktär för mig att skapa konst eller köpa konstverk."

Min Fursona är det riktiga jaget.

I ett tidigare avsnitt såg vi att några respondenter såg sin fursona som en representation eller ett uttryck av sig själva. Detta tyder på att dessa respondenter har en självkänsla som deras fursona bygger på. Däremot angav deltagarna i detta avsnitt att deras fursona inte var ett uttryck för dem själva, utan snarare var det dem: ett mer autentiskt, genuint jag. För vissa är det "jag" de uttrycker i det dagliga livet en symbol eller fasad, medan fursona är det verkliga dem.

"Det är jag som ser mitt sanna jag. Vi är identiska i värderingar och temperament. Det är bara en mer exakt visuell form av mig."

6 En expy hänvisar till en "exporterad karaktär" - ett tecken som används som en stand-in eller.

representation av en annan karaktär i ett stycke fiktion.

"Det är en del av min identitet, en djupare mer intimt relaterad del av mig som förklarar och visar en djupare del av mig."

"Det är det riktiga jaget utan filter påtvingade av samhället. Det är en tecknad djurrepresentation av mig själv som jag kan använda för att uttrycka mig mer fritt."

"Det är vad jag skulle vara om ens inre bild kunde manifesteras. Utöver det är det ingen skillnad mellan det och mig själv."

"Min Fursona är jag. Jag har bara på mig en kostym när jag kommer ur min furdress."

"En identitet som tar av sig den sociala masken för att vara ärlig mot andra människor."

"Min fursona betyder världen för mig. Hon är jag. Den riktiga jag. Vem jag anser mig vara, om inte instängd i verklighetens nuvarande medel."

"Min Fursona är mer en truesona. Jag ser henne som mig själv, men som en!"

Många av respondenterna i detta avsnitt angav också att de identifierar sig som therianer eller andra släktingar, grupper vi diskuterar mer i detalj i kapitel 20. För nu räcker det att säga att dessa respondenter identifierar, helt eller delvis, som inte helt mänskliga och, som sådan, deras fursona – om de ens väljer att använda det

ord – kan vara mindre en fråga om allegori eller symbolik och mer exakt beskrivas som deras autentiska jag.

"Som teriant har jag känslor av att vara något annat som är väldigt svåra att förena med min fysiska kropp. Jag vet inte var de känslorna kommer ifrån eller varför, men jag kan inte bli av med dem, så min fursona hjälper mig att presentera en alternativ bild av mig själv som stämmer bättre överens med de känslorna. Det är ungefär som en självförverkligande, inte bara i termer av personlighet eller önskeuppfyllelse, utan också i art.

"Jag är min fursona, min fursona är jag. Jag identifierar mig som en varg. Jag är artdysforisk/trans-art. Det är ett sätt att uttrycka mitt sanna jag."

"Jag identifierar mig som en hund som är mer än en lurvig, så jag skulle inte kalla min hundidentitet en "fursona" eftersom den inte är en konstruerad karaktär (precis som min nationalitet inte är en "countrysona"). Dogness är helt enkelt en aspekt av min personlighet och jag. Jag har övervägt att skapa en mer medveten fursona för rollspel, kul eller andra liknande uttrycksfulla syften."

"Jag är en annan släkt, så min fursona är inte bara en sona, det är den jag verkligen är. Jag är en chakat som har fastnat i en mänsklig kropp, och min fursona är det verkliga jag som jag ser mig själv som."

"Min fursona är också min andra släktidentitet. Jag har alltid tänkt på och representerat mig själv som en sådan varelse, till och med innan jag visste om den lurviga fandomen eller något annat."

"Vår människokropp är fasaden."

Min Fursona är ett annat jag eller alter-ego.

I skarp kontrast till föregående avsnitt indikerar vissa furries att deras fursona till stor del är obunden till vem de är. Istället ligger en fursonas överklagande i dess förmåga att representera något annorlunda eller distinkt från sig själva.

"En fasad för att dölja vem jag verkligen är."

"En annan typ av mig eftersom jag kan vara vad jag vill."

"En fursona är som en andra personlighet eller alter ego som antingen speglar deras personlighet eller är helt annorlunda än hur de agerar normalt eftersom de är fria att uttrycka sig."

"Göljer mitt riktiga jag bakom en söt amnimolfigur."

"Det är ett alter ego. Det är ett annat jag som jag kan lita på utan gränser."

My Fursona är ett sätt att klara eller förbättra sig själv För vissa furries handlar deras relation till deras fursona mindre om att identifiera sig med deras fursona i sig och mer om deras fursonas funktion som ett sätt att hantera eller bearbeta trauman eller andra oönskade livsförhållanden, antingen genom eskapism eller som ett sätt att göra dessa kamper abstrakta eller symboliska.

"Ett sätt att bearbeta barndomstrauma genom att spegla mina upplevelser med mina egna men genom en fantasi lins. Att göra det lättare att diskutera eftersom det är "inte på riktigt".

"Han är hur jag representerar mig själv. Jag kan dölja mycket av min osäkerhet när jag har "någon annan" att visa offentligt. Det hjälper. Han hjälper mig också att fly när världen är för mycket. Jag kan blunda och gå igenom hans värld istället. Goset där är lugnande."

"En version av mig som kan bli vad jag vill vara men som inte kan på grund av psykiska problem som depression, OCD och ångest."

"Jag har många fursonas, jag har precis bytt elnätet. De har alla en specifik användning och betydelse för mig, min gamla skapades med en stoisk och skrämmande atmosfär. Hon skapades som en hanteringsmekanism på grund av misshandel och försummelse. Min huvudperson antogs för att vara en ventilerande karaktär för mina problem med känslomässigt förtryck, men hon ska nu hjälpa mig att lära mig självförtroende, att vara min uttrycksfulla och att ta plats."

"Jag RP 7 som varulvar som har aspekter av mina personliga demoner som ett sätt att hantera dem."

"Min hund fursona är ett skal från min barndom som jag försöker glömma men som jag stannar kvar för att läka och bearbeta mitt barndomstrauma genom dem."

"Min huvudsona (en draghäst) är i grunden en idealisk inre syn på vem jag vill vara bara i djurform. Jag har kämpat med självvärde och social ångest hela mitt liv på grund av en missbrukande barndom och mitt arbete ger mig en sund flykt från de saker som bidrar till min depression och andra problem i min vardag liv."

I linje med en punkt som nämnts tidigare i detta kapitel indikerar många transpersoner att deras fursona har visat sig vara ett effektivt sätt för dem att hantera känslor av dysmorfi eller förvirring kring sin könsidentitet.

"En fristående fiktiv karaktär som hjälper till att reda ut könsförvirring".

7 RP hänvisar till "rollspel".

"Min första fursona är hur jag skulle vilja vara, jag låtsas ibland vara det för att det gör mig lycklig, jag föreställer mig mig själv som min fursona och är min fursona i mina drömmar (jag tror att det också hjälper mig att hantera könsdysfori). "

"Min fursona är en representation av mig själv och hur jag skulle vilja vara, men de har också fungerat som en ledstjärna för hopp i vissa mörka tider, och att ha en fursona har gjort det möjligt för mig att uttrycka mitt kön mer fritt än vad som annars skulle vara möjligt. Min fursona är oerhört viktig för mig."

"Min fursona var hur jag arbetade igenom mina känslor på min övergång ... han ändrade sig innan jag gjorde det."

Också anmärkningsvärt är det faktum att flera neurodivergerande furries nämnde användbarheten av deras fursonas för att hjälpa till i kommunikation eller helt enkelt för att ge komfort.

"Jag -har- ingen fursona, det är en del av mig som jag tyvärr inte kan visa som jag kan en viss klädstil på gatan. Som någon på autismspektrumet är förändringarna i mitt utseende, vare sig det är kläder eller fursonas utseende, till hjälp för att kommunicera vissa dispositioner och sinnesstämningar. Min fursona är mitt extra ansiktsuttryck, mitt extra kroppsspråk."

"Min fursona är en komfortkaraktär. Jag har autism så vissa aktiviteter och saker är svåra att uttrycka och det här är ett lyckligt hälsosamt sätt jag kan göra det på. Att ha något som representerar mig och den glada sidan av mig är tröstande!"

"
är min huvudsona. Han fungerar som en representation av vad mina tankar och avsikter är kontra vad som visas i den vridna formen min autism, depression och ångest kan ibland göra dem närvarande. I termer, han är jag utan några psykiska störningar för att vrida mina faktiska känslor och avsikter."

Min Fursona tillåter mig att vara något jag annars inte kan vara I den här sista kategorin beskrev furries sina fursonas som en form av önskeuppfyllelse, att kunna vara något eller göra saker som skulle vara omöjliga i deras vardag. För vissa representerar detta katarsis av att ha en.

utlopp för beteende som kan anses olämpligt eller ovanligt (t.ex. för en person i deras ålder, eller helt enkelt för att bryta mot sociala seder) i verkligheten.

"Han låter mig uttrycka allt det där i mitt huvud som inte skulle kännas bekvämt att komma ur min egen mun."

"Att presentera/uttrycka/frigöra önskan om dominans som definitivt är orimlig/skadlig/omöjlig i verkligheten."

"Han är jag, han är min representation. Jag kan utforska och uttrycka saker och idéer med honom som inte är möjliga i mitt verkliga liv. Så han är ganska mycket en solid blandning mellan mig själv och mina fantasier. Jag skulle inte göra det allt jag lät honom göra."

"Min fursona är min själs skugga, varje del av min personlighet brukar jag hålla gömd för att vara socialt acceptabel för normer."

"Min fursona låter mig både projicera min könsidentitet (som man) mer fritt, såväl som min genuina personlighet som inte anses vara önskvärd i det vanliga samhället. Min fursona är tillbakadragen, ibland bisarr och socialt aningslös, och talar knappt, medan jag förväntas ha goda kommunikationsförmåga (trots min autism) för att överleva i den här världen."

"Ett sätt att låta mitt inre barn glömma att agera som världen förväntar sig att jag ska och bara vara dum, impulsiv och ha kul."

"Bara en söt karaktär som jag ser på och känner igen som "jag" på något sätt. Personlighetsmässigt, jag, men mer självsäker och kan komma undan med att vara dum och leka för att hon är ett sött djur och jag är vuxen vem skulle skämmas."

För andra representerar en fursona förmågan att förkroppsliga en fysisk form eller engagera sig i handlingar som skulle vara fysiskt omöjliga som människa.

"Det är faktiskt en idealisk version av mig själv när det gäller kropp, utseende, hår, personlighet som uttrycks visuellt. Det är mig själv på sätt som inte är acceptabla för resten av samhället och visualiseras på ett sätt som är helt unikt för mig."

"Min fursona är ungefär densamma som mig i personlighet, men med en kropp jag önskar att jag hade och förmågan att göra saker jag inte skulle kunna göra som människa."

Så... Vad är en Fursona?

Efter att ha tittat på de öppna uppgifterna ovan borde det vara uppenbart att ingen enskild definition av fursona helt kan fånga det stora utbudet av möjliga former och funktioner som fursonas representerar. Istället kan vi tala om fursonas i termer av allmänna tendenser, saker som är sant för många, men inte alla furries. Generellt sett består fursonas av en eller flera icke-mänskliga djurarter som ofta, men inte alltid, är inspirerade av en kombination av pälsens egna egenskaper samt egenskaper eller egenskaper som de anser vara idealiska. Dessa fursonas används ofta i fandom-utrymmen som en avatar för att interagera med andra furries. Fursonas kan tjäna en mängd olika syften, med några

att vara lite mer än en logotyp eller ett sätt att säkerställa anonymitet, andra används som en musa eller katalysator för fantasi, andra representerar fortfarande ett autentiskt jag, och slutligen som ett sätt att förbättra sig själv eller motståndskraft mot motgångar. Nu när vi inser hur stor variation det finns i hur fursonas manifesterar sig, kommer resten av det här kapitlet att fokusera på några specifika forskningsfrågor vi har ställt om fursonas. En del av dessa är frågor inspirerade av befintlig psykologisk teori, medan andra är frågor som ställs av både furries och non-furries som vill veta mer om denna aspekt av furry fandomen. Fursona-arter När du stöter på en fursona för första gången, vare sig det är som en profil på nätet, på märket av en annan furry på en kongress, eller som en fursuit i en parad, är en av dess mest framträdande egenskaper arten. När allt kommer omkring är de flesta fursonas en annan art än deras ägare (dvs. de är inte människor).⁸ Och med tanke på att människor tenderar att lägga märke till saker som är unika eller annorlunda (Jeck et al., 2019), skulle det vara vettigt att en lurvig skulle lägga märke till arter före, säg, kläderna en fursona bär eller dess namn sedan dessa andra egenskaper är saker vi förväntar oss att se hos människor. Med detta i åtanke, låt oss ta en titt på vilka fursona-arter furries tenderar att välja för sina fursonas. I teorin, om pälsar valde sin fursona-art av helt idiosynkratiska skäl, skulle man förvänta sig alla möjliga fursona.

⁸ Efter att ha studerat mer än 20 000 furries, minns vi inte att vi någonsin sett en "människa".

fursona.

arter vara vanliga med ungefär samma frekvens. Eller, för att uttrycka det på ett annat sätt, om det inte fanns några fördomar eller yttre krafter som systematiskt påverkar fursonas val, så kan man förvänta sig att hitta lika många vargar, katter, drakar, fåglar och insekter bland fursona-arter eftersom det inte skulle finnas någon anledning till varför en art skulle vara mer utbredd bland de andra. Om i stället vissa fursona-arter dyker upp med högre frekvens än andra, kan det vara så att fursona-artvalet påverkas av systematiska fördomar eller kulturella påtryckningar, något vi kanske kan förutsäga.⁹ Vi samlade in data om fursonas fursona-arter i en serie av fem olika online- och konventionsstudier från 2017-2022, vilket ger oss en ganska bred titt på fursona-arterna som vanligtvis väljs av en mångsidig grupp av furries. Respondenter i varje studie fick en lista som innehöll ett stort antal olika arter och ombads bocka av vilken art (en eller flera) som representerade arten av deras nuvarande fursona (eller om de hade mer än en, den fursona som de starkast identifierade sig med).¹⁰ Resultaten för prevalensen för de mest populära arterna presenteras i tabell 7.2 Det första som är värt att notera från tabellen är att ungefär en fjärdedel av fursona-arterna inte fångades i vår lista över vanliga fursona-arter. En manuell titt genom öppna data avslöjade ett brett spektrum av arter som var för sällsynta för att få en egen kryssruta i framtida studier.¹¹ Om man tar hänsyn till dessa deltagare, tillsammans med deltagare som valde alternativet "unika" eller "anpassade" arter, kan vi säga att en betydande minoritet av pälsar har en fursona-art som är mycket osannolikt att väljas av någon annan päls.

⁹ Åtminstone teoretiskt, om inte praktiskt! Naturligtvis är det omöjligt att veta allt.

de tusentals variabler som subtilt påverkar en persons fursona-art — från slumpmässiga upplevelser vid ett zoo till en berättelse de läste i skolan för att utöva påtryckningar från andra furries. Men vi borde kunna åtminstone överväg några av de större influenserna och ta hänsyn till åtminstone en del av variationen i fursona-arter! 10 Listan över arter har inspirerats av framstående system för inlämning av innehåll.

furry art-webbplatser, som ber användarna att ange arten i inlämningen. Alternativen representerar naturligtvis inte alla möjliga arter, men de representerar de arter som oftast förekommer i konsten.

Deltagarna fick också skriva i en art som inte fanns i listan. 11 Rent praktiskt måste frågan begränsas för att undvika att bli.

orimligt långa. Om listan till exempel inkluderade mer än 500 olika alternativ skulle det ta flera sidor och vara opraktiskt att lägga till i en personlig, pappersbaserad undersökning vid en kongress. Till och med online är det osannolikt att deltagarna skulle vilja bläddra igenom en lista med hundratals alternativ om chansen att deras egen fursona-art fanns med någonstans i den.

Tabell 7.2. Prevalensfrekvens för fursona-arter över fem online- och konventionsprover av furries från 2017-2022. Områden med ett enda nummer indikerar arter där möjligheten att välja just den arten endast fanns i en studie.

Vi noterar också att cirka 14,4 % av pälsen angav att deras fursona inte bestod av en enda art, utan snarare var en sammansättning av två eller flera olika arter. Eller, för att se på det på ett annat sätt, de allra flesta furries skapar fursonas som består av en enda art. Bortsett från dessa anteckningar, låt oss titta på några av de mest populära fursona-arterna. Tabellen avslöjar att vargar ganska konsekvent är den enskilt mest populära fursona-arten, och utgör ungefär en femtedel av alla fursona-arter. Inte långt bakom dem finns rävar, den näst vanligaste fursona-arten. Drakar och hundar är i en ganska tät kamp om trean, medan huskatter följer efter på en avlägsen femteplats. Andra särskilt populära arter inkluderar stora katter (t.ex. tigrar, snöleoparder), rådjur, kaniner, hyenor och björnar.

Viktigare än vilken speciell art som kom fram som den mest populära är dock det faktum att vissa arter blev mer populära än andra. Vargar, till exempel, är mer än femtio gånger vanligare än hökar i genomsnitt. Detta verkar skjuta ner idén att pälsar väljer sin art helt på måfå: en så stor skillnad i prevalens skulle sannolikt inte ske utan systemiska fördomar eller yttre påverkan. En förklaring till valet av Fursona-arter Efter att ha presenterat dessa data för både pälsdjur och icke-pälsar får vi vanligtvis uppföljningsfrågan "Varför dessa arter i synnerhet?" Det är svårt för oss att svara på, av åtminstone två olika anledningar. För det första är det osannolikt att det finns ett enda svar. Som vi nämnde tidigare kan en person välja sin fursona-art av valfritt antal skäl, av vilka ingen utesluter varandra. Någon kanske väljer att välja en katt fursona på grund av en kombination av katternas popularitet i populärkulturen (t.ex. internet

videor av katter), deras egen förtrogenhet med katter (t.ex. att ha en sällskapskatt), exponering för katter i media de konsumerar (t.ex. kattkaraktären Luna från animeserien Sailor Moon), stereotyper om katter som resonerar med deras personlighet (t.ex. katter som likgiltiga och oberoende), och det faktum att katter redan är en ganska populär fursona-art i pälsfandomen. För det andra, även om vi försökte bedöma alla dessa olika möjliga inspirationskällor för en fursona, finns det liten anledning att tro att deltagarna själva är medvetna om skälen till varför de valde sin fursona-art. Som illustrativ

Föreställ dig till exempel att vi skulle be dig förklara varför du valde märket av tvättmedel som du senast köpte. 12 Du kan förmodligen ge mig en eller till och med flera förklaringar: det fungerar bra, det är prisvärt, du gillar hur det luktar, det är märket du växte upp med, det var på rea...

Dessa är alla rimliga förklaringar och kan mycket väl ha spelat en roll i ditt beslut. Men det är också troligt att faktorer helt utanför din medvetenhet kan ha påverkat ditt beslut: färgen

av flaskan, en ny reklam som spelades på radion, produktens position på hyllan (t.ex. i ögonhöjd kontra på hyllans botten), dess relativa brist (t.ex. fanns det bara en eller två flaskor av det märket som finns kvar på hyllan), eller nyligen har hört ord relaterade till varumärkets namn (t.ex. havsrelaterade ord som ökar din sannolikhet att köpa Tide-tvättmedel). 13 psykologiska studier har upprepade gånger visat det.

12 Byt gärna ut detta med en annan vanlig hushållsprodukt om du inte har gjort det.

köpte tvättmedel nyligen! 13 Om du tycker att just det här sistnämnda är dumt, visade det sig att det faktiskt inträffade i en.

studie av Nisbett och Wilson (1977) där de fann att visa människor en lista över.

vi är ofta omedvetna om de faktiska skälen bakom de beslut vi fattar, även om vi är ganska bra på att komma med rimliga skäl i efterhand (Haidt, 2001; Nisbett & Wilson, 1977). Vad betyder detta för furries och deras fursonas artval? Tja, vi är säkra på att om vi bad dem om det så kunde furries ge oss alla möjliga förklaringar till varför de valde fursona-arterna de gjorde. I slutet av dagen skulle vi dock inte ha något sätt att veta om dessa var de faktiska skälen till att de valde sin fursona-art eller bara anledningarna till att furrys tror att de valde sin fursona-art.

Även om vi aldrig med säkerhet kan veta vad som fick en lurvig att välja en viss art för sin fursona, kan vi åtminstone spekulera i några troliga influenser, särskilt med tanke på att vi känner till de mest populära fursona-arterna. Till exempel är katter och hundar de två mest populära arterna av

husdjur (se kapitel 20 för mer om detta), och råkar också vara bland de mest populära arterna som valts ut.

Detta kan tyda på att positiva upplevelser ansikte mot ansikte med en viss art kan spela en roll i valet av fursona-arter.

Naturligtvis kan man hävda att de flesta furries förmodligen inte har förstahandserfarenhet av några av de andra arterna på listan, som vargar, rävar och drakar, så det måste finnas andra förklaringar också. 14 En annan möjlighet är de berättelser vi berättar och de medier vi konsumerar.

Arter som vargar, rävar, drakar och lejon spelar en framträdande roll i våra berättelser, både nutida (t.ex. Disney-filmer som Zootopia, som visar vargar, rävar och kaniner, och filmer som How to Train Your Dragon, som framträdande visar drakar) och historiskt (t.ex. folklöre, andlig tro, legender). Med psykologiska studier som visar att ju mer vi utsätts för något, desto mer tenderar vi i allmänhet att gilla det (Moreland & Beach, 1992), verkar det som att det är rimligt att exponeras för arter, antingen ansikte mot ansikte eller via media. förklaring till varför vissa arter konsekvent framträder som de som oftast väljs av furries för sina fursonas. 15.

oceanrelaterade ord, jämfört med en kontrollgrupp med icke-oceanska ord, gjorde dem mer benägna att välja Tide framför ett annat märke! 14 Dragons, i synnerhet, kommer att behöva ytterligare förklaring, med tanke på att deras icke.

existens gör det särskilt svårt för någon att ha en förstahandsupplevelse med dem! 15 I enlighet med förklaringarna i det här avsnittet genomförde vi ett par studier 2011.

fann att furries, oavsett deras fursona-art, tror att de vet betydligt mer än genomsnittspersonen om sin fursona-art. Huruvida furries faktiskt visste mer om sin art var inget vi testade, utan.

Innan vi avslutar det här avsnittet om val av fursona-arter, låt oss ta en titt på några av vår forskning om andra aspekter av valet av fursona-arter. Till exempel, i en uppsättning av fyra online- och konventionsstudier, var det cirka 10-14 gånger större sannolikhet för furries att hålla med än att inte hålla med om att en persons fursona-art

val var något de hade kontroll över. För att uttrycka det på ett annat sätt, furries är överväldigande överens om att en persons fursona-art är ett medvetet val och inte något de inte har någon kontroll över. 16 I övrigt studier var furries i allmänhet överens om att valet av en fursona var något som kräver arbete (t.ex. var inte ett lätt beslut fattat), och de flesta var överens om att de hade lagt ner mycket tid på att skapa detaljerna i sin fursona. 17 Predator kontra prey Fursona-arter Insiktsfulla läsare kanske har lagt märke till att många av de mest populära fursona-arterna utan tvekan kan anses vara rovdjur (t.ex. vargar, drakar, stora katter). Däremot verkar arter som vi traditionellt skulle se som bytesarter (t.ex. kaniner, rådjur) mycket mindre vanliga i listan. För att direkt bedöma detta, bad vi furries i en serie av sex studier att indikera om de tänkte på deras fursona som ett rovdjur eller bytesart, vilket gjorde det på en mängd olika sätt i studier. Till exempel, när de fick ett enda, påtvingat val mellan "rovdjur", "byte", "båda" eller "ingendera", var det 4-6 gånger mer benägna att säga att deras fursona-arter faller under kategorin rovdjur snarare än byte, medan nästan en fjärdedel av pälsen valde "båda" och en annan fjärdedel valde "ingendera". I andra studier gavs pälsdjur möjlighet att välja antingen rovdjur eller bytesdjur (eller båda): 47,4-55,2 % kallade deras fursona för en rovdjursart, medan 14,6-15,2 % kallade deras fursona en bytesart. Slutligen, på en skala 1-7 från 1 = helt rovdjur till 7 = helt bytesdjur, var pälsen i genomsnitt 3,25, vilket visar en tendens till rovdjursarter. Sammantaget tyder dessa studier på att medan många furries väljer fursona-arter som inte uppenbarligen är rovdjurs- eller bytesarter, när.

data antyder åtminstone möjligheten att pälsar kan känna att de har mer exponering för information om sina fursona-arter, oavsett om det är genom förstahandserfarenhet, media eller forskning, vilket kan förklara varför de känner sig säkra på att utropa sig själva som mer av en expert än en genomsnittsperson. 16 Som vi kommer att se i kapitel 20, kan therians utgöra ett undantag från detta. 17 Naturligtvis kan "detaljer" innefatta mer än att bara välja en fursona-art.

Ett annat viktigt beslut som furries fattar är färgen på deras fursona-arter - om de ska gå med en "naturlig" färg eller en mer tecknad färg. Ett par 2011-studier av konventionella och onlinepälsar visade att de flesta valde att gå med en naturlig färg, med 39,3-41,3% som istället valde att gå med en icke-naturlig färg (t.ex. en blå husky).

arter faller helt klart i en kategori, rovdjursarter är mycket vanligare än bytesarter. Faktum är att denna partiska preferens för rovdjursarter sträcker sig bortom ens fursona-val. I en studie visades furries 12 par djur och ombads att välja, för varje par, vilket djur de gillade mer. Noterbart innehöll varje par en vanlig rovdjursart (t.ex. hök, haj, isbjörn, orm) och en vanlig bytesart (säl, kanin, råtta, rådjur). Furries valde rovdjursarter framför bytesarter i genomsnitt 8,5 gånger av 12, vilket visar att furries generellt visade en preferens för rovdjursarter framför bytesarter även när de inte valde en för sin fursona. När vi presenterar dessa resultat för furries blir vi ofta ombedda att studera om det finns skillnader mellan furries som väljer rovdjursarter för sina fursonas och furries som väljer bytesarter för sina fursonas. I ett par studier 2016-2017 gjorde vi just det och fann några små skillnader mellan de två grupperna. Först noterade vi att pälsar med rovdjur och bytesdjur hade mer gemensamt än de hade skillnader. Bland de små skillnaderna vi observerade var det faktum att pälsar med rovdjursfursoner tenderade att ha högre självkänsla (men inte högre välbefinnande i allmänhet). Likaså fick furries som föredrog rovdjursarter framför bytesarter (inte som fursona, utan helt enkelt som en preferens) något högre poäng på mått på aggression och psykopati. Naturligtvis var dessa skillnader ganska små och måste kontextualiseras mot det faktum att furries i allmänhet fick ganska högt betyg på mått på självkänsla och ganska lågt på mått på aggression och psykopati. Med andra ord skulle det vara fel att säga att pälsar som föredrar rovdjursarter är våldsamma eller saknar ånger och empati

— de är helt enkelt, i genomsnitt, något mer sannolikt (men fortfarande osannolikt) att vara våldsamma eller uppvisa brist på

ånger eller empati – en droppe i den ökända hinken. Populära Fursona-arter En annan fråga som uppstår när pälsar väljer sin fursona-art är om man ska välja en mer "populär" eller "trendig" fursona-art eller att välja en mindre känd art. Anekdotiskt berättar furries oss att populariteten för olika fursona-arter ökar och avtar med trender i populära medier (t.ex. en spik i lejonfursonas efter Lejonkungen, en spik hos rävar och kaniner efter Zootopia). Även om vi i stort sett inte har kunnat märka dessa typer av trender i våra fynd (med tanke på hur "bullrig" fursona-artdata är på grund av alla faktorer som påverkar fursonas val), har vi åtminstone noterat uppkomsten av en få nya arter i vår lista över tid. Till exempel,

ungefär två procent av pälsen har ett protogen fursona - en fiktiv art som kom till först i mitten av 2010-talet, vilket tyder på en ganska snabb tillväxt i dess utbredning som vissa kanske anser vara en "trend". 18 Eftersom sådana trender i arternas popularitet är möjliga, har vi ställt deltagarna frågor om huruvida de skapade sina fursonas baserat på "populära" arter i fandomen, och lämnat det upp till dem att bestämma exakt vad som räknas som en "populär" art och om deras fursona-arter räknas som en populär art. I alla studier hittade vi få bevis för att pälsarnas val av en "populär" fursona-art säger något om själva pälsen. Till exempel fann ett par 2011-studier att fursona-arnas popularitet var helt orelaterade till hur starkt en furry identifierades som en furry, vilket skingrade tanken att nyare furries eller furries som bara var lite intresserade av fandomen helt enkelt skulle välja en populär fursona-art för att vara "trendig". 19 Ungefär den enda skillnaden vi kunde hitta kommer från en studie från 2016 av konventionsgående furries som fann att de som gick ut ur deras sätt att välja en impopulär fursona-art (inte bara en icke-populär art, utan en art som respondenten ansågs "impopulär") fick något högre poäng i ångest och något lägre i självkänsla.

Att välja en populär fursona-art var inte relaterat till mått på välbefinnande eller självkänsla. Slutligen, även om det kan vara så att en furrys val av en populär eller impopulär fursona-art säger väldigt lite om dem, kan detsamma inte sägas om furries som väljer att skapa fursonas som är starkt inspirerade av, eller som uppenbart "copycat" 20 detaljer om en annan furrys fursona. I en studie som vi publicerade i en vetenskaplig tidskrift, ombads furries föreställa sig hur de skulle känna om en hypotetisk person som antingen kopierade sin personlighet/stil (t.ex. hur de klädde sig, deras sätt) eller som kopierade specifika detaljer om sin fursona. (Reysen et al., 2019). Resultaten avslöjade att även om furries bara skulle bli lätt besvärade av att någon kopierade sin känsla för stil eller personlighet, skulle de vara mycket mer arga över att någon annan kopierade specifika detaljer från deras fursona och skulle göra det.

18 Man skulle också kunna överväga tillväxten av arten "Dutch Angel Dragon" i.

fandom under 2010-talet för att representera en annan trend, om än en som inte lyckades nå samma nivå prevalens liksom protogener. 19 konvergerande bevis från ett par 2017-studier fann att det var självidentifierat.

Det var inte mer sannolikt att "popufurs" valde en populär fursona-art än icke-popufur, vilket slog ner idén om att populära pälsar kan bli populära genom att välja populära fursona-arter. 20 Ingen ordlek.

behandla den personens fursona som olaglig. Detta motstånd mot att kopiera en annan furrys fursona var ganska konsekvent oavsett hur starkt man identifierade sig med att vara en furry, vilket betyder att även de som bara var lite för lurviga eller de som var ganska nya i fandomen var överens om att det är en dålig idé att kopiera specifika detaljer från en annan persons fursona. Detta kan troligen bero på det faktum att furries känner en stark känsla av anknytning till sin fursona. En studie från 2015 som vi genomförde vid ett furry-möte fann att 83,6 % av furryarna instämde i att deras fursona var en meningsfull komponent av dem själva, medan vår 2019-konventionsstudie på samma sätt fann att furrys var 14 gånger mer benägna att

håller med än att inte hålla med om att deras fursona var en meningsfull och viktig del av vem de var. Med tanke på hur mycket av sig själva furries lägger i sina fursonas, är det vettigt att de skulle bry sig om att se aspekter av deras fursona kopieras till någon annans karaktär. Koppling till Fursona-arter Med tanke på vad vi har diskuterat i föregående avsnitt om de möjliga orsakerna till att driva furrys fursona-arter val, bör det följa logiskt att furries förmodligen känner en känsla av anknytning till sin fursona-art. För att bättre förstå den potentiellt mångfacetterade karaktären av denna koppling frågade vi furries, in en öppen fråga om en konventionsstudie från 2011, för att beskriva deras koppling till sin art. Efter att ha kodat deras svar var den vanligaste kategorin ett allmänt tycke för arten, en nästan fläktliknande uppskattning för den – en känsla som stöddes av drygt hälften av pälsen (52,3%). Ett annat vanligt svar från 9,2 % av pälsen var en känsla av andlig eller medfödd koppling till arten. Kort sagt, pälsar var mycket mer benägna att välja en fursona-art som de tyckte var cool, intressant eller som de i allmänhet höll i positiv riktning, medan en minoritet av furrar kände en starkare, djupare koppling till sin fursona-art. 21 För att mer direkt jämföra arten av pälsars filtkoppling med deras fursona-arter utvecklade vi en skala som kallas Species Connection Scale. Skalan ställde tre olika sätt att identifiera sig med sin fursona-art mot varandra: att tycka om en fursona-art (t.ex. "Jag tycker verkligen om den här arten"), känna en känsla av andlig koppling till en fursona-art (t.ex. jag känner att jag har en mystisk koppling till denna art") och identifierar.

21 Samma studie fann också att ju starkare man kände anknytning till deras fursona.

arten var, desto mer kände de att de visste om just den arten. Om inte annat kan detta tyda på att furries får "göra sina läxor" eller ha en genuin förståelse för arten de väljer för sin fursona, snarare än att bestämma sig för en fursona-art som de bara har yttlig kunskap om.

som medlem av din fursona-art (t.ex. "Jag föddes med denna koppling till denna art"). 22 I 12 separata online- och konventionsstudier från 2011 till 2018 fick furries konsekvent högst poäng på "gilla"-objekten (med två till fyra gånger större sannolikhet att hålla med än att inte hålla med om föremålen på det i genomsnitt) och lägst på " identifieringsskalan (med två till fyra gånger större sannolikhet att inte hålla med än att hålla med om objekten på den i genomsnitt), med poäng på den "andliga" skalan hamnar mellan de två, men är generellt oense. I överensstämmelse med de öppna uppgifterna ovan verkar artkopplingsskalan upprepa att de flesta pälsar helt enkelt gillar sin fursona-art snarare än att känna en mystisk koppling till sin art eller faktiskt identifiera sig med den. Man kan undra om det finns någon poäng med dessa jämförelser: spelar det verkligen någon roll om en lurvig väljer en katt fursona för att de gillar katter snarare än att faktiskt identifiera sig som en katt? Det visar sig att det är en skillnad som spelar roll. I ett par studier publicerade i en multidisciplinär tidskrift för interaktion mellan människor och djur, tittade vi på data från mer än 6 000 pälsar, inklusive deras svar på Species Connection Scale och på frågor om deras uppfattning om djur, attityder till djur och till och med respondenternas psykiska hälsa (Roberts et al., 2015). Studien fann att arten av en koppling till deras fursona kan förutsäga ytterligare information om personen. Specifikt var i vilken utsträckning man gillade deras fursona-arter förknippat med en ökad tendens att antropomorfisera arterna (dvs. att se dem som mer kapabla att ha människoliknande känslor), något som inte var fallet för att känna en andlig koppling till sin fursona-art, och som var motsatsen till att identifiera sig med sin fursona-art, vilket var förknippat med mindre antropomorfisering av arten. Studien fann också att omfattningen av att man gillar deras fursona-arter sa lite om ens välbefinnande eller självkänsla. Däremot var att känna en större känsla av andlig anknytning positivt förknippat med större självkänsla och välbefinnande, medan att identifiera sig starkare som medlem av sin fursona-art var precis tvärtom, förknippat med mindre självkänsla och mindre välbefinnande . Kort sagt, medan furries i allmänhet känns

en stark koppling till deras fursona-arter, karaktären av denna koppling skiljer sig från lurvig till lurvig, och detta är långt ifrån en trivial skillnad.

22 De två sistnämnda dimensionerna överlappar ganska starkt begreppet.

therianthropy, som vi diskuterar i kapitel 20.

Naturen hos en Fursona.

Tidigare i kapitlet granskade vi furries svar på en öppen fråga där vi bad dem att beskriva deras fursonas natur och funktion. I det här avsnittet ska vi titta närmare på några ytterligare frågor i den här riktningen, inklusive furries relation till sina fursonas, i vilken utsträckning fursonas liknar faktiska djur eller antropomorferade djur, och i vilken utsträckning furries skapar sina fursonas själva eller är starkt inspirerad av externa källor. Att identifiera sig med sin Fursona Minns att många furries svarade på den öppna frågan om vad en fursona är genom att antyda, eller i många fall uttryckligen säga, att deras fursona var betydelsefull och meningsfull. För att på ett meningsfullt sätt kunna jämföra förekomsten av dessa attityder bland pälsdjur kan vi också titta på data från studier som använt ett kvantitativt angreppssätt med hjälp av skalor och numeriska data. Till exempel gjorde vi ett par studier, en online och en personligen, och bad furries att ange i vilken utsträckning de instämde eller inte höll med om att deras fursona var mindre som en betydelsefull, meningsfull karaktär och mer som en abstrakt idé utan detaljer som en personlighet eller bakgrund. Som figur 7.1 visar, höll furries över båda studierna inte med idén mer än de höll med om den, med genomsnittliga poäng som sträckte sig från 2,9-3,6 över studierna. Detta fynd stämmer överens med de öppna data och det faktum att, för de flesta furries, representerar deras fursona något betydelsefullt och meningsfullt för dem. Som en uppföljning av dessa resultat kan vi fråga oss om betydelsen eller meningsfullheten av furrys fursonas härrör från det faktum att furrys identifierar sig med deras fursonas som en aspekt eller aspekt av sig själva. Psykologisk forskning tyder på att vårt koncept av "jag" inte är en enkel fråga om "jag" kontra "allt som inte är jag." Jaget är en mental konstruktion som består av alla tankar, övertygelser, attityder, begrepp, grupper och idéer som kommer till

tänka på när du tänker på dig själv. Som kanadensare är till exempel att vara från Kanada en del av den jag är. Även om jag, tekniskt sett, är en distinkt enhet från landet Kanada, är Kanada ett av många begrepp som aktiveras i mitt sinne när någon säger mitt namn. Med tiden har begreppet Kanada blivit en ouplöslig del av hur mitt sinne representerar min självkänsla.

Psykologer hänvisar till detta koncept som inkluderandet av andra i sig själv (IoS), ett fenomen som ofta studeras i.

sammanhang med att inkludera betydelsefulla andra (t.ex. romantisk partner) i ens egen självuppfattning (Aron et al., 1991, 1992). 23.

Figur 7.1. I vilken utsträckning ett urval av pälsar online och konvent är överens om att deras fursona är abstrakt och saknar detaljer som en personlighet eller bakgrund.

Figur 7.2. Anpassning av Aron et al. (1992) inkludering av annat i självmätning för användning med furries och deras fursonas.

23 I vardagsspråk säger vi saker som "du fullbordar mig" eller "de är min bättre hälft" som.

ett illustrativt exempel på hur vi kommer att inkludera romantiska partners i vår känsla av vilka vi är.

0 %.

5 %.

10 %.
15 %.
20 %.
25 %.
30 %.
35 %.
40 %.
45 %.

Online - 2017 AC - 2018.

Medan konceptet IoS låter abstrakt eller metafysiskt, har psykologer utarbetat ett ganska enkelt och intuitivt sätt att mäta det. Med hjälp av en serie av sju figurer, som var och en innehåller en uppsättning av allt mer överlappande cirklar, en som representerar dig och som representerar ett annat koncept, ombeds deltagarna att ange hur starkt de känner att en annan person, enhet eller koncept passar in i deras självkänsla (Aron et al., 1992). Som framgår av figur 7.2 har vi anpassat måttet för att hänvisa till furries och deras fursonas som ett sätt att mäta i vilken utsträckning furries anser att deras fursonas är en del av vem de är.

De som svarar lägre på skalan uppger i huvudsak att de och deras fursona är distinkta enheter (t.ex. en furry som skapar en fursona med hjälp av en slumpmässig fursona-generator eller helt enkelt för att tillhandahålla dem med viss anonymitet online). Däremot kan furryar som får höga poäng på skalan känna att de och deras fursona är en och samma, eller att det inte finns något sätt att lösa vem de är från vem deras fursona är. Så hur reagerade furries på denna skala när de bedömde överlappningen mellan dem själva och deras fursonas? I två studier som vi körde på furry-kongresser 2014 och 2015, fick furries i genomsnitt strax över en 5:a på skalan. Eller, presenterat på ett annat sätt, furries var fyra gånger mer benägna att välja en poäng över mitten av skalan än de var att välja en poäng under mitten av skalan.

Det visade sig också att ju starkare man identifierade som en lurvig (fanship), desto högre tenderade de att få poäng på denna IoS-skala. 24 Medan resultaten av denna IoS-data verkligen verkar tyda på att furries identifiera, åtminstone delvis, med deras fursonas, själva skalan är inte ett direkt mått på identifiering. För det kan vi vända oss till en serie av elva online- och konventionsstudier som genomfördes mellan 2014 och 2022 där vi bad furries att ange, över olika mått, i vilken utsträckning de identifierade (eller inte identifierade sig) med sin fursona. Resultaten av studierna var tydliga och konsekventa: pälsar fick genomgående höga poäng på mått på identifiering med deras fursona, var som helst från 5-13 gånger mer benägna att hålla med än att inte hålla med om påståenden om att identifiera sig med deras fursonas.

Detta gällde oavsett vilken skala som användes i varje studie. Dessutom var den högsta nivån av överensstämmelse i varje mått alltid det vanligaste svaret.

24 Däremot var det inte relaterat till denna tendens att identifiera sig med den lurviga fandomen. Detta.

kan bero på att begreppet fanship handlar om ens egen identitet, något som begreppsmässigt överlappar deras fursona. Däremot handlar fandom om de grupper som man tillhör, något mindre tydligt knutet till en fursona.

Sammantaget tycks uppgifterna tyda på att pälsars fursonas kan vara meningsfulla och betydelsefulla för dem, i ingen liten del, eftersom de starkt identifierar sig med sina fursonas. På sätt och vis genomsyrar eller ingjuter furries sina fursonas med sig själva, och behandlar dem som förlängningar av sig själva, vilket skulle förklara varför fursonas blir så meningsfulla för dem. Fursona som en representation av det idealiska och faktiska jaget vi har visat att de flesta furries identifierar sig starkt med sina fursonas, vi kan gå vidare till att ställa mer nyanserade frågor om arten av denna identifiering. En möjlighet som anspelades på i de öppna svaren tidigare i detta kapitel är att fursonas representerar en idealiserad version av jaget som en lurvig

kan sträva mot. Denna idé är i själva verket förenlig med en betydande mängd psykologisk forskning som visar att människor har många olika representationer av sig själva och ofta jämför dessa olika jag för att bedöma om de lever upp till sina egna standarder och de standarder som andra ställer (Higgins, 1987). Två sådana självrepresentationer är en persons "ideala" jag och deras "faktiska" jag

– vilka de skulle vilja vara respektive vilka de faktiskt är för närvarande. Samma forskning tyder på att ju mer en persons faktiska jag misslyckas med att stämma överens med sitt ideala jag, desto mer sannolikt är det att känna en känsla av sorg eller besvikelse. Så, ser furries deras fursonas som deras idealiserade jag?

Det korta svaret är ja. I sex olika studier fann vi att furries i genomsnitt konsekvent var överens om att deras fursonas var en idealiserad version av sig själva - vad det nu betydde för dem. 25 in

Faktum är att i alla prover var det 2-12 gånger större sannolikhet för furries att hålla med än att de inte håller med om att deras fursona representerar deras ideala jag. Kanske mest talande, det enskilt vanligaste svaret på undersökningarna var genomgående högsta möjliga nivå av överensstämmelse, som framgår av figur 7.3 nedan. Okej, så de flesta furries ser sina fursonas som en idealiserad version av sig själva. Men hur är det med deras faktiska jag –

gör fursonas dubbel plikt genom att också representera vilka furries som är just i detta ögonblick? Trots allt indikerade många furries också i sina öppna svar att deras fursonas var genomsyrade av aspekter av deras personlighet och egenheter. Vi hittade faktiskt bevis för detta också. När vi frågade furries direkt om de höll med eller inte om att deras fursona representerar deras faktiska jag, furries

i tre olika konventionsstudier vanligtvis överens.

25 Viktigt är att vi inte definierade vad ett "idealjag" betydde för furries, eftersom "ideal".

kommer att betyda något annorlunda för alla. Vissa människor vill bli astronauter, vissa vill vara idrottare, vissa vill bli rockstjärnor och vissa vill bara hitta lyckan i en lugn och avkopplande tillvaro. Vilka är vi att säga vilken av dessa som är "mer idealisk?"

även med detta uttalande, som ses i figur 7.4, där den starkaste möjliga överensstämmelsen är singeln mest populära svaret i var och en av de tre studierna.

Figur 7.3. I vilken utsträckning furries i online- och konventionsstudier är överens om att deras fursona representerar deras idealiserade jag.

Figur 7.4. I vilken utsträckning furries i tre olika konventionsstudier är överens om att deras fursona representerar deras faktiska jag.

0 %.

10 %.

20 %.

30 %.

40 %.

50 %.

1.

Starkt.

Håller inte med.

2 3 4 5 6 7 Håller helt med.

AC - 2014 AC - 2018 Online - 2019.

0 %.

5 %.

10 %.

15 %.

20 %.

25 %.

30 %.

35 %.

1.

Starkt.

Håller inte med.

2 3 4 5 6 7 Håller helt med.

AC 2014 TFF 2014 AC 2016.

För att sammanfatta, en typisk fursona är en sammanslagning av vilka furries för närvarande är och vilka furries önskar att de kunde vara. Med tanke på vad vi sa om diskrepansen mellan det faktiska och det ideala jaget, kan du föreställa dig att detta kan berätta något om furries och deras välbefinnande. Ytterligare studier tyder på att så är fallet. Å ena sidan, genom många studier, hittade vi inga konsekventa bevis för att i sig självt att ha en fursona som representerar ens ideala jag är förknippat med välbefinnande. Men i en studie från 2014 fick furries som var frustrerade över att de inte var mer som deras fursonas – en diskrepans mellan faktiska och idealiska jag – högre poäng på ett mått av depression – exakt vad tidigare forskning skulle förutsäga (Higgins, 1987). 26 Fursonas som ett annat tänkesätt En känsla som uttrycks av vissa furries i den öppna data är att deras fursona inte är en representation av sig själva så mycket som det är en mask de sätter på sig för att vara i en annan headspace eller ett alternativt tänkesätt som de försöker att komma in i. Detta kan vara analogt med en person som spelar ett rollspel eftersom det låter dem uppleva världen som en hjälte eller en skurk, en adelsman eller en bonde, eller som en resenär från en avlägsen värld. Är det så här vissa furries använder sina fursonas? För att testa detta bad vi furries i ett par online- och konventionsbaserade studier att indikera deras grad av överensstämmelse eller oenighet med tanken att deras fursona är ett annat tänkesätt som de försöker komma in i. Svaren var ganska blandade, med en liten tendens för deltagarna att inte hålla med om ämnet mer än de höll med om det, även om det enskilt vanligaste svaret var den högsta graden av oenighet. Med andra ord var furries ganska splittrade i frågan, med fler furries som starkt inte instämde i påståendet än höll med om det. Detta är i stort sett i linje med det öppna data och med ovanstående resultat som visar att för de flesta furries är deras fursonas dem, åtminstone delvis. Även om en fursona kan erbjuda vissa furries en chans att vara något annorlunda, verkar detta inte vara det funktionen av en fursona för de flesta furries. Antropomorforisera Fursonas Låt oss gå bort från frågor om huruvida en fursona representerar en själv för att dyka djupare in i sambandet mellan fursonas och icke-mänskliga.

26 Vi har gjort ytterligare studier som ger dessa fynd ännu mer nyans. För.

till exempel fann en studie att furryar som skapar fursonas som inte liknar vem de är för närvarande tenderar att få lägre poäng på mått på välbefinnande än furries vars fursonas representerar deras faktiska jag. En annan uppsättning studier visade att relativt få furries skapar fursonas som representerar de värsta delarna av sig själva, och att de som gör det också tenderar att få betydligt lägre poäng på mått på psykologiskt välbefinnande.

djur. Som vi såg i artprevalensdata, baserar praktiskt taget alla furries som skapar fursonas dem på någon sorts icke-mänskliga djurarter, verkliga eller på annat sätt. Men kom ihåg att furries är intresserade av antropomorfiserade djur. Som sådan verkar det troligt att furries tenderar att ha fursonas det är inte bara djur, utan djur som har antropomorfiserade drag, åtminstone till viss del. För att mäta denna grad av antropomorfisering av fursona bad vi deltagarna vid en furry kongress 2016 att indikera, på en 7-gradig skala som sträcker sig från 1 = helt vild till 7 = helt anthro, i vilken utsträckning deras fursona antropomorfiserades. Resultaten, som visas i figur 7.5 nedan, avslöjar en stark tendens att skapa starkt antropomorfiserade fursonas, där den starkaste graden av antropomorfism är den överlägset mest populära reaktionen. Däremot indikerade väldigt få furries att fursonas var helt vild till sin natur. En uppföljningsanalys fann inga bevis för att pälsar som har mer vilda eller mer antropomorfiserade fursoner identifierar sig starkare som pälsdjur eller med pälsfandomen, så vi kan inte använda graden av antropomorfisering som en prediktor för "hur lurvig" någon är. 27 För närvarande verkar beslutet att ha en mer antropomorfiserad eller vild fursona koka ner till estetiska preferenser, även om framtida forskning behövs för att utesluta andra möjligheter.

Figur 7.5. I vilken utsträckning furries beskrev sina fursonas som vilda eller antropomorfiserade.

27 Även om en uppföljande analys visade att självidentifierade therianer har mer.

feral fursonas än icke-therian furries.

0 %.
10 %.
20 %.
30 %.
40 %.
50 %.

Fursona Källa: Själv- eller annan-genererad.

För att avsluta detta avsnitt om arten av ens fursona vänder vi oss kort till en konventionsstudie från 2014 där furries ombads att ange, i ett par frågor, i vilken utsträckning deras fursona var något de skapade själva och i vilken utsträckning deras fursona antogs eller modifierades från en annan källa. Med tanke på att det finns en till synes växande marknad av "adopterbara" karaktärer till försäljning av artister, liksom det faktum att många furries har inspirerats att gå med i fandomen baserat på specifika medier (för mer om detta, se kapitel 19), verkar det som åtminstone något troligt att furries kan hämta inspiration till sina fursonas, delvis eller helt, från externa källor. Som figur 7.6 visar, var dock furries överväldigande överens om att deras fursonas var självskapade och att de inte skapades av eller modifierades från en extern källa. Detta överensstämmer med tidigare diskuterade fynd som visar att pälsar genomsyrar sina fursonor med mycket av sig själva och lägger mycket tid, arbete och betydelse i skapandet av deras fursonas, såväl som med fynd som tyder på att pälsar ser ner på idén att ta specifika detaljer från en annan karaktär för användning i deras fursona. Sammantaget pekar dessa fynd på att furries ser sina fursonas som distinkta, unika karaktärer snarare än som

något inspirerat av någon annan källa, något som är mycket vanligare i andra fandomar, som t.ex

som science fiction eller anime, där cosplay och rollspel som etablerade karaktärer är mycket vanligare och normaliserade (Reysen et al., 2021).

Figur 7.6. I vilken utsträckning pälsar vid ett konvent gick med på att deras fursoner var självskapade eller adopterade/modifierade från en annan källa.

0 %.
10 %.
20 %.
30 %.
40 %.
50 %.
60 %.
70 %.

Själv-Skapat Annat-Skapat.

Likhet med One's Fursona.

Tidigare i det här kapitlet fann vi bevis för att pälsar i allmänhet anser att deras fursonas är en sammanslagning av vem de för närvarande är och vem de skulle vilja bli. I det här avsnittet skulle vi vilja ställa en begreppsmässigt relaterad fråga: ser furries sig själva som sina fursonas, och i så fall hur? När allt kommer omkring kan furries säga att deras fursona är en representation av vem de är, men är detta i en strikt symbolisk mening, eller är det bokstavligt? Som ett exempel, om jag spelar ett tv-spel, är karaktären jag kontrollerar en representation av mig i spelvärlden, oavsett om karaktären ser ut som jag eller inte. 28 Med andra ord kan likheten mellan en fursona och en furry och fursonas förmåga att representera någon aspekt av en furry vara överlappande, men distinkta begrepp. Med detta i åtanke, låt oss titta på furries känslor av likhet med deras fursonas, och hur denna likhet manifesterar sig. Vi bad furries i tre olika studier att ange om de instämde eller inte höll med om ett påstående om att de känner sig väldigt lik deras fursona. Resultaten, som visas i figur 7.7, är anmärkningsvärt konsekventa över studier och visar att pälsar känns väldigt lika deras fursonas. Dessa fynd överensstämmer också mycket med mönstret av fynd som visas i figur 7.4, vilket tyder på att känsla som liknar ens fursona mycket väl kan överlappa med att se ens fursonas som en representation av deras faktiska jag. Men låt oss dyka lite djupare in i vad det innebär att känna sig lik sin fursona. Furries uttryckte det med sina egna ord i en av våra studier i början av 2011, då deltagarna ombads att beskriva hur de kände sig lik sin fursona. Efter att ha kodat svaren och grupperat ihop liknande svar, var den vanligaste likheten som noterades psykologisk likhet (34,0%) – det vill säga att de liknar deras fursona när det gäller personlighet eller sätt att tänka på och se världen. Den näst vanligaste kategorin av likheter var beteendemässig likhet (11,8%) - att tro att ens fursona skulle agera på ett liknande sätt som hur furries själva skulle agera i en given situation. Den tredje vanligaste kategorin var fysisk likhet (7,2%) – att dela fysiska drag gemensamma med ens fursona, inklusive frisyr eller kroppsform. Sammantaget tyder dessa resultat på att den likhet som furries känner med sina fursonas tenderar att vara psykologisk till sin natur.

28 Naturligtvis, om ens karaktär i spelet ser ut, tänker och beter sig på ett sätt.

i enlighet med spelaren kommer karaktären förmodligen att ses som en mer trogen representation av spelaren, och detta kan i sin tur få spelet att kännas mer uppslukande! Poängen kvarstår dock fortfarande att en karaktär kan representera någon även om de inte på något sätt liknar den personen.

(t.ex. personlighet, beteende), snarare än baserat på det fysiska utseendet på ens fursona.

Figur 7.7. I vilken utsträckning furries i tre olika studier är överens om att de känner sig väldigt lika sin fursona.

För att mer rigoröst testa denna idé kan vi titta på data från sju olika online- och konventionsstudier som bad respondenterna att ange, på en uppsättning av tre 7-gradiga skalor som sträcker sig från 1 = inte alls lika till 7 = identiska, i vilken utsträckning de kände sig fysiskt, psykologiskt och beteendemässigt lika deras fursonas. Genom att spegla vad som hittades i 2011 års öppna data, fick deltagarna högst poäng på måttet på psykologisk likhet, med genomsnittliga poäng som sträckte sig från 5,5-5,9 över de sju studierna och en total genomsnittlig poäng på 5,7. Beteendelikhet var en nära andra, med genomsnittliga poäng som sträckte sig från 5,2-5,7 över de sju studierna och en total genomsnittlig poäng på 5,5. Slutligen var det lägsta genomsnittliga poängen för fysisk likhet, som varierade över studierna från 4,1-4,4 med ett totalt genomsnitt på 4,3. Med andra ord, både öppna och numeriska data tyder på att furries känner en större känsla av psykologisk likhet med sina fursonas än de gör fysisk likhet. I några av våra andra studier har vi ställt andra frågor om fursonas likhet. Till exempel fann en studie från 2022 att, oavsett om man överväger psykologiska, beteendemässiga eller fysiska likheter, konventionsgående prover av pälsar får högre betyg i genomsnitt än onlineprover av pälsar.

0 %.

5 %.

10 %.

15 %.

20 %.

25 %.

30 %.

35 %.

40 %.

45 %.

1.

Starkt.

Håller inte med.

2 3 4 5 6 7 Håller helt med.

AC 2018 online - 2017 online - 2019.

Andra studier visar att mer mycket identifierade furries (fanship) också tenderar att kännas mer lik deras fursona, medan fandom-identifiering inte var relaterad till hur lik en kände sig till deras fursona. I ett par 2022-studier fann vi att pälsar löper 5-10 gånger större risk att känna att de har blivit fler liknar deras fursonas med tiden än vad de är för att känna att de har blivit mindre som deras fursonas med tiden. Slutligen, i en cross-fandom-studie från 2014 fann vi att furries kände en större känsla av psykologisk, beteendemässig och fysisk likhet med sina fursonas än anime-fans kände mot karaktärerna de cosplayade som och jämfört med fantasysportfans angående lagen de skötte. i sina fantasiligor. Med andra ord är kopplingarna furries känner med sina fursonas tydligt starka i en sätt som kan ha få analoger över andra fandoms. Antal Fursonas Hittills har vi fokuserat vår uppmärksamhet på detaljerna för fursonas, beskrivit och karakteriserat dem i längden. I den resten av det här kapitlet kommer vi att gå bort från detaljerna i fursonas för att prata mer om fursonas

brett. Ett exempel på detta är frågan om pälsar bara har en fursona, eller om de kan ha mer än en (eller faktiskt ingen alls!). Till att börja med kommer vi att överväga några data som vi har samlat in i åtta lurviga undersökningar, några online och några personligen vid kongresser, från 2011-2022. Tvärs över studier varierar antalet furries som säger att de aldrig har haft en fursona från 2,4-11,9 %, med en totalt genomsnitt på cirka 6,2 %. Eller, för att uttrycka det på ett annat sätt, ungefär 94% av pälsarna säger att de har haft en fursona. Som vi kommer att se i kapitel 9, jämfört med det stora utbudet av andra fanrelaterade aktiviteter furries ägnar sig åt, kan skapa en fursona vara en av de mest universella aktiviteter som furries ägnar sig åt! Så, om det är sant att de flesta pälsar har en fursona, har de bara en? Vi har sett hur mycket tid och ansträngning många furries lägger ner på att skapa betydelsefulla, djupt meningsfulla fursonas infunderade med aspekter av sig själva. Och med tanke på att vår personlighet förblir relativt stabil när vi väl når vuxen ålder (Atherton et al., 2021), skulle det vara vettigt att furries skulle skapa en fursona som representerar dem själva och sedan stanna där. Men vad tyder data på? Om vi tittar på samma åtta studier som nämnts ovan, finner vi, i överensstämmelse med vår gissning, att det enskilt vanligaste svaret i varje studie var att ha en fursona under hela livet. Med det sagt varierade antalet deltagare som valde "1" från 30,2%-49,3% över studierna, vilket innebär att det inte fanns något urval där mer än hälften av deltagarna sa att de bara någonsin hade haft en fursona. Istället mellan 43,5 och 67,3 % av.

furries över prover sa att de har haft mer än en fursona över tiden, med den genomsnittliga furry som hade 2,0-2,7 fursonas över prover, eller ett totalt genomsnitt på 2,3 fursonas. 29 En möjlig tolkning av dessa data är att de flesta furries har ändrat sin fursona minst en gång under sin tid i fandomen. Den här typen av "seriell fursona"-modell föreslår att furries skapar en fursona som de använder tills de bestämmer sig för att skapa en annan för att ersätta den. En annan möjlighet är dock att furries kan ha mer än en fursona vid en given tidpunkt. Denna "samtidiga fursona"-modell föreslår att furries kan skapa och identifiera sig med flera fursonas samtidigt, kanske för att representera olika aspekter av sig själva, olika sinnesstämningar eller tankesätt, eller för att helt enkelt användas i olika sammanhang (t.ex. rollspel, fursuiting, sociala medier). För att jämföra dessa två modeller vänder vi oss till data från sex studier som representerar pälsar både rekryterade online och på kongresser. I alla studier sa i genomsnitt 30,0-40,4% av pälsen att de för närvarande har mer än en fursona, med pälsar som i genomsnitt har 1,8-2,2 fursonas vid en given tidpunkt. 30 Dessa data "delar skillnaden" mellan de två modellerna och tyder på att båda troligen förekommer: vissa furries som har haft mer än en fursona har ändrat eller ersatt sin fursona med en ny, medan andra helt enkelt lägger till ytterligare fursonas till en befintlig pool eller skapa flera fursonas samtidigt – även om den exakta motivationen bakom båda modellerna återstår att studera. För att avsluta det här avsnittet kan vi titta på specifika frågor från undersökningar genom åren för att hjälpa oss att lägga till en nyans till dessa resultat. Till exempel fann ett par studier att furries var sex gånger mer benägna att inte hålla med än att hålla med om att de ändrar sina fursonas regelbundet; dessutom var den starkaste nivån av oenighet det vanligaste svaret på denna fråga. Med andra ord, i överensstämmelse med vad vi redan har funnit, även när furries ändrar sina fursonas, ses det sällan som en rutin eller vanlig händelse. Slutligen har data från ett par 2022-studier visat att den genomsnittliga pälsen har haft sin nuvarande fursona i 5,5-6,7 år. Medan den vanligaste.

29 Uppföljningsanalyser visar att antalet fursonas en furry har haft inte har något samband.

om de har rekryterats online eller på ett konvent, och inte heller betyder det att ha fler fursonas att furries känner mindre anknytning eller känsla av anknytning till dessa fursonas. Antalet fursonas man har är i allmänhet inte heller en bra prediktor för hur starkt någon identifierar sig som lurvig eller med lurvig fandom. 30 Liksom tidigare verkar det inte finnas några bevis som tyder på att furries rekryterats online eller.

personligen vid kongresser skiljer sig åt med avseende på hur sannolikt de är att ha mer än en fursona vid en given tidpunkt.

svaret på frågan var 1-2 år, 46,7-47,9% av pälsarna sa att de har haft sin nuvarande fursona i fem eller fler år. Dessa fynd sammanfaller återigen med tidigare fynd som tyder på att fursonas är djupa och betydelsefulla för många pälsar och att de varken ersätts slumpmässigt eller på ett infall för de flesta furries, med tanke på att en typisk fursona hålls i flera år. 31 Föreställningar om Fursonas i allmänhet Ett återkommande tema i det här kapitlet har varit det faktum att många furries identifierar sig med sina fursonas som en betydelsefull och meningsfull representation av sig själva. När vi vet att detta är fallet för dem själva, kan vi fråga oss om furries kan anta att detsamma gäller för andra furries. För att testa denna möjlighet bad vi furries i ett par studier från 2012 att på en skala som sträcker sig från 1 = håller inte med till 10 = håller helt med om, i vilken utsträckning de var överens om att någons fursona i allmänhet säger mycket om vilka de är. Viktigt är att denna fråga ställdes om fursonas i allmänhet, snarare än att fråga deltagarna om deras egna fursonas. Resultaten över de två studierna, som visas i figur 7.8, visar att pälsar har ganska blandade åsikter om ämnet. Furries medelpoäng på 6,2 i båda studierna tyder på en liten tendens att hålla med om att en fursona berättar mycket om en person. Detta kan vara resultatet av att pälsar projicerar på andra utifrån deras egen erfarenhet, erkänner betydelsen och innebörden av deras egna fursonas samtidigt som de inser att detta kanske inte är fallet för alla pälsar. En alternativ förklaring har att göra med hur furries tolkar den specifika formuleringen av uttalandet: medan en persons fursona kan vara betydelsefull och meningsfull, kan det inte visa sig vara särskilt användbart för en utomstående att bara titta på en fursona utan ytterligare information när det gäller att lära sig mer om en lurvig. Bara för att din gröna räv fursona är genomsyrad av betydelse och mening för dig betyder det inte att jag kommer att kunna urskilja något om dig genom att titta på din gröna räv fursona ensam. Naturligtvis behövs ytterligare forskning för att avgöra vilken av dessa två tolkningar som bäst förklarar resultaten, eller om någon tredje förklaring skulle passa data bättre.

31 Faktum är att en av våra studier från 2017 fann att ju längre någon hade varit lurvig.

för, desto mindre sannolikt var det att de övervägde att bara göra ändringar i sin nuvarande fursona. Om inte annat kan furrys fursonas bli mer djupt förankrade och stabila som en representation av furry med tiden, med yngre, nyare furries som är de som lättare ändrar detaljer om en fursona eller lägger till en ny helt och hållet.

Figur 7.8. I vilken utsträckning furries överens om att en persons fursona kan berätta mycket om den personen.

En relaterad fråga i samma par av studier frågade också furries om de höll med eller oense om att en annan persons fursona-art påverkar hur väl deltagarna skulle komma överens med personen. Vi ställde inledningsvis frågan baserat på missuppfattningar som lekmän har om organisationen av den lurviga fandomen. Till exempel har vi tillfrågats av intervjuare om furries som har hund fursonas föredrar att umgås med andra furries med hund fursonas och hatar furries som har katt fursonas, baserat på det gamla ordspråket att katter och hundar inte kommer överens. För att vara rättvis är idén inte helt grundad, eftersom många lurviga konventioner är värd för artspecifika evenemang (t.ex. hästräffar). Sådana evenemang är dock undantaget snarare än regeln på ett lurvigt konvent, med nyheten är att de är en av de enda gångerna på ett lurvigt konvent när ett rum kommer att vara fullt av bara en typ av fursona-arter. Däremot, under resten av konventionen, och faktiskt i de flesta onlineutrymmen, interagerar furries med alla slags fursona-arter ganska harmoniskt - eller åtminstone verkar inte diskriminera varandra baserat på fursona-arter. Detta faktum bekräftas i data från vårt par studier, som visas i figur 7.9. Medan resultaten från föregående fråga indikerar en ganska stor grad av obeslutsamhet om huruvida en fursona kan berätta något om en person, är furries i stort sett oense om att en persons fursona skulle påverka deras.

0 %.
5 %.
10 %.
15 %.
20 %.
25 %.

Konvention online.

interaktion med den personen, med genomsnittliga poäng från 3,1-3,2 över de två proverna. Som en anmärkningsvärd varning till data visade uppföljande analyser att pälsar som starkast identifierade sig med sina egna fursonas också var mest benägna att säga att en annan persons fursona-arter skulle påverka deras vilja att interagera med dem. Orsaken till detta är för närvarande okänd, även om en

Möjligheten kan vara att pälsar som identifierar sig starkt med sina fursonas kan vara mer medvetna om, eller sannolikt har, stereotypa föreställningar om vissa fursona-arter, vilket innebär att de antar att vissa saker är sant om en person med en viss fursona-art och att detta kan föda i sitt beslut att undvika den personen.

Figur 7.9. I vilken utsträckning furries överens om att en persons fursona skulle påverka deras interaktion med den personen.

Med denna möjlighet i åtanke bad vi deltagare som deltog i en kongress 2016 att på ett öppet sätt ange om det finns några stereotyper om deras fursona-arter och, i så fall, att ange vad dessa stereotyper var. När man tittar på några av de mest populära fursona-arterna rapporterades vissa konsekventa stereotyper av deltagarna, inklusive stereotypen att vargar är lojala, rävar är slug, drakar är starka, katter är lata och kaniner är skygga. Även om det är långt ifrån en formell och grundlig studie om existens.

0 %.
5 %.
10 %.
15 %.
20 %.
25 %.
30 %.
35 %.
40 %.
45 %.

Konvention online.

av artspecifika stereotyper i furry fandom, data åtminstone tyder på att vissa artspecifika stereotyper existerar och att furries själva är medvetna om stereotyperna om sina egna fursonas.

Detta verkar tyda på att det åtminstone är rimligt att vissa furries skulle ta hänsyn till dessa stereotyper när de bestämmer sig för en fursona-art för att representera sig själva och när de beslutar om de vill interagera med en annan person baserat på den personens fursona-art. I en relaterad uppföljningsstudie från 2017 testade vi också om det fanns någon fördel med artstereotyperna: är det sant, för till exempel att pälsar med vargfursonas är mer benägna än andra icke-vargpälsar att använda etiketten

av "lojala" mot sig själva? Vi hittade bevis för att ungefär hälften av de uppmätta stereotyperna verkade hålla åtminstone en del empiriskt vatten; furries med varg fursonas var betydligt mer benägna än furries utan varg fursonas att anse sig vara lojala, drakar var mer benägna att anse sig vara starka och rävar var betydligt mer benägna att betrakta sig själva som slug. Naturligtvis betyder detta också att precis som många stereotyper inte stöddes av data, vilket tyder på att även om stereotyper kan existera för vissa populära fursona-arter, finns det bara blygsamma bevis som tyder på att det finns någon sanning i dem. Vi kan överväga ytterligare en möjlig förklaring till upptäckten att pälsar kan ta hänsyn till en fursona-art när vi bestämmer om de ska interagera med en annan päls. Denna förklaring handlar mindre om att stödja stereotyper om en annan art och mer om

furries tenderar att ge förmånsbehandling till andra som delar en fursona-art som dem. Det finns avsevärda bevis, både från våra studier och från annan socialpsykologisk forskning, som tyder på att pälsar bör ha en ganska hög uppfattning om sin fursona på grund av fördomar i egennytta. Till exempel fann vi, i en konventionsstudie från 2014, att pälsar spenderar en måttligt lång tid på att tänka på sina egna fursona-arter, mycket mer än de spenderar på att tänka på andra arter.

Likasa såg vi tidigare i det här kapitlet att pälsar anser sig vara särskilt kunniga om sina egna fursona-arter, vilket tyder på att de åtminstone gillar sin fursona-art tillräckligt mycket för att spendera tid på att lära sig om den. Slutligen, en betydande mängd psykologisk forskning tyder på att allt annat lika tenderar människor att föredra och ge bättre behandling till människor som är en del av deras grupp jämfört med människor som är en del av en annan grupp (Tajfel, 1970; Tajfel et al., 1971, 1979). Sammantaget skulle detta betyda att furryar bör tendera att föredra andra furries som delar sina fursona-arter framför andra furries som inte gör det.

Kort sagt, det är åtminstone rimligt att en del av anledningen till att vissa furryar kan behandla en annan furry annorlunda baserat på deras fursona-art är att de är benägna att ge förmånsbehandling till dem som har fursonas som liknar deras egen. Med andra ord, det kanske inte är så att furries aktiverar stereotyper om andra arter så mycket som att de helt enkelt kan gilla en annan person som delar samma fursona-art som de gör, och tror att de delar något gemensamt (t.ex. "vi rävar är smygare knippa") och att ha den mänskliga tendensen att ge specialbehandling till andra i ens ingrupp (t.ex. "vi rävar måste hålla ihop!"). Naturligtvis, som med många frågor i det här kapitlet, behövs mer forskning för att avgöra vilken av dessa förklaringar som bäst förklarar detta fenomen. Fursona-funktioner I det här sista avsnittet kommer vi kort att återkomma till ett ämne som vi introducerade tidigare, nämligen frågan om funktionen hos en fursona. Med tanke på hur allstädes närvarande fursonas är i furry fandomen, skulle det vara vettigt att vissa furries utvecklar fursonas, till en liten del, för att passa in i vad de ser andra furries göra. 32 Detta stämmer ganska väl överens med tidigare forskning som visar att när vi tillhör grupper internaliserar vi ofta gruppens värderingar och normer, vilket kan innefatta att bete sig i enlighet med hur andra gruppmedlemmar beter sig (Turner et al., 1987). När det gäller furries, kan detta inkludera att skapa en fursona för att vara som de andra furries. Naturligtvis är det kanske inte den enda anledningen att skapa en fursona att passa in med andra pälsar, eller åtminstone kanske det inte är den enda fördelen med att ha en fursona. Som indikerades av många furries i den öppnade data som vi började det här kapitlet med, kan furries dra nytta av att ha en fursona, oavsett om det är att använda en fursona som en förebild, att luta sig mot en fursona som social ångest, eller utforska och uttrycka aspekter av sig själva som de annars kanske inte skulle kunna uttrycka. För att testa dessa olika funktioner bad vi furries som rekryterats vid en kongress 2015 att slutföra en åtgärd som bad dem att ange, på en skala från 1 = håller inte med till 7 = håller helt med, hur mycket de höll med om att deras fursona uppfyllde ett antal olika funktioner för dem. Resultaten, som visas i tabell 7.3, visar att fursonas kan fylla en mängd olika funktioner, även om inte alla funktioner är lika vanliga. Till exempel,

32 Jag kan personligen intyga att så var fallet för mig. Vid min första päls.

möte, jag fick frågan om min fursona. Vid den tiden hade jag ingen fursona, eller visste ens vad en fursona var, vilket fick mig att gå hem den kvällen och skapa en innan nästa träff!

furries var betydligt mer benägna att hålla med om att deras fursona hjälpte till att underlätta social interaktion än de var att säga att deras fursona tillåter andra att se en mer autentisk sida av sig själva. Förekomsten av dessa olika funktioner överensstämmer i allmänhet med förekomsten av de teman som nämns i de öppna frågorna i början av kapitlet.

Tabell 7.3. Furries är överens om att deras fursona fyllde flera specifika funktioner, bedömt som ett medelpoäng på en skala 1-7. Poäng över 4 indikerar överensstämmelse med objektet. Funktion Genomsnitt Hjälper mig att träffa människor som jag inte hade kunnat träffa annars 6.1 Låter mig prova på ett annat sätt att vara 5.2 Inspirerar mig att agera mer vänligt eller medkännande mot andra 5.1.

Tillåter mig att bli större och bättre än mig själv 4.9 Hjälper mig att acceptera mig själv som den jag är 4.9 Låter människor se "det riktiga jaget" 4.7 Inspirerar mig att vara mer självsäker i mitt liv 4.6 Hjälper mig ofta genom svåra tider i mitt liv 4.4 Inspirerar människor att behandla mig mer vänligt 4.4.

En uppföljningsanalys från samma studie visade att furryar som identifierade sig starkare som furries (men inte nödvändigtvis med furry fandom) var mer benägna att säga att deras fursonas var funktionella för dem. Eller, för att uttrycka det på ett annat sätt, pälsar vars intresse för furry inte är särskilt starkt kanske inte är lika benägna att uppleva fördelarna med sin fursona som mer mycket identifierade furry skulle uppleva.

Vi tittade också mer fokuserat på en speciell fursona-funktion: att hjälpa furries genom svåra tider i livet. Vi bedömde detta objekt i tre separata studier och fann att pälsar ganska konsekvent instämde mer än de inte höll med om detta, med genomsnittliga poäng som sträckte sig från 4,3-4,8 över prover, och med furry som var 1,5-3 gånger mer benägna att hålla med än att inte hålla med om uttalandet. Furries för vilka deras fursona representerade deras ideala jag var särskilt benägna att hålla med om detta påstående. Slutligen ställde vi några ytterligare frågor baserade på förfrågningar och forskningsfrågor som vi fått av några furries. Specifikt tillfrågades vi av furries som hade en rad olika fysiska och psykiska funktionsnedsättningar huruvida detta ingick i skapandet av deras fursona. För.

Exempelvis var en hypotes att pälsar med funktionsnedsättning kan skapa fursonor med samma funktionshinder, med tanke på att många pälsar införlivar delar av sig själva i sina fursonor. Andra antog motsatsen, att en furry med funktionsnedsättning kanske skulle föredra att skapa en fursona som inte hade funktionsnedsättningen som ett sätt att få andra att interagera med dem utan att vara medveten om deras funktionsnedsättning. Som

Tabell 7.4 illustrerar att pälsar med funktionshinder i stort sett inte var överens om att deras funktionshinder avsevärt påverkade skapandet av deras fursona och att deras fursona fyllde någon funktion specifik för deras funktionshinder. Istället verkar det troligt att pälsar med funktionshinder inte skiljer sig från pälsar i allmänhet med avseende på de funktioner som deras fursona fyller och de underliggande faktorerna som driver skapandet av deras fursonas.

Tabell 7.4. Överensstämmelse med saker som hänför sig till ens fursona och deras funktionsnedsättning bland pälsar som själv identifierat sig med funktionsnedsättning, bedömt som ett medelpoäng på en skala 1-7. Poäng över 4 indikerar överensstämmelse med objektet. Artikel Genomsnitt Min fursona hjälper mig att glömma mitt handikapp 3.5 Min fursona döljer mitt handikapp för andra 2.6 Min fursona har samma funktionsnedsättning som jag har 2.5 Min fursona hjälper mig att se mitt handikapp i ett annat ljus 2.4.

Min fursona hjälper till att utbilda andra om mitt funktionshinder 2.1 Min fursona hjälper mig att förklara mitt funktionshinder för andra 1.9 Min fursona har ett tillstånd eller funktionshinder som skiljer sig från mitt eget 1.6.

Slutsats.

Vi inledde det här kapitlet med en ganska grundläggande förståelse av vad en fursona var, som en lekman kan föreställa sig det: en karaktär med djurtema med tillhörande bild, namn och några utmärkande egenskaper. Genom att tillåta furries att beskriva naturen hos sina fursonas med sina egna ord, blev det dock snabbt uppenbart att fursonas för många furries är mycket mer än bara en avatar, smeknamn eller sätt att behålla sin anonymitet. 33 Dessutom såg vi att det verkligen inte finns någon, singular.

33 Vi såg också att, för åtminstone vissa furries, var en fursona verkligen inget annat än.

en logotyp, avatar eller ett sätt att förbli anonym!

konceptualisering av en fursona. Istället inser vi att fursonas varierar avsevärt i formen de tar (t.ex. sin art, delar egenskaper med sin skapare), men också i deras relation till sin skapare (t.ex. att identifiera sig med ens fursona) och i de funktioner de fyller. Vid sidan av denna variation i fursonas form och funktion varierar pälsarna själva också avsevärt i sin uppfattning om fursonas, inklusive i vilken utsträckning furries tror att någon annans fursona kan vara en värdefull källa till information om en person och huruvida en annan persons fursona-art kan påverka beslut om huruvida man ska interagera med personen. Och medan furries som helhet i allmänhet inte höll med idén om att låta deras interaktioner med en annan furry dikteras helt eller delvis av den personens fursona-arter, existerar stereotyper om de med speciella fursona-arter, av vilka bara några är grundade i något slag av påvisbara fakta, och dessa stereotyper kan påverka hur furries känner om andra, oavsett om furries själva vill erkänna det eller inte. Under hela det här kapitlet har vi också avlivat några vanliga missuppfattningar som folk har om fursonas. Till exempel, medan lekmän kan tro att pälsar identifierar sig som den icke-mänskliga djurarten som representeras av deras fursona, tyder tillgängliga bevis på motsatsen: medan de flesta pälsar har en särskild beundran för sina fursona-arter och många vet en orimligt mycket om dem, relativt sett få skulle säga att de identifierar sig som ett icke-mänskligt djur. Lekmän kan också tro att pälsen väljer sin fursona-art ganska slumpmässigt, eller ändrar dem på ett infall, vilket inte stöds av data; furries tenderar att lägga mycket tid och tanke på utvecklingen av sina fursonas och, medan vissa kanske

har mer än en fursona samtidigt och många har ändrat sina fursonas över tiden, är det i allmänhet osannolikt att furries ändrar sin fursona-art med någon form av regelbundenhet. Dessutom, snarare än att fursona-arter är ett ganska slumpmässigt val, är det särskilt troligt att en handfull arter kommer att väljas, inklusive arter som är vanligt förekommande i media vi konsumerar (t.ex. vargar, rävar, drakar) eller med vilka furries sannolikt har förstahandserfarenhet (t.ex. hundar, katter). Det är svårt att lägga allt detta samman till ett enda, sammanhängande uttalande som omfattar vad fursonas är för alla furries, men det i sig är värt att veta. Även om det kanske inte finns en enda överenskommen konceptualisering av en fursona som alla furries är överens om, förblir att ha en fursona ett av de mest universella beteenden som furries utövar och, trots de stora skillnaderna i vad deras fursonas är för dem, furries verkar anmärkningsvärt skicklig.

på att effektivt navigera i fandomutrymmen fulla av dessa karaktärer och komplexiteten som detta för med sig. Referenser Aron, A., Aron, E., N., Tudor, M., & Nelson, G. (1991). Nära relationer som inkluderar andra i jaget. *Journal of Personality and Social Psychology*, 60 (2), 241-253. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.60.2.241> Aron, A., Aron, EN, & Smollan, D. (1992). Inkludering av andra i självskalan och strukturen av interpersonell närhet. *Journal of Personality and Social Psychology*, 63 (4), 596-612. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.63.4.596> Atherton, OE, Grijalva, E.,

Roberts, BW, & Robins, RW (2021). Stabilitet och förändring i personlighetsdrag och stora livsmål

från college till midlife. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 47 (5), 841-858. <https://doi.org/10.1177/0146167220949362> Freud, S., & Jones, E. (Ed.). (1922). *Bortom nöjesprincipen*. (CJM Hubback, Trans.). International Psychoanalytical Press. <https://doi.org/10.1037/11189-000> Freud, S. (1923). *Egot och id*. I J. Strachey et al. (Översättning), *Standardutgåvan av Sigmund Freuds fullständiga psykologiska verk* (Volym XIX). Hogarth Press. Haidt, J. (2001). Den känslomässiga hunden och dess rationella svans: En social intuitionistisk inställning till moraliskt omdöme. *Psychological Review*, 108 (4), 814-834. <https://doi.org/10.1037/0033-295x.108.4.814> Higgins, ET (1987). Självdiskrepans: En teori som relaterar till själv och affekt. *Psychological Review*, 94 (3),

319-340. <https://doi.org/10.1037/0033-295X.94.3.319> Jeck, DM, Qin, M., Egeth, H., & Biebur, E. (2019). Unika föremål drar till sig uppmärksamhet även när de är svaga. *Vision Research*, 160, 60-71. <https://doi.org/10.1016/j.visres.2019.04.004> Moreland, RL, & Beach, SR (1992). Exponeringseffekter i klassrummet: Utvecklingen av affinitet bland elever. *Journal of Experimental Social Psychology*, 28 (3), 255-276. [https://doi.org/10.1016/0022-1031\(92\)90055-O](https://doi.org/10.1016/0022-1031(92)90055-O) Nisbett, R., & Wilson, T. (1977). Berättar mer än vi vet: Verbala rapporter om mentala processer. *Psychological Review*, 84 (3), 231-258. <https://doi.org/10.1037/0033-295X.84.3.231> Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2020). Mitt djurjag: Vikten av att bevara unik identitet med fantasitema. *Identitet*, 20 (1), 1-8. <https://doi.org/10.1080/15283488.2019.1676245>.

Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, Gerbasi, KC, & Chadborn, D. (2021). Transporterad till en annan värld: Animefansens psykologi. *Internationellt animeforskningsprojekt*. Roberts, SE, Plante, CN, Gerbasi, KC och Reysen, S. (2015). Den antrozoomorfa identiteten: Furry fandommedlemmars kopplingar till icke-mänskliga djur. *Anthrozoös*, 28 (4), 533-548. <https://doi.org/10.1080/08927936.2015.1069993> Suler, J. (2004). Online-hämningseffekten.

Cyberpsychology & Behavior, 7 (3), 321-326. <https://doi.org/10.1089/1094931041291295> Tajfel, H. (1970). Experiment med diskriminering mellan grupper. *Scientific American*, 223 (5), 96-103. <https://www.jstor.org/stable/24927662> Tajfel, H., Billig, M., Bundy, R., & Flament, C. (1971). Social kategorisering och intergruppsbeteende. *European Journal of Social Psychology*, 1, 149-178. <https://doi.org/10.1002/ejsp.2420010202> Tajfel, H., & Turner, JC (1979). En integrativ teori om konflikter mellan grupper. I W. Austin & S. Worchel (red.), *The social psychology of intergroup relations* (sid. 33-47). Brooks/Cole. Turner, JC, Hogg, MA, Oakes, PJ, Reicher, SD och Wetherell, MS

(1987). Återupptäcka den sociala gruppen: En självkategoriseringsteori. Blackwell. Zaman, HBA (2023). Furry fungerar som icke-mänsklig dragkraft: En fallstudie som utforskar queer of color liveability genom fursona. *Queer Studies in Media & Popular Culture*, 8 (1), 99-114. <https://doi.org/10.1386/qsmcpc.00090.1>.

Kapitel 8.
Lämpad för framgång.
Courtney "Nuka" Plante.

Blunda och föreställ dig en typisk lurvig. Nej, verkligen, gör det. Oroa dig inte, vi väntar på dig: föreställ dig hur en genomsnittlig furry ser ut. Vad föreställde du dig? Om du är en lurvig, kanske du har varit fräck och bara föreställt dig dig själv eller en nära vän som råkar vara en lurvig. Vi är dock villiga att slå vad om att många läsare, lurviga eller på annat sätt, föreställde sig någon som bar något med djurtema, allt från ett par öron och en svans till en kigurumi 1 till en helkroppsdräkt i maskotstil – vad som lurar. skulle kalla en fursuit. Om det här var vad du tänkte på när du föreställde dig en lurvig, är du långt ifrån ensam. Mest

människor, lurviga eller på annat sätt, skulle förmodligen föreställa sig något liknande när de ombads föreställa sig en typisk lurvig, någon klädd i någon sorts dräkt med djurtema. Ta inte bara vårt ord för det: Titta på hur nyheter om furries beskriver dem:

"medlemmar av det lokala "lurviga" samhället, vilket innebär att de deltar i gruppevenemang klädda i utarbetade djurkostymer" (Walker, 2016, punkt 1).

"den lurviga fandomen, subkultur där medlemmar njuter av att skapa konst och klä ut sig till antropomorfiserade karaktärer" (Dickson, 2022, para. 1).

"han är också en lurvig - en medlem av ett samhälle som mest är känt för att verkligen vara för antropomorfa fantasidjur och klä ut sig i fursuits på kongresser" (Thomas, 2022, para. 5).

"Tusentals människor utklädda som 'humaniserade' djur, kända som 'pälsar', är i Pittsburgh för den årliga Anthrocon-kongressen" (Buffitt, 2014, para. 2).

"pälsar – människor som har ett intresse för eller klär ut sig till antropomorfa djurkaraktärer" (Petersen, 2022, para. 1).

1 En kigurumi, eller "kigu" för kort, är en löst sittande, hel, i japansk stil.

kroppskläder, något som liknar vad ett barn kan ha för pyjamas. De är vanligtvis djur-tema.

"klä ut sig till djur (eller andra låtsasfigurer) som har mänskliga personligheter, som förmågan att gå på två ben" (Laychuk, 2020, paragraf 3).

Enbart utifrån dessa beskrivningar skulle man kunna tro att att bära en fursuit var en viktig del av vad det innebär att vara lurvig. Men kom ihåg att de flesta furries inte nämner fursuits alls i sin definition av vad som gör en furry till furry (se kapitel 5 för mer om detta). Så varför är det så att fursuits är så synonymt med furrys och furry kultur trots att det inte är ett nödvändigt eller vanligt inslag i de flesta furries definitioner av en furry?

Det finns åtminstone två möjliga orsaker. Den första möjligheten är att fursuits är distinkta och lätta att känna igen, och är därför en ikonisk representation av furries. En annan möjlighet är att de flesta furries äger en fursuit, i vilket fall karakteriseringen av furries som personer som bär fursuits skulle vara korrekt, oavsett om furries spontant nämner det i sin definition av en furry. Låt oss överväga båda dessa möjligheter. På tal om den första möjligheten, furries är långt ifrån det enda fandomen som destilleras ner till dess mest synliga igenkännliga element. Om jag i början av kapitlet hade bett dig att föreställa dig ett Star Wars-fan istället för ett lurvigt, skulle du förmodligen ha föreställt dig en person klädd i vitt

stormtrooper pansar eller svänger runt en ljussabel. På samma sätt reduceras Star Trek-fans ofta till personer som bär en svart-röd Starfleet-uniform 2 och spetsiga Vulcan-öron, Harry Potter-fans på bilden viftar runt trollstavar och sportfans bär tröjor och målar sina ansikten i lagets färger. Det är osannolikt att alla eller ens de flesta fans i dessa grupper smyckar sig i dessa outfits för det mesta – många av dem har förmodligen inte tillbehören för att göra det även om de skulle vilja. Om

vi såg ett mer typiskt utseende fan av dessa intressen – vad kan vi förvänta oss att se? Tja, de är förmodligen en ganska omärklig person som bär genomsnittliga kläder, sitter på en soffa och konsumerar sin favoritmedia, oavsett om det är att lyssna på spelet, titta på en film eller läsa en bok. Problemet med den här bilden är att den saknar några uppenbara indikatorer på vad personen är ett fan av.

3 Även om detta förmodligen är det vanligaste sättet att fläkten konsumerar sitt föredragna media, är det ingenting om scenen som aktiverar.

2 Färgen beror på om bäraren är en del av kommandot,

teknik, eller vetenskap och medicinsk division av Starfleet! 3 Förutom, naturligtvis, vad som än är på skärmen eller vilken bok som helst i deras händer.

i det ögonblicket.

stereotyper vi tänker på när vi föreställer oss ett fan. Att bara titta på scenen utan något sammanhang kan det här vara ett fan av i stort sett vad som helst – det kanske inte ens är ett fan alls! Av den anledningen är det inte en särskilt användbar bild om du vill kommunicera till någon att det här är en speciell typ av fan.

Istället tenderar vi att genomsyra bilden med symboler som är specifika för fankulturen, med igenkännliga, ikoniska drag av intresset. 4 Låt oss nu rikta vår uppmärksamhet mot den andra möjliga förklaringen: är det möjligt att vi naturligt tänker på fursuits när vi tänker på furries eftersom de flesta furries bär fursuits?

Förekomst av fursuiting Vid första anblicken verkar det som om det borde vara ganska enkelt att räkna ut hur många furries som äger en fursuit: ta bara ett prov på ett gäng furries och fråga dem om de är fursuiters eller inte. Faktum är att vi gjorde precis det i fyra olika prover av pälsar online och på kongresser från 2016-2020!

Vi bad deltagarna att sätta en bock i en ruta om de var en fursuiter. Resultaten var ganska jämförbara i urvalen, med 28,1 % av de konferensdeltagande respondenterna som kryssade i rutan och 27,7–35,8 % av de som svarade på nätet kryssade i rutan. Just där borde det vara tillräckligt för att få den här idén att vila: över prover visar data att endast cirka en fjärdedel till en tredjedel av pälsarna är pälsar.

Eller, för att uttrycka det på ett annat sätt, fler furries är inte fursuiters än fursuiters, så det skulle vara felaktigt att beskriva furries som människor som fursuit - något som majoriteten av furries inte gör. 5 Men om det löser frågan, varför fortsätter det här avsnittet på flera sidor till? Kritiska läsare kan ta problem med hur vi ställde frågan i stycket ovan. Tekniskt frågade vi bara om respondenterna ansåg sig vara en fursuiter. Det här är inte samma sak som att fråga om de ägde en fursuit. Det är till exempel fullt möjligt.

4 Som en analogi, föreställ dig att du är en filmregissör som försöker fastställa att din film.

äger rum i San Francisco. Om du bara visade klipp av en förort med ett typiskt utseende, skulle det vara osannolikt att tittarna skulle känna igen det som San Francisco - inte utan att orden "San Francisco" blinkade på skärmen. Om du istället började din film med en panorering av Golden Gate-bron, skulle publiken omedelbart inse att staden är San Francisco och skulle förmodligen påminna om tankar, känslor och relevant information om San Francisco när de tittade. 5

Konvergerande bevis för detta punkt finns i kapitel 5, där vi frågade.

furries vad furry betyder för dem. Medan ett litet antal furryar spontant identifierade fursuits som en del av deras definition av en furry, gjorde den stora majoriteten av furries det inte.

någon kanske äger en fursuit men inte bär den tillräckligt för att känna att termen "fursuiter" gäller dem.

Alternativt kanske någon äger en pälsdräkt och brukade bära den mycket, men de har inte gjort det på flera år, och därför identifierar de sig inte längre aktivt som pälskläder. Och även om du kan hävda att de flesta som äger en fursuit förmodligen kallar sig fursuiters, bör vi nog fråga specifikt om fursuiters ägande, snarare än att bara sluta sig till det från en etikett som någon sätter på sig själva. Som ordspråket säger, allt som är värt att göra är värt att göra rätt. I denna anda vänder vi oss sedan till en uppsättning av fyra tidigare studier från 2011-2016, där vi bad pälsar som rekryterats online och personligen vid en kongress att specifikt ange, ja eller nej, om de ägde en hel eller en del fursuit. 6 Resultaten avslöjade att ägandet av en hel eller partiell färg varierade från 31,5-45,2 % över proverna, där onlineproverna var något lägre i ägande (33,9 %) än genomsnittet av prover rekryterade vid kongresser (40,8 %). Dessa siffror är anmärkningsvärt högre än antalet furries som stämplade sig själva som fursuiters, vilket stöder tanken att åtminstone vissa furries som äger fursuiters kanske inte kallar sig själva

fursuiters. Naturligtvis finns det en annan möjlig tolkning av dessa data: att identifiera sig som en pälsdräkt och att äga en pälsdräkt kanske är samma sak, och skillnaderna i dessa resultat är baserade på

faktum att studierna ägde rum under olika år, och kanske har andelen fursuiting råkat sjunka de senaste åren. Även om denna möjlighet finns, skulle data från påsiga kongresser börja skilja sig och ofta visa en växande andel deltagare som deltar i deras fursuit-parad - ett evenemang där fursuiters på ett kongress alla ställer upp och marscherar tillsammans genom kongressutrymmet. Som ett illustrativt exempel, 2010, deltog 16,8 % av deltagarna i fursuit-paraden, medan 2022 hade antalet ökat till 26,4 % ("Anthrocon 2010," 2023; "Anthrocon 2022," 2023). Men denna studie introducerade också en ny rynka i frågan - skillnaden mellan olika typer av fursuit-ägande. En djupare titt in i.

6 Vanligtvis hänvisar en "full" fursuit till en kostym som täcker bärarens hela kropp, och.

inkluderar ofta, som separata eller sammankopplade delar, ett huvud, en bål, armar och händer, ben och fötter samt en svans, vingar, horn eller andra tillbehör. Däremot hänvisar en "delvis" fursuit vanligtvis till en fursuit som saknar en eller flera komponenter för att göra den till en hel fursuit. Många partiella dräkter, till exempel, har inte bålarna (bäraren bär istället kläder, med fursuitens armar och händer, huvud och fötter som ser ut att hoppa ut ur kläderna). Det finns dock ingen fastställd definition av vad som utgör en partiell process. I vår studier lämnade vi termen odefinierad, så att furries kunde svara utifrån sin egen definition.

resultaten av våra studier visade att furries hade ungefär dubbelt så stor risk att äga en partiell fursuit som de var att äga en hel fursuit. Detta kan bero på flera rimliga skäl. För det första är det i allmänhet billigare att beställa, och lättare att göra, en partiell kostym än en hel kostym, nästan per definition (dvs. en hel kostym innehåller alla delar av en partiell kostym, plus mer). På tal om denna idé, delade en oberoende forskare vid namn Abigail Torbatian data med oss som hon hade samlat in från mer än 100 olika påsbyggare. Uppgifterna avslöjade att priset för en partiell fursuit 2020 varierade från \$550,00 till \$3 875,00, med en genomsnittlig kostnad på \$1 647,61. 7 Däremot berodde priserna för hela fursuits från samma fursuit-byggare på om de var plantigrade eller digitigrade, 8 men i genomsnitt var \$2,676,15 respektive \$3,107,92, med intervall på \$994,00-5,750,00 och \$1,056,- och kostade avsevärt mer än 0-656 \$. partiell kostym. Med tanke på att partiella dräkter är billigare, är de också mer tillgängliga för människor än fulla fursuits, vilket kan vara oöverkomligt dyrt för vissa människor. Förutom att partiella fursuits är mer överkomliga, kanske fler människor helt enkelt föredrar att bära en partiell fursuit till en hel fursuit. För det första är det mycket svalare, temperaturmässigt, att bära en fursuit utan bål (dvs. att bära kläder istället för bodysuit) än att bära en hel fursuit. För dem som fursuit utomhus eller på platser som saknar luftkonditionering, kan detta göra partiell fursuiting till en mycket mer tilltalande – och mindre uttorkande – möjlighet! Dessutom är det mycket lättare att sätta på och ta av en partiell fursuit (t.ex. en fursuit utan bål, eller en som inte är en enda bodysuit) än det är att sätta på och ta av en hel fursuit. Detta kan tilltala någon som vill ha mångsidigheten att kunna byta in och ut kostym (t.ex. för att underlätta social interaktion, för att göra fototillfällen enklare) utan att behöva hitta ett bytesrum och lägga tio minuter på att byta om. Som sådan, även bland furries som potentiellt skulle ha råd med en hel fursuit, kan vissa istället välja en partiell fursuit bara för den komfort, lätthet att bära och typ av fursuiting de vill göra.

7 Alla priser är i USD.

8 Termerna "plantigrade" och "digitigrade" hänvisar till formen på karaktärens ben.

Plantigrade ben hänvisar till den typ av ben som människor har, där hela foten i allmänhet rör vid jord. Däremot beskrivs digitiga ben ibland (felaktigt) som att de verkar ha "bakåtvända knän" som på en häst: bara "tårna" rör marken, med sulan på en långsträckt "fot" kvar från marken. Den högre kostnaden för en digital kostym är vanligtvis resultatet av ytterligare

stoppling och skulptering som behövs för att skapa illusionen av ett digitalt ben på en kostym som bärs av en plantigradebärare.

Uppgifter om ägande av fursuit väcker också en ytterligare fråga: bör alla furries som äger en fursuit antas äga bara en fursuit? Vi utvärderade denna idé i fyra ytterligare studier från 2017-2019, där respondenter på kongresser och online tillfrågades hur många fursuits de ägde. Konventionsstudierna, som inte särskiljde mellan partiella och fulla fursuits, fann att 45,1-48,2% av pälsar som rekryterats vid en kongress ägde minst 1 fursuit, med 20,3-21,4% av furrys som sa att de ägde mer än en fursuit. Dessa siffror är några procentenheter högre i några av de tidigare studierna, vilket ytterligare tyder på att ägandet av fursuit kan vara på uppgång. I onlineproverna angav 19,5-19,8 % av de tillfrågade att de ägde en hel fursuit och 23,3-26,4 % angav att de ägde en partiell fursuit, med 2,6-3,2% och 3,8-4,5% som ägde mer än en hel eller partiell fursuit, respektive. Enkelt uttryckt visar uppgifterna, särskilt bland onlinepälsar, att de som äger en fursuit är mer benägna än inte att äga en enda fursuit. Resultaten ger också ytterligare bevis för att partiellt ägande av fursuit är vanligare än fullt fursuit-ägande och att konventionsgående furries är mer benägna att äga en fursuit än furries som rekryteras online. 9 Hittills har vi sett att

antalet furries som äger en fursuit är konsekvent under 50%-strecket, vilket betyder att vi inte har stött på ett urval där fler furries äger en fursuit - delvis eller på annat sätt - än inte. Detta verkar slå en spik i kistan för påståendet att furries definieras som personer som bär fursuits.

Ändå, om vi är väldigt välgörande i vår definition av vad som räknas som en fursuit, finns det fortfarande en chans att hitta en kärna av sanning i påståendet. När allt kommer omkring har vi bara tittat på partiella och fulla fursuits, men kanske föreställer sig en lurvig som någon som bär kattöron, svans eller krage. Med detta i åtanke kan vi bredda vår frågeställning genom att fråga hur många furries som äger någon form av luriga kläder eller accessoarer. Vi gjorde precis det i en studie från 2014 av konventionsgående pälsar, vars resultat visas i tabell 8.1.

9 Detta är vettigt av åtminstone två skäl. För det första kan konventioner vara dyra att.

delta, vilket ofta kostar hundratals eller till och med tusentals dollar när du väl inkluderar kostnaderna för hotell, resor och registrering. De som har råd att köpa en fursuit kan också vara samma personer som har råd resa till kongresser. En annan möjlig orsak, en som vi tar upp senare i det här kapitlet, är att fursuits har en performativ, social komponent för dem. Som sådan kan de som inte deltar på furry-kongresser ha en anledning mindre att äga en fursuit (dvs. inte kunna bära den tillsammans med andra fursuiters och visa upp den för stora grupper av furries).

Tabell 8.1. Andel lurviga respondenter som ägde var och en av ett antal olika föremål med lurvigt tema utformade för att visa ens lurviga intresse.

Display Artikel % Ägande Svans 48,1% Kläder 34,3% Öron 27,3% Hand-tassar 16,7% Huvud / Mask 16,7% Fot-tassar 15,3% Klor 9,7% Vingar 1,9% Övriga tillbehör 36,6%.

Tabellen avslöjar ett par viktiga fakta. För det första, i överensstämmelse med vad vi observerade med fursuits, finns det inget enskilt tillbehör eller pälsstycke som ägs av en majoritet av furries. För det andra data tyder på att även om inte alla furries gör det, tycker många furries om att uttrycka sitt fansintresse genom att äga och bära fan-relaterade kläder eller accessoarer. Detta är inte olikt Star Wars-fans, av vilka många kanske inte äger en ljussabel, men det är obestridligt att många också äger en på grund av dess ikoniska karaktär i serien. Innan vi avslutar det här avsnittet, låt oss ta en snabb titt på några ytterligare fynd för att lägga till lite sammanhang och nyans till våra upptäckter. Vi har till exempel pratat om antalet furries som äger eller inte äger fursuits, men vi har ännu inte övervägt i vilken utsträckning furries ens är intresserade av att äga en fursuit i första hand. Om mer än hälften av pälsen för närvarande inte äger en

fursuit, beror det på att många furries inte har något intresse av att äga en fursuit, eller är det åtminstone några av dem som sparar för att köpa en i framtiden? För att testa detta bad vi furries, både vid en kongress 2016 och online 2017, att ange i vilken utsträckning de höll med påståendet "Jag vill äga en fursuit" på en 7-gradig skala (1 = håller inte med, 7 = håller helt med). Uppgifterna för dem som inte ägde en fursuit visas i figur 8.1. Fynden avslöjar att de flesta pälsar utan fursuit ändå har en ganska stark önskan att äga en fursuit. Detta fynd, tillsammans med tidigare data som visar den betydande kostnaden för en fursuit, tyder på att många fler furries.

skulle förmodligen äga en fursuit om de hade råd att göra det. 10 Uppgifterna kan också tyda på att vissa pälsar för närvarande inte äger en pälsdräkt, men kanske håller på att spara ihop till en, eller har beställt en men, på grund av långa väntelistor och produktionstider, kanske inte har en kostym ännu. 11 Dessutom, i linje med de tidigare diskuterade fynden har kongressbesökare pälsar ett större intresse av att äga en pälskostym än pälsar som rekryteras online. Därmed inte sagt att furries som rekryterats online inte hade något intresse av att äga en fursuit, förstås. Det vanligaste svaret för båda proverna var trots allt maximal överensstämmelse med påståendet. Icke desto mindre fick furries på kongressen högre poäng, med ett medelpoäng på 5,6, än furries som rekryterades online, vars genomsnittliga poäng var 5,0.

Figur 8.1. I vilken utsträckning furries i en online- och konventionsstudie är överens om att de är intresserade av att äga en fursuit.

10 Vi kan också hitta konvergerande bevis från en konventionsstudie från 2011 som frågar.

pälsar oavsett om de för närvarande hade, ville ha eller inte ville äga en hel eller partiell fursuit. Medan 37,6 % av furries sa att de inte hade en partiell fursuit ännu, vilket antydde att de kanske i framtiden, bara 2,7% sa att de inte hade något intresse av att någonsin äga en partial suit. Likaså angav 49,3% av pälsarna att de ännu inte hade en hel pälsdräkt, medan endast 3,5% angav att de inte hade något intresse av en. 11 Det är inte ovanligt att till exempel fursuits tar månader att bygga, och för.

köerna för populära pälsbyggare ska vara ett till två år långa. Det bör också noteras att fursuit byggare är något ovanliga i lurviga fandom, och i ganska hög efterfrågan. I våra studier 2017 och 2020 fann vi att endast 8,4–10,8 % av pälsarna ansåg sig vara pälsbyggare, även om vi i en studie 2018 fann att ungefär hälften av pälsarna sa att de har anpassat eller tillverkat åtminstone vissa delar av sin pälskostym själva. .

0 %.
20 %.
40 %.
60 %.
80 %.

Konvention online.

Vi kan också flytta vårt fokus bort från själva ägandet av fursuit för att istället fråga furries som äger en fursuit om i vilken utsträckning de faktiskt bär den. När allt kommer omkring kan en lurvig som äger en pälsdräkt men som aldrig har burit den betrakta sin pälsdräkt som mer av en samlingsdel, inte olikt hur ett Star Wars-fan väljer att inte bära sin stormtroopperrustning utan istället visa den i en fall. För att testa detta bad vi fursuiters i en onlinestudie 2019 att ange med vilken frekvens de fursuiter, både i senaste 12 månaderna och vid den tidpunkt i livet då de passade som bäst. Resultaten visas i figur 8.2.

Figur 8.2. Frekvens med vilken fursuit-ägare i en onlinestudie bar sin fursuit under det senaste året och vid den tidpunkt i livet då de hade på sig sin fursuit.

Resultaten avslöjar att de flesta pälsklädersägare för närvarande inte kläder lika mycket som de hade när de var som mest. I ett fynd som kan vara överraskande för dem som inte äger en fursuit, en typisk fursuit-ägare fursuits mindre än en gång i månaden, kanske väljer att göra det endast vid några konventioner eller lokala evenemang varje år. Även vid den tidpunkt i livet då fursuiters gjorde mest fursuiting, gjorde de det kanske en eller två gånger i månaden. Detta är långt ifrån populära representationer av furries som människor som älskar sina fursuits och bär dem runt huset eller vid varje tillfälle när de går ut i världen.

Det är också värt att notera att cirka 9,0% av fursuit-ägarna sa att de inte hade passat en enda gång under det senaste året, något som inte hindrade dem från att fortsätta identifiera sig som furries.

0 %.

10 %.

20 %.

30 %.

40 %.

50 %.

Aldrig mindre än.

En gång per.

Månad.

En gång per.

Månad.

2-3 gånger per månad.

En gång per.

Vecka.

2-3 gånger i veckan.

Dagligen.

Förra årets högsta punkt i livet.

Vilket för oss tillbaka, en sista gång, till vår ursprungliga poäng: i motsats till hur furry vanligtvis definieras i populärkulturen som en grupp som fokuserar på att bära fursuits, finns det få bevis för att fursuiting är en avgörande egenskap för vad det innebär att vara en lurviga. Faktum är att de flesta furries för närvarande inte äger en fursuit, även om de flesta tycker att idén att äga en en dag är tilltalande. Och även bland dem som äger en fursuit tenderar de att inte ta på fursuit oftare än vid en handfull sammankomster och kongresser under hela året. Detta är inte unikt för den lurviga fandomen, eftersom vi knappast skulle förvänta oss att anime-fans skulle cosplaya runt sitt hus eller på sin arbetsplats, och inte heller förväntar vi oss att ett typiskt sportfan målar sitt ansikte i lagets färger medan de tittar på matchen hemifrån. Dessa aktiviteter, även om de är iögonfallande och distinkta, är mycket sällsynta bland fans – furries eller på annat sätt – än vad som skildras i media. Denna övertygelse förbiser också det faktum att de flesta fans intressen visar sig på andra fascinerande sätt, ett ämne som vi diskuterar mer ingående i kapitel 5. Fursuiters motivation och övertygelser Vi har sett att

furries, som en grupp, definieras inte av bärandet av fursuits. Men vi kan knappast låtsas att fursuits inte är en fascinerande del av pälskulturen. Oavsett om du tänker på tiden och kostnaden för att skapa en fursuit eller den fysiska belastningen att bära en fursuit tar på kroppen 12, är det svårt att inte undra vad det är som tvingar någon att gå igenom alla de ansträngningarna när de bara kunde se en lurvig film, beundra furry konstverk, eller interagera på ett lurvigt forum som så många andra furries gör. Vi ställde den här frågan till fursuiters i en studie från 2016, och bad dem specifikt ange hur viktiga åtta olika motiveringar var när det gällde till deras intresse för fursuiting. 13 deltagare svarade på en 7-gradig skala (1 = inte alls viktigt, 7 = extremt viktigt). Var och en av de åtta motivationerna som studerades inkluderades baserat på våra observationer vid lurviga kongresser och på samtal vi hade med fursuiters. Resultaten visas i tabell 8.2. Resultaten visar att av motiven på listan var kreativa uttryck och att underhålla andra de två viktigaste motivationerna för.

12 På tal av erfarenhet kan jag intyga det faktum att båda har gjort flera 5k.

och 10k löpningar och lämpade sig för 3 timmar i sommarvärmen, det senare är mycket mer utmattande – även om båda kräver avsevärda mängder hydrering och återhämtning! 13 Lustigt nog har vi inte bett deltagarna att fylla i undersökningen i deras.

fursuit, några få modiga själar gjorde precis det, antingen genom att glida av en fursuit-tass, lyckas hålla en penna i sina stora, luddiga tassar, eller genom att diktera sina svar till en vän som läste frågorna för dem. Huruvida detta säger något om fursuiters beslutsamhet eller rena trots är ett ämne för framtida studier!

fursuiters, tätt följt av förmågan att uttrycka någon form av individualitet eller särart. I något mindre utsträckning motiverades fursuiters också av förmågan att visa en annan eller alternativ identitet och som ett sätt att få kontakt med fandomen. Bland de minst viktiga motiven var att utbilda andra (t.ex. om fandomen) eller att gömma sig från någon aspekt av ens vardagliga jag. Det fanns avsevärd variation i motivationerna hos individuella fursuiters, där ingen enskild motivation framträder som en tydlig och unikt hög motivator i förhållande till de andra. Likaså visade uppföljningsanalyser att de flesta fursuiters sa att flera av motivatorerna var ganska viktiga för dem, vilket ytterligare komplicerade bilden av motivation: inte bara skiljer sig motivationerna från person till person, utan även inom samma person finns det vanligtvis flera motiv. att fursuit. 14.

Tabell 8.2. Genomsnittligt betyg av betydelse på en skala 1-7 av åtta olika motivatorer för fursuiting, vilket indikeras av ett urval av konventionsgående fursuiters. Motivation Betydelse att uttrycka kreativitet 5.8 Att underhålla andra 5.8 Att uttrycka individualitet 5.6 Att visa en annan identitet 5.2 Att ansluta till fandomen 5.1 Att skapa en alternativ identitet 4.9 Att utbilda andra 4.1 Att dölja mitt vardagliga jag 3.7.

För att bättre förstå upplevelsen av fursuiting har vi frågat fursuiters genom åren om deras egna erfarenhet av fursuiting. Som ett enkelt exempel, i två konventionsbaserade studier från 2017-2018, bad vi fursuiters att ange i vilken utsträckning de instämde eller inte håller med om att de beter sig annorlunda i sin fursuit än de gör utanför fursuit. Som figur 8.3 illustrerar, höll fursuiters i stort sett med detta uttalande, att fursuiting tog fram beteenden som de sällan ägnade sig åt under sina dagliga liv. 15 För att se vilka slags beteenden vi pratar om, vi.

14 Vi inser också att listan över möjliga motiv är ofullständig. Istället det.

illustrerar hur det, även bland bara en delmängd av alla möjliga motiv att fursuit, finns avsevärd variation och ingen enskild motivation som driver alla fursuiters. 15 Jag får ofta frågan av mina elever och icke-pälsiga vänner om jag gör typiska, vardagliga.

dagaktiviteter som att slappa runt huset eller göra sysslor medan jag är i min fursuit.

ställde en uppföljningsfråga i 2018 års studie, som fann att fursuiters tenderar att engagera sig i beteenden som de skulle anse vara svåra eller till och med omöjliga att göra om de var utanför sin fursuit (se figur 8.4).

Figur 8.3. I vilken utsträckning fursuiters i två olika konventionsstudier är överens om att de betar sig annorlunda i fursuit än de gör i fursuit.

Naturligtvis väcker detta bara en ny fråga: vad kan du göra i en fursuit som du inte kan göra utan en fursuit? Med tanke på att fursuits vanligtvis är tunga, besvärliga och försämrar den finmotoriska kontrollen, är det svårt att föreställa sig någon fysisk aktivitet som blir lättare att göra i en fursuit! 16 Svaret ligger inte i de fysiska fördelarna som fursuit ger, utan snarare i de psykologiska eller sociala fördelar fursuit kan ge. För att illustrera, fursuiters från samma par studier var också mycket överens om att det var lättare för dem att träffas och interagera.

De blir ofta förvånade över att höra att mitt svar är "nej", och uppgifterna här verkar tyda på att jag är långt ifrån ensam om att säga det. Det skulle vara som att klä upp sig i din finaste tredelad kostym för att rensa ur rännorna eller titta på Netflix i soffan i din finaste balklänning – du skulle vara överklädd för tillfället! 16 Ett av de få exempel som kommer att tänka på är att skotta snö en kall vinter.

dag, åtminstone ett fåtal fursuiters har tagit bilder av sig själva när de gör just det, med överhettningsegenskaperna hos fursuiters som har visat sig vara en tillgång i minusgrader! Bortsett från denna specifika situation gör fursuits vanligtvis fysiska uppgifter mer utmanande. Detta är i själva verket premissen för fursuit-talangshower, där fursuiters häpnar publiken med sin förmåga att dansa, jonglera eller spela ett instrument tämligen bra medan de bär en fursuit!

0 %.
10 %.
20 %.
30 %.
40 %.
50 %.
60 %.
70 %.

2017 2018.

med nya människor medan de var i deras fursuit än det var utanför en fursuit (se figur 8.5). Med andra ord, fursuiting tillåter dem att övervinna ett psykologiskt hinder, oavsett om det är social ångest, känner sig socialt besvärlig eller oroar sig för att personen som de interagerar med kanske inte gillar något med dem. Med dessa barriärer sänkta, kan fursuiters mer självsäkert engagera sig i sociala interaktioner som de skulle annars anse vara svårt eller till och med omöjligt!

Figur 8.4. I vilken utsträckning fursuiters i en 2018 konventionsstudie är överens om att de, när de fursuiters, gör saker som normalt skulle vara svåra eller omöjliga utanför deras fursuit.

Figur 8.5. I vilken utsträckning fursuiters i två olika konventionsstudier är överens om att det är lättare att träffa och interagera med främlingar i en fursuit än det är att göra i en fursuit.

0 %.
5 %.
10 %.
15 %.
20 %.
25 %.
30 %.
35 %.

1.

Starkt.

Håller inte med.

2 3 4 5 6 7 Håller helt med.

0 %.
10 %.
20 %.
30 %.
40 %.
50 %.
60 %.
70 %.

1.

Starkt.

Håller inte med.

2 3 4 5 6 7 Håller helt med.

2017 - Möt 2018 - Möt 2018 - Interagera.

Ytterligare frågor från 2018 års studie förstärker dessa resultat. I en fråga var till exempel fursuiters mycket mer benägna att hålla med än att de inte håller med om att de kände sig mer accepterade av andra när de bar sin fursuit än när de inte var det (se figur 8.6).

Figur 8.6. I vilken utsträckning fursuiters i en konventionsstudie från 2018 är överens om att bärandet av en fursuit tillåter dem att bli mer accepterade av andra än när de är utan fursuit.

På frågan om vilka aspekter av dem själva som pälsar kände var mer accepterade när de var i fursuit, svarade de att en fursuit tillät dem att övervinna oönskade aspekter av sin personlighet och sin ålder. I mindre utsträckning upplevde vissa pälsar också att deras sexuella läggning var mer accepterad när de var i fursuit, även om det med ett medelpoäng på 4,3 på en 7-gradig skala var mindre tydligt fallet, och kanske

beror på pälsens sexuella läggning, till att börja med. 17 En liknande trend observerades när det gäller fursuiters och att känna sig accepterade när det gäller deras könsidentitet; som helhet varierade fursuiters i vilken utsträckning de kände att en fursuit hjälpte deras könsidentitet att bli bättre accepterad, med ett genomsnittligt betyg på 3,8, men detta poäng var mycket högre för transpersoner (5,8) än för cisgender fursuiters (3.2), vilket tyder på att det stigma som många transpersoner upplever kan.

17 På det här laget var det mer sannolikt att pälsar för homosexuella, lesbiska, bisexuella och asexuella.

att hålla med om att deras sexuella läggning var mer accepterad när de var i fursuit än var raka furries, med genomsnittliga poäng på 4,4 respektive 3,9. Stigmat som vanligtvis upplevs för att vara en del av en sexuell minoritet kan förbises eller övervinnas helt av att de bär fursuit, vilket kan dölja, distrahera eller helt enkelt sätta ett mer positivt, vänligt, luddigt ansikte åt deras sexuella identitet.

0 %.

5 %.

10 %.

15 %.

20 %.

25 %.

30 %.

35 %.

1.

Starkt.

Håller inte med.

2 3 4 5 6 7 Håller helt med.

bli övervunnen när de interagerar med andra människor genom att använda en fursuit vars könsidentitet speglar hur de vill bli sedda. På liknande sätt avslöjade de två studierna också att fursuiters i allmänhet är överens om att deras fursuits tillåter andra att se de "riktiga" dem, med genomsnittliga poäng för de två studierna som sträcker sig från 4,3-4,9. För att komplicera bilden var dock fursuiters något mer benägna att hålla med om att fursuiting gjorde det möjligt för andra att se en annan sida av sig själva, med genomsnittliga poäng från 5,2-5,5 över studier. Även om detta till en början verkar vara en motsägelse, finns det åtminstone två möjliga förklaringar. Den första är att fursuiters har en annan relation till jaget för olika fursuiters; för vissa representerar en fursuit deras mest autentiska jag, medan för andra är en fursuit ett försök att förkroppsliga något annat än deras vardagliga jag. En andra tolkning, dock en som är mer förenlig med bevis om fursonas mer allmänt (se kapitel 7), är att båda dessa saker kan vara sanna: en fursuit kan både representera vem någon för närvarande är och vem de strävar efter att bli. I den mån båda dessa är aspekter av någons sanna jag (Higgins, 1987), skulle det vara vettigt att en fursuiter kunde känna sig mer accepterad av någon som ser dem genom en karaktär som representerar en sammanslagning av vem de är och vem de strävar efter. bli. Även om våra rön ännu inte målar upp en fullständig bild av motiven som driver en del pälsar till fursuit, illustrerar de åtminstone hur komplex och mångfacetterad denna drift kan vara. Om inte annat ger det en

motpol till tron att furries tanklöst spenderar tusentals dollar på en fursuit som en tvångsmässig handling av fan-relaterade utgifter. Istället, furries fursuit av en kombination av skäl, allt från det uppenbara (t.ex. är det ett roligt och kreativt sätt att uttrycka sig) till det nyanserade och subtila (som ett sätt att göra sociala interaktioner lättare genom att minska social ångest). 18 Fursuiters kontra icke-fursuiting Furries Hittills har vi diskuterat förekomsten av Fursuiters och grävt lite i vad som gör

dem tickar. Men med tanke på att de flesta furries inte spenderar tusentals dollar på en fursuit, kanske du undrar - som många lekmän gör - om det är något annorlunda med fursuiters. Det är svårt att föreställa sig att det inte finns något sätt vi kan förutse vilka furries som skulle göra en sådan investering och vilka som inte skulle göra det. Eller, för att fråga det på ett annat sätt, finns det mätbara skillnader mellan de furries som äger och inte äger fursuiters och, i så fall, kan de ge oss ytterligare information om vad som tvingar fursuiters att göra vad de gör?

18 Vikten av fursuits som ett sätt att bryta ner barriärer för social interaktion är.

behandlas igen i samband med social ångest och neurodivergens i kapitel 23.

Den mest uppenbara första kandidaten för en skillnad mellan fursuiters och icke-fursuiting furries är hur lurviga de är. Det är trots allt osannolikt att någon med ett övergående intresse för furry skulle spendera hundratals timmar på att bygga en fursuit eller tusentals dollar på att beställa en. Som en analogi är det mycket mer sannolikt att en passionerad, högt identifierad sportfan skulle spendera tusentals dollar på säsongskort för att se alla sina hemmalags matcher än ett fan med bara ett övergående intresse skulle göra detsamma. Detta betyder förstås inte att alla högt identifierade fans nödvändigtvis kommer att ha en fursuit/säsongskort, och det betyder inte heller att de enda personer som kan kalla sig "riktiga fans" måste ha en fursuit/säsongskort. Men det verkar mer troligt att mycket identifierade fans kommer att känna sig tvungna att göra så dyra fläktrelaterade inköp. Det är precis vad data från våra studier har visat: i nästan alla studier där vi har testat det, har fursuiters fått betydligt högre poäng än icke-fursuiting furries på mått på fanship (hur starkt man identifierar sig som en

fan) och fandom (hur starkt någon identifierar sig med andra fans). 19,20 Våra studier ger konvergerande bevis också visat att fursuiters, jämfört med icke-fursuiting furries, har fursuiters också varit furryar längre, konsumerar mer furry media (även om de inte är mer benägna att bli nedsänkta i furry media) och går till mer lurviga konventioner. Fursuiters har också en betydligt högre medelinkomst än furry utan kläder: 42 192,17 USD mot 25 501,54 USD, ett föga överraskande fynd, med tanke på att en person med mer förbrukningsbar inkomst har bättre råd att ha råd med pälsrelaterat innehåll (t.ex. konst, filmer, böcker), resor och hotellkostnader i samband med lurviga konventioner, och att kunna köpa en fursuit. 21.

19 Se kapitel 6 för mer om fanship och fandom.

20 Vid sällsynta tillfällen, poängen för fursuiters och icke-fursuiters på mått på.

fanship och fandom har varit tillräckligt nära för att vi inte kan dra slutsatsen att de är signifikant olika, men vi har ännu inte hittat ett urval där icke-fursuiters får högre poäng än fursuiters på mått på fanship eller fandom.

21 Detta kommer in på intressanta frågor om kausalitet: är det så rikare pälsar.

har råd att göra fler furry-relaterade inköp vilket i sin tur gör att de identifierar sig starkare som furries, eller är det så att en person som är en mer högidentifierad furry med mer förbrukningsbar inkomst helt enkelt mer villig att spendera dem på fan-relaterat köp? Det finns inget sätt att särskilja någon av dessa möjligheter med de data vi för närvarande har, även om vi kommer att påpeka att de två förklaringarna utesluter inte varandra. Vi skulle kunna se en dubbelriktad länk där de två vägarna matas in i varandra i en positiv återkopplingsslinga: att vara mer lurvig = spendera mer på sitt lurviga intresse = bli mer lurvig.

I en liknande anda fann vår 2017 års studie av pälsar online att fursuiters fick högre poäng än icke-fursuiting furries på de fyra dimensionerna av en skala som kallas CAPE-skalan. Enkelt uttryckt, KAP

skalan mäter olika aspekter av ens fansintresse, inklusive deras engagemang för intresset (t.ex. mängden innehåll som ägs/visats, trivia känt), att se fansintresset som en tillgång (t.ex. att få påtagliga fördelar som vänner eller pengar från deras engagemang), upplever en känsla av närvaro i fansintresse (t.ex. att använda det för eskapism, en distraktion från den verkliga världen) och använda fansintresset för att uttrycka någon aspekt av sig själva (t.ex. som ett utlopp för kreativitet, en musa; Plante et al., 2021). Högre poäng över alla dessa dimensioner verkar tyda på att fursuiting furries i genomsnitt tenderar att vara "mer lurvig" än icke-fursuiting furries på ett holistiskt sätt, snarare än på någon enskild dimension, något som strider mot tanken att en fursuiter är helt enkelt en lurvig med mer förbrukningsbar inkomst. Vi kan också skjuta ner en annan missuppfattning med bevis från samma onlinestudie från 2017: fursuiters är inte mer sannolikt än icke-fursuiting furries att ha blivit furries på grund av ett intresse för pornografi med lurvigt tema. Vi kommer att undersöka ämnet porr som en motivation för lurvigt intresse i kapitel 19, men för tillfället kan vi säga att det finns få bevis som tyder på att fursuiters är "bara furries med en fursuit-fetisch." Detta är en punkt som strider mot hur fursuiters ibland porträtteras i populära media, som ofta fokuserar på fursuiters och framställer dem som människor med en målmedveten drivkraft sex i en fursuit. Till exempel, i tv-programmet 1000 Ways to Die, beskrivs furries som "människor som gillar att ta på sig djurkostymer och träffas för roliga saker som gruppsex" (McMahon et al., 2009). Med fursuiters som verkar identifiera sig starkare som furries, kan man undra om detta leder till en känsla av status eller elitism bland fursuiters. När allt kommer omkring, med fursuits som en av de mest igenkända delarna av furry fandomen, och med många furries som önskar att de kunde ha en fursuit - en punkt vi fastställde tidigare i det här kapitlet – det är möjligt att fursuiters kan bo i toppen av en hierarki i det lurviga fandomen. 22 Vår onlinestudie 2017.

22 Anekdotiskt sett verkar detta vara fallet. Vi har observerat, i.

samtal med furries på kongresser, att yngre, nyare furries ofta ser upp till fursuiters i samhället. Jag var faktiskt tvungen att skaffa en fursuit inte långt efter att jag gick med i fandomen för just detta anledning: Jag trodde att att få en fursuit skulle validera mig som en obestridd medlem av furry fandomen. Den här idén har fått ännu mer dragning under de senaste åren, med många fursuiters som uppnått kändisstatus i furry fandomen, har sina egna YouTube-kanaler och fans som följer. Jag minns att jag pratade.

hittade lite bevis som stöder denna punkt, där fursuiters betygsätter sig själva betydligt högre i fiktstatus i fandomen än icke-fursuiting-deltagare. Detta kan tyda på att fursuiters känner igen den eftertraktade plats de ofta har i den lurviga fandomen. Trots detta har efterföljande studier visat att fursuiters inte är mer benägna än icke-fursuiters att hålla nya fans (t.ex. se ner på dem, misslyckas med att se dem som "riktiga furries"), och de var inte heller mer benägna än icke-fursuiters att kalla sig "Popufur" - en tungan-in-cheek-term som används för att beskriva en välkänd, kändisliknande furry. 23 Fursuiters kontra icke-Fursuiting Furries: Fursonas Utöver att fråga om fursuiters identifierar sig som mer lurviga eller hålls i högre anseende av fandomen, kan vi också fråga om att ha en fursuiting är ett tecken på att känna sig mer kopplad till sin fursona. När allt kommer omkring, om vi antar att de flesta fursuiters är baserade på en persons fursona, och om en av funktionerna för en fursuit är att tillåta fursuiters att förkroppsliga sin fursona ute i den verkliga världen, så verkar det följa att fursuiters kan känna en större känsla av till deras fursonas. Data tyder på att så är fallet, ett fynd som vi har observerat i ett antal olika online- och konventionsbaserade studier. Allt annat lika identifierar fursuiters sig starkare med sina fursonas än icke-fursuiting furries. Naturligtvis betyder detta inte att fursuiters är de enda furries som identifierar sig starkt med sina fursonas, och det betyder inte heller att alla fursuiters nödvändigtvis skapar fursuits av sina fursonas eller identifierar sig starkt med sina fursonas. Man kan dock föreställa sig att en person som inte identifierade sig starkt med sin fursona kanske inte känner sig särskilt tvungen att spendera tusentals dollar för att beställa en fursuit av sin fursona eller en annan karaktär – även om detta kanske

inte vara fallet för alla fursuiters. Förutom att identifiera sig starkare som deras fursonas, är fursuiters också mer benägna än icke-fursuiters att säga att deras fursona representerar en idealiserad version av sig själva och var mindre benägna än icke-fursuiters att säga att de har ändrat sin fursona över tiden. Detta verkar förstärka tanken att fursuiters skapar fursuiters baserat på deras fursonas, delvis utifrån en önskan att vara som och uppleva världen som en idealiserad.

till en ny päls på ett konvent som hoppades få träffa pälssviten som fick dem att bli pälsiga och som inspirerade dem att göra en egen pälsdräkt! 23 För mer om gatekeeping och elitism i furry fandomen, se kapitel 12.

version av sig själva. 24 Med detta sagt visade en av våra studier 2017 att fursuiters inte förenar upplevelsen av att bära en fursuit med tanken på att vara ett djur: fursuiters är inte mer benägna än icke-fursuiting furries att känna sig mindre än 100 % mänskliga – även om de är mer benägna att säga att de skulle bli 0% människor om chansen någonsin dök upp. Detta fynd motverkar ännu en populär missuppfattning bland lekmän, att människor som fursuit tror att de är icke-mänskliga djur, en poäng som felaktigt gjordes i många nyhetsartiklar och till och med i tal av politiker som uttalar sig mot furries (t.ex. The Guardian, 2022). Andra studier kastar ytterligare ljus över fursuiters och deras fursonas. Till exempel fann en studie från 2016 av pälsar på konventionen att fursuiters tenderade att se deras fursonas som mer unika (t.ex. när det gäller arter och egenskaper) än icke-fursuiting furries, även om, enligt en studie från 2017, fursuiters skilde sig inte från icke-fursuiters när det gäller den specifika art de valde för sina fursonas. Men hur är det med fursuiters själva - finns det några mätbara skillnader mellan fursuiters och icke-fursuiters utöver deras intresse för fandomen eller hur de förhåller sig till deras fursonas? Kan vi peka på personlighets- eller demografiska skillnader för att avgöra vem som är mer benägen att bli en fursuiter? Talar till den förra

punkt, bevisen verkar tyda på ja. På ett mått av fem viktiga personlighetsdrag fann vår 2017 studie av furry online att fursuiters fick betydligt högre poäng än icke-fursuiters på tre personlighetsdrag i synnerhet: extraversion (att få energi av att vara runt andra människor), behaglighet (att komma överens med andra) och samvetsgrannhet (benägenhet att planera, tänka innan man agerar och vara uppmärksam på detaljer), men skilde sig inte åt med respekt till emotionell stabilitet och öppenhet för nya upplevelser (se figur 8.7). Med andra ord, fursuiters är i genomsnitt mer detaljorienterade, kommer bättre överens med människor och är mer benägna att söka upp och bli upphetsade av möjligheter att vara sociala – den senare punkten avser att fursuiters motiveras av en önskan. att ha roligt och förbättra sin interaktion med andra människor. Fursuiters verkar också skilja sig från icke-fursuiters demografiskt. Specifikt, enligt ett par onlinestudier, är fursuiters, i förhållande till nonfursuiters, betydligt mer benägna att vara kvinnor, mer benägna att vara transpersoner och mer benägna att vara hetero.

De är också betydligt fler.

24 Detta kan faktiskt åtminstone delvis förklara varför fursuits kan hjälpa till att underlätta socialt.

interaktion med andra: ger pälsar självförtroendet att interagera med andra genom att göra sitt bästa (suddigt) foten fram!

sannolikt för närvarande vara i ett förhållande än icke-fursuiters. Medan vi pratar om många av dessa punkter i andra kapitel i den här boken (t.ex. kapitel 13) är det värt att notera några punkter. För det första, det faktum att fursuiters är mer benägna att vara kvinnor överensstämmer med fynd från andra fandoms, inklusive anime fandom, som visar att cosplayers är mer benägna att vara kvinnor (Reysen et al., 2018). För det andra är kvinnliga och transpersoner också mer benägna att vara artister och innehållsskapare, vilket också kan underlätta ägande av fursuit (dvs att ha de färdigheter som behövs för att bygga en fursuit själv istället för att behöva betala för att beställa en). Slutligen, som vi diskuterar i kapitel 15, är transpersoner särskilt troliga

att i hög grad identifiera sig med deras fursonas, och, som vi har nämnt tidigare i det här kapitlet, är mer benägna att göra det säga att deras fursuit tillåter dem att känna att deras kön accepteras av andra, vilket båda kan förklara varför transpersoner kan känna sig särskilt tvungna att fursuit.

Figur 8.7. Fursuiters och icke-fursuiters genomsnittliga poäng på tre personlighetsdrag bedömda med en 1-5 skala. Skillnaderna mellan fursuiters och icke-fursuiters som visas är alla statistiskt signifikanta.

När vi avslutar det här kapitlet skulle vi vilja överväga en sista missuppfattning som ofta förekommer om fursuiters: att det måste vara något "fel" med dem. Fursuiting är ett ganska ovanligt beteende, åtminstone i den allmänna befolkningen av icke-pälsade. Som sådana, när de ser någon fursuiting, människor...

att vara amatörpsykologer – kan känna sig tvungna att "förklara" fursuiters beteende, göra det på ett extremt sätt för att redogöra för vad som ses som ett extremt beteende. Som sådan kan de vända sig till.

- 1.0.
- 1.5.
- 2.0.
- 2.5.
- 3.0.
- 3.5.
- 4.0.

Extraversion Agreeableness Medvetenhet.

Fursuiters Icke-fursuiters.

förklaringar som involverar psykologisk dysfunktion, vilket tyder på att en person som skulle spendera tusentals dollar på en fursuit måste ha dålig planerings- eller klarningsförmåga. Tvärtom fann vår studie 2020 av pälsar online att, även om de är särskilt passionerade för sitt intresse för päls, har fursuiters högre hälsosam, "harmonisk" passion än icke-fursuiting pälsar, men de skilde sig inte åt med avseende på "obsessiv" passion, den mer hänsynslösa typen av passion som förutsäger överskott eller dysfunktionalitet (Schellenberg et al., 2016). På samma sätt har fursuiters i allmänhet visat sig ha högre självkänsla och övergripande psykologiskt välbefinnande än icke-fursuiters genom en mängd studier, inte en liten del eftersom, som framkom i en 2017 studie av online furries, fursuiters är också mer sannolika än icke-fursuiters att både ha gett och fått hjälp från den lurviga fandomen. För fursuiters är furry fandomen särskilt sannolikt ett intresse med en social komponent i det, vilket ökar deras sannolikhet att bygga ett socialt stödnätverk. Sådana nätverk kan visa sig vara avgörande som en källa till motståndskraft och ett sätt att klara sig i svåra tider (Roberts et al., 2015). Faktum är att den enda skillnaden vi har kunnat hitta som kan antyda missanpassning hos fursuiters i förhållande till icke-fursuiters är en tendens för fursuiters att dricka mer än icke-fursuiters gör - alkoholhaltiga drycker, specifikt. Detta observerades i

en onlinestudie från 2017 där den genomsnittliga fursuiter drack 3,3 alkoholhaltiga drycker per vecka jämfört med den genomsnittliga icke-fursuiteren, som drack 2,2. Trots denna skillnad är nivåerna av drickande relativt låga för båda grupperna, och det finns få bevis som tyder på att detta dricksbeteende ofta görs för mycket eller orsakar någon form av problem på ett systematiskt sätt för fursuiters. 25 Slutsats Trots att den mest ikoniska och igenkännliga aspekten av furry fandom, utan tvekan den mest fascinerande delen av fursuiting är hur omärkligt det är. Kontextualiserad mot andra fansintressen (t.ex. cosplay, att bära sin favoritidrottares tröja), är fursuiting bara ytterligare ett sätt för ett fans intresse att visa sig – varken nödvändigt eller det mest populära sättet för furries att uttrycka sitt intresse, delvis för att det är oöverkomligt dyrt för många! Fursuiters har flera motiv, inte minst för skojs skull, som ett utlopp för sin kreativitet och som ett sätt att uttrycka sig. Det finns också.

25 Det säger sig självt att det är viktigt att hålla sig hydrerad när man klär sig!

Alkoholhaltiga drycker har motsatt effekt, och bör i allmänhet undvikas under fursuiting.

bevis på att att ha en fursuit kan underlätta social interaktion med andra, vilket gör att furries kan accepteras för vem de är, särskilt om de är HBTQ+ och kämpar med stigma i vardagen.

Även om fursuiting kan verka som ett dramatiskt, kategoriskt annorlunda sätt att engagera sig i sitt intresse

När det gäller lurvigt innehåll tyder bevis på att skillnaderna mellan fursuiting och non-fursuiting furries tenderar

att vara en fråga om grad snarare än en fråga om sort. Fursuiters identifierar sig i genomsnitt starkare både

som furry och med furry fandom och är mer involverade i fan-relaterade aktiviteter (t.ex. gå på kongresser,

konsumera media), men det betyder inte att någon utan fursuit inte kan vara lika passionerad över att vara

lurvig. Dessa skillnader kan, åtminstone delvis, bero på att fursuiters har en bättre ekonomisk situation och

har råd med en fursuit, även om det också finns bevis som tyder på att de kan vara motiverade av att de är

mycket identifierade med sin fursona. Fursuiters skiljer sig också något från icke-fursuiters demografiskt,

eftersom de är mer benägna att vara kvinnor, transpersoner och i ett förhållande än icke-fursuiters, även om detta är långt ifrån att säga att alla fursuiters är transpersoner eller att alla kvinnliga pälsar är fursuiters.

Slutligen, och kanske viktigast av allt, har vi sett hur lite data kan räcka långt för att skingra missuppfattningar om fursuiting specifikt och om furries i allmänhet. Studierna i detta kapitel har visat att furries inte definieras som personer som bär fursuits (och faktiskt att de flesta furries inte äger en fursuit). Fursuiters motiveras inte av

en önskan om sex i sina fursuits eller av ett fetischliknande intresse för furry content, och de tror inte heller

att de är icke-mänskliga djur när de tar på sig fursuiters. Fursuiters visar inga tecken på missanpassning, vilket

kanske är en av de största överraskningarna för icke-pälsiga lekmän, som kan finna sig själva att skylla

dysfunktion för det atypiska, men annars ofarliga beteendet hos fursuiting. När vi fortsätter vår

resan för att bättre förstå furries och furry fandomen, kommer det att visa sig användbart att hålla de

lärdor vi har lärt oss om fursuits i det här kapitlet färsk i minnet. Bara för att en aktivitet verkar konstig eller

ovanlig, betyder det inte att det är bevis på skum motivation eller dysfunktion. Ibland är en fursuit bara en fursuit.

Referenser Anthrocon 2010. (2023, 13 maj). I Wikifur. <https://en.wikifur.com/wiki/>

Anthrocon 2010 Anthrocon 2022. (2023, 13 maj). I Wikifur. <https://en.wikifur.com/wiki/Anthrocon>

2022.

Buffitt, K. (2014, 3 juli). Titta: Furries invaderar Pittsburgh. Globala nyheter. [https://](https://globalnews.ca/news/1430597/watch-furries-invade-pittsburgh/)

globalnews.ca/news/1430597/watch-furries-invade-pittsburgh/ Dickson, EJ (2022, 11 april).

"Vi förblöds": Furries kommer inte att rulla över för Etsy. Rolling Stone. [https://](https://www.rollingstone.com/culture/culture-news/furries-etsy-strike1335805/)

www.rollingstone.com/culture/culture-news/furries-etsy-strike1335805/ Higgins, ET (1987).

Självdiskrepans: En teori som relaterar till själv och affekt. Psychological Review, 94 (3), 319-340.

<https://doi.org/10.1037/0033-295X.94.3.319> Laychuk, R. (2020, 29 januari). Furry fandom: Westman furries

bryter barriärer och skapar leenden 1 glittrande drake åt gången. CBC News. [https://](https://www.cbc.ca/news/canada/manitoba/westman-furries-brandonmanitoba-1.5430922)

www.cbc.ca/news/canada/manitoba/westman-furries-brandonmanitoba-1.5430922 McMahon, T.

(Författare, regissör), Arnarson, HA (författare), & Miller, G. (författare). (2009). Döden över lätt: Em-björn-

assad. I originalproduktioner (producent), 1000 sätt att dö. New York: Spike. Petersen, KS (2022, 8 april).

Faktakontroll: Skoldistriktet i Wisconsin hävdar att det har ett "lurvig protokoll". USA idag.

[https://www.usatoday.com/story/news/factcheck/2022/04/08/fact-checkwisconsin-school-district-doesnt-](https://www.usatoday.com/story/news/factcheck/2022/04/08/fact-checkwisconsin-school-district-doesnt-have-furry-protocol/9500305002/)

[have-furry-protocol/9500305002/](https://www.usatoday.com/story/news/factcheck/2022/04/08/fact-checkwisconsin-school-district-doesnt-have-furry-protocol/9500305002/) Plante, CN, Reysen, S., Brooks, TR och Chadborn, D.

(2021). CAPE: En flerdimensionell modell av fansintresse. CAPE Model Research Team. Reysen, S., Plante,

CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2018). Cosplayers motivation att delta i animefandomen. The Phoenix

Papers, 4 (1), 29-40. <https://doi.org/10.17605/OSF.IO/UT4FB> Roberts, S.

E., Plante, CN, Gerbasi, KC, & Reysen, S. (2015). Den antrozoomorfa identiteten: Furry fandom

medlemmars kopplingar till icke-mänskliga djur. *Anthrozoös*, 28 (4), 533-548.
<https://doi.org/10.1080/08927936.2015.1069993> Schellenberg, BJI, Bailis, DS, & Mosewich, A. D. (2016). Du har passion, men har du självmedkänsla? Harmonisk passion, tvångsmässig passion och svar på passionsrelaterat misslyckande. *Personlighet och individuella skillnader*, 99 (5), 278-285. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2016.05.003> The Guardian. (2022, 29 mars). Republikanerna drar tillbaka falska påståenden att skolor placerar kattlådor för "lurvig" elever. The Guardian.
<https://www.theguardian.com/us-news/2022/mar/29/nebraska-lawmaker-litter-boxes-claim-debunked>.

Thomas, D. (2022, 2 februari). Furries leder kriget mot en borgmästare i Mississippis bokförbud. Vice. <https://www.vice.com/en/article/wxdpen/mississippi-furry-book-banning> Torbatian, A. (2020). Priser för baskläder. Tillhandahålls av Abigail Torbatian genom privat korrespondens. Walker, T. (2016, 27 september). Mördare och offer i Kaliforniens trippelmord var "pälisar". Oberoende. <https://www.independent.co.uk/news/world/americas/killers-and-victimsin-california-triplemurder-were-furries-a7333956.html>.

Kapitel 9.

Makin' Stuff, Takin' Stuff: Furry Content.
Stephen Reysen, Courtney "Nuka" Plante.

Enligt ett gammalt talesätt är de bästa sakerna i livet gratis. Huruvida detta är sant eller inte är ett ämne som vi kommer att överlåta till filosoferna eftersom, som fansforskare, mycket av det vi studerar definitivt inte är gratis. Fansens intressen involverar ofta konsumtion av fanrelaterat innehåll eller skapande av sådant innehåll av fans för att byta eller sälja till andra fans. Vi ser denna princip i praktiken i gruppen av fans som studeras mest av psykologer: sportfans. En stor del av psykologisk forskning har ägnats åt att förstå sportfansens konsumtionsvanor, oavsett om det handlar om att köpa biljetter till matcher eller köpa officiella varor (t.ex. tröjor) för att fira och visa sin lagtillhörighet. Metaanalyser som sammanställer resultaten från många studier har visat att ju starkare en person identifierar sig som ett fan av ett visst lag (dvs. fanship), desto mer sannolikt är det att de både köper licensierade varor (Kwon & Choi, 2018) och att delta i spel (Kim et al., 2019). Naturligtvis fann Kim och kollegor (2019) att andra faktorer förutsäger konsumtion utöver den utsträckning i vilken man identifierar sig som ett fan (t.ex. eskapism, engagemang för laget, kvaliteten på anläggningen där laget spelar och till och med den fysiska attraktionskraften av spelarna), och det är verkligen mer att vara en sportfantast än bara hur mycket man konsumerar fan-relaterade produkter och innehåll. Ändå är fanskonsumtion big business, med sport, film, musik, spel och andra mediefranchising som var och en representerar mångmiljardindustrier – och det är därför inte konstigt varför det finns så stor efterfrågan på forskning för bättre förståelse vad som driver fläkthörbrukningen och vad som gör fläkterna till så pålitliga konsumenter. Vårt arbete med furry fandom har inte varit fullt så fokuserat på konsumtion av fans, nämligen för att vi har strävat efter att förstå furry fandom från en mängd olika perspektiv (t.ex. identitetsbildning, välbefinnande, social interaktion). Icke desto mindre skulle vi vara försumliga om vi låtsades inte vara åtminstone något intresserade av furries spenderingsvanor och skapande av innehåll av fandomen för andra i fandomen, om så bara för att furries själva (t.ex. artister och andra innehållsskapare) har ofta ställt frågor till oss om detta ämne. 1 Faktum är att 2021 släppte vi en bok om fankulturer i.

1 Det är till exempel inte svårt att föreställa sig varför en lurvig artist kan ha ett egenintresse.

i att vilja veta om storleken på marknaden för pälsinnehåll, hur mycket pälsar vanligtvis spenderar på olika typer av pälsinnehåll och vad pälsar letar efter när det kommer till pälsprodukter.

allmänt – men som framträdande presenterade vårt arbete i det lurviga fandomen som bland annat utvecklade en typologi av fans och visade vilka typer av fans som var de ivrigaste konsumenterna av faninnehåll (Plante et al., 2021). 2 I det här kapitlet kommer vi att dyka in i en del av denna forskning för att bättre förstå både vad furries konsumerar (och hur mycket av det de konsumerar i förhållande till andra fangrupper) och vad som förutsäger deras fan-relaterade konsumtionsvanor. Först kommer vi att granska de olika fanaktiviteterna som furries ägnar sig åt – inklusive att konsumera fan-relaterade artefakter – för att se hur mycket speciella typer av konsumtion utgör huvuddelen av furries engagemang med deras intresse för media med antropomorfa karaktärer. Därefter ska vi titta på var furries letar efter innehåll och interaktion med andra furries i onlineutrymmen och hur detta är relaterat till deras kände koppling till furry fandomen – gör samma furries som går online för att se furry innehåll online för att interagera med andra furries, eller utövar de furry som en ensam aktivitet? Detta följs av en titt på vilka typer av pälsiga mediapälsar tenderar att föredra. Vi kommer sedan att observera utgiftsbeteenden och titta på lurvigt engagemang i form av faktiska dollar och cent, för dem som är nyfikna på lurvig fanship. Till sist kommer vi att vända på manuset och titta på furries inte bara som konsumenter av furry-tema, utan också som producenter av det.

Konsumera fanrelaterat material För att börja vår dyka in i fanrelaterad konsumtion ville vi först få en kort översikt över hur vanligt det var att furries engagerade sig i olika former av fanrelaterat innehåll. Istället för att titta på dessa data isolerat, körde vi en parallell studie i ett urval av anime-fans för jämförelse, vilket gjorde att vi kunde se vilka beteenden som var distinkta för furries och vilka som var typiska för jämförbara mediafokuserade fandoms. I det här paret av studier bad vi både furries och anime-fans att betygsätta frekvensen med vilken de engagerar sig i olika fan-relaterade beteenden (1 = aldrig till 7 = ofta). Som framgår av figur 9.1 var de vanligaste fanrelaterade aktiviteterna för pälsar att konsumera pälsiga media, både fangjorda och officiella. Medan dominansen av att konsumera fan-relaterat innehåll delades med anime-fans, skilde sig furries avsevärt från anime-fans genom att vara betydligt mer benägna att konsumera fan-made media. För furries var konsumtionen av fan-made media lika viktig, om inte viktigare än konsumtionen av officiella medier, medan det för anime-fans fanns en.

2 Bara för att vara tydlig har vi dock aldrig tjänat på vår forskning, och det har vi heller aldrig gjort.

betalats av ett företag eller en organisation för att samla in data om fans eller för marknadsundersökningar.

betydande preferens för officiella medier framför fanproducerade medier. 3 Som en potentiell följd av detta, när det kommer till inköp och insamling av fan-relaterade varor, samlar furries oftare fan-gjort innehåll, medan anime-fans är mer benägna att samla officiellt innehåll.

I motsats till den frekvens med vilken furries konsumerar fan-relaterad media, involverar den mest sällsynta av aktiviteterna att delta i personliga evenemang (kongresser, lokala möten), något som var fallet för både furries och anime-fans. Detta beror troligen på att fans är fria att konsumera faninnehåll när de vill (t.ex. streamingtjänster, konstdistributionswebbplatser), men är begränsade i när de kan delta i verkliga möten till en handfull evenemang i sin region. Till exempel kan det bara finnas en enstaka anime eller lurvig konvent på ett år inom köravstånd från en viss fan – om det ens finns en på

allt – medan lokala sammankomster och möten kan vara begränsade till sammankomster en gång i veckan eller en gång i månaden. Trots det, medan furries och anime-fans verkar delta i kongresser med ungefär samma frekvens, är det betydligt mer sannolikt att furries kommer att ta sig till någon form av lokal träff. 4.

3 Detta kan bero på det faktum att stora studior och företag producerar anime.

innehåll specifikt för att konsumeras av anime-fans, vilket innebär att det sannolikt finns en större marknad specifikt för anime-innehåll. Däremot är det väldigt få stora företag som producerar innehåll som är specifikt riktat mot den lurviga fandomen. Disney är till exempel en källa till betydande inspiration för många furries, men definierar sig inte som en producent av furry content. Som ett resultat kan det bli en större efterfrågan på inofficiella,

fan-gjort innehåll skräddarsytt för den lurviga fandomen som ett sätt att fylla tomrummet efter bristen på officiella producenter av lurvigt innehåll. 4 En möjlig förklaring till detta är att, som diskuterats i kapitel 13, furries tenderar att göra det.

vara några år äldre än anime-fans i genomsnitt. Som sådan kan det vara lättare för dem att ta sig ut till lokala evenemang (t.ex. att ha en bil, ha självständighet att åka ut till ett evenemang) – även om detta inte är en perfekt förklaring: Det tar inte hänsyn till faktum att de två grupperna ändå är lika benägna att göra det göra det till ett konvent. En alternativ förklaring kan vara att det helt enkelt finns fler småskaliga lokala furry meet-ups än anime meet-ups, även om denna förklaring inte heller är utan sina nackdelar: The furry fandom är mycket mindre än anime fandom, och så skulle man kunna anta att, om något, det borde finnas fler anime-träffar än lurviga möten i en given lokal. Trots att de är det mindre fandomen kan det helt enkelt vara mer sannolikt att furries än anime-fans håller lokala träffar – till exempel tycker de att det är mer tilltalande att samvisa innehåll än anime-fans, som kanske föredrar att konsumera anime på egen hand.

Figur 9.1. Medelvärden för hur ofta furries och anime deltar i olika fanrelaterade aktiviteter (7-gradig skala). * p 3.0.CO;2-N
Barry, JD (2010). Rött för fara? Effekterna av rött hår i kirurgisk praktik. *BMJ: British Medical Journal*, 341 (7786), 1304-1305. <https://doi.org/10.1136/bmj.c6931> Bem, SL (1981). Genusschemateori: En kognitiv redogörelse för sextypning. *Psychological Review*, 88 (4), 354-364. <https://doi.org/10.1037/0033-295X.88.4.354> Fausto-Sterling, A. (2000). Könbestämning av kroppen: Genuspolitik och konstruktion av sexualitet. *Grundläggande böcker*.
Glick, P., & Fiske, ST (1996). Den ambivalenta sexisminventeringen: Differentiering av fientlig och välvillig sexism. *Journal of Personality and Social Psychology*, 70 (3), 491-512. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.70.3.491>.

Gross, S. (1999). Intersexualitet och skriften. *Teologi och sexualitet*, 1999 (11), 65-74. <https://doi.org/10.1177/135583589900601105> Hoffman, RM, & Borders, LD (2001). Tjugofem år efter Bem Sex-Role Inventory: En omvärdering och nya frågor angående klassificeringsvariabilitet. *Mätning och utvärdering i rådgivning och utveckling*, 34 (1), 39-55. <https://doi.org/10.1080/07481756.2001.12069021> Issenman, BK (1997). *Överlevnadssenaar: Det levande arvet från inuiternas kläder*. UBC Press. Kennedy, HC (1981). Karl Heinrich Ulrichs teori om "tredje könet". I SJ Licata & RP Peterson (red.), *Historiska perspektiv på homosexualitet* (s.

103-113). Haworth Press. Laqueur, T. (1990). *Att göra sex: Kropp och kön från grekerna till Freud*. Harvard University Press. Maglaty, J. (2011). När började tjejer bära rosa?: En specialrapport från Smithsonian Magazine. *Smithsonian Magazine*. <https://www.smithsonianmag.com/arts-culture/when-did-girls-startwearing-pink-1370097/> McConahay, JB (1986). Modern rasism, ambivalens och den moderna rasismskalan. I JF Dovidio & SL Gaertner (red.), *Prejudice, discrimination, and racism* (s. 91-125). Akademisk press. McConahay, JB, Hardee, BB, & Batts, V. (1980). Modern Racism Scale (MRS).. APA PsycTests. <https://doi.org/10.1037/t03873-000> McGuire, WJ, McGuire, CV, Child, P., & Fujioka, T. (1978). Framträdande etnicitet i den spontana självuppfattningen som en funktion av ens etniska särart i den sociala miljön. *Journal of Personality and Social Psychology*, 36

(5), 511-520. <https://doi.org/10.1037//0022-3514.36.5.511> Migetz, DZ (2004). *Omvärdering av skalan för modern rasism i modern tid..* University of Tennessee, Knoxville. Pickover, CA (2011). *Fysikboken: Från big bang till kvantuppståndelse, 250 milstolpar i fysikens historia*. Sterling Publishing. Steele, CM (1997). Ett hot i luften: Hur stereotyper formar intellektuell identitet och prestation. *American Psychologist*, 52 (6), 613-629. <https://doi.org/10.1037//0003-066x.52.6.613> Williams, WL (1992). *Anden och köttet: sexuell mångfald i amerikansk indiankultur*. Beacon Press.

Kapitel 16.

Sexuell läggning i Furry Fandom.

Frances HI Henry, Anna Renee Henry.

En av de vanligaste observationerna om det lurviga fandomen från dem som har tillbringat tid i det är dess öppenhet och mångfald när det gäller sexualitet och sexuell läggning. Detta kapitel kommer att anta ett liknande format som tidigare kapitel (t.ex. kapitel 14, kapitel 15) när det gäller att diskutera denna mångfald och inkludering. Liksom med föregående kapitel om genus, börjar vi med en kort översikt av akademiskt arbete med sexuell läggning, inklusive att inse att dessa begrepp är i konstant förändring. Därefter ska vi titta på statistiken när det kommer till förekomsten av olika sexuella läggningar i furry fandomen, följt av en djupdykning i några öppna svar från deltagarna om hur deras interaktioner med furry communityn har påverkats av (och påverkade) deras sexualitet. Slutligen kommer vi att överväga möjligheter för ytterligare forskning om sexuell läggning inom lurviga samhället. Sexuell läggning

—A Brief Primer Precis som vi såg med genus har social förståelse för sexuell mångfald och sexuell läggning genomgått betydande förändringar under det senaste århundradet. Erkännandet av sexuell mångfald som naturligt och normalt har blivit vanligt under de senaste 50 åren, åtminstone i väst. Internet har tillåtit medlemmar av sexuella minoriteter (som det asexuella samhället) att dela erfarenheter, hitta ord för att uttrycka sina känslor och önskningar och förespråka mer nyanserade och komplexa förståelser av sexuell mångfald. 1 Samtidigt är den moderna vetenskapliga konsensusen att beteenden av samma kön inte bara är naturliga utan vanligt bland både djur och mänskliga kulturer (Roughgarden, 2009). I det här avsnittet kommer vi kortfattat att gå igenom hur vi kom fram till denna punkt och ta en titt på mångfalden av sexualitet i både djurriket och genom mänsklighetens historia över kulturer. I århundraden fördömde homofobisk diskurs samkönad sexualitet som både bestialisk och onaturlig (McFarlane, 1997). Vissa, som Earl of Shaftesbury, såg sexuell aptit av samma kön som något unikt mänskligt (Henry, 2019). Djur, enligt hans uppfattning, drivs av "naturen", och skulle inte göra det.

1 Oavsett vad din farfar säger är sexuell mångfald inget nytt.

fenomen. Även om han kanske är mer medveten om olika sexuella läggningar nu än när han var barn, speglar detta den ökade medvetenheten och toleransen för sexuell mångfald. Föga överraskande är det mycket lättare för människor att "komma ut" när de inte behöver frukta avslag, arrestering och institutionalisering (med lobotomi och chockterapi)!

bete sig på något sätt som inte ledde till reproduktion. För andra ansågs olagligt sexuellt beteende (särskilt homosexualitet, men också incest eller bestialitet) vara resultatet av brist på mänskligt förnuft och återhållsamhet. I motsats till sådana fördömanden av homosexualitet som onaturligt, har emellertid beteende av samma kön observerats hos trehundra ryggradsdjursarter, inklusive över hundra olika däggdjursarter och minst 94 fågelarter (Roughgarden, 2009). Vissa arter, som gäss, bildar samma kön parobligationer som kan vara mer än ett decennium. Bland svanar håller par han-hanar inte bara i många år utan föder ofta upp avkommor tillsammans. 2 I andra djursamhällen är samkönade kopplingar vanligt nog att det är det vanligaste beteendet, med man-kvinnliga kopplingar i minoritet. Bland trollhornsfår, till exempel, uppvaktar nästan alla hanar och parar sig med andra hanar. De som inte gör det märks som "femina" och anses avvika av forskare. Dessa samkönade par sker inte bara bland hanar heller: hos vissa arter (t.ex. kronhjortar och kobbar) är samkönade parning vanligare bland honor än bland hanar (Roughgarden, 2009). Till skillnad från manliga och kvinnliga par bildar honor av röda ekorrar parbindningar som inkluderar både sexuella och tillgivna beteenden och föder upp en enda kull tillsammans. Kort sagt, trots protesterna från de som fördömer samkönad sexualitet som onaturlig eller unikt mänsklig, tyder gott om bevis från djurriket på något annat. Ett annat vanligt argument i homofobisk diskurs är det logiska felet att vädja till extremer: homosexualitet

kan inte tolereras eftersom, om det var det, alla skulle ta del av det, eliminera heterosexuella kopplingar och döma mänskligheten till utrotning. Detta är naturligtvis löjligt. 3 Homosexuella kopplingar bland primater har studerats omfattande sedan 1970-talet och har fått vissa forskare att ifrågasätta antagandet att allt sexuellt beteende är knutet till evolution och arters förökning (Roughgarden, 2009). Studier bland japanska makaker och tamfår, till exempel, har visat att homosexuella kopplingar inte är resultatet av en brist på heterosexuella alternativ.

2 Intressant nog är svanpar av hane och hane mycket mer framgångsrika i föräldraskap än.

han-hon-par: 80 procent av dessa par lyckas flyga sina ungar, jämfört med endast 30 procent för han-hon-par! Även om dessa par utgör en minoritet av par, utgör de ändå en betydande minoritet: 15 % av gässen och 18 % av svanarna. 3 För det första talar det mycket starkt om kvaliteten på samkönade kopplingar.

eller om den dystra kvaliteten på heterosexuell koppling för att antyda att alla skulle överge heterosexuell koppling om de fick chansen att delta i samkönade kopplingar!

Så, vilket syfte tjänar sexuellt beteende av samma kön, om inte för reproduktion? 4 Det är en ofta debatterad fråga (Roughgarden, 2009). Ur ett evolutionärt perspektiv avvecklas olämpligt beteende (t.ex. att slösa bort tid och resurser) genom evolutionen på grund av konkurrens med konkurrenter som är mer strömlinjeformade och effektiva. En följd av denna punkt är att om ett beteende hänger runt i ett evolutionärt sammanhang, måste det åtminstone inte vara missanpassat, utan kan också ge någon form av evolutionär fördel till den som deltar i beteendet eller till deras anhöriga. Denna möjlighet har fått evolutionära psykologer att spekulera i årtionden. Den neutralistiska positionen hävdar att homosexualitet existerar som en ofarlig, neutral biprodukt av utvecklingen av andra egenskaper. Enligt detta perspektiv tjänar homosexualitet inget evolutionärt syfte, men det hindrar inte heller evolutionen. Istället ses det som en biprodukt som härrör från den evolutionära utvecklingen av sexuell njutning: sexuell njutning utvecklades för att uppmuntra organismer att ha sex, och denna ökade önskan att ha sex ökade sannolikheten för att få avkomma och spridningen av en organisms gener. 5 I slutändan var fördelarna med att finna sex njutbart en nettovinst för artens fortplantning och hängde därför kvar, även om dess ospecificitet innebar att vissa människor skulle tycka att beteendet av samma kön var lika (eller mer) njutbart.

Ur detta perspektiv kom samkonat beteende med på resan, som en del av en annan anpassning som förbättrade överlevnadsförmågan för våra evolutionära förfäder. En annan position, det adaptionistiska perspektivet, hävdar att homosexualitet inte bara är en neutral liftare, utan kan i sig vara en fördelaktig anpassning. Enligt detta perspektiv behöver beteende inte förbättra reproduktionen specifikt för att förbättra artens anpassningsförmåga och framgång: fördelarna kan vara att förbättra sociala interaktioner och bygga samhällen, något som samkönade parningar kan göra. Samkonat beteende kan öka de sociala banden mellan icke-relaterade medlemmar i en grupp, förbättra resursdelningen, minska konflikter inom arter, hjälpa till med integrationen av nykomlingar och hjälpa till att bilda allianser och koalitioner. En del av anledningen till att par av parade svanar är så framgångsrika i föräldraskap är.

4 Som en snabb varning innan du går in i det här ämnet: det bör vara självklart att nej.

man måste motivera deras existens. Verkligheten är att asexuella människor och människor som ägnar sig åt samkönade beteenden existerar, oavsett hur de passar in i någon annans modeller eller teorier. Vi gör klokt i att ha detta i åtanke för att undvika att ogiltigförklara alla som inte uteslutande ägnar sig åt heterosexuella beteenden. 5 Med antagandet att organismer som tycker att sex är njutbart ägnar sig åt.

mer av det och har fler avkommor än organismer som inte tycker att sex är njutbart.

eftersom de använder sin samlade storlek och styrka för att få det bästa territoriet och oproportionerligt mer resurser. 6 Hittills har vi till stor del diskuterat sexuell läggning enbart i samband med sexuellt beteende. 7 Människor är emellertid en extremt komplex och sofistikerad art. Vårt beteende är oupplösligt sammanflätat med vår identitet och vår kultur, med dess skriftspråk, konst och artefakter, som alla ger ytterligare sammanhang för hur människor i det förflutna har förstått sexuell läggning och hur denna förståelse har format våra nuvarande åsikter och attityder. Mänskliga samhällen har alltid visat sexuell mångfald, även om arten av denna mångfald har varierat mycket mellan kulturer och över tid (Bullough, 1976). Men precis som det alltid har funnits människor som är romantiskt och sexuellt attraherade av det motsatta könet, så har det alltid funnits människor som attraherades av samma kön, till "båda" könen och ingen alls. Det som skiljer sig mellan samhällen och kulturer är hur dessa människor förstås och hur de förstår sig själva. Sociala institutioner som religion och familj, såväl som socialt konstruerade identiteter som klass och kön, spelar en stor roll i hur mänsklig sexuell mångfald

förstås och behandlas inom ett samhälle. Antropologen Stephen O. Murray (2000) undersökte hur olika mänskliga kulturer och samhällen över hela världen, både historiskt och i nutid, uppfattade homosexuella relationer. Han fann breda trender, inklusive relationer baserade på ålder (äldre/yngre), könsroller (maskulint/kvinnligt; butch/kvinnligt), status eller hierarki (mästare/tjänare, lärare/student) och mellan jämställda vuxna. Han funderar på hur, i olika kulturer, har sexuell läggning av samma kön uppfattats som ett tecken på gudomlighet, en övergångsrit, en viktig social ritual, en synd, ett brott och en onämbar handling. Traditionellt var berättelsen som formats av historiker (i väst) en av ökande förföljelse (Halperin, 2002). Enligt denna avhandling erkände tidigare samhällen (särskilt grekerna och romarna) homosexualitet och bisexualitet som naturligt, och faktiskt, till och med som ädelt eller berömvärt. Även den.

6 Adaptionistiska forskare påpekar också att sexuell mångfald ofta är ett tecken på en art.

med ett komplext och sofistikerat socialt system, och kan mycket väl spela en bidragande roll i utvecklingen av ett sådant system! 7 Det är informativt att särskilja sexuell läggning, vilket hänvisar till specifika sexuella handlingar.

en person ägnar sig åt, från sexuell läggning, vilket hänvisar till begär eller attraktion. Sexuellt beteende, även om det till stor del är korrelerat med sexuell läggning (allt annat lika, är det mer sannolikt att du ägnar dig åt sexuell läggning med människor som du attraheras av än människor som du inte attraheras av), men det är inte perfekt korrelerat med det.

Den tidiga kyrkan insåg att samkönade relationer baserade på kärlek och engagemang var välsignade. Men med början på högmedeltiden och ökande särskilt under upplysningstiden, fanns det ett certifierat försök att undertrycka och utrota alla diskussioner eller omnämnanden av sexuell mångfald. Många lagar och homofobiska konton avslöjar en samlad ansträngning för att bekämpa sexuell mångfald och etablera sex som inget annat än en nödvändighet för reproduktionsändamålet. Som ett resultat av kolonialism och religiös evangelisation spreds dessa repressiva lagar över hela världen, vilket framgår av det faktum att många av de länder vars lagar är mest fientliga mot queerfolk förfalskade sin lagkod från de i Europa. Trots förekomsten av denna berättelse, slängde sociologen/historikern Michel Foucault en nyckel i arbetet med den första volymen av hans History of Sexuality (Foucault, 1978, som citeras i Henry, 2019). Han hävdade att snarare än en historia av förtryck, är sexualitetens historia en berättelse om ökad medvetenhet och diskussion om sexualitet. Framväxten av gemenskaper och samhällen kring sexuell läggning på 1700-talet ledde till en ökande tendens för människor att se sitt beteende som en identitet (Henry, 2019). Enligt Foucault, 1800-talets vetenskapsmän och forskare, med sitt behov av att

märka och förstå allt, transformerad mänsklig sexualitet från en samling handlingar (lagliga och olagliga) som kan göras av vem som helst, till en identitet. Som ett resultat uppstod binära etiketter som "heterosexuell" och "homosexuell" i slutet av 1800-talet och ersatte de etiketter som människor tidigare använt för att beskriva beteende. Naturligtvis överger inte samhällen helt gamla fördomar baserade på nya modeller eller information (Bullough, 1976). Mycket av det gamla språket om synd och brott som förknippades med sexuell mångfald under medeltiden och den tidigmoderna perioden var då kopplat, inte längre till handlingen, utan till kategorin av den person som ansågs vara särskilt kapabel till dem: den homosexuella. De viktorianska och tidiga 1900-talsforskarna som försökte förstå och "hjälpa" homosexuella förvärrade bara stereotyperna. De populariserade föreställningen om sexualitet som en psykologisk drift snarare än ett moraliskt val, vilket ledde till att många samhällen tog bort dödsstraffet för homosexuellt beteende (samtycke) och ersatte det med institutionalisering. Men eftersom tidiga vetenskapsmän drog sina slutsatser från att studera de som kom till dem för att bli "botade" från sin homosexualitet eller genom att intervjua brottslingar i fängelser, förstärktes homofoba stereotyper och inbakade i nya lagar, samtidigt som tanken förstärktes att det bara fanns två alternativ för sexuell läggning: heterosexuell (ses som "normal") och homosexuell (som var avvikande).

En av de viktigaste forskarna för att revolutionera begreppet sexuell läggning var Alfred Kinsey. Han trodde starkt att sexualitet var ett spektrum, inte ett binärt, och han och hans kollegor visade detta i en serie banbrytande studier av mänskligt sexuellt beteende (1948, 1953). De intervjuade tiotusentals män och kvinnor från puberteten till hög ålder om deras sexuella beteende och psykosexuella reaktioner. Baserat på redogörelserna för deras sexuella historia placerade Kinsey dem sedan på en skala, där 0 representerade helt heterosexuella och 6 representerade helt homosexuella. Han hade ytterligare en kategori, X, av människor som upplevde "inga socio-sexuella kontakter eller reaktioner" (Kinsey et al., 1948/1998, sid. 656). Tyvärr visade Kinseys arbete fortfarande en tendens att blanda ihop sexuellt beteende med sexuell läggning (Bullough, 1976), men det var ändå modellen som användes för mycket av stipendiet om sexuell läggning på 50-, 60- och 70-talen. Att vara baserad på beteende och inte attraktion, men det mätte inte sexuell läggning som vi förstår det idag. I stället, enligt Kinseys system, skulle en man som lockades till kvinnor som uteslutande hade sex med män, antingen av ekonomiska (prostitution) eller situationella skäl (samkönade skolor, fängelse), fortfarande klassas som en Kinsey 6 (helt homosexuell). Omvänt skulle en djupt innesluten homosexuell man som bara hade sex med sin fru klassas som en Kinsey 0 (helt heterosexuell). Trots dessa brister gick Kinseys arbete långt för att bekämpa den homofobiska diskursen om homosexualitet (Halperin, 2002). Genom att intervjua friska, vanliga amerikaner utmanade Kinseys studier förslaget att homosexualitet var rovdjur, onaturligt och förknippat med psykisk ohälsa och förtvivlan. Sedan 1970-talet har sexualitetens historia blivit en etablerad deldisciplin inom historia och närliggande discipliner. När HBT-rörelsen började få bred acceptans och juridiskt skydd, blev disciplinen mer akademiskt etablerad och kunde skilja forskning från samhällets politiska behov.

Detta, i kombination med en liknande rörelse inom samhällsvetenskapen mer allmänt under 1990-talet, fokuserade på hur identitet (kön, ras, ålder, sexuell läggning) är socialt konstruerad. Snarare än att vara en oföränderlig universal, insåg detta nya fokus att social mening och förståelse är varierande. Detta ledde till mycket mer mångfald i forskningsämnen, inklusive erkännandet av att heterosexualitet i sig är socialt konstruerad och förstärkt (Blank, 2012). Precis som begreppet homosexualitet som identitet föddes på 1800-talet, så etablerades också begreppet heterosexualitet som den "norm" mot vilken sexuell mångfald mättes. Medan mycket av forskningen.

fortsatte att fokusera på heterosexualitet och homosexualitet (utvidgades till att omfatta kvinnlig homosexualitet), började också bisexualitet övervägas, snarare än att bara klumpas in i homosexualitetens historia. Det ökade antalet rättigheter och upprättandet av ett allmänt erkännande av sexuell mångfald hade dock en annan effekt. Med tanke på utrymmet och friheten att utforska och

uttrycka sig har queerpersoner kraftigt utökat sin förståelse för sexuell läggning. Detta ökade känsla av gemenskap och anslutning möjliggjorde mer specifika och exakta etiketter och beskrivningar. Internet gjorde det möjligt för små populationer att ansluta till varandra och organisera sig, vilket katalyserade denna process. I resten av detta avsnitt kommer vi att utforska några av de nya sexuella läggningarna som uppstår från detta arbete för att få en bättre förståelse för hur begreppet sexuell läggning förstås idag. Vi har redan övervägt det tidiga inrättandet av kategorier för heterosexuella och homosexuella (både män (homosexuella) och kvinnor (lesbiska)). Vi såg också hur Kinseys forskning föreslog sexualitet som ett spektrum snarare än ett binärt. Faktum är att Kinsey och hans kollegor inte bara argumenterade för förekomsten av bisexualitet utan att det var den vanligaste sexuella läggningen. En annan förändring som påverkade etableringen av nya sexuella läggningar var en frikoppling av sexuell attraktion från sexuellt beteende (Bogaert, 2012). 1980 hävdade Michael Storms att sexuell attraktion var ett mycket mer tillförlitligt mått än sexuellt beteende. Han argumenterade för en modell som ignorerade beteendet helt och hållet och argumenterade istället för två 7-gradiga skalor. Den första mätte homoeroticism (sexuell attraktion till personer av samma kön) på en skala från låg (1) till måttlig (4) till hög (7). Den andra mätte heteroeroticism (sexuell attraktion till det motsatta könet), återigen från låg till hög. Hans system kunde alltså förklara homosexualitet (högt på första skalan, lågt på andra), heterosexualitet (lågt på första skalan, högt på andra), bisexualitet (högt på båda skalorna) och asexualitet (lågt på båda skalorna). Problemet med dessa kategorier var det underliggande antagandet att det bara fanns två kön och att kön och kön var utbytbara begrepp. När transpersoners rörelse började få fart på 1990- och 2000-talen började en del personer som identifierade sig som bisexuella påpeka begränsningar som var inneboende i etiketten.

De argumenterade för en ny term, en som erkände könsfluiditet, och föreslog namnet pansexual, vilket antydde att prefixet pan- (som betyder alla) var att föredra framför det mer begränsade bi- (som betyder båda).

Konflikten var intensiv och bitter: pansexuella anklagade bisexuella för att vara transfoba, medan många bisexuella klagade över att pansexuella var onödigt splittrade. De hävdade att de inte var transfoba, och det.

bisexuell kan innefatta sexuell attraktion till transpersoner. Även om denna konflikt mellan de två grupperna inte helt har försvunnit, kringgår många människor helt enkelt problemet genom att använda de två etiketterna omväxlande.

En av författarna till detta kapitel identifierar sig som pan (föredrar den mer inkluderande termen) men kommer att använda bi som en etikett i situationer och platser där hon förväntar sig att den första termen inte kommer att kännas igen och vill undvika att behöva förklara och motivera sina etiketter. Frågan om könsfluiditet har också krävt skapandet av nya etiketter för sexuell läggning. Den nuvarande konstruktionen av homosexuella och heterosexuella förutsätter en cisgenderindivid.

Men vad händer om individen är trans eller könsflytande? På senare år, andra termer har dykt upp för att beskriva målen för sexuell attraktion för någon som identifierar sig som trans eller könsfluid. Till exempel skulle en könsflytande person som attraheras av män varken vara gay eller hetero. Istället har termer som androsexuell (eller gynosexuell) föreslagits för att kommunicera en önskan om män eller kvinnor av individer med olika kön. I början av 2000-talet startade en amerikan vid namn David Jay en webbplats som heter Asexual Visibility and Education Network (AVEN). Asexuella upplever sexuell attraktion eller sin sexualitet på ett spektrum som sträcker sig från lite till inget intresse för sexuell aktivitet eller sexuella relationer. Detta är inte en fysisk eller hormonell begränsning, utan en baserad på bristande attraktion snarare än på deras sexuella beteende. Många asexuella onanerar fortfarande och kan till och med välja att ägna sig åt sex som en aktivitet. 8 Eftersom David visste hur omvälvande det var att hitta en etikett som beskrev upplevelsen av att inte attraheras sexuellt av någon, hoppades David kunna dela termen och hjälpa andra som han som letade efter en gemenskap. Genom diskussioner i denna gemenskap och andra liknande den, påpekade många asexuella hur viktigt det är att identifiera och kategorisera olika typer av attraktion. Romantisk och sexuell attraktion hade alltid antagits vara en del av samma känsla, romantisk kärlek. Men det faktum att romantisk kärlek måste särskiljas från kärlek till ens vänner och familj baserat på dess inkluderande av sexuell attraktion lyfter fram problemet med att begreppsliggöra romantisk och sexuell attraktion som två aspekter av romantisk kärlek. Asexuella, som ofta inte vill ha sex,

blir fortfarande ofta kära, med att deras romantiska lust (exklusive sex) känns annorlunda än de känslor de har för vänner eller familj. Detta fortsätter att vara ett av de element som allosexuella (personer som upplever sexuell attraktion, motsatsen till asexuell) har svårast med.

8 Det finns många andra anledningar än sexuell attraktion att ägna sig åt sex, t.ex.

uppleva närhet och intimitet med någon eller att utforska en fetisch.

förstå. Med tanke på den utbredda önskan om tillfälligt eller anonymt sex eller efter avtal om "vänner med förmåner", är det förvånande att människor ska kämpa med tanken att sexuell attraktion och romantisk attraktion är distinkta begrepp: om det kan finnas sexuell attraktion utan romantisk lust, så kan det finnas vara romantisk lust utan sexuell attraktion. Förekomsten av romantisk attraktion som en distinkt dimension möjliggör begreppet romantisk orientering. Liksom med sexuell läggning är romantisk läggning ett spektrum: homoromantiker vill ha romantiska relationer med människor av samma

genus, heteroromantics med motsatt kön, bi/panromantics med varierande kön och aromantics vill inte ha några romantiska relationer. Det är viktigt att inse att människor av alla sexuella läggningar också har en romantisk läggning, och ens romantiska läggning behöver inte överensstämja med sin sexuella läggning. Detta hjälper till att förklara upplevelsen av vissa homosexuella män som ändå blir kära i sina fruar eller heterosexuella kvinnor som har intensiva, romantiska relationer med andra kvinnor. Det kan hjälpa människor som önskar tillfälligt sex men inte har någon önskan om romantiska relationer att förstå sig själva som existerande inom ett känt spektrum snarare än att känna sig avvikande, omoralisk eller kränkande. Naturligtvis, när medvetenheten om asexualitet blev mer utbredd, kände vissa medlemmar av samhället att termen asexuell inte helt beskrev deras upplevelse – de behövde en term för någon som bara ibland upplever sexuell attraktion, eller som bara gör det i specifika sammanhang och situationer. Medan flera termer föreslogs, bestämde sig samhället så småningom på grå asexuell för den första gruppen och demisexuell för den andra. Demisexuella tenderar att uppleva sexuell attraktion med människor de redan känner och har en relation med. Upplever sexuell attraktion till främlingar

eller tillfälliga bekanta är en sällsynt händelse för dem. Som en del av asexualitetsspektrumet, demisexuella och grå asexuella inkluderar vanligtvis både sin romantiska och sexuella läggning som en del av sin identitet. Vissa (särskilt äldre) medlemmar i samhället tycker att spridningen av dessa nya identiteter är överväldigande. Precis som vissa medlemmar av den tidiga bisexuella gemenskapen gjorde när de konfronterades med pansexuells identitet, finns det en känsla av att detta är onödigt och splittrande. Etiketter är dock inte bara användbar för att skapa gemenskap men kan hjälpa till att ge en känsla av normalitet och trygghet. Många yngre medlemmar som identifierar sig på asexualitetsspektrumet fortsätter att söka efter ord för att beskriva deras.

erfarenhet av sexuell attraktion, inklusive att beskriva situationer där de uppstår, eller dess specifika egenskaper och egenskaper. 9 Eftersom internet tillåter individer att få kontakt med andra och dela sina olika erfarenheter och känslor, blir de psyko-sexuella kategorier som skapas av psykologer alltmer ersatta av de kategorier som människor skapar för sig själva. Detta möjliggör mer nyanserade och flexibla termer som anpassar sig till nya förståelser och möjliggör större precision. Resultatet är en spridning av identiteter, roller och förväntningar lika komplexa som mänskligt sexuellt beteende, sexuell och romantisk läggning och mänsklig kultur i sig. Komposition—sexuell läggning Det lurviga samhället har ryktet om sig att vara en exceptionellt välkomnande plats, där att vara queer är normen och där hetero människor är en minoritet. Detta intryck uppstod inte i ett vakuum, verkar det som, eftersom vår forskning stöder denna karaktärisering. I undersökning efter undersökning utgör personer som identifierar sig som något annat än raka den stora majoriteten av det lurviga samhället. I våra tre mest aktuella studier från 2021 och 2022 tillfrågades furries om sin sexuella läggning, vilket angav vilken av flera etiketter från en lista som bäst beskrev dem. Vi vill inkludera så många typer av sexuella läggningar som möjligt

inkluderade många vanliga etiketter (lesbisk/gay/homosexuell, hetero/heterosexuell, bisexuell, pansexuell, asexuell och demisexuell). För dem som fortfarande utforskade sin sexuella läggning, eller som ansåg att dessa vanliga kategorier inte exakt återspeglade dem, inkluderade vi också "Jag vet inte" och "något annat" som alternativ. De som valde "något annat" uppmanades att inkludera sina föredragna etiketter som ytterligare svar. Resultaten från denna undersökning visar på en enorm mångfald i sexuell läggning. Över en fjärdedel av pälarna identifierades som lesbisk/homosexuell/homosexuell (25,2%), jämfört med endast 10 % av de tillfrågade som identifierade sig som hetero/heterosexuella. Nästan en fjärdedel av pälarna identifierades som bisexuella (22,4 %), och ytterligare 13,2 % identifierades som pansexuella. Till skillnad från den allmänna befolkningen, där att vara hetero vanligtvis är en betydande majoritet, utgör hetero deltagare bara 10 % av urvalet. Asexuella och demisexuella var, i jämförelse, mycket vanligare i det päliska samhället än i den bredare befolkningen, och utgjorde 7,9 % respektive 4,8 % av pälarna. Tyvärr, eftersom kategorierna bara tillät respondenterna att välja ett enda alternativ, tvingades många av våra respondenter använda "något".

9 Exempel på sådana ord inkluderar etiketter som sapiosexual (sexuell attraktion.

mot smarta människor), eller egosexual (människor som upplever en fränkoppling mellan sig själv och föremålet för sexuell attraktion).

annans kategori eller använde öppna frågor senare i undersökningen för att uttrycka flytbarheten i deras sexuella läggning. Flera respondenter använde bisexuella och pansexuella omväxlande, och identifierades därför som båda. Förekomsten av romantiska inriktningar komplicerade frågan ytterligare. Till exempel valde en av de tillfrågade "straight", men i sina öppna svar klargjorde de att de var asexuella med en hetero-romantisk läggning. Andra som valde "asexuella" identifierade sig senare som bi/pan, lesbisk eller gay. Ytterligare andra valde "något annat" och använde de öppna svaren för att klargöra hur de identifierade sig som flera sexuella läggningar. Som ett resultat, trots att det visar den lurviga fandomen att vara en otroligt mångfaldig plats med avseende på sexuell läggning, underskattar den samlade informationen sannolikt hela graden av denna mångfald. Frågan i sig kommer att behöva omformas för framtida studier, inklusive utformad för att göra det möjligt för människor att identifiera sig med en mängd olika etiketter och att känna igen den smidiga sexuella läggningen. 10 Lyckligtvis ger de öppna svaren, analyserade nedan, ytterligare sammanhang och bevis på större mångfald än vad som fångas upp i den samlade informationen. Skillnader i tankar om sexuell läggning Liksom i tidigare kapitel är detta avsnitt en djupdykning i de öppna svaren från pälarna som samlats in i våra 2021-2022-studier. Även om vi inte ställde furries en öppen fråga specifikt om deras sexuella läggning, diskuterade många deltagare sin sexuella läggning samtidigt som de svarade på två breda frågor: (1) hur fungerar deras "etiketter" (vänster medvetet vaga för att möjliggöra största möjliga spektrum av svar) påverkar deras upplevelse av det lurviga fandomen, och (2) deras upplevelse av acceptans eller marginalisering i fandomen i ljuset av dessa identiteter.

Även om inte alla svar var relaterade till sexuell läggning (många involverade ras eller kön), avslöjade de som involverade sexualitet intressanta detaljer om hur sexuell läggning formar och påverkar furries upplevelse i fandomen. Många avslöjade också hur fandom format deras förståelse av, och förhållande till, deras sexualitet. Följande underavsnitt identifierar några av de vanligaste teman som kommer fram från dessa svar. Så mycket som möjligt kommer dessa att beskrivas med hjälp av deltagarnas egna ord och fraser.

10 Som vi nämnde i föregående kapitel om kön och genus, bör vi aldrig förvänta oss.

att utforma ett perfekt mått på dessa komplexa och dynamiska koncept, utan snarare sträva efter att ständigt förbättra våra enkätfrågor mot det ouppnåeliga målet med en perfekt fråga.

Fursona och sexuell läggning som aspekter av identitet Som vi såg i kapitel 7 skapar de flesta furries en fursona som en del av sitt engagemang i furry fandomen. Många genomsyrar sina fursonas med inslag av sin egen identitet och, som vi såg i kapitel 15, använder vissa (främst cis-kvinnor och transpälisar) sina fursonas för att utforska andra identiteter. Öppna svar om etiketter som påverkar furries erfarenheter i fandomen avslöjade en liknande spänning mellan de som ser sin fursona som en reflektion av sig själva och de som ser det som ett sätt att utforska (eller till och med ignorera) andra aspekter av sin identitet. När det gäller raka pälsar uttryckte de flesta inte ett samband mellan sin sexuella läggning och sin fursona. Faktum är att bara en rak lurvig nämnde uttryckligen förhållandet mellan deras sexuella läggning och deras fursonas.

"Jag går inte på många märken där jag kommer ifrån. Så det här kanske inte påverkar mig så mycket vad jag än gör. När det gäller orienteringen av mina karaktärer, vissa manliga och även kvinnliga, men de är alla raka."

Som vi utforskade i kapitel 14, tänker människor vars identitet anses vara normativ ofta lite om den aspekten av sig själva förrän den kommer att tänkas direkt: Vita människor tänker sällan på sin ras, medan cis-män sällan lägger tid på att tänka på genusfrågor. Och även om hetero människor är en minoritet inom ramen för det lurviga fandomen, är de utan tvekan vana vid att vara i majoritet i bredare kultur. Som sådan är det möjligt att de har liten anledning att tänka på den sexuella läggningen av deras fursona, och kan helt enkelt ta det som givet att deras fursona skulle vara rak, som dem, som standard. 11 I motsats till raka pälsar, var LGBQA-pälisar mycket mer benägna att nämna sin fursona när de diskuterade sin sexuella läggning. Flera breda trender framkom i dessa diskussioner. Till exempel angav många att deras fursona var en förlängning av dem själva, en som delade många av deras identitetsaspekter, inklusive deras sexuella läggning.

"Eftersom min fursona verkligen är en avatar för mig att använda i online/furry utrymmen, förkroppsligar han de flesta av mina egna etiketter: man, gay, läkare, iransk-brittisk, marxist. Ingen av dessa etiketter påverkar verkligen min upplevelse i lurviga utrymmen.

11 Naturligtvis är det svårt att tolka och dra slutsatser baserat på beteende som människor.

inte engagera oss i. Vi kommer att testa denna hypotes mer direkt i framtida studier.

(eftersom furry är fullt av homosexuella män och jag verkligen interagerar med människor som är vänsterinriktade/vänsterinriktade inom furry).

"Ja, speciellt min bisexualitet, men också mitt intresse för naturvetenskap och matematik (jag är fysikstudent). Båda dessa är personliga egenskaper som jag tillämpar på min fursona, och på hur jag visar mig inom fandomen."

"... Jag skulle identifiera mig med främst asexuell, icke-binär, student och kanadensisk. Jag kan med säkerhet säga att mitt kön och min sexualitet har påverkat mig som Furry eftersom min fursona inte har något biologiskt kön, inga könsorgan och använde de/dem pronomen. Fast jag känner att den korrelationen mer beror på mitt kön och min sexualitet och inte på etiketter."

För andra LGBQA-pälisar var deras fursona inte bara en förlängning av deras identitet utan ett sätt att utforska sin identitet meningsfullt i ett säkert utrymme.

"Jag kom först ut med min lurviga avatar och responsen var överväldigande positiv".

"... Furry handlar om självuttryck, och vi använder ofta etiketter för att beskriva oss själva. Jag använder ofta karaktärer för att uttrycka och utforska dessa etiketter".

"Ett par etiketter har orsakat en förändring av mitt namn och fursona under åren."

Andra indikerade en önskan att ha en fursona som inte delade några aspekter av deras identitet.

"nej, furry eller fursona är en mask för mig."

"Jag har många etiketter för mig själv irl som musiker, bankir, polyglot, bisexuell, etc., men i fandomen försöker jag verkligen att inte ha många etiketter. Bara en vanlig gammal snöleopard. Varje art har vissa stereotyper (oavsett om de är korrekta eller inte) så ibland kommer skämt om dessa upp".

"... För mig utgår det från min identitet, och etiketter är bara förkortningar för att beteckna den eller den aspekten av min identitet. Om frågan handlar om hur.

RL-etiketter påverkar min påsiga identitet, eh. Jag vet faktiskt inte. :) Förmodligen inte mycket: IRL Jag är demi; min drake persona online är mycket pan. Jag är vit; min drake är blågrå (men kodar förmodligen vithet på sätt som jag inte är medveten om, okej). Jag är inom autismspektrumet och (som de sakerna mäts) smart; min drakepersona är sällskaplig, vänlig och lite dum. Jag är mjuk-cis hane; min drakepersona är mjuk-cis-hane."

Andra fann att om deras fursona delar sin sexuella läggning antingen kunde underlätta deras upplevelse genom att göra det lättare att hitta andra,

"Ja, jag är också gay och det gav mig mycket av mitt slag".

"Om något har mina etiketter (gay/transpersoner) bara hjälpt mig att få kontakt med andra som mig i fandomen. Det påverkar mig inte särskilt mycket som lurvig förutom mina fursonas och andra lurviga karaktärer som jag ofta har delat med mig av dessa etiketter."

eller komplicera deras interaktioner inom det bredare samhället.

"Med en drakepersona tenderar folk att tro att jag också är en dominerande homosexuell man, men jag är mycket mer undergiven. Detta tenderar att resultera i att folk söker mig efter saker som jag inte kan ge lätt."

"Jag tror att folk är snabba med att utveckla romantiska känslor för människors fursonas, och att vara en bisexuell/aromantisk person kan det bli lite obehagligt att behöva hantera människor som inte riktigt förstår att jag inte är ute efter att komma in på någon sorts av relation."

"Min fursona/karaktär är asexuell som jag. Och så är det svårt att existera i ett fandomrum där så mycket av det är sexualiserat..."

En annan trend som kom över när det gäller förhållandet mellan fursona och sexuell identitet var de som föredrog att fokusera på djurligheten i sin fursona. Medan deras sexuella läggning fortfarande var relevant, underordnades den av djuret.

"Jag är för upptagen med att vara en gay hjort för att lägga märke till det. Och din trädgård är mycket vällsmakande."

"Löjligt stiltigt pansexuellt lejon".

Som vi har sett i det här avsnittet avslöjade öppna svar flera trender när det kommer till hur en furrys sexuella läggning korsar deras fursona. Medan de flesta raka pälsar inte nämnde ett samband mellan deras sexuella läggning och deras fursona, såg LGBTQA+ pälsar ofta deras fursona

som en förlängning av sig själva, en plats att utforska aspekter av sig själva i ett säkert utrymme eller att leka med identiteter som skiljer sig från deras egna, även om vissa använde sin fursona för att undvika dessa etiketter helt och hållet. För pälsar vars fursona delade sin sexuella läggning kan detta antingen jämna ut interaktioner med andra genom att göra det lättare att hitta andra queera personer, eller (särskilt för asexuella, demisexuella eller aromantiska personer) kan de också göra interaktioner svårare. Dessa svar visar behovet av mer forskning som direkt studerar hur furies sexuella läggning manifesterar sig i eller påverkar utvecklingen av deras fursona. Korsningen av sexuell läggning med andra aspekter av identitet På grund av den breda formuleringen av de öppna frågorna, funderade många svar på hur olika aspekter av ens identitet – inte bara sexuell läggning – påverkade deras upplevelse i fandomen. Några respondenter lyfte fram hur aspekter av deras identitet, särskilt frågor som ras, kön och (handikapp) interagerar med deras sexuella läggning i lurviga utrymmen, där många avslöjade en medvetenhet om det faktum att vissa aspekter av deras identitet var lättare att välkomna. än andra. Ett av de återkommande teman som dök upp var en hyllning till det faktum att flera aspekter av respondenternas identitet välkomnades och accepterades inom det lurviga samhället. Medan en allmän diskussion om graden av acceptans av LGBTQA kommer att lämnas till en annan sektion, fokuserade några av svaren medvetet på hur den lurviga fandomen välkomnade respondenternas hela identitet.

"Jag känner att jag hör hemma här som en homosexuell person med en icke-binär könsidentitet. Jag tror här i lurviga, jag ses inte som konstig eller annorlunda alls för det".

"Jag känner mig väldigt accepterad inom fandomen. Jag har aldrig känt ett behov av att dölja att jag är gay, icke-binär, autistisk eller någon annan aspekt av mig själv".

"Jag är icke-binär, bisexuell, therian och en artist. Jag känner att den lurviga fandomen är det enda stället där min identitet, i sin helhet, accepteras och hyllas."

"Nej, det har jag inte. Jag tror inte att det att vara halvasiatisk eller gay har varit något jag någonsin har behövt dölja."

"Jag tror att eftersom fandomen till stor del är HBTQ+, hjälper pansexuell att bli accepterad i det lite mer. Att vara neurodivergent (jag har autism) som en majoritet av fandomen hjälper mig också att passa in lite."

Andra respondenter rapporterade olika nivåer av acceptans beroende på en viss aspekt av deras identitet. Även om sexuell läggning ofta välkomnades, var andra aspekter av deras identitet inte lika allmänt accepterade. Ras nämndes ofta som ett problem.

"Jo, jag har redan förklarat hur det kan vara ganska svårt att vara en svart kvinna i detta fandom. Jag är inte riktigt bekymrad över min sexualitet när det gäller det lurviga fandomen eftersom en majoritet av fandomen inte är rak ändå."

"Som en latino vet jag att det finns färre utrymmen för mig att utforska mina upplevelser i fandomen på mitt eget språk. Det mesta av det lättillgängliga innehållet är på engelska och med nordamerikanska eller europeiska kopplingar. Vissa andra etiketter som min nationalitet eller sexuella läggning påverkar också en del av innehållet jag gillar att se, vilket i sin tur får mig att fokusera på vissa områden av fandomen framför andra."

"För det mesta, ja, jag känner mig accepterad, speciellt nu när det finns fler grupper, evenemang och möjligheter som erbjuds till BIPOC+queer furries inom fandomutrymmet. Det är dock fortfarande en chansning och du kan stöta på människor som inte accepterar dig och kommer att försöka köra dig ur fandomen. Men det är mest positivt och det finns mer stöd och fler som är villiga att försvara/stå upp för BIPOC+queer-pälsar."

"Faktiskt finns det många homosexuella i furry fandom... nio av tio furry är homosexuella. Det är uppenbart. Furry fandom är extremt tolerant mot minoritetsgrupper. Men på grund av Kinas traditionella kultur, många människor kan inte acceptera homosexualitet. Så många väljer att gömma sig".

"Som någon som är biracial, homosexuell, trans och funktionshindrad känner jag mig säker och accepterad inom fandomen, men jag förstår och mår bra.

medveten om de problem samhället har med flera av mina identiteter (särskilt med ras).

"Jag identifierar mig som androsexal, även om jag mest framställer mig själv som gay för enkelhetens skull. På den grunden har jag inte känt något behov av att förtränga eller dölja min status. När det kommer till min nationalitet och ras, tenderar jag att gömma dem båda eftersom de tenderar att skapa medlidande eller få vissa människor att nedlåta mig. Förutom dessa två känner jag mig vanligtvis accepterad i fandomen."

Ironiskt nog fann vissa raka furries att andra aspekter av deras identitet respekterades mer allmänt än deras sexuella läggning.

"Jag är svart. Jag har aldrig fått något skit för det, på kongresser eller online. Jag är dock trött på att bli hånad för att jag är rak."

Andra respondenter lyfte fram hur skärningspunkten mellan kön och sexuell läggning ofta orsakade dem problem.

"Ja, jag känner att jag blir annorlunda behandlad och inte som inkluderad i det allmänna samhället för att jag är kvinna, men mycket mer accepterad av andra lurviga artister. De flesta lurviga artister är kvinnor. Jag känner också att jag kan få kontakt med andra lurviga vänner genom min bisexuella/hbt-identitet."

"Jag känner att mitt namn är icke-binärt och lesbiskt påverkar det, eftersom jag inte känner mig lika respekterad på grund av det. Det finns mycket kvinnohat med pälsar som överallt."

"Jag tror att det påverkar mig till en viss grad. Lesbiska pälsar är inte ofta representerade och är mindre "attraktiva" för den populära homosexuella mänpubliken i fandomen. Jag har turen att ha goda vänner som inte behandlar mig annorlunda eftersom jag är gay och kvinna. De enda gångerna jag blir påmind om att vissa människor faktiskt inte gillar mig på grund av dessa två saker är i lurviga konventioner. Händer inte så mycket som tur är".

"Åh det gör det helt. Jag blev mycket annorlunda behandlad i lurviga utrymmen när jag presenterade mig som bara en bi cis-kille. Det har varit mycket annorlunda sedan jag insåg att jag är trans kvinnlig, icke-binär, pan lesbisk och asexuell."

Vissa furries kände att de var relativt välkomna i fandomen, till och med till den grad att de var en del av majoriteten för att vara både queer och neurodivergent.

"Jag känner mig allmänt accepterad, eftersom queeridentitet, transgenderidentitet och psykisk hälsarelaterade funktionshinder är några av de vanligare marginaliserade identiteterna i fandomen (från min anekdotiska erfarenhet). Jag vill inte gömma dessa delar av mig själv när de är relevanta."

"Autistisk, queer, storartad, poly, kinky, författare... Jag har många etiketter. Jag känner att det lurviga samhället accepterar dem alla".

"Jag är hbt och har några funktionsnedsättningar. Jag känner mig väldigt accepterad och har aldrig känt ett behov av att dölja dessa saker."

"... Jag döljer inte att jag är trans, homosexuell och funktionshindrad när jag är i den lurviga fandomen."

Detta var dock inte en universell upplevelse. Andra furries rapporterade att funktionshinder inte alltid var lika accepterat inom fandom som deras sexuella läggning eller kön.

"Jag identifierar mig som en funktionshindrad, transkön, MLM-furry som är intresserad av abdl- och stenarprylar. På grund av detta är min upplevelse lite annorlunda än andra, som någon som är queer är jag eter älskad eller avvisad, som någon som är sugen på abdl och röker igen. Jag är eter älskad eller avvisad och som någon som är funktionshindrad finner jag mig själv oförmögen att verkligen få kontakt med de arbetsföra i utrymmen som vanligtvis är gjorda för dem. I det lurviga fandomen är de flesta verkligen välkomnande men det finns alltid skammen över vem jag är och vad jag tycker om att hålla tillbaka mig och det är så för många av oss."

"Jag identifierar de flesta som lesbisk, trans och funktionshindrad. Av de tre påverkar den tredje min interaktion mest. Vi får väldigt lite uppmärksamhet, och en stor del av den är inte positiv. Jag känner att det gör mig och andra som jag mer benägna att bli ignorerade eller skjutna åt sidan."

"Kön och sexualitet Jag känner mig så säker som jag verkligen kunde förvänta mig. Bra användning av blockverktyg hjälper. Jag når sällan ut till någon på grund av min autism. jag.

dölj inte min autism, men oro över felkommunikation leder till att jag sällan pratar. Jag döljer inte min marginaliserade status, jag gömmer bara."

Andra aspekter av identitet som korsar sexuell läggning inkluderar kroppsbild och utseende, ålder, eller atypiska sociala roller.

"Jag känner mig accepterad när det kommer till min sexualitet och ras, men inte när det kommer till min kropp och utseende. Jag känner att jag måste dölja det sistnämnda för människorna jag interagerar med."

"När det gäller fandomen har det ibland varit marginalisering att vara en äldre päls, men jag har aldrig dolt detta när jag är online. Jag tillbringade för mycket tid i garderoben när jag var ung för att göra det igen. Jag är den jag är."

"Ja. Jag har fått höra att jag inte är tillräckligt gay, för gammal och för konservativ för att tillhöra fandomen".

"Förälder. Homoromantisk könspositiv asexuell. Båda informerar om min interaktion med andra i fandomen."

Medlemmar av det pälsiga samhället som identifierar sig som icke-mänskliga (therian, otherkin, alterhuman) rapporterar att skärningspunkten mellan denna identitet och deras queerness leder till en osammanhängande relation med det lurviga samhället.

– Beror på formen av marginalisering. Jag är väldigt öppet trans och ess, men. Mycket mindre öppet plural, otherkin och några andra delar av mig själv som jag fruktar dom för.”

"Jag har varit ganska glad över att ett brett utbud av sexualiteter accepteras i lurviga, men jag känner mig definitivt motvillig att berätta att jag är en tåring. Jag tror att det ofta ses som "lurvigt, men tagit för långt", när det inte är det faktiskt det. Egentligen är jag först och främst en lurvig bara som en hanteringsmekanism, oavsett vilka fördelar jag har upplevt sedan jag gick med i fandomen.”

"Jag anser att min furrydom massivt korsar alterhumanitet och queerness. Jag anser också att min position som anarkist påverkas av min alterhumana/pälsiga identitet och vice versa, och det finns en klyfta som jag hoppas kunna minska mellan de två grupperna i allmänhet.”

"Jag tycker att min queeridentitet är den mest framträdande identiteten som påverkar min lurviga upplevelse, följt mycket nära av min identitet som andra. Dessa saker färgar varje aspekt av mitt liv; Jag *slutar* inte vara icke-mänsklig eller queer, och lurvig kultur är det perfekta sättet att uttrycka dessa känslor av att vara annorlunda eller annorlunda, på ett sätt som fortfarande känns inkluderande på det hela taget.”

Raka pälsar var mycket mindre benägna än LGBTQA+-pälsar att nämna sin sexuella läggning som påverkade deras interaktion med det pälsiga samhället. De som gjorde det tenderade att inse att även om deras sexuella läggning gjorde dem till en minoritet inom fandomen, verkade de fortfarande från en plats med privilegier på grund av det bredare samhällets heteronormativa karaktär. Detta var särskilt fallet med pälsar som också var vita och cisköna.

"Inte för att jag har märkt det, men eftersom jag är en vit rak cis-kvinna och även äldre (och därför rimligt säker), så spelar jag på easy mode här.”

"Ja, att vara Cis & straight betyder att jag faktiskt är i minoritet för en gångs skull, och att förstå erfarenheterna från de som inte är det är alltid en lärorik upplevelse för mig. Det finns massor av andra märken som kan ges till mig som skiljer mig från de flesta furries, men jag kommer inte att gå in på alla.”

"Inom fandomen är den enda minoritet som jag verkar vara en del av "heterosexuell". Ingen demografi som jag är medlem i har någon ställning att klaga på marginalisering.”

Vissa LGBTQA+-pälsar insåg också att att inte vara synligt queer också gav dem en viss grad av privilegier i det bredare samhället, medan andra inser att majoriteten inom det lurviga fandomen ger dem privilegier i lurviga utrymmen. Ibland förde medvetenheten om denna majoritetsstatus med sig en känsla av ansvar att skapa medvetenhet om behoven hos marginaliserade pälsar.

"Jag tror att att vara vit, någorlunda ekonomiskt stabil och inte synbart queer har isolerat mig avsevärt från någon form av marginalisering, så jag är inte säker på att jag någonsin skulle ha hamnat i den positionen även om jag var lurvig.

Fandom accepterade inte. Ändå tvivlar jag inte på att det är ett accepterande utrymme, och ett där ingen av mina egenskaper någonsin har eller någonsin kommer att sticka ut eller dra negativ uppmärksamhet.”

"Jag är bara marginaliserad på det sätt som jag är gay, och det är ingenting jämfört med prövningar och vedermödor av andra minoriteter eller på annat sätt marginaliserade människor. Jag har inte haft några problem, särskilt på den mycket homosexuella platsen som pälsfandomen.

"Något. Att vara ickebinär och gay är tröstande när jag ser många andra hbtq-personer. Att vara en vit man får mig att försöka utvärdera mina privilegier och förstå hur mitt liv är annorlunda – och ofta lättare – än andras."

"Jag är en vit, medelålders cis-man. Ingen av dessa attribut marginaliserar mig socialt, ekonomiskt eller kulturellt i Australien. Jag är också bi/pansexuell och identifierar mig som queer. Detta är en fullständig icke-fråga i fandomen".

"Att vara vit och manlig - trots att jag är gay och inte precis cis - känner jag mig fortfarande inom den relativa majoriteten av de flesta människor. Inom ett rent fandomsammanhang känner jag mig absolut inom majoriteten, eftersom fandomen övervägande är vit, manlig och HBTQ. Jag känner inget behov av att gömma min identitet i fandomen."

"Jag är vit och queer - båda majoriteterna inom fandomen. men jag tar ofta parti för icke-vita furries när det kommer till fandomfrågor och har gjort det från början tack vare twitterröster som sean chiplock (jag tror inte att jag skulle ha fått reda på HMHF om det inte var för honom), så jag har svårt att vibba med någon i "vanliga" lurviga utrymmen där det är uwu-eskapism hela tiden, och den energin finns ännu mer i de lokala grupperna och chattarna där jag är från. men jag har dubbelt privilegium, så nej...

Jag har aldrig upplevt att bli "kontrollerad" som BIPOC och transpälsar ibland har gjort."

Svaren i det här avsnittet avslöjar att upplevelsen av sexuell läggning i den lurviga fandomen ofta påverkas av andra aspekter av identitet. Medan sexuell mångfald accepterades (för det mesta), andra identiteter såsom.

eftersom ras, kön eller (handikapp) påverkar i vilken grad queer furries kände sig trygga och välkomna i lurviga utrymmen, särskilt för queer furries som också identifierar sig som icke-mänskliga. Slutligen såg många furries sig som en del av majoriteten, oavsett om de var en del av den bredare kulturella majoriteten eller en del av en majoritet specifikt inom fandomen. Vänligheten hos en sexuellt mångfaldig fandom De flesta av svaren på de öppna frågorna visade på en känsla av överväldigande öppenhet och acceptans mot sexuell mångfald inom det lurviga fandomen. Många svarande rapporterade att de kände sig accepterade och välkomnade av samhället. Med en respondents ord fick de känna,

"Fullständigt accepterad, ogenerat omfamnad, villkorslöst älskad. Som hur sekter utför "kärleksbombningar", men utan de illvilliga avsikterna,

medan en annan insisterade på att samhället var det.

"VERKLIGEN VERKLIGEN accepterande."

De flesta rapporterade att de kände sig välkomna och inkluderade av samhället när det gällde deras sexuella läggning. Men de med särskilda sexuella läggningar fann ibland att de kände sig marginaliserade eller utestängda på grund av sin sexuella läggning. Detta avsnitt kommer att fokusera på dualiteten av dessa olika upplevelser inom fandomen, samt om vem som är mest sannolikt att ha vilken

uppleva. Människor som identifierade sig som gay var de mest benägna att beskriva den lurviga fandomen som vänlig och accepterande mot sexuell mångfald.

"Jag känner att fandomen är en extremt accepterande plats för bland annat homosexuella män."

"Den enda delen som kan marginaliseras är att jag är gay, men fandomen som helhet är väldigt öppen och accepterande så jag har aldrig haft några problem".

"Inte avlägsen, eftersom jag i första hand är marginaliserad när det gäller min sexualitet, och det lurviga fandomen är överväldigande accepterande i det avseendet."

"Som homosexuell man kände jag mig särskilt välkommen i fandomen 2003."

"Nej, furry är väldigt hbt-vänligt och det är en av dess stora fördelar jämfört med andra fandomutrymmen."

"Homosexualitet ses generellt positivt i fandomutrymmen."

En del svarande ansåg att denna vänlighet kommer på bekostnad av att inte kunna diskutera sina upplevelser inom fandomutrymmen. Andra fann att oviljan hos (vissa) lurviga samhällen att censurera homofobi, transfobi, kvinnohat och rasism gjorde att de kändes som om acceptansen var ytlig och ytlig.

"Med tanke på den höga tätheten av HBT+-personer i det här samhället känner jag mig ganska välkommen som en homosexuell person. Det finns fortfarande en viss grad av öppet "prata inte om identitet, det är gällt och irriterande" här som begränsar min vilja att offentligt uttala mig om vissa saker, men generellt sett är jag inte obekväm med att vara öppet om det."

"Jag antar att furry på en bred nivå är att acceptera queer människor, men på en nivå inom gemenskap är furry väldigt snabba med att kritisera queer för deras "brister". Men jag döljer aldrig vem jag är eftersom jag vill bli sedd för den jag är."

"Jag känner mig generellt accepterad, men ofta på ett ytligt sätt (kön och läggning erkänd men mellanrum inte skyddas från de som hotar människor som mig). Trots detta har jag aldrig dolt min status online i fandom."

"Utanför den högljudda nazistiska minoriteten känner jag mig bekväm med att vara mig själv i fandomutrymmen".

För lesbiska, som är en del av majoriteten när det gäller sin sexuella läggning ("homosexuella"), men som är en minoritet vad gäller deras kön, rapporterade många att de kände sig (för det mesta) accepterade samtidigt som de kände sig något utplånade av samhällets fokus på homosexuella män. Andra uttryckte en rädsla för att offentlig identifiering som lesbisk skulle leda till ovälkommen sexualisering.

"Jag identifierar mig inte som en minoritet eller marginaliserad person, nej. Det mest jag kan tänka mig är att vara lesbisk, men fandomen är väldigt HBTQ+-positiv."

"Jag känner att fandomen accepterar min identitet som lesbisk, och jag känner inget behov av att dölja det, även om jag gör det känner också att det borde finnas fler evenemang i samhället för att visa stöd och främja WLW-skapares arbete."

"Jag känner att jag behöver gömma mig eftersom jag känner att jag avslöjar att jag är en lesbisk folk kommer att ta det som en anledning att sexualisera mig".

När det gäller deltagare som identifierade sig som något annat än gay eller lesbisk, visade svaren spänningar mellan känslor av acceptans och känslor av marginalisering. Respondenter som identifierade sig som bisexuella rapporterade ofta att de kände sig välkomna, å ena sidan,

"Jag har bara varit en minoritet när det gäller sexuella preferenser. (Im not straight, ldk mycket mer) det har aldrig varit ett problem för mig i eller utanför fandomen. Fandomen känns väldigt öppen och accepterande vad jag kan säga".

"Om att vara bisexuell och en kvinna räknas som marginaliserad känner jag mig faktiskt väldigt accepterad i fandomen och dela dessa fakta fritt."

"Mycket accepterat. Det har varit ganska lätt att vara ute som bi och trans i lurviga utrymmen och jag har aldrig behövt gömma mig".

"Jag känner mig accepterad. Den lurviga fandomen är väldigt HBTQ+-vänlig, så jag har inte känt något behov av att dölja det."

"Jag tror att den mest "out of bounds" delen av mig är att vara bi(ish).. så jag tror att jag helt enkelt inte känner mig ens lite marginaliserad. Allt är coolt för mig."

"Det enda som har förändrats när det gäller min identitet är mängden bi pride furry pins som jag har samlat på mig. Den lurviga fandomen verkar väldigt HBTQ+-vänlig så jag känner mig ganska välkommen."

samtidigt som de känner sig marginaliserade (t.ex. blir tillsagda att välja sida) eller raderas (t.ex. antagandet att de var homosexuella) å andra sidan.

"Som en bisexuell man är jag mer attraherad av kvinnor än av manliga. Detta är min överraskning eftersom de brukar anta att du är gay."

"Min identitet som bisexuell man i fandomen har påverkat mig negativt. Jag ses ibland som en mindre person eftersom jag förväntas ta sida när det kommer till sexuell läggning. Homosexuella ser mig som en hetero man, medan hetero ser mig som en garderobsexuell man, och jag får ingen form av acceptans för det."

"Ibland orsakar att vara bi fortfarande vissa misstroende med den typiska "du måste välja en"-frasen. För det mesta är pälsar verkligen inklusive och välkomnar alla upplevelser".

Svaren från pansexuella furries återspeglar en liknande spänning som de som upplevs av bisexuella furries, känner sig välkomna å ena sidan,

"Jag är pansexuell och genderqueer, vilket är ganska väl accepterat i den lilla underavdelningen av pälskulturen jag väljer att interagera med. Jag känner mig accepterad och behöver inte dölja min sexuella eller könsmässiga läggning.

Det bör dock noteras att jag inte interagerar med den stora majoriteten av det lurviga samhället, så mina erfarenheter kan vara atypiska."

"Jag identifierar mig inte som en minoritet eller en marginaliserad person, men om jag passar in på den beskrivningen känner jag mig accepterad. De flesta bryr sig inte riktigt om att jag är trans eller pansexuell."

"Som pansexuell person har jag mest känt positiv feedback."

och raderas eller marginaliseras å andra sidan.

"Det kan det, definitivt. Jag brukar hålla min könsidentitet och läggning hemlig. Om jag säger till folk, även i vissa hbtq-utrymmen att jag är pansexuell, kommer de att säga åt mig att välja sida."

"Ja. Särskilt som man och pansexuell, antas jag ofta vara gay. Men trots detta har jag lutar mer åt cis-rakt än.

något annat och jag tycker att det är frustrerande att förklara ibland, och känner att jag blir nedvärderad om jag pratar om det".

Furries som fortfarande ifrågasatte och utforskade sin sexuella läggning rapporterar att det ofta är en mycket välkomnande och uppmuntrande plats att göra det. Detta uttrycktes också av några som identifierade sig som "något annat".

"HBT, jag känner att lurvig är ett inkluderande utrymme där jag kan vara "mig själv" utan att döma."

"Jag är queer som i sexuell läggning, men jag kunde inte hoppas på ett bättre utrymme än den lurviga fandomen. Jag känner mig absolut accepterad".

"Fandomen är ett helt säkert utrymme för hbtq-människor."

Asexuella pälsar uttryckte ett mer komplicerat förhållande till det pälsiga samhället än vad många andra med icke-heterosexuell läggning gjorde. Många asexuella pälsar tyckte att samhället var oerhört välkomnande och inkluderande av sexuell mångfald.

"Som ett ess kände jag mig väldigt välkommen i den lurviga gemenskapen, här möts alla och jag känner mig väldigt glad över det."

"Att vara asexuell gör lurviga till ett särskilt välkomnande samhälle. Det är "sexpositivt", i att människor som som sex uppmuntras att ha det. Men mycket mer än den vanliga amerikanska kulturen finns emotionell öppenhet och intimitet i sammanhang utanför en sexuell relation."

"Ja, jag var öppet bi/ace inom fandomen. De är stöttande till sexualitet och psykisk ohälsa så det kändes tryggt. Jag behövde egentligen inte dölja något från fandomen specifikt".

För andra, den öppet sexuella eller sexpositiva karaktären hos fandomen, inklusive en betydande del av medier som är erotiska eller pornografiska till sin natur, resulterar i en känsla av alienation från samhället. För dem som inte är intresserade av de sexuella aspekterna av fandom kan detta leda till att de känner sig isolerade, ignorerade eller utestängda.

"Ja, som asexuell känner jag mig ofta utanför och ignorerad, eftersom så mycket av fandomen bara handlar om sexualitet".

"Som asexuell person känner jag mig ofta extremt alienerad och utanför den allmänna lurviga gemenskapen på grund av hur hypersexuell varje aspekt av den har blivit."

"Min asexualitet påverkar definitivt min erfarenhet av furry. Många furries är vana vid att interagera med varandra på ett mycket flirtigt eller sexuellt sätt och/eller engagera sig i romantiska handdatorer som att kela fullt ut, och det kan göra mig riktigt obekvämt att vara runt sådana saker. Det är lättare att kringgå online, vilket kan vara en del av anledningen till att jag alltid har föredragit den lurviga online-gemenskapen framför den offline."

"Min asexualitet tenderar att få folk att undvika mig eftersom det inte finns några förväntningar på sex."

"Att vara asexuell höjer ögonbrynen med en besvikelse pålitlighet. Det påverkar ofta min upplevelse negativt när de pratar med andra fandom-medlemmar eftersom de naturligtvis förväntar sig att en "furry" ska vara sexpositiv, vilket leder till besvikelse när det visar sig inte vara fallet."

"Som asexuell cis-kvinna känner jag mig till stor del accepterad inom de utrymmen jag har befunnit mig i. Det kan vara lite avskräckande när folk inte vill interagera med mig för att jag är ess och/eller en kvinna, men jag känner också igen mig att många av de människor som gör det söker sexuella upplevelser med män och det är inte ett utrymme jag hör hemma i eller vill bo i."

"När jag är asexuell har jag upptäckt att det finns mycket desinformation och antaganden om asexuella människor online och i det verkliga livet. Jag känner att om jag skulle delta mer i fandom-utrymmen skulle jag vara det försiktig med hur jag berättade att jag var asexuell på grund av mängden irriterande kommentarer jag kan få om asexualitet och även möjligen påträngande och oförsämda frågor/kommentarer. Jag tycker likadant om att vara icke-binär men jag känner att icke-binär förstås mer generellt än asexualitet, men jag känner fortfarande att samma typer av kommentarer kan komma till mig på grund av det också."

Aromantiska furries uttryckte liknande obehag med betoningen på relationer inom samhället.

"Jag känner inget behov av att dölja min identitet men jag känner inte att jag passar in heller eftersom fandomen är så mättad med romantik och jag upplever inte romantiska känslor".

En deltagare, som identifierade sig som en aromantisk bisexuell ("gränsande till asexuell") uttryckte en önskan att,

"...furries betedde sig inte konstigt att jag inte vill vara i ett förhållande, sexuellt eller på annat sätt."

Vissa asexuella påsar rapporterade specifikt om upplevelser av diskriminering och utanförskap, vilket ledde till att en del till gömma sin asexualitet i lurviga utrymmen av rädsla för partiskhet.

"Fandomen kan vara alltför befolkad av homosexuella män och jag har upplevt mobbning och utanförskap för att inte vara gay."

"Jag har ofta blivit utestängd från lurviga utrymmen, särskilt tidigare i mitt fandomsengagemang folk trodde att jag skulle bli sexavvisad eller obekvämt eftersom jag är extremt asexuell".

"Som en ess person känner jag att jag måste dölja den sidan av min identitet mycket."

"Att vara asexuell i fandomen kan vara ganska intressant. Människor som träffar mig som asexuell först och en lurvig senare tror att det är en oxymoron - "hur kan en ess-person vara i en sådan kåt fandom"? I själva fandomen nämner jag inte min asexualitet för mycket. Det finns vissa människor som sätter likhetstecken mellan asexualitet och prudishness eller antisexualitet. Jag vill inte att folk ska tro att jag försöker säga nej till deras NSFW 12-konst."

Vissa asexuella människor är intresserade av att delta i sexuella rollspel, men rapporterar att de upplever att deras identitet raderas som ett resultat.

12 En initialism som betyder "inte säker för arbete", vanligtvis används för att beskriva innehåll dvs.

uttryckligen sexuell, grov eller grafisk till sin natur.

"Jag är panromantisk asexuell. Jag tycker att detta är besvärligt när jag spelar rollspel, eftersom min fursona också är asexuell. Det finns många människor som inte respekterar detta och ser det som att en homosexuell eller bisexuell fejk är mindre intresserad av att kontrollera situationer och styra dem i en riktning som de själva väljer. Jag har blivit kallad en falsk, lögnare, förvirrad, vanföreställning etc. Det har verkligen gjort saker svårt för mig och har lett mig till att förstå vikten av att blockera och spöka individer som inte vill acceptera mig som jag är.

Tyvärr, som med vilken fandom eller grupp som helst, kommer det alltid att finnas idioter och idioter som är bigots och tror att världen kretsar kring dem."

Furries som identifierade sig som demisexuella (eller som på det demisexuella spektrumet) svarade med många av samma upplevelser som asexuella furries, både positiva och negativa.

"... Furrys-gemenskapen är välkomnande av alla bakgrunder och en stor del av gemenskapen är HBT+".

"...Som demisexuell föredrar jag också att inte vara fysisk med främlingar, vilket kan vara en besvikelse för mer utåtriktade pälsar."

"Även om jag är demisexuell, mycket starkt lutad åt sidan av asexualitet, associerar jag fortfarande med områden av fandomen som är nsfw, åtminstone i form av konversation. Jag värdesätter lurviga chatttrum som ett avslappnat sätt att underlätta social interaktion på min fritid, och jag föredrar i allmänhet att stanna i utrymmen utan minderåriga, men jag avviker. Min asexualitet påverkar definitivt min upplevelse i fandomen, genom att även om jag är väldigt sexpositiv, får jag definitivt att känna mig obekväm att se några extremt kåta och lustfyllda människor."

"Särskilt i lurviga utrymmen? Vanligtvis vara ... öppet Omnisexuell-Demisexuell, eftersom de flesta människor antingen inte förstår det eller kallar det någon form av fobi."

"Inga. Jag känner mig inte riktigt accepterad. Jag tenderar att dölja det eftersom jag har fått folk att undvika att prata med mig på grund av det, annars skulle de vilja vara olämpliga mot mig."

"Jag är demisexuell när det gäller min faktiska sexuella attraktion och interaktioner med människor, men i termer av vad jag tycker är attraktivt inom lurvig konst är jag gay. Att vara gay är egentligen inget problem i furry. Demisexuella missförstås ofta och anses vara ett val. De verkar förväxla sexuell attraktion med sex och säger att de är demisexuella eftersom de väljer att vänta med att ha sex tills de känner någon bättre."

Kanske den sexuella läggning som hade det mest komplicerade förhållandet mellan sexuell läggning och den pälsiga gemenskapen var heterosexualitet. Vana vid att vara majoriteten i det bredare samhället, uttryckte heterosexuella pälsar en viss känsla av obehag över att vara en minoritet inom pälsen

gemenskap. De rapporterade en rad olika svar när det gällde huruvida de kände sig accepterade i lurviga utrymmen. Vissa kände press att identifiera sig som homosexuella eller bi, eller upplevde vikten av homonormativa förväntningar.

"Ibland är det frustrerande att vara hetero i ett utrymme där alla verkar vara gay, bi, etc. Det kan kännas som att vara den enda nyktra personen på en fest. Jag är säker på att homosexuella antagligen känner så ofta, dock."

"Jag identifierar mig inte som en minoritet. Som sagt, att vara heterosexuell i ett övervägande hbt-samhälle har innebar att jag vanligtvis antas en annan sexualitet än vad jag är."

"Ibland kände jag mig knuffad av några medlemmar som identifierats som homosexuella att ge upp min identitet som hetero. Men bortsett från det, som var ovanligt för mig, har jag aldrig fått någon speciell feedback för min identitet i lurviga interaktioner jämfört med icke-pälsrelaterade interaktioner."

"Jag har varit tvungen att dölja det faktum att jag är hetero i många sociala kretsar inom det lurviga fandomen eftersom folk behandlar dig som om du är en homofob om du inte är gay. Det finns furmeets där jag helt enkelt inte kan gå till eftersom jag fick höra att jag bara skulle acceptera olämplig beröring som en komplimang eftersom det är okej för folk att anta att jag är gay för att jag är på en furmeet. De människor som tror det är idioter som jag inte har någon lust att interagera med i alla fall, så det är inget skinn från min rygg, men jag är rädd att jag inte kommer att lämna någon umgängeskrets alls om jag låter det störa mig."

Heteroromantiska asexuella och demisexuella personer rapporterade på liknande sätt frustration över att deras "rakhet" inte erkändes inom det lurviga samhället. En heteroromantisk demisexuell furry observerade att,

"... många har svårt att tro att jag är hetero, eftersom jag är mjuk och inte en aggressiv personlighetstyp."

medan en heteroromantisk asexuell päls erkände att,

"Jag säger inte till folk att jag är rak att undvika mobbning."

Vissa heterosexuella pälsar upplevde andra negativa konsekvenser relaterade till att vara en minoritet. Detta inkluderar att deras medlemskap i samhället ogiltigförklaras eller förväntas dejta andra heterosexuella furries helt enkelt på grund av det lilla antalet furries som dem.

"Folk säger ofta att "raka pälsar är sällsynta" eller ibland något i stil med "om du är hetero är du inte en riktig lurvig", men det stör mig inte riktigt. Jag känner ibland att eftersom raka pälsar utgör en mindre del av fandomen att det finns en förväntan om att du ska dejta en annan rakt lurvigt, men jag har inget intresse av att vara i ett engagerat förhållande redan. För det mesta har folk inget emot vad din sexualitet är verkar det som om det sällan kommer upp för mig!"

Att vara hetero i ett framför allt queer fandom kan kännas konstigt för vissa och främmande för andra, som kände sig ensamma på grund av att de kände att det var svårt att bygga relationer med andra furries.

"Men det är svårt för mig att bygga relationer, både platoniska och romantiska. Om det kommer till romantiska relationer är problemet att det inte finns så många hetero kvinnor som jag delar intressen i fandomen. Den lurviga fandomen är väldigt queer, vilket jag inte har några problem med".

"I kinesiskt lurvigt fandom kan hetero människor tycka att det är svårt att komma in i atmosfären på en viss plats för flera år sedan. Jag behöver inte dölja det, men det är fortfarande lite ensamt. saker är bättre nuförtiden."

"Det är *svårt* att vara en heterosexuell kvinna i fandomen, jag ska berätta så mycket för dig."

"Som en kvinnlig minoritet kan jag inte dölja det så om jag var tvungen att uppleva den lurviga fandomen på djupet skulle det inte vara något att dölja. Jag är lite rädd för att interagera med andra i det lurviga samhället som en cis, heterogen kvinna."

Även om det påsiga samhället har ett välförtjänt rykte om att vara välkomnande av sexuell mångfald, tycker inte alla sexuella läggningar inom samhället att det är lika välkomnande. Gay lurviga män verkar ha lättast att känna sig välkomna och accepterade i det lurviga samhället – även om många lurviga grupper motvilja att diskutera verklig diskriminering eller att censurera grupper som uttrycker våldsam eller homofobisk ideologi även för dem kan minska denna känsla av inkludering. Bland andra queera identiteter, medan känslan av att vara välkommen och accepterad kvarstår, mäts den mot upplevelser av radering, okunnighet, trångsynthet, sexuella trakasserier, isolering och utanförskap. Raka och heteroromantiska påsar rapporterar också erfarenheter av diskriminering, isolering och marginalisering som ett resultat av sin sexuella läggning, i linje med erfarenheterna av LGBTQA+-personer i ett bredare samhälle. Sexualitetens inflytande på fandomupplevelser Med tanke på de olika graderna av acceptans och inkludering som påsar upplever som ett resultat av sin sexuella läggning, är det inte förvånande att furries valde att diskutera sina tankar om hur deras sexuella läggning har påverkat hur de själva engagerar sig i lurvigt fandom. Till exempel, ett av teman som dök upp för många LGBTQA+-påsar var erkännandet och firandet av deras majoritetsstatus inom samhället. Med tanke på deras marginalisering i den verkliga världen frossar queer furries ofta i känslan av normalitet, erkännande och validering som kommer från att vara en del av en majoritet.

"Som alla lurviga är gay".

"Jag är inte i någon tydligt definierbar minoritet ur det lurviga fandomens perspektiv. Att jag är gay får mig att känna att jag är en del av majoriteten i fandomen, även om denna etikett gör mig till en minoritet i vardagen. Jag kände mig aldrig marginaliserad i lurviga utrymmen."

"Eftersom HBT+-personer är så vanliga i fandomen, tycker jag att det att vara en lurvig ger mig en möjlighet att känna mig "normal" och självsäker."

"Mitt enda anspråk på minoritetsstatus är min sexualitet, och för att vara ärlig så är jag inte en minoritet här."

"Att vara gay påverkar min identitet i den meningen att det får mig att känna mig välkommen/normal med tanke på hur många queera människor som finns i samhället."

"Många påsar är homosexuella, så att vara gay känns vanligtvis som en del av påsens identitet. Detta hjälper till att främja en känsla av inkludering och acceptans."

De flesta LGBTQA+-påsar kontrasterade friheten de kände i lurviga utrymmen med deras erfarenheter i icke-påsiga utrymmen. Även bland dem som inte alltid kände sig helt accepterade i lurviga utrymmen, rapporterade de att de ändå kände sig mer accepterade och välkomna i lurviga utrymmen än i samhället i stort.

"Som gay känner jag mig mer accepterad inom det lurviga fandomen än vad jag gör i allmänheten. Jag har aldrig känt ett behov av att dölja det faktumet om mig själv när jag interagerar med andra furries."

"Ja, jag känner mig accepterad inom furry, jag har aldrig behövt dölja min sexualitet eller könsidentitet inom fandomen. Jag fick till och med ett varmt välkomnande och har fler lurviga vänner än icke lurviga vänner."

"I lurviga utrymmen känns det alltid som en liten ö av lycka där jag kan vara lika avslappnad när det gäller att nämna vad jag är när det gäller sexuell identitet, som jag önskar att vi alla kunde i "normievärlden" också."

"Jag har aldrig riktigt känt ett behov av att dölja det faktum att jag är HBT från det lurviga fandomen. De enda gångerna jag gör är på grund av verkliga influenser."

"Min verkar inte vara den typ av etiketter som verkligen påverkar min upplevelse eller identitet som lurvig. Jag menar, det kommer fortfarande att finnas jackassar där ute på grund av "pan"-grejen, men det känns mindre vanligt i lurviga utrymmen än någon annanstans."

"Jag har aldrig känt ett behov av att dölja mitt kön eller min sexuella läggning, tvärtom, jag är mer öppen om det i fandom än utanför."

Andra queer furries anmärkte på hur lätt det är att hitta andra furries som delade sina erfarenheter och intressen.

"Jag tror att det att vara trans och homosexuell nästan har hjälpt mig att passa in mer med andra furries, eftersom så många andra furries har samma eller liknande etiketter. Och även de som inte har det är ofta mycket accepterande av de som har dessa märken."

"Jag känner att det att vara gay hjälper mig att passa in i de andra, eftersom en stor del av de pälsar jag känner är homosexuella eller bisexuella."

"Om något har mina etiketter (gay/transpersoner) bara hjälpt mig att få kontakt med andra som mig i fandomen."

"Jag tycker att det pälsiga samhället är väldigt queervänligt i allmänhet. Jag tror inte att jag skulle vara en lurvig om det inte var så queer som det är. Jag började som en brony, 13, men en stor del av varför jag blev en lurvig istället var på grund av queerness."

Många furries inser att dessa positiva upplevelser är ett resultat av homonormativitet. Antagandet att de flesta furries var homosexuella cis-hanar sågs ofta ha en negativ bieffekt av att marginalisera andra inom samhället som inte delade denna etikett.

"Att vara gay gör definitivt min upplevelse i lurviga utrymmen mer bekväm, men jag känner att det är det viss homonormalitet i fandomen. Människor som är hetero (särskilt kvinnor) har många gånger svårare att känna sig bekväma i lurviga utrymmen, åtminstone vad jag har sett".

"Jag känner verkligen att homosexuella kan överrepresentera fandomen till en viss grad, men eftersom samhället överlag accepterar, har jag aldrig haft några negativa effekter med mina "etiketter".

"Som en gay vit cis-man känns det som att den del av fandomen som jag upplever är den mest centrala - ur mitt perspektiv verkar det som att jag är det."

13 För mer om bronies och deras överlappning med den lurviga fandomen, se kapitel 11.

en del av demografin som mycket hårt innehåll och händelser som jag ser tillgodoser, ibland på bekostnad av andra utanför den demografin."

"Det är lätt för mig att anta att andra män i fandomen är homosexuella som jag."

Queer cis-hane furries rapporterade att de njuter av det faktum att den höga andelen queer män i fandomen underlättar både fysisk och känslomässig intimitet, vilket underlättar kommunikationen och en känsla av gemenskap, ett fynd som överensstämmer med data som diskuteras i kapitel 13 som visar att homosexuella cis-män är särskilt benägna att hitta en signifikant annan genom fandomen.

"Att vara en homosexuell man och vara omgiven av många andra män i fandomen som är gay/bi/pan, involverar mina vänskaper ganska ofta en viss nivå av platonisk intimitet".

"Visst, att vara gay betyder att jag ibland gillar att ha fysisk/emotionell närhet till andra män."

"Jag tror att det att vara gay furry har en definitiv inverkan på min erfarenhet i lurviga utrymmen. ... För många homosexuella furries är fandomen väldigt nära sammanvävd med sexuell erfarenhet och experiment, även om det är inte alltid fallet."

Som vi såg i föregående avsnitt kan den lätta intimiteten mellan queer-cismen få den oavsiktliga bieffekten att alienera (eller till och med sexuellt trakassera) heteromantiska män, såväl som vissa asexuella och demisexuella personer. Förutom dessa grupper kan queera trans-män känna sig utestängda eller ovälkomna i detta utrymme och missa de kontakter och intimitet som delas av queer cis-män.

"Jag känner väldigt mycket att det påsiga samhället (och det manliga gaysamhället) får mig att känna mig underlägsen ibland eftersom jag inte har någon penis/är afab trots att jag presenterar och identifierar mig som maskulin. Det finns en oroande mängd cis-homosexuella män som insisterar på att behandla allt "kvinnligt" relaterat som "äckligt". Jag tror inte att det här representerar större delen av samhället och det här har inte varit huvuddelen av mina erfarenheter med det men det är extremt nedslående att se. Jag har hittat min egen grupp vänner av olika tjurar och kön som dock inte tolererar detta beteende."

Vissa asexuella och demisexuella personer som är intresserade av sexuellt rollspel rapporterade också att antagandet om sexuell attraktion och en allmän brist på kunskap och medvetenhet om hur asexualitet fungerar orsakade svårigheter i deras sexuella relationer.

"När det gäller interaktioner gör det rollspel svårare att ibland vara asexuell. Jag (och min fursona) har en libido och kan bli upphetsad, men det måste vara på andra sätt. För mig och min fursona måste en fetisch vara inblandad i rollspelet. Att bara ha sex eller sexuella handlingar för att ha dem resulterar i dåliga interaktioner, övergivna rollspel och skapar en lucka i att skapa en social koppling. Jag tycker att det på grund av detta kräver mer ansträngning från min sida att hitta människor jag kan interagera med framgångsrikt."

"För några decennier sedan brukade jag låta folk anta att jag var en homosexuell man att bli accepterad i onlinerollspel, men jag skulle inte göra det nu. Om de inte gillar det behöver jag inte umgås med dem. Det var bara en del av att behöva lära sig och växa upp och hitta mina tassar."

Furries med mindre vanliga sexuella läggningar rapporterade också ibland att de använde vanligare sexualiteter för att känna sig inkluderade i samhället. Detta kan ibland få dem att tåga om erfarenheter av diskriminering för att dölja sin minoritets sexuella läggning.

"Eftersom fandomen runt mig domineras av homosexuella män, känner jag att jag måste dölja mig själv när jag pratar om potentiellt kvinnohatande innehåll bland dessa människor, att inte visa att jag kan attraheras och locka kvinnor."

"Eftersom den breda allmänheten inte vet vad androsexuella är, men vet vad gay är, kommer jag att använda det som min marginaliserade kategori. Jag känner inte att jag behöver dölja det alls, vilket är riktigt skönt."

"Jag är inte särskilt öppen med min asexualitet - brukar identifiera mig som homosexuell när jag träffar nya människor".

Men inte alla asexuella påstår att deras sexuella läggning missförstås. I allmänhet hittade asexuella och demisexuella påstår påståendet.

gemenskap att vara mycket mer medveten om, eller åtminstone öppen för, sin sexualitet och identitet än utanför det lurviga samhället.

– Jag känner mig vanligtvis accepterad. Även om asexualitet är mycket sällsyntare än gay/lesbisk, är påståendet ofta mer bekant med detta koncept och är mer vänligt."

"Jag är queer på många sätt, men om jag ska vara ärlig så tror jag inte att det ens räknas som en minoritet inom fandomen. Mina speciella identiteter kan vara ovanliga, men den övergripande stämningen är så starkt för queera identiteter i allmänhet att jag alltid har tyckt att alla är väldigt accepterande."

"Jag ser inte många asexuella människor här, men det är något jag hanterar inom och utanför fandomen. De få som är här tenderar att bli accepterade för det mesta".

"Jag har upptäckt att min asexualitet inte bara är accepterad utan också representerad i samhället."

"I det vanliga livet placerar jag mig i en minoritet att vara queer och neurodivergerande, men inom fandomen är det båda väldigt vanliga saker så jag känner att jag får lämna min minoritetsstatus vid dörren, så att säga."

"Egosexual/agender? Nej, om något mer är nyfiken på det än något verkligt avslag."

Denna bredare nivå av medvetenhet om queera identiteter var också till hjälp för andra med mindre vanliga identiteter.

"I den lurviga fandomen kan jag vara öppet pansexuell och inte känna att jag måste förklara mig varje gång, som jag gör i andra utrymmen i de sällsynta gånger det dyker upp. Jag kan inte tänka mig en mer välkomnande grupp för just den aspekten av min identitet."

"Jag har märkt att jag är mycket mer benägen att interagera med människor vars etiketter mer speglar mina; att de har gått igenom det jag har, eller ännu mer. Det gör diskussioner med andra påstår mycket mindre besvärliga i och med att jag inte behöver oroa mig lika mycket om jag måste "förklara" mig själv, eller oroa mig för det.

de är en smak av bigot senare. Det gäller mest märkning av kulturell bakgrund, kön, läggning och stöd till sociala rörelser. Jag får inte mycket feedback från andra furries om mina etiketter annat än positivt/neutralt om mina pronomen eller läggning."

Trots denna positivitet insåg LGBTQA+ furries behovet av att ibland filtrera aspekter av sig själva i samhället, särskilt online.

"Som någon som är queer och funktionshindrad döljer jag inte vem jag är online i fandomen, jag menar att det inte finns så mycket att säga om att folk är kukar om det annat än att de är bigots och blockerar dem. Ibland är det svårt att känna sig accepterad i fandomen, men jag försöker att inte låta det komma till mig och bara försöka njuta av detta lilla trygga utrymme."

"Som lesbisk och könsfluid känner jag mig accepterad i fandomen under större delen av tiden. Många människor visar offentligt sina färger, så du vet vart du ska gå och undvika. Men ibland behöver man kämpa för dina rättigheter även online. Att vara online är att vara anonym, anonym innebär att kunna trakassera och mobba människor".

"Det har definitivt hjälpt till att forma de specifika utrymmen jag befinner mig i inom det lurviga samhället. Nästan varje kille furry jag följer på twitter är HBTQAI+ på något sätt, även om det finns några som inte är det. Jag vet att transpersoner får mycket skit så jag mår bäst av att hålla sällskap som jag vet inte kommer att göra sånt där skit. På grund av det har jag haft mestadels positiva erfarenheter runt om i det.

"På kongresser och träffar har jag alltid känt mig accepterad och stöttad, tidigare än jag gjorde i mitt liv utanför fandomen. Online finns det mer fientlighet både från några enskilda pälsar och människor utanför fandomen, men det får mig inte att känna ett behov av att dölja det."

"Känner sig generellt accepterad men det kommer fortfarande att finnas stora friktionspunkter, särskilt i onlineutrymmen. Att ha en sexualitetsetikett mashup som pan lesbisk orsakar problem. Att vara asexuell orsakar problem. Att vara trans skapar problem. Gemenskapen saknar inte alls transmisogyni, kvinnohat, queerfobi, acefobi, att gå efter fler nischade etiketter, listan fortsätter."

Oavsett om genom att kurera vilka lurviga grupper och utrymmen de gick med i, genom att vara försiktiga med vem de delade information eller genom att organisera grupper och skapa säkra utrymmen, försöker queer furries se till att deras sexualitet stöds inom deras fandomupplevelser.

"Jag känner mig för det mesta inkluderad--många människor här är som jag, och om det är en sak som omfattas mer än något annat i den lurviga fandomen, så är det kön och sexuell läggning. Det finns massor av mångfald. I själva verket verkar det som att 99 % av dem jag interagerar med är HBT+ i någon mening. Jag har liksom... bara en cishet lurvig vän. Jag gömmer inte så mycket av mig själv i det lurviga samhället? utanför kön/sexualitet... jag vet inte hur mycket av en minoritet jag egentligen är, tbh."

"Jag har gömt vad jag är några gånger i vissa utrymmen, men för det mesta känner jag att jag har en bra, nära gemenskap som jag försöker kurera så mycket som möjligt. Jag är accepterad i det utrymmet, och om jag förgrenar mig till andra utrymmen, betyder den vagt vänsterlutade karaktären hos furries att jag kommer att klara mig bättre i ett lurvigt utrymme än Jag skulle säg på arbetsplatsen. Det kan alltid behöva förbättring, men det är bättre än irl ibland.

"Det skulle få mig att undvika kontakter med andra pälsar som uppger dem som homofobi, och jag tror att det är tvärtom."

"...Min queerness har påverkat hur jag interagerar i lurviga utrymmen, och leder till att jag blir kräsen om vem jag umgås med; Jag vill inte ha queerfober i rymden. Politisk identitet spelar in, för återigen, jag vill inte ha trångsynta och hatiska människor i utrymmen med marginaliserade människor."

Men vissa queer furries inser att dessa säkra utrymmen kan bidra till känslan av marginalisering och utanförskap som upplevs av heterosexuella.

"Jag har aldrig personligen haft några problem med den enda minoritetsidentitet jag har (homosexuell), men i de utrymmen jag interagerar med tenderar den homosexuella närvaron att väga tyngre än hetero, och jag ser ofta ogynnsamt beteende mot heteromedlemmarna i samhället. "

"Senligt ser jag nästan homosexuella och heterosexuella pälsar som ett helt annat samhälle."

Denna marginalisering av hetero män i ett majoritetsgayfandom är inte ett unikt inslag i det lurviga fandomen. Till exempel har forskning visat att hetero och bisexuella män i majoriteten av gay Eurovision-fandomen uppger att de måste gömma eller minimera sin sexualitet för att känna sig som en del av gemenskapen (Halliwell, 2023). Våra data visar på liknande sätt att vissa heterosexuella pälsar undviker diskussioner om sexualitet av denna anledning och andra, undvika att direkt avslöja dessa delar av sin identitet om de inte blir tillfrågade.

"Konstigt nog, som en icke-marginaliserad person, behövde jag inte avslöja för att få andra att känna sig bekväma."

"Jag döljer det inte, men jag berättar inte hela min identitet och livshistoria för alla så fort som möjligt. Jag nämner det om jag tillfrågas, men har sällan anledning att känna att jag måste förklara vem jag är".

"Helariöst nog har jag ofta känt att jag måste dölja min status som majoritet i samhället som helhet för att passa in i fandomen."

"Längre är den raka kristen en sällsynthet i fandomen, och det börjar bli i The Wider World. Jag känner ofta att jag måste dölja denna information på grund av tidigare erfarenheter inom fandomen."

I en furrys svar förklarade de att det inte finns någon enskild furry fandom, utan snarare en sammankopplad samling av utrymmen och människor. Även om den övergripande miljön är vänlig för flera identiteter, påpekar de att det finns ett behov av att vara medveten om mångfalden av utrymmen inom samhället.

"Jag känner mig... normal i fandomen, eller åtminstone de utrymmen jag springer i, eftersom de flesta människorna i dessa utrymmen är också trans eller extrem vänster eller vad som helst. Jag tror att det är farligt att föreställa sig den lurviga fandomen som en monolitisk enhet, och jag försöker att inte behandla "pälsen" som en automatisk garanti för att vi kommer att vara sympatiska (bisarrt nog är vissa furrar transfober! Vissa furries är direkta jävla fascister!) men statistiskt sett känner jag mig säkrare och mer öppen med pälsar än en genomsnittsperson."

Sammantaget visar detta avsnitt att pälsar av alla sexuella läggningar kan hitta sin upplevelse i fandomen och sitt fandomrelaterade beteende format av sin sexualitet. Oavsett om det var genom att hitta ett utrymme där de kände sig "normala" och en del av en majoritet eller genom att ha friheten att öppet engagera sig i fysisk och känslomässig intimitet, kände sig många queer lurviga cis-män fria och bekväma i fandomen.

Även om detta ledde till vissa problem för andra, fanns det en allmän konsensus bland LGBQA+ furries att fandomen var en mycket säkrare och mer välkomnande plats för dem än andra fandoms eller ett bredare samhälle. Men det lätta uttrycket av sexualitet för cis-queer-män orsakade vissa känslor av utanförskap och utanförskap bland homosexuella transpälsar, samt komplicerade upplevelsen av asexuell

furries intresserade av sexuella möten. Slutligen indikerade många LGBTQ+ furries att de medvetet skapade säkra utrymmen i fandomen genom att kurera sina vänskaper och samhällen. Även om detta bidrar till att skapa en större känsla av komfort och säkerhet, bidrog det till känslan av oenighet och marginalisering som vissa raka pälsar kände.

Fandomens inflytande på upplevelsen av sexualitet Förutom att påpeka hur deras sexualitet påverkade deras upplevelse i det lurviga fandomen, rapporterade några LGBTQ+ furries också att motsatsen också gällde: att deras upplevelser inom och som en del av det lurviga fandomen påverkade hur de förstod och uttryckte sin sexualitet. Den känsla av samhörighet och kamratskap som beskrevs i tidigare avsnitt som ett resultat av att känna sig som en del av en majoritet uppmuntrade också utforskande och inspirerade till förtroende hos dem som var osäkra, inskränkta eller skygga när de uttryckte sin sexualitet.

"Jag känner att jag lätt kan vara öppen med mitt kön och sexualitet eftersom det pälsiga samhället till stor del är hbt+."

"Den lurviga fandomen har alltid varit väldigt accepterande av att jag tekniskt sett är en minoritet när det gäller sexuell läggning och identitet, och faktiskt har det varit lite uppmuntrande och lugnande för mig att helt enkelt vara själv, på grund av en högre mix av sexuella läggningar/könsidentiteter/etc. i fandomen."

"The furry fandom var det första utrymmet någonsin där jag bara fritt och öppet kunde vara gay och det har varit bra att bara bära den etiketten och känna mig trygg där."

"Tvärtom, jag känner mig mest öppen om min identitet när jag interagerar med medlemmar av furry fandomen, särskilt online. Jag känner en stor acceptans inom fandomen som en köns-, sexuell och rasminoritet."

"Jag antar att jag som pansexuell har kunnat interagera med andra icke-hetero furries har hjälpt mig att känna mig mer bekväm med mig själv. Jag hade aldrig känt ett behov av att gömma mig för andra pälsar."

"Jag antar att jag skulle betrakta mig själv som en minoritet (kön och sexualitet). Jag känner mig ganska accepterad. Det finns alltid några få människor som inte accepterar, men det finns överallt. Jag har aldrig känt en anledning att gömma mig i den lurviga fandomen. Det ger mig faktiskt utlopp för att vara mig själv."

Flera queer furries förklarade att det var en del av fandomen som gjorde att de kunde acceptera sin sexualitet, särskilt de som var inklädda eller kände sig osäkra i andra delar av sitt liv.

"... fandomen är det som tillät mig att avskaffa mina homofobiska ideal som jag hade när jag växte upp och acceptera inte bara mig själv utan ett stort antal andra."

"Fandomen var väldigt välkomnande för mig som en ung homosexuell man som precis började acceptera sin sexualitet när jag var 17 & 18 år gammal. Det hjälpte mig att acceptera den delen av mig som jag hade fostrats till att förakta."

"Jag skulle säga som en queer person kan jag relatera närmare till majoriteten av fandomen som också är queer. Den stereotypa flamboyansen hos queermänniskor passar bra med fandomens flamboyance, och jag tror att detta ovanpå fandomets mycket accepterande karaktär bidrar till den mycket höga andelen queers i fandomen. Jag ser detta som positivt, och som en person som kommer från ett extremt homofobiskt hushåll är och var det en oerhört hjälpsam väg för att kunna vara mig själv utan några begränsningar av sexualiteten - nästan en uppenbarelse om man så vill, som det är för många."

"Som bisexuell vit cis-man känner jag mig accepterad inom fandomen, eftersom fandomen är väldigt öppen när det gäller sexuella läggningar. Jag kände aldrig ett behov av att dölja min sexualitet inom fandomen, tvärtom hjälpte fandomen mig själv med mitt inre komma ut."

"Behövde aldrig gömma sig som bisexuell i fandomen. (Jag gömmer mig här från resten av min verklighet)."

Naturligtvis kan inte alla queer människor vara öppna och ärliga om sin sexualitet i sina familjer, arbete och gemenskap. För vissa queer furries gav säkerheten i samhället dem ett utrymme att vara "ute", som är åtskilda från deras liv i den stora världen. Den relativa anonymiteten för den furry community (online spaces/fursonas) erbjuder ett stort mått av skydd och säkerhet, vilket ger dem friheten att utforska och uttrycka sitt sanna jag.

"Det är en plats för mig där jag kan vara mig själv utan att döma och kunna säga saker om mig själv som jag skulle vara livrädd för att säga till min familj eller människor i verkliga livet men som betyder väldigt mycket för mig utan rädsla. Det ger en sann acceptans och uppskattning av dig själv på ett sätt som ingen annan plats kan, verkligen".

"Som bisexuell känner jag mig faktiskt mer välkommen online än i verkliga livet. Jag bor i ett konservativt område, men den övergripande acceptansen av HBT+-personer och masken av semi-anonymitet som fandomen ger är ganska tilltalar mig."

"Jag känner mig bara som en del av en minoritet när det gäller min sexualitet (pansexuell, polyamorös) och i fandomen känner jag mig i stort sett fri och säker med att vara öppen om detta, medan jag i mitt "dag till dag" liv utanför det lurviga samhället känner dessa är saker jag måste dölja, speciellt polyamorin."

"Jag identifierar mig själv som trans och queer, med viss osäkerhet om icke-binär. Jag känner mig ganska accepterad och kämpar inte för att interagera med en mängd olika människor - med undantag för att undvika utrymmen där människor betraktas som sexuell lättnad genom sms-chattar, eftersom de tenderar att alltför ofta kassera min fursona som en del av mig. Jag kände aldrig riktigt att jag behövde dölja någon av de potentiellt marginaliserade etiketterna eller identiteterna i lurviga kretsar. I själva verket är furry fandom platsen som tillät mig att stärka min identitet när det gäller oro för hur andra kan uppfatta och reagera på det. Utan furry fandom skulle jag inte känna mig så stark som jag gör om det, och jag skulle kämpa för att acceptera det som en del av mig. Särskilt jag skulle, utan den lurviga fandomen, kämpa för att visa något av det för andra i offentliga utrymmen (Twitter, Discord, etc). Jag är fortfarande inte öppen om det i verkliga livet eller i några utrymmen som direkt ansluter till mitt riktiga namn/identitet, men.

annars är jag ganska flagrant och öppen med min identitet tack vare positivt mottagande och upplevelser jag har haft inom furry fandom."

"Jag kände mig accepterad inom nämnda gemenskap men jag är inte öppen om det offentligt av skäl som jag är rädd för diskriminering."

"I det vanliga livet är jag instängd i min sexuella läggning. Men i min interaktion med furries har jag alltid känt mig fri och extremt välkommen att kalla mig gay. Detta har hjälpt mig att acceptera min orientering mer eftersom jag har träffat mina lurviga vänner i verkligheten och har dejtat manliga furries."

"Identiteter hjälper oss att känna oss säkrare i att hitta människor vi relaterar till! Ärligt talat känner jag mig mer bekväm när jag ser BLM i en profil eller att personen är Lgbt eller BIPOC som jag. Jag känner mig inte alltid säker IRL och jag bor i ett väldigt vitt, konservativt södra område så att hitta människor som mig online är tröstande".

För queer furries som bara börjar utforska sin sexuella läggning erbjuder furry community ett säkert, förstående och välkomnande utrymme där man kan göra det. Detta ger dem tid att utforska, att ifrågasätta och att förstå sig själva.

"Det ger mig mer en möjlighet att känna mig öppen om det, men ändå ha personlig tveksamhet."

"Jag skulle säga att fandomen har hjälpt mig att utforska att ha en homosexuell identitet på ett säkert och kontrollerat sätt, till den grad att jag nu är bekväm med att anta den generellt i andra situationer.

"Självklart: min queera identitet är viktig för vem jag är som person. Jag skulle faktiskt säga att förmågan att utforska mitt utseende/presentation hade hjälpt mig att komma överens med min identitet tack vare fandomen".

"... öppenheten om kön och sexualitet i fandomen har varit ovärderlig för att utforska mitt eget."

"Personligen är jag fortfarande vid en punkt där det fortfarande känns lite konstigt att prata om det. Jag har inte känt något behov av att dölja det, men att ta upp det är fortfarande svårt för det mesta."

"fandomen är överväldigande queer och har varit ett oavbrutet stöd i min fortsatta förståelse av mig själv."

Tyvärr, trots den allmänna uppfattningen av fandomen som uppmuntrande, säker och positiv, är inte alla hörn av fandomen lika välkomnande för queera identiteter och upplevelser. Vissa pälsar rapporterar att de upplevt trakasserier och diskriminering som fick dem att känna sig ovälkomna och marginaliserade på grund av sin sexualitet.

"Jag har, även om det var i ett litet alltför kristet religiöst rum. Vid den tidpunkten hade jag inte fullt ut accepterat min sexualitet och deras giftiga retorik hade drivit mig djupare in i garderoben".

"Som en del av HBT känner jag att det ibland finns problem med fler religiösa medlemmar av fandomen, även om det är MYCKET få och långt mellan enligt min personliga erfarenhet."

"Vi känner oss accepterade i queera utrymmen för vänster/explicits men de bredare centristiska utrymmena är ofta blandade eller fientliga".

Den allmänna graden av acceptans och den till stor del queera karaktären hos det lurviga samhället kan spela en betydande roll för att hjälpa vissa queerpälsar som är förvirrade, ifrågasättande eller inklädda att ha ett säkert utrymme att experimentera med sin sexualitet, att lära sig förstå sig själva. För många furries, säkerheten och anonymiteten för fandomen gav dem den säkerhet och uppmuntran de behövde för att upptäcka och förstå sig själva. Men inte alla hörn av fandomen är välkomnande, och inte alla sexuella läggningar upplever helhjärtad acceptans. För dessa pälsar är det avgörande att kurera deras innehåll, undvika platser där de känner sig otrygga och att hitta en gemenskap där de kan vara sig själva för att hitta sin plats i det pälsiga samhället. Slutsats Som ofta är fallet inom forskning mer allmänt, har våra fynd angående sexuell läggning och LGBTQA+ identitet i den pälsiga fandomen lett oss till en.

få svar, men ännu fler frågor om samspelet mellan sexuell läggning och upplevelser inom det lurviga fandomen. Den föreliggande studien representerar ett bristfälligt och begränsat, men ändå upplysande första steg i studiet av detta ämne. Ett problem med studien är att de öppna frågorna var alldeles för breda och inte specifika för sexuell läggning. Många svarande var osäkra

om vad "påverka din identitet som lurvig" innebar, med långa rader av frågetecken som vanligt svar. Många andra vägrade svara bara för att de inte förstod vad frågan var frågor. Bristen på specificitet gjorde också att vi fick ett brett spektrum av svar, varav endast några var relaterade till sexuell läggning. Många furries diskuterade andra aspekter av sin identitet, inklusive sociala roller (förälder, vän, dotter, son) och yrken (student, hantverkare, vetenskapsman), även om många, som vi hoppats, diskuterade skärningspunkten mellan deras kön, ras, och sexuell läggning. Frågans medvetna bredd möjliggjorde en nyanserad förståelse av några av skärningspunkterna mellan flera identiteter och det lurviga fandomen men förhindrade i slutändan en djupare analys av specifika frågor som rör sexuell läggning. Trots det illustrerar det faktum att vi kunde hitta så mycket i svaren på denna bristfälliga fråga hur fruktbar framtida forskning om detta ämne sannolikt kommer att bli. Erfarenheterna av raka pälsar som navigerar i minoritetsupplevelsen - möjligen för första gången - är en sådan väg, liksom att direkt bedöma och jämföra arten av raka och LGBTQ+ pälsars relationer med deras fursonas. Erfarenheterna av asexuella pälsar i ett sexpositivt och öppet sexuell fandomrum är en annan potentiell fråga, liksom behovet av att bättre förstå sambandet mellan sexuell och romantisk läggning och hur dessa aspekter av ens identitet manifesterar sig i och interagerar med fursonas och det bredare lurviga fandomen. . Vi ser fram emot att se vart ett mer målinriktat och fokuserat förhållningssätt till det här ämnet kommer att leda oss i framtiden – både att hitta svar på de frågor vi har tagit upp här och att upptäcka nya frågor som vi inte ens har tänkt på än!

Referenser Blank, H. (2012). Straight: Heterosexualitetens förvånansvärt korta historia. Beacon Press.
Bogaert, AF (2012). Förstå asexualitet. Rowman & Littlefield Publishers. Bullough, VL
(1976). Sexuell variation i samhälle och historia. John Wiley och söner.

Halliwell, J. (2023). 'Är du säker på att du inte är gay?': Raka och bisexuella manliga upplevelser av Eurovision Song Contest-fandomen. Social & Cultural Geography, 24 (6), 1024-1041. <https://doi.org/10.1080/14649365.2021.2000016> Halperin, DM (2002). Hur man gör historien om homosexualitet. University of Chicago Press. Henry, FHI (2019). Kärlek, sex och snaran: Sodomins känslor i 1700-talets England. (Publikationsnr 29247116). ProQuest Dissertations Publishing. Kinsey, AC, Pomeroy, WB, & Martin, CE (1998). Sexuellt beteende hos den mänskliga mannen. Indiana University Press. (Originalarbete publicerat 1948) McFarlane, C. (1997). Sodomiten i skönlitteratur och satir, 1660-1750. Columbia University Press. Murray, SO (2000). Homosexualiteter. University of Chicago Press. Roughgarden, J. (2009). Evolutionens regnbåge: Mångfald, kön och sexualitet i naturen och människorna. University of California Press.

Kapitel 17.

Furry Beliefs: Religion och Politik.

Courtney "Nuka" Plante, Camielle Adams.

Ett gammalt ordspråk säger att det finns tre saker du bör undvika att prata om i artigt sällskap: politik, religion och pengar. Genom att följa detta råd kommer du att undvika några besvärliga samtal vid din nästa kontorsfest eller familjemiddag. Forskare, å andra sidan, är inte skyldiga att undvika det besvärliga eller obekväma och, om något, njuter ibland av ett gott fjäderrusande. I denna anda fokuserar detta kapitel på furries religiösa övertygelser och politiska ideologi— vi lämnar pengarna till ett annat kapitel (kapitel 13), om så bara för att undvika att bryta mot alla tre tabun i ett enda kapitel! Religion och andlighet Det är svårt att föreställa sig om det ska finnas ett samband mellan att vara en lurvig och att ha en viss religiös eller andlig tro. En anledning är faktum att pälsar finns i alla former och storlekar och närmar sig fandomen från alla samhällsskikt. Som andra kapitel i den här boken illustrerar kan furries vara i början till mitten av tonåren eller sjuttioalet och längre fram; de kan vara cis-köna och heterosexuella eller så kan de vara köns- och pansexuella; de kan vara svältande studenter eller välbärgade entreprenörer och proffs, och de kan komma från vilken kontinent som helst på

planet. Tidigare forskning visar att när det kommer till religiös övertygelse är dessa "skillnader som gör skillnad". Studier visar till exempel att yngre generationer (t.ex. millennials, zoomare) tenderar att vara mindre religiösa än äldre generationer (t.ex. boomers, Gen X), även om de är mycket mer jämförbara när det gäller hur andliga de är.

1 Utan att gå in för mycket på detaljer kan inneboende religiositet ses som.

"äka tro" - det vill säga att följa religiösa grundsatser oavsett yttre påverkan; däremot hänvisar yttre religiositet till religion motiverad av yttre påtryckningar eller belöningar (t.ex. sociala grupper, gruppträck; Bergin, 1991). 2 Även om det inte finns någon allmänt överenskommen definition för dessa termer, löst.

andlighet hänvisar till sökandet efter betydelse eller mening i ens liv, medan religiositet hänvisar till att man följer ritualerna och praxis i en institution eller organisation, ofta i tjänst för något slags andligt slut (Arrey et al., 2016). Det är fullt möjligt för en person att vara andlig (t.ex. söka mening och betydelse i världen) utan att tillhöra en religiös organisation eller identifiera sig som religiös. En ateistisk vetenskapsman skulle kunna beskriva sin strävan efter kunskap och mening som en andlig strävan, som Carl Sagan uttryckte när han.

tenderar att vara (McMurray & Simmers, 2020). Andra studier har visat att lesbiska, homosexuella och bisexuella är mindre benägna att vara religiösa, men inte mindre benägna att vara andliga, än hetero (Schwadel & Sandstrom, 2019), ett faktum som helt eller delvis beror på fördömande av HBTQ+-personer av många religiösa organisationer (Barnes & Meyer, 2012). Socioekonomisk status är på liknande sätt förknippad med religiöst engagemang, så att människor med mer rikedom och status är mindre benägna att gå i kyrkan, be eller läs religiösa skrifter (Schieman, 2010), medan de som går efter gymnasieutbildning tenderar att få lägre poäng på mått på religiositet (Schwadel, 2016). Slutligen borde det inte komma som någon överraskning för läsarna att vissa religiösa övertygelser är mer framträdande i vissa länder framför andra, med kristendomen ganska jämnt fördelad över världen medan andra religioner, såsom buddhism och hinduism, är fördelade övervägande i länder i Asien och Stilla-havsområdet. (Pew Research Center, 2012). Med allt detta i beräkningen, kan den demografiska variationen i den lurviga fandomen få vissa läsare att spekulera i att religiösa och andliga övertygelser inte borde vara relaterade till ens lurviga identitet. När allt kommer omkring är det få pälsar som inkluderar andliga eller religiösa element i sin konceptualisering av vad det innebär att vara lurvig (ett ämne som vi tar upp i kapitel 5). Med det sagt kan fandomens demografiska sammansättning kanske leda oss till en annan hypotes. Vi vet, baserat på data som granskats i kapitel 13, att de flesta furries är i tonåren eller tidigt till mitten av 20-årsåldern, är ganska sannolikt att vara HBTQ+, har någon högskoleutbildning och att den största koncentrationen av furries finns i USA (9 av 10 av de största lurviga konventionerna i världen förekommer i USA; Wikifur, nd). 3 Dessa faktorer bör förutsäga trender mot ateism, agnosticism och en allmänt låg grad av religiositet (men inte nödvändigtvis andlighet), även mot bakgrund av kristendomen som dominerar det amerikanska religiösa landskapet (Pew Research Center, nd). Med detta i åtanke, låt oss rikta vår uppmärksamhet mot några data från våra studier för att se om de är i linje med våra demografiskt baserade förväntningar. Vår första titt kommer från data som samlats in i sex olika studier från 2011-2015 som rekryterade furries antingen online eller personligen på.

skrev "Vetenskapen är inte bara förenlig med andlighet; det är en djup källa till andlighet" (Sagan, 2011, s. 54). 3 Den enda icke-amerikanska furry-konventionen i topp 10 skulle vara Eurofurence,

som äger rum i Berlin, Tyskland. Som sagt, det har skett en avsevärd tillväxt i storleken och antalet icke-västerländska furry-konventioner, inklusive framstående furry-konventioner som uppstår i Filippinerna, Taiwan, Brasilien och Japan.

konventioner. 4 Respondenterna ombads, över studier, att antingen på ett öppet sätt eller att välja från en lista med alternativ ange vad deras religiösa tillhörighet var. När det gäller öppna svar kodades respondenternas svar och organiserades i kategorier. Utbudet av medelsvar visas i tabell 17.1.

Tabell 17.1. Procentandel av lurviga respondenter över kongress- och onlineprover som identifierade som tillhörande olika religiösa tillhörigheter. * Var inte ett alternativ i den specifika studien. Religiös tillhörighet % av prov (online) % av prov (Pennsylvania) % av prov (Texas) Kristen 25,2 11,1-24,5 19,6- 36,3 Agnostiker 23,9 8,8-44,3 17,3- 24,9 Ateist 31,0-4 24,9 Pagan / Wiccan 5,3 5,9-8,5 7,8-12,8 Buddhist 1,3 1,1-2,1 0,4 Shinto 0,8 0,0 1,7 Judisk 0,6 1,3-1,9 0,6-1,4 Satanist * 0,0-1,09. 0,0-1,09. 0,0-0,7 hinduiskt 0,2 0,0-0,4 0,4-0,6 Inget / Ej tillämpligt * 0,0-50,6 *.

Övrigt 16,8 3,4-14,3 16,8- 18,9.

Det första som är värt att notera i tabellen är den stora variationen i kategorierna agnosticism/ingen i Pennsylvania-provet. Detta härrör från skillnader mellan studier i hur ateism och agnosticism bedömdes och poängsattes över prover: i vissa studier tillhandahölls inte ett ateismalternativ (deltagarna ombads välja "ingen", vilket indikerar ingen religiös tillhörighet,

4 Observera att kongresserna ägde rum i USA, antingen i Dallas, Texas eller.

i Pittsburgh, Pennsylvania, vilket innebär att kongressresultaten i synnerhet är till stor del snedställda mot amerikanska furries från dessa regioner.

eller ibland rullades in i en kombinerad "ateist / agnostiker" kategori). Med detta i åtanke framträder några trender i proverna. För det första, trots att de kommer från till stor del amerikanska prover, där majoriteten av befolkningen identifierar sig som kristna (Pew Research Center, nd), identifierar sig bara omkring en femtedel till en fjärdedel av pålsen som kristna. Däremot identifierar en ansevärd andel av pålsar - ungefär en tredjedel till hälften - som ateister eller agnostiker, siffror som återigen avsevärt överstiger de som finns i den allmänna amerikanska befolkningen (Pew Research Center, nd). Båda dessa trender stämmer överens med vad vi skulle förvänta oss att se baserat på den demografiska sammansättningen av furry fandom och vad tidigare forskning har visat oss om demografi och religiös övertygelse. 5 För att bättre illustrera om det erhållna resultatet talar för något unikt med furries eller om det skulle förväntas i någon grupp med jämförbar demografi, kan vi jämföra data från två olika studier som vi körde 2013 och 2014. Dessa studier involverade ett urval av konventionsanimer fläktar och ett prov

av kongressgående furries, som båda drogs inom ett år efter varandra i Dallas, Texas.

Resultaten, som visas i tabell 17.2, visar att ett jämförbart antal deltagare identifierades som kristna i båda proverna.

Medan furries var mer benägna att identifiera sig som agnostiker/ateister, har detta sannolikt att göra med tillägget av ett "inget / ej tillämpligt"-alternativ i anime-exemplet som inte var tillgängligt

i det lurviga provet. Bortsett från detta är trenden mot att vara mindre religiös och mer sekulär än den allmänna befolkningen som observerats i furries 6 förmodligen inte unik för furries, utan snarare en produkt av demografiska trender

(t.ex. att vara en yngre, högskoleutbildad grupp människor), 7 även om det är anmärkningsvärt att tendensen för furries att ha betydligt fler hedniska / wiccan deltagare till och med.

5 Vi bör också notera att medan andelen buddhism, muslim, judisk och hindu.

deltagarna var i stort sett i nivå med siffrorna i den allmänna amerikanska befolkningen (Pew Research Center, nd), prevalensen av hedniska/wiccan-responder var betydligt högre än vad vi skulle ha förväntat oss, och är mycket vanligare än vad som finns i allmänna befolkningen. Hittills har vi ingen förklaring till just dessa fynd. 6 För att ytterligare stödja denna idé, i en av våra 2013-studier, furries på ett konvent i.

Dallas, Texas var mindre religiösa och andliga än ett urval av universitetsstudenter för liberal arts rekryterade från ett Texas college. 7 Att tala vidare till tanken att det är en fråga om demografi och inte bara en.

fråga om att fangrupper som helhet är icke-religiösa, fann en av våra onlinestudier 2019 att, jämfört med Star Wars-fans, som var, som demografiska, äldre och mindre HBTQ+, var pälsar betydligt mindre religiösa.

jämfört med ett demografiskt jämförbart urval är kanske en egenhet hos det lurviga fandomen.

Tabell 17.2. Andel av animefans och lurviga responder vid två Texasbaserade fankongresser 2013 / 2014 som identifierade sig som tillhörande olika religiösa tillhörigheter. * Var inte ett alternativ i den specifika studien.

Religiös tillhörighet % av provet (anime) % av provet (pälsen) kristen 21,6 19,6 agnostiker 5,7 24,9 ateist 3,1 24,9 hednisk / wiccan 3,6 7,8 buddhist 2,5 0,4 judisk 1,8 1,4 muslim 0,1 0,1 0,1 . Ej tillämpligt 39,2 * Övrigt 23,4 18,9.

Som vi har sett är religiös tillhörighetsdata en ganska rörig affär, 8 en som riskerar att avleda oss från den mer tillspetsade frågan om huruvida furries, som grupp, är mer eller mindre benägna att vara religiösa eller andliga, oavsett vad de har. särskilda tillhörigheter eller övertygelser råkar vara. För att mer direkt ta itu med denna fråga kan vi mäta i vilken utsträckning furries anser sig vara religiösa eller andlig. Genom att fråga om de två begreppen separat kan vi bättre skilja mellan att hålla fast vid en religionsgrundsats (religiöshet) och de som aktivt reser mot en känsla av större mening eller syfte i sitt liv, oavsett om de gör det genom en religiös institution eller på sina egna villkor (andlighet). I en uppsättning av fem olika studier från 2012-2021 bad vi furries, ibland rekryterade vid kongresser och ibland rekryterade online, att ange i vilken utsträckning de skulle anse sig vara andliga och, separat, i vilken utsträckning de ansåg sig vara andliga. vara religiös. Dessa tillfrågades på lite olika sätt i varje studie, men.

8 Detta är inte ens med tanke på alla nyanser i data, till exempel särskiljning.

mellan olika kristendomssamfund eller olika typer eller grader av agnosticism!

resultatmönstret var alltid detsamma: i genomsnitt rapporterade furries vara mer andliga än religiösa. För ett illustrativt exempel från en studie från 2012 vid en furry-kongress i Pennsylvania, se figur 17.1. Som figuren visar anser de flesta furries sig vara ganska icke-religiösa. Däremot medan många furries ansåg sig inte heller vara andliga, ett jämförbart antal furries anser sig också vara ganska, eller till och med extremt andliga. Kortfattat tyder det tillgängliga beviset på, i linje med våra hypoteser, att furries, som grupp, inte är särskilt intresserade av formaliserad religion, även om de är något intresserade av att självständigt driva frågor om betydelse, syfte och mening.

Figur 17.1. I vilken utsträckning furries som rekryterats vid en furry-kongress i Pennsylvania ansåg sig vara religiösa eller andliga.

Uppföljningsstudier kastar ytterligare ljus och sammanhang över dessa fynd. Till exempel fann ett par 2017- och 2018-studier av furries som återigen rekryterats från en furry-konvent i Pennsylvania att furries, även om de var något intresserade av andliga frågor (om inte religiösa), var mindre intresserade av specifika new-age trosuppfattningar (t.ex. "andlig energi"), vilket tyder på att de kan vara mer intresserade av självstyrda andliga sysselsättningar snarare än att bara anamma icke-vanliga övertygelser. I andra studier förknippades starkare identifiering med det lurviga fandomen (och, i viss mån, att identifiera sig starkare som ett lurvigt i allmänhet – fanship) med högre andlighetspoäng, men inte med.

0 %.
5 %.
10 %.
15 %.
20 %.
25 %.
30 %.
35 %.
40 %.
45 %.
50 %.

Andlig religiös.

högre religiositetspoäng. Även om detta inte nödvändigtvis betyder att att vara "mer lurvig" gör att en person blir mer andlig, tyder det åtminstone på att de som identifierar sig starkare som lurviga i genomsnitt är samma personer som anser sig vara mer andlig. En möjlig förklaring till detta är att vissa pälsar använder lurvigt fandom, lurvigt innehåll, fursonas och andra aspekter av sitt lurviga intresse som en källa till vägledning eller betydelse i sina liv, något som vi har observerat i åtminstone några högt identifierade My Little Pony fans (t.ex. Edwards et al., 2019). För att avsluta det här avsnittet om pälsars religiösa övertygelse är bilden komplex, som den är med så många aspekter av pälsfandomen. Ingen enskild kategori, tillhörighet eller term beskriver ensidigt furries religiösa eller andliga övertygelser som en grupp – de definieras varken av en viss religiös tillhörighet eller definieras av en rungande brist på religiös övertygelse. Vi kan säga att pälsar som grupp tenderar att vara något mer andliga än de är religiösa, vilket tyder på att många har flyttat bort från formella, organiserade religiösa institutioner i stället för individuell strävan efter betydelse, syfte och mening i livet – även om detta är en del av en större trend vi ser i demografiskt likartade grupper. Religion, andlighet och bristen därav är inte i sig lurviga, och den demografiska variationen som observeras bland pälsdjur leder till avsevärd variation i manifestationen av deras religiösa och andliga övertygelser. Även den

Tendensen för vissa högt identifierade furries att förlita sig på fandomen som en källa till betydelse, syfte och mening är förmodligen inte unik för furry fandomen, efter att ha observerats i liknande fandoms. Om det finns en egenskap som är ganska unik eller idiosynkratisk för furries, är det det betydande antalet hedniska/wiccan furries vars förekomst är mycket högre än vad som har observerats i andra fangrupper— även om orsaken till detta för närvarande är okänd. Politiska övertygelser På samma sätt som vi gjorde för religiösa trosuppfattningar kan vi bilda hypoteser om furries politiska övertygelser baserat på deras demografiska sammansättning. Specifikt, baserat på de egenskaper vi nämnde i föregående avsnitt, kan vi anta att furries, som grupp, borde vara ganska progressiva, liberala eller vänsterinriktade i sina politiska åsikter. 9 Till exempel den allmänna.

9 Vi bör notera att vi diskuterar politik här i ett amerikanskt centrerat system,

där "vänsterlutad" syftar på mer liberal/progressiv politisk ideologi och "högerlutad" syftar på politisk konservatism med betoning på individuella friheter. Vi bör också notera att med "progressiva" politiska övertygelser hänvisar vi till politiska övertygelser som förespråkar politik som syftar till att öka jämlikheten inklusive, men inte begränsat till, inkomstomfördelning, positiv särbehandling, skyddslagstiftning för.

Tron på att yngre människor är mer progressiva i sina politiska lutningar än äldre har visat sig hålla empiriskt vatten (t.ex. Truett, 1993). Likaså finns det bevis för att eftergymnasial utbildning i allmänhet är förknippad med en ökning av politisk liberalism (Hastie, 2007). 10 HBTQ+-personer har också visat sig ha betydligt mer liberala övertygelser än icke-HBTQ+-personer (Worthen, 2020). Kort sagt, den ganska unga, till stor del högskoleutbildade, övervägande HBTQ+ demografiska sammansättningen av det lurviga fandomen borde predisponera det för att vara ganska liberalt orienterat i sina politiska åsikter.

Figur 17.2. Procentandel av ett urval av onlinepölsar som rekryterades 2021 och som identifierade sig med olika politiska lutningar, kodade baserat på öppna svar på en fråga som bad dem att beskriva sin politiska identitet.

minoritetsgrupper och stärkande av arbetstagarnas rättigheter (t.ex. fackföreningar). Detta kontrasteras mot mer konservativ politik som syftar till att maximera personlig frihet (t.ex. fria marknader, minimera skatter, minimera statlig inblandning). 10 Det finns några viktiga kvalificeringar för detta, inklusive det faktum att effekten skiljer sig åt.

avsevärt beroende på vilken akademisk disciplin man befinner sig i och det faktum att det fortfarande finns en betydande debatt om mekanismerna som driver effekten (t.ex. väljer mer liberala människor att ägna sig åt specifika akademiska områden eller lär sig mer om liberala idéer och umgås med människor som förespråkar mer liberala idéer förändrar en persons egen politiska inriktning?).

0 %.
10 %.
20 %.
30 %.
40 %.
50 %.
60 %.
70 %.

Tabell 17.3. Exempel på lurviga respondenters öppna svar på en fråga om politisk identitet och hur de kodats. Kategoriexempel Mycket liberalt "Extremvänsteranarkism Marxistisk Kommunism Anti-Kapitalism" "Definitivt luta starkt åt vänster, till den punkt där båda stora partierna i USA ligger längre till höger än jag."

"Längst till vänster, socialt och skattemässigt".

Lagom.

Liberala "Australian Labour Party (center-vänster/vänster)" "center-vänsterdemokrat" "center-vänster kanadensisk NDP" "Demokrat" "Progressiv centrist" "Vänsterlutad, men inte fixerad till ett specifikt parti".

Center "Enligt politisk kompass bokstavligen mitten" "Centrist, antar jag? Idk vad de kallar det när du gillar att lyssna på båda sidor (eller fler) av en debatt innan du bestämmer dig" "Moderat/center med lutningar mot båda politiska partierna".

Lagom.

Konservativ "Center, högerlutad".

"Centralt med rätt utsikt".

"Center-höger".

"Centrist-republikansk".

"Konservativ".

Mycket.

Konservativ "Paleokonservativ".

Tabell 17.4. Prevalensen av specifika politiska etiketter i lurviga respondenters öppna svar på en fråga om politisk identitet. Etikett % av svaren Socialist / Kommunist 30.3 Anarkist 8.3 Libertarian 6.5 Miljöpartist 5.1 Humanism 2.4 Antifa / Antifascist 1.4 Antikapitalistisk 1.1 Syndikalism 1.1 Kapitalistisk 0.8 Nationalist 0.6 Auktoritär 0.3 Anti-Socialist 0.3 Anti-Socialist 0. Tillhörighet / Oberoende 19.6 Jag orkar inte / Apati / Jag vet inte 17.5 Blandad 3.5 Jag vill inte diskutera min politik 1.5.

Bortsett från hypoteser, vad visar data? Vi har testat våra hypoteser i ett antal olika studier och mätt politisk orientering på en mängd olika sätt med varierande grad av komplexitet. Det första, och kanske det enklaste sättet vi har gjort det, är att helt enkelt be furries beskriva, på ett öppet sätt, hur de identifierar sig politiskt. Detta var tillvägagångssättet vi tog i en

2021 onlinestudie. Genom att titta igenom de olika svaren kategoriserades deltagarna på två olika sätt. Först, där det var möjligt, kategoriserades deras övertygelser på en femgradig, endimensionell skala som sträckte sig från "mycket liberal" till "mycket konservativ." Prevalensen för dessa olika kategorier visas i figur 17.2. 11 Vi illustrerar också hur respondenterna kodades in i var och en av de olika kategorierna med några representativa svar för varje kategori i tabell 17.3.

11 Observera att denna tabell inte inkluderar de cirka 20 % av deltagarna som.

angav ingen politisk övertygelse, politisk apati eller vem som angav att de inte ville ge sin politiska övertygelse.

Förutom den enskilda dimensionen ovan räknade vi också upp anmärkningsvärda politiska identifierare och deras frekvens i Tabell 17.4. Sammantaget överensstämmer dessa resultat med våra hypoteser baserade på den demografiska sammansättningen av furry fandom: i öppna svar tenderar furries att vara måttligt liberalt lutande, med ett ganska stort antal furries som identifierar sig som mycket långt till vänster. Detta återspeglas både i termer av deras kategorisering på ett kontinuum och i termer av några av de vanligaste specifika beteckningarna som används (t.ex. socialist, kommunist). Däremot tenderade centristiska och konservativa åsikter att vara mycket mindre utbredda, både när det bedöms med ett kontinuum och när det gäller förekomsten av specifika konservativt baserade etiketter (t.ex. libertarianer, kapitalister). Det bör också noteras att mitt i denna "variabilitet kring en allmän tendens till liberalism" anser ungefär en fjärdedel till en tredjedel av pälarna sig vara ointresserade av politik eller att de inte har någon speciell politisk tillhörighet. Man skulle kunna hävda att den öppna karaktären hos dessa resultat lämpar sig för en hel del tolkningar från oss forskare, som väljer hur man bäst tolkar en deltagares specifika svar (t.ex. som "mycket

liberal" eller endast "måttligt liberal"). Vad som behövs är konvergerande bevis från andra, mer objektiva åtgärder för att se om denna allmänna tendens till liberalism är konsekvent och tillförlitlig. Till detta syfte vänder vi oss till resultat från ytterligare studier. Som en ganska analog jämförelse kan vi titta på resultaten från två olika studier från 2012 och 2014, som båda rekryterade deltagare från ett lurvigt konvent i Pennsylvania. Relevant för de tidigare resultaten ombads respondenterna att ange var deras politiska inriktning föll på en enda 7-punktsdimension som sträcker sig från "mycket liberal" till "mycket konservativ". Även om skalan saknar nyansen i det öppna måttet, inklusive att inte tillåta deltagarna att indikera "Jag tycker inte om", eliminerar den alla potentiella fördomar vi kan ha när vi kategoriserar deltagare längs kontinuumet eftersom deltagarna kategoriserade sig själva. Resultaten, som visas i figur 17.3, avslöjar ett ganska liknande svarsmönster, där furries är mycket mer på den liberala sidan av dimensionen än på den konservativa sidan, samt att de är mer måttligt liberala än mycket liberala. Vi bör också notera att den högre förekomsten av personer i mitten av skalan kan vara resultatet av att respondenter som var apatiska eller osäkra väljer att välja det mest "neutrala" svaret som finns. Om inte annat förtjänar denna möjlighet att vara försiktig när man tolkar innebörden av ett centristiskt svar på denna åtgärd.

Figur 17.3. Svar från furries som rekryterats vid två furry-kongresser i Pennsylvania på ett endimensionellt mått på politisk orientering.

Läsare som är väl insatta i politisk diskurs kan vid det här laget bli upprörda över det ganska förenklade förhållningssätt som vi har använt till politisk orientering. När allt kommer omkring kan folks politiska övertygelse vara mångfacetterad och nyanserad: någon kan vara ganska progressiv när det kommer till lagar som skyddar rättigheterna för HBTQ+-personer samtidigt som de tar en mer konservativ hållning när det gäller beskattning och sociala välfärdsprojekt. För detta ändamål genomförde vi en studie 2013 där pälsar som rekryterats vid ett pälskonvent i Texas ombads att ange sin politiska inriktning på samma 7-gradiga skala från "mycket liberal" till "mycket konservativ", men att göra det tre separata tider: en gång med avseende på deras åsikter om socialpolitik (t.ex. positiv särbehandling, homosexuella äktenskap, transrättigheter), en gång om deras skattesynpunkter (t.ex. allmän hälsovård, lägre skatter), och en gång för deras övergripande politiska identitet. 12 Resultaten visas i figur 17.4.

12 En annan viktig skillnad med måttet i denna studie är att det tillät.

deltagarna att ange "Jag vet inte" som ett alternativ, vilket cirka 20 % av pälsen valde. Genom att ta hänsyn till detta kan vi med större säkerhet säga att respondenter som väljer det neutrala alternativet eller det centrala alternativet sannolikt verkligen indikerar en centristisk position snarare än att de inte vet hur man annars ska indikera apati eller brist på politisk förståelse.

0 %.
5 %.
10 %.
15 %.
20 %.
25 %.
30 %.

2012 2014.

Figur 17.4. Svar från pälsar som rekryterats vid ett pälskonvent i Texas på tre endimensionella mått på social, ekonomisk och politisk orientering.

Vår första observation angående den "politiska" dimensionen är att pälsar, återigen, tenderar att identifiera sig mycket mer på den liberala sidan av skalan än på den konservativa sidan. Denna överensstämmelse observerades även om detta urval rekryterades från ett konvent i Texas, en mer konservativ stat än Pennsylvania baserat på både president- och kongressval sedan 1990-talet. Trots att vi kom från djupa södern, i motsats till norr, observerade vi ändå samma trend mot liberala övertygelser, med en starkare preferens för moderata föreställningar framför mycket liberala föreställningar, vilket återigen indikerar konsistensen av detta allmänna fynd. För att ge resultaten mer nyans, fann vi också en dramatisk skillnad mellan svar om social- och finanspolitik. Specifikt visade furries en mycket stark preferens för socialliberal politik men hade djupare centristiska, nästan konservativa positioner med avseende på ekonomisk politik. Som sagt, denna åtgärd är inte utan sin egen uppsättning problem, varav ett är huruvida furries kan tas på ordet när de kallar sig liberala eller konservativa i sina politiska åsikter. Studier har visat att människor – särskilt yngre – är benägna

att anta politiska etiketter som inte nödvändigtvis speglar deras faktiska ståndpunkter (Zell & Bernstein, 2013). Till exempel kan en person som är uppvuxen i ett liberalt hushåll.

0 %.
5 %.
10 %.
15 %.
20 %.
25 %.
30 %.

Social ekonomisk politisk.

identifiera sig som liberal, etiketten för deras ingrupsidentifikation (t.ex. kommer från en "liberal familj"), trots att de har övervägande konservativa finanspolitiska och sociala positioner. Vi bedömde denna möjlighet i en 2019 studie på en furry kongress i Texas. Där gav vi furries en politisk skala med 42 punkter utformad för att bedöma deras åsikter om specifika politiska positioner. Vågens ursprungliga designer skapade skalan för att bedöma tre dimensioner av politisk övertygelse: ekonomisk socialism (t.ex. "För att skydda arbetarnas rättigheter borde fackföreningar ha mer makt"), samtida populism (t.ex. "Gränser bör stängas för asylsökande") och social konservatism (t.ex. "Minmilönerna bör avskaffas;" Laméris, 2015). Som figur 17.5 avslöjar, när det gäller furrys faktiska svar på specifika politiska frågor, tenderar de att luta sig mot mer liberala ståndpunkter, både när det gäller social och ekonomisk politik. Furries fick också ganska låga poäng på ett mått av samtida populism, vilket också talar för en allmän anslutning till en mer liberal ideologi.

Figur 17.5. Genomsnittlig överensstämmelse mellan pälsar som rekryterats vid en pälskonvent i Texas längs tre olika skalor som mäter olika aspekter av politisk orientering.

Som en sista titt på några av nyanserna i furries politiska övertygelser, som en del av samma 2019 studie av Texas furries, presenterade vi respondenterna en uppsättning av sex olika dimensioner som hänvisade till olika politiska övertygelser. För var och en angav furries, på en 7-gradig skala, där deras egen politiska.

0 %.
10 %.
20 %.
30 %.

40 %.

50 %.

60 %.

1 - Håller inte med starkt.

2 3 4 5 6 7 - Håller helt med.

Ekonomisk socialism Samtida populism.
Socialkonservatism.

tro föll. Tabell 17.5. Resultaten avslöjar, i linje med tidigare upptäckter, att pälsar är mycket mer benägna att identifiera sig som liberala än att identifiera sig som konservativa. De tenderar också att vara mer liberala när det gäller ekonomiska frågor, åtminstone när det gäller att införa ekonomiska regleringar och stödja jämlikhet framför elitism. 13 I linje med deras tendens till mer moderat liberalism var dock furries mer emot, än stödde, kollektivism. Furries visade också en generellt måttlig syn på statsmaktens roll och lutade sig i allmänhet mot absolut yttrandefrihet framför att införa begränsningar för yttrandefriheten.

Tabell 17.5. Prevalensen av svar från furries som rekryterats vid en Texas-baserad fankongress till sex olika politiska dimensioner.

Ankare 1.

% Lutar sig mot ankare. 1.

% Neutral vid emission.

% Lutar sig mot ankare. 2.

Ankare 2.

Konservativ 16,0 20,1 63,9 Liberal.

Ekonomisk frihet 31,1 28,9 40,1 Ekonomisk.
förordning.

Individualism 50,7 26,1 23,9 Kollektivism.

Ingen statsmakt 27,5 48,5 24,0 Komplet.
Statsmakt.

Elitism 10,5 31,0 58,5 Egalitarism.
Absolut gratis.

Tal 67,8 16,8 15,3 Begränsat Gratis.
Tal.

Kort sagt, de data vi har granskat stöder generellt idén att furry, som grupp, är ganska liberalt orienterade, ett fynd som överensstämmer med vad vi skulle anta baserat på den demografiska sammansättningen 14 av furry fandomen som helhet. 15 Ändå finns det variation kring denna centrala.

13 Så här i efterhand var "elitism" ett dåligt val av ankare, och skulle ha varit det.

bättre representerad med ett ankare som "hierarkier". 14 För ytterligare bevis på att demografi bidrar till furries tro, har vi också.

bevitnade åldersskillnader inom prover av furries. Närmare bestämt, i flera av våra studier från 2012-2019 var äldre pälsar, oftare än inte, mer konservativa och mer andliga än yngre pälsar. 15 Tillgängliga bevis tyder på att den liberala positioneringen av det lurviga fandomen är långt.

från unika till furries vad gäller fandoms. Studier 2013 och 2014 visade det.

tendens, med cirka 20-25% av furries som är ganska apatiska, ointresserade eller inte vet tillräckligt om politik för att väga in sin position, och några furries som identifierar sig som konservativa. Uppfattning om politiska övertygelser i fandomen Innan vi avslutar det här kapitlet vill vi kort återvända till 2021 års studie där vi tittade på furries öppna svar om deras politiska tillhörighet. Själva frågan ingick i en serie frågor, varav två särskilt belyser hur furries uppfattar politik i fandomen. Den första frågan har att göra med om furries känner sig bekväma med att uttrycka sina politiska åsikter i fandomsutrymmen. Det är en fråga som vi ofta har blivit ombad att studera av furries som undrar om det finns en konflikt mellan vissa furries önskan att använda fandomen som ett sätt att eskapism och andra furries önskan att använda fandomen för att träffa människor som delar deras politiska åsikter. 16 För att samla in relevant information om frågan bad vi furries att på ett öppet sätt ange om de i allmänhet kände sig bekväma med att uttrycka sina politiska åsikter i fandomsutrymmen.

Figur 17.6. Andel av mycket liberala, måttligt liberala, centristiska och konservativa pälsar som rekryterats i en onlinestudie och som känner olika grader av komfort när de uttrycker sina politiska åsikter i den lurviga fandomen. Måttligt konservativa och mycket konservativa respondenter har kombinerats på grund av att de är relativt ovanliga.

medan furries, som grupp, tenderade att vara mer liberala än den genomsnittliga liberal arts collegestudent, var de inte mer liberala än prover av animefläktar eller fantasysportfans. 16 Punkten har blivit ännu mer gripande under de senaste åren som mycket laddad.

politiska frågor som acceptansen av att tillåta alt-höger och nynazistiska pälsar i lurviga utrymmen har blivit framträdande på lurviga sociala medier.

0 %.

50 %.

100 %.

Bekvämt något.

Bekvämt.

Undvik /.

Obekvämt.

Mycket liberalt Moderat liberalt centrumkonservativt.

Resultaten, som visas i figur 17.6, gör det tydligt att det finns två mycket distinkta perspektiv på denna fråga. Generellt sett känner sig liberalt sinnade pälsar ganska bekväma med att uttrycka sina politiska åsikter i lurviga utrymmen, medan centrister (till viss del) och konservativa särskilt känner sig obekväma med att uttrycka sina politiska åsikter i lurviga utrymmen. Den mest troliga orsaken till denna tendens är att fandomen till övervägande del består av furries som innehar ganska liberala politiska positioner. Centristiska och konservativa pälsar har sannolikt uppmärksammat impopulariteten i sina positioner i lurviga utrymmen och känner sig som sådana sannolikt skrämde över att uttrycka sina ståndpunkter i lurviga utrymmen, med vetskapen om att det löper risken att få dem 17 dolda av andra runt omkring dem. När vi talar om den här idén är det illustrativt att jämföra några av svaren från liberala och konservativa furries för att se om de kände sig bekväma med att dela sina politiska åsikter i lurviga utrymmen. När det gäller liberala pälsar, indikerade de flesta betydande tröst vid möjligheten att uttrycka sina åsikter, vanligtvis med vetskapen om att deras position sannolikt kommer att vara en majoritetsposition i fandomutrymmen jämfört med andra platser i deras liv.

"Ja, för det mesta är de flesta av mina vänner lutade."

"Ja, de flesta i fandomen som jag har interagerat med i ämnet har antingen liknande ideal eller är öppna till civil diskussion."

"Ja, de flesta delar liknande åsikter som jag själv när det gäller mänskliga rättigheter för människor av alla raser/kön/sexuell läggning, etc."

"Ja, ganska mycket. många av de lurviga fandommedlemmarna är vänsteranhängare."

"Mycket mer än någon annanstans. Spara kanske en Star Trek-konvention, men har aldrig provat det."

"Vanligtvis. Förmodligen mer än utanför fandomen."

"Ja. Som med allt annat politiskt, kommer det alltid att finnas meningsskiljaktigheter, men i allmänhet känner jag att majoriteten av fandomen delar liknande övertygelser eller inte känner starkt på något sätt."

17 Ordlek bara något avsett!

"Ja, jag har inga betänkligheter om motreaktioner eftersom det förväntas överallt, även om den lurviga fandomen naturligtvis är en enkel plats att vara progressiv på."

Som sagt, även om de var i en anseelig numerisk majoritet, uttryckte vissa liberala furries ändå tvekan mot att ta upp politik i fandomutrymmen, eller åtminstone begränsa diskussionsämnen till viktiga, ofta som ett sätt att bevara freden eller undvika konflikt.

"Ja, men det är inget jag gillar att göra, jag känner att även om politiska är viktiga att de förstör relationer och bränner broar, så tenderar jag att hålla mig för mig själv om sådana saker om det inte finns en bra anledning att göra det. tala ut."

"Visst, men jag väljer att inte göra det eftersom jag ritar lurvig konst som min karriär och jag känner att inget företag borde uttrycka politiska övertygelser. Min politik och hur jag röstar är inget jag vill diskutera med det lurviga fandomen, även om jag vet att min tro är i linje med majoriteten av fandomen."

"Ja, mina politiska lutningar är ganska vanliga. Men jag tror inte riktigt att det är platsen för politik."

"Jag försöker hålla mina politiska åsikter mest för mig själv. Det finns en tid och en plats. Ibland är det acceptabelt och fördelaktigt att prata om politik, men oftast är det onödigt."

"Jag tycker att uttryck för vissa ämnen (ex. hbtq-rättigheter) bör komma till uttryck, medan andra ämnen bör uttryckas inte."

"I de flesta grader ja. Jag har öppet BLM i mitt Twitter-handtag. Jag skulle lägga in andra saker som ACAB 18 där också, men vissa av dessa är fortfarande lite för "heta" för vissa pälsar, och är inte riktigt diskussioner vi kan ha ännu."

"Jag gör bara om det är nödvändigt för den aktuella diskussionen. Vi bör försöka begränsa politiken såvida det inte är absolut nödvändigt, som i fallet med BLM, HBTQ-rättigheter eller Stoppa asiatiskt hat."

18 ACAB står för "all cops are bastards" och används vanligtvis för att uttrycka fientlighet.

eller kritik mot polisen, vanligtvis i samband med maktmissbruk eller korruption.

Däremot kände majoriteten av centrister och konservativa oro över att uttrycka sina politiska åsikter öppet i lurviga utrymmen, ofta av rädsla för återverkningar eller motreaktioner från det bredare fandomen. De flesta var mycket medvetna om impopulariteten i deras positioner i fanutrymmen.

"Nej, folk tenderar att ta illa vid sig väldigt snabbt."

"Inte alls. Jag har blivit avstängd från ett lokalt möte tidigare för att jag uttryckte att jag röstade på en konservativ kandidat. Detta har bevisat för mig att furries inte är öppna för att höra andra perspektiv."

"Absolut inte, om du vågar säga någonting även om det inte är en extremt vänsterorienterad synpunkt, kommer du att bli avstängd."

"Inga. Jag skulle brännas på bål."

"Nej, att ha några "högerorienterade" ideal gör dig till djävulen."

"Absolut inte. Jag diskuterar hellre bara politik med mina väldigt nära vänner. Att diskutera det i lurviga utrymmen kommer bara att leda till att jag blir trakasserad/mobbad, utfrysad på IRL-evenemang och avvisad. Det skulle förstöra min verksamhet. Den mest marginaliserade gruppen i fandomen är pälsar som inte är 100 % lutande."

"Med tanke på dagens klimat och hur mycket näthat mot konservativa det finns skulle jag inte vara det bekväm. De flesta av de online furries som jag följer är väldigt vänsterorienterade med saker som BLM och ACAB, och jag känner mig ofta som att jag är alienerad när det kommer till politiskt umgänge med andra medlemmar av fandomen. Helvete, med tanke på besöket i Capitolium den 6 januari, Furaffinity (en av mina favoritwebbplatser på nätet) blev helt politiska och vänsterorienterade och dyrkade att jag kände mig trött på den webbplatsen under en mycket lång stund efteråt. Det finns till och med några furries som hade skrivit i sina journalanteckningar...att om någon av deras tittare eller följare stödde Trump, skulle de snälla snälla och sluta följa dem. Även om jag vet att det kommer att finnas åtminstone en viss grad av politisk klyfta i pälsen fandom, mängden vänsterdyrkan och hat mot alla som har en högerorienterad åsikt (även mot moderater som jag själv) känns som att det går emot vad det lurviga fandomen står för som en välkomnande gemenskap. Med tanke på dagens.

politiskt klimat och hur det har verkat för att knuffa in den lurviga fandomen i de yttersta vänsterpolitiska åsikterna (och Jag har sett mycket sådant nyligen på webbplatser som Furaffinity, Twitter, YouTube och flera andra sajter för furries), jag känner att jag skulle bli behandlad som den sämsta personen som finns bara för att jag vågar ha en åsikt som skiljer sig från de flesta furries jag har sett på nätet."

Den sista respondenten nämner ett annat ämne som vi har blivit ombudade att studera med avseende på perspektiv på politik i det pålsiga fandomen: idén att fandomen blir ett allt mer politiskt utrymme. Till

ta upp denna fråga, bad vi också deltagarna i samma studie att svara på en sista öppen fråga om huruvida de kände att fandomen blev mer eller mindre politisk, och om detta generellt var en bättre eller en sämre sak. Efter att ha kodat svaren var resultaten ganska ensidiga: 72,2 %

av furries sa att fandomen blev mer politiserad, medan endast 25,6 % sa att det inte var mer eller mindre politiskt än det någonsin varit och 2,2 % sa att det var mindre politiskt än det hade varit tidigare. Som sagt, 58,1% av pålsarna antydde att denna förändring till stor del var till det bättre, en synvinkel mycket mer sannolikt att förespråkas av liberala pålsar än centristiska eller konservativa. När det gäller liberala pålsar diskuteras det ofta som en katalysator för bredare social förändring.

"Allt känns mer politiskt nuförtiden, men det kanske bara är för att jag ställer in mig och märker det mer. Åtminstone i fandomen känns det som att saker alltid går mot en bättre plats." 19.

"Mer politiskt, och det är bra eftersom att deplattforma konservativa och extremhögern är en nödvändig del av ett sunt samhälle."

"Jag tror att det har blivit "mer politiskt" genom att diskussioner om hur fandomen behandlar minoritetsgrupper och vad fandomen tolererar har blivit mycket mer utbredd, vilket jag tror är en bra sak som kommer att leda till en mer accepterande, säker, gemenskap för minoritetsgrupper som ofta är utestängda."

19 Parantes anger etiketter som används av deltagarna för att beskriva sin egen politiska.

lutningar.

"Fandom har blivit mer politiskt. Vilket är bra, vi försöker gömma mindre av skiten mitt ibland oss."

"Jag tror att fler människor är standard upp till den skenande trångsyntheten i fandomen, och det är inte en dålig sak. Så ja, det gör jag. Folk är inte bekväma med att sitta när det händer stökiga saker nu, och det gillar jag."

"Vad jag kan säga har betydande diskussioner uppstått kring hur fandomen behandlar svarta och inhemska pålsar i George Floyds kölvatten... jag hoppas att detta radikaliserar fandomen till en legitim förändringsarm i slutspelet, för vi har makten att göra det som ingen annan fandom har gjort före."

Däremot tenderar mer centristiska eller konservativa pålsar att se den ökade närvaron av politik som oönskad.

"Det har blivit mer politiskt än vad som är acceptabelt."

"Absolut mer politiskt, för mycket och till det sämre."

"Mycket, mycket mer politiskt och på ett väldigt negativt och avgörande sätt."

"Vänsterpartister har gjort fandomen politisk till punkten för gatekeeping."

"Människor i allmänhet har blivit hyperpolitiserade till den grad att jag tror att de verkligen tror att det finns A. Allt kan vridas in i politik och att B. Det är det viktigaste. Det hela är ganska deprimerande."

"Mer politiskt. Det känns som att radikal vänsterpolitik har invaderat det lurviga fandomen och alla måste ha samma åsikter om att Trump och republikanerna är onda trots att republikanerna och Trump jobbar för sin väljarbas. Det känns för mig som att furries mer stödjer kommunism, extremvänsterideologi och vill fritt censurera konservativa.

och konservativa påsar snarare än att bygga det lurviga fandomen tillsammans för att vara ett starkt välkomnande samhälle."

"Jämfört med när jag gick med i samhället blev det inte bara mer politiskt utan också mycket mer radikaliserat. Istället för att försöka förstå varför människor man inte håller med (vare sig det är på en känslomässig, politisk eller fundamental nivå) tänker på det sättet, blir de demoniserade och försök görs att försöka få dem uteslagna från fandomen... om detta fortsätter under de följande åren, jag har avverkningen, fandomen kommer att dö för många människor på grund av den interna konflikten. Jag har en känsla av att de allra flesta inte har något intresse av att förstå någon som är utanför deras bubbla. Att investera tid (!! inte pengar) för att försöka förstå/lista ut/förändra någon är mycket sällsynt - inte bara det, utan människor som försöker förändra andra till det bättre blir ofta placerade på de demoniserade platserna, istället för att få stöd i sina ansträngningar."

Centrister och konservativa var inte de enda som uttryckte negativitet om att den lurviga fandomen blev mer politisk; några liberaler såg det i ett önskat ljus, ofta med hänvisning till en upplevd ökning av extrema eller våldsamma politiska grupper i fandomen eller av rädsla för repressalier eller motreaktioner från mer extrema vänsterelement i fandomen.

"De senaste åren har människor med extrema åsikter fått för mycket röst."

"Fandomen var alltid politisk, bara några ruttna äpplen från extremhögern lyckades hitta ett säkert utrymme i det och detta ledde oss till de senaste årens politiska drama."

"Med framväxten av alt-högern och nynazister som invaderar onlineutrymmen är det definitivt mer politiskt än det var på 90-talet."

"Fandomen är mer politisk och mer spänd."

"Det har blivit otroligt politiskt de senaste fem åren. Det är till den grad att det är ett problem, och att du kan få hela ditt rykte förstört över allt som tas negativt av båda sidor."

"Jag känner att - med Twitter-politik som spelar in, får det politiska konversationer att hända **mycket** mer än de brukade, och det gör vissa konversationer otroligt svåra - vilket orsakar en sorts av oss vs dem. Jag blir själv lutad, men att se vänner sparkas ut på grund av åsikter de har, är upprörande."

Slutsats.

Det skulle vara dumdrigt att försöka kondensera övertygelserna hos en grupp så olika som den lurviga fandomen till en enda kategori, vare sig det är religiös övertygelse eller politisk övertygelse. Furries har en demografisk central tendens att vara ganska ung, högskoleutbildad och HBTQ+, vilket nästan säkert förklarar åtminstone några av de breda tendenserna när det gäller furries tro: att vara mer sekulär i allmänhet i förhållande till den allmänna befolkningen och att vara mer liberalt orienterad eller progressiv i förhållande till vad man finner i den allmänna befolkningen. Detta betyder naturligtvis inte att alla pälsar faller inom dessa centrala tendenser, både demografiskt och i deras övertygelse: det finns pälsar i 30-, 40- och 50-årsåldern som är sekulära och progressivt sinnade och det finns pälsar i sena tonåringar som är djupt religiösa och

som identifierar sig som politiskt konservativa. Även om det skulle vara ett misstag att förbise denna variation, skulle det också vara ett misstag att låtsas att det inte heller finns några allmänna trender, trender som har visats i en mängd olika studier som använder olika åtgärder för att säkerställa att resultaten sannolikt inte är en "fluck" eller en egenhet i någon studies metodik. Dessa trender verkar verkligen uppmärksammas av furries: öppna data visade att furries är mycket medvetna om fandomens progressiva attityder som helhet. I allmänhet tenderar progressiva pälsar att se detta som positivt, vilket ger dem möjlighet att uttrycka sina ståndpunkter och representerar en katalysator för politisk handling. Däremot kan centristiska och konservativa pälsar se detta som att kväva deras fria uttryck - en oro som också delas av åtminstone vissa progressiva pälsar. Slutligen bör det noteras att mönstret av trosuppfattningar som observeras i det lurviga fandomen sannolikt är en produkt av den demografiska sammansättningen av fandomen snarare än en unik egenskap av att vara en lurvig: liknande mönster har noterats i andra fangrupper inklusive animefans och bronies. På samma sätt tyder våra studier på att den utsträckning i vilken en person identifierar sig som en lurvig eller med lurvig fandom till stor del inte är relaterad till deras politiska eller religiösa övertygelse, vilket tyder på att det sannolikt inte finns något inneboende i lurvigt innehåll i sig som "gör" människor sekulära eller liberala. Om inte annat så fungerar det här kapitlet som en viktig påminnelse om att även om det är värt att studera egenheter och.

egenskaper hos furry fandom, bör vi aldrig glömma att furries är mer än deras intresse för antropomorfa djurkaraktärer. Demografiska skillnader inom själva furry fandomen och jämfört med andra fandoms kan och påverkar furrys tankar, känslor och beteenden både i fandomutrymmen och i den bredare världen utanför fandomen. Referenser Arrey, AE, Bilsen, J., Lacor, P., & Deschepper, R. (2016). Andlighet/religiositet: En kulturell och psykologisk resurs bland afrikanska migrantkvinnor söder om Sahara med hiv/aids i Belgien. *PLoS One*, 11 (7), e0159488. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0159488> Barnes, DM, & Meyer, IH (2012). Religiös tillhörighet, internaliserad homofobi och mental hälsa hos lesbiska, homosexuella män och bisexuella. *American Journal of Orthopsychiatry*, 82 (4), 505-515. <https://doi.org/10.1111/j.1939-0025.2012.01185.x> Bergin, AE (1991). Värderingar och religiösa frågor inom psykoterapi och psykisk hälsa. *American Psychologist*, 46 (4), 394-403. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.46.4.394> Edwards, P., Chadborn, DP, Plante, C.

N., Reysen, S., & Redden, MH (2019). Möt bronies: The psychology of adult My Little Pony fandom. McFarland & Company. Hastie, B. (2007). Högre utbildning och sociopolitisk orientering: Social påverkans roll i liberaliseringen av studenter. *European Journal of Psychology of Education*, 22 (3), 259-274. <https://doi.org/10.1007/BF03173425> Laméris, M. (2015). Om mätning och validering av politisk ideologi (Opublicerad magisteruppsats). Universitetet i Groningen, Nederländerna. McMurray, AJ, & Simmers, CA (2020). Generationsmångfaldens inverkan på andlighet och religion på arbetsplatsen. *Vision: The Journal of Business Perspective*, 24 (1), 70-80. <https://doi.org/10.1177/0972262919884841> Pew Research Center (nd). Religiös landskapsstudie. <https://www.pewresearch.org/religion/religious-landscape-study/> Pew Research Center

(2012, 18 december). Det globala religiösa landskapet. [https://](https://www.pewresearch.org/religion/2012/12/18/global-religiouslandscape-exec/)

www.pewresearch.org/religion/2012/12/18/global-religiouslandscape-exec/ Sagan, C. (2011).

Den demonspökade världen: Vetenskap som ett ljus i mörkret. Ballantine böcker.

Schieman, S. (2010). Socioekonomisk status och föreställningar om Guds inflytande i vardagen.

Religionssociologi, 71 (1), 25-51. <https://doi.org/10.1093/socrel/srq004> Schwadel, P. (2016). Orsakar högre utbildning

religiös nedgång: En longitudinell analys av effekterna inom och mellan personer av högre utbildning på religiositet. The

Sociological Quarterly, 57 (4), 759-786. <https://doi.org/10.1111/tsq.12153> Schwadel, P. & Sandstrom,

A. (2019, 24 maj). Lesbiska, homosexuella och bisexuella amerikaner är mindre religiösa än hetero vuxna enligt traditionella mått. Pew Research Center.

[https://www.pewresearch.org/facttank/2019/05/24/lesbian-gay-and-bisexual-americans-are-less-religious-than-](https://www.pewresearch.org/facttank/2019/05/24/lesbian-gay-and-bisexual-americans-are-less-religious-than-straight-adults-by-traditional-measures/)

straight-adults-by-traditional-measures/ Truett, KR (1993) . Åldersskillnader i konservatism. Personlighet och

individuella skillnader, 14 (3), 405-411. [https://doi.org/10.1016/0191-8896\(93\)90309-Q](https://doi.org/10.1016/0191-8896(93)90309-Q) Wikifur. (nd). Lista över kongresser

efter närvaro. Åtkoms 31 maj 2020 från https://en.wikifur.com/wiki/List_of_conventions_by_attendance Worthen, MGF

(2020). En regnbågsvåg? HBTQ-liberala politiska perspektiv under Trumps presidentskap: En utforskning av sexuella,

genus- och queeridentitetsklyftor. Sexualitetsforskning och socialpolitik, 17 (1), 1-22. <https://doi.org/10.1007/s13178-019-00393-1>

Zell, E., & Bernstein, MJ (2014). Du kanske tror att du har rätt... Unga vuxna är

mer liberala än de inser. Socialpsykologisk och personlighetsvetenskap, 5

(3), 326-333. <https://doi.org/10.1177/1948550613492825>.

Del 4.

Det är allt i ditt huvud: Furry Psychology.

Kapitel 18.

Från alla promenader: individuella skillnader.

Stephen Reysen, Courtney "Nuka" Plante.

Psykologi är studiet av beteende och sinnet som driver det. Det är med andra ord en psykologs uppgift att förstå och förklara varför människor beter sig som de gör. Vi förstår att svaret på denna fråga vanligtvis är otroligt komplext: de flesta beteenden är mångbestämda, en produkt av

dussintals eller till och med hundratals separata variabler, av vilka många inte alltid är uppenbara eller lika stora. Så hur kan vi förklara ett visst beteende? Ett sätt är att skilja på inre och yttre orsaker. Om vi till exempel föreställer oss att Jenny har slagit sin klasskamrat, Phil, kan vi fråga om detta beteende är produkten av något som händer inuti Jenny eller om det är en produkt av något externt för Jenny – som temperaturen eller bullret i rummet eller Phil provocerade Jenny. Socialpsykologer tenderar att studera beteendets yttre drivkrafter, med fokus på vem som finns omkring oss och vilka omedelbara och långsiktiga faktorer som kan ha drivit detta beteende;

deras arbete bygger på tanken att de flesta människor i den situationen skulle reagera på liknande sätt. Däremot fokuserar personlighetspsykologer sin uppmärksamhet på individen: vilken typ av person skulle agera på detta sätt, och skulle de agera på ett liknande sätt i en annan situation? I det här kapitlet ska vi ta på oss våra personlighetspsykologhatten och titta på individuella skillnader: vad är det som gör en person

skiljer sig från en annan, som gör att de reagerar annorlunda än en annan person i samma situation? 1 Detta inkluderar vanligtvis att använda ett speciellt utformat mått för att bedöma en persons poäng på någon dimension och sedan jämföra poängen med andra eller mått på andra poäng. De kan också användas för att bedöma förändringar hos en person över tid, som om någon har blivit mer mogen eller mindre aggressiv

över tid. Det här kapitlet är generellt utformat som ett kapitel om individuella skillnader eftersom det är en genomgång av forskning vi har genomfört under åren som använder en mängd olika mått på individuella skillnader. Men vi kommer också att notera, från början, att vissa av de variabler vi kommer att titta på inte nödvändigtvis är variabler

som en personlighetspsykolog vanligtvis skulle titta på. Det här kapitlet är faktiskt också lite av ett sammanfattande kapitel för intressanta resultat som inte passade.

1 Ett annat sätt att tänka på individuella skillnader är att fråga "vad bär vi på."

runt med oss från situation till situation när det gäller vår personlighet, tankesätt, fördomar och andra egenheter i vårt tänkande?"

till andra kapitel eller var inte tillräckligt innehållsrika för att göra det till sina egna kapitel. 2 Personlighet Personlighet definieras som "en individs karaktäristiska tankemönster, känslor och beteende" (Funder & Fast, 2010, s. 669). Med andra ord är personlighet de egenskaper som människor konsekvent visar över tid och situationer som skiljer en person från en annan. Personlighetsforskning har en lång historia, som går ända tillbaka till de antika grekerna, och forskare har sedan dess kommit fram till hundratals olika variabler som man kan skilja människor åt. 3 Men idag använder de flesta forskare "Big Five"-modellen för personlighet (Goldberg, 1990; Gosling et al., 2003; John, 1990). De fem egenskaperna, eller dimensionerna, är spektrum längs vilka alla faller. Det är sällsynt att människor faller på de högsta eller lägsta ytterligheterna på kontinuumet; istället hamnar folk någonstans mittemellan när det gäller: (1) Extraversion kontra introversion (2) Agreeableness kontra antagonism (3) Samvetsgrannhet kontra impulsiv (4) Neuroticism kontra emotionell stabilitet (5) Öppenhet för nya upplevelser kontra stängda för nya upplevelser I följande avsnitt kommer vi att gå igenom vad var och en av dessa dimensioner är och varför de är viktiga för psykologer. Efter det kommer vi att titta specifikt på hur furries, som grupp, gör poäng på dessa dimensioner och vad dessa poäng kan berätta för oss om deras tankar, känslor och beteende. Extraversion Extraversion är "i vilken grad en individ är utåtriktad, är energisk och upplever positiva känslor" (Funder & Fast, 2010, s. 679). 4.

2 Om det hjälper kan du tänka dig att det här kapitlet har den alternativa titeln.

"Övriga fynd." Med det sagt, bara för att fynden är lite olika betyder det inte att de fortfarande inte är intressanta. Ja, om de vore ointressanta hade vi bara klippt dem från boken! 3 Det är bra att tänka på personlighetsdrag som element i kemi: allt.

i universum består av någon kombination av samma grundläggande element. Den enorma variationen i olika material är en produkt av dessa olika kombinationer. På samma sätt representerar personlighetsdrag grundläggande element, olika kombinationer och mängder av vilka leder till miljarder olika människor - som alla kan jämföras på ett meningsfullt sätt baserat på hur mycket av varje personlighetsdrag de har. 4 Låt oss kort korrigera en vanlig missuppfattning människor har om extraversion:

extraversion betyder inte "någon som gillar människor." Det är ganska vanligt för.

Som du kan förvänta dig har personer som är högre på extraversion fler vänner än introverta individer (Feiler & Kleinbaum, 2015), dras mer till sociala medier (Azucar et al., 2018), har högre relationstillfredsställelse (se Ozer & Benet-Martínez, 2006) och rapporterar färre symtom på sexuell dysfunktion (t.ex. problem med att upprätthålla erektion, få orgasm; Allen & Walter, 2018).

Extraversion är också relaterat till högre psykologiskt välbefinnande (Sun et al., 2018), lägre nivåer av ensamhet (Buecker et al., 2020) och att vara mer fysiskt aktiv (Rhodes & Smith, 2006; Wilson & Dishman, 2015). Människor som får högre poäng på mått på extraversion tenderar att ta itu med problem direkt (Connor-Smith & Flachsbar, 2007), anser sig vara mer kreativa (Karwowski & Lebeda, 2016), värdestimulering och prestation (Fischer & Boer, 2015), är mer nöjda med sina jobb (Judge et al., 2002) och föredrar energisk och rytmisk musik (Rentfrow & Gosling, 2003). Vi lever generellt i ett samhälle som belönar extraversion – människor uppmuntras att nätverka på sina jobb och trots gradvisa förändringar i arbetskraften måste de flesta fortfarande arbeta på jobb som kräver öga mot öga interaktion med andra (t.ex. kundservice, möten). Ändå finns det tillfällen där extraversion har sina nackdelar. Till exempel, personer som får högre poäng på extraversion gör det också

mer benägna att tro på falska rykten (Lai et al., 2020), att mobba andra (Mitsopoulou & Giovazolias, 2015), att engagera sig i riskfyllt sexuellt beteende (Allen & Walter, 2018) och att konsumera mer alkohol (Hakulinen et al., 2015). Specifikt för fansbeteende är extraversion associerad med tvångsmässig konsumtion hos sportfans (Aiken et al., 2018) och med att vara ett mer berättigat fan bland furry-, anime- och fantasysportfans (Shaw et al., 2016). Agreeableness Agreeableness är "i vilken grad en individ är samarbetsvillig, varm och kommer väl överens med andra" (Funder & Fast, 2010, s. 679). Som sådan borde det inte vara förvånande att personer som får högre poäng i behaglighet.

lekmän som njuter av lugna stunder hemma för att säga "Jag hatar människor, så jag måste vara en introvert" eller "du är bra med människor, du måste vara en extravert!" Extraversion handlar mer om föredragen nivå av stimulering och respons på högenersituationer. Ett sätt vi konceptualiserar det för våra elever är detta: vilken effekt påverkar det dig att vara med en grupp av dina vänner? Om det laddar dina ökända batterier, då du förmodligen högre poäng på ett mått av extraversion. Om det är mer sannolikt att du känner dig uttömd, får du förmodligen lägre poäng på extraversion. Och om du kommer på dig själv med att tänka "ja, ibland är det det ena, andra gånger det andra", så faller du, som de flesta andra, förmodligen någonstans i mitten, snarare än i den ena eller andra yttersta änden av skalan!

engagera sig i mer prosocialt beteende (Thielmann et al., 2020), ha starkare religiösa övertygelser och beteenden (t.ex. frivilligarbete; se Ozer & Benet-Martínez, 2006) och värdesätter välvilja mer (Fischer & Boer, 2015) samtidigt som de engagerar sig i färre negativa beteenden, som sexuell otrohet (Allen & Walter, 2018). Av denna anledning är trevliga människor också i allmänhet omtyckta av andra, vilket kan förklara varför de tenderar att vara mindre ensamma än mindre trevliga människor (Buecker et al., 2020). Mycket trevliga människor tenderar att vara ganska uppmärksamma och hänsynsfulla (Giluk, 2009) och sätta framtiden före nuet (Kooij et al., 2018), vilket kan förklara varför de är mindre benägna att bli beroende av sina smartphones (Erdem & Uzun, 2022) och mer benägna att vara nöjda med sina jobb (Judge et al., 2002). Samvetsgrannhet Samvetsgrannhet är "i vilken grad en individ är pålitlig, organiserad och punktlig" (Funder & Fast, 2010, s. 679). Detta inkluderar en större sannolikhet att ta hänsyn till andras känslor och önskemål innan man agerar. Som sådan, liksom behaglighet, är samvetsgrannhet relaterad till mindre sexuell otrohet (Allen & Walter, 2018), mindre ensamhet (Buecker et al., 2020), mindre mobbningsbeteende (Mitsopoulou & Giovazolias, 2015) och mindre antisocialt och kriminellt beteende (se Ozer & Benet-Martínez, 2006). Samvetsgrannhet förknippas i allmänhet med mindfulness (Giluk, 2009) och att tänka på framtida påverkan av ens beteenden (Kooij et al., 2018). Mycket samvetsgranna människor föredrar att ta itu med problem direkt än att undvika dem (Connor-Smith & Flachsbar, 2007) och ofta

sträva efter perfektion genom att göra det (Stricker et al., 2019). Resultaten visar sig generellt i deras prestationer: de är bättre på att lära sig ett andra språk (Chen et al., 2021), presterar bättre i skolan (Noftle & Robins, 2007), är mer nöjda med sina jobb (Judge et al., 2002), och är mer fysiskt aktiva (Rhodes & Smith, 2006), och föredrar till och med mer positiva, om konventionella, musikstilar (Rentfrow & Gosling, 2003). Att planera saker och tänka framåt gör naturligtvis mycket samvetsgranna människor mer benägna att värdera säkerheten som kommer av att anpassa sig och spela det säkert (Fischer & Boer, 2015), men de är också mindre benägna att konsumera alkohol för mycket (Hakulinen et al., 2015) och att bli beroende av smartphones (Erdem & Uzun, 2022; Marengo et al., 2020) eller internet (Kayi et al., 2016). Neuroticism (emotionell instabilitet) Neuroticism beskriver "i vilken grad en individ oroar sig, reagerar på stress och upplever negativa känslor" (Funder & Fast, 2010, s. 679). Mycket neurotiska människor tenderar att uppleva intensiva, oförutsägbara och mycket reaktiva känslor som svar på vad som händer omkring dem—

de upplever höga toppar och låga dalar. Av denna anledning är de som får högt betyg på neuroticism ofta mer benägna att få ångest och depression (se Ozer & Benet-Martínez, 2006) och lägre subjektivt och psykologiskt välbefinnande (Sun et al., 2018). Neuroticism är också förknippat med störd ätande

(Farstad et al., 2016), problematiska copingstrategier (t.ex. tillbakadragande) (Connor-Smith & Flachsbart, 2007), och mindre motståndskraft efter traumatiska händelser (Oshio et al., 2018), ofta till följd av denna starka tendens. att kämpa för att behålla kontrollen över negativa känslor. Neuroticism kan leda till problem med andra (se Ozer & Benet-Martínez, 2006), inklusive sexuell dysfunktion (t.ex. problem med att upprätthålla en erektion eller orgasm; Allen & Walter, 2018), mindre tillfredsställelse i äktenskapet (Sayehmiri et al., 2020), större ensamhet (Buecker et al., 2020), aggression (Hyatt et al., 2019), mobbning (Mitsopoulou & Giovazolias, 2015), och är mer benägna att tro på falska rykten (Lai et al., 2020). Slutligen, för att illustrera överdrifterna i samband med neuroticism, är mycket neurotiska människor mer benägna att vara beroende av smartphones (Erdem & Uzun, 2022) och till internet (Kayi et al., 2016), är mindre uppmärksamma (Giluk, 2009), och trots att de visar perfektionistiska tendenser (Stricker et al., 2019), engagera sig i mer kontraproduktivt arbete beteende (Grijalva & Newman, 2015) och är generellt sett mindre nöjda med sina jobb (Judge et al., 2002). Öppenhet för nya upplevelser Den sista av de fem stora personlighetsdragen, öppenhet för erfarenhet är "i vilken grad en individ är kreativ, fördomsfri och estetisk" (Funder & Fast, 2010, sid. 679). Öppenhet för nya erfarenheter är relaterad till mer liberala politiska attityder och lägre högerns auktoritärism (se Ozer & Benet-Martínez, 2006), vilket återspeglas i deras öppenhet mot frågor som sex (Allen & Walter, 2018), t.ex. stor önskan att engagera sig i konsensuell icke-monogami (Moors et al., 2017). Öppenhet är också förknippat med att sätta ett större värde på universalism (Fischer & Boer, 2015), vilket inkluderar mer prosocialt beteende (Thielmann et al., 2020) riktat mot andra utanför ens ingrupp (Tidiki & Dunbar, 2019) och större identifikation med världssamfundet (Jenkins et al., 2012), något som också tenderar att få människor som är öppna för att uppleva att känna sig mindre ensamma (Buecker et al., 2020). Att vara hög i öppenhet förknippas generellt med kreativitet (Karwowski & Lebeda, 2016), vilket framgår av fynd som att bättre kunna förstå ett andra språk (Chen et al., 2021), en högre frekvens av klara drömmar (Hess et al., 2017), och föredrar mer reflekterande och komplex musik (Rentfrow & Gosling, 2003).

Big Five personlighetsdrag i Furries.

Nu när vi har introducerat dig till de fem stora åtgärderna kan vi fråga hur furries, som grupp, i allmänhet poäng på måtten. Vi har inkluderat de fem stora dimensionerna i många av de studier vi har genomfört under åren, vanligtvis med hjälp av det korta måttet på 10 punkter från Gosling et al. (2003) på grund av utrymmesbegränsningar i undersökningarna. Som visas i figur 18.1, den genomsnittliga värderingen av furries längs var och en av dimensionerna har varit relativt stabila över studier, vilket tyder på konsekvensen i våra resultat. 5 Furries, som grupp, tenderar att få högst poäng på öppenhet för upplevelse, följt av behaglighet, samvetsgrannhet och känslomässig stabilitet (den andra änden av neuroticisms kontinuum), med extraversion i slutet, som är den enda dimensionen längs vilken furries tenderar att hamna nära eller under mittpunkten på den 7-gradiga skalan. Sammantaget verkar fynden följa med många lekmanuuppfattningar om hur furries är. För en sak, fantasy-temat för den lurviga fandomen och dess mycket kreativa karaktär verkar locka till sig människor som är mycket öppna för nya upplevelser. Likaså överensstämmer acceptansen och toleransen som uppskattas av fandomen (se kapitel 19) med furries ganska höga poäng på behaglighet och öppenhet. Å andra sidan stämmer furries ganska låga extraversionresultat överens med tanken att furries representerar en grupp människor som till stor del var vana vid att vara väggblommor eller utomstående som tittade in, som kan ha tillbringat mycket tid med ensam hobbyrelaterad sysselsättning (t.ex. läsa, skriva, rita).

5 Detta är viktigt med tanke på att mått som används är litet och därför benäget att.

fluktuation eller "slumpmässigt brus".

Figur 18.1. Genomsnittliga betyg av personlighetsdimensioner över tid (7-gradig skala).

Fem stora personlighetsdrag: furries kontra andra prov Även om det är informativt att titta på hur furries får poäng på de fem stora personlighetsdragen, kanske dessa medelvärden i sig inte är särskilt användbara.

Till exempel, även om vi har karakteriserat furries som ganska öppna för upplevelse, kan detta vara en felkarakterisering om vi skulle finna att de flesta människor får högre poäng än furries på öppenhet för upplevelse. För att testa sådana möjligheter har vi jämfört furries poäng på de fem stora personlighetsdragen med poängen från animefans, fantasysportfans och studenter på grundutbildningen (Reysen et al., 2016). Som visas i figur 18.2 var furries generellt sett jämförbara med fantasysportfantaster och studenter när det gällde extraversion, behaglighet och känslomässig stabilitet.

När det gäller samvetsgrannhet fick dock furries lägre poäng än högskolestudenter – kanske inte förvånande, med tanke på att högskolestudenter kan förväntas vara bra på att planera och organisera, för efter att ha kommit in på college. 6 I förhållande till en annan mediabaserad fangrupp,

6 Naturligtvis, som vi såg i kapitel 13, är de flesta furries själva högskolestudenter.

eller tidigare högskolestudenter, vilket kan innebära att även bland högskolestudenter,

3.00.

3,50.

4.00.

4,50.

5.00.

5,50.

6.00.

2011 2012 2014 2017 2018 2019.

Öppenhet Emotionell stabilitet.

Samvetsgrannhet Behaglighet.

Extraversion.

anime fans, furries fick betydligt högre poäng på extraversion, behaglighet och samvetsgrannhet, vilket betyder att furries är mindre i linje med konventionella "nördar" stereotyper (t.ex. shut-ins, besatta, argumenterande online) än anime fans.

Figur 18.2. Medeljämförelser mellan prover (7-gradig skala).

Slutligen kommer vi att notera, i linje med figur 18.1, att pälsar var ganska distinkta bland de studerade grupperna med avseende på deras öppenhet för erfarenhet, och fick högre poäng än de andra grupperna med avsevärd marginal. Detta kan tyda på att även bland andra fangrupper och andra som är demografiskt jämförbara (t.ex. universitetsstudenter) framstår furries som särskilt kreativa och villiga att omfamna romanen och okonventionella. Korrelationer med andra mått När vi går igenom dessa olika personlighetsvariabler är det lätt att falla offer för det nominella felet – tron att att namnge något betyder att förstå något. Om man inte är försiktig, kan mätning och märkning av personlighetsdrag leda oss in i denna fälla. Föreställ dig till exempel att du var den första personen som observerade att järnspån organiserar sig i ett mönster runt en magnet. Du bestämmer dig för att kalla detta fenomen "magnetism".

pälsar kan vara lite lägre i samvetsgrannhet - något som kan förklara deras minskade kände behov av att följa och följa regler och konventioner.

3,00 3,50 4,00 4,50 5,00 5,50 6,00.

Öppenhet.

Emotionell stabilitet.

Samvetsgrannhet.

Behaglighet.

Extraversion.

Furry Sport Anime Student.

Bra - nu vet vi att det kallas magnetism. Men vad får vi att kalla det magnetism? Hjälper det oss att förstå varför anmälningarna organiserar sig som de gör? Hjälper märkningen oss att förstå under vilka förutsättningar detta inte händer? Etiketten i sig är ingen förklaring, och vi kommer inte heller ifrån med någon mer information om fenomenet bara genom att namnge det. Samma

gäller för våra mätningar av personlighetsdrag i pälsar. Vi kan peka på pälsar som är väldigt kreativa och säga "Titta, de här pälsen är väldigt öppna för att uppleva", och när du trycker på, om någon frågade hur vi visste detta, kunde vi säga "Tja, titta bara på dem - de är kreativa saker!" Men allt detta är ganska cirkulärt: furries är öppna för att uppleva eftersom de är kreativa, och de är kreativa eftersom de är

hög i detta personlighetsdrag av öppenhet för nya upplevelser. För att bryta oss ur denna cirkel måste vi lägga till ett andra steg i vår utforskning av personlighetsdrag: utöver att bara mäta personlighetsdragen i pälsar, måste vi också se om dessa egenskaper meningsfullt förutsäger andra intressanta tankar, känslor eller beteenden. För att återgå till vårt magnetexempel är det inte så bra att märka järnspån som är organiserad runt magneten som magnetism, men det är bra att säga "saker som är magnetiska tenderar att dra till sig andra magnetiska saker" och att visa att magneten som lockade till sig järnspån kommer att göra samma sak med kobolt- eller nickelspån, men inte med plastspån. Och så, genom åren, har vi undersökt i vilken utsträckning de fem stora personlighetsdimensionerna förutsäger fanrelevanta variabler i furries. En sammanfattad version av dessa fynd finns i Tabell 18.1. Resultaten visar att de fem stora personlighetsdragen är långt ifrån de enda prediktorerna för lurvigt relevanta variabler, och de är sannolikt inte heller de största prediktorerna. Ändå ger de en användbar bit till det komplexa pusslet att förstå lurvigt beteende. Till exempel, när det kommer till att träffa andra furries personligen, var extraversion den överlägset starkaste prediktorn för vilka furries som går ut på möten och kongresser och vilka som stannar hemma. Däremot var extraversion en mycket mindre prediktor för interaktion med andra furries online (t.ex. på forum och Telegram-grupper). Detta kan tyda på att det är lättare för personer som är mindre extroverta att interagera med andra furries online än för dem att interagera med andra furries personligen. Och i en relaterad anda var extraversion också den starkaste prediktorn för att vara öppet lurvig - att

är att avslöja din lurviga identitet för andra. Som vi visar i kapitel 21 känns inte alla pälsar bekväma avslöjar sin lurviga identitet för omgivningen pga.

stigma, men extroverta furries verkar bättre kunna göra det – oavsett om det är för att de är mer självsäkra och mindre besvärade av stigmat eller helt enkelt för att de har en större vänskrets och ett bättre socialt stödnätverk att dra nytta av.

Tabell 18.1. Korrelationer mellan Big Five personlighetsdimensioner och fandom-relaterade variabler.
Variabel EAC ES O Frekv. Meetups .21** .04 .09** .04 .05 Frekv. Konventioner .20** .08** .06* .06*

.07** Frekv. Onlineforum .06* .05 .02 .01 .06* Avslöja Furry ID .17** .03 .02 .02 .10** Fursona-identifikation .07* .11** .07*
-.01 .19** Artidentifiering -.05 .10** -.01 -.11** .09** Art Gillar -.03 .03 -.05 -.04 .09** Art Andlig .003 .12** .05 -.04 .07*
Frekv. Ändra Fursona .02 -.05
-.09* -.12** .02 Solidaritet med djur .04 .20** .06 -.06 .22** Neg. View of New Furs -.10** -.20**
.01 -.06 -.23** Elitism Self-Inflate .07* .01 .03 .08** .04 Elitism Other-Derogate -.04 -.16** -.04 -.04 -.11** Notera. * p internet -->
VCL --> Anthrocon site --> fursuits --> fursuits = fullfedged furry”.

"Jag tyckte om The Fox & the Hound som barn. Detta hjälpte mitt tycke för rävar, vilket ledde mig till att studera rävar.
Internet, antropomorfism i anime/tecknade serier och andra saker ledde mig in i fandomen fullt ut."

"Jag kom först in i det efter att ha sett en del av den seriösa diskussionen om yyyémón/Sonic fanart. Ögat för detaljer, den konstruktiva kritiken och den ihärdiga biologiska noggrannheten fascinerade mig."

"Jag hade ingen aning om varför jag var så förälskad i dessa karaktärer, eller vad det gjorde mig. För ett decennium sedan kom jag över MTV:s Sex 2k-program och det råkade bara handla om Furies. Jag gjorde lite research och upptäckte att jag identifierade mig med fandomen".

Tema 5: Vän (12,1%).

Det femte temat är ganska självförklarande: en vän introducerade deltagaren till fandomen.

"En vän introducerade mig för fandomen, jag blev fascinerad och började utforska den. Innan jag visste ordet av var jag fast, jag kom på min egen fursona och har varit en lurvig sedan dess."

"en vän visade mig furraffinitet och blev kär i sajten (och vännen)".

"Jag hade vänner som påpekade fandomen för mig. Insåg väldigt snabbt att jag var lurvig."

Tema 6: Kärlek till djur/Natur (4,9%).

Detta tema återspeglar svar där en persons kärlek till djur och natur mer allmänt ledde dem till fandomen.

"Jag har alltid varit intresserad av djur. Jag tog en tur till djurparken på dagis. Jag lekte kisse och ägare som barn (jag var kissen). Jag började forska i djurrelaterade ämnen i grundskolan och.

spendera tid med hästarna och hundarna på min farmors gård. Jag hittade den furry community på internet så fort jag hade tillgång till internet. Jag studerade zoologi på universitetet. Jag har bara alltid varit fascinerad av andra arters (icke mänskliga) perspektiv på världen."

"Jag har älskat fåglar hela mitt liv. Jag har hittat så många andra som också gör det. Jag känner nu att jag är "normal" för känner lika starkt som jag. "nörda" gärna över mitt favoritämne!"

"Har alltid älskat djur, tyckte ofta att det skulle vara kul/cool att ha djuraspekter (svans, sinnen, etc...)

Denna kärlek översattes väl i mitt skrivande och i min kärlek till webbserier. Mina favoriter har alltid innehållit djur och karaktärerna i mitt skrivande är mestadels antrodjur. Det var bara ett litet steg från det till furry fandom."

Tema 7: Rollspel och Second Life (4,2%).

En annan väg till upptäckt var genom rollspel och/eller Second Life.

"Rollspel på AOL på 1990-talet (tidigt)".

"Genom att börja RP på Tapestries MUCK, hitta konstverk jag gillade och få vänner inom samhället."

"Jag har alltid identifierat mig med räven sedan jag var liten. Erfarenheter online, speciellt Second Life, leder mig till fandomen och fick mig att överväga min anslutning mer seriöst".

Tema 8: Annorlunda fandom (3,6%).

Vissa fans hittade också till det lurviga fandomen genom exponering medan de var i ett annat fandom – en upptäckt som överlappar det faktum att många furries också är medlemmar i andra fandoms (t.ex. anime, science fiction; se kapitel 11).

"Det hände vid en Gen Con-konvention 1975. Det var där jag såg min första antropomorfa konst som inte var en "tecknad film". Det hade ett så starkt inflytande på mig, jag bar det med mig i flera år innan jag visste om fandomens existens. Att hitta fandomen var en fullständig men livsförändrande olycka för mig."

"Lälsad konst på World Con 1980".

"Jag upptäckte Star Fox-fandomen 1996 och den lurviga fandomen 1999. Jag lurade, men kände mig inte bekväm med att identifiera mig som en lurvig förrän 2008."

"Jag sprang över furtopia genom en anime-sajt och fick reda på samhället".

Tema 9: Porr (3,1 %).

Den här är också ganska självförklarande: efter att ha snubblat över lurvig pornografi upptäckte deltagarna den lurviga fandomen. 5.

"upptäckte porrfilmen, fick reda på att det fanns mer i den, blev lurvig".

"Jag tittade mycket på yiff och blev sedan en furry och jag tittar inte längre på yiff men jag är nu mer ett furry fan än jag var då".

Tema 10: Familj/Betydande övrigt (2,1%).

Det sista temat återspeglar att bli introducerad till fandomen genom en familjemedlem eller relationspartner.

"Jag började dejta en lurvig, och genom honom kom jag att njuta av den lurviga fandomen också."

"Min GF är en lurvig artist. Hon introducerade mig för samhället. Det snöade därifrån."

"Min son är en lurvig, och jag upptäckte att jag verkligen gillar samhället (och att skapa fursuits och accessoarer!)"

5 Detta fynd överensstämmer med forskning vi diskuterar i kapitel 10 och kapitel 19.

visar att även om porrbruk är vanligt bland furries, är det sällan nyckeln till en furrys intresse för furry media. I det här fallet hittade bara cirka 3% av furry fandomen genom sitt intresse för lurvig porr

— en siffra som skulle förväntas vara högre om furry först och främst var en fetisch för de flesta furries och som strider mot stereotyper om furries som främst drivs av sex (se kapitel 21).

En kvantitativ titt på rutter till Furry.

Ovanstående fynd var öppna till sin natur, vilket innebär att vi, forskarna, var ansvariga för att kategorisera och organisera svaren. Eftersom detta introducerar möjligheten att våra egna fördomar eller tolkningar kan påverka resultaten, har vi också samlat in kvantitativa data om ämnet.

Specifikt bad vi fansen att betygsätta i vilken utsträckning olika källor kan ha påverkat deras intresse av att bli en lurvig (1 = definitivt inte ett inflytande till 7 = ett mycket viktigt inflytande). Som visas i figur 19.1 stämmer många av de högst rankade influenserna överens med de teman som vi identifierade ovan, med några ytterligare kategorier – som föreslagits för oss av furries själva i konversationer vid kongresser – som ger ytterligare ett sammanhang. Till exempel, medan en specifik del av media var ett vanligt tema som extraherades från den öppna data, går den kvantitativa datan ett steg längre och visar att denna media till stor del består av konstverk, ofta animationer (där Disney-filmer är en av de vanligaste specifika exempel).

Figur 19.1. Betyg på källor till inflytande i ens beslut att bli lurvig (7-gradig skala).

Sammantaget avslöjar dessa studier några viktiga punkter om furries väg in i furry fandomen. Den första är att många furries beskriver.

2 3 4 5 6 7 Ett annat fandom (t.ex. anime) Ett husdjur En specifik film En vän Skriva Disney Serier/ Webcomics En specifik upplevelse Andra influenser från barndomen Animerade tecknade serier En specifik art En känsla inom mig Konstverk Internet.

själva som snubblar över fandomen, snarare än att avsiktligt söka upp fandomen. Den andra är att dessa ingångar till fandomen skiljer sig ganska mycket från tidigare forskning om sportfans.

I själva verket matchar furries mer anime-fansens väg – en annan nisch, mediabaserad fandom – än de gör sportfansens väg – ett mycket mer mainstream-intresse. 6 Den tredje är att furrys ofta beskriver att något "klickade" för dem, att de gjorde något lurvigt intill och hände i hela furry-samhället i processen. Denna slumpmässiga händelse ledde många till känslan av att de hade hittat sin plats och sitt folk, en föreställning som låter mycket som att tillfredsställa ett behov av tillhörighet som vi kommer att diskutera under resten av det här kapitlet. Med detsamma, låt oss flytta vårt fokus bort från vägar in i fandomen och mer direkt till specifika motiv som driver furries mot deras intresse och furry community. Wanns fanmotiver Daniel Wann är utan tvekan den mest kända fanpsykologen. Faktum är att hans arbete med fanpsykologi är så välkänt att det skulle vara nästan omöjligt att skriva en artikel om fans motivation utan att hänvisa till honom minst en gång.

Genom sitt arbete med sportfantaster föreslog Wann (1995) åtta motiv som han trodde drev människor till deras intresse för sport: (1) tillhörighet (att känna en känsla av anknytning till andra i fandomen), (2) familj (möjlighet att vara med familjen), (3) estetik (fansintressets konstnärliga skönhet), (4) självkänsla (intressen får en att må bättre om sig själv), (5) ekonomisk (ekonomisk vinst av att vara ett fan), (6) eustress (spänning eller positiv stress), (7) flykt (möjlighet att komma undan) från det dagliga livets krångel och (8) underhållning (behaglig upplevelse). Han utvecklade ett mått på dessa åtta olika motivationer och fann att,

6 Detta kan vara en produkt av tillgänglighet av innehåll eller tillgänglighet av fandom till en.

mainstreampublik: medan en person aktivt skulle behöva försöka att inte exponeras för sportmedier, är många människor omedvetna om att det lurviga fandomen existerar; faktiskt, en av de vanligaste svaren vi

få från lekmän när vi beskriver vårt arbete för dem är att fråga oss vad fan en lurvig är. Av denna anledning kan furry behöva snubbla in i fandomen av en slump helt enkelt för att det finns mindre mainstream-medvetenhet om furry-fandomen än vad det finns om fotbollsfandomen – även om det kan förändras med den växande storleken på furry-konventioner, en växande andel av människor som tillbringar tid nedsänkt i internetkultur (där furries i allmänhet är mer kända) och med de vanliga framgångarna för filmer som Zootopia och shower som Bojack Horseman som har en framträdande roll antropomorfa djurkaraktärer.

bland sportfantaster var de högst rankade motivationerna underhållning, eustress, tillhörighet och självkänsla. Dessa variabler var också starkt korrelerade med fanship (dvs lagidentifiering). Med andra ord, de flesta sportfans var sportfantaster för att det var roligt, de njöt av brådskan eller spänningen av att inte veta hur ett spel skulle bli, de njöt av att umgås med andra sportfantaster, och på grund av det uppsving de fick i sig själv- uppskatta genom sitt fansintresse (t.ex. känna sig stolta när deras lag vann).

Även om Wann utvecklade sin skala med sportfans i åtanke, finns det ingen anledning till att den inte också lätt skulle kunna anpassas för att mäta motivationen hos andra fans också. För detta ändamål har Schroy et al. (2016) administrerade en anpassad version av Wanns skala till ett urval av furries, anime fans och fantasy sport fans. Skalan inkluderade Wanns ursprungliga åtta motiveringar tillsammans med två till synes rimliga motivationer (att söka uppmärksamhet från andra och en sexuell attraktion till intresset). Som visas i figur 19.2 inkluderade furries högst rankade motiv på denna skala underhållning, flykt och tillhörighet.

Dessa var till stor del i linje med motivationerna hos anime-fans och fantasy-sportfans, även om furries fick högre poäng på eskapism och mycket högre på tillhörighet än de andra två grupperna, samt högre på underhållning än fantasy-sportfans men inte anime-fans. Och även om furries fick betydligt högre poäng på sexuell attraktion och självkänsla än vad antingen anime- eller fantasy-sportfans gjorde, relativt sett, låg dessa speciella motivationer ganska lågt på listan och var inte på något sätt de viktigaste motivationsfaktorerna för engagemang i den furry fandomen. .

Figur 19.2. Furry, anime och fantasy sportfans betyg av motivation att delta i sina respektive fancommunities (7-gradig skala).

Vi gjorde en uppföljningsanalys av dessa data med en analys som kallas regressionsanalys. I ett nötskal körde vi ett par statistiska modeller där deltagarnas poäng på alla tio olika motivationerna fick samtidigt förutsäga antingen fansens fanship eller fandom-poäng. Resultaten för fanship och fandom visas i figur 19.3 respektive figur 19.4. I figur 19.3 kan vi se att fanship – ett intresse specifikt för lurvigt innehåll – förutsägs starkast av en önskan om tillhörighet, följt av en mycket mindre, men fortfarande betydande drift av sexuell attraktion; underhållning och familj framstod också som ganska svaga prediktorer för fanship. Däremot gör fandom poäng

– ett intresse för fangemenskapen – motiverades nästan helt av en önskan om tillhörighet, med underhållning som en mycket svagare sekundär motivation.

1 2 3 4 5 6 7.

Sexuell attraktion.

Uppmärksamhet.

Underhållning.

Fly.

Eustress.

Ekonomisk.

Självkänsla.

Estetisk.

Familj.
Tillhörighet.

Furry Anime Sport.

Figur 19.3. Regression med motiv som förutsäger furries grad av fanship. Standardiserade betaversioner presenteras, * $p < 0,05$.

Figur 19.4. Regression med motiv som förutsäger furries grad av fandomidentifiering. Standardiserade betaversioner presenteras, * $p < 0,05$.

-0,05 0 0,05 0,1 0,15 0,2 0,25 0,3 Estetisk ekonomisk uppmärksamhet fly självkänsla Eustress Family* Underhållning* Sexuell attraktion* Tillhörighet*.

-0,05 0 0,05 0,1 0,15 0,2 0,25 0,3 0,35 0,4.

Ekonomisk.
Estetisk.
Uppmärksamhet.
Sexuell attraktion.
Självkänsla.
Eustress.
Familj.
Fly.
Underhållning*.
Tillhörighet*.

Dessa resultat konvergerar på fynd från sportfans (t.ex. Wann, 1995) och från våra öppna frågor till furries för att visa att tillhörighet var den största drivkraften för furry fandoms engagemang, precis som det var för anime- och fantasysportfans. Resultaten visar också att det är en viss skillnad i vad som motiverar en persons allmänna intresse för något kontra deras intresse för fangemenskapen—medan båda drevs främst av ett behov av tillhörighet, är vissa motivatorer, som sexuellt intresse, unika för att driva fanship och inte fandom. Eller, för att uttrycka det på ett annat sätt, furrys intresse för furry media kan åtminstone till viss del drivas av intresset för furry porr, men furry porr spelar praktiskt taget ingen roll i furrys vilja att vara en del av furry fandomen. Psykologiska behov I det föregående avsnittet tittade vi på motivationsvariabler som var specifika för fansens intressen. Men människor är komplexa varelser som drivs av en mängd andra faktorer som gäller mycket mer än bara deras fansintressen. Till exempel är fangemenskaper bara en manifestation av en bredare tendens för människor att tillhöra grupper. Som sådan kan vi fråga oss om några av de motiv som driver vårt bredare sociala beteende också kan tvinga oss att gå med i en fangrupp. För att göra detta vänder vi oss till Vignoles et al. (2006) som föreslog sex nyckelmotiv som driver vårt beteende som social art: (1) självkänsla (uppfattning om ens självvärde), (2) kontinuitet (att söka en länk mellan tidigare, nuvarande och framtida självberättelser), (3) särart (önskan att uppfatta sig själv som en unik individ), (4) tillhörighet (känd anknytning till andra), (5) effektivitet (känd självförtroende och kompetens att möta ens mål), och (6) mening (känsla av mening och syfte med livet). Forskarna observerade att allt annat lika identifierar människor sig med grupper som tillfredsställer dessa psykologiska behov. Utifrån detta arbete mätte vi dessa sex variabler

i ett urval av furries tillsammans med fyra ytterligare mått på väletablerade psykologiska behov: behovet av socialt stöd (t.ex. Haslam et al., 2018; Smodis-McCune et al., 2022), behovet av att känna att ens uppfattning om världen är giltig (Swann, 1983), behovet av att känna en känsla av kontroll i våra liv,

och en minskning av upplevd osäkerhet i världen (Hogg, 2000). Specifikt bad vi furries att bedöma i vilken utsträckning att vara i furry communityn tillfredsställde vart och ett av de tio olika behoven som ett sätt att mäta vad som motiverar furrys att ta del av furry fandomen. Som visas i figur 19.5, den största motivatorer var fandomens förmåga att tillfredsställa sitt behov av socialt stöd, tillhörighet, särart och självkänsla.

Figur 19.5. Medelvärden av psykologiska behov tillgodosedda genom deltagande i fandomen (7-gradig skala).

2 2,5 3 3,5 4 4,5 5 5,5.

Minskar osäkerheten i mitt liv.

Bekräftas min världsbild.

Ger mig en känsla av "mening".
i mitt liv.

Ger mig en känsla av kontinuitet – mellan dåtid, nutid och framtid – i mitt liv.

Ger mig en världsbild (ett perspektiv för att se världen).

Får mig att känna mig som en kompetent eller kapabel person.

Ger mig en känsla av självkänsla.

Gör mig distinkt och unik jämfört med andra människor.

Får mig att känna mig nära, eller accepterad av, andra människor.

Ger mig vänskap som ger mig socialt stöd när jag behöver det.

Figur 19.6. Regression med psykologiska behov som förutsäger furries grad av fanship. Standardiserade betaversioner presenteras, * $p < 0,05$.

Figur 19.7. Regression med psykologiska behov som förutsäger furries grad av fandomidentifiering. Standardiserade betaversioner presenteras, * $p < 0,05$.

-0,1 0 0,1 0,2 0,3 0,4.

Kompetens.

Minska osäkerheten.

Socialt stöd.

Ge världsvy.

Kontinuitet.

Tillhörighet.

Validera världsbild.

Unikhet*.

Självkänsla*.

Menande*.

-0,05 0 0,05 0,1 0,15 0,2 0,25 0,3 Minska osäkerheten Kompetens Kontinuitet Tillhandahålla världsbild Unikhet
Validera världsbild Mening Tillhörighet* Självkänsla* Socialt stöd*.

I likhet med det tillvägagångssätt som vi tog med Daniel Wanns motiveringar, körde vi ytterligare ett par regressionsmodeller där de tio olika motivatorerna fick förutsäga fanship och fandom-poäng. Som framgår av figur 19.6 var meningen med livet den överlägset starkaste drivkraften för fanship, följt av avlägsen självkänsla och en känsla av särart/unicitet. Däremot var socialt stöd, självkänsla och samhörighet motivatorer för fandomsidentifiering (se figur 19.7). Resultaten illustrerar än en gång hur olika faktorer motiverar furrys intresse för furry content och deras intresse för furry fandom. Eller, för att uttrycka det på ett annat sätt, när vi frågar vad som motiverar furries måste vi veta om vi frågar vad som motiverar ett intresse för furry-tema eller vad som motiverar furrys att identifiera sig som en del av furry community. Resultaten av denna studie överensstämmer i allmänhet med resultaten som presenteras i kapitel 6, i det att fanship verkar motiveras av personliga, individuella strävanden (mening och unikhet), medan fandom motiveras mer av saker som bara kan erhållas genom gruppmedlemskap (dvs. , socialt stöd, tillhörighet). Optimal särart Vi har noterat att tillhörighet – en önskan att vara en del av en grupp – är en av de starkaste motivationerna för en lurvig att identifiera sig med sitt lurviga intresse och med lurviga samhället. Men vi såg också att en önskan om unikhet eller särart också motiverade furries att identifiera sig med fandomen. På dess ansikte verkar detta som en motsägelse: att tillhöra en grupp, nästan per definition, innebär att man flyttar sin identitet bort från en individs till gruppens – motsatsen till att vara unik och distinkt. Vi kan bättre förstå dessa två konkurrerande motivationer genom ett ramverk som kallas optimal distinctiveness theory (Brewer, 1991). Utgångspunkten för teorin är att människor vill sticka ut från mängden, men också passa in i en grupp, både i rimlig utsträckning. Intuitivt är detta vettigt. När allt kommer omkring är det bra att sticka ut, men att sticka ut för mycket kan vara obehagligt (föreställ dig t.ex. att du är den enda personen som bär shorts och en tie-dye t-shirt vid ett formellt evenemang med svart slips). På samma sätt kan det vara spännande att vara en del av en grupp, men känslan av att gå vilse i mängden (t.ex. att tappa sin identitet och bara bli ännu en kugge i maskinen) kan vara oroande. För att balansera dessa behov söker människor upp grupper som faller i den "sweet spot" att tillfredsställa båda behoven: de ger oss en känsla av tillhörighet och acceptans, men låter oss också skilja oss från andra. 7 Optimal distinkтивitetsteori har varit.

7 Det bör noteras att var denna "sweet spot" eller balans ligger kommer att skilja sig från.

person till person. Vissa människor har ett ganska stort behov av att sticka ut och tenderar att dras till grupper som gör att de kan sticka ut från mängden (t.ex. icke.

uppsbackad av en mängd forskning (t.ex. Leonardelli et al., 2010) inklusive studier som visar att musikfans föredrar musik som inte är alltför populär eller impopulär (Abrams, 2009) och som de största anime-fansen också bedömer sig själva som höga på både en känsla av tillhörighet och en känsla av särart (Reysen et al., 2017).

Figur 19.8. Furries uppfattningar om särart och tillhörighet interagerar för att förutsäga graden av fandomidentifiering.

För att testa om denna teori hjälper till att förklara vad som motiverar furries att identifiera sig med furry fandomen, Reysen et al. (2016) bad furrys att bedöma hur starkt de kände att de tillhörde furry fandomen (t.ex. "Jag känner mig inkluderad och välintegrerad i furry communityn"), samt om de ansåg att furry fandomen var skild från andra grupper (t.ex. "Det lurviga samhället är väldigt unikt när

jämfört med icke-pälsiga grupper"). Slutligen frågade vi furries hur starkt de identifierade sig med furry fandomen. Resultaten, som visas i figur 19.8, visar att de furrys som identifierade sig starkast med furry fandomen var de som både kände en stark känsla av tillhörighet och kände att furry fandomen skilde sig från andra fansgrupper – vilket stöder teorin om optimal särskiljningsförmåga. Kort sagt tyder uppgifterna på att åtminstone en del av motivationen för att furries är furries är det faktum att.

vanliga grupper). Omvänt har vissa människor ett mycket lågt behov av att sticka ut, och kanske föredrar att tillhöra grupper som är stora eller ganska mainstream. Alla försöker hitta en annan balans mellan dessa två konkurrerande behov, med olika grupper som kliar på olika människor.

- 2.
- 2.5.
- 3.
- 3.5.
- 4.
- 4.5.
- 5.
- 5.5.
- 6.

Låg Distinkt Hög Distinkt.

Fandom.

Identifiering.

Low Belong.

High Belong.

furry fandom kan tillfredsställa deras konkurrerande behov för att passa in i en grupp samtidigt som de skiljer sig från andra. CAPE Model Scientists älskar att skapa klassificeringar, kategorier och teoretiska rutor och att organisera världen inom dem. Detta är lika sant för biologer, som försöker organisera alla levande arter i ett taxonomiskt ramverk, som det är med fläktforskare, som försöker skilja på olika typer av fans. Till exempel kan en fanpsykolog försöka skilja inbitna, livslånga fans av ett idrottslag från tillfälliga fans med fint väder som hoppar på tåget när ett lag har en bra säsong. 8 För att fortsätta vår jämförelse använder biologer fysiska egenskaper som en organisms färg, storlek eller form för att skilja en art från en annan. På ett analogt sätt har fanforskare föreslagit en mängd olika dimensioner för att göra det

skilja en grupp fans från en annan. Några av de föreslagna variablerna är motivationer, vilket innebär att vi kanske kan skilja en typ av fläkt från en annan baserat på vad som motiverar fläkten (t.ex.

motiverade av tillhörighetsbehov kan skilja sig från fans motiverade av ekonomiska skäl). I en bok från 2021, Plante et al. kammade litteraturen och hittade 28 olika faktorer som forskare har använt för att skilja fansen åt. Vi kombinerade och kondenserade dessa variabler med hjälp av statistiska analyser och kom fram till en uppsättning av fyra kluster av variabler, representerade av akronymen CAPE: (1) engagemang (omfattningen av ens intresse för ämnet, inklusive lojalitet, memorera kunskap om ämnet, delta i fandomaktiviteter), (2) tillgång (i vilken utsträckning man drar nytta av intresset, inklusive ekonomiska fördelar eller en känsla av prestation/prestation), (3) närvaro (i den utsträckning i vilken intresset absorberar fansens uppmärksamhet, inklusive eskapism, positiv stress och tillhandahållande av nya upplevelser), och (4) uttryck (i den utsträckning fandomen är betydelsefull och meningsfull, inklusive att främja personlig

tillväxt eller som ett kreativt utlopp). I resten av det här avsnittet kommer vi att granska hur dessa fyra dimensioner är relaterade till det lurviga samhället och vad de.

8 Om du undrar varför forskare stör sig på dessa rutor och kategorier,

svaret är för att det här är skillnader som gör en praktisk skillnad. Att till exempel veta att en fågel är medlem av en art framför en annan hjälper biologer att förutsäga dess beteende (t.ex. om den skapar bon i träd eller på marken). När det kommer till fans hjälper dessa kategorier oss att förutsäga fan-relaterade beteenden som köp- och konsumtionsvanor eller att hålla sig kvar i svåra tider.

kan berätta om några av skillnaderna i hur furries tänker, känner och beter sig. Vi undersökte först skillnaderna mellan furries, anime-fans och universitetsfans av olika intressen (t.ex. media, idrottslag, musikgrupper) på CAPE-dimensionerna. Som vi kan se i figur 19.9 stack furries ut mest från de andra fansen när det gäller uttrycksdimensionen, där furries är betydligt mer benägna att se sitt fansintresse som ett meningsfullt sätt att uttrycka sig själv än de andra grupperna.

Detta är ganska överensstämmande med några av de skillnader vi har noterat mellan furries och andra fangrupper, som det faktum att de flesta furries skapar fursonas som representerar en idealiserad version av sig själva (se kapitel 7), en funktion som saknar en jämförbar analog i antingen anime-fandomen eller i andra fandoms (t.ex. sport, musik). I själva verket, tillsammans med närvarodimensionen – som var jämförbar med nivåer som observerades i de andra fangrupperna – var uttrycket det högsta betyget av CAPE-dimensionerna för furries, men inte för de andra fangrupperna.

Figur 19.9. Furries, anime-fans och studenters genomsnittliga betyg av CAPE-modellen av fansintressedimensioner.

Därefter körde vi en serie regressionsanalyser som gjorde det möjligt för CAPE-variablerna att förutsäga ett brett spektrum av furry-relaterade variabler för att se om förståelse furries med avseende på deras CAPE-motivation kan berätta lite om hur de tänker, känner och beter sig. Tabell 19.2 visar resultaten av analysen för variabler relaterade till pälsspecifika aktiviteter, inklusive media.

2 2,5 3 3,5 4 4,5 5.

Uttryck.

Närvaro.

Tillgång.

Engagemang.

Furry Anime Student.

konsumtion, fursonas, fursuiting, elitism och sexuellt innehåll. Data visar att en furrys engagemangspoäng berättar om deras engagemang i furryrelaterade aktiviteter över hela linjen – det var relaterat till både fanship och fandomidentifiering (liksom med att vara öppet lurvig), med fursuiting och närvaro, spendera pengar på att konsumera furry media, bli uppslukad av furry media, identifiera sig med sin fursona, känna en känsla av högre status bland furrys och med konsumtionen av lurvig pornografi. Med andra ord, engagemang-relaterade motivationer förutsäger engagemang och konsumtionsbeteende i pälsar.

Tabell 19.2. CAPE-modell av dimensioner för fansintresse som förutsäger fandomrelevanta dimensioner. Variabel CAPE
 Fanship .43** -.03 .04 .35** Fandom .44** .002 .12** .19** Identitetsupplysning .37** .17** -.10** -.03 år Furry .30** -.04 -.12**
 -.03 Antal Cons .22** .07* -.02 -.09* Antal Furry-relaterade platser .26** .01 .07* -.05 Antal Full Fursuit .17** .07* -.11** -.003
 Antal Partiell Fursuit .15** .13** -.08* -.04 Frekvens Fursuiting senaste året .27** .14** -.07 -.01 Pengar spenderade förra året
 .23** .13** -.03 -.08 Delta i Cons/Meetups .34** .16** -.02 -.11** Läs/lägg upp forum .26** -.04 .11**
 .04 Konsumera media/nyheter .35** -.07 .11** .18** Samla varor .44** .02 .004 .05 Tala om Furies .27** .09* .04 .04
 Immersion Furry Media .32** -.11** .09** .23** Fursona Identifiering .20** .02 .06* .32** Intragruppstatus .33** .28** -.14**
 -.07 Sexuell attraktion till lurviga media .22** -.12** .15** -.04 Frekvensvisning lurvig porr .14** -.10* .14** -.01 Obs. * p < 0,05,
 ** p < 0,01.

De andra variablerna berättar en mer nyanserad historia. Tillgångsrelaterade motiv associerades med att vara öppet lurvig, gå till nackdelar, fursuiting och spendera pengar på lurvigt innehåll, såväl som med status i fandomen. Däremot hade dessa furies också ett något yligare engagemang med.

lurvigt innehåll och var mindre benägna att se lurvig pornografi. Vi kan antyda att denna dimension är mindre kopplad till lurvigt innehåll och mer till de sociala delarna av fandomen, särskilt att dra nytta av ens status i fandomen. Däremot var närvaropoängen främst knutna till att vara en nyare, mindre öppen lurvig, såväl som till online furry interaktion, pornografianvändning och fördjupning i furry media. Detta kan tyda på en lurvig vars interaktion med fandomen till övervägande del är online i naturen. 9 Slutligen är den sista dimensionen – uttrycket – starkast knuten till fanship, fursona-identifiering och nedsänkning i lurviga media, och kan föreslå en lurvig vars främsta intresse av att konsumera lurviga medier och inte interagerar med andra pälsar (vilket indikeras av en negativ koppling till kongressnärvaro). Dessa kan vara furry för vilka furry i första hand är en individuell sysselsättning, ett uttryck eller utlopp för deras intresse utan att nödvändigtvis vilja eller behöva engagera sig i fandom (eller åtminstone inte anser att detta är lika starkt dragningskraft som innehållet eller processen att skapa en fursona själv). 10.

Tabell 19.3. CAPE-modell av dimensioner av fansintresse som förutsäger personlighet och välbefinnande. Variabel CAPE
 Fysiskt välbefinnande .18** -.04 -.09** .002 Psykiskt välbefinnande .25** .01 -.14** -.02 Relationsvälbefinnande .24** .04 -.
 06 -.06 Fandom Social Support .22** .12** .19** .21** Intragruppshjälp .26** .15** .04 -.01 Anm. * p < 0,05, ** p <
 0,01.

9 Detta kan också helt enkelt vara en proxy för att vara en yngre lurvig, med några av våra.

rön från tidigare i det här kapitlet tyder på att många pälsar hittar lurvigt innehåll först och sedan börjar lura i lurviga forum eller på lurviga webbplatser innan de så småningom tar sig ut till lurviga evenemang och kongresser. Dessa kan helt enkelt vara furies som är i de tidiga stadierna av den processen. 10 Vi talar om dessa dimensioner med avseende på en hypotetisk lurvig som.

fick höga poäng på en dimension med undantag för de andra. I verkligheten är de flesta furies en blandning av dessa fyra olika dimensioner, och det skulle vara ganska sällsynt att hitta en furry som fick höga poäng i endast en av dessa dimensioner, med undantag för de andra fyra. Ändå är det användbart att hjälpa oss att konceptualisera dessa fyra dimensioner genom att föreställa oss hur en hypotetisk furry högt upp på den dimensionen kan se ut!

En annan analys gjorde det möjligt för CAPE-dimensionerna att förutsäga mått på välbefinnande. Denna analys kan hjälpa oss att belysa stereotyper av pälsar som missanpassade (beskrivna i kapitel 21) genom att tillåta oss att se om det kan finnas sätt att förutsäga, baserat på deras underliggande motivation, vilka pälsar som är mest benägna att visa missanpassning. Som framgår av tabell 19.3 var engagemang den dimension som var mest

starkt förknippad med mått på välbefinnande, kanske på grund av, som vi föreslår i kapitel 22, på det faktum att engagemangsmotivation också var knuten till att se fandomen som en källa till socialt stöd och att få hjälp från fandomen själv. Tillgångsmotivation, även om den också förknippades med socialt stöd och hjälp från fandomen, var inte associerad med mått på vara, och inte heller uttryckspoäng.

Närvaro, å andra sidan, var den enda dimensionen negativt förknippad med välbefinnande och kan ge ytterligare sammanhang till ovanstående resultat. Kanske furries som kämpar med fysiskt eller psykiskt välbefinnande kan vara de minsta kapabla att ta sig till konventioner eller på annat sätt dra nytta av öga mot öga interaktioner med furries, eller kanske är det bristen på denna interaktion som bidrar till deras lägre välbefinnande. varelse. Framtida forskning behövs för att fördjupa sig i dessa associationer, men de, om inte annat, tyder på att motivationerna som driver en lurvig kan säga mycket om arten av deras engagemang i fandomen och om det är mest sannolikt att det är fördelaktigt, skadligt, eller i stort sett orelaterade till deras välbefinnande. Furry Values I det här sista avsnittet kommer vi att fokusera på ett koncept relaterat till motivation: värderingar. Värderingar är breda, betydelsefulla övertygelser som människor använder för att vägleda, motivera och styra sitt beteende (Schwartz, 1992). Även om det inte är motivation i sig, formar en persons värderingar deras handlingar så att de överensstämmer med deras värderingar. 11 Schwartz föreslog tio universella värden, vilket innebär att de kan hittas som formar beteenden hos människor över kulturer: 12 (1) makt (värderar status och prestige), (2) prestation (värderar ambition och framgång), (3) hedonism (värderar själv- tillfredsställelse), (4) stimulans (värderar nyhet och spänning), (5) självstyrning (värderar utforskning och kreativitet), (6) universalism (värderar social rättvisa) och jämlikhet), (7) välvilja (värderar att hjälpa dem).

11 Om du tänker på en person som en raket, representerar motivation dragkraft, framdrivning.

person framåt i en allmän riktning. Värden, i denna analogi, representerar venerna eller andra enheter som används för att exakt rikta dragkraften och styra raketen i en specifik riktning. 12 Även om dessa värderingar kan finnas i alla kulturer, är de inte nödvändigtvis närvarande.

i samma utsträckning. Människor i en kultur kan i genomsnitt prioritera prestation framför välvilja, medan en annan kan prioritera välvilja framför prestation.

omkring dig), (8) tradition (värderar bevarande och upprätthållande av normer/kultur), (9) konformitet (värderar samhälleliga förväntningar) och (10) trygghet (värderar säkerheten för sig själv och nära andra) (Schwartz & Boehnke, 2004). För att se om furries värden, som grupp, skilde sig från andra, jämförde vi furries betyg på ett mått på vart och ett av de tio värdena med betygen från ett urval av studenter på grundutbildningen, en grupp som generellt är jämförbar i ålder och utbildningsnivå (se kapitel 13). Som visas i figur 19.10 drevs furries främst av värdena välvilja, självstyre och universalism, liksom högskolestudenterna. Betydande skillnader uppstod dock med avseende på tradition, överensstämmelse och säkerhet – furries fick betydligt lägre poäng på dessa mått, i linje med furries generellt progressiva politiska åsikter som kan inkludera buckingtradition (se kapitel 17) såväl som deras icke-mainstream natur, vilket tyder på att de har litet intresse av att följa kulturella normer.

Denna brist på intresse för tradition och konformitet kan också vara en indikator på att pälsar är mer öppna för förändring, ett fynd som överensstämmer med deras tendens att vara mer öppna för nya upplevelser (se kapitel 18). Bobowik et al. (2011) fann att öppenhet för förändring är förknippat med bättre välbefinnande, Bond et al. (2004) fann att det var förknippat med kompromisser, samarbete och problemlösning, och andra har funnit att denna öppenhet för förändring är förknippad med omsorg om miljön, prosociala värderingar (Uitto & Saloranta, 2010) och politisk aktivism (Vecchione) et al., 2015). Dessa sista punkter överensstämmer med det faktum att pälsar också har visat sig vara höga i globalt medborgarskap (se kapitel 17).

Figur 19.10. Furry och student genomsnittliga betyg av universella värden (* $p < 0,05$, 7-gradig skala).

Slutligen kan vi dra nytta av det sociala identitetsperspektivet (se kapitel 6), som säger att när en persons identitet som medlem av en viss grupp är i tankarna, aktiveras den gruppens normer och värderingar. Med andra ord, när pälsar påminns om det faktum att de är lurviga (mot deras vardagliga jag), bör de anta de attityder, känslor och personlighetsdrag som stereotypiskt är förknippade med gruppen. För att testa detta undersökte vi pälsars betyg på samma tio värden och bad dem att göra det två gånger: en gång med avseende på deras vardagliga jag och igen, tänkte på

sig som en lurvig. Som framgår av figur 19.11 är resultaten generellt sett i linje med våra upptäckter att jämföra furries med studenter på grundutbildningen, i det att furries såg sig själva som mindre överensstämmande, mindre angelägna om säkerhet och mer självriktade när de tänkte på sig själva som en furry än när de tänker på sig själva i sitt dagliga liv. Vi hittade också några andra skillnader: pälsar var också mer benägna att stödja värdena av hedonism och stimulans och mindre benägna att värdera prestationer när de tänkte på sig själva som pälsar. Även om framtida studier kommer att gräva djupare in i detaljerna för dessa skillnader, räcker det för nu att helt enkelt påpeka att pälsar inte bara skiljer sig från icke-pälsade när det gäller de värderingar som motiverar och styr deras beteende, utan att det finns variation inom pälsfandomen och även inom pälsar sig i olika sammanhang när det.

3 3,5 4 4,5 5 5,5 6 6,5 Säkerhet*.

Överensstämmelse*.

Tradition*.

Välvilja.

Universalism.

Självstyrning.

Stimulering.

Hedonism.

Prestation*.

Driva.

Furry Student.

kommer till dessa värden. Detta lägger bara till ytterligare ett lager till det komplexa och nyanserade pusslet om vad som motiverar furries.

Figur 19.11. Betyg av universella värden efter lurvig identitet och vardaglig självidentitet (* $p < 0,05$, 7-punkts skala).

Slutsats.

På pappret verkar det som om det borde vara enkelt att svara på frågan om vad som motiverar furries, som om vi bara borde kunna säga "furries är furries eftersom de gillar furry media." Men, som vi har sett genom hela kapitlet, är bilden av vad som motiverar furries komplex, mångfacetterad och skiljer sig från lurvig till lurvig. När det gäller hur furries hittar sin väg in i fandomen tycks deras resa skilja sig något från andra fangrupper (t.ex. anime- och sportfans), där furries är mer benägna att "snubbla" på fandomen snarare än att socialiseras in i det genom vänner, familj och

grupper runt dem. Internet, exponering för lurviga media och en allmän känsla inombords var alla bland de vanligaste vägarna in i fandomen. När det gäller vad som tvingar furries att engagera sig i lurviga aktiviteter och delta i furry fandomen, några av de underliggande motivationerna överlappar andra fangrupperns motiv, som ett intresse för underhållning. Andra, som behovet att tillhöra, finns i andra fangrupper (t.ex. anime fans, fantasy sport fans), men inte alls i samma utsträckning som de är för furries. Vi kan dra på.

3 3,5 4 4,5 5 5,5 6 6,5 Säkerhet*.

Överensstämmelse*.

Tradition.

Välvilja.

Universalism.

Självstyrning*.

Stimulering*.

Hedonism*.

Prestation*.

Driva.

Furry Non-furry.

modeller som optimal särskiljande teori för att visa att socialpsykologiska motivationer spelar en viktig roll för att förstå dualiteten av lurvig identifikation – både som ett sätt att sticka ut och vara distinkt och som ett sätt att tillhöra en gemenskap av likasinnade andra. På ett liknande sätt visar CAPE-modellen oss hur pälsar skiljer sig från andra fans, liksom hur de skiljer sig från varandra, och illustrerar vilken inverkan motivation kan ha på hur pälsar beter sig och deras välbefinnande. Slutligen undersökte vi hur de värden pälsar håller högt kan bidra till att skilja dem från andra fangrupper och kan

förklara vad som tvingar en person att välja den lurviga fandomen framför andra fangrupper. Vi såg också hur dygder är formbara och kontextspecifika, och förändras beroende på om någon tänker på sig själv som en lurvig eller i icke-lurviga utrymmen. Det här kapitlet visar oss att det inte finns några enkla svar när det gäller att förklara varför furries blir furries. Att krita upp det till en manifestation av en fetisch eller en enkel preferens för en estetik framför en annan ignorerar mängden av bevis som tyder på att furries drivs av en komplex uppsättning variabler som visar vikten av ens lurviga intresse som ett sätt att tillfredsställa viktiga behov för social interaktion, underhållning, mening, självuttryck och, ja, för vissa, sexuell tillfredsställelse. Referenser Abrams, D. (2009). Social identitet i nationell skala: optimal särart och unga människors självuttryck genom musikalisk preferens. *Group Processes and Intergroup Relations*, 12 (3), 303-317. <https://doi.org/10.1177/1368430209102841> Bobowik, M., Basabe, N., Páez, D., Jiménez, A., & Bilbao, M. (2011). Personliga värderingar och välbefinnande bland européer, spanska infödda och invandrare till Spanien: spelar kulturen någon roll? *Journal of Happiness Studies*, 12 (3), 401-419. <https://doi.org/10.1007/s10902-010-9202-1> Bond, MH, Leung, K., Au, A., Tong, KK, & Chemonges-Nielson, Z. (2004). Att kombinera sociala axiom med värderingar för att förutsäga sociala beteenden. *European Journal of Personality*, 18 (3), 177-191. <https://doi.org/10.1002/per.509> Brewer, MB (1991). Det sociala jaget: Om att vara lika och olika på samma gång. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 17 (5), 475-482. <https://doi.org/10.1177/0146167291175001> Haslam, C., Jetten, J., Cruwys, T., Dingle, GA, & Haslam, SA (2018). Den nya hälsans psykologi: Låsa upp det sociala botemedlet. Routledge. Hogg, M.

A. (2000). Subjektiv osäkerhetsminskning genom självkategorisering: En motiverande teori om sociala identitetsprocesser.

European Review of Social Psychology, 11 (1), 223-255. <https://doi.org/10.1080/14792772043000040> Hsu, T. (2019, 15 juli). Apollo 11-uppdraget var också en global mediasensation. *New York Times*. <https://www.nytimes.com/2019/07/15/business/media/apollo-11-television-media.html> Leonardelli, GJ, Pickett, CL, & Brewer, MB (2010). Optimal distinktivitetsteori: Ett ramverk för social identitet, social kognition och relationer mellan grupper. *Advances in Experimental Social Psychology*, 43, 63-113. [https://doi.org/10.1016/S0065-2601\(10\)43002-6](https://doi.org/10.1016/S0065-2601(10)43002-6) McPherson, B. (1975). Sportkonsumtion och konsumtionsekonomi. I DW Ball & JW Loy (red.), *Sport and social*

ordning: Bidrag till idrottens sociologi (s. 243-275). Addison Wesley Publishing. Plante, CN, Reysen, S., Brooks, TR, & Chadborn, D. (2021). CAPE: En flerdimensionell modell av fansintresse.

CAPE Model Research Team. Reysen, S., & Plante, CN (2017). Fans, upplevd mognad och vilja att bilda en romantisk relation: Tillämpning av ett kort mognadsmått. *Kommunikation och kultur online*, 8 (1), 154-173. <https://doi.org/10.18485/kkonline.2017.8.8.8> Reysen, S., Plante, C.

N., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2015). Ett socialt identitetsperspektiv på personlighetsskillnader mellan fans och icke-fans identiteter. *World Journal of Social Science Research*, 2 (1), 91-103. Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2016). Optimal särart och identifikation med den lurviga fandomen. *Current Psychology*, 35 (4), 638-642. <https://doi.org/10.1007/s12144-015-9331-0>

Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2017a). "Det bara klickade": Upptäcker lurvig identitet och motiv för att delta i fandomen. I T. Howl (Ed.), *Furries among us 2: More essays on furries by furries* (s. 111-128). Thurston Howl Publications.

Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2017b). Optimal särskiljningsförmåga behöver som prediktorer för identifiering i animefandomen. *The Phoenix Papers*, 3 (1), 25-32. Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, Gerbasi, KC, Schroy, C., Gamboa, A., Gamboa, J., & McCarter, T. (2017). Vägar till fandomupptäckt och uttryck av fanidentitet hos furry, anime och fantasy sportfans. *The Phoenix Papers*, 3 (1), 373-384. Richter, F. (2023, 10 februari). Super Bowl bleknar i jämförelse med den största fotbollsmatchen. Statista.

<https://www.statista.com/chart/16875/super-bowl-viewership-vs-worldcup-final/> Schroy, C., Plante, C.

N., Reysen, S., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2016). Olika motiv som förutsäger psykologisk koppling till fansintresse och fangrupper inom anime-, furry- och fantasysportfandoms. *The Phoenix Papers*, 2 (2), 148-167. Schwartz, SH (1992). Universalier i världens innehåll och struktur: Teoretiska framsteg och empiriska tester i 20 länder. *Advances in Experimental Social Psychology*, 25, 1-65. [https://doi.org/10.1016/S0065-2601\(08\)60281-6](https://doi.org/10.1016/S0065-2601(08)60281-6) Schwartz, SH, & Boehnke, K. (2004). Utvärdera strukturen av mänskliga värderingar med bekräftande faktoranalys. *Journal of Research in Personality*, 38 (3), 230-255. [https://doi.org/10.1016/S0092-6566\(03\)00069-2](https://doi.org/10.1016/S0092-6566(03)00069-2)

Smith, GJ, Patterson, B., Williams, T., & Hogg, J. (1981). En profil av den djupt engagerade manliga sportfantasten. *Arenarevy*, 5 (2), 26-44. Smodis-McCune, VA, Plante, CN, Packard, G., Reysen, S., & Mendrek, A. (2022). Covid-19-stress dämpar den medlingsväg av fandomsidentifiering som gäller välbefinnande genom problemfokuserad coping. *The Phoenix Papers*, 5 (1), 175-194. <https://doi.org/10.31235/osf.io/e6baf> Stangor, C. (2010). Introduktion till psykologi. FlatWorld.

Swann, WB, Jr. (1983). Självverifiering: Att bringa den sociala verkligheten i harmoni med jaget. I J. Suls & AG Greenwald (Red.), *Socialpsykologiska perspektiv på jaget* (Vol. 2, s. 33-66). Erlbaum.

Uitto, A., & Saloranta, S. (2010). Relationen mellan gymnasieelevers miljö- och mänskliga värderingar, attityder, intressen och motivationer. *Procedia-Social and Behavioural Sciences*, 9, 1866-1872. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2010.12.415>

Vecchione, M., Schwartz, SH, Caprara, G.

V., Schoen, H., Cieciuch, J., Silvester, J., ... & Alessandri, G. (2015). Personliga värderingar och politisk aktivism: En tvärländsk studie. *British Journal of Psychology*, 106 (1), 84-106. <https://doi.org/10.1111/bjop.12067> Vignoles, VL, Regalia, C., Manzi, C., Gollidge, J., & Scabini, E. (2006). Bortom självkänsla: Inflytande av flera motiv på identitetskonstruktion. *Journal of Personality and Social Psychology*, 90 (2), 308-333. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.90.2.308> Wann, DL, Melnick, MJ, Russell, GW, & Pease, DG (2001). *Sportfantaster: Åskådarnas psykologi och sociala inverkan*. Routledge.

Kapitel 20.

The Animal Within: Animal Attitudes and Therianthropy Kathleen Gerbasi, Elizabeth Fein, Courtney "Nuka" Plante.

I kapitel 5 såg vi hur svårt det är att få en exakt definition av vad furries är. För vissa är det en fangemenskap och en källa till socialt stöd. För andra är det en form av självuttryck och ett utlopp för kreativitet. Andra anser fortfarande att det inte är något annat än en preferens för en viss typ av medieinnehåll. Oavsett hur, exakt, ens intresse manifesterar sig, är dock en sak ganska universell bland pälsar: de har åtminstone ett övergående intresse för idén att ge mänskliga egenskaper till icke-mänskliga djur. 1,2 Nyfikna läsare och vetenskapsmän kan finna sig själva undra över arten och särdragen av detta intresse. Till exempel, med tanke på att furries tenderar att leda ganska aktiva fantasiliv (se kapitel 18), är furries intresse för att antropomorfiera icke-mänskliga djur helt enkelt ett uttryck för ett mer allmänt intresse av att antropomorfiera världen omkring dem – antropomorferar de bilar, datorer, och vitvaror också? Och med tanke på denna tendens att antropomorfiera icke-mänskliga djur, inkluderar pälsar också dem i reglerna för mänsklig moral—

det vill säga att se dem som autonoma varelser och engagera sig i aktivism för deras räkning? Och vad händer när gränsen mellan "mänskliga" och "icke-mänskliga djur" blir suddig – finns det fall av människor som inte bara är fans av att antropomorfiera icke-mänskliga djur, utan som skulle identifiera sig som icke-mänskliga djur? Dessa frågor är i fokus i detta kapitel. Tendens att antropomorfiera icke-mänskliga djur Låt oss börja med frågan som är mest direkt kopplad till pälsiga intressen: i vilken utsträckning tenderar pälsar att antropomorfiera icke-mänskliga djur? Frågan är enkel nog att besvara: vi bad pälsdjur som deltog i en pälskonvent 2013 att ange, på en 7-gradig skala, i vilken utsträckning de tenderade att antropomorfiera icke-mänskliga djur när de ser dem.

Resultaten, som visas i figur 20.1, visar att pälsar definitivt uppvisar en tendens att antropomorferisera icke-mänskliga djur, med det genomsnittliga pälsvärdet 5,5.

1 Eller, beroende på ditt perspektiv, ge icke-mänskliga djuregenskaper till människor,

känd som zoomorfism!

2 Vi använder termen "icke-mänskliga djur" i hela detta kapitel istället för "djur".

eftersom det senare ofta innebär en dikotomi mellan "människor" och "djur" när, enligt biologisk taxonomi, människor är en del av riket animalia. Som sådan skiljer vi människor, som är djur, från andra djur som inte är människor! Det är lite av en pittig detalj, men en som vi känner att den är viktigt att göra!

på skalan och mer än tre fjärdedelar av furries poäng över vågens mittpunkt. Även om det knappast är föga förvånande, med tanke på att en av de få röda trådarna i hela den lurviga fandomen är ett gemensamt intresse för att antropomorfiera icke-mänskliga djur, är det bra att validera denna premiss med data.

Figur 20.1. I vilken utsträckning furries i en konventionsstudie från 2013 tenderar att antropomorferisera icke-mänskliga djur.

Även om vi skulle kunna avsluta det här avsnittet här, kan en kritiker hävda att dessa data, i och för sig, inte räcker för att hävda att pälsar har en specifik tendens att antropomorfiera icke-mänskliga djur. När allt kommer omkring kan dessa data betyda något helt annat om pälsar visade en stark tendens att antropomorferisera allt i världen omkring dem och om tendensen att göra det med icke-mänskliga djur var ganska dämpad i jämförelse. För att testa denna möjlighet bad vi också furries i samma studie, såväl som i en ytterligare konventionsstudie och en onlinestudie, att också ange i vilken utsträckning de antropomorferar andra saker i världen omkring dem (t.ex. fordon, datorer, plyschdjur). Vi skiljde också på olika typer av icke-mänskliga djur (dvs husdjur, tama djur, vilda djur). Resultaten visas i tabell 20.1.

0 %.
5 %.
10 %.
15 %.
20 %.
25 %.
30 %.
35 %.
40 %.

1 Inte alls.

2 3 4 5 6 7 Väldigt mycket.

Tabell 20.1. Genomsnittliga mängder av kongress- och onlinepälsar på en skala 1-7 av tendens att antropomorfiera olika kategorier. * Kategori frågades inte om i denna studie. Kategori. 2013.

Lura.

2019.

Lura.

2020.

Online.

Djur 5,5 * *.

Husdjur * 5,1 *.

Tamdjur * 4,1 5,0.

Vilda djur * 4,5 4,5.

Fordon 2,4 2,4 1,6.

Datorer 2,6 2,4 1,6.

Plyschdjur 3,6 3,9 4,0.

Vitvaror 1,7 1,9 1,9.

Robotar 1,9 * *.

Byggnader * 1,5 1,4.

Vädret * 2,2 1,9.

Jorden * 2,6 2,2.

Ej spelbar.

Karaktärer (video.

Spel).

* 4,0 3,8.

Mat * 1,7 1,4.

Data visar en ganska konsekvent tendens för pälsar att antropomorfiera icke-mänskliga djur i allmänhet, även om det är något mindre konsekvent om de tenderar att göra det mest med husdjur, tama djur eller vilda djur. Viktigt är att statistisk analys fann att denna tendens att antropomorfiera icke-mänskliga djur är starkare än tendensen att antropomorfiera andra objekt eller begrepp i världen omkring dem, inklusive objekt som är ganska vanliga för människor att antropomorfe (Epley et al., 2007; Kühn; Kühn). et al., 2014; Waytz et al., 2010, 2014). För att ytterligare fastställa att antropomorfiering av icke-mänskliga djur är en central del av vad det innebär att vara lurvig, körde vi ytterligare en uppsättning analyser som testade om det förutsäger furrys fanship och fandom-poäng (se kapitel 6). Resultaten av de analyser som hittats

att fanship-poäng var signifikant positivt korrelerade med ens tendens att antropomorfisera icke-mänskliga djur medan fandompoäng endast sporadiskt eller svagt var förknippade med denna tendens; däremot var tendensen att antropomorfiera icke-djur inte relaterad till fanship och fandompoäng. Tillsammans dessa.

fynd tyder på att i vilken utsträckning man identifierar sig som en lurvig (t.ex. intresse för lurvigt innehåll) är kopplat till deras intresse av att antropomorfisera icke-mänskliga djur, som man skulle förutsäga, men ens tendens att antropomorfisera icke-mänskliga djur säger lite om huruvida man identifierar med den lurviga fandomen bredare. Bevisen visar också att att vara lurvig är specifik för antropomorfisering av icke-mänskliga djur, och inte för en mer allmän tendens att antropomorfisera. Som ett sista test av detta faktum, i samma studie från 2013 som ovan, rekryterade vi också ett urval av fantasysportfans att jämföra furries mot. Resultaten, som visas i tabell 20.2, gör två viktiga punkter. För det första, som förutspått, visar de att pälsar har en starkare tendens att antropomorfisera icke-mänskliga djur än andra människor. 3 För det andra visar de att denna tendens inte är en del av en bredare tendens att antropomorfisera allt i världen omkring dem; furries fick lägre poäng än fantasysportfans när det kommer till att antropomorfiera bilar, datorer och apparater. Så även om tendensen för pälsar att antropomorfiera inte är begränsad till endast icke-mänskliga djur, är det en ganska robust skillnad mellan pälsiga och icke-pälsade, en som är knuten till hur lurvig en person anser sig vara.

Tabell 20.2. Genomsnittliga tjog av konventionsgående furries och fantasysportfantaster på en skala 1-7 av tendens att antropomorfisera olika kategorier. Alla poäng skilde sig statistiskt signifikant mellan de två grupperna. Kategori Furries Sportfantaster Djur 5,5 4,2 Bilar 2,4 3,3 Datorer 2,6 3,0 Plyschdjur 3,7 2,5 Vitvaror 1,7 2,4 Robotar 3,5 2,5.

Tro och beteenden relaterade till icke-mänskliga djur Efter att ha visat att antropomorfisering av icke-mänskliga djur är en del av vad det innebär att vara en lurvig, är det vettigt att fråga sig om denna tendens att se på djur på ett distinkt "mänskligt" sätt påverkar sättet furries tänker på och betar sig mot djur. Det vet vi, baserat på tidigare forskning.

3 Denna tendens verkar även sträcka sig till plyschdjur!

människor har i allmänhet olika uppsättningar av moraliska regler när det kommer till människor och icke-mänskliga enheter (t.ex. Gray et al., 2007), och tenderar att betrakta enheter med mänsklig-liknande kognition som en del av vår ingrupp, vilket motiverar bättre behandling än medlemmar i vår utgrupp (Schultz, 2001; Tajfel & Turner, 1979; Tam et al., 2013). Med andra ord, när vi gör något mer mänskligt behandlar vi det bättre. Detta har visats i flera kreativa studier, inklusive studier som visar att människor anser att det är moraliskt fel att förstöra en dator som kan spela schack (Waytz et al., 2014), är mer villiga att stödja bevarandeinsatser när de ser bilder av en antropomorfiserad jord (Tam et al., 2013), och, för närvarande relevant, är mer villiga att hjälpa en hund att bli adopterad när de uttryckligen har blivit instruerade att antropomorfisera hunden (Butterfield et al., 2012).

Figur 20.2. I vilken utsträckning pälsar som deltog i tre olika kongresser kände en känsla av solidaritet med icke-mänskliga djur.

Med detta i åtanke, låt oss titta på om pälsar verkligen känner en känsla av solidaritet med icke-mänskliga djur och bryr sig om deras välbefinnande. Till att börja med bad vi furries över tre konventionsbaserade studier att indikera i vilken grad de kände en känsla av solidaritet med icke-mänskliga djur - det vill säga att känna att de är en del av samma, delade grupp. Figur 20.2 visar att känslan av solidaritet är

stark bland pälsar, med mer än 60 % av pälsarna som poängsätts över skalans mittpunkt i alla tre studierna. Uppföljningsstudier visade att fanship (men inte fandom) var positivt korrelerat med detta.

0,00 %.
5,00 %.
10,00 %.
15,00 %.
20,00 %.
25,00 %.
30,00 %.
35,00 %.

Anthrocon 2017 Anthrocon 2018 TFF 2018.

känsla av solidaritet, vilket ytterligare stödjer tanken att en del av att vara lurvig är att känna en känsla av släktskap med icke-mänskliga djur som du också uppfattar delar mycket gemensamt med dig (dvs. mänskliga egenskaper).

4 Men översätts denna känsla av anknytning till icke-mänskliga djur till moralisk omsorg om deras välbefinnande? Vi testade detta i en studie från 2012 av online- och kongressgående pälsar där vi frågade dem direkt om de stödde djurens rättigheter och om de identifierade sig specifikt som en djurrättsaktivist. I de två urvalen sa 79,5–89,7 % av pälsarna att de stöder djurens rättigheter i allmänhet, med 10,3–11,5 % som uttryckligen kallar sig djurrättsaktivister. Naturligtvis är den generella termen "djurens rättigheter" lite vag och lämnades upp till definitionen av deltagaren. Som sådan kunde en deltagare ha definierat djurens rättigheter på ett mycket konservativt sätt, som att inte gå ur vägen för att aktivt göra överdriven skada på ett icke-mänskligt djur utan anledning, medan en annan deltagare kunde definiera djurens rättigheter på ett mycket striktare sätt, som att trycka på för icke-mänskliga djur

har samma rätt till autonomi och frihet från fångenskap som människor har. För att mäta djurrätsfrågor mer konkret gav vi deltagarna en 28-skala som mätte deras attityder till specifika djurrätsfrågor, inklusive rättigheterna för djur som används i industrin (t.ex. ranchning, testning av produkter eller förfaranden på djur), rättigheterna för "skadegörare". " arter (t.ex. att vara okej med att döda insekter), och husdjurs rättigheter 5 (t.ex. moralen att hålla ett djur i fångenskap mot dess vilja; Taylor & Signal, 2009). Resultaten, som visas i figur 20.3, avslöjar att även om pälsar i allmänhet stöder vissa djurrätsfrågor, är det ganska blandat. Till exempel, medan många pälsar i allmänhet var okej med att döda skadedjursarter och med konceptet att äta djur för kött, 6 var de också sannolikt att stödja starkare regler för användningen av djur i forskning. Där med andra ord.

4 Faktum är att i en studie från 2019 fann vi senare att furries var mer villiga att inkludera.

tamdjur i sin ingrupp än vad de skulle inkludera hela mänskligheten som helhet, vilket ytterligare illustrerar denna känsla av solidaritet – furries kan mycket väl kännas närmare vissa icke-mänskliga djur än de gör andra människor! 5 En uppsättning studier under 2012 och 2013 visade att nästan alla pälsar (96,9-97,5 %) har.

hade ett husdjur, där 68,0-73,8 % sa att de för närvarande har ett husdjur. En nyare studie från 2020 visade att katter är de vanligaste husdjuren bland pälsdjur (28,9 % av pälsdjuren har en katt), följt av hundar (24,2 %), fåglar (4,2 %) och fiskar (3,8 %). 6 Samma studie fann att 1,6-3,1 % av pälsen var vegetarianer, även om 9,8-

14,9 % angav att de tidigare försökt vara vegetarianer.

var relativt få furries som var extremt stödjande av djurrättsfrågor, men också väldigt få furries som var extremt emot dem.

Figur 20.3. I vilken utsträckning ett urval 2012 av kongress- och onlinepälsar stödde specifika djurrättsfrågor i en skala med 28 objekt.

Trots denna något blandade väska av attityder till djurens rättigheter finns det många exempel på furries som agerar till stöd för djurens välbefinnande. Till exempel, 2011, samlade ett litet kanadensiskt pälskonvent med cirka 250 deltagare in mer än \$10 000 till ett rehabiliteringscenter för vilda djur (Condition Red, nd). Detta är imponerande när man betänker att, liksom de flesta furries (se kapitel 13), var dessa deltagare till stor del tonåringar och unga vuxna, av vilka många var i högskoleåldern eller arbetade bara deltidsjobb. Långt ifrån att vara en anomali, är nästan alla lurviga kongresser organiserade kring en välgörenhetsorganisation med djurtema, vilket illustrerar vikten av att agera för att hjälpa icke-mänskliga djur som ett värde i lurvigt fandom. När vi talar till denna punkt med data, i en studie från 2018 av pälsar som går på kongressen, fann vi att 87,2 % av pälsarna sa att de tidigare hade donerat till en välgörenhetsorganisation med djurtema. En studie 2019 fann vidare att 62,9 % av pälsen hade donerat under det senaste året, och nästan en fjärdedel av deltagarna sa att de hade donerat mer än 100 USD. Sammantaget verkar uppgifterna antyda att, trots att de är lite ambivalenta när det gäller specifika djurrättsfrågor, anser sig furries vara anhängare av djurens rättigheter och deras välgörande beteende.

0,00 %.

10,00 %.

20,00 %.

30,00 %.

40,00 %.

50,00 %.

60,00 %.

70,00 %.

1 Håller inte med starkt.

2 3 4 5 - Håller helt med.

Konvention online.

verkar stödja denna idé. Vi har föreslagit att detta åtminstone delvis beror på det faktum att furries kan känna en känsla av solidaritet med icke-mänskliga djur. Men var kommer denna solidaritet ifrån? En studie från 2019 av konventionsgående pälsar belyser en möjlighet. Studien testade en statistisk modell där pälsars historia av att ha blivit mobbade (se kapitel 21) är förknippad med en tendens att antropomorfisera icke-mänskliga djur, vilket i sin tur är förknippat med en tendens att se icke-mänskliga djur som en del av ens grupp och till och med att vidga sin identitetskänsla till att omfatta icke-mänskliga djur. Vi hittade stöd för modellen, som tyder på att åtminstone ett sätt på vilket furries kan utveckla en känsla av anknytning till icke-mänskliga djur är genom en historia av att bli mobbad: kanske att bli mobbad av kamrater och klasskamrater drev furries bort från att vilja vara runt andra människor eller motiverade dem att dra sig tillbaka till fantasivärldar (t.ex. böcker) med icke-mänskliga karaktärer som, genom att inte vara som sina mänskliga jämnåriga, hade en viss attraktionskraft. 7 Detta är bara spekulationer för tillfället, och det återstår för framtida studier att testa några av mekanismerna, men det representerar en ytterligare väg in i den lurviga fandomen (eller åtminstone en förklaring till en väg – där man är intresserad av furry) media kan komma ifrån), och det överensstämmer med en del tidigare forskning som tyder på att de som känner sig mer ensamma är mer benägna att antropomorfiera livlösa föremål runt dem (Epley et al., 2008). Detta

Den slutliga modellen antyder att, i överensstämmelse med tanken att föra människor och icke-mänskliga djur närmare varandra i ens sinne, förutom att antropomorfiera icke-mänskliga djur för att göra dem mer mänskliga, kan vissa pälsar (och icke-pälsar) också föreställa sig själva i icke-mänskliga termer, en punkt som kommer att vara vårt fokus under resten av detta kapitel. Therianthropy: Not Entirely Human Vi skulle satsa på att nästan alla som läser den här boken, åtminstone en gång i sitt liv, har föreställt sig hur det skulle vara att vara något annat än en människa. Hur skulle det vara att ha vingar eller svans? Om du var en hund, vilken sorts hund skulle du vara? Hur skulle det vara att simma med en fiskstim, eller springa med en flock vargar, snarare än att vara inspärrad på ett kontor eller i skolan hela dagen? Många furries tycker om att föreställa sig sig själva som antropomorfa djurkaraktärer som en manifestation av deras bredare lurviga intressen. De kanske.

7 En annan möjlighet, att använda en annan orsakskedja, tyder på att kanske.

människor som tenderar att antropomorfiera djur och ser dem som en del av sin ingrupp är helt enkelt mer benägna att bli plockade på av andra, om inte för något annat än för att vara annorlunda.

fursuit som dessa karaktärer eller rollspel som dem i fandom-utrymmen. Men i slutet av dagen tar de flesta furries av sig furdressen eller loggar av och återgår till sina vardagliga, mycket mänskliga liv. För de flesta furries är att förkroppsliga något annat än en människa lek, en fantasihandling eller ett uttryck för kreativitet, och inget mer. För andra, inklusive några icke-pälsade, är det mycket djupare att identifiera sig med en annan än mänsklig varelse. Istället för att identifiera sig med katter, hundar eller enhörningskaraktärer, identifierar vissa människor sig som något som inte är mänskligt. De kan uppleva livet som en katt instängd i en människokropp, eller en vargsjäl reinkarnerad till en människa. De kan ha minnen av att vara en drake lika levande och intensiva som ditt eget minne av vad du åt till frukost i morse. 8 Termerna therian och otherkin används för att beskriva sådana människor – "therian" för dem som identifierar sig som ett djur som har funnits på denna planet (t.ex. lejon, varg, mammut) och "otherkin" som en bredare term som inkluderar therianer, men inkluderar också de som identifierar sig som varelser från myter, legender och andra fantastiska världar (t.ex. enhörningar, gryphons). För människor vars identitet helt och hållet ligger i att vara människa kan det verka förvirrande att ens föreställa sig hur det skulle vara att identifiera sig som något annat. Upplevelsen kan dock vara vanligare än du tror. Förhistoriska grotttrötningar som nyligen upptäckts i Indonesien, daterade till över 43 000 år sedan, visar theriantroper, mänskliga-djur varelser (Aubert et al. 2019). Människor vars självkänsla är sammanflätad med icke-mänskliga djur kan hittas genom historien (för en recension se McHugh et al., 2019). Några av dessa karaktärer presenteras med humanoida kroppar och ett enda djurdrag, såsom gudarna i det forntida Egypten, som Anubis och Thoth, som hade människokroppar och icke-mänskliga huvuden (schakal respektive ibishuvud). Den hinduiska guden Ganesa (Ganesha) har på samma sätt en människokropp och en elefant.

8 För att förtydliga, gör vi inga metafysiska påståenden om arten av.

själen eller om ens väsen. Vi antyder inte heller att en person som upplever livet som en drake har allt annat än mänskliga gener. Det vi beskriver här är begrepp som identitet, jaget, uppfattningen och erfarenheten – fenomen som finns i huvudet på personen som upplever dem. Medan vi kan använda vetenskap för att visa att en person är genetiskt mänsklig, frågan om huruvida deras själ eller väsen är en icke-mänsklig varelse faller helt utanför vetenskapens område. I bästa fall kan vi be dem beskriva sina upplevelser och dra slutsatsen att det i själva verket är deras upplevelser. Det är inte olikt att uppfatta färg: vetenskapen kan berätta för oss att du har den organiska hårdvaran för att skilja grönt från andra färger, men den kan inte berätta för oss hur upplevelsen av grönt ser ut för dig, eller om din upplevelse av grönt är densamma som någon annans. .

huvud. Den vanliga skildringen av änglar i Abrahams tradition, särskilt kristen, är ytterligare ett exempel eftersom, konstnärligt sett, änglar från västerländska kulturer ofta avbildas som vackra människor med mjuka fågelliknande vingar, medan deras demoniska motsvarigheter avbildas med getliknande fötter och horn. Andra karaktärer är mycket mer djuriska i form, med mycket lite som gör dem märkbart mänskliga utöver förmågan att gå på två fötter eller tala mänskliga språk. Ett sådant exempel är den forntida egyptiska fruktbarehetsgudinnan, Taweret, som har en hel flodhästkropp men står upprätt på två ben och har människobrust. Den hinduiska guden Hanuman bär drag som är mer apalika än människor, liksom de australiensiska aboriginhjältarna Kurukadi och Mumba, som beskrivs som ödlor. Slutligen skiftar vissa karaktärer sina former mellan djur och människa, ibland från den ena ytterligheten till den andra, andra gånger landar de på en blandad scen däremellan. Zeus från det grekisk-romerska panteonet och Loki från de nordiska traditionerna är produktiva formskiftare, som förändras från människoformade gudar till svanar, tjurar och hästar för att förföra, lura eller undkomma andra. Korpar av olika indiantraditioner ändrade också skepnader i många berättelser. Andra ändrar sin form i specifika situationer, som selkies, sjöjungfrur eller varulvar. Dessa övergångar kan resultera i att karaktären helt konsumeras av en annan form eller så kan de hitta en mellanväg mellan djur och människa. Även om specifika karaktärer varierar med avseende på var de befinner sig mellan människa och djur, och oavsett var eller när dessa karaktärer kommer från, accepterar vi dessa karaktärer som legitima inslag i deras kultur. Men när det gäller att acceptera människor som upplever livet på det här sättet, vars sätt att vara existerar mellan människor och andra-än-människor, är therians och andra släktingar ofta marginaliserade och kämpar för att hitta sätt att förstå sin upplevelse. Med den ökande tillgängligheten av internet i mitten av 90-talet började de som kände så här hitta varandra och utvecklade ett gemensamt språk för sina erfarenheter, med början på webbforum som ägnas åt varulvlore. Idag kan människor utforska artidentiteter som överskrider det att vara enbart människa i samhällen med likasinnade andra och hittar ständigt sätt att bättre beskriva sina upplevelser för dem som aldrig har haft upplevelsen.

9 Vi bör notera att bibliskt korrekta skildringar av änglar är mycket fler.

Lovecraftian i naturen. Om du inte vet vad vi pratar om, ta en stund och slå upp dem online.

Även om samhällsvetare länge har varit intresserade av det komplexa förhållandet mellan människor och icke-mänskliga djur, 10 har endast en liten del av samhällsvetenskaplig forskning gjorts på levde erfarenheter av therianer eller andra släktingar. Grivell et al. (2014) genomförde omfattande textbaserade chattar och intervjuer med fem (tre kvinnliga och två manliga) terapeuter utvalda slumpmässigt från en grupp volontärer som rekryterats från deras internetforum. Deras svar analyserades och tolkades, vilket resulterade i tre huvudteman. Det första temat är att therianer rapporterade att de upplevde en resa av självupptäckt. De flesta kände igen sin djuridentitet i barndomen men var också medvetna om dess unika.

Denna medvetenhet resulterade vanligtvis i ett kritiskt sökande efter bevis för att bekräfta eller möjligen förneka deras identitet. Therianer rapporterade att de upplevde känslan av "fantomlemmar" - att kunna känna en kroppsdel associerad med deras "teriotyp", såsom en svans, vingar eller klor. De rapporterade också "mentala förändringar" - distinkta perioder där deras tankar, känslor och sensoriska uppfattningar kändes närmare deras teriotyp. Sådana upplevelser bekräftar för dem deras tro på deras identitet. Ett andra tema som dök upp i Grivells och kollegors arbete är en känsla av en diskrepans mellan hur deras kropp ser ut på utsidan och hur de mår på insidan. De kände sig obekväma med en mänsklig identitet och rapporterade en sorts dysmorfia som ett resultat av avbrottet mellan sin identitet och sin kropp. 11 Det sista temat som ska dyka upp – therian shadow – hänvisar till de svårigheter som deltagarna upplever när de avslöjar sitt autentiska theriska jag för andra. De kände ofta ett behov av att dölja sin theriantropi för att undvika att framkalla negativa attityder från andra. Under vårt arbete med

furry fandom, möter vi ofta therians. Ibland kommer de fram till oss och ber oss att göra en samlad studie om upplevelsen i världen. Andra gånger är det för att begära att vi skiljer therians från furries i vårt arbete. Det är en rättvis poäng: i 25 av våra studier från 2011 till 2022 har vi funnit att 4,4-16,5 % av pälsen identifierar sig som therianer.

10 Faktum är att det finns ett helt fält dedikerat till detta ämne som kallas antrozooologi!

11 Om detta tema låter som att det har en viss likhet med upplevelsen hos vissa.

transpersoner som kämpar med dysmorf, det kanske inte är en slump: 11 % av therianer och 14% av andra anhöriga identifierar sig som transpersoner och 18% av therianer och 36% av andra anhöriga identifierar sig som genusqueer, siffror som är betydligt högre än vad som observerats i den allmänna befolkningen. Även om vi inte menar att föreslå en gemensam mekanism eller att på något sätt antyda att upplevelserna hos transpersoner och therians/andra släktingar är desamma, är det anmärkningsvärt.

(och 3,6-13,9 % som andra). 12 Detta betyder att de flesta pälsar, per definition, inte är therianer. Det är också rimligt att många therianer, om inte de flesta, inte skulle anse sig vara furries. De två grupperna är trots allt organiserade kring ganska olika koncept: furries är fans av antropomorfiserade djurkaraktärer, medan therians är människor som helt eller delvis identifierar sig med något icke-mänskligt.

När det gäller denna punkt har data från våra undersökningar visat att therians (65 %) är mycket mer benägna än furries (11 %) att säga att de ofta eller nästan alltid identifierar sig med en icke-mänsklig art och är mer sannolikt (86 %) än furries (30%) för att bedöma sig själva som att de känner sig "mindre än 100% mänskliga". 13,14 I en annan öppen studie av therianer (Gerbasi et al., 2017) bad vi konventionsdeltagare att beskriva, med sina egna ord, vad termerna "furry", "therian" och "otherkin" betecknar. betyda. Vi analyserade innehållet i de cirka 500 beskrivningar vi fick, och räknade hur ofta vissa ord kom upp i varje beskrivning. För furries användes ofta orden anthro (93), fan/fandom (57), njut (56), community (36), tecknad film (33) och konst/konstnärlig (26) (som utgör 6 % av det totala antalet ord som används för att beskriva furries!). Däremot användes inget av dessa ord en enda gång i beskrivningarna av therianer eller andra släktingar, förutom en enda användning av ordet "gemenskap." Däremot förekom ordet "ande" 47 gånger respektive 18 gånger i beskrivningen av therian och otherkin, medan ordet "själ" förekom nio gånger i den theriska beskrivningen och fyra gånger i den otherkin-beskrivningen. "Fångad" förekom också i både therian och otherkin.

12 Variation i detta antal kan bero på det faktum att människor inte alltid är medvetna.

vad termen "therian" betyder. Fyra studier tyder på att allt från 21,8 till 32,2 % av furryarna inte visste vad en therian var. Om detta betyder att några av dem kan vara therianer om de bara visste vad termen betydde eller om detta betyder att de sannolikt inte är therianer om de inte har känt sig tvungna att undersöka det själva, återstår att se. 13 Therians (59 %) var också mer benägna än furries (39 %) att säga att de skulle göra det.

välja att bli 0% människor om de kunde göra det. 14 Som en återgång till forskning vi beskrev tidigare, har vi funnit att therianer, till och med.

mer än furries, stödjer starkt djurens rättigheter och är mer benägna att engagera sig i beteenden som syftar till att förbättra djurens rättigheter. Detta arbete, som har publicerats någon annanstans, bekräftar vad therianerna säger om deras tendens att identifiera sig med icke-mänskliga djur: det förekommer djupt i sinnet och kan upptäckas i storleksordningen millisekunder och reaktionstider som svar på en uppgift som används för att mäta i vilken utsträckning människor identifierar sig starkare med människor eller icke-mänskliga djur; i den utsträckning som therians

identifierade sig starkare med djur på denna åtgärd, var de också mer benägna att stödja och engagera sig i djurvänliga beteenden (Plante et al., 2018).

beskrivning 7 gånger, medan "tro/tro" förekom 9 gånger i den termiska beskrivningen och 22 gånger i den andra beskrivningen. Kort sagt, det finns begreppsmässig överlappning mellan furries och therians genom att båda grupperna delar intresset för icke-mänskliga djur, men arten av detta intresse och hur det manifesterar sig kan vara helt olika. Medan theriantropy och annan släktskap ofta förknippas med andlighet och en känsla av att vara instängd i fel kropp, förknippas en lurvig identitet oftare med njutning, konst, fandom och gemenskap. Av dessa skäl, medan vissa furryar kan vara furries och vissa furries kan vara therians, är de flesta furries inte therianer, och troligen är de flesta therians inte furries. 15 Förutom insamlingen av en del grundläggande enkätdata om therianer, har vi också hållit otaliga fokusgrupper för therian och otherkin, såväl som flera individuella intervjuer med therianer personligen vid kongresser. Genom dessa fokusgrupper har vi till stor del replikerat de tre teman hos deltagare som observerats av Grivell och kollegor. I en annan studie har Clegg et al. (2019) tog ett kvantitativt förhållningssätt till studiet av therianer, mäter bland annat välbefinnande, schizotyp personlighet, 16 och autism i ett onlineprov på 112 therianer och 265 nontherianer. Denna studie fann att therianer fick högre poäng än icke-therianer med avseende på deras sociala färdigheter och svårigheter med kommunikation på autismmättet, även om de inte skilde sig åt vad gäller fantasi, uppmärksamhetsbyte eller uppmärksamhet på detaljer. Therianer i studien var också sex gånger mer benägna än icke-therianer att ha en hög autismpoäng och var mer benägna att ha fått en diagnos för mental hälsa (40,2 % mot 15,8 %), inklusive depression, ångest och ADHD. Therians fick också högre poäng på schizotypi-underskalorna för ovanliga upplevelser (t.ex. perceptuella aberrationer), magiskt tänkande, hallucinationer och introvert anhedoni (t.ex. de ogillar socialt engagemang; Mason et al., 2005). Slutligen, när det gäller välbefinnande, fick therianerna lägre poäng på mått på relationellt välbefinnande (t.ex. färre nära vänner, känna sig ensamma) och lägre på miljömästerskap (t.ex. hade svårare att passa in i andra), men de fick högre poäng.

15 Som en analogi kan vi föreställa oss varför en soldat kanske inte är en ivrig medlem av.

"krigsfilm"-fandomen. De kan se de många felaktigheter och förenklingar av krigsfilmer som irriterande och avskräckas av fansens entusiasm för något (dvs krig) som de själva ofta måste ta itu med konsekvenserna av (t.ex. posttraumatisk stressyndrom). 16 Observera att detta inte är samma sak som schizofreni; schizotyp personlighet avser.

till en person som har mycket kreativa eller ovanliga tankar eller beteende.

på mått på autonomi än icke-therianerna (t.ex. känna kontroll över händelserna i ens liv).

Andra forskare har tittat specifikt på andras upplevelser. Till exempel har antropologen Devin Proctor (2018) genomfört virtuell etnografisk forskning tillsammans med andra släktingar och studerat hur de förhandlar fram vilka typer av bevis som känns trovärdiga för dem. Forskare från nya religiösa rörelser har också tittat på hur upplevelser av theriska och andra kan ibland förklaras på andliga sätt – även om det också finns många therianer och andra för vilka upplevelsen inte har något att göra med andlighet eller religion. Ett viktigt ämne för oss att överväga var sambandet (om något) mellan klinisk lykantropi och teriatropi. I den psykiatriska litteraturen har det förekommit en handfull fall av människor som antingen påstår sig vara icke-mänskliga djur eller som betar sig som sådana. Detta fenomen, ofta kallat lykantropi eller klinisk lykantropi, har varit föremål för flera omfattande granskningar

artiklar (Blom, 2014; Guessoum et al., 2021). 17 Keck et al. (1988) fastställde till exempel följande operationella definition av lykantropi:

- Individens rapporterade verbalt under en period av klarhet eller i efterhand att han eller hon var ett visst djur
- Individens betedde sig på ett sätt som påminde om ett visst djur, dvs ylande,

morrande, kryper på alla fyra Med denna definition identifierades endast tolv fall av klinisk lykantropi i ett urval av 5 000 psykiatriska rapporter på McLean Hospital under en 12-årsperiod. För elva av de tolv patienterna var lykantropi associerad med en akut eller kronisk psykos som en del av ett annat tillstånd (t.ex. var den vanligaste diagnosen bipolär sjukdom, som utgjorde åtta av fallen).

För alla utom en av dessa patienter var lycantropin kortlivad, från en dag till tre veckor med en genomsnittlig varaktighet på cirka en vecka. För en patient hade dock lycantropin en varaktighet på 13 år. Författarna drog slutsatsen att behandling med antipsykotiska läkemedel vanligtvis "botade" lykantropi på 1-3 veckor, och noterade att lykantropi INTE var associerad med någon enskild störning eller neurologisk abnormitet. Som jämförelse avslöjar de extremt begränsade publicerade peer-reviewed forskningsrapporterna om therianropy (Clegg et al., 2019; Grivell et al., 2014) att therianropy och klinisk lykantropi

är kategoriskt olika. För en sak, Grivell et al. (2014) fann att den genomsnittliga tiden deras.

17 Vi bör notera att klinisk lykantropi inte är en diagnos i diagnostik och.

Statistisk handbok; istället ses det som en konfiguration av symtom, men inte en distinkt störning i och för sig.

deltagare som identifierats som icke-mänskliga var i storleksordningen år (10,55 år i genomsnitt), vilket skiljer sig tydligt från den mycket korta varaktigheten på en till tre veckor som observerades i Keck et al. (1988) rapport. Dessutom rapporterade nästan 60 % av therianerna i urvalet att de inte hade någon diagnos för mental hälsa. På samma sätt skilde sig de diagnoser som oftast rapporterades av therianer (depression, ångest och ADHD) dramatiskt från den bipolära sjukdomen och schizofreni som finns i Keck et al. (1988) fall. Sammantaget är det tydligt att therianropy och klinisk lykantropi är två väldigt olika fenomen! Vi bör också notera att upplevelsen av terianropi och att vara andra inte är identiska för alla som identifierar sig så. För vissa är de psykologiska aspekterna (t.ex. att ha mentaliteten av en

specifika icke-mänskliga arter eller entitet) känns centrala i sin upplevelse, medan det för andra är andliga aspekter som reinkarnation eller att ha en icke-mänsklig annans själ som kännetecknar upplevelsen (Robertson, 2013). För andra dominerar fortfarande fysiska aspekter, såsom upplevelsen av fantomlemmar, deras upplevelse. 18 Identiteten för varje therian eller annan släkt kan innehålla någon eller alla av dessa olika aspekter. Utöver denna komplexitet har vi också övervägt inverkan av situationer och miljöer på upplevelser av therians och andra släktingar. Till exempel, i våra öppna kongresser och fokusgrupper online av therians och andra släktingar, rapporterade många deltagare att de kände en djup känsla av komfort och tillhörighet i naturen, och obehag i byggda miljöer som städer. En av våra deltagare, som identifierar sig som en schakal, sa till oss:

"När man väl är i stan känner man sig så malplacerad eftersom det bara är en sådan blandning av känslor som inte har någonstans att kanaliseras. Jag skulle inte säga depression, men det är som – en djup sorg. Som en förlust av... en förlust av sig själv. En förlust av – jag vet inte, bara förlust. Det känns som att förlora något. Vad det är kunde jag inte säga du, men... det känns som att något saknas. Den ihålligheten är inte bekväm. Det är till den grad att när jag går dit, och jag är där i mer än en timme, börjar jag få, inte som en panikattack, men ... extrema känslor av rädsla är ett perfekt ord för det."

18 Ett annat sätt som therians skiljer sig från furries är att therians är sex gånger.

mer sannolikt än icke-therianer att ha upplevt fantomkroppsdelar, såsom tassar, en svans eller en nosparti. Även om det inte är ovanligt att uppleva fantomkroppsdelar hos individer som har haft amputationer (Flor, 2002), är upplevelsen inte vanlig i den allmänna befolkningen – inklusive furries.

Å andra sidan kände sig många therianer och andra släktingar mer kapabla att ansluta till sin teriotyp när de var i naturen. En räv Therian beskrev en sådan upplevelse:

"...när jag kom ner förbi hästhagen och runt vid några träd hukade jag bara ner i det djupa gräset bara den svala marken på mina händer och fötter och jag tror att jag bara slöt ögonen och försökte känna allt jag kunde höra, allt jag kunde lukta. Och när jag höll på med det skulle jag svära på att jag kunde känna min svans bakom mig, helt enkelt upphängd från marken, du vet, inte så slappt sjunken till marken och inte hållen hög utan bara hållen rakt ut. Det var en väldigt jobbig känsla men samtidigt väldigt lugnande – för att komma ut dit, och efter några minuter av det skulle jag hela tiden säga att den mänskliga sidan av sinnet är helt enkelt avstängt i bakgrunden - och sedan efter några minuter av att vara där ute, kommer den mänskliga sidan tillbaka och är precis som: ja, jag kan inte stanna här ute hela natten. Jag har inget annat val än att gå tillbaka. Det är så klart deprimerande, det är som att jag inte kan stanna ute i skogen när jag är jag, jag måste gå tillbaka och stanna kvar i den mänskliga världen."

Denna djupa känsla av anknytning till "att vara jag" väcker en bitterljuv mängd känslor – å ena sidan lugnande, å andra sidan deprimerande, på grund av den tillfälliga karaktären hos deltagarens känsla av tillhörighet i naturen. Utmaningar som dessa, livet i den mänskliga världen, är ofta intensiva för våra deltagare. För detta ändamål har vi blivit intresserade av hur therians och andra släktingar använder mentalvårdstjänster som ett sätt att hantera dessa svårigheter. För det mesta indikerar de att de inte behövde mentalvårdsbehandling för sin teriantropi - deras teriantropi var inte ett problem. Istället sökte de ibland behandling för andra problem, som depression och ångest. Som en av våra forskningsdeltagare uttryckte det när han blev tillfrågad om vad han skulle vilja att mentalvårdspersonal ska veta om teriantropi:

"Du kommer inte att vara den som förändrar vilka vi är. Så det finns ingen anledning att försöka – bara unna oss. Lämna det ifred. Om vi ska till dig, kommer vi inte till dig för att vi är irianer, vi går till dig för att något gör oss olyckliga."

När de träffade en terapeut angav våra deltagare att de ofta var tveksamma till att prata med sina terapeuter om att vara terapeut eller annan släkt för exakt.

detta skäl: de var rädda att de skulle patologiseras, diagnostiseras eller få behandling påtvingad dem helt enkelt på grund av vem de är. Som en deltagare sa till oss:

"Jag var alltid riktigt rädd för att folk skulle få reda på det, särskilt för att: okej, galen person låt oss säga bort dem och vad som helst."

Men många deltagare rapporterade också positiva erfarenheter av att arbeta med terapeuter och annan psykiatrisk vårdpersonal - av vilka en del var medvetna om att deltagaren var en terapeut/andra, andra inte. När detta kapitel skrivs arbetar vi nu med en guide för terapeuter och annan mentalvårdspersonal för att hjälpa dem att förstå theriantropi och att arbeta med dessa individer på ett känsligt, välinformerat och välkomnande sätt. Som en av våra deltagare uttryckte det är det viktigt för mentalvårdspersonal att närma sig dem med en känsla av förståelse och viss förtrogenhet, trots utmaningarna med att göra det:

"Det är en väldigt verklig sak för människor. Och de kanske – jag kommer inte att tala för alla, men min terapeut har tittat över det åt mig och varit som: åh, det är bara en del av din liknande ångest eller vad det nu är, det är en hanteringsmekanism för saker, och jag är som : nej, det är inte ens i närheten av det för mig. Men som om jag inte riktigt ska bråka om det för jag vet vad jag känner och vad som helst, och de behöver inte

förstå det. Men det vore bra om de förstår det. Det är väldigt svårt att sätta sig in i någons skor, titta utifrån, det är som att det är: galet, hur tänker de så, varför tänker de så eller vad som helst.”

Slutsats.

Under hela det här kapitlet har vi sett hur pälsar och deras intresse, baserat på begreppet antropomorfiserade icke-mänskliga djur, associeras med hur de tänker, känner och beter sig mot icke-mänskliga djur. Vi har också kontrasterat furries och deras fanliknande intresse för icke-mänskliga djur mot therianer, en grupp människor som, även om de är något överlappande med furries, är distinkta i sin identifiering som icke-mänskliga djur, helt eller delvis. Även om detta arbete fortfarande är mycket i sin linda, har det redan visat sig vara oerhört fruktbart och säger mycket om behovet av att inte bara bättre förstå skillnaden mellan furries och therians, utan också behovet av en samlad forskningsinsats

att bättre förstå therians och therian gemenskapen – att lyssna på vad deras behov och vill och till undvika att blanda ihop.

dem med pälsar eller trivialiserande/patologiserande av sin upplevelse av okunnighet. Referenser
Aubert, M., Lebe. R., Oktaviana, AA, Tang, M., Burhan, B., Hamrullah, Jusdi, A., Abdullah, Hakim, B., Zhao, J.-X., Geria, I., Sulistyarto, PH, Sardi, R., & Brumm, A. (2019). Den tidigaste jaktscen inom förhistorisk konst. *Nature*, 576, 442-445. <https://doi.org/10.1038/s41586-019-1806-y> Blom, JD (2014). When doctors cry wolf: En systematisk genomgång av litteraturen om klinisk lykantropi. *History of Psychiatry*, 25 (1), 87-102. <https://doi.org/10.1177/0957154X13512192> Butterfield, ME, Hill, SE, & Lord, CG (2012). Skabbig mutt eller lurvig vän? Antropomorfism främjar djurens välbefinnande. *Journal of Experimental Social Psychology*, 48 (4), 957-960. <https://doi.org/10.1016/j.jesp.2012.02.010> Clegg, H., Collings, R. & Roxburgh, E. (2019). Teriantropi: Välbefinnande, schizotypi och autism hos individer som identifierar sig som icke-mänskliga. *Society & Animals: Journal of Human-Animal Studies*, Vol 27 (4), 403- 426. <https://doi.org/10.1163/15685306-12341540> Condition Red. (nd). Wikifur. <http://en.wikifur.com/wiki/Kondition>: Röd. Epley, N., Waytz, A., & Cacioppo, JT (2007). Om att se människan: En trefaktorsteori om antropomorfism. *Psychological Review*, 114 (4), 864- 886. <https://doi.org/10.1037/0033-295X.114.4.864> Epley, N., Akalis, S., Waytz, A., & Cacioppo, JT (2008). Skapa social koppling genom inferentiell reproduktion: Ensamhet och upplevd aktörhet hos prylar, gudar och vinthundar. *Psychological Science*, 19, 114-120. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9280.2008.02056.x> Flor, H. (2002). Fantomsmärta: egenskaper, orsaker och behandling. *The Lancet, Neurology* Volym 1(3), 182-189. [https://doi.org/10.1016/S1474-4422\(02\)00074-1](https://doi.org/10.1016/S1474-4422(02)00074-1) Gerbasi, K. C., Fein, E., Plante, CN, Reysen, S., & Roberts, SE (2017). Furries, therians och andra, oh my! Vad betyder alla dessa ord egentligen? I T. Howl (Ed.), *Furries among us 2: More essays on furries by furries* (s. 162-176). Thurston Howl Publications. Gray, HM, Gray, K., & Wegner, DM (2007). Dimensioner av sinnesuppfattning. *Science*, 315, 619. <https://doi.org/10.1126/science.1134475> Grivell, T., Clegg, H., & Roxburgh, EC (2014). En tolkningsfenomenologisk analys av identitet i therian community. *Identitet: An International Journal of Theory and Research*, 14 (2), 113-135. <https://doi.org/10.1080/15283488.2014.891999>.

Guessoum, SB, Benoit, L., Minassian, S., Mallet, J, & Moro, MR (2021) Klinisk lykantropi, neurobiologi, kultur: En systematisk översikt. *Frontiers in Psychiatry*, 12, 718101. <https://doi.org/10.3389/fpsy.2021.718101> Keck, PE, Pope, HG, Hudson, JI, McElroy, S. L., & Kulick, AR (1988) Lycanthropy: Alive and väl på nittonhundratalet. *Psychological Medicine*, 18(1), 113-20. <https://doi.org/10.1017/s003329170000194x> Kühn, S., Brick, TR, Müller, BCN, & Gallinat, J. (2014). Tittar den här bilen på dig? Hur antropomorfism förutsäger aktivering av fusiform ansiktsområde när man ser bilar. *PLoS ONE*, 9 (12), e113885. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0113885> Mason, O., Linney, Y., & Claridge, G. (2005) Korta skalor för att mäta schizotypi. *Schizofreni*

Research, 78, 293-296. <https://doi.org/10.1016/j.schres.2005.06.020> McHugh, RM, Roberts, SE, Gerbasi, KC, Reysen, S., & Plante, CN (2019). Av gudar och gorgoner, demoner och hundar: Antropomorfism och zoomorfism genom tiderna. I T. Howl (Ed.), *Furries among us 3: More essays on furries by furries* (s. 141-163). Thurston Howl Publications. Proctor, D. (2018). Polisen fluff: Den sociala konstruktionen av vetenskapliga jag i Otherkin Facebook-grupper. *Engagerande vetenskap, teknologi och samhälle*, 4, 485-514. <https://doi.org/10.17351/ests2018.252> Robertson, V. (2013). Odjuret inom: Antrozooomorf identitet och alternativ andlighet i online-terianthropirörelsen. *Nova Religio: The Journal of Alternative and Emergent Religions*, 16, 7-30. <https://doi.org/10.1525/nr.2013.16.3.7> Schultz, PW (2001). Att bedöma strukturen för miljöhänsyn: Omtanke om sig själv, andra människor och biosfären. *Journal of Environmental Psychology*, 21, 1-13. <https://doi.org/10.1006/jevp.2001.0227> Tajfel, JC, & Turner, JC (1979). En integrativ teori om konflikter mellan grupper. I W. Austin & S. Worchel (red.), *The social psychology of intergroup relations* (sid. 33-47). Brooks/Cole. Tam, K.-P., Lee, S.-L., & Chao, MM (2013). Saving Mr. Nature: Antropomorfism förbättrar anknytning till och skyddande gentemot naturen. *Journal of Experimental Psychology*, 49, 514-521. <https://doi.org/10.1016/j.jesp.2013.02.001>.

Taylor, N., & Signal, TD (2009). Husdjur, skadedjur, vinst: Isolera skillnader i attityder till behandling av djur. *Anthrozoös*, 22 (2), 129-135. <https://doi.org/10.2752/175303709X434158> Waytz, A., Cacioppo, J., & Epley, N. (2014). Vem ser människan? Stabiliteten och betydelsen av individuella skillnader i antropomorfism. *Perspectives in Psychological Science*, 5 (3), 219-232. <https://doi.org/10.1177/1745691610369336> Waytz, A., Morewedge, CK, Epley, N., Monteleone, G., Gao, JH., & Cacioppo, JT (2010). Förnuftigt genom att göra kännande: Effektivitetsmotivationen ökar antropomorfisering. *Journal of Personality and Social Psychology*, 99 (3), 410-435. <https://doi.org/10.1037/a0020240>.

Kapitel 21.

Haters Gonna Hate: Furry Stigma.

Stephen Reysen, Courtney "Nuka" Plante.

Furries—är det inte de där galna människorna som klär ut sig som djur för att göra konstiga sexgrejer?

Om du någonsin har hört en konversation om furries online, i mainstream media eller bara mellan två personer på bussen, är chansen ganska god att någon, åtminstone en gång under samtalet, tog upp mental hälsa, sexuella avvikelser eller bådadera. Exempel på denna punkt finns i överflöd i populärmedia. Ett numera ökänt CSI-avsnitt som heter "Fur and Loathing" 1 skildrar en orgie vid ett lurvigt konvent och en karaktär som heter Sexy Kitty som till en början vägrar att prata med polisen utan att ha deras fursuit på huvudet (Zuiker et al. 2003). En Vanity Fair-artikel med titeln "Pleasures of the Fur" definierar termerna "yiff", 2 "spoooge", 3 och "furvert" 4 utan att korrekt definiera vad en furry är (Gurley, 2001). Ett avsnitt av 1000 Ways to Die med den krypande titeln "Em-bear-assed" definierar furries som "folk som gillar att sätta på sig djurdräkter och träffas för roliga saker som gruppsex" innan han berättar en historia om någon som dödades av en björn när han drog på droger och bar en fursuit (McMahon et al., 2009). Tyvärr behöver du inte begränsa din uppmärksamhet till fiktiva medier för att hitta exempel på furries som är målet för vitriol. År 2022 tog en senator från Nebraska, Bruce Bostelman, upp pälsar under en lagstiftningsdebatt, inklusive det fullständigt avfärdade påståendet att pälsar i gymnasieskolor krävde att använda kattlådor 5 och var socialt förkrossade, och vägrade prata med sina lärare utom genom skällande och jamar (The Guardian, 2002). Senare.

1 Ord kan inte uttrycka vår besvikelse över det faktum att en så smart titel var.

bortkastad på ett så dåligt avsnitt! 2 Ett stycke lurvig jargong som används för att hänvisa till sex eller sexuellt innehåll, ofta använt i en.

tongue-in-cheek sätt av furries.

3 En term som används för att beskriva sperma, vanligtvis med en komisk klang.

4 En term som används för att beskriva en lurvig pervers, nästan alltid använd på ett ironiskt sätt eller av.

furries som har för avsikt att göra narr av populära konceptualiseringar av furries. 5 För att vara tydlig har det förekommit fall där kattsand har lämnats in.

klassrum, även om orsaken är mycket mer tragisk: på grund av frekvensen av skolskjutningar i USA har vissa skoldistrikt lagt hinkar med kattskräp i klassrummen som en plats för barn att använda badrummet under aktiva skolskjutningsevenemang (Bates, 2019).

det året anklagade en republikansk guvernörskandidat furries för massskjutningar och gjorde förbudet av furries från skolor till en del av sin kampanj (Pennacchia, 2022; Taylor, 2022). Och i kölvattnet av det växande antiHBTQ+-sentimentet och lagstiftningen i USA hamnar furries, av vilka majoriteten är HBTQ+ (se kapitel 15 och kapitel 16), ofta i hårdkorset (Dickson, 2023). Det här är bara några exempel på de stigmatiseringar som rutinmässigt möter. Stigma syftar på devalveringen

av en grupp av ett samhälle, vanligtvis baserat på att en aspekt av den gruppen (ibland verklig, ibland förmodad) devalveras (Major & O'Brien, 2005). Stigmatiserade gruppmedlemmar möter ofta negativa stereotyper, fördomar och diskriminering som ett resultat av detta stigma. Markörer för ett stigma kan vara kontrollerbara (t.ex. en person kan välja att bära eller inte bära en t-shirt som förespråkar en stigmatiserad politisk position) eller okontrollerbara (t.ex. att födas med mörk hud) och kan vara synliga (t.ex. ras) eller osynlig (t.ex. sexuell läggning). Enligt Erving Goffmans (1963) banbrytande arbete om stigmatiseringssociologi kommer människor ofta att använda någons medlemskap i en stigmatiserad grupp som motivering för att nedvärdera, diskriminera och utfrys eller attackera dem, med uppenbara (och inte så uppenbara) negativa resultat för de stigmatiserade (Major & O'Brien, 2005). Det överlägset största området

av forskning om utfall av stigma har undersökt sambandet mellan att vara en del av en stigmatiserad grupp och välbefinnande. I en metaanalys av 144 246 deltagare visade Schmitt et al. (2014) fann att upplevd samhällelig diskriminering är förknippad med sämre välbefinnande, inklusive lägre självkänsla och tillfredsställelse med livet, högre depression, ångest och ångest. Elever som är medlemmar i stigmatiserade grupper tenderar att prestera sämre i skolan än elever som inte är stigmatiserade (Guarneri et al., 2019; Major & O'Brien, 2005) och stigmatiserade gruppmedlemmar uppvisar sämre fysisk hälsa jämfört med icke-stigmatiserade grupper medlemmar (se Major & O'Brien, 2005). I det här kapitlet ska vi

fokusera vår uppmärksamhet på vad det innebär att påslas stigmatiseras. Vi börjar med att lägga fram bevis...

bortom anekdoter från rubriker och våldsamt retorik från onlineforum – som visar att furries är stigmatiserade och känner igen detta stigma. Därefter kommer vi att beskriva forskning som visar några av anledningarna till att påslas stigmatiseras samt konsekvenserna av detta stigma för påslas, inklusive forskning som visar att påslas utsätts för en betydande mängd mobbning. Slutligen kommer vi att diskutera tre sätt som påslas hanterar detta stigma – selektivt avslöjande, förnekande av personlig diskriminering och identifiering med den stigmatiserade gruppen.

Stigma riktat mot Furry Fandom.

Låt oss börja med att säga, otvetydigt, att ja, furries är stigmatiserade. Vi har mätt detta på några olika sätt genom åren, och varje gång funnit att påslas hålls i ganska låg anseende av

andra, vare sig det är medlemmar av andra fangrupper eller i ett rutinmässigt urval av ganska typiska människor. Till exempel, Roberts et al. (2016) bad 150 fantasysportfans att betygsätta hur de kände mot animefans, bronies och påslas på en 101-gradig skala, från 0 = extremt negativt till 100 = extremt positivt. Högre

poäng på denna skala representerar positiva fördomar mot gruppen medan lägre poäng representerar negativa fördom. 6 De genomsnittliga betygen visade att furries ($M = 22,76$) och bronies ($M = 21,83$) fick signifikant lägre poäng än anime-fans ($M = 37,16$), även om alla tre fangrupper bedömdes negativt (under måttets mittpunkt). I ett ännu mer slående exempel på fördomar mot furries skapade Reysen och Shaw (2016) en lista med 40 populära fandoms uppdelade i fyra kategorier: sport (t.ex. fotboll, baseball), musik (t.ex. Jimmy Buffet, David Bowie), media (t.ex. anime, Star Trek) och hobbyer (t.ex. matlagning, tv-spel). Amerikanska universitetsstudenter bedömde sin grad av fördomar mot fans av vart och ett av fansintressena (1 = kallt till 10 = varmt). Resultaten visade att furries band med bronies som den näst lägst rankade fangruppen från listan (endast fick något över fans av Insane Clown Posse; se figur 21.1). Långt ifrån att vara en lyckträff, i en annan studie (Plante & Reysen, 2023), gav deltagarna praktiskt taget samma betyg, denna gång placerade furries längst ner på listan. Kort sagt, över studier som använder olika mått på fördomar och olika urval av deltagare, finner vi konsekvent negativa fördomar (dvs. stigma) riktade mot furries.

6 Termerna "positiv fördom" och "negativ fördom" syftar helt enkelt på valensen.

av en persons attityder till en grupps medlemmar baserat enbart på det faktum att personen är medlem i denna grupp – detta är fördomar. När termen fördomar används i vanligt språkbruk syftar folk vanligtvis på negativa fördomar (dvs. att ogilla medlemmar i en grupp på grund av deras gruppmedlemskap), men positiva fördomar är också en sak. Och även om effekterna av negativa fördomar är mer uppenbara, bör man vara försiktig varje gång deras attityder och beteende mot en person är baserat enbart på den personens gruppmedlemskap – även när attityden är positiv. Till exempel tyder forskning på att positiva fördomar och stöd till positiva stereotyper förstärker användningen av stereotyper och fördomar, vilket motiverar eller öppnar slussarna för negativa fördomar (t.ex. Kay et al., 2013).

Vet Furries att de är stigmatiserade?

Det är en sak att visa att furries är stigmatiserade, men det är en annan sak att visa att furries vet att de är stigmatiserade. Trots allt, medan vissa av de skadliga effekterna av stigmatisering är en direkt konsekvens av stigma (t.ex. att bli trakasserad, attackerad, utfrysad), kräver andra att personen är medveten om att den är stigmatiserad - det är osannolikt att en person känner ångest om att bli måltavla för att vara en furry om de inte inser att folk ogillar furries. För detta ändamål utformade vi en studie för att testa om påsar var korrekta i sin uppfattning om hur mycket stigma som riktas mot dem. För att göra detta, Reysen et al. (2017) rekryterade anime-fans på A-Kon, en anime-kongress i Dallas, Texas, och furries på Anthrocon, en furry-kongress i Pittsburgh, Pennsylvania. Båda grupperna uppskattade hur positivt eller negativt de förväntade sig att den andra fangruppen skulle känna för dem, såväl som sina egna känslor för den andra gruppen. Betygen gjordes på en 101-gradig skala, från 0 = extremt positivt till 100 = extremt negativt.

7 Resultaten (Figur 21.2) visar att anime-fans betygsätter furries ganska negativt ($M = 54,26$, över mittpunkten av måttet), medan furries betygsätter anime-fans ganska positivt ($M = 26,87$).

Det sistnämnda resultatet är förstående, eftersom en stor del av furries också gillar anime (se kapitel 11). När det gäller anime-fans förväntade de sig att furries skulle gilla dem ($M = 35,08$), även om de tenderade att underskatta hur mycket furries faktiskt gillade dem. Däremot trodde furries att anime-fans skulle gilla dem runt mitten av måttet ($M = 46,20$), vilket underskattade anime-fans ogillar furries. Med andra ord tycks anime-fans överskatta graden av fördomar mot dem medan furries, som inser att människor kan ha blandade känslor om dem som grupp, underskattade graden av fördomar riktade mot dem – även om de var mer exakta i sin uppfattning än vad de var. anime fans.

7 Notera här att i denna studie var skalan omvänd – högre poäng indikerar mer.

negativa fördomar.

Figur 21.1. Betyg för olika fläktgrupper (1 = kall, 10 = varm).

Figur 21.2. Uppfattning om utgruppsvärdering ingruppen och ingruppens betyg fördomar mot utgrupper (0 = varmt, 100 = kallt).

Varför finns det ett stigma mot Furies?

Reysen och Shaw (2016) föreslog att anledningen till att vissa fandoms stigmatiseras är för att de avviker från prototypen på vad ett fan är och därför ses som onormalt. Tidigare forskning visar att saker som avviker från prototypen eller normen tenderar att ses mer negativt. Till exempel fann Devos och Banaji (2005) att prototypen för "amerikansk" är vit (i motsats till andra etniciteter/raser). På grund av detta ses icke-vita amerikaner som mindre prototypiska, mindre amerikanska och möter större diskriminering som ett resultat (Devos & Mohamed, 2014). I ett annat exempel är heterosexuell sex i missionärsställning den prototypiska sexuella handlingen (Reysen et al., 2015). Människor som ägnar sig åt andra sexuella handlingar (t.ex. fisting), som av människor uppfattas som tämligen ovanliga, bedöms mer negativt. I linje med denna tidigare forskning föreslog Reysen och Shaw (2016) att när det gäller fans, är prototypen som kommer till de flesta människors sinnen "sportfantast"—

med den specifika typen av sport som varierar från land till land (t.ex. fotboll, basket eller baseball i USA, hockey i Kanada, cricket i Indien). Som ett resultat kommer sportfans sannolikt att ses som de mest "normala",

medan allt som avviker från ett sportfantast sannolikt kommer att ses som "onormalt" eller "konstigt" - särskilt så desto mer skiljer det sig från att vara ett mainstreamintresse som sport. För att testa detta undersökte forskarna amerikanska universitetsstudenter och bad dem beskriva vad de tänkte på när de tänkte på ett "fan".

Deltagarna bedömde också de 40 fangrupperna som visas i figur 21.1 angående hur prototypiska grupperna ansågs vara (1 = definitivt inte ett stereotyp fan, 7 = definitivt ett stereotyp fan), hur normalt det var att vara ett fan av det intresset (1 = inte normalt, 7 = mycket normalt), och fördomar mot medlemmar i den gruppen (1 = kall, 10 = varm). Öppna svar från studien visade att när de ombads beskriva ett "fan" beskrev drygt hälften av deltagarna (50,8 %) en sportfantast, medan en annan stor del (20,8 %) gav en allmän beskrivning som kunde tillämpas på någon fangrupp. Med andra ord, resultaten stödjer tanken att för de flesta människor är sportfans standardprototypen för ett fan, den fangrupp som andra fangrupper jämförs med. I likhet med tidigare resultat bedömdes pälsar som låga (dvs. höga i negativa fördomar riktade mot dem). Ännu viktigare för den aktuella frågan, men forskarna tittade på data från de 40 olika fansgrupperna och såg att de mer prototypiska grupperna ansågs ha de mest normala fansen och att de grupper som ansågs ha de mest normala fansen sågs mest positivt. Med andra ord, ju mer en viss fangrupp skiljer sig från prototypen av ett fan, desto mindre normala verkar de, vilket förutsäger negativa fördomar mot den gruppen och dess medlemmar. Vi tittade nyligen på den här studien genom att fördjupa oss mer

djupt in i mekanismerna som driver denna koppling mellan icke-prototypicitet och fördomar (Plante & Reysen 2023). Vi undersökte återigen amerikanska universitetsstudenter och bad dem att betygsätta samma 40 fangrupper på samma mått på upplevd prototypicitet och fördomar. Den här gången har vi dock bad också deltagarna att bedöma i vilken utsträckning varje fangrupp väckte negativa känslor hos dem (t.ex. obehag, avsky) och i vilken utsträckning de hade negativa åsikter om medlemmar i dessa grupper (t.ex. de är dysfunktionella, deras intressen är orena) och nedsmutsad av andra motiv, som sex). Resultaten av denna studie visade återigen att pälsar sågs som icke-prototypiska och föremål för betydande negativa fördomar. Ännu viktigare, vi testade, och fann stöd för, en statistisk modell som visade att denna koppling drevs av de negativa känslor och negativa övertygelser som människor

hade mot furries. I själva verket, ju mer en fangrupp avviker från den prototypiska sportfantasten, desto mer människor känner negativa känslor mot gruppen (t.ex. de är elaka, de gör mig obekväm),

något som i sin tur förutsäger stödet av negativa föreställningar om gruppen (t.ex. de är dysfunktionella, de har konstiga sexuella intressen) och i slutändan negativa fördomar mot gruppen.

Dessa fynd är konsekventa inte bara genom de negativa fördomar som vi vanligtvis ser i mediaberättelser och populär diskurs om furries, utan också i det specifika innehållet i dessa berättelser: furries anses vanligtvis vara konstiga, dysfunktionella eller okontaktbara, och som varande sexuella avvikare.

Resultat av stigma Som vi noterade tidigare, medför stigma en mängd olika negativa utfall som lägre välbefinnande och sämre akademisk prestation (Guarneri et al., 2019; Major & O'Brien, 2005; Schmitt et al., 2014). I flera studier har vi testat om detta var fallet med furries, bett dem betygsätta sin grad av upplevd diskriminering ("Jag känner att jag behandlas annorlunda (sämre) när folk vet att jag är en furry") och sedan testa om deras svar på denna fråga korrelerar med mått som indikerar negativa utfall. Som tabell 21.1 visar är större stigma förknippat med ett brett spektrum av oönskade utfall.

Tabell 21.1. Korrelationer mellan upplevd personlig stigma och andra variabler. Variabelt Stigma Fandom är hotat .24** Fan-rättigheter .13** Art Ingroup Projection .20** Identitetsupplysning -.19** Självkänsla -.23** Tillfredsställelse med livet -.21** Depression .15* * Negativa känslor .19** Identitetsintegration -.23** Identitetsdifferentiering -.16** Obs. ** $p < 0,01$.

För det första var furries som var målet för stigma (dvs. upplevde diskriminering) mer benägna att tro att fandomen och människorna i den var hotade. Den ångest som kommer med denna uppfattning om att alltid vara potentiellt måltavla kan förklara varför furries också var mindre benägna att avslöja sin identitet som en lurvig, kände lägre självkänsla (en indikator på deras upplevda värde eller värde i andras ögon), var mindre nöjda med sina.

livet och var högre i depression och andra negativa känslor. Upplevd stigmatisering var också negativt associerad med mognad (dvs. identitetsintegration och -differentiering), vilket tyder på hur måltavla på grund av någon aspekt av ens identitet kan göra det svårare för en person att mogna till en fullt realiserad person med en stabil och positiv identitetskänsla. Slutligen finner vi att pälsar som uppfattade större stigma också var mer benägna att känna en större känsla av berättigande i fandomen (t.ex. tror att de förtjänar särskild behandling av konstnärer) och var mer benägna att uppleva arter i gruppprojektion—

tron att ens fursona-art är normen i fandomen och att andra arter är mindre. Även om dessa två sistnämnda fynd kan tyckas lite malplacerade (t.ex. blir den mobbade mobbare?), är en möjlighet att pälsar som "lider" för att vara lurviga kan känna en känsla av elitism i lurviga utrymmen - idén att de är särskilt fantastiska och berömvärda furries för att hålla sig till den lurviga fandomen och visa lojalitet trots detta stigma. Vi kommer att undersöka denna möjlighet i framtida forskning.

Figur 21.3. Upplevd mognad av fansen.

Figur 21.4. Villighet att dejta fan av intresset.

En annan studie vi genomförde lyfte fram några andra potentiellt oönskade resultat som kommer från att tillhöra en stigmatiserad grupp (Reysen & Plante, 2017). I detta arbete, grundutbildning högskolestudenter ombads återigen att betygsätta de 40 fansintressena som nämns i figur 21.1. Dessa 40 grupper bedömdes utifrån om fansen ansågs vara mogna och deltagarens vilja att dejta någon med det fansintresse. Som framgår av figur 21.3 fick pälsar rankade 5:e från botten med avseende på deras upplevda mognad (strax ovanför Justin Bieber-fans) och fick 4:a från botten i termer av

deltagarnas vilja att dejta dem (Figur 21.4). Likaså var upplevda mognadspoäng och vilja att dejta positivt korrelerade, vilket betyder att furries brist på upplevd mognad var kopplad till deltagarnas ovilja att dejta en furry. Dessa, tillsammans med ovanstående rön, illustrerar bara några av sätten – en del mer uppenbara och några mer subtila – som stigmatiseringen utsätts för kan leda till påtagliga negativa konsekvenser. Men vi kan kanske illustrera detta tydligast genom att titta på i vilken utsträckning furries upplever mobbning. Furries som mål för mobbning Mobbning definieras som aggressivt beteende som är avsiktligt, återkommande och där det finns en maktobalans där offret inte kan försvara sig (Olweus, 2013). En genomgång av litteraturen visar att mobbning otvetydigt skadar dem som blir mobbade. Elever som blir mobbade upplever till exempel ökad depression, akademiska svårigheter och ångest, vars effekter kan sträcka sig in i vuxen ålder (Juvonen & Graham, 2014; McDougall & Vaillancourt, 2015). En genomgång av mobbning på arbetsplatsen visar på liknande sätt att mobbning inte bara är utbredd i vuxen ålder, utan det har samma effekter som det gör i barndomen, inklusive att skada ens psykiska och fysiska hälsa (t.ex. depression, ångest) och att skada yrkesresultaten (t.ex. frånvaro). , omsättning, lägre produktivitet; Fitzpatrick et al., 2011). Även om du kanske frestas att tro att du kan gömma dig från mobbning genom att dra dig tillbaka till onlineutrymmen, tyder studier på att nätmobbning är lika utbredd och har samma resultat som personlig mobbning (Olweus, 2013). Cook och kollegor (2010) genomförde en metaanalys för att undersöka vem som är mest benägen att bli en mobbare, ett offer för mobbning och vem som blir båda. Resultaten visade att offer tenderar att vara impopulära eller låg i status, ofta upplevde sig avvisade och isolerade och inte kan "hämma socialt oacceptabelt beteende" (s. 67). I själva verket är människor som avviker från normen – vare sig det är i skolan, på jobbet eller online – ofta lätta mål för mobbare (Juvonen & Graham, 2014).

Med tanke på vad vi har sett tidigare i det här kapitlet – att furries är människor med ett ganska icke-prototypiskt intresse som allmänt uppfattas som konstiga och dysfunktionella – och med tanke på att människor som avviker från normen ofta upplever sig själva stigmatiserade och utsatta för mobbare. testade om furries var särskilt sannolikt att ha en historia av att ha blivit mobbad. I studier som jämförde furries med anime-fans har vi funnit att furries var särskilt sannolikt att ha blivit mobbad mellan 11 och 18 år (Reysen et al., 2021). Vi har också jämfört furries med ett gemenskapsprov (dvs. ett urval av icke-pälsiga amerikaner) och bett båda bedöma hur ofta de fysiskt mobbades, retades och slogs när de var barn med hjälp av en 4-gradig skala , från 1 = aldrig till 4 = ofta. Som visas i figur 21.5, medan en historia av att bli mobbad när du var yngre tyvärr är vanlig i den allmänna befolkningen, upplever furries betydligt mer av det, oavsett vilken typ av mobbning som övervägs.

Figur 21.5. Frekvens av olika typer av mobbning som upplevs av lurviga och icke-pälsade.

Även om pälsar mobbades oftare än icke-pälsade, skiljer dessa fynd inte vem som mobbade. Dessutom refererade dessa objekt bara till mobbning som upplevdes som barn, inte som vuxen. För att ta itu med dessa farhågor bad vi furries i en annan studie att betygsätta frekvensen och typen av mobbning de har upplevt under de senaste fem åren (1 = aldrig, 5 =

1 1,5 2 2,5 3 3,5.

Hit.

Retas.

Fysisk.

Furry Community.

ofta), och för att indikera om mobbningen riktades mot dem från andra medlemmar av furry fandomen (som furries antagligen interagerar en del med) eller från icke-furries. Som framgår av figur 21.6, oavsett vilken typ av mobbning som övervägdes, mobbades pälsar oftare av icke-pälsade än de blev av pälsar. 8 Resultaten tyder också på att det inte förekommit en stor mängd mobbning under de senaste fem åren, med tanke på att alla medel låg långt under skalans mittpunkt, vilket innebär att de flesta av mobbningspälsen har upplevt ägde rum i barndomen eller tidiga tonåren — ofta innan många av dem identifierade sig som lurviga eller ens visste vad lurvigt fandom var!

Figur 21.6. Frekvens av att bli mobbad av furries och non-furries.

8 Detta är inte för att förringa eller antyda att mobbning inte sker i pälsen.

fandom såklart. Men, som vi har sett i kapitel 21, anser många furries fandomen vara en tillflyktsort från stigmat och hat som de upplever i det dagliga livet.

0 0,5 1 1,5 2 2,5.

Fysiskt attackerad (t.ex. slag, slag, sparkad).

Fysiskt trakasserad (t.ex. gripen, knuffad, oönskad.

Egendom stulen från mig eller skadad.

Förolämpade eller kallade sårande saker.

Hotad.

Lögner eller rykten sprids om mig.

Utestängd från sociala grupper.

Mobbad.

Furries Non-furries.

Vi grupperade dessa åtta "mobbning från icke-lurviga" föremål till ett enda mått på mobbning och testade dem för att se om mobbning är förknippat med viktiga åtgärder relaterade till välbefinnande.

Som framgår av tabell 21.2 var det mer sannolikt att de som mobbades oftare upplevde svårigheter i det dagliga livet, kämpade med kommunikation och hade blivit mer okänsliga mot andra. 9 Att bli mobbad är också förknippat med minskat fysiskt och psykiskt välbefinnande, ett större behov av att tillhöra en grupp andra (en möjlig biprodukt av utfrysning) och med tecken på impulsivt eller risktagande beteende (t.ex. överutgifter, riskfylld sexuell eller droganvändningsbeteende) vilket tyder på bristande oro för sitt eget välbefinnande.

Tabell 21.2. Samband mellan frekvensen av att bli mobbad och andra variabler. Variable mobbade svårigheter i det dagliga livet .26** Svårigheter att kommunicera med andra .19** Att vara okänslig mot andra .25** Fysiskt välbefinnande -.26** Psykologiskt välbefinnande -.16** Överutgifter i

Vardagsliv .32** Överutgifter vid kongresser .32** Riskfyllda beteenden .17** Need to Belong .20** Obs. ** $p < 0,01$.

Coping och avslöjande.

På frågan angav de flesta pälsar att de inte tror att päls är något biologiskt eller medfött (Plante et al., 2015). Med andra ord, de flesta furries ser att vara lurvig som ett val. Dessutom är det att vara lurvig något som en lurvig i allmänhet kan dölja för andra, till skillnad från till exempel deras ras eller att ha ett synligt handikapp. Eftersom att vara en lurvig är stigmatiserad kan man fråga sig om furry kan undvika de negativa konsekvenser som vi har lyft fram ovan av.

9 I alla dessa tre fall är det möjligt att dessa problem kan ha föregått.

mobbning (t.ex. gjorde en person till ett större mål för mobbning), även om det är lätt att se hur dessa också kan ha uppstått som en konsekvens av mobbning – kämpande på grund av ångest orsakad av mobbning, samt att ha svårt att lita på eller känna empati med andra efter en historia av att ha blivit mobbad av andra.

döljer det faktum att de är lurviga för andra. När allt kommer omkring, hur kan man bli föremål för att vara en lurvig om någon inte vet att du är en lurvig? Idén är inte ny för furries, av vilka många faktiskt döljer sin lurviga identitet för andra i sina liv. Vi bad furries, såväl som anime-fans och fantasy-sportfans, att betygsätta i vilken utsträckning de avslöjar sin lurviga identitet för andra på en 7-gradig skala (med högre siffror som indikerar större avslöjande). Som visas i figur 21.7 var det minst benägna att avslöja sina fans för andra, inklusive familj, vänner, kamrater, handledare och furries.

nya människor som de träffade – eller, för att uttrycka det på ett annat sätt, de var mest benägna att dölja denna del av sin identitet för andra. Furries var mest benägna att avslöja sin lurviga identitet för sina vänner – troligen för att, som vi såg i kapitel 13, ungefär hälften av en typisk furries vänner själva är furries. Bortsett från deras vänner, uttryckte furries betydande ovilja att avslöja sin lurviga identitet för andra, inklusive de i sin egen familj - uppgifterna tyder på att även om furries tenderar att avslöja för åtminstone vissa medlemmar av deras familj, gör många det bara i begränsad utsträckning. 10 På samma sätt väljer många furries att inte avslöja sin lurviga identitet för sina arbetskamrater eller arbetsledare, ofta av rädsla för att det kan skada deras karriärmöjligheter. 11.

10 Vi har hört många historier från furries som har berättat för ett av sina syskon eller.

en av deras föräldrar om sin lurviga identitet samtidigt som de väljer att hålla den hemlig för andra i familjen av rädsla för negativa följder. Detta är särskilt troligt hos yngre pälsar, som kan ha större anledning att frukta motreaktioner från sina familjer på grund av den makt som deras familjer kan ha över dem (t.ex. om de bor med sina föräldrar, rädslan för att bli utslängd på gatan och lämnas hemlös). 11 Många furries som arbetar som soldater, poliser, lärare, i företag eller i.

den offentliga sektorn har berättat att de riskerar att bli uppsagda om någon på deras arbetsplats skulle få reda på att de var lurviga. Deras rädsla är inte heller helt oggrundad: 2017 tvingades en kommunalråd i Connecticut avgå av borgmästaren efter att det upptäcktes att han var en lurvig (Miller, 2017).

Figur 21.7. Grad av avslöjande av fans identitet till andra (7-gradig skala).

På ytan kan man tycka att att dölja en stigmatiserad identitet verkar vara en bra strategi för att undvika stigmatiseringen och de skadliga resultat som följer med att bli utsatt för diskriminering. Dock, psykologisk forskning har visat att så inte är fallet: att tvingas dölja en aspekt av sin identitet (t.ex. sexuell läggning) är delvis förknippat med sämre mental hälsa (Pachankis, 2007).

på grund av den kroniska ångesten som är förknippad med att oroa sig för att bli upptäckt och att ständigt behöva övervaka sig själv (t.ex. för att se till att du inte råkar råka ut själv; Meyer, 1995). Vi har testat den här idén i furries, och visat att furries som tvingades dölja sin lurviga identitet upplevde lägre självkänsla (Plante et al., 2014), medan de som kunde vara mer fritt och öppet lurviga upplevde högre självkänsla. uppskattning och tillfredsställelse med livet (Mock et al., 2013). Vi har också testat, och funnit stöd för, en modell som hävdar att de som identifierar sig starkare med den pälsiga fandomen upplever större självkänsla och tillfredsställelse med livet, delvis för att de är mer kapabla att vara öppna och avslöja sitt intresse snarare än att behöva hålla den dold (se figur 21.8; Reysen et al., under tryckning).

2 2,5 3 3,5 4 4,5 5 5,5 6.

Nya bekantskaper.

Arbetsledare.

Kamrater.

Vänner.

Familj.

Furry.

Figur 21.8. Furry identitetsavslöjande förmedlar förhållandet mellan fandomsidentifikation och tillfredsställelse med livet (SWL) och självkänsla (SE). Standardiserade betaversioner presenteras. ** $p < 0,01$.

Coping och förnekande av personlig diskriminering.

Ett annat sätt att hantera stigmatisering är att helt enkelt förneka att du personligen har drabbats av det. Detta fenomen observerades första gången av Faye Crosby (1984) när hon observerade att arbetande kvinnor i Boston erkände att kvinnor i allmänhet diskriminerades på jobbet. Ändå ansåg inte samma kvinnor sig ha blivit diskriminerade. Crosby visste att kvinnorna i studien sannolikt utsattes för diskriminering på jobbet, men de rapporterade inte att detta var fallet i studien. I själva verket kan de som är måltavla för diskriminering på grund av stigmatisering förneka denna diskriminering för att undvika den oro som följer med denna medvetenhet: de hävdar att "min grupp diskrimineras, men jag har inte blivit diskriminerad."

Figur 21.9. Betyg av grupp- och personlig diskriminering (7-gradig skala).

För att testa denna möjlighet administrerade vi mått på grupp ("pälsar diskrimineras") och personlig diskriminering ("Jag har känt mig diskriminerad för att jag är lurvig") på en 7-gradig skala (högre poäng indikerar större diskriminering). Som visas i figur 21.9 angav fans från alla tre grupperna att deras grupp hade upplevt större diskriminering än de själva hade. Faktum är att vi också administrerade dessa åtgärder till studenter på grundutbildningen och fann samma effekt oavsett vad de var ett fan av (t.ex. musik, sport). Vad som också är anmärkningsvärt i figuren är att pälsar rankades högre på både gruppdiskriminering och personlig diskriminering, vilket återigen antyder att pälsar är medvetna om det stigma de möter, även om de tona ned sin egen upplevelse av diskriminering. 12.

12 En förklaring till detta fenomen kommer från den mänskliga tendensen att.

strategiskt göra sociala jämförelser nedåt – det vill säga att jämföra oss med dem som har det sämre än vi – för att må bättre med oss själva (Wills, 1981). I detta avseende kan en lurvig som mår dåligt över att vara en del av en stigmatiserad grupp (pälisar) peka på en lurvig som har blivit utsatt för mer diskriminering än de har för att undvika en del av den ångest de annars skulle kunna känna: "Visst, jag har det dåligt eftersom mina arbetskamrater retar mig, men Steve fick sparken från sitt jobb för att vara en lurvig, så jag antar att jag inte har det så illa!" En annan möjlighet är att furries kanske inte känner att deras erfarenhet av diskriminering är giltig, ungefär på samma sätt som andra som har upplevt våld eller trakasserier kanske inte känner att deras fall "räknas" eftersom det inte stämmer överens med deras prototyp av vad sådana ett fall borde se ut.

- 2.
- 2.5.
- 3.
- 3.5.
- 4.
- 4.5.
- 5.

Furry Brony Anime.

Grupp Personlig.

Coping och gruppidentifiering.

Ett tredje, något paradoxalt svar på stigma är att identifiera sig starkare med den stigmatiserade gruppen. Enligt modellen för avvisningsidentifiering (Branscombe et al., 1999) kan de som tillhör stigmatiserade grupper som kanske inte har lätt att dölja sin identitet, eller som kanske helt enkelt föredrar att inte göra det, istället identifiera sig starkare med gruppen och utnyttja det sociala stödet från gruppen som ett sätt att hantera stigmatiseringen av att vara en gruppmedlem. Även om detta arbete till stor del har studerats i samband med ras eller sexuella minoriteter, har vi också hittat bevis på att modellen också kan tillämpas på fangrupper. Till exempel har vi funnit, i ett urval av bronies, att de som uppfattade bronyfandomen som mer stigmatiserade också var mer benägna att själva identifiera sig som bronies (Chadborn et al., 2016). På samma sätt, i ett urval av studenter med en mängd olika fanintressen, var de vars fanintressen uppfattades som de mest stigmatiserade också mer benägna att identifiera sig med sin fangrupp (Tague et al., 2020). Ännu viktigare, denna senare studie fann också att uppfattningar om stigma var förknippade med en större känsla av tillhörighet till deras respektive fandom, vilket tyder på att en fandoms sociala funktioner – inklusive att ge medlemmarna en känsla av positiv identitet och socialt stödnätverk – kan representera ett försvar mot stigma. Medan vi inte har gjort det

direkt testade dessa hypoteser i furry fandom, finns det liten anledning att tro att furries skulle vara unika eller distinkta bland fandoms i detta avseende. Dessutom, även om vi aldrig direkt har testat den här hypotesen i furry, öppna intervjuer och fokusgruppsdata stödjer denna idé att, för många furries, trots stigma och diskriminering de upplever för att vara en furry, är fandomen ändå en källa av socialt stöd för dem, och just det som hjälper dem att klara av konsekvenserna av att bli utsatta, vare sig det är för att ha ovanliga fanintressen eller för att vara HBTQ+ (Roberts et al.

al., 2015). Slutsats Under hela det här kapitlet har vi hävdade att furries är medlemmar av en stigmatiserad fangemenskap, en gemenskap som delvis riktas mot, på grund av dess icke-prototypiska karaktär som en fangrupp. Eftersom furries intressen avviker från typiska fansintressen upplever människor negativa känslomässiga reaktioner på dem och tror på missuppfattningar om furries som missanpassade eller motiverade av sexuella avvikelser. Furries är väl medvetna om stigmatiseringen de möter och är rättvist.

(Sanmuhathan, 2021). Till exempel kan de säga till sig själva: "Ja, visst, jag har blivit retad och förlöjligad för att vara en lurvig, men det är inte riktig mobbning förrän någon slår mig - det har inte hänt mig!"

exakt när det gäller att förutsäga graden av stigma riktat mot dem. I linje med tidigare forskning har detta stigma ett antal negativa konsekvenser för pälsdjurens fysiska och psykiska välbefinnande, ofta som ett direkt eller indirekt resultat av att uppleva mobbning och trakasserier. Furries, liksom medlemmar av andra stigmatiserade grupper, har vänt sig till en mängd olika strategier för att hantera detta stigma, inklusive att dölja sin identitet som furries från andra, förneka personlig diskriminering och vända sig inåt mot det pälsiga samhället som en källa till motståndskraft och socialt stöd. Den kanske mest anmärkningsvärda observationen vi har gjort under mer än ett decennium av att studera furries är att, trots det betydande stigma de rutinemässigt upplever, är de motståndskraftiga som en gemenskap. Furries kan ofta hittas håna och parodierande försök att stigmatisera dem, omfamna och omdirigera negativiteten snarare än att dra sig tillbaka från den. Förmågan att göra detta härrör troligen från fandomens solidaritet och den nära sammansvetsade känslan av samhörighet som fandomen ger många medlemmar (se kapitel 19), av vilka många ser det lurviga fandomen som den första platsen de har kunnat hitta acceptans efter en barndom av utfrysning för att vara annorlunda – antingen i hobby eller i andra aspekter av sin identitet (t.ex. att vara HBTQ+). Denna närhet och den motståndskraft den ger har varit föremål för många av våra studier och kommer utan tvekan att fortsätta att vara en källa till forskningsfrågor och intresse i framtiden. Referenser Bates, J. (2019, 21 augusti). Skoldistriktet i Colorado tillhandahåller kattsandhinkar för under låsningar. Tid. <https://time.com/5658266/colorado-district-kitty-litter-bucketslockdowns/> Branscombe, NR, Schmitt, MT, & Harvey, RD (1999). Att uppfatta genomgripande diskriminering bland afroamerikaner: konsekvenser för gruppidentifikation och välbefinnande. *Journal of Personality and Social Psychology*, 77 (1), 135-149. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.77.1.135> Chadborn, D., Plante, CN, & Reysen, S. (2016). Upplevde stigma, social identitet och gruppnormer som prediktorer för prosocialt givande i ett fandom. *International Journal of Interactive Communication Systems and Technologies*, 6 (1), 35-49. <https://doi.org/10.4018/IJICST.2016010103> Cook, CR, Williams, KR, Guerra, NG, Kim, TE, & Sadek, S. (2010). Prediktorer för mobbning och kränkning i barndomen och tonåren: En metaanalytisk undersökning. *School Psychology Quarterly*, 25 (2), 65-83. <https://doi.org/10.1037/a0020149>.

Devos, T., & Banaji, MR (2005). Amerikansk = vit? *Journal of Personality and Social Psychology*, 88 (3), 447-466. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.88.3.447> Devos, T., & Mohamed, H. (2014). Nyanser av amerikansk identitet: Implicita relationer mellan etniska och nationella identiteter. *Social and Personality Psychology Compass*, 8 (12), 739-754. <https://doi.org/10.1111/spc3.12149> Dickson, EJ (2023, 25 maj). Furries har nu allvarliga nötkött med Ron DeSantis. *Rolling Stone*. <https://www.rollingstone.com/culture/culturenews/furries-beefing-ron-desantis-1234742107/> Fitzpatrick, ME, Cotter, EW, Bernfeld, SJ, Carter, LM, Kies, A., & Fouad, NA (2011). Betydelsen av mobbning på arbetsplatsen för yrkespsykologi: Implikationer för forskning och praktik. *Journal of Career Development*, 38 (6), 479-499. <https://doi.org/10.1177/0894845310390035> Goffman, E. (1963). *Stigma: Om hanteringen av bortskämd identitet*. Prentice-Hall. Guarneri, JA, Oberleitner, DE, & Connolly, S. (2019). Upplevd stigma och självstigma hos högskolestudenter: En litteraturoversikt och implikationer för praktik och forskning. *Basic and Applied Social Psychology*, 41 (1), 48- 62. <https://doi.org/10.1080/01973533.2018.1550723> Gurley, G. (2001, mars). Pälsens nöjen. *Vanity Fair*. Hämtad från <http://vanityfair.com/culture/features/2001/03/furries200103?currentPage=1> Juvonen, J., & Graham, S. (2014). Mobbning i skolor: Mobbarnas makt och offrens svåra situation. *Annual Review of Psychology*, 65 (1), 159-185. <https://doi.org/10.1146/annurev-psych-010213-115030> Kay, AC, Day, MV, Zanna, MP, & Nussbaum, AD (2013). De lömska (och ironiska) effekterna av positiva stereotyper. *Journal of Experimental Social Psychology*, 49 (2), 287-291.

<https://doi.org/10.1016/j.jesp.2012.11.003> Major, B., & O'Brien, LT (2005). Socialpsykologin av stigma. *Annual Review of Psychology*, 56, 393-421.

<https://doi.org/10.1146/annurev.psych.56.091103.070137> McDougall, P., & Vaillancourt, T. (2015). Långsiktiga vuxna resultat av jämnåriga offer i barndomen och tonåren: vägar till anpassning och missanpassning. *American Psychologist*, 70 (4), 300-310. <https://doi.org/10.1037/a0039174>

McMahon, T. (författare, regissör), Arnarson, HA (författare) & Miller, G. (författare). (2009). *Döden över lätt: Em-björn-assad*. I Original Productions (Producer), 1000 sätt att dö. Spika.

Meyer, IH (2023). Fördomar, social stress och mental hälsa i lesbiska, homosexuella och bisexuella befolkningar: konceptuella frågor och forskningsbevis. *Psychological Bulletin*, 129, 674-697. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.129.5.674>

Miller, JR (2017, 8 september). Rådsmedlem avgår efter att hemligt "lurvig" liv avslöjats. *New York Post*. <https://nypost.com/2017/09/08/councilmanresigning-after-secret-furry-life-revealed/>

Mock, SE, Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2013). Djupare fritidsengagemang som copingresurs i ett stigmatiserat fritidssammanhang. *Fritid/Loisir*, 37 (2), 111-126. <https://doi.org/10.1080/14927713.2013.801152>

Olweus, D. (2013). Mobbning i skolan: Utveckling och några viktiga utmaningar. *Annual Review of Clinical Psychology*, 9 (1), 751-780. <https://doi.org/10.1146/annurev-clinpsy-050212-185516>

Pachankis, JE (2007). De psykologiska konsekvenserna av att dölja ett stigma: En kognitiv-affektiv-beteendemodell. *Psychological Bulletin*, 133 (2), 328-345. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.133.2.328>

Pennacchia, R. (2022, 16 maj). Furries att skylla på Buffalo-skjutningen, säger Stew Peter och Kandiss Taylor. *Wonkette*. <https://www.wonkette.com/martha-speaks-buffalo-shooting>

Plante, CN, & Reysen, S. (2023). "De är bara konstiga": Kognitiva och affektiva förmedlare av sambandet mellan upplevd icke-prototypisk karaktär och fördomar mot fankultur. *Populära mediers psykologi*. Avancera online offentliggörande. <https://doi.org/10.1037/ppm0000440>

Plante, CN, Roberts, S., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2014). Interaktion mellan socio-strukturella egenskaper förutsäger identitetsdöljande och självkänsla hos stigmatiserade minoritetsgruppsmedlemmar. *Current Psychology*, 33 (1), 3-19. <https://doi.org/10.1007/s12144-013-9189-y>

Plante, CN, Roberts, SE, Snider, JS, Schroy, C., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2015). "Mer än huddjup": Biologisk essentialism som svar på ett särartshot i en stigmatiserad fangemenskap. *British Journal of Social Psychology*, 54 (2), 359-370. <https://doi.org/10.1111/bjso.12079>

Reysen, S., & Plante, CN (2017). Fans, upplevd mognad och vilja att bilda en romantisk relation: Tillämpning av ett kort mognadsmått. *Kommunikation och kultur online*, 8 (1), 154-173. <https://doi.org/10.18485/kkonline.2017.8.8.8>

Reysen, S., Plante, CN, Chadborn, D., Roberts, SE, & Gerbasi, K. (2021). Transporterad till en annan värld: Animefansens psykologi. Internationellt animeforskningsprojekt. Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2017). Noggrannhet av upplevda fördomar mot ens fangrupp. *The Phoenix Papers*, 3 (1), 122-129. Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (under press).

Sociala aktiviteter förmedlar relationen mellan identifiering av fandom och psykiskt välbefinnande. *Fritidsvetenskap*. <https://doi.org/10.1080/01490400.2021.2023714>

Reysen, S., & Shaw, J. (2016). Sportfans som standardfan: Varför icke-sportfans stigmatiseras. *The Phoenix Papers*, 2 (2), 234-252.

Reysen, S., Shaw, J., & Brooks, TR (2015). Heterosexuell missionär som den sexuella standarden och stigmatiseringen av upplevda sällsynta sexuella aktiviteter. *Advances in Social Sciences Research Journal*, 2 (5), 93-104. <https://doi.org/10.14738/assrj.25.1181>

Roberts, SE, Plante, CN, Gerbasi, KC, & Reysen, S. (2015). Klinisk interaktion med antropomorft fenomen: Anteckningar för vårdpersonal om interaktion med klienter som har denna ovanliga identitet. *Hälsa & Socialt arbete*, 40 (2), e42-e50. <https://doi.org/10.1093/hsw/hlv020>

Roberts, SE, Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2016). Alla fantasier är inte skapade lika: Fantasysportfans uppfattningar om furry, brony och anime fans. *The Phoenix Papers*, 2 (1), 40-60.

Sanmahanathan, N. (2021, 2 mars). Jag är rådgivare för sexuella övergrepp. Här är varför det är så svårt för överlevande att komma fram, och vad som händer

när de gör det. Samtalet. <https://theconversation.com/im-a-sexualassault-counsellor-heres-why-its-so-hard-for-survivors-to-come-forward-and-what-happens-when-they-do-156038> Schmitt, M .

T., Branscombe, NR, Postmes, T., & Garcia, A. (2014). Konsekvenserna av upplevd diskriminering för psykiskt välbefinnande: En metaanalytisk översikt. *Psychological Bulletin*, 140 (4), 921-948. <https://doi.org/10.1037/a0035754> Tague, AM, Reysen, S., & Plante, CN (2020).

Tillhörighet som förmedlare av förhållandet mellan känt stigma och identifikation hos fansen. *Journal of Social Psychology*, 160 (3), 324-331. <https://doi.org/10.1080/00224545.2019.1667748> Taylor, K..

(2023, 23 mars). De lurviga dagarna är över när jag är guvernör. Allmän skola är för akademiker inte sagor.

. Kvittra. <https://twitter.com/KandissTaylor/status/1506603753008472064> The Guardian. (2022, 29 mars). Republikanerna drar tillbaka falska påståenden att skolor placerar kattlådor för "lurviga" elever. The Guardian. <https://www.theguardian.com/us-news/2022/mar/29/nebraska-lawmaker-litter-boxes-claim-debunked> Wills, TA (1981). Jämförelseprinciper nedåt inom socialpsykologi. *Psychological Bulletin*, 90 (2), 245-271. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.90.2.245> Zuiker, AE (författare), Stahl, J. (författare) & Lewis, R. (regissör). (2003). Päls och avsky. I J. Bruckheimer (producent), CSI: Crime Scene Investigation. CBS Paramount Network Television.

Kapitel 22.

Barnen mår bra: lurvigt välbefinnande och mental hälsa Stephen Reysen, Courtney "Nuka" Plante.

Psykologi, som ett studieområde, fokuserar på sinnet och beteendet. Det är ett brett fält vars ämnen sträcker sig från djurträning till kultindoktrinering, från personlighetsbedömning till visuell perception, från språkinläring till neuronaktivitet i hjärnan. Trots denna breda räckvidd är studiet av välbefinnande dock utan tvekan den psykologiska forskningens bröd och smör. 1 Det är ryggraden i psykologin

i den mån som, förr eller senare, nästan alla andra områden inom psykologi kretsar runt för att diskutera dess konsekvenser för välbefinnande. Detta, tillsammans med det faktum att en av de vanligaste frågorna vi ställs av lekmän om furries är "Är furries okej?", är anledningen till att vi har inkluderat mått på välbefinnande

i vår forskning om furries ungefär lika länge som vi har forskat på furries. Under årens lopp har vi faktiskt samlat så mycket data om lurvigt välbefinnande att vi lätt skulle kunna göra det här kapitlet till en egen bok! För att den här boken inte ska bli en tvådelad uppsättning ska vi vara kortfattade och fokusera på det här kapitlet

bara på huvudpunkterna. Vi börjar med en kort introduktion till välbefinnande och hur man mäter det. 2 Därefter jämför vi furries med andra grupper på mått på välbefinnande – eftersom det är lite meningslöst att veta hur bra furries har det utan en jämförelse. Slutligen diskuterar vi förekomsten av psykisk ohälsa i pälsar och hur det står sig mot andra fandomar innan vi kort överväger några av de variabler som hjälper oss att förutsäga vilka pälsar som tenderar att få högst poäng på mått på välbefinnande. Vad är

Välbefinnande? Chansen är stor att du redan har en ganska intuitiv förståelse för vad välbefinnande är: det är det tillståndet vi alla strävar mot, hur vi skulle vilja ha det om vi fick välja. 3 Men filosofi och psykologi har en lång historia av att överväga vad som består av en persons välbefinnande. Till exempel beskriver McDowell (2010) välbefinnande som "tillfredsställelse, tillfredsställelse eller lycka som härrör från optimal funktion" (s. 70). Denna definition antyder att välbefinnande är något som människor bedömer själva.

1 Som ett bevis på detta faktum finns det en hel underdisciplin av psykologi dedikerad.

att upptäcka vad som gör människor lyckliga och blomstrande – positiv psykologi! 2 Som det visar sig är välbefinnande inte ett så enkelt och unikt koncept som du kanske.

tänka! 3 Jag föreställer mig det alltid som hur jag önskar att jag mådde när jag mår illa eller har en.

riktigt jobbig dag.

baserat på hur de fungerar i det ögonblicket. Någon som har att göra med kronisk smärta kan, för en utomstående, ses ha det ganska dåligt när det gäller välbefinnande, men om de jämför sig med andra i värre situationer kan de känna att de har det ganska bra! Alternativt kan du vara vid perfekt fysisk hälsa, men känna dig ofullständig och missnöjd med ditt dagliga liv. Till och med någon som helt saknar någon sjukdom eller sjukdom och som balanserar livet ganska bra kan bestämma sig för att bara existera utan problem är otillräckligt - att om de inte frodas och kontinuerligt växer, så mår de inte bra. 4 I slutändan finns det inget perfekt, allmänt överenskommet sätt att bedöma

välbefinnande. Som ett resultat av detta har forskare föreslagit otaliga mått och dimensioner för att mäta välbefinnande, var och en skraddarsydd för att mäta välbefinnande som den är konceptualiserad i varje forskares egen modell eller ramverk. Linton et al illustrerar hur många olika konceptualiseringar vi talar om. (2016) undersökte 99 olika mått på välbefinnande och identifierade 196 distinkta dimensioner. Naturligtvis insåg de att några av dessa olika dimensioner överlappade varandra, så de kondenserade och kategoriserade dem till en mindre, mer hanterbar uppsättning av sex breda kluster (t.ex. mentalt välbefinnande, andligt välbefinnande). Andra forskare har statistiskt undersökt sambanden mellan dessa dimensioner och föreslagit att det kan finnas så få som två huvuddimensioner när det gäller välbefinnande. Vi hänvisar generellt till dessa som subjektivt välbefinnande ("utvärdering av livet i termer av tillfredsställelse och balans mellan positiv och negativ affekt" 5) och psykologiskt välbefinnande ("perception of engagement with existentiella utmaningar i livet;" Keyes et al. 2002, s. 1007). 6 I sin studie har Keyes et al. mätte välbefinnande på olika sätt i en grupp människor och fann att de samlades i en dimension som utnyttjade subjektivt välbefinnande (t.ex. positiv påverkan, livstillfredsställelse) och en som utnyttjade psykiskt välbefinnande (t.ex. personlig tillväxt, syfte i livet) (Keyes et al., 2002). När Compton et al. (1996) administrerade på liknande sätt olika mått på välbefinnande till elever och.

4 Detta nämner inte ens det faktum att filosofer har ansett i årtusenden.

om vad det innebär att leva det goda livet: är det hedonism – maximera njutning och minimera smärta – eller vara helt nedsänkt och engagerad från ögonblick till ögonblick? Eller är det något helt annat, som att maximera sin produktivitet och generativitet? 5 "Affekt" är det tjusiga psykologiska ordet för "känslor" eller "känslor". 6 Andra forskare använder olika terminologi för att referera till samma två dimensioner.

Ryan och Deci (2001) kallar till exempel dessa två dimensioner för hedoniskt välbefinnande (t.ex. lycka) och eudaimoniskt välbefinnande (att leva upp till sin potential).

gemenskapsmedlemmar fann de samma belastning på dessa två dimensioner, subjektivt välbefinnande (t.ex. lycka, tillfredsställelse med livet) och psykologiskt välbefinnande (t.ex. mognad, självförverkligande).

Eftersom det inte finns några perfekta, universellt överenskomna mått på välbefinnande, tenderar vi att kalla alla dessa olika konstruktioner, såväl som relaterade konstruktioner som självkänsla, 7 indikatorer på välbefinnande, erkännande att trots de små skillnaderna mellan de olika konstruktionerna, tenderar de alla att vara ganska positivt korrelerade med varandra – med andra ord, när du är högt upp på ett mått på välbefinnande kan det säkert antas att du också skulle få poäng hög på dussintals andra liknande mått på välbefinnande. 8 Fandom-jämförelser Så, hur står sig furries välbefinnande mot andra fans? Vår första sådan jämförelse var mellan furries, anime-fans och fantasysportfans i en storskalig studie som använde olika mått på välbefinnande (t.ex. tillfredsställelse med livet, självkänsla, ångest). Som visas i figur 22.1 skilde sig inte furries och fantasysportfans med avseende på tillfredsställelse i livet eller självkänsla,

även om båda grupperna fick betydligt högre poäng än anime-fans. Furries och anime fans skilde sig inte när det kom till depression och ångest, även om båda grupperna var betydligt högre än fantasy sport fans. Slutligen rapporterade furries mer stress än anime- eller fantasysportfans (som inte skilde sig från varandra). Slutligen bör vi notera att furries gjorde mål.

7 Vi tar det här ögonblicket för att få på en tvållåda: vi tror att självkänsla också är en.

indikator på välbefinnande. Det är ett teoretiskt argument som vi har kommit in i med andra forskare tidigare. Å ena sidan, ja, tekniskt sett är självkänsla – en allmän utvärdering av ens övergripande självvärde – en konstruktion som skiljer sig från välbefinnande – det är inte exakt samma sak som hur ens liv går. Men i studier som har mätt både välbefinnande och självkänsla är de två nästan alltid måttligt till starkt korrelerade (t.ex. Kashdan, 2004; Lyubomirsky et al., 2006; Paradise & Kernis, 2002). När den inkluderas i analyser av välbefinnande, klungar självkänsla vanligtvis ihop med andra mått på subjektivt välbefinnande (Compton et al., 1996), och i en stor studie över 31 nationer var självkänsla nästan alltid positivt korrelerad med tillfredsställelse med sitt liv (Diener & Diener, 1995). Med andra ord, vi har inkluderat lurvig självkänsla i det här kapitlet som ett mått på välbefinnande – utan tvekan ett proxymått för det – och låter dig som läsare veta att inte alla psykologer skulle hålla med om detta beslut. 8 Detta har ofta varit vår metod för att mäta välbefinnande: Medan någon.

individuellt mått på välbefinnande kan ha egenheter eller egenheter, om du mäter välbefinnande på tre olika sätt och alla visar samma allmänna trend, kan du vara ganska säker på att du mäter allmänt välbefinnande och inte något konstigt specifikt för en viss åtgärd.

över mittpunkten av måtten för livstillfredsställelse och självkänsla, och lägre än mittpunkten för depression, ångest och stress. Detta tyder på att pälsar generellt rapporterar ett ganska gott välbefinnande i genomsnitt, där skillnaderna mellan pälsar och andra fansgrupper är ganska små skillnader i storlek snarare än stora, kategoriska skillnader. Med andra ord: furries verkar ha det ungefär lika bra som andra fangrupper, trots stigma och populära missuppfattningar som tyder på något annat (se kapitel 21 för mer om detta).

Figur 22.1. Genomsnittliga jämförelser av välbefinnandeindikatorer för furries, anime-fans och fantasy-sportfans (7-gradig skala).

Som vi noterade tidigare finns det två grundläggande dimensioner av välbefinnande: subjektivt och psykologiskt. Eftersom psykologisk forskning generellt har fokuserat på subjektivt välbefinnande (t.ex. lycka, tillfredsställelse med livet), föreslog Ryff (1989, s. 1072) sex dimensioner av psykologiskt välbefinnande: autonomi ("självbestämmande och oberoende; kunna motstå sociala påfrestningar"), miljömästarskap ("kompetens i att hantera miljön; kontrollerar komplexa spektrum av externa aktiviteter"), personlig tillväxt ("en känsla av fortsatt utveckling"), positiv relationer med andra (att ha "varma, tillfredsställande, förtroendefulla relationer med andra"), syfte med.

2,00 2,50 3,00 3,50 4,00 4,50 5,00 5,50.

Stress.

Ångest.

Depression.

Självkänsla.

Tillfredsställelse med livet.

Furry Anime Fantasy Sport.

livet ("har mål i livet och en känsla av riktadhet") och självacceptans ("en positiv attityd till själv"). Vi vill gå bortom mått på subjektivt välbefinnande, och vi har också genomfört studier som mätte var och en av Ryffs sex dimensioner av psykologiskt välbefinnande, genom att göra det i prover av furries, anime-fans och universitetsstudenter för jämförelse (Reysen et al. , 2020). Som framgår av figur 22.2 var pälsars poäng generellt sett jämförbara med de två jämförelsegrupperna, och skilde sig inte ut som särskilt höga eller låga med möjliga undantag för kategorin personlig tillväxt och positiva relationer, där de fick betydligt högre poäng än de andra grupperna. Furries fick också poäng över mittpunkten på alla dimensioner, vilket tyder på att furries överlag har ganska bra psykologiskt välbefinnande. Ett av de mer överraskande fynden från denna studie var faktiskt att pälsar på många av dimensionerna var mer psykologiskt välbeställda än högskolestudenter.

9.

Figur 22.2. Genomsnittlig jämförelse mellan furries, anime-fans och amerikanska collegestudenter på dimensioner av psykiskt välbefinnande (7-gradig skala).

Vid det här laget kanske du undrar om anime-fans mår bra. På de flesta av våra mått på välbefinnande verkar de få lägre poäng än furries. Vi ville se om vi kunde förklara några av dessa skillnader genom att fråga om antalet vänner som båda grupperna har kanske.

9 I kapitel 13 noterar vi att de flesta pälsar själva är universitetsstudenter eller tidigare.

högskolestudenter, vilket gör detta till en ganska passande jämförelse.

3 3,5 4 4,5 5 5,5 6 6,5.

Självacceptans.

Mål i livet.

Positiva relationer.

Personlig tillväxt.

Miljömästerskap.

Autonomi.

Furry Anime Student.

redogöra för dessa skillnader, med tanke på att furries är mycket motiverade att delta i furry fandomen genom tillhörighet och med tanke på fandomens normer om acceptans och tolerans (se kapitel 17 och kapitel 19). För att testa detta körde vi en medlingsmodell (visad i figur 22.3), där vi först och främst fann att furries fick högre poäng än anime-fans på ett mått på tillfredsställelse med livet. Därefter testade vi om furries och anime-fans hade jämförbart antal vänner och fann att furries i genomsnitt hade fler vänner ($M = 11,38$) än anime-fans ($M = 9,20$). Vi fann också att de som hade fler vänner tenderade att vara mer nöjda med sina liv i genomsnitt. Om man sätter ihop hela modellen, kan åtminstone en del av skillnaden i livstillfredsställelse mellan furries och anime-fans förklaras av det faktum att furries har fler vänner i genomsnitt. Detta fynd belyser

betydelsen av sociala kontakter för ens välmående, ett tema som kommer att fortsätta dyka upp under hela detta kapitel.

Figur 22.3. Exempeljämförelse som förutsäger tillfredsställelse med livet genom antalet vänner.

Standardiserade betaversioner presenteras. ** $p < 0,01$.

Diagnoser för psykisk hälsa.

Ett sätt som en läkare kan bedöma en patients fysiska hälsa är att testa förekomst eller frånvaro av sjukdom, infektion eller dysfunktion. På ett lite analogt sätt är ett annat sätt vi indirekt kan bedöma mental hälsa att testa om en person har fått diagnosen psykisk hälsa.

problem. 10 Med detta i åtanke frågade vi ett urval av furries, bronies och anime-fans om de någonsin hade diagnostiserats av en legitimerad utövare med ett eller flera psykologiska tillstånd (Reysen et al., 2018). Vi kodade sedan svaren i huvudgrupper av störningar: humörstörningar (t.ex. depression, bipolär), ångeststörningar (t.ex. panikångest, generaliserat ångestsyndrom), uppmärksamhetsstörning/hyperaktivitetsstörning (ADHD) och autismspektrumstörning. 11 Resultaten av denna studie fann att furries och anime-fans inte skilde sig när det gäller andelen fans som diagnostiserats med en humörstörning, även om båda hade en högre prevalens än vad som observerades i bronies (se figur 22.4). Anime-fans rapporterade fler ångestsyndrom än bronies, medan furries föll någonstans däremellan och inte skilde sig signifikant mellan de två grupperna. Furries rapporterade en signifikant högre förekomst av ADHD än bronies, som själva var mer benägna att ha ADHD än anime-fans. Slutligen, furries och anime fans skilde sig inte när det kom till att ha en diagnos av autismspektrumstörning, även om båda var betydligt lägre än bronies. 12.

10 Vi bör notera att vi inte använde detta i sig som en indikator på mental hälsa.

Till exempel har vi aldrig sagt "den här personen har diagnostiserats med ett ångestsyndrom, därför de måste ha sämre psykisk hälsa än en person som inte har fått diagnosen." För det första ignorerar detta det faktum att vissa människor kan diagnostiseras med ett tillstånd men helt enkelt aldrig har fått diagnosen.

Dessutom kan en person med en psykisk sjukdom som hanterar den väl fungera bättre än någon som inte har diagnostiserats med en psykisk sjukdom men som ändå kämpar att klara av vardagen av en myriad av skäl. Istället ser vi på mental hälsa som en modererande faktor – en möjlig riskfaktor eller förvärrande/förstärkande kraft – när det gäller problem med välbefinnande, snarare än att vara en indikator på mental hälsa i sig. 11 Återigen upprepar vi att, i och i sig är att vara neurodivergent inte en indikator.

problem med välbefinnandet. Faktum är att i många fall problem med välbefinnande hos neurodivergerande personer har mindre att göra med att någon är neurodivergent och mer att göra med att de lever i ett samhälle där neurodivergens stigmatiseras eller straffas genom systemiska barriärer och godtyckliga kulturella normer. 12 I andra studier med pålsar har vi sett antalet autismspektrumstörningar.

diagnosen varierar, ibland så hög som 13,2 %.

Figur 22.4. Förekomst av störningar i furry, brony och anime fandoms.

Vi jämförde också prevalensen av var och en av dessa störningar med prevalensen för USA:s livstidsprevalens. 13 Alla tre fangrupper visade en lägre prevalens av humörstörningar, ångeststörningar och ADHD än de amerikanska livstidsprevalenserna. Däremot visade alla tre grupper högre frekvens av autismspektrumstörning än vad som observeras i den allmänna amerikanska befolkningen. 14 All in.

13 Det här är på intet sätt en bra jämförelse – för det första är den genomsnittliga pälsen.

betydligt yngre än genomsnittssamerikanen (se kapitel 13) vilket betyder att de om inte annat har haft mindre tid på sig att ha fått diagnosen. Ändå är det den bästa informationen vi har tillgänglig för att göra jämförelser mellan psykisk ohälsa i den lurviga fandomen jämfört med den allmänna befolkningen som helhet

— En jämförelse som lekmän verkar vara fast beslutna att göra. 14 En viktig varning när man tolkar detta fynd är att ha i åtanke att en av.

de diagnostiska kriterierna för autismspektrumstörning är ett specifikt, begränsat eller repetitivt beteende eller intresse. Vad är ett fan, om inte en person med ett mycket specifikt intresse för något? Vi menar inte att antyda att alla fans har autism.

0,0 % 5,0 % 10,0 % 15,0 % 20,0 %.

Autismspektrum.

ADHD.

Ångestsyndrom.

Humörstörningar.

Furry Brony Anime.

alla, dessa fynd tyder på att det relativa antalet personer som har diagnostiserats med en psykisk sjukdom är relativt lågt i den pälsiga fandomen (förutom när det gäller autism) jämfört med den amerikanska befolkningen, vilket betyder att, om inte annat, är lurviga inte definieras av, eller särskilt mottagliga för, diagnoserbara psykiska problem. 15 Fanship kontra Fandom Som vi diskuterade i kapitel 6 gör vi regelbundet en skillnad mellan fanship (graden av ens psykologiska koppling till ett fanobjekt) och fandom (psykologisk koppling till andra fans som grupp) i vår forskning (Reysen & Branscombe, 2010). Denna distinktion är särskilt viktig när det gäller att förutsäga fansens välbefinnande (Edwards et al., 2019; Reysen et al., 2021). Baserat på studier som visar att identifiering med ett visst idrottslag (dvs fanship) var förknippat med fansens välbefinnande, hävdade Daniel Wann (2006) att denna association berodde på att fans som identifierade sig starkare med ett idrottslag också bildade sociala kopplingar till andra fans och att detta drev länken till högre välbefinnande. I tre studier som testade modellen kunde han dock inte hitta stöd (Wann et al., 2015; Wann et al., 2011). Under 2017,

dock hittade vi stöd för modellen, inte i ett urval av sportfans utan snarare i ett urval av anime-fans och de ansikte mot ansikte-vänskap (men inte online-vänskap) som de fick genom sitt intresse för anime (Reysen et al. al., 2017). I andra studier har forskare på liknande sätt funnit ett samband mellan

identifiera sig med ett idrottslag och välmående. Till exempel, i en studie från 2017, fann Wann och hans kollegor ett samband mellan att identifiera sig med ett idrottslag och att känna en känsla av tillhörighet i livet, en känsla som drevs av det faktum att ett fan gav dem en känsla av tillhörighet till fangemenskap.

Likasa i ett urval av japanska fotbollsfans efter en naturkatastrof, Inoue et al. (2015) fann att fansens upplevda sociala stöd var en drivkraft för sambandet mellan teamidentifikation och känslan av en

känsla av sammanhållning i ens gemenskap och fann, i en annan studie, att teamidentifikation och livstillfredsställelse drevs av känslan av tillhörighet som fansintresset gav (Inoue et al., 2020).

spektrum, utan snarare att människor på spektrumet kan finna släktskap med andra som delar en liknande fascination eller passion för ett intresse (se kapitel 23). 15 Detta bygger på en premiss vi talar om i kapitel 21 och i en publicerad.

psykologisk artikel som visar att människor tenderar att ogilla de med ovanliga fanintressen, delvis på grund av en presumption om dysfunktion (bland annat; Plante & Reysen, 2023).

Som vi påpekade i kapitel 6 och vad som var uppenbart i de föregående styckena, fokuserar den mesta fanforskningen inom psykologi på sportfans. Vi påpekade också i kapitel 6 att de flesta fansforskning fokuserar på fanship samtidigt som fandom utelämnas. Detta är en viktig förbiseende: när det ställs mot varandra är fandom – den mer sociala komponenten i fanidentitet – en bättre förutsägelse av välbefinnande än fanship i prover av bronies (Edward et al., 2019), anime-fans (Reysen et al., 2021), och furries (se kapitel 6 om fanship/fandom). Detta beror på att att vara ett fan, trots att det verkar trivialt, är en viktig gruppidentitet (Tajfel & Turner, 1979; Turner et al., 1987), en som är knuten till bättre välbefinnande, eftersom människor är en social art och drar nytta av socialt stöd och hanteringsresurser som tillhandahålls av våra grupper (Haslam et al., 2018; Haslam et al., 2008, 2009). Att tillhöra fler grupper är faktiskt ofta relaterat till bättre välbefinnande (t.ex. Haslam et al., 2008), något som är lika sant för fandomar som det är för andra grupper; i ett urval av bronies visade sig tillhörande flera fandoms förutsäga lägre ensamhet (Reysen, Plante, & Chadborn, 2022).

Figur 22.5. Medlingsmodell av fandom som förutsäger psykologiskt välbefinnande genom fanaktiviteter i ett urval av furries. Standardiserade betaversioner presenteras. ** $p < 0,01$.

Men är detta sant för furries? Det korta svaret är ja – furries är i detta avseende inte annorlunda än någon annan grupp. I exempel på amerikanska universitetsstudenter, furries och anime-fans, Reysen et al. (i press) fann att fandom var en bättre prediktor för psykologiskt välbefinnande än fanship. Grupperna skilde sig dock åt när det gäller vad som driver denna effekt. Hos eleverna var det ju fler vänner de kände som också var fans av deras favoritfansintresse som drev relationen. Hos furries och anime-fans drevs effekten av att delta i personliga evenemang och inte av online engagemang eller konsumtion av media (se figur 22.5). Med andra ord, för fans i allmänhet är sociala kontakter en primär drivkraft, eller källa, till fansens välbefinnande, med data om furries och anime-fans som specifikt tyder på att öga mot öga interaktioner gör det lättare att skapa den här typen av stödjande sociala kontakter än onlineinteraktioner. 16 Vi har på liknande sätt visat vikten av att interagera med andra fans som en viktig del av välbefinnandet i furries och i andra fangrupper. Till exempel för furries,

att avslöja sin påsiga identitet för andra är förknippat med bättre välbefinnande (Mock et al., 2013; Plante et al., 2014), delvis för att kunna vara dig själv runt andra människor gör att du kan leva mer autentiskt och undvika ångest över att behöva dölja aspekter av dig själv för andra. Andra studier visar att fansen bedömer sitt välbefinnande högre när de gör det under ett fanevenemang än de gör om de gör det hemma (Ray et al., 2018; Wann et al., 2008), vilket tyder på att vara runt andra fans är fördelaktigt för ens välbefinnande. Faktum är att furries ofta talar om ett tillstånd som kallas "post-con depression"

som inträffar efter att ha återvänt hem från en lurvig konvent, ett fynd som testades och visades vara sant (Plante et al., 2016; Roberts et al., 2017)! Med andra ord är fansen generellt sett som bäst när de är omgivna av andra fans och visar tecken på minskat välbefinnande när de berövas chansen att interagera med andra fans. Det kan vara anledningen till att många fans öppet visar symboler för gruppen (t.ex. kläder) för att signalera till andra potentiella fans i deras dagliga liv som ett sätt att knyta nya vänskapsband (Chadborn et al., 2017). 17.

16 Detta är inte att säga att det är omöjligt att skapa betydelsefulla och meningsfulla.

kontakter med andra fans online (t.ex. via forum, VRChat och chattgrupper) – men det kan vara lättare att göra det ansikte mot ansikte. Människan utvecklades trots allt i en tid innan onlinemedier fanns, och så våra instinkter (t.ex. lära sig att lita på) är särskilt anpassade till personlig interaktion. 17 Detta utgör lite av en gåta för furries, som är en stigmatiserad grupp. På.

ena sidan kan de ha nytta av att hitta andra fans, men å andra sidan att låta andra få reda på det att du är lurvig kan leda till stigma och utfrysning. En.

Intragrupps hjälp.

I överensstämmelse med det sociala identitetsperspektivet som diskuteras i kapitel 6, allt annat lika, tenderar människor att hjälpa medlemmar i sin egen grupp mer än de kommer att hjälpa främlingar eller medlemmar av andra grupper (t.ex. Balliet et al., 2014). Detta beteende gäller lika mycket för fangrupper som för andra viktiga gruppidentiteter (t.ex. ras, kön, religion). Till exempel, Platow et al. (1999) satte upp tre donationsbord för välgörenhet vid ett sportevenemang. Arbetarna vid borden bar halsdukar som antingen matchade färgerna på ett av de två lagen som spelade eller en neutral färg. Fansen gav mer pengar till donationsbordet där arbetarna hade halsdukar som matchade hemmalagets färger. I ett annat exempel har Levine et al. (2005) fick deltagarna att tänka på sin fanidentitet innan de bad dem att gå till en annan byggnad på deras universitetsområde. På väg till nästa byggnad såg deltagarna någon ramla och skada sig (detta var en konfedererad person – en person som arbetade för försöksledarna). Konfederationen bar antingen en tröja med deltagarens favoritlagssymbol, ett rivaliserande lag eller ingen symbol (dvs. neutral). Deltagare var mer benägna att stanna och hjälpa personen som bar en skjorta som hade sin favoritlagslogotyp jämfört med att hjälpa personen som bar ett rivaliserande lags skjorta eller neutrala skjorta. Kort sagt – människor hjälper medlemmar i sin egen grupp – inklusive fans som hjälper andra fans. Som du kanske förväntar dig är det fördelaktigt att hjälpa – att bli hjälpt av någon förbättrar ditt välbefinnande jämfört med att inte bli hjälpt (t.ex. att låta någon låna dig pengar i en tid av nöd). Men något oväntat gynnar hjälpbeteendet också den som hjälper. Till exempel, när deltagare i en studie ombads att minnas en tid då de spenderade pengar på någon annan (mot sig själva) rapporterade de högre nivåer av lycka (t.ex. Aknin et al., 2013). 18 Kopplingen mellan att hjälpa andra och ens välmående sträcker sig längre än att ge pengar också. I en metaanalys var vänlighetshandlingar positivt förknippade med subjektivt välbefinnande (Curry et al., 2018). Att frivilligt arbeta sin tid är förknippat med högre subjektivt välbefinnande (Magnani & Zhu, 2018) medan engagemang i prosocial aktivism är relaterat till subjektivt och psykologiskt välbefinnande (Klar & Kasser, 2009). Med detta i åtanke undersökte Reysen, Plante, Chadborn, Roberts och Gerbasi (2022) bronies, anime-fans och furries för att undersöka hjälp inom ens fangrupp som en prediktor för välbefinnande. Resultaten för furries visade.

lösningen är att använda symboler som är meningslösa för icke-fans, men som är kända inom gruppen (t.ex. logotypen för en populär lurvig webbplats eller företag). 18 Alla som är ett fan av att ge en gåva till någon känner igen detta fenomen:

det finns glädje att göra en snäll gärning för någon!

att större identifiering av fandom ledde till större hjälp inom grupp (ju mer fan du är, desto mer hjälper du andra fans) och att detta var förknippat med större psykologiskt välbefinnande (se figur 22.6). Liknande resultat erhöles även för de andra två fangrupperna, vilket tyder på att denna psykologiska process inte är unik för furries, utan snarare är en allmän princip när det kommer till fangrupper i allmänhet (eller vilken grupp som helst egentligen). Människor har inte bara direkt nytta av att ta emot eller ge hjälp, utan utbyte av hjälp kan också öppna upp möjligheter att stärka och fördjupa vänskaper eller att bygga nya vänner som kommer att finnas där för dig i en tid av nöd, en källa till motståndskraft och klara sig i längden.

Figur 22.6. Förmedling av förhållandet mellan identifikation med den lurviga fandomen och psykologiskt välbefinnande genom hjälp inom grupp. Standardiserade betaversioner presenteras. * $p < 0,05$, ** $p < 0,01$.

COVID 19.

Bevisen vi har granskat hittills visar att interaktioner ansikte mot ansikte med andra fans bidrar till fansens välbefinnande. Så vad händer när dessa öga mot öga interaktioner plötsligt tas bort? Det här är precis vad som inträffade under den globala covid-19-pandemin när länder gick in i låsning, ställde in konventioner och lokala sammankomster och tvingade människor att isoleras i månader på en tid. Mitt i detta bad vi furries att slutföra mått på fandomidentifiering, i vilken utsträckning.

människor hade anammat hälsosamma copingstrategier, stress på grund av covid-19 och psykiskt välbefinnande (Smodis-McCune et al., 2022). Vi testade en modell där kopplingen mellan identifiering av fandom och välbefinnande drevs av att använda hälsosamma problemfokuserade strategier (t.ex. prata med andra människor, undvika saker som att dricka) och frågade om modellen fungerade annorlunda för dem som låg och hög i stress relaterad till pandemin. Resultaten stödde modellen och visade att ju mer stress en person var under, desto starkare var kopplingen mellan fandom, sunda copingstilar och välbefinnande— de som upplevde mest stress lutade sig mest mot fandomen för att hjälpa dem att klara sig.

Figur 22.7. Bedömningar av källor till resurser under covid-19-pandemin (7-gradig skala).

I en annan studie från 2020 bad vi furries att bedöma i vilken utsträckning de förlitade sig på olika resurser för att hjälpa dem att ta sig igenom covid-19-pandemin (från 1 = inte alls till 7 = ofta). Som visas i figur 22.7 var furrys lurviga vänner den näst vanligaste källan till stöd, endast efter nära relationer (t.ex. signifikant annan). Faktum är att furries var ungefär lika benägna att vända sig till sina medpälsar som de var att vända sig till sin familj som en källa till att hantera och stöd, vilket illustrerar hur viktiga medpälsar är som en källa till att klara, stöd och välbefinnande i tider av kris. Även om furries inte kunde samlas personligen vid kongresser som de skulle ha velat, gynnades de ändå av förbindelserna.

1,00 1,50 2,00 2,50 3,00 3,50 4,00 4,50.

Matbanker.

Andlig gemenskap.

Ekonomiska stödprogram.

Hälsosystemet.

Andra i den lurviga fandomen.

Icke-lurviga vänner.

Min familj.

Furry vänner.

Nära relationer.

de hade skapat sig i fandomen genom sin interaktion med andra furries online. Ett kort stycke om Fursonas För några år sedan märkte vi ett litet samband mellan antalet fursonas som en furry hade under sin livstid och deras grad av självkänsla: fler fursonas var relaterat till lägre självkänsla.

19 En anledning som vi antog för detta förhållande kan vara furries grad av klarhet i självuppfattningen. Klarhet i självuppfattning definieras som "i vilken utsträckning innehållet i en individs självuppfattning (t.ex.

upplevda personliga attribut) är tydligt och säkert definierade, internt konsekventa och tidsmässigt stabila” och positivt relaterade till självkänsla (Campbell et al., 1996, s. 141). Med andra ord, en person med hög självuppfattningstydlighet har en ganska tydlig och konsekvent känsla av identitet i olika situationer, medan en person med låg självuppfattningstydlighet kan kämpa med frågor om vem de är och kan finna att deras tankar och beteenden särskilt dikteras av situationen runt dem. 20 Om en lurvig är ständigt ändra sina fursona, och om vi antar att de flesta fursonas är en återspeglings av pälsen som skapade dem (se kapitel 7 om detta), kan detta vara ett tecken på att personen har en något instabil självuppfattning. För att testa denna möjlighet frågade vi ett urval av furries hur många fursonas de har haft under sin livstid, samt frågor om deras klarhet i självuppfattning och självkänsla. Resultaten avslöjade att att ha färre fursonas i sitt liv förutsådde högre klarhet i självuppfattningen, vilket i sin tur var förknippat med högre självkänsla, i överensstämmelse med vår hypotes (se figur 22.8). Inte långt efter att ha pratat om dessa resultat vid Alamo City Furry Invasion i San Antonio (Texas), kom en furry fram till oss och frågade om detsamma gäller för furries som har flera fursonas samtidigt (t.ex. olika fursonas för olika aspekter av ens personlighet). 21 Som vi brukar följde vi upp.

19 Du kanske minns, från kapitel 7, att de flesta furries för närvarande har en enda fursona.

vid varje given tidpunkt. Och medan de flesta furries bara någonsin har haft en fursona, är det också ganska vanligt att ha ändrat sin fursona över tiden, även om de flesta bara gör det en eller två gånger som mest. 20 Naturligtvis, som en social art, påverkas vi alla, i en eller annan utsträckning, av.

situationer omkring oss. Men för personer med låg självuppfattningstydlighet kan de vara särskilt mottagliga för situationspåverkan. 21 De flesta furries som har rapporterat att de har mer än en fursona någonsin tenderar att adoptera.

fursonas på ett seriellt sätt – identifiera sig med en tills den inte längre representerar dem, innan du byter till en annan. En minoritet av pälsar har flera fursoner samtidigt.

frågan med en annan studie för att få svar. I nästa studie mätte vi antalet fursonas deltagare har haft under ens livstid samt hur många fursonas de har för närvarande.

Först och främst replikerade vi det tidigare fyndet och visade att att ha fler fursonas under livets gång var förknippat med mindre klarhet i självuppfattningen och lägre välbefinnande. Samma effekt hittades dock inte för antalet fursonas en person för närvarande har. Med andra ord, antalet fursonas du har antagit och förändrats över tiden kan vara ett tecken på lägre självuppfattningstydlighet, men har flera fursonas på en gång att representera olika aspekter av dig själv verkar inte vara ett tecken på låg självuppfattningstydlighet. 22.

Figur 22.8. Antal fursonas i ens livstid som förutsäger självkänsla genom klarhet i självuppfattningen. Standardiserade betaversioner presenteras. * $p < 0,05$.

Slutsats.

Vi har sett att välbefinnande är ett mer komplext och nyanserat koncept än det verkar vid första anblicken—otaliga forskare har kommit på olika sätt att studera det, och vi vill helst inte vada in i det särskilt minfält och ta ställning till vad det "sanna" sättet att mäta välbefinnande är. Istället har vi genom många studier som jämför furries med andra intressegrupper.

22 Den här sidan är tillägnad specifikt den där lurviga från Alamo City Furry.

Invasion som ställde den här frågan till oss – det kan ha tagit oss några år att få ditt svar, men vi fick det till slut!

gjorde en poäng med att bedöma välbefinnande på en mängd olika sätt för att avgöra om kopplingen mellan lurvig fandomidentifiering och välbefinnande är äkta eller helt enkelt en egenhet hos ett visst mått på välbefinnande. Resultaten visar överväldigande att, ja, att identifiera sig med lurvigt fandom (snarare än att bara identifiera sig som ett fan av lurvigt innehåll) är knutet till ens välbefinnande hur man än mäter det, och att, trots missuppfattningar om furrys som felaktiga eller dysfunktionella, furries' välbefinnandet är jämförbart högt med andra grupper, inklusive andra fans och studenter. Med tanke på furries relativt unga ålder är det föga förvånande att furries tenderar att vara mindre diagnostiserade med en mängd olika psykiska sjukdomar (även om de var mer benägna att ha diagnostiserats inom autismspektrumet, ett fynd som troligen baseras på att de är fans, inte furries, specifikt). Orsakerna till kopplingen mellan att vara lurvig och välbefinnande är olika, även om de flesta har att göra med de sociala fördelarna som följer med att vara lurvig, inklusive att ha fler vänner, att kunna interagera med fler påskollegor personligen, att bättre kunna få hjälp från furries, särskilt under tider av nöd (t.ex. en global pandemi), och att kunna anta hälsosammare coping-strategier (t.ex. vända sig till vänner för att få stöd i stället för att vända sig till droger och eskapism). Vi diskuterade också ett oväntat samband mellan lurvigt och välbefinnande – i vilken utsträckning ens fursona kan vara ett tecken på klarhet i självuppfattningen – och illustrerar hur djupt frågebrunnen angående kopplingen mellan lurvig och välbefinnande går. Som vi sa i början av det här kapitlet har vi precis skrapat på ytan när det kommer till kopplingen mellan lurvigt fandom och välbefinnande, men totalt sett kan vi bekvämt dra slutsatsen att resultaten från många studier pekar på att vara en del av furry fandom som allmänt fördelaktigt för de flesta furries välbefinnande, ett fynd som motsäger lekmannatro furries och missanpassning (se kapitel 21). Referenser Aknin, LB, Barrington-Leigh, CP, Dunn, EW, Helliwell, JF, Burns, J., Biswas-Diener, R., Kemeza, I., Nyende, P., Ashton-James, CE, & Norton, MI (2013). Prosociala utgifter och välbefinnande: Tvärkulturella bevis för ett psykologiskt universal. *Journal of Personality and Social Psychology*, 104 (4), 635–652. <https://doi.org/10.1037/a0031578> Balliet, D., Wu, J., & De Dreu, CKW (2014). Ingruppsfavoritism i samarbete: En metaanalys. *Psychological Bulletin*, 140 (6), 1556-1581. <https://doi.org/10.1037/a0037737> Campbell, JD, Trapnell, PD, Heine, SJ, Katz, IM, Lavalley, L. F. & Lehman, DR (1996). Klarhet i självuppfattning: Mätning, personlighet.

korrelationer och kulturella gränser. *Journal of Personality and Social Psychology*, 70 (1), 141-156. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.70.1.141> Chadborn, D., Edwards, P., & Reysen, S. (2017). Visa fans identitet för att få vänner. *Intensiteter: The Journal of Cult Media*, 9, 87-97. Compton, W. C., Smith, ML, Cornish, KA, & Qualls, DL (1996). Faktorstruktur för mentala hälsoåtgärder. *Journal of Personality and Social Psychology*, 71 (2), 406-413. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.71.2.406> Curry, OS, Rowland, LA, Van Lissa, CJ, Zlotowitz, S., McAlaney, J., & Whitehouse, H. (2018). *Journal of Experimental Social Psychology*, 76, 320-329. <https://doi.org/10.1016/j.jesp.2018.02.014> Diener, E., & Diener, M. (1995). Tvärkulturella korrelationer av tillfredsställelse med livet och självkänsla. *Journal of Personality and Social Psychology*, 68 (4), 653-663. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.68.4.653> Edwards, P., Chadborn, DP, Plante, C., Reysen, S., & Redden, MH (2019). Möt bronies: The psychology of adult My Little Pony fandom. McFarland & Company. Haslam, C., Holme, A., Haslam, SA, Iyer, A., Jetten, J., & Williams, WH (2008). Upprätthålla gruppmedlemskap: Social identitetskontinuitet förutsäger välbefinnande efter stroke. *Neuropsykologisk rehabilitering*, 18 (5- 6), 671-691. <https://doi.org/10.1080/09602010701643449> Haslam, C., Jetten, J., Cruwys, T., Dingle, GA, & Haslam, SA (2018). Den nya hälsans psykologi: Låsa upp det sociala botemedlet. Routledge. Haslam, SA, Jetten, J., Postmes, T., & Haslam, C. (2009). Social identitet, hälsa och välbefinnande: En framväxande agenda för tillämpad psykologi. *Applied Psychology: An International Review*, 58 (1), 1-23. <https://doi.org/10.1111/j.1464-0597.2008.00379.x>

Inoue, Y., Funk, DC, Wann, DL, Yoshida, M., & Nakazawa, M. (2015). Teamidentifiering och socialt välbefinnande efter en katastrof: Socialt stöds förmedlande roll. *Group Dynamics: Theory, Research, and Practice*, 19 (1), 31-44. <https://doi.org/10.1037/gdn0000019>

Inoue, Y., Wann, DL, Lock, D., Sato, M., Moore, C., & Funk, DC (2020). Förbättra äldre vuxnas känsla av tillhörighet och subjektivt välbefinnande genom att delta i sportmatcher, lagidentifiering och känslomässigt stöd. *Journal of Aging and Health*, 32 (7-8), 530-542. <https://doi.org/10.1177/0898264319835654>

Kashdan, TB (2004). Bedömningen av subjektivt välbefinnande (frågor som tas upp av Oxford Happiness Questionnaire). *Personlighet och individ*.

Differences, 36 (5), 1225-1232. [https://doi.org/10.1016/S0191-8869\(03\)00213-7](https://doi.org/10.1016/S0191-8869(03)00213-7)

Keyes, CLM, Shmotkin, D., & Ryff, CD (2002). Optimera välbefinnande: Det empiriska mötet mellan två traditioner. *Journal of Personality and Social Psychology*, 82 (6), 1007-1022. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.82.6.1007>

Klar, M., & Kasser, T. (2009). Några fördelar med att vara aktivist: Att mäta aktivism och dess roll i psykologiskt välbefinnande. *Political Psychology*, 30 (5), 755-777. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9221.2009.00724.x>

Levine, M., Prosser, A., Evans, D., & Reicher, S. (2005). Identitet och akut intervention: Hur social gruppmedlemskap och inkludering av grupp gränser formar hjälpbeteende. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 31 (4), 443-453. <https://doi.org/10.1177/0146167204271651>

Linton, MJ, Dieppe, P., & Medina-Lara, A. (2016). Genomgång av 99 självrapporteringsmått för att bedöma välbefinnande hos vuxna: utforska dimensioner av välbefinnande och utveckling över tid. *BMJ Open*, 6 (7), e010641. <http://dx.doi.org/10.1136/bmjopen-2015-010641>

Lyubomirsky, S., Tkach, C., & DiMatteo, MR (2006). Vad är skillnaden mellan lycka och självkänsla? *Social Indicators Research*, 78 (3), 363-404. <https://doi.org/10.1007/s11205-005-0213-y>

Magnani, E., & Zhu, R. (2018). Leder vänlighet till lycka? Frivillig verksamhet och subjektivt välbefinnande. *Journal of Behavioural and Experimental Economics*, 77, 20-28. <https://doi.org/10.1016/j.socec.2018.09.009>

McDowell, I. (2010). Mått på självupplevt välbefinnande. *Journal of Psychosomatic Research*, 69 (1), 69-79. <https://doi.org/10.1016/j.jpsychores.2009.07.002>

Mock, SE, Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, K. C. (2013). Djupare fritidsengagemang som copingresurs i ett stigmatiserat fritidssammanhang. *Fritid/Loisir*, 37 (2), 111-126. <https://doi.org/10.1080/14927713.2013.801152>

Paradise, AW, & Kernis, MH (2002). Självkänsla och psykologiskt välbefinnande: Implikationer av bräcklig självkänsla. *Journal of Social and Clinical Psychology*, 21 (4), 345-361. <https://doi.org/10.1521/jscp.21.4.345.22598>

Plante, CN, & Reysen, S. (2023). "De är bara konstiga": Kognitiva och affektiva förmedlare av sambandet mellan upplevd icke-prototypisk karaktär och fördomar mot fankultur. *Psykologi av*.

Populära medier. Avancerad onlinepublikation. <https://doi.org/10.1037/ppm0000440>

Plante, CN, Reysen, S., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2016). Pålsvetenskap! En sammanfattning av fem års forskning från International Anthropomorphic Research Project. *Furscience*.

Plante, CN, Roberts, S., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2014). Interaktion mellan socio-strukturella egenskaper förutsäger identitetsdöljande och självkänsla hos stigmatiserade minoritetsgruppmedlemmar. *Current Psychology*, 33 (1), 3-19. <https://doi.org/10.1007/s12144-013-9189-y>

Platow, MJ, Durante, M., Williams, N., Garrett, M., Walshe, J., Cincotta, S., Lianos, G. & Barutchu, A. (1999). Bidraget från sportfans sociala identitet till produktion av prosocialt beteende. *Group Dynamics: Theory, Research, and Practice*, 3 (2), 161-169. <https://doi.org/10.1037/1089-2699.3.2.161>

Ray, A., Plante, CN, Reysen, S., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2018). "Du var tvungen att vara där": Konventionsnärvaro och välbefinnande hos anime-fans. *The Phoenix Papers*, 3 (2), 20-30.

Reysen, S., & Branscombe, NR (2010). Fanship och fandom: Jämförelser mellan sportfans och icke-sportfans. *Journal of Sport Behavior*, 33 (2), 176-193.

Reysen, S., Plante, CN, & Chadborn, D. (2022). Upplevd permeabilitet av gruppgränser som en förmedlare mellan att tillhöra flera fandomar och ensamhet. *Popular Culture Studies Journal*, 10 (1), 315-333.

Reysen, S., Plante,

CN, Chadborn, D., Roberts, SE, & Gerbasi, K. (2021). Transporterad till en annan värld: Animefansens psykologi. Internationellt animeforskningsprojekt. Reysen, S., Plante, CN, Chadborn, D., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2022). Intragrupphjälp som förmedlare av sambandet mellan fandomsidentifiering och självkänsla och välbefinnande. *Fritid/Loisir*, 46 (3), 321-345. <https://dx.doi.org/10.1080/14927713.2021.1971553> Reysen, S. Plante, CN, Chadborn, D., Roberts, S.

E., Gerbasi, KC, Miller, J., Gamboa, A., & Ray, A. (2018). En kort rapport om förekomsten av självrapporterade humörstörningar, ångeststörningar, uppmärksamhetsstörning/hyperaktivitetsstörning och autismspektrum störning i anime, brony och furry fandoms. *The Phoenix Papers*, 3 (2), 64-75. Reysen, S., Plante, C.

N., Lam, TQ, Kamble, SV, Katzarska-Miller, I., Assis, N., Packard, G., & Moretti, EG (2020).

Mognad och välbefinnande: Konsekventa associationer över prover och åtgärder. *Tidning för*.

Friskvård, 2 (2), artikel 10, 1-8. <https://doi.org/10.18297/jwellness/vol2/iss2/10> Reysen, S., Plante, C.

N., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2017). Anime-fans till räddning: Bevis på Daniel Wanns teamidentifikation-socialpsykologiska hälsomodell. *The Phoenix Papers*, 3 (1), 237-247. Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (under press). Sociala aktiviteter förmedlar relationen mellan identifiering av fandom och psykiskt välbefinnande. *Fritidsvetenskap*.

<https://doi.org/10.1080/01490400.2021.2023714> Roberts, SE, Chong, M.-M., Shea,

S., Doyle, K., Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2017)). Topparna, dalarna och post-con depression: En kvalitativ undersökning av pälsars återkomst hem efter en antropomorfisk konvention. I T. Howl (Ed.), *Furries among us 2: More essays on furries by furries* (s. 129-141). Thurston Howl Publications. Ryan, RM, & Deci, EL (2001). Om lycka och mänskliga potentialer: En genomgång av forskning om hedoniskt och eudaimoniskt välbefinnande. *Annual Review of Psychology*, 52 (1), 141-166. <https://doi.org/10.1146/annurev.psych.52.1.141> Ryff, CD (1989). Lycka är allt, eller är det?

Utforskningar om innebörden av psykiskt välbefinnande. *Journal of Personality and Social Psychology*, 57 (6), 1069-1081. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.57.6.1069> Smadis-McCune, VA, Plante, CN, Packard, G., Reysen, S., & Mendrek, A. (2022). Covid-19-stress dämpar den medlingsväg av fandomsidentifiering som gäller välbefinnande genom problemfokuserad coping. *The Phoenix Papers*, 5 (1), 175-194. <https://doi.org/10.31235/osf.io/e6baf> Wann, DL (2006).

Förstå de positiva socialpsykologiska fördelarna med identifiering av idrottslag: Teamidentifikationsmodellen för social psykologisk hälsa. *Group Dynamics: Theory, Research, and Practice*, 10 (4), 272-296. <https://doi.org/10.1037/1089-2699.10.4.272> Wann, DL, Hackathorn, J., & Sherman, M.

R. (2017). Testa teamidentifikation-socialpsykologisk hälsomodell: Medlingsrelationer mellan teamidentifikation, sportfandom, känsla av tillhörighet och mening med livet. *Group Dynamics: Theory, Research, and Practice*, 21 (2), 94-107. <https://doi.org/10.1037/gdn0000066> Wann, DL, Martin, J., Grieve, FG, & Gardner, L. (2008). Sociala kontakter vid sportevenemang: närvaro och dess positiva relation.

med statligt socialpsykologiskt välbefinnande. *North American Journal of Psychology*, 10 (2), 229-229.

Wann, DL, Waddill, PJ, Brasher, M., & Ladd, S. (2015). Undersöker identifiering av idrottslag, sociala kopplingar och socialt välbefinnande bland gymnasieelever. *Journal of Amateur Sport*, 1 (2), 27-50. <https://doi.org/10.17161/jas.v0i0.4931> Wann, DL, Waddill, PJ, Polk, J., & Weaver, S. (2011).

Teamidentifikation-socialpsykologisk hälsomodell: Sportfans får kopplingar till andra via idrottslagsidentifikation. *Group Dynamics: Theory, Research, and Practice*, 15 (1), 75-89. <https://doi.org/10.1037/a0020780>.

Kapitel 23.

Autism in the Furry Fandom: möjligheter, barriärer och rekommendationer Elizabeth Fein, Amy Adelman.

I kapitel 22 diskuterade vi välbefinnande och mental hälsa i den lurviga fandomen. Som en del av det samtalet granskade vi data som visar att autism är betydligt vanligare i den pälsiga fandomen än vad det är i den allmänna befolkningen. Även om autism inte är ett avgörande kännetecken för furry fandom (eller för något fandom, för den delen), spekulerade vi i att autister 1 kan vara särskilt attraherade av fandoms som furry fandom som ett utlopp för ett starkt, specifikt intresse de kan ha och att vara omgiven av likasinnade andra. Av denna anledning har vi studerat autism och neurodivergens i det pälsiga samhället under de senaste åren som en del av en pågående etnografisk studie som syftar till att låta autistiska personer tala för sig själva och lyfta dessa röster till förgrunden för samtal i fandomen. I det här kapitlet redovisar vi några av studiens resultat. Vi börjar med att kortfattat gå igenom vad autism är, beskriva kopplingen mellan autism och furry fandom, och gå igenom logistiken för den etnografiska studien. Därefter kommer vi att diskutera egenskaperna hos den lurviga fandomen som gör den särskilt tilltalande för människor inom autismspektrumet. Slutligen kommer vi att diskutera några av de hinder för fandoms deltagande som våra deltagare påpekade och rekommenderar några initiativ för att börja ta itu med dessa hinder. Vad är autism? Autismspektrumet är extremt brett, och vad det innebär att vara "på spektrumet" (eller att "ha autism" eller att "vara autistisk") är olika för olika människor. Trots den stora variationen i hur det manifesterar sig kan vi peka på några allmänna fakta om autism. 2 För en

sak, autism påverkar människor.

1 Vissa läsare kan bli avskräckta av användningen av termen "autister" pga.

Kliniker använder i allmänhet person-första språk för att undvika avhumanisering av klienter (t.ex. en "person med schizofreni" snarare än "en schizofren"). Av denna anledning kan läsare frestas att använda termen "person med autism." Emellertid har termen "autistisk person" främjats av många autister som att föredra eftersom det är identitetsfokuserat, och erkänner autism som en betydande del av vem de är, snarare än som något som behöver "botas" (Marschall, 2023)). 2 Observera att allt vi diskuterar i det här kapitlet representerar en bred linje,

generaliserat förhållningssätt till autism. Det finns inget sådant som en "genomsnittlig autistisk person", och vi skulle inte heller förvänta oss att allt vi säger här ska gälla för varje autistisk person.

från mycket tidigt i livet och fortsätter att påverka dem under hela deras liv, 3 även om hur det påverkar två olika människor kan skilja sig från varandra eller till och med förändras över tiden. Autism tenderar att påverka människor inom tre huvudområden: sociala interaktioner och relationer, en preferens för rutin, upprepning eller likhet, och skillnader i sensorisk känslighet, allt från att söka efter viss sensorisk input (t.ex. ooh, glänsande) till att undvika vissa typer av sensorisk känslighet. ingång (t.ex. usch, lysrör!).

Den autistiske författaren Nick Walker definierar autism på följande sätt:

Autism är en genetiskt baserad mänsklig neurologisk variant. Den komplexa uppsättningen av sammanhängande egenskaper som skiljer autistisk neurologi från icke-autistisk neurologi är ännu inte helt klarlagd, men aktuella bevis tyder på att den centrala skillnaden är att autistiska hjärnor kännetecknas av särskilt höga nivåer av synaptisk anslutning och lyhördhet. Detta tenderar att göra den autistiska individens subjektiva upplevelse mer intensiv och kaotisk än den för icke-autistiska individer: på både den sensorimotoriska och kognitiva nivån tenderar det autistiska sinnet att registrera mer information, och effekten av varje informationsbit tenderar att vara både starkare och mindre förutsägbara.

Autism producerar distinkta, atypiska sätt att tänka, röra sig, interaktion och sensorisk och kognitiv bearbetning.

Som en konsekvens blir många människor inom autismspektrumet lätt överväldigade i mycket stimulerande, kaotiska miljöer och kan söka lugn, ordning eller rutin som en tillflyktsort. 4 Autister

tenderar också att ha en rad skillnader i hur deras hjärnor bearbetar information: vissa kan ha svårt att känna igen ansikten, andra kan bearbeta verbal eller auditiv information långsammare, medan andra fortfarande är extremt känsliga för visuella mönster. Personer inom autismspektrum har också ofta svårt att visa och tolka icke-verbala sociala signaler, såsom kroppsspråk, tonfall,

3 Med andra ord, autism är inte något en person "växer ur", och det är inte heller en "modefluga" eller.

något de utvecklar i 20-årsåldern. Även om det kan ta ett tag för en person på spektrumet att diagnostiseras – om de ens söker diagnos överhuvudtaget – har de sannolikt varit neurodivergerande hela livet och har helt enkelt varit bra på att maskera (t.ex. passerat som neurotypiska). 4 För att vara tydlig, neurotypiska människor kan också bli mycket överväldigade.

stimulerande, kaotiska miljöer, vilket alla som har varit på ett barns födelsedagskalas kan intyga! Men autister kan ha en lägre tröskel för att bli överväldigad eller vara särskilt benägna att överstimulera från speciella stimuli.

ansiktsuttryck och icke-bokstavlig social kommunikation (t.ex. sarkasm). Som ett resultat är social interaktion ofta svårare för dem, vilket gör sociala relationer mer ansträngande, gör skolan mer av en kämpar, skadar deras jobbmöjligheter och i allmänhet hindrar deras förmåga att hitta ett sätt att passa in i ett neurotypiskt samhälle. Av denna anledning kan social isolering vara ett betydande hot mot deras livskvalitet. 5 Vad är sambandet mellan autism och Furry Fandom? Medan människor inom autismspektrumet ofta kämpar för att hitta en plats att höra till, hittar vissa gemenskap, anknytning och vänskap genom kreativa subkulturer organiserade kring gemensamma intressen. Den lurviga fandomen är ett sådant exempel. I flera av våra online- och personliga studier av pälsar identifierar 10–15 % att de tillhör autismspektrumet – ett antal som inkluderar de som formellt har diagnostiserats med autism, de som känner att de är på spektrumet trots inte har fått en formellt diagnos, 6 och de som är osäkra på om de håller med om autismdiagnosen de har fått. För de flesta av dessa människor motiveras deras önskan att vara en del av det lurviga fandomen av samma sak som tvingar neurotypiska pälsar att

vara en del av fandomen: för underhållning, social anslutning och som en källa till socialt stöd. Om Forskningsprojekt Vi har varit intresserade av att studera autism i furry fandom på grund av dess höga förekomst av autister (relativt till den allmänna befolkningen). Dessutom har samtal med autistiska pälsar antytt att päls kan vara ett intresse som är särskilt tilltalande för autister. Av denna anledning,

5 En vanlig missuppfattning är att autister är asociala och skulle föredra att vara det.

lämnade åt sin ensamhet. Detta är inte bara omöjligt (förr eller senare behöver du skaffa matvaror, ta itu med en hyresvärd eller korrespondera med regeringen), utan det förbiser det faktum att autister också är människor, med samma instinktiva drivkraft att vara sociala. Bara för att de kan tycka att en eller flera aspekter av social interaktion är svåra betyder det inte att de inte delar samma drivkraft att interagera med andra! 6 Det finns många anledningar till varför en autistisk person inte söker sig till det formella.

diagnos. En anledning är att de saknar resurser (t.ex. pengar) för att träffa en klinisk psykolog och formellt diagnostiseras. En annan är för att de misstro eller fruktar misshandel från psykologer, vilka de förväntar sig kommer att försöka "bota" sin autism genom att försöka förändra vem de är. En tredje anledning är att de är motståndare till patologisering eller medikalisering av autism – själva premissen för diagnos är att neurodivergens är ett problem. Däremot ser många autister sin neurodivergens som en skillnad och inget mer, med eventuella problem som inte beror på att de är autistiska utan snarare från att de är neurodivergenta i en envist otillmötesgående och missförståndande neurotypisk värld.

vi har studerat autism i furry fandomen i flera år för att lära av furries själva hur man bättre kan stödja och inkludera människor inom autismspektrumet. Projektet, en etnografisk studie, involverade en kombination av nio fokusgrupper (som var och en hade mellan tre och tio deltagare) och 11 individuella intervjuer, genomförda personligen vid flera stora och små lurviga kongresser i USA och Kanada. Alla deltagare över 18 år var välkomna att delta i fokusgrupperna, oavsett om de identifierade sig som en person på autismspektrum eller inte hade vänner eller familjemedlemmar på spekrumet. Av de totalt 78 personer som deltog, rapporterade 37 att de hade diagnostiserats med ett autismspektrumtillstånd, 20 rapporterade att de aldrig formellt hade diagnostiserats men trodde att de kunde vara inom autismspektrumet; 12 identifierades i första hand som nära familjemedlemmar till någon på autismspektrumet men inte på spekrumet själva, och 9 föll inte in i någon av ovanstående kategorier. Fokusgrupperna och intervjuerna organiserades kring följande frågor:

- Varför trodde deltagarna att så många pälsar fanns på autismspektrum i förhållande till befolkningen i allmänhet?
- Finns det saker med det lurviga fandomen som deltagarna tyckte var särskilt tilltalande för personer inom autismspektrumet?
- Påverkar autism deltagarnas engagemang i den lurviga fandomen och i så fall hur?
- Hade deltagarna träffat människor inom autismspektrumet genom den lurviga fandomen?
- Vad är några av de saker som gör det lätt/svårt för personer inom autismspektrumet att delta i den lurviga fandomen?

Intervjuerna och fokusgrupperna ljudinspelades och transkriberades ordagrant och analyserades sedan tematiskt med hjälp av mjukvaran NVivo. Forskargruppen identifierade sedan viktiga teman i svaren och kodade svaren enligt dessa teman.

Vad motiverar människor på autismspektrumet att delta i Furry Fandom?

Deltagarna identifierade många anledningar till varför den lurviga fandomen kan ha så hög andel människor på autismspektrum. Den vanligaste orsaken som angavs var fandomens inkluderande, accepterande natur.

"Jag tror att det som gör fandomen så tilltalande oftast är den inkludering vi har. Vi är väldigt olika människor. Spelar ingen roll vad.

kön, ras, religion, till och med alla arter, vi accepterar alla varandra för vem vi är."

"Det är svårt att vara i ett samhälle där alla tänker annorlunda än du. Och lite i en annan metod att tolka världen och förstå vad som finns omkring dig. Och vad jag ser i samhället här är att du kan kasta allt åt sidan och hur du vill tolka världen eller interagera med blir acceptabelt. Så du behöver inte försöka passa in på ett annat sätt att tänka. Så du kan egentligen bara vara dig själv, i princip."

Deltagarna föreslog att denna inkluderande natur sannolikt är resultatet av att många människor i det lurviga samhället själva har haft erfarenhet av social utestängning eller marginalisering, vilket inspirerat dem att acceptera andra för att undvika att sprida marginaliseringen. Detta inkluderar att acceptera dem vars sociala beteende kan framstå som ovanligt.

"Det finns så mycket respekt för människor som inte är normala från citat utan citat, för jag tror att de flesta i det här fandomen någon gång har känt sig utstötta och de vill inte att någon annan ska känna så."

Förutom att vara en inkluderande plats, angav deltagarna också att innehållet i själva fandomen också tilltalade många människor inom autismspektrumet, med många som uppgav att de vanligtvis hade funnit djur lättare att förstå än människor.

"Människor som är inom autismspektrumet kan vara att fler av dem bara relaterar till djur mer än människor. För jag har personligen känt att, där det är som "oh, wow, titta på den där människan, de beter sig helt annorlunda än mig", men som att titta på en katt, nu ser jag många sätt i mig själv som jag kan se i en katt. Jag vet hur en katt talar, men jag vet inte hur en människa talar. Så, det kanske bara finns ett gäng autister som identifierar sig mer med andra arter än människor."

På liknande sätt ansåg vissa deltagare att om de kunde bygga en bro mellan djur och människor genom ett intresse för antropomorfa djur, skulle det kunna hjälpa dem att skapa djupare mänskliga förbindelser.

"Jag förstår vikten av att vara runt människor nu; Jag förstod det inte tidigare. Men att vara runt djur – vid ett tillfälle skulle jag göra det.

helt okej med att vara på en ö, ensam, för resten av mitt liv, bara runt några vilda djur. Jag trodde att det skulle vara coolt. Det är lite lättande att kunna ta det ett steg mot människor."

För övriga deltagare var den konstnärliga, kreativa sidan av fandomen en del av dragningen.

"Jag vet vad som gjorde fandomen tilltalande för mig, som mångfalden och kreativiteten som vi har här."

"Många av dessa barn tenderar att ha någon form av konstnärlig, kreativ sida, oavsett om det är musikalisk, teatralisk, teckning, målning. Så jag känner att de två sakerna, sammankopplade, gör den kopplingen till det lurviga fandomen ännu starkare."

Många deltagare noterade också att dragningen av den lurviga fandomen inte bara var i själva innehållet, utan också det faktum att många vanliga fandomaktiviteter uppmuntrar till deltagande för personer inom autismspektrumet. Sådana aktiviteter inkluderar brädspel, karaoke och fursuitdanser som strukturerade tillfällen som gav deltagarna en chans att engagera sig i gemensamma aktiviteter, prova nya saker och sätta sig ute i en stödjande miljö som minimerar risken för pinsamhet.

"Jag har aldrig gillat att dansa. Jag hatade att dansa och jag ville aldrig delta i något sådant. Och när jag kom till fjolåret i kostym bestämde jag mig bara: vet du vad? Jag behöver inte ens vara jag. Jag kan vara något annat för en stund. Och jag kan gå ut på den dansen och bara låtsas som om jag dansar. Låtsas, du vet, smälter in i vad alla andra gör. Och sedan, efter att jag gav mig själv en chans att göra det, var det som "Wow, det är därför dessa människor njuter av det här." Jag gillar det nu också'. Och jag älskar att dansa nu, och jag dansar hela tiden. Och jag gick på rave för två nätter sedan och hade en viskning. Jag föredrar att dansa in min fursuit, men jag är kapabel och tycker om att göra det utan min fursuit nu."

En sådan aktivitet som uppmuntrar deltagande är handlingen att skapa och spela roller som sin fursona. Genom att göra det fick deltagarna en chans att säkert experimentera med att vara mer utåtriktade och självsäkra trots eventuella negativa tidigare sociala upplevelser de kan ha haft.

"När jag skapade min karaktär, um, märkte jag att en av de viktigaste egenskaperna jag gav honom - det här var efter lite introspektion - var självförtroende. Och jag tror att det är vad många av oss här gör i pälsen

gemenskap är att vi skapar en bild av oss själva som vi vill att andra ska se, som det genomsnittliga samhället kanske inte nödvändigtvis ser. Men i det lurviga samhället tar vi i princip allt till nominellt värde. Vi ser en person och det är den de säger att den är och vi litar på det. Och även om det inte är sant för tillfället så blir det så småningom verklighet. Och jag tror att det är det som gör att människor inom autismspektrumet kan kommunicera inom samhället så enkelt jämfört med andra aspekter av samhället."

Att skapa en fursona sågs också av deltagarna som ett sätt för människor på spektrumet att öva på nya sätt att reagera på svåra situationer.

"Ibland när jag känner mig stressad eller överstimulerad och har svårt att hantera den stressen och vara närvarande i nuet, tänker jag på min fursona och föreställer mig vad han skulle göra, och använder det som ett sätt att ta mig igenom en situation och process. det annorlunda. Så jag tror att identifiering med ett fursona eller ett djuralter ego är något som är, det kan vara, terapeutiskt för människor inom autismspektrumet."

Besläktade med fursonas, fursuits är fysiska manifestationer av en persons fursona. Förutom att ge furries en chans att förkroppsliga sina fursonas i fandom-utrymmen, erbjuder de några mycket specifika fördelar för personer inom autismspektrumet. För dem som har sensorisk känslighet kan fursuits ge en buffert mot sensoriska input, samtidigt som de ger känsla av vikt och tryck som vissa tycker är lugnande. 7.

"Om jag skulle sätta på mig en kostym skulle jag vara mycket mer social och villig att gå fram till folk och krama människor, för jag gillar vanligtvis inte att bli berörd, så, men om jag är i en kostym, det skulle jag vara helt okej med."

7 Vi kan inte låta bli att påpeka att aspekterna av att bära en fursuit så många.

neurotypiska fursuiters tycker att det är oattraktivt (deras vikt, okänsligheten som kommer med att ha ett lager av skum och päls mellan dig och vad du än ser / hör / rör vid) är de exakta egenskaperna som kan göra det så tilltalande för vissa neurodivergenta furries! Det är en fantastisk demonstration av hur samma handling kan betyda olika saker, och användas för olika funktioner, av två olika personer, och bara förstärker det vi påpekade i kapitel 19, att furryar är olika när det kommer till vad som motiverar dem att delta. i den lurviga fandomen!

Förutom att ge en sensorisk buffert mot yttre stimuli, kan fursuits också ge en metaforisk buffert mot det sociala omdöme som många på spektrumet upplever.

"Jag tar allt personligt. Sådana saker rullar inte av mina axlar. Medan jag tog på mig min fursuit och det blir bara jävligt! och det hjälper – det är nästan som att det är som en andra hud. Det är en hårdare sorts yttre skal som tar slaget för mig."

Vissa påpekade att icke-verbal kommunikation i fursuit är förenklad och medveten och tar bort förväntningarna på verbal kommunikation. Alla dessa saker var en lättnad för många på spektrumet som vanligtvis kämpar med hastigheten och nyansen i vardaglig verbal och icke-verbal social kommunikation.

"Fursuiters tenderar – eftersom de inte har uttrycket i ansiktet – tenderar de att vara mer gestbaserade och fysiska. Och jag tycker att det är ganska tilltalande för du måste prestera, där du kan klara dig den mest grundläggande känslan som är lätt att läsa, och det finns ingen tvetydighet där."

Deltagarna påpekade också att den konsekventa positiviteten hos de flesta fursuit-uttryck, tillsammans med den konsekvent positiva responsen de framkallar från andra, tog trycket av dem att ständigt ha

att få ögonkontakt, bedöma andras ansiktsuttryck och ändra deras ansiktsuttryck därefter – allt detta kan vara tröttsamt och ångestframkallande för människor på spektrumet. 8.

"Människor som är på spektrumet, det är väldigt svårt för dem att få ögonkontakt med människor. Du vet, det är typ ett av mina problem. Men när du tittar på en fursuit och en mask, har den bara ett uttryck, och du behöver inte oroa dig för, du vet, vad som händer bakom.

8 Även om han inte tillhör autismspektrumet, kan en av detta kapitel redaktörer intyga.

det faktum att första gången han höll en gästföreläsning om furries medan han var i sin fursuit för en klass på runt 60 studenter, hanterade han ångesten genom att hålla ögonen stängda under större delen av föreläsningen. Det var anmärkningsvärt befriande att kunna umgås med andra utan att behöva tänka på uttrycket i hans eget ansikte, så mycket att minnet av det har hängt med honom alla dessa år senare!

mask. Det ler alltid. Det är alltid glad. Det är alltid charmigt och ljust. Och när jag tog på mig en fursuit, på en av kongresserna som jag gick på, hade alla runt omkring mig ett leende. De ville komma fram till mig. De ville ta bilder. Det är en bra självförtroendeökning där."

En annan överklagande av den lurviga fandomen för dem inom autismspektrumet är hur online och personligt umgänge ofta blandas ihop. Många människor på spektrumet tycker att det är lättare att umgås online eftersom det inte kräver icke-verbal kommunikation på det sätt som interaktion ansikte mot ansikte gör. Furries interagerar vanligtvis både online och personligen, vilket hjälper deltagare på spektrumet att initialt bildas sociala kontakter online, där de känner sig mer bekväma, innan de fortsätter att utveckla dessa relationer personligen. Dessutom gör onlineinteraktioner det nödvändigt att göra känslomässiga nyanser explicit (snarare än att sluta sig till det genom ton eller ansiktsuttryck), något som ibland överförs till personliga interaktioner i lurviga utrymmen.

"Jag skulle också vilja påpeka att en stor, stor del av furry communityn är online. Som jag vet att vi är på konventet just nu, men online är helt textbaserat. Du behöver inte oroa dig för "Gör jag rätt kroppsspråk? Läser jag det kroppsspråket rätt? Vad är det för ansiktsdrag?" Hur du kommunicerar bara och helt i text är lite annorlunda, och jag tycker att det är mycket lättare att läsa det, och folk måste vara mycket mer explicita eller ha liknande, ascii-emoticons, eller något att förmedla ton som är mycket svårare att göra i farten i verkligheten. Och jag känner att den typen av bär över när människor i den lurviga fandomen träffas i verkligheten."

Som ett resultat av dessa och andra inbjudande aspekter av den lurviga fandomen har många furries på autismspektrumet dra nytta av deras deltagande i fandomen. En sådan förmån, som redan nämnts ovan, minskar social ångest vid lurviga tillställningar.

"På lurviga kongresser märkte jag att jag nästan inte har någon social ångest som jag brukar ha."

Befriade från denna sociala ångest är det mer sannolikt att autistiska pälsar utökar sin sociala repertoar, utvecklar sociala färdigheter och skapar sociala kontakter på sätt som skulle ha varit svårt för dem att göra annars.

"När jag först gick med, skulle det vara en av få gånger i mitt liv där jag har hittat människor som är likasinnade, med samma sinne som jag skulle kunna vara mer öppen med, till skillnad från mobbarna och de andra eleverna som var på mina skolor hade jag väldigt, väldigt få vänner under skolgången."

"Det är något fantastiskt med detta fandom som gör det så lätt för människor med autism att komma in i det. Det är väldigt accepterande, och liksom, det är chill med vem du än är och vad du än gillar. Det är som "hej du är häftigt oavsett vad". När jag ser tillbaka på min första con som var Anthrocon 2017, var jag väldigt annorlunda. Jag var väldigt blyg, blyg, jag var inte lika säker på hur jag talade Att kunna framställa dig själv som någon du vill vara och något du verkligen beundrar, att kunna förvandla dig själv till det tid, det är bara, det är något riktigt positivt med detta fandom."

Även om det är lätt att bagatellisera alla fördelar som kan komma från att interagera med den pälsiga fandomen på grund av dess fantastiska/tecknade innehåll, betonade många deltagare betydelsen av förmånerna de har fått, och några påpekade hur det sociala stödet de fick genom pälsen samhället hade räddat deras liv.

"Ärligt mot Gud, utan stödet från det lurviga samhället, skulle jag förmodligen ha gjort mig rädd för ett par år sedan. Om jag inte varit hemma och spelat tv-spel hela dagen, skulle jag ha hamnat död i ett badrum i skolan, för det var så illa. Jag tror att jag förmodligen skulle ha gjort det utan stöd från det lurviga samhället. Även när du är så låg är det skönt att veta att folk gör yyy.".

Föräldrar och familjemedlemmar till ungdomar på spektrumet talade om hur glada de var över att se sina familjemedlemmar ha positiva upplevelser och bilda sociala kontakter med andra. I våra fokusgrupper var de ofta gråtiga när de beskrev att de såg sin familjemedlem gå iväg för att ha kul med andra som dem.

"Du är så ansluten till ditt barn, du kan se hur känslomässig du blir för att du känner att du hjälper din son att hitta något att ansluta till, och som han kanske inte nödvändigtvis fick när han växte upp : hitta vänner, behålla vänner, interagera och bli inbjuden till saker. Det finns saker som föräldrar lite letar efter, för att de vill att deras barn ska socialiseras och ha vänner, och för att vi inte kommer att vara här hela tiden, så jag oroar mig för vad den framtiden för med sig."

Sammantaget illustrerar dessa resultat hur djupt givande och tillfredsställande det lurviga fandomen kan vara för personer inom autismspektrumet. Det ger stora möjligheter till social anknytning, kompetensutveckling, självförtroende och roligt. Kontextualiserad på detta sätt kommer det inte som någon överraskning varför autistiska pälsar dras till fandoms, både i stort och till den furry fandomen specifikt. Hinder för deltagande och rekommendationer Samtidigt som deltagarna betonade hur tillgängligt, välkomnande och transformerande den lurviga fandomen kan vara, nämnde de också några av hindren som ibland kan göra det svårt att delta på det sätt de vill. I de följande avsnitten diskuterar vi några av dessa hinder för deltagande. Istället för att bara påpeka begränsningar kommer vi dock att ta en proaktiv hållning och föreslå rekommendationer för dem som driver lurviga evenemang, rekommendationer som kommer från deltagarna själva, med endast en liten mängd formgivning baserat på vår forskning och expertis.

Problem: "Det kan vara överväldigande" I den heta, trånga, spännande och mycket sociala miljön i en lurvig kongress är det lätt för någon i spektrumet att bli överväldigad. Särskilt stora folkmassor kan vara svåra att navigera, både på grund av de intensiva sociala bearbetningskrav de ställer och för att människor på spektrumet ibland har problem med att flytta uppmärksamhet och bearbeta visuell rumslig information. Som sådan kan man föreställa sig svårigheten de kan ha att kartlägga en kurs genom en snabbbrölig folkmassa för att ta sig till en bås i dealerns håla eller försöka hitta någon att fråga om vägbeskrivning till de förlorade och upphittade med en bullrig fursuit-parad som går förbi. .

"Vad är några saker som är svåra? Jo, det faktum att det finns många människor. Det är en folkmassa. Speciellt på kongresserna. Det kan vara överväldigande. Men brukar gilla när det händer, jag fokuserar bara på

en riktning. Om jag ser någon jag känner är det ännu bättre. Till exempel vet jag att jag måste gå vid den ena panelen. Tja, jag fokuserar bara på det. Jag tittar inte på.

människor, gå bara till panelen. Njut av panelen. Och så går jag åt det ena hållet igen."

Några deltagare påpekade att tydlig skyltning och tydliga vägar kan hjälpa, särskilt när andra respekterar dessa principer.

"Det främsta jag önskar att folk skulle göra för att bättre tillgodose människor med autism är att sluta sväva på gångvägarna, gå åt sidan. Så att folk som vill flytta runt eller åka någon annanstans kan flytta. Det är det enklaste de kan göra, tror jag, för att göra det här utrymmet vänligare."

Att känna sig överväldigad kan dock ha helt olika ursprung på en lurvig konvent: de som är känsliga att värma kan finna fursuiting vara en utmaning. 9.

"Det är olidligt varmt som för mig är en ganska svår sak, för min värmetolerans är inte den bästa."

Oavsett källan tar det inte lång tid att bli överväldigad, och det kan hända utan större förvarning. Under dessa omständigheter kan det vara svårt att hitta en plats att återhämta sig - till exempel kan ditt hotellrum vara för långt bort eller otillgängligt bakom en halvtimmes kö för hiss 10 - och du kanske inte kan förklara för andra vad du behöver och varför du behöver det.

"Du kanske kan gå ut och sedan umgås! Var snäll! Ha roligt! Men när du är klar är du klar. Du orkar inte mer. Och sedan gillar folk att: "hej, varför är du - vad är det?", du vet,

9 I själva verket är överhettning i fursuit ett tillräckligt vanligt problem vid lurviga kongresser.

att de flesta har en "huvudlös lounge", komplett med vattenflaskor, fläktar och torkställningar för att tillåta fursuiters att snabbt ta sig ur kostymen och svalka sig på en plats bort från kongressutrymmet. 10 Det här kommer att vara en alltför bekant upplevelse för alla som har varit på en furry.

konvention av till och med måttlig storlek. Trots att vi varit på dussintals lurviga kongresser på olika hotell kan vi räkna på en hand antalet konvent som har gjort ett någorlunda bra jobb med att hantera hisstrafiken till och från hotellrummen. Det är inte ovanligt att deltagare planerar sitt schema för att minimera antalet gånger de måste återvända till sitt rum på grund av detta.

som "du mådde bra för en minut sedan". Och det är liksom - det är bara för mycket. Jag orkar inte längre."

Rekommendation: Tyst rum.

När människor överstimuleras av sensoriska input och/eller intensiv, pågående social interaktion, drar de ofta nytta av en reträtt till en lugn miljö med låg stimulans för att koppla av och ladda om. Både de på spektrumet och de som har nära vänner, partners eller familj på spektrumet föreslog ofta det nackdelar skapa ett "tyst rum" dit deltagarna kan gå när de känner sig överväldigade. Detta var överlägset det vanligaste förslaget vi fick för hur man kan förbättra upplevelsen för människor på spektrumet på

nackdelar.

"I den senaste tävlingen jag gick till, som var i april, installerade de den här nya saken, som i princip var att de bara hade ett rum och det var helt tyst. De hade, typ, ljudisolering på väggarna, och de hade stereohörlurar som man kunde ta på sig, och man kunde sätta på musik, eller så kunde man bara sitta där och

färg, och det var väldigt lugnt, och man kunde till och med gilla, de hade sittsäckar och sånt, och man kunde bara ta en yyy. Och det var riktigt, riktigt trevligt. Så det skulle vara underbart."

Deltagarna gav flera förslag på hur man gör ett så tyst rum maximalt effektivt, inklusive:

- Rummet bör tydligt annonseras i con-häftet som ett tyst utrymme för dem som behöver ett lugnt utrymme att ladda om, och det bör övervakas/övervakas för att säkerställa att det används uteslutande för detta ändamål (och inte som en plats för att umgås med andra) - Rummet kan utrustas med bekväma stolar och/eller sittsäckskuddar och tröstande gosedjur, hörlurar och/eller öronproppar, tysta aktiviteter som färgläggning eller småsaker att pyssla med, och några grundläggande förnödenheter som vatten, snacks eller tisselådor - För att rymma de med sensorisk känslighet skulle rummet helst ha dimbara ljus, undvik

ljusa färger, och de som övervakar rummet kan uppmanas att avstå från att bära starka parfymer och dofter - Rummet kan innehålla bås eller några tältliknande strukturer för dem som behöver lite tid att vara ensamma, även om det också bör

finnas plats för de som behöver någon att vara med dem (t.ex. rummets huvudsakliga utrymme) - Det bör placeras någonstans som är lätt att hitta på en karta, lätt tillgängligt från de viktigaste sociala utrymmena i con, men inte heller intill.

högljudda eller bullriga områden. Det skulle också vara bäst om deltagarna inte behövde navigera i hissar eller rulltrappor när de försökte komma åt detta rum - Folk skulle helst få vara kvar i rummet så länge de behöver, utan tidsbegränsningar - Det skulle vara bra att ha personal kontrollerar rummet ibland, eller till och med tilldela en anställd till själva rummet för att se till att det förblir rent och snyggt.

Helst skulle personalen få grundläggande utbildning i hur man kommunicerar effektivt med människor på spektrumet och med dem som känner sig överväldigade eller bekymrade, även om de inte förväntas ta på sig en terapeutisk roll – deras uppgift är bara att se till att utrymme förblir tillgängligt och tillgängligt för dem som behöver det. Ovanstående förslag representerar ett idealiskt lugnt utrymme på en con, och vi inser att många kongresser inte kommer att ha resurserna för att perfekt implementera denna idé. Även en uppskattning av denna idé, något så enkelt som ett vanligt, tyst rum vid sidan av där inga evenemang är schemalagda och som har tilldelats helt enkelt som ett lugnt utrymme skulle hjälpa deltagarna att bättre njuta av den livliga atmosfären i en lurvig konvention med den komfort och säkerhet som kommer av att veta att de har en plats att gå om det blir lite för mycket för dem. Problem: "Trots de verktyg som den lurviga fandomen kan ge för att hantera interaktion med människor, måste du i slutet av dagen fortfarande interagera med dem. Det kan fortfarande vara svårt."

Många deltagare noterade att trots hur fandomen hjälpte dem med deras sociala problem, upplever de fortfarande svårigheter med kommunikation: problem med att förstå andra, problem med att göra sig förstådda och oro för hur de kommer att tolkas av andra. Medan den lurviga fandomen hjälper till att minska några av de utmaningar som människor inom autismspektrumet står inför, försvinner inte problemen helt.

"En av de saker som är lite svåra är: mycket av det jag hade kämpat med är människors kroppsspråk – att kommunicera med människor och försöka läsa stämningar eller hur de använder sin kropp eller sina ansikten för att skildra hur de känner sig. Det är lite skrämmande."

Deltagarna rapporterar ofta att de känner sig oroliga över att stöta på negativa svar på sina sociala kommunikationsmisstag trots att de ser fandomen överlag som ett accepterande och icke-dömande utrymme.

"Jag oroar mig alltid, som att folk stängs av för att jag - nördar jag? Och jag pratar för mycket om denna ena sak? Pratar jag för mycket? Och så självmedvetandet – med någon social interaktion – försvinner det inte helt."

Deltagarna noterar att när furries lär sig om dessa sociala kommunikationsutmaningar, kan de ofta och villig att vara stödjande.

"Vännerna som jag träffade tidigt i samhället, de var lite oroliga för mig först, eftersom jag talade väldigt bokstavligt – väldigt väldigt bokstavligt. Och på grund av det gjorde det tidigt att kommunicera lite svårt. Men jag var väldigt lyckligt lottad att människorna jag träffade, men när jag sa till dem som "hej - jag förstår inte det här ibland, och om jag misstalar bara berätta för mig", var jag så lycklig att deras svar på det var, 'Jag arbetar gärna med dig med vad du än behöver'."

"Ibland förstår jag inte alltid vad andra människor menar, men efter det säger jag bara," jag är Asperger, jag har problem med att förstå. Kan du vara tydligare? Så oftast förstår de."

Även om de sociala kommunikationsutmaningar som kommer med autism, såväl som andra tillstånd (som ADHD, dyslexi, hörselnedsättningar och talhinder), inte försvinner helt i den lurviga fandomen, blir de mindre problem, särskilt när andra runt dem är bekanta med dessa utmaningar och har signalerat att de är villiga att hjälpa. Rekommendation: Utbildning för fandomen om autism och relaterade tillstånd Deltagarna föreslog att det skulle vara bra att hålla en panel där deltagarna kunde lära sig mer om autism och relaterade tillstånd från en accepterande, icke-dömande synvinkel. När de tillfrågades vad de önskade att andra i fandomen visste om deras tillstånd, nämnde deltagarna i autismspektrumet flera saker:

– Vissa människor har svårt att förstå retoriska frågor och sarkasm, och tenderar att ta saker bokstavligt - Vissa människor har svårt att känna igen och komma ihåg ansikten (även om de kan känna igen och komma ihåg fursuits) - Ibland uppstår sociala konflikter på grund av felaktiga sociala signaler, snarare än på grund av äkta meningsskiljaktigheter eller dåliga avsikter.

- När någon behöver lämna en social situation snabbt kan det bero på att de snabbt har blivit överväldigade av yttre stimuli som de inte längre kan bearbeta effektivt - det är inget personligt - Bara för att någon tidigare kunde hantera en situation effektivt och bekvämt (även det allra senaste), betyder det inte att de kan göra det just nu. Deras inre och yttre omständigheter kan ha förändrats på betydande sätt, och de förändringarna kanske inte är uppenbara för omgivningen – människors upplevelser av tid skiljer sig åt. Även om en person kanske kan fokusera på nuet, kan en annan behöva planera för framtiden för att känna sig trygg och säker - Människors tankemönster och tankeprocesser skiljer sig åt, så det som kan vara användbara råd för en person kanske inte är en användbar coping strategi för en annan Vissa deltagare nämnde också att det kan vara till hjälp för kongresspersonal och säkerhet att ha lite grundläggande utbildning i hur man interagerar effektivt med en person på

autismspektrum som är i nöd. Rekommendation: Fira Neurodiversity Ribbon Förutom att hjälpa till att öka medvetenheten om neurodiversitet i fandomen, nämnde många deltagare, både de på spektrumet och föräldrar till ungdomar på spektrumet, att det kan vara till hjälp att ha ett sätt att identifiera dem som är bekanta med autism och som kan stödja de sociala och kommunikationsmässiga behoven hos neurodiversa människor, eller för att hjälpa neurodivergenta människor att jämna ut eller undvika obekväma sociala situationer. 11.

"Jag skulle älska det om det fanns någon form av identifierare för människor som var autismvänliga, som skulle identifiera mig som förälder och säga: "Åh, den här personen förstår, den här kommunikationen kommer att bli lite av en utmaning." Det gick upp för mig när du pratar om artister, de kanske inte förstår var vi kommer ifrån, när vi är riktigt noga med något. Jag skulle vara mer benägen att ens prata med en artist om jag såg någon identifierare som sa: "Jag förstår", även om de inte är med i spektrumet själva. Alltså någon slags identifierare. Jag vet inte hur ni känner om det men som förälder skulle det hjälpa mig."

11 Termen "neurodiversitet" (när man talar om en grupp, eller "neurodivergent" när.

talas om en individ) används ofta för att beskriva hur människors hjärnor är olika på ett sätt som känner igen och uppskattar skillnaden utan att patologisera den.

"För vissa människor, som för mig, har jag svårt att snabbt formulera att jag har problem med kommunikationen, så jag tror att det är ungefär som att ha en knapp att ha ett band som bara sa 'neurodivergent'. som säger "Fråga mig om det här..." Så för mig skulle det vara till hjälp. Jag vet att det kommer att gälla för alla eftersom inte alla vill dela det. Men då behöver du inte ta ett band om du inte känner dig bekväm med det."

I flera av fokusgrupperna diskuterade deltagarna om det skulle vara bättre att ha ett band specifikt för personer som identifierar sig som neurodivergenta och ett annat för personer som är "neurodiversitetsvänliga", eller om det skulle vara mer meningsfullt att ha en bild som fungerar som en Pride-flagga (används av både personer som är LGBTQ och de som stöder HBTQ-personer, utan att ange vilken du är). Konsensus överlag var att det skulle vara bäst att ha ett band som indikerar att personen är bekant med neurodiversitet på något sätt, utan att föreslå att folk avslöjar om de identifierar sig som "neurodivergenta" själva. Vi rekommenderar att con erbjuder ett band – kanske en regnbågs Möbius-remsa (en vanlig symbol för neurodiversitet) ritad som sammanlänkade regnbågsdjursvansar —med frasen "fira neurodiversiteten." 12 Kongressprogrammet och informationsbladen kan sedan förklara bandet genom att säga något i stil med:

"Våra hjärnor fungerar på olika sätt, och vissa av oss har olika sätt att kommunicera. Vissa av oss kan ta lite längre tid på sig att prata, eller lite längre tid att förstå vad du säger. En del av oss pratar om saker vi är intresserade av väldigt länge, och har svårt att växla snabbt. Några av oss älskar att prata med många människor – andra slits snabbt ut av social interaktion och kan behöva försvinna in i våra hålor om vi känner oss överväldigade. Dessa skillnader är en del av det som gör vårt samhälle så speciellt – en plats där katter och hundar och vargar och rävar och drakar och kaniner alla kan umgås tillsammans."

12 Vissa läsare kanske känner till bilder av pusselbitar som en symbol för.

autism. Denna symbolik är milt uttryckt kontroversiell, inte en liten del på grund av dess anknytning till organisationen Autism Speaks och dess ståndpunkt, genom åren, att autism är något som behöver fixas eller botas, dess behandling av autism som en börda för föräldrar, och dess tendens att tala för autistiska personer snarare än att tillåta autistiskt självförespråkande.

"Om någon bär en "fira neurodiversitet!" ribbon betyder att de vet och uppskattar att hjärnor kan fungera på många olika sätt. Om du är nyfiken på hur någon bestämde sig för att bära ett Celebrate Neurodiversity-band, försök att säga "Jag gillar ditt band!" och kanske kommer de att berätta mer om varför de har den på sig."

Flera deltagare nämnde också att den lurviga fandomen redan gör intåg för att stödja dem med fysiska, perceptuella och kommunikationsskillnader på grund av sitt engagemang för inkludering — delvis för att de är så vana vid att ta emot fursuiters, vars rörlighet, syn och hörsel eller förmåga att tala ofta är ganska begränsad! Att ge mer utbildning till fandomen om hur människors hjärnor, kroppar och kommunikationsstilar skiljer sig åt och ge furries ett sätt att signalera att de förstår och är villiga att hjälpa människor inom autismspektrumet att se och veta att de

kan räkna med det stödet från sitt samhälle. Problem: "Jag vet inte hur jag ska interagera ordentligt med alla dessa människor eftersom jag bokstavligen knappt känner någon av dem." Många deltagare inom autismspektrumet rapporterade att de har svårt att veta hur man umgås i större grupper, särskilt när det gäller att inleda samtal med främlingar eller engagera sig i gruppsamtal.

Deltagare: Det är lite svårt eftersom jag inte riktigt vet när jag ska gå in eller när jag ska göra en interaktion, något sånt. Det är verkligen svårt för mig eftersom jag, ja, jag har autism, och jag vet inte hur jag ska interagera ordentligt med alla dessa människor eftersom jag bokstavligen knappt känner någon av dem. Forskare: När fungerar det bra för dig? Deltagare: Ja när jag känner någon, antar jag. Jag kan lätt gå fram till dem och säga "Hej, jag känner dig från den här platsen" eller något liknande. Forskare: Och vad gör det svårare? Deltagare: När jag inte riktigt känner dem för, ja, de har många andra vänner, och de har inte riktigt tid för någon som jag som de inte känner.

Som ett resultat kändes många autistiska pälsar ofta vilsna eller i utkanten i stora sociala sammankomster. 13.

"Jag har bara aldrig varit särskilt social till att börja med, och det kan vara svårt för mig att vara den första som börjar prata, eller, du vet, att säga till. Aldrig helt säker på vad jag ska säga, såvida du inte vet någon som frågar mig en fråga, eller så är vi redan på väg in i någon form av samtalsväg, och jag, du vet, har en poäng att komma med. Stora grupper har alltid gjort mig nervös."

Ibland härrör denna oro från missuppfattningen att alla andra känner varandra och är redan helt bekväma med varandra.

"Du skulle bli förvånad över hur många människor är som: 'Jag känner mig bara blyg eftersom alla andra känner varandra och jag vet inte riktigt hur jag ska komma in' och jag tycker att allt du behöver är någon som gå, 'hej, kom hit. Du kan sitta med oss. Och det är vad jag försöker göra. För det var så jag kom in. Jag var rädd. Jag visste inte var jag skulle komma ifrån. Vid mitt första möte träffades den här lilla tonåringen. Och jag var livrädd för jag kände personen som tog mig dit för att gå med för jag ville åtminstone ha någon jag kände, men jag bokstavligen – jag gick upp och jag tänkte 'jag måste få lite mod', och jag pratade till denna ena tjej. Som råkade vara min bästa vän nu i fyra år."

För vissa gör det en enorm skillnad att ha minst en god vän tillgänglig för att göra introduktioner när det gäller att bryta isen.

"När jag gick med var jag lite nervös över att känna någon. Och det som faktiskt hjälpte mig att komma in i det var att faktiskt träffa några människor och faktiskt uppmuntra dem att gå ut och ha kul, och det visade sig vara en riktigt rolig tid."

Det är också generellt sett lättare att presentera sig för individuella pälsar än det är att injicera sig själv i större gruppsamtal.

13 För att inte låta som en trasig skiva, dessa känslor är knappast unika för just.

neurodiversa pälsar; de upplevs också ofta av neurotypiska pälsar! Vi har sett otaliga furries vandra runt sin första lurviga konvent på egen hand, för nervösa för att presentera sig för andra runt omkring dem.

"Jag har en del utmaningar också, som att vara med stora grupper. Så jag försöker interagera med en enda individ åt gången, för att känna att jag har den interaktion som jag behöver för att knyta en vänskap."

När en anslutning väl har skapats tenderar interaktion att bli mycket lättare.

"Det är svårt att, typ, prata först, men när du väl gör det blir det lättare. Och sedan, som sagt, går det bara i spiral. Det är som att jag får mer självförtroende och sedan kan jag börja prata med fler människor, och det känns bekvämt att göra det."

Rekommendation: Evenemang i små grupper riktade till personer inom autismspektrumet och personer med andra skillnader i social kommunikation. För att hjälpa människor som kämpar för att träffa människor i stora gruppmiljöer som lurviga kongresser, rekommenderar vi att nackdelar överväger att vara värd för ett "NeurodiFURsity Meet-and-Greet", där människor med sociala kommunikationsutmaningar kan få kontakt med varandra i mindre grupper och där de inte behöver undra om andra runt omkring dem är intresserade av att prata med dem.

"Jag tror att det kan vara till hjälp att ha tillfällen eller sessioner som folk kan gå till som var mindre i antal, som skulle hjälpa människor på spektrumet att känna sig lite lättare eller utan att tveka. För det är inte lätt, ändå."

Evenemanget kan innehålla strukturerade möjligheter att prata med en annan person åt gången, där vissa deltagare förelår något i stil med ett "speed dating"-format där människor slumpmässigt kopplas ihop med andra paneldeltagare för en kort konversation, kanske samtidigt som de väljer från en lista med samtalsämnen. 14.

"Om det fanns en session här som skrevs upp, och den nämner att det är en session för människor på spektrumet att ha en möjlighet att träffa människor - men i den här gruppssessionen skulle det vara en en-mot-en möjlighet för en några minuter här och där i ett lugnare område, lugnt område."

14 Faktum är att några av våra deltagare nämnde att våra fokusgrupper fungerade i detta.

sätt för dem: ge dem en chans att ha ett strukturerat samtal i en liten, tyst grupp.

Händelser som detta skulle göra det möjligt för människor i spektrumet att ansluta och potentiellt lägga strategier för erfarenheter och rekommendationer från sin egen erfarenhet. Det skulle också ha potential att skapa en större känsla av tillhörighet.

"Jag tror att en del av det är som att om du inser att du inte är ensam, så hjälper det dig.

För ibland tänker du "åh, det är bara jag, jag är den enda som är som att flippa ut, jag är den enda som har problem" och du bygger bara upp hela den här situationen, så det är som att du gillar ett möte - och -hälsa, se dessa andra människor gillar dig, det är ibland lättare då."

Av denna anledning rekommenderar vi att lurviga konventioner överväger att skapa möjligheter för människor som identifierar sig som neurodivergenta att träffas och umgås med varandra. 15 Den här typen av strukturerade möjligheter i små grupper för människor att interagera en-mot-en utan rädsla för att ifrågasätta om den andra personen vill prata med dig eller kämpar för att tänka på vad de ska prata om skulle hjälpa dem som kämpar med denna initiala hinder för att få vänner. Vi rekommenderar också att evenemang som detta schemaläggs tidigt i programmet så att deltagarna kan dra nytta av de kontakter de har skapat genom att kunna interagera med sina nyfunna vänner under resten av kongressen.

Rekommendation: Volontärguider En annan rekommendation är att skapa en lista över volontärer som är tillgängliga för att umgås med blyga nykomlingar och visa dem runt.

"Under min första konvent drucknade jag och jag träffade någon under en skrivpanel som erbjöd sig att bara eskortera mig runt. Och att bara ha någon där som jag bara kunde lita på, jag kunde bara prata med dem, det hjälpte mig verkligen, så jag behövde inte fokusera på allt omkring mig."

"Att ha någon som kan vägleda dig runt kan vara en stor hjälp."

Det var en hel del diskussioner inom grupperna om hur man ställer upp en sådan lista, var den skulle vara värd och hur folk kunde gå med i den, även om ingen tydlig konsensus om bästa praxis uppstod annat än en känsla av att det kan likna hur människor frivilligt som fursuit-hanterare. De.

15 Låt oss också vara verkliga: Ordet "neurodifursitet" är för bra för att låta bli!

Mekaniken för hur man hanterar detta effektivt kommer nästan säkert att skilja sig från händelse till händelse. Det viktiga skulle vara att se till att alla som kommer till en luring och känner sig blyg inför att träffa nya människor kan ha minst en person de kan umgås med, någon att presentera dem för andra och att generellt vara en vän bland folkmassan. Rekommendation: Vänlig bänk En annan relaterad rekommendation från en av redaktörerna för detta kapitel är att utse en bänk eller annan sådan plats i huvudkongressutrymmet där deltagarna kan sitta om de vill att någon ska starta konversationer med

dem. Till skillnad från informella hängplatser som "Zoo", dit folk kan gå av alla möjliga skäl, är den vänliga bänken uttryckligen märkt som en plats avsedd för människor som vill träffas och chatta med andra människor de inte känner. En av de största orosmomenten när man närmar sig någon för att säga hej är att man undrar om den personen är intresserad av att prata med någon. Den vänliga bänken tar bort denna tvetydighet från situationen och uppmuntrar människor att bli mer säkra på att inleda en konversation med en främling. Å andra sidan kan altruistiska furries som vill hjälpa ensamma eller blyga furries umgås hålla utkik för att se om någon sitter ensam på bänken. Problem: "Jag har försökt åka sedan jag fyllde 18 år... Budgetmässiga och ekonomiska skäl blockerade mig." Många av våra deltagare angav att ekonomiska faktorer ofta hindrade dem från att delta i fandomen på alla sätt som de ville.

"Om du inte har det bra och du inte tjänar mycket pengar, är det bara svårt och det är stressigt."

Även om pengar ofta är en begränsande faktor för många furries, med tanke på både kostnaden för furries och konventioner (se kapitel 8), såväl som det faktum att många furries är unga och på college (se kapitel 13), människor inom autismspektrumet ofta har ytterligare svårigheter att kämpa för att hitta och behålla anställning. Särskilt föräldrar till ungdomar på spektrumet rapporterade ofta att de kände sig slitna mellan larm på bekostnad av fursuits och uppskattning för de sociala förmåner de ger.

"Jag hjälpte henne att köpa henne först. Jag tror att det var niohundra US-dollar - och jag blev helt galen. Och jag sa: "Herregud. Niohundra." Hennes pappa var lite avskräckt av priset, men jag sa: "Det är hennes pengar. Låt henne köpa vad hon vill ha. Hon är väldigt introvert, väldigt tyst, men."

när hon tar på sig sin mask, sin kostym blir hon väldigt sprudlande, och hon kommer att posera på bilder, och du vet att jag aldrig ser henne göra det i sitt liv. Och så tycker jag att det för henne – och för mig – är fantastiskt att se henne visa olika känslor."

Rekommendation: Undersök finansierings-/rabattmöjligheter för personer på spektrumet. Detta var en annan en av de frågor där få tydliga lösningar framkom från våra diskussioner. Som forskargrupp undrade vi om det kunde finnas möjligheter att skapa eller hitta ekonomiskt stöd för personer inom autismspektrumet som vill delta i nackdelar eller köpa en fursuit men som inte kan göra det p.g.a.

brist på ekonomiska resurser. En utmaning för ett formellt rabatt- eller stipendieprogram är att många människor som drabbas av autism eller liknande sociala kommunikationsutmaningar inte har en formell autismsdiagnos, särskilt de som helt enkelt inte har råd att få diagnosen. En annan utmaning är den rabatten program riktade mot en grupp riskerar uppkomsten av orättvisa gentemot andra grupper som också kan dra nytta av sådant stöd (t.ex. furries som kommer från grupper som är marginaliserade på andra sätt).

16 Ett annat alternativ är att ta itu med detta problem genom informella samarbeten: till exempel kan en pälsmakare vara villig att arbeta till en reducerad kostnad med nätverk av terapeuter/kliniker som arbetar med människor inom autismspektrumet. Ett annat alternativ kan vara att skapa en stipendiefond för personer i spektrumet för att få hjälp med kostnaden för resor till en lurvig kongress. Även om det till en början kan tyckas långsökt att antyda att externa källor kan vara villiga att finansiera en sådan här ansträngning, eftersom fördelarna med det lurviga samhället och med fursuiting för människor i spektrumet blir mer allmänt kända, kan de utanför samhället kanske bli mer villiga att ekonomiskt stödja den. Slutligen är det viktigt att notera, som många deltagare gjorde, att det inte är nödvändigt att köpa en dyr kostym eller ens delta i en stor nationell kongress för att vara en del av fandomen. Den fortsatta spridningen av lokala evenemang, samhällets öppenhet för mindre utarbetade former av fursuiting och viljan att

många medlemmar i samhället för att låta vänner prova sina dräkter på alla hjälper till att göra dessa möjligheter fler tillgänglig för en bredare.

16 Man skulle kunna föreslå att furries skulle kunna samla in pengar genom välgörenhetskampanjer för ett sådant.

fonden, med tanke på att furries är legendariska insamlingar – nästan varje furry-konvent innehåller en välgörenhetsauktion i kärnan i programmet. Dessa välgörenhetsinsatser är dock traditionellt inriktade på djurskyddsorganisationer.

utbud av människor. Problemet är inte bristen på pengar i sig, det är bristen på tillgång. Som sådan är monetära lösningar långt ifrån det enda alternativet! 17 Problem: "För mig är detta väldigt konstigt" Föräldrar och andra familjemedlemmar till ungdomar inom autismspektrumet intar en unik position i fandomen. De lär sig ofta om en ny och obekant kultur och kan känna sig osäkra på om de ska stödja deras familjemedlemmars deltagande i den kulturen eller, om de vill stödja den, kanske de inte vet hur de ska stödja den. Detta är särskilt troligt att vara fallet om de är en nybörjare när det kommer till den lurviga fandomen. På tal om denna idé rapporterade familjemedlemmar till människor på spektrumet ofta en första känsla av förvirring eller till och med oro över fandomen, en som i allmänhet försvann när de blev mer bekanta med fandomen.

"För mig är det här väldigt konstigt. Det var därför jag kom för att se vad det handlade om, varför min son var så inblandad i det. Men det är mer meningsfullt nu för mig. Du vet, hur han ser saker, det är vad jag ser nu! Okej, jag förstår inte: varför är den här personen klädd så här? Varför agerar den här personen så? För det är inte så jag skulle tolka saker och ting. Men han är väldigt bekväm med det, och han trivs här. Jag tror att många behöver gå till utbildning, till människor som jag."

Ändå undrar föräldrar ibland hur de kan hjälpa sitt barn att hålla sig säkra i det som på många sätt är en obekant kultur, särskilt med tanke på Internets centrala betydelse.

"Får jag ställa en fråga? En av de saker som jag verkligen oroade mig för är som du sa, att du chattar online med dina vänner – min har inga vänner som han fysiskt interagerar med om han inte är här. Allt är online. Och jag oroar mig hela tiden för att det kommer att finnas folk som utnyttjar honom.

Kan någon prata med mig om det, om det är en legitim oro?"

17 En annan möjlig lösning kan till exempel vara att be om donationer av "pensionerade".

fursuits som ska provas eller delas med furries på en kongress som inte har råd med sin egen fursuit men ändå vill ha möjligheten att prova fursuiting själva. Det skulle inte kosta mycket - kanske kostnaden för en bra desinfektionsspray för att upprätthålla goda hygienrutiner när man delar en fursuit!

De kämpade med hur de skulle kunna fortsätta den inlärningsprocess som de och deras familjemedlemmar båda hade på lurviga tillställningar när de kom hem.

"Du vet inte hur mycket jag önskar att det fanns en sådan här grupp nära där vi bor där jag kunde komma och prata med folk för att komma på: Vad gör jag som är till hjälp? Vad gör jag som inte hjälper? Jag önskar verkligen att det fanns något ställe jag kan gå till för att prata med folk!"

Rekommendation: Överväg informationsträffar för lokala föräldrar under hela året. Detta var ett annat område där våra gruppdiskussioner inte gav många tydliga svar. Men vår forskning laget hade några tankar om saken. Furry konventioner som Anthrocon erbjuder välkomnande och informativa paneler och evenemang för föräldrar som följer med sina barn till con. Dessa evenemang inträffar dock bara vid vissa kongresser, och även om de äger rum, inträffar de bara vid kongressen, en gång om året. Sammankomster under året för föräldrar vars barn är intresserade av furry fandom kan vara till hjälp, särskilt för föräldrar och familjemedlemmar till neurodivergerande furries.

Någon sorts "Neurodiversity in the Furry Fandom"-träff i Pittsburgh eller andra större värdstäder, helst före själva kongressen, skulle göra det möjligt för föräldrar att lära sig mer om evenemanget som deras barn vill delta och kan hjälpa familjen att förbereda sig för evenemang, förutse sitt barns behov och till och med hjälpa dem att skapa vänskapsband i förväg som de kan vårda under själva konventet. Och om efterfrågan i en enskild stad är något låg, finns det ingen anledning till att en sådan träff inte skulle kunna erbjudas praktiskt taget lika bra via videokonferenser. 18 Problem: "Det svåra är att hon inte kan berätta för någon om det."

En oro, relaterad till ovanstående problem, som ofta tas upp av föräldrar och familjemedlemmar till personer i spektrumet, är det samhällseliga stigma som riktas mot furries (se kapitel 21). Deltagarna undrade om detta stigma gjorde det svårare för deras familjemedlemmar att dra nytta av det sociala stöd de finner inom fandomen och om det kunde användas för att gynna resten av deras liv, eller om de tvingas separera sina lurviga intressen från deras vardag.

18 Återigen, detta är ett förslag med användbarhet bortom föräldrar och familjemedlemmar.

neurodivergenta furries: organisationer som Moms of Furries har visat att det finns efterfrågan på evenemang och resurser riktade till föräldrar med lurviga barn.

"Det svåra är: hon kan inte riktigt berätta för någon om det. Och hon gör dessa, du vet, fantastiska kostymer, och jag vill alltid visa mina vänner. Du vet, "Titta på dessa fantastiska saker hon gjorde!" Och min ena vän är helt okej med det. Men någon annan skulle vara som, du vet, 'Vad gör du? Varför uppmuntrar du sånt här?'"

"Jag tror att det svåraste är, och jag märkte det här med hans skola när han började komma upp: att hans kamrater var det lite till att börja med hånade, du vet, 'Åh man, jag kan inte fatta att du gör det.'"

Rekommendation: Fortsatta ansträngningar för att korrigera felaktiga uppfattningar och öka medvetenheten om fandomen. Som vi har visat på andra ställen i den här boken gör populära stereotyper och missuppfattningar om furries det svårt för dem att integrera sina fandomupplevelser – inklusive fördelarna de får av fandomen – i resten av deras liv. Lyckligtvis verkar tidvattnet vända, inklusive nyare positiv bevakning av fandomen i butiker som CNN och Rolling Stone, större och mer mångsidig

deltagande i fandomen, och en mer realistisk bild av furries som tar sig in i kulturell medvetenhet när furries får kontroll över sin berättelse (t.ex. sociala medier, fandom-producerade dokumentärer). Det är vår förhoppning att böcker som denna, presentationen av vår forskning i akademiska tidskrifter och spridningen av vårt arbete i populära medier också kommer att bidra till att öka den kulturella medvetenheten om pälsar – både vad de är och fandomens fördelar – både för autister furries och för furries mer allmänt. Slutsats Arbetet som representeras här representerar bara en bråkdel av de frågor som har uppstått när vi gräver djupare in i ämnet autism och neurodiversitet i den lurviga fandomen. Insatserna från så många neurodiversa furries och deras familjemedlemmar har hjälpt till att kasta ljus över några av de unika problem de möter i fandomen, såväl som några potentiellt fruktbara lösningar.

Ännu viktigare, de har också lyft fram anledningen till att det är värt att driva så hårt för att göra fandomen till en inkluderande plats för neurodivergerande furries – fördelarna som de har rapporterat från fandomen gör det klart att furry fandomen är absolut en positiv netto för dem. Dessutom har det att lära sig om behoven och rekommendationerna hos pälsar med olika mångfald också bidragit till att belysa några nya sätt att gynna inte bara dem, utan även det pälsiga samhället.

som helhet – många av de rekommendationer de har gjort skulle nästan säkert välkomnas av den lurviga fandomen som helhet! Vi ser fram emot att fortsätta denna forskning i framtiden, både som ett sätt att hitta nya frågor och svar om neurodiversitet i den pälsiga fandomen, men också som ett sätt att ge röst åt dem som har så mycket att lära oss om fandomen och, ändå, så ofta går ohört.

Referenser Marschall, A. (2023, 12 januari). Ska man säga "person med autism" eller "autistisk person"? Mycket välsinnet. <https://www.verywellmind.com/shouldyou-say-person-with-autism-or-autistic-person-5235429>.

Kapitel 24.

Furry Identity, Furry Capital och Intrasonas: Sammanfogar kvantitativa, kvalitativa och antropologiska rön för att bilda Furry Fandom Identity Resolution Model (FFIRM) Sharon E. Roberts.

Mina grundläggande föreställningar om identitet, identitetsbildning och identitetsupplösning har sina rötter i en teoretisk ram som ursprungligen lades fram av Erik Erikson (1959, 1968, 1978) i mitten av 1900-talet och vidareutvecklas av andra sociologer och psykologer under de kommande 50 åren. Identitet hänvisar till en medvetenhet om ens sammanhängande självkänsla som består över rum och tid. Ett grundläggande drag i den Eriksonska identitetsdefinitionen är att en central del av personen utvecklas i ungdomen och förblir relativt konsekvent under hela vuxenlivet. En persons identitet uppstår via en utvecklingsaktivitet som kallas identitetsbildning, som brett definieras som den process genom vilken en individ syntetiserar vuxna roller, personliga identifieringar, beteenden och värderingar – utvecklingsmässigt uppnådda inom ramen för en större gemenskap som erkänner och validerar individen. (Erikson, 1959, 1968). Detta kontrasteras med identitetsupplösning, som beskriver fullbordandet av identitetsrelaterad utveckling uppgifter – vilket resulterar i långsiktiga engagemang för vuxenroller och identifieringar som kopplar individer till en större gemenskap samtidigt som de skiljer dem från andra i det samhället (Roberts, 2007). I vår uppfattning om dess mätning inkluderar identitetsupplösning de elementen "självidentitetsbildning (integration och differentiering) och social identitetsbildning (arbetsroller och världsbild)" (Roberts & Côté, 2014, s. 225). Med andra ord, individer som går igenom övergången till vuxenlivet måste slutföra de utvecklingsuppgifter som är förknippade med att ta reda på vilka de är och vad de tror på när det gäller (1) hur denna kärnkänsla av jag passar in i en större gemenskap (integration) men (2) samtidigt är unik eller nisch. inom det samhället (differentiering) (Adams & Marshall, 1996), samtidigt som (3) skaffar sig utbildningsbevis eller färdigheter som krävs för självförsörjning (arbetsroller), och (4) utveckla en finlipad världsbild som förmedlar syfte och mening. Dessutom innefattar denna förståelse av identitet inte bara begrepp om utforskning av – och engagemang för – vuxenroller (Marcia, 1968, 1980), det belyser medvetenheten om det subjektiva

känsla av själv och kontinuitet (egoidentitet), beteendekontinuitet i interpersonella engagemang (personlig identitet) och att ha sina sociala roller och status.

bli erkänd av en större gemenskap (social identitet) (Côté & Levine, 2002). Denna teoretiska modell av identitetsbildning innehåller delar av flera discipliner, såsom utvecklingspsykologi, socialpsykologi och sociologi. Jag har använt detta ramverk i min akademiska karriär för att studera olika begrepp: övergångar från utbildning till arbete i ungdomar, risktagande beteenden, ätstörningar och, naturligtvis, furries. För de flesta av dessa ämnen har strategin varit att mäta olika nivåer av identitetsbildning eller identitetsupplösning och modellera hur poängen på dessa identitetsskalor förhåller sig till andra uppmätta variabler, såsom föräldrastilar, beredskap för universitet, frekvensen av episodiskt drickande, och mentala hälsoreultat, som ångest. En viktig varning: The "Furry Identity" A Daily Beast-reporter bad mig en gång förtydliga vad jag menade när jag sa att folk "identifierar sig som furries" eller "furries identifierar sig med sina fursonas." För mig hänvisar den lurviga identiteten till en individs känsla av självmedvetenhet och känsla av att tillhöra en gemenskap som är resultatet av deltagande i lurviga fandom. I den definitionen anpassar jag delar av ett neo-Eriksonskt tillvägagångssätt för att beskriva identitetsbildning och meningsfull självupptäckt genom antropomorfa och gemenskapskopplingar som många pälsar – men inte alla – erfarenhet på grund av att vara en del av den lurviga fandomen. När jag talar om människor som identifierar sig som furries, syftar jag på deras fikt och meningsfulla association med furry fandomen, och när jag säger att "furries identifiera sig med sina fursonas," jag beskriver den meningsfulla koppling som vissa furries utvecklar med sina fursonas som kan underlätta utforskning, självreflektion och medvetenhet och mänsklig tillväxt. Detta identitetsarbete uppstår på grund av ett frivilligt engagemang i samhället – en uppnådd valstatus. Således är den pälsiga identiteten en typ av innehåll - en social roll - som stöder identitetsutvecklingsprocessen. 1 Viktigt är att den lurviga identiteten inte är en orientering i min användning av termen. Det är det inte en skyddad status. Det är en särskilt meningsfull fanidentitet som innehåller kreativ självreflektion och koppling till något större än jaget. På samma sätt kan någon identifiera sig som ett Star Trek-fan och upplev personliga och meningsfulla fördelar från de relaterade aktiviteterna – delta i kongresser, få kontakt med andra personligen och online och dra nytta av eventuell självreflektion, känsla av tillhörighet till en gemenskap och efterföljande tillväxt som person som kommer från att vara.

1 Se Côté och Levine (2015, s. 15-18) för en nyanserad beskrivning av differentialen.

dimensioner av identitet och jag.

ansluten till en gemenskap. Det är den lurviga fandomen. 2 Emellertid är terminologin också lite knepig eftersom det finns andra anpassningar av ordet identitet som har mer tillskrivna – och rättsskyddade – status och mening, såsom könsidentitet och rasidentitet. I min nuvarande användning av termen är den lurviga identiteten inte likvärdig med dessa andra statuser. Det är dock viktigt att notera att många furries upptar skyddade statusar, som att vara en del av 2SLGBTQI+-gemenskapen. 3 Identitetsupplösning i den förlängda övergången till vuxen ålder Att veta vem du är är en viktig utvecklingsuppgift för tonåren och ungdomar. Hundratals forskare har förespråkat fördelarna med identitetsbildning och dess relation till en myriad av välbefinnande. Min avhandlingsforskning undersökte fördelarna med identitetsupplösning för mentala hälsoreultat – resultaten visade att sambandet mellan en välutvecklad, sammanhängande självkänsla och god mental hälsa var stark (Roberts, 2007). Men den uppgiften att bilda en sammanhängande självkänsla tar längre tid än någonsin i västerländska samhällen. Vissa utvecklingspsykologer har tyckt att förändringen är så djupgående att de har benämnt en ny utvecklingsperiod mellan tonåren och vuxenlivet – framväxande vuxen ålder (Arnett, 2000, 2004). Och medan vissa förespråkare för framväxande vuxen ålder har beskrivit den förlängda övergången till vuxenlivet i godartade termer, har andra forskare uttryckt oro över att om identitetsbildning

stagnerar, då kan det få allvarliga utvecklingskonsekvenser för individen (Côté & Allahar, 2011; Côté & Levine, 2002, 2015; Roberts & Côté, 2014). Men varför blir uppgiften med identitetsutveckling svårare i samtida västerländska samhällen? Och vad har detta med furries att göra? För att svara på dessa frågor behöver jag förklara lite mer om identitetsutveckling genom mänsklighetens historia och hur den förändrades drastiskt till att bli en mer skrämmande uppgift – först med den industriella revolutionen och sedan ännu mer med informationsrevolutionen. 4 Du kanske undrar vad.

2 Jag tror dock att den lurviga fandomen, för vissa, erbjuder sina deltagare en

exceptionell möjlighet till tillväxt och koppling till andra som förändrar livet – mer än min egen tillfälliga anknytning till att vara en Trekker. Det var denna aspekt av den lurviga fandomen som jag kommer att ta upp i det här kapitlet. 3 2SLGBTQI+ Two-Spirit (ursprungsbefolkning), lesbisk, gay, bisexuell, transpersoner,

Queer, Intersex 4 Som sociolog har jag stora bekymmer för konsekvenserna av den förestående AI.

revolutionen av många anledningar, men människors större frikoppling från att uppleva meningsfulla interaktioner finns verkligen på listan.

denna sociologiska teori har att göra med furries, men senare i kapitlet kommer jag att föreslå en teori för att förklara hur furry fandomen ger ett slags motgift mot villkoren i det senmoderna samhället för vissa furries. För att förklara vilka svårigheter fandomen lindrar måste jag först beskriva problemet. I förindustriella samhällen kom människors känsla av sig själva från deras identifiering med andra i deras samhälle (Côté & Levine, 2002). Till exempel, i förmoderna samhällen hade de flesta människor sin "framtid" etablerad för sig genom deras gemenskaps förväntningar, som var grundade i förfäders ansvar. De följde vanligtvis en förutbestämd väg med rötter i familjestatus, yrke och könsroller. Som Durkheim (1893) beskrev det, fanns det en erfarenhetslikhet som höll samman samhället – han kallade det mekanisk solidaritet. De starka gemenskapsbanden som var förankrade i primära grupprelationer styrde människors liv och formade deras handlingar - det fanns inget behov av att "kalkylera" vad en person "kommer att bli" när de "växte upp" eftersom existerande strukturella förväntningar och normer har redan dikterat svaren (Côté & Levine, 2002). 5 Den industriella revolutionen skulle emellertid permanent störa denna typ av enkla samhällen när den inledde en era av nya arbetsroller som krävde specialiserade färdigheter (Durkheim kallade det en komplex arbetsfördelning), sälja sin arbetskraft mot lön, mer omfattande utbildning för barn och ungdomar, mer migration till städer, mindre kontakt med andra (dvs. en gemenskap av främlingar) och mindre familjestorlekar. Primärgruppernas och sammansvetsade samhällens dominerande inflytande på individer i förmoderna samhällen skiftade i moderna samhällen till sekundära grupper som var opersonliga. Dessa nya förhållanden i samhället ledde till större isolering och ökade potentialen för anomi. 6 Detta var en extraordinär förändring som inträffade under en relativt kort tidsperiod, och när vi gick förbi den industriella revolutionen och genom informationsrevolutionen som började på 1950-talet, fördjupades var och en av dessa tillstånd i sin konsekvens när vi gick in i eran av senmoderniteten (Côté & Levine, 2002). Samtidigt tilldelas det framväxande samhällsliga fokuset på individualism - där människor har "friheten" att "välja" sin väg i livet.

5 För att vara tydlig, det fanns också betydande ojämlikhet i förmoderna samhällen.

6 Emile Durkheims teori om anomi – ett tillstånd av normlöshet, där normer finns.

definieras som kulturellt lämpliga förväntningar på beteende som formar människors sätt att leva – som föreslogs 1893 verkar ha växande förtjänster för varje år som går (se engelsk översättning i Durkheim, 2014).

ansvar för individen att bana sin egen väg mot välstånd. 7 Som ytterligare förvärrar situationen är framstegen inom tekniken som sätter ökande press på ungdomar att skaffa sig eftergymnasiala meriter för att vara konkurrenskraftiga på arbetsmarknaden (Côté & Allahar, 2011). Även om det anses befriande för vissa, så inleder det allmänna valet av "individuella val" i moderna samhällen följaktligen nya utvecklingsmässiga sårbarheter för identitetsbildning (Schwartz, 2000), eftersom "människor saknar en känsla av självbestämmande förankrad i en gemenskap av andra, vilket var grunden för mänsklig identitet genom historien" (Côté & Levine, 2002, s. 2). Tillsammans har samtida, västerländska samhällen skapat villkoren där ungdomar – om de är tillräckligt privilegierade – ofta är starkt beväpnade i utvecklingsmoratorier samtidigt som de skaffar sig meriter för att vara konkurrenskraftiga om jobb, manipuleras av konsumentism och distraheras av sociala medier – allt mot bakgrund av för många valmöjligheter, för lite vägledning, och en kultur förbrukad av individualism (Côté & Allahar, 2011). Dessutom resulterade dessa samhälleliga och ekonomiska förhållanden i en förlängd övergång till vuxenlivet – en ständigt ökande förlängning av den tid det tar att bli en oberoende och självförsörjande medlem av vuxensamhället med en fullformad känsla av sig själv. Detta lämnar medlemmar av postindustriella samhällen metaforiskt – och ibland bokstavligen – slingrar sig omkring och letar efter saker som hjälper dem att skapa mening i sina liv 8 eller helt enkelt distrahera dem tillräckligt från att hantera deras utmanande realiteter av social isolering (Côté, 2000), som förvärrades ytterligare av pandemin. Det hela tar ut sin rätt på mänsklig utveckling, i stort och vidare identitetsbildning, specifikt. Olika sociologer och psykologer 9 har under en tid slagit tut om det senmoderna samhällets skadliga effekter på individens välbefinnande. Forskare inom området har skrivit om sina.

7 I denna typ av miljö, fokus på individuellt välstånd och antagande.

av total handlingskraft döljer också de återstående strukturerna (ras, kön, socioekonomisk status, ålder) som till stor del dikterar vår sociala ställning i världen och fungerar som osynliga underlättare eller hinder för möjligheter (dvs. dolda men betydande orsaker till ojämlikhet). 8 Det är en av anledningarna, tror jag, att människor lätt sugas in i modeflugor, kändisar.

besatthet, extrem politik, sekter, konspirationsteorier, sociala medier etc. – isolerade människor är desperata att tillhöra något som är större än dem själva (se masssamhällesteorin; Kornhauser, 1959). 9 Erik Erikson, Anthony Giddens, James Côté, Anton Allahar, Steve Berman,

Marilyn Montgomery, Paivi Fadjukoff, Seth Schwartz, för att bara nämna några.

oro angående konsekvenserna av att ungdomar inte utvecklar en central självkänsla (t.ex. Côté & Levine, 2002, 2015) – oavsett om det är resultatet av konsumentdriven distraktion, förlust av anslutning till en gemenskap av andra som validerar oss, inför en tyranni av val men saknar vägledning för att bana en väg framåt (Schwartz, 2000), eller till och med helt enkelt en tro på att en kärna självkänsla är helt enkelt inte längre ett nödvändigt utvecklingsresultat och att fragmenteringen av jaget är befriande (Gergan, 1991).

Det behövs ingripanden, och den lurviga fandomen kan vara ett unikt exempel på hur människor kan hantera eller kompensera för det nutida samhällets normativa brister. Som sådan var frågan om vad ungdomar i postindustriella samhällen gör med fritiden under den utdragna övergången till vuxenlivet av central betydelse för mig, och jag blev intresserad av pälsarnas identitetsutveckling när de deltog i pälsfandomen. Inventeringen av identitetsproblem När jag gick med i International Anthropomorphic Research Project 2011, var en av mina första frågor av intresse att vidta den åtgärd jag hade utvecklat som en del av mina doktorandstudier och tillämpa den på den lurviga fandomen. Jag var intresserad av att se hur människor gjorde poäng på Identity Issues Inventory (I 3), som mäter identitetsupplösning (Roberts & Côté, 2014). 10 I 3 har översatts till minst fyra språk och har visats

att vara ett effektivt verktyg för att bedöma identitetsupplösning i många länder över hela världen. Den har kapacitet att mäta självidentitetsuppgifter (integration och differentiering) och sociala identitetsuppgifter (arbete och världsbild) samtidigt som den omfattar tre nivåer av identitetsbildning (ego, personlig och social). Hela skalan består av 48 objekt (6-punkts Likert). 11 I detta kapitel, om inte annat anges, presenteras resultaten av I 3 som ett genomsnitt av 6 för var och en av de fyra underskalorna, av 12 för självidentitetsuppgifter och sociala identitetsuppgifter, och av 24 för totalt identitetsupplösning.

10 Vid den tiden var jag en total furry-fandom outsider. Jag är redan registrerad (se.

Roberts, 2022) som säger att när jag började studera furries hade jag inget mer att gå på än vad Jag hade lärt mig av det ökända CSI-avsnittet. Men som någon som trivs med att ha ett öppet sinne och vara öppen för nya upplevelser, bestämde jag mig för att inte ta ett språng i tro, utan snarare ta in vetenskapen och låta data berätta för mig vilka slutsatser jag behövde dra om furries, i allmänhet och identitet bildning i den lurviga fandomen, specifikt. 11 Skalar går från 1 till 6 (håller helt med, håller inte med, håller inte med, något.

håller med, håller med, håller helt med).

The Furry Fandom—Identity Resolution Data.

Allmän prestanda för I 3 i lurviga prover Under åren har vi sett konsekventa resultat relaterade till framförandet av I 3. Över 14 online- och kongressprover som vi samlade in under 2011-2019 låg furries genomsnittliga integrationspoäng på I 3-skalan genomgående över mittpunkten (3,5) och i genomsnitt 4,28 (4,0-4,5). Liknande trender hittades för differentiering, som var i genomsnitt 4,20 (3,8-4,5). Över nio online- och kongressprover inom samma tidsram var furries arbetspoäng också konsekvent över skalans mittpunkt, med ett medelpoäng på 4,19 (3,9-4,5), och världsbildspoäng på 4,17 (3,6-4,7) var också liknande. Sammantaget visar detta en anmärkningsvärd konsistens av I 3:s mått i den lurviga fandomen. Den lilla variationen i de fyra underskalorna överensstämmer också med data som tidigare samlats in från icke-pälsade prover som har dokumenterat något förhöjda integrationspoäng och något lägre världsbildspoäng. Också i linje med vår tidigare forskning, fann en onlinestudie från 2017 att alla fyra underskalorna av I 3 var positivt associerade med mått på psykologiskt välbefinnande. Men I 3-poängen – i sig själva, som siffror – betyder i sig ingenting eftersom vi ännu inte har utvecklat storskaliga, nationellt representativa tröskelmått. Från de studier vi har slutfört kan vi förvänta oss att I 3-poängen för ett urval kommer att fluktuera som en produkt av andra demografiska variabler. Till exempel skulle vi förvänta oss att se att I 3-poängen skulle vara högre hos äldre (30+) personer eftersom de – förmodligen – har utvecklat en kärnkänsla av att känna sig själva när de åldras, eller så kan vi förvänta oss att subskalan som representerar arbete poängen skulle vara lägre för dem som fortfarande ägnade sig åt eftergymnasial utbildning. Därför, eftersom vi vet att den lurviga fandomen till stor del förblir en "ung" fandom, kunde vi förvänta oss att se lägre I 3-poäng än en kontrollgrupp som bestod av äldre deltagare. Frågan blir då, vad händer med I 3-poängen om man tar hänsyn till – tar hänsyn till – dessa andra variabler genom att kontrollera dem statistiskt? Kommer furries I 3-poäng att skilja sig från olika kontrollgrupper? Finns det något med det lurviga fandomen som underlättar identitetstillväxt? Identitetsupplösning i lurviga kontra icke-pälsade Vår nästa uppgift var att se om vi kunde upptäcka några skillnader mellan ett lurvigt prov och ett icke-pälsprov. Som sådan samlade vi in data från ett urval av 942 furries (med en medelålder på 26) och en kontrollgrupp på 782 icke-furries (medelålder på 32). Med hjälp av mått på integration och differentiering och kontroll för ålder, kön, inkomst, liberalism och utbildning kunde vi jämföra identitetspoäng för de två grupperna

och.

fann att furries hade betydligt högre poäng på I 3 och att cis-hane-identifierande furries, i synnerhet, verkade dra mest nytta av deltagandet i fandomen. Detta var ett intressant fynd eftersom, i icke-pälsiga prover, vissa nya data indikerar att cis-män verkar kämpa med uppgifterna att bilda identitet (har lägre poäng) mer än cis-kvinnor. Vi ville dock se om identitetsfördelarna för pälsar framför icke-pälsade var relaterade till att vara en del av något fandom eller om det var unikt för pälsfandomen. Identitetsupplösning i Furries, Anime Fans och Fantasy Sports Fans Specifikt ville vi undersöka effekterna av egenskapade och andra fantasy-identiteter genom att studera tre fangrupper: furries, anime och fantasy-sportfans. Furries, som är bundna i det lurviga fandomen av ett intresse för antropomorfism, skapar vanligtvis en icke-mänsklig djurbaserad identitet som kallas en fursona, som ofta är en idealiserad version av dem själva. Anime-fans, som vanligtvis gillar animation i japansk stil, kan cosplay som en favoritkaraktär (eller flera karaktärer) i populärkulturen som oftast skapas av någon annan (t.ex. en serietidning eller filmkaraktär). Fantasysportfans är vanligtvis fans av sport som deltar i ligatävlingar genom att bli "manager" för sitt eget fantasylag. De väljer spelare, och baserat på idrottslagens faktiska händelser tävlar deras lag

i fantasyligan. (Fantasy) sportfantaster valdes ut som kontrollgrupp för denna studie på grund av sportens utbredd i den nordamerikanska kulturen. Vi utvecklade tre skräddarsydda, men konceptuellt identiska, undersökningar så att de var lämpliga att administrera till furries, anime-fans och fantasy-sportfans och använde 24 objekt av I 3 för att mäta integration, differentiering och totala självidentitetsuppgifter. 12 Totalt undersökte vi 4 611 deltagare – 1 031 furries från Anthrocon i Pennsylvania (med en medelålder på 26,8), 3 159 animefans från A-Kon i Texas och online (genomsnittsålder 23,3) och 421 fantasysportfans online med Mechanical Turk (medelålder 31,9). Vi genomförde sedan flera generella linjära modeller och fann att det fanns bevis för att stödja vår hypotes att furries (kontrollerande för ålder, kön och fansens engagemang) hade signifikant högre poäng – cirka 3 poäng – på (total självidentitetsuppgifter) I 3 än anime fans, och nästan 6 poäng mer än fantasy sport fans. Sammantaget visade analyserna för hela provet också att cis-hanar hade lägre poäng än cis-honor med cirka 2 poäng på I 3, högre ålder var en signifikant prediktor för högre I 3-poäng (ungefär ett halvt a.

12 Totalt antal självidentitetsuppgifter varierade från 6-144.

poäng per år), och låga nivåer av engagemang hos fans associerades med lägre I 3-poäng med drygt 6 poäng. Allt med tanke på att vara en lurvig (jämfört med att vara en anime-fan eller fantasy-sportfantast), att vara cis-kvinna, 13 år äldre och ha höga nivåer av engagemang hos fansen, var och en unik och signifikant förklarar variationen i deltagarnas I 3-poäng . Identitetsupplösning i Furries: Vad händer? Så, vad händer i den lurviga fandomen? För att förstå lite mer av mångfalden

av identitetsupplösning i pälsar, genomförde vi en studie som undersökte faktorerna associerade med självidentitetsuppgifter (summering av integration och differentiering), 14 sociala identitetsuppgifter (summa arbete och världsbild), 15 och total identitet (summa de fyra I 3-underskalorna) . 16 Analysen inkluderade data från 2 360 furries, och resultaten gav några fascinerande, preliminära insikter om de faktorer som bidrar till identitetsupplösning i furries. Med hjälp av en kombination av regression och generella linjära modeller bedömde vi den unika påverkan av flera variabler. Vi inkluderade ett övergripande mått på relativ välbefinnande genom att be människor att jämföra sig själva med andra i sitt land och rapportera sin relativa ställning (stege, Likert-skala från 1 = sämst ställt till 10 = bäst ställt), identifikation med den lurviga fandomen (identifikation , 1 = håller inte med till 7 = håller helt med), 17 och ålder. 18.

13 Det fanns inte tillräckligt med transpersoners data över de tre proverna för att göra en mer.

grundlig och inkluderande genusanalys.

14 Total självidentitetsuppgiftspoäng av 12.

15 Totalt betyg för social identitetsuppgift av 12. 16 Totalt identitetspoäng av 24. 17 I denna analys indikerade en serie tester att det är känslomässigt kopplat till.

det lurviga samhället (fandom, Likert-skala från 1 = håller inte med till 7 = håller helt med), identifierar sig med att vara lurvig (fanskap, 1 = håller inte med om 7 = håller helt med) och att vara känslomässigt kopplat till sin fursona (karaktär), 1 = håller inte med till 7 = håller helt med), om de angavs som tre separata oberoende variabler, fick de för lika poäng till var och en annat när det används för att förutsäga identitet. Tester inom försökspersoner avslöjade inga signifikanta skillnader mellan fanship och fandom-poäng i detta urval, och fandom- och fandom-måtten var starkt korrelerade ($r = 0,66$). Regressionsanalyser visade också att när fanship och fandom infördes sekventiellt i modellen, gav fanship inget unikt bidrag (vilket skulle indikeras av en signifikant R^2 -ökning), och preliminära tester via regression indikerade att det kan finnas problem med multikollinearitet i denna analys om de tre variablerna alla användes som oberoende variabler. Som sådan togs beslutet att kombinera måtten till ett enda objekt (Cronbachs alfa .84).

Deltagarna fick en rad frågor om deras lurviga fantasiengagemang, inklusive i vilken utsträckning deras fantasier med lurviga tema innebar att de ombildade sig själva som annorlunda än sina vardagliga liv. Vi införlivade i analyserna två punkter som frågade om graden av kännbar skillnad mellan jaget och objektet för fantasy med lurvigt tema. För det första tillfrågades furries om att föreställa sig sig själva som en "bättre eller mer idealisk" version av sitt nuvarande jag (ideal, 1 = aldrig till 7 = alltid) och för det andra om att föreställa sig jaget som en mer "olik eller sämre" version än deras nuvarande jag (sämre, 1 = aldrig till 7 = alltid). Vi inkluderade också en skala för att vara öppen med att vara lurvig med familj, vänner och vardagliga bekanta (öppen, 1 = håller helt med om 7 = håller helt med). Två kategoriska mått inkluderades också. Den första var en bedömning av autism 19 och den andra bedömde effekterna av kön med hjälp av en variabel som bad deltagarna att ange den bästa kategorin som beskrev dem (cis-man, cis-woman, trans-man, trans-woman och non- binär/könsvätska). 20 Tabell 24.1 visar både de ostandardiserade och standardiserade koefficienterna 21 för prediktorvariablerna för självidentitetsuppgifter, sociala identitetsuppgifter och total identitetsupplösning mätt med I 3. I stort sett indikerar de övergripande resultaten att de oberoende variablerna (ladder), identifikation, ålder, ideal, öppen, värre, autism och kön) förutsäger var och en unik och signifikant identitetsupplösning

– högre poäng av relativt välbefinnande, större identifikation med fandomen, att vara äldre och att vara öppen med att vara en lurvig, alla unikt förutspådde högre poäng av självidentitetsuppgifter, socialidentitetsuppgifter och det totala måttet på identitet. De två variablerna som mätte fantasy med lurvigt tema — fantas att vara annorlunda än det nuvarande jaget som en bättre / mer idealisk version av jaget och som en mer olik / sämre version av jaget - förutspådde lägre identitetspoäng. Slutligen var variabeln autism en signifikant prediktor för identitetsupplösning i alla tre modellerna, men kön förutspådde signifikant självidentitetsuppgifter (också drivande betydelse i total identitetsupplösning) och inte sociala identitetsuppgifter. Så, vad betyder dessa fynd för att förutsäga själv- och social identitetsupplösning?

18 Omkategoriserade: 18-19, 20-25, 26-29, 30-45, 46+; dessa överensstämde mer med.

tidigare forskning med hjälp av I 3. 19 Inte på spektrumet, på spektrumet, och osäker på om på spektrumet, var.

osäker var referenskategori.

20 För könsvariabeln var genderfluid/icke-binär referenskategori.

21 Se slutanteckningen för en förklaring av ostandardiserad och standardiserad.

betakoefficienter.

Tabell 24.1. Regression: Ostandardiserade och standardiserade betakoefficienter som förutsäger identitetsuppgifter.

Notera. I den tredje modellen, total identitet, är skärningen högre eftersom den är justerad för den 24-gradiga skalan. Det fanns också betydande skillnader mellan att vara på spektrumet (ja) och att inte vara på spektrum (nej) för sociala identitetsuppgifter. Både ja- och nej-kategorierna var signifikant högre än referensgruppen, osäker. Könskategorier (cis-man = cis-kvinna = trans-man = trans-kvinna) var alla signifikant högre än kategorin ickebinära/könsvätskor, men de skilde sig inte signifikant från varandra.

Stegen. Icke-lurvig person som beskriver sig själva som "längre upp på stegen" på detta mått tenderar att vara mer fasta i vuxenroller. På liknande sätt replikerar furries som ser sig själva som "bättre" i förhållande till andra detta fynd och har högre poäng på identitetsupplösning. I våra analyser var dessa trender starkast för social identitetslösning, som omfattar arbetsroller och världsbild. Resultaten stämmer också överens med upptäckten att människor från lägre klasser kan möta ytterligare hinder med identitet.

bildning (t.ex. Côté & Levine, 2015; Phillips & Pittman, 2003; Yoder, 2000). Åldras. Liksom icke-pälsiga prover, när pälsarna åldras, fortsätter de att göra betydande identitetsvinster - ett fynd som stämmer överens med tidigare forskning. Med den övergripande identiteten i 3-poäng som resultatvariabel indikerar efterföljande analyser (uppskattade av modellen och håller de andra variablerna konstanta) att det finns betydande identitetsvinster som görs när människor åldras genom växande vuxen ålder – 18-19 (15,82) , 20-25 (16.40) och 25-29 (17.26) – men sedan plana ut i medelvuxen ålder (30-45 = 17,40; 46+ = 18,00). Detta indikerar att pälsar – liksom andra icke-pälsade – får en mer finslipad känsla av vem de är är under denna viktiga utvecklingsperiod i livet.

Figur 24.1. Öppenhet.

Furry Identifiering. Att starkt identifiera sig med fandomen var särskilt viktigt för upplösning av självidentitet, men det var också en betydande prediktor för upplösning av social identitet. Detta är vettigt eftersom självidentitet representeras av känslor av att passa in i en större gemenskap (integration) samtidigt som den känner sig unik (differentiering). Fynden indikerar att ju mer en person identifierar sig med att vara en furry, är kopplade till fandomen och identifierar sig med deras fursona, ju högre de får poäng på identitetsupplösning. Dessutom var det viktigt att vara öppen med att vara lurvig.

16.

17.

18.

19.

20.

1 2 3 4 5 6 7.

Öppenhet om att vara lurvig och identitet.
Upplösning.

Vänner familj.

Total öppenhet från dag till dag.

prediktor för identitet, vilket indikerar att leva autentiskt och öppet är viktigt för identiteten—

något som också stämmer överens med tidigare forskning. Ytterligare delanalyser visade att att vara öppen med vänner och människor i det dagliga livet stod för den största ökningen av identitetsupplösning.

Figur 24.1 visar kopplingen mellan öppenhet om att vara lurvig med vänner, familj och människor i det dagliga livet och totala identitetsupplösningspoäng. Grafen visar att, totalt sett, lägre poäng av öppenhet relaterat till att vara lurvig är förknippade med lägre identitetsupplösningshastigheter och högre grad av avslöjande är förknippade med mer identitetsupplösning. De som kan leva mest öppet i sina vardagliga liv (cirka 20 % av urvalet poäng 6-7 på måttet) är förknippade med de största identitetsfördelarna, samtidigt som de inte kan leva autentiskt med vänner om att vara en lurvig (cirka 11 % av urvalet poäng 1-2 på måttet, och hade i genomsnitt varit i fandomen för betydligt färre

år) förutspår lägre identitetsupplösning. För de flesta deltagare har öppenhet med familjen liten varierande effekt (liknande resultat för de som får 1–5 poäng) – om inte öppenheten är relativt hög (cirka 41 % av urvalet får 6–7), i vilket fall det förutsäger mer identitetsupplösning. När allt kommer omkring, även om furries tenderar att vara minst öppna med människor i deras dagliga liv och familj, när de är öppna, tenderar de också att ha högre nivåer av identitetsupplösning. Men när pälsen inte är öppna

med sina vänner om att vara en furry är den negativa effekten särskilt uttalad, något som verkar åtgärdas för många furries genom att tillbringa fler år i fandomen. Fantasi. När det gäller fantasins roll var fantasier med lurviga tema som betonar skillnaden mellan det nuvarande jaget och det ideala jaget, och fantasier som resulterar i att man föreställer sig jaget som mer osannolikt eller värre, båda relaterade till lägre identitetsupplösning. Detta betyder också att det omvända är sant: människor som får lägre poäng på att ha fantasier som ser sig själva som markant olika deras nuvarande jag (dvs. de är inte annorlunda) och människor som får lägre poäng på fantasier som visar sig själva som sämre (dvs. de är inte annorlunda) (unlikable) skulle få högre poäng på identitetsupplösning. Detta är bevis på att engagerande i positiv fantasi om innehåll med lurvigt tema som överensstämmer med jaget och positivt kan förutsäga fördelaktiga identitetsresultat, och de replikerar tidigare rön om effekterna av positiv fantasi (Plante et al., 2017).

Resultaten stämmer också överens med en understuderad, men växande, forskningssamling som belyser problemen som är förknippade med att utveckla en negativ identitet (Hihara et al., 2018).

Autism. Autism var en betydande prediktor för identitetsupplösning i alla tre modellerna. Medan de relativa trenderna var konsekventa för att inte vara på spektrumet (nej = högsta identitetspoäng), vara på spektrumet (ja = mittposition) och känna sig osäker på att vara på spektrumet (osäker = lägsta identitetspoäng), över de tre mått på identitet (själv, sociala och totala identitetsuppgifter), var de inte enhetligt signifikanta över de tre modellerna. Deltagare som var osäkra på om de var på spektrumet hade uppskattade marginalmedelvärden 22 som var signifikant lägre (själv 7,97, socialt 8,23, totalt 16,03) än de som sa att de hade diagnosen autism (själv 8,49, socialt 8,76, totalt 17,08).

Deltagare i den osäkra kategorin fick också betydligt lägre poäng på identitetsupplösning än de som var inte på spektrumet (själv 8,70, socialt 8,98, totalt 17,58). Vi upptäckte också en signifikant skillnad mellan de som var på spektrumet och de som inte var på spektrumet för sociala identitetsuppgifter (ja = 8,76 vs. nej = 8,98), men inte självidentitetsuppgifter (ja = 8,49 vs. nej = 8,70). Den signifikanta skillnaden mellan ja- och nej-autismkategorierna i sociala identitetsuppgifter berodde på de något högre arbets- och världsbildspoängen för personer som inte fanns på spektrumet. Allt med tanke på detta

tyder på att neurodiversitet kan innebära ytterligare utmaningar med att lösa identitet, vilket behöver undersökas ytterligare i framtida studier på grund av det stora antalet furries som finns på spektrumet (ungefär 15%). Det verkar dock också som att I 3:n utnyttjar den osäkerhet (lägre upplösning) som är förknippad med att vara osäker på om man är autist eller inte. Kön. Slutligen bedömdes kön,

och några mycket intressanta preliminära fynd avslöjades – till stor del att identitetsupplösning inte påverkas särskilt av kön – inklusive transmän och transkvinnor. Detta är ett intressant fynd eftersom tidigare forskning (t.ex. Andersson et al., 2020) visar att transpersoners identitet (både binär och icke-binär) ofta är förknippad med en mängd sämre välbefinnande jämfört med deltagare från cis-kön – till stor del på grund av diskriminering. Detta var dock inte fallet i det lurviga provet.

För det första, när den övergripande variabeln inkluderades i de tre modellerna, förutsade den inte signifikant skillnader i sociala identitetsuppgifter alls. 23 Och, i fallet med självidentitet (som drev på.

22 Uppskattningar som är beräknade med justering för alla variabler i modellen.

23 I rådata, där andra variabler inte redovisas, finns könsskillnader.

hittas mellan cis-män och icke-binära / genderfluid kategorier (andra icke-signifikanta) för sociala identitetsuppgifter. Men i de mer komplexa analyserna som inkluderar flera oberoende variabler blir fyndet icke-signifikant.

signifikanta effekter av total identitet), när effekterna av de andra variablerna redovisas i modellen, verkar det som att lägre totala I 3-poäng är signifikanta endast för dem som är icke-binära/könsfluid (16,06) jämfört med alla andra; det finns ingen signifikant skillnad i (uppskattade marginalmedel) identitetsupplösning för cis-män (17.30), cis-kvinnor (17.15), transkvinnor (16.94) och transmän (17.04). Det verkar som om de lägre poängen för självidentitetsupplösning för icke-binär/könsfluid

människor driver några skillnader som upptäcks i modellerna. Våra framtida studier kommer att kunna avgöra om detta fynd är unikt för furries eller förblir konstant hos anime- och sportfans. Ytterligare studier kommer att tillåta oss att undersöka dessa komplexa samband. Sammantaget verkar det som att olika aspekter av att identifiera sig med den pälsiga fandomen är starkare förknippade med subskalorna för självidentitet på I 3 än subskalorna social identitet. Detta fynd är vettigt om vi inser att den största fördelen med att delta i furry fandomen är att det ger en mekanism för furries att bygga förbindelser med andra kring deras intresse för antropomorfa medier. Men vilka exakt är mekanismerna som spelar?

Varför ger identifikation med den pälsiga fandomen sådana fördelar för identitetsutveckling – mer än andra fangrupper? Formella och informella lurviga normer: Antropologiska och sociologiska insikter Under det senaste decenniet har så många medlemmar av furry-gemenskapen gett vårt forskarteam rik insikt i sina liv. 24 Förutom att samla in data från tiotusentals furries, har vi också fått tillstånd och/eller inbjudna att vara närvarande på många fandom-evenemang och vara.

24 De har gjort detta genom sitt otroliga deltagande i våra forskningsprojekt,

sådana som jag aldrig har upplevt någon annanstans under min tid som forskare. En snabb anekdot: Jag deltog nyligen i ett projekt relaterat till att förstå universitetsstudenters känsla av beredskap för akademien. Jag arbetade med lärare från flera stora universitet i sydvästra Ontario. När jag diskuterade våra svarsfrekvenser verkade en av mina kollegor glad över det

vi hade fått en svarsfrekvens på 5 %. Som en del av IARP som genomför studier på pälsar, får vi regelbundet svarsfrekvenser på mer än 50 % på våra pappersenkäter som vi delar ut på kongresser... Det var en verklighetskontroll för mig om hur exceptionellt och generöst engagerat det pälsiga samhället är med forskning. Furries svarar regelbundet på Furscience-undersökningar som har 300 eller fler frågor på dem. Svaren är inte bara många, när de inkluderar kvalitativa svar är de ofta detaljerade.

Det är uppenbart att furry har investerat mycket tid i att underlätta vår förståelse av deras samhälle, och vi är tacksamma mot furry communityn för att de delar sina liv med oss.

ingår i lurviga onlineutrymmen. Medan de kvantitativa uppgifterna visar att det finns ett samband mellan att vara en del av den lurviga fandomen och identitetsupplösningen, använder man den antropologiska möjligheten att vara

nedsänkt i furry communityn har gjort det möjligt för mig att få en privilegierad inblick i nyanserna av furrys varierande interaktioner. Som sociolog slogs jag av mängden normativ struktur – både formell och informell – som finns i det lurviga fandomen. Samhället lägger ner mycket energi på hjälpa till att vägleda medlemmar om hur man deltar i fandomen både personligen på kongresser och i onlineutrymmen. I de följande avsnitten kommer jag att presentera en analys av olika komponenter i furry fandomen och argumentera för att de ger många fördelar för dess deltagare. Jag kommer att dokumentera hur dessa fördelar kan stödja både sociala identitetsuppgifter och självidentitetsuppgifter i den övergripande utvecklingen av identitetsbildning. Specifikt, under de breda kategorierna gemenskap och fursona faller en mängd olika kompetensutveckling, uppmuntran och validering som stödjer både inkludering och individuation och kan förklara varför vi observerar en större identitetsupplösning i den lurviga fandomen. Gemenskapen för när människor ansluter sig till furry fandom, går de med i en community. Fandomen skapar en vision och ett syfte med anslutning som har blivit en säker plats att tillhöra som är till hjälp för många av dess medlemmar. Anslutningar skapas och uppmuntras i onlineutrymmen (sociala medier, Discord, lurviga konsthemsidor), 25 lokala möten och kongresser. Gemenskapen erbjuder kontakter till andra som är meningsfulla och skapar en atmosfär av inkludering, skapar känslor i grupp med unikt språk, fungerar som ett självkorrigerande system och riktar sig aktivt mot utvecklingen av livsfärdigheter. Inkludering. En av de saker som jag hör upprepade gånger genom intervjuer – och som stöds av den kvantitativa informationen – är att den lurviga fandomen är starkt defensiv för sin position som en inkluderande gemenskap. Inkludering i fandomen är ett samvetsgrant och aktivt val som människor gör samtidigt som de är en del av gemenskapen. Det ligger som ett gemensamt mål, och det finns allestädes närvarande intolerans för människor som agerar intolerant. Det är i dessa miljöer som furries börjar känna sig trygga för att vara sitt mest autentiska jag och ha det.

25 Människor bör alltid vara försiktiga när de umgås med främlingar online.

Föräldrar bör alltid använda sitt bästa omdöme när de övervakar sina barns online- och personliga aktiviteter, och den lurviga fandomen bör inte undantas från föräldrars granskning.

autentiskt jag valideras av en gemenskap som ser de verkliga dem (detta upptäckt replikerades i flera studier). Mina intervjuer om mobbning gav mig en inblick i detta. Många pälsar har upplevt mobbning i sina liv - ungefär dubbelt så många som icke-pälsiga prover. Intervjuerna avslöjar att furries upplevelser av att bli mobbade är en del av anledningen till att de är så starkt beskyddande av fandomutrymmen där utsatta andra kan samlas, oavsett om det är på kongresser eller i onlineutrymmen. jag observerade en djup känsla av generativitet – viljan att hjälpa nästa generation växa och frodas – från äldre furries angående denna fråga. Några av de äldre pälsen – särskilt de som är en del av 2SLGBTQI+-gemenskapen – uttrycker hur de upplevde svårigheter kring sexuell läggning i en värld det var inte snällt. Intervjuerna avslöjade den personliga betydelsen som dessa pälsar får av att skapa ett utrymme (t.ex. online, konventioner) där yngre pälsar inte behöver frukta att vara deras autentiska jag. jag tolka denna generativitet som en typ av posttraumatisk tillväxt. På detta sätt är inte bara fokus på inkludering i samhället att hjälpa yngre furries i deras utveckling, utan det ger också furries som är i senare faser av psykosocial utveckling med utlopp för att uppfylla sina mänskliga behov och har ett syfte bortom jaget. 26 Funktionaliteten av detta ska inte underskattas. Samtida västerländska samhällen har blivit oförenliga med stora familjer och nära samhällen, så att få tillgång till ett utlopp för denna typ av tillväxt är en tillgång till grundläggande mänskligt välbefinnande. Språk. Som en icke-lurvig outsider, att komma in i fandomen som forskare gav mig insikter i hur olika allestädes närvarande fenomen i fandomen också är helt unika för fandomen. Den lurviga fandomen har utvecklat sitt eget folkspråk som stödjer medlemskap och, därefter, identitetsutveckling.

När jag började med forskningen förstod jag det inte riktigt, men furries var både tålmodiga med mig och ivriga att dela sitt språk och sin kultur. Det unika med begreppen underlättar en "ingrupp"-miljö, där människor kan känna sig inkluderade eftersom de "förstår" meningen eller skämtet. Faktum är att antagandet av lurviga

moniker under forskningen – hej Furscience – var ett sätt för oss som forskare att ge en blinkning och en nick till samhället också när vi spred våra resultat till allmänheten. Medan det unika språkelement (som ofta skapar.

26 Eriksons arbete omfattade en 8-stegsmodell för psykosocial utveckling. Etapp.

fem är identitet kontra förvirring, och trohet är den dygd som förvärfas genom upplösning. Steg sju är generativitet vs stagnation, och den dygd som utvecklas är yyy. Även om fokus i det här kapitlet ligger på identitet, är kopplingen till fandom och generativitet också spännande.

en lurvig ordlek och unika fursona-namn) fungerar funktionellt som en mekanism för att skapa dynamik inom gruppen, de används inte som ett verktyg för att skapa en hierarkisk ordning inom fandomen – även om man förstår folkspråket ger bort den där Pink Fuzzy Bunny som kräver en kattlåda att placeras i ett badrum är nästan säkert trolling. Språket är en öppen, påtaglig mekanism för att utveckla en känsla av integration (tillhörighet) samtidigt som man får sin unika validering (differentiering) inom gemenskapen. Det självkorrigeringssystemet. Som sociolog har det varit fascinerande att observera undervisningen och efterlevnaden av strukturella normer i fandomen, engagemanget för relationer mellan generationerna och mentorskap, och samhällets engagemang för att vara ett självkorrigeringssystem. Det finns normativa förväntningar på beteende i fandomen - vissa är så enkla som "Få oss inte att se dåliga ut!" Mekaniken bakom säkerheten vid kongresser var dock både oväntad och imponerande. Medan en stor kongress som Anthrocon, som främjar en utmärkt relation med värdstaden, kan ha en liten, uniformerad polis närvaro på sin kongress också,

det mesta av säkerheten vid kongresser tillhandahålls av fanvänlig säkerhet, som The Dorsai Irregulars, 27 eller ett väl förberedt team av lurviga frivilliga. De bär synliga kläder som anger deras säkerhetsstatus, och många är anslutna till deras operativa högkvarter via tvåvägsradio. Det är organiserat. I dessa miljöer, särskilt de mindre konventionerna, tenderar furries att anta strategier för tillsyn som liknar samhällspolis, där de kan ta itu med och deeskalera problem proaktivt.

Det mer intima förhållningssättet till säkerhet understryker vikten av gemenskap samtidigt som det ger ett lager av säkerhet. De olika kongressarrangörerna kommunicerar också med varandra regelbundet för att hålla sig à jour med eventuella problem eller problematiska deltagare. Fascinerande nog berättade säkerhetschefen vid en kongress en gång för mig att under sin debriefing med lokalen efter evenemanget, förklarade hotelldirektören att de, jämfört med den ganska incidentfria lurviga kongressen, hade haft betydligt fler problem med den senaste bibliotekariens konvent. Men oundvikligen kan plågsamt beteende uppstå. Till skillnad från andra grupper som ibland försöker dölja bevisen, tenderar furries att se upp för varandra genom att göra människor medvetna om vad som händer. Grymt beteende kan mötas med skam, utfrysning eller förvisning. I extrema (och sällsynta) fall, där rättsliga åtgärder krävs, är samhällets tillrättavisning ofta snabb och.

27 <https://www.di.org>.

offentlig. Vid ett konvent jag deltog i upptäcktes, rapporterades och avlägsnades en känd gärningsman från fastigheten innan någon incident kunde inträffa. I mindre allvarliga fall av avvikelse övar dock fandomen varierande grader av reintegrativ skamning (Braithwaite, 1989), som har teoretiserats vara effektivt för att korrigera dåligt beteende. Beroende på beteendets karaktär uppstår ofta efterföljande chanser för återintegrering och inkludering. På detta sätt efterliknar gemenskapsbaserade komponenter i fandomen delar av auktoritativt föräldraskap – förväntningarna på deltagarna är varma och välkomnande men balanserade med strikthet och förväntningar på lämpligt beteende. Jag studerade effekterna av föräldraskapsstilar på identitetsbildning under tonåren för min magisteruppsats, och denna kombination av värme och stränghet i föräldraskap är förknippad med vinster i identitetsbildning såväl som en mängd

välbehållande utfall (Steinberg, 2001). För mig är det tänkbart att samma principer kan tillämpas på en gemenskap och dess medlemmar, särskilt när generationsöverskridande jöj och normutveckling är så grundläggande för gemenskapens identitet. Kompetensutveckling vid kongresser.

Konventioner kan bli ett meningsfullt sätt att utveckla färdigheter, eftersom programmeringen är speciellt utformad för att underlätta en känsla av gemenskap och inkludering i fandomen. Paneler är tillägnade ämnen som "så det här är ditt första konvent" som uttryckligen förmedlar till nykomlingar hur det är att vara på ett konvent. Som sociolog observerade jag att dessa paneler fungerar som institutionaliserade metoder för att lära samhället om normerna och förväntningarna på att delta i kongressaktiviteter, samhällsutveckling och kompetenshöjning. Vissa paneler är dedikerade till grupprestandaaktiviteter, såsom fursuiting, medan andra ger instruktioner om hur man övervinner personliga hinder, som t.ex.

som blyghet och ångest. Vissa paneler är dedikerade till arbetsrelaterade färdigheter, såsom konstnärskap, skrivande workshops, råd om publicering och ger vägledning om hur man navigerar efter gymnasieutbildning.

Det finns också många paneler som är dedikerade till att skapa inkluderande och validerande utrymmen för unika undergrupper, oavsett om det är en art av fursona (t.ex. snöleopard) eller sexuell läggning (t.ex. asexualitet). Tabell 24.2 dokumenterar några exempel på kongresspaneler som hålls på Anthrocon. Detta är bara ett litet urval av den otroligt mångsidiga programmeringen som finns. Panelerna drivs vanligtvis av furies som har erfarenhet eller expertis inom ett område och vill få kontakt med andra om det intresset.

Programschemat görs vanligtvis tillgängligt före konventet, och ofta kommer furies att indikera sin avsikt att delta i specifika evenemang genom att skapa.

ett schema med paneler. De offentliga uppvisningarna av intresse kan vara validerande för värden såväl som för deltagarna.

Tabell 24.2. Exempel på Anthrocon-konventionsprogrammering. Panelens titel Beskrivning Så det här är din first fur con Är det här första gången du är på en fur con? Eller till och med bara din första gång på AnthroCon? Kom in och lär dig vad du bör och inte bör göra med att vara på en pälskonst. Från att ta itu med fursuits till 6/2/1-regeln. Ett bra sätt att starta ditt konvent och lära dig det bästa sättet att ha det bra. Offentlig Fursuiting.
101.

Har du någonsin velat klä ut offentligt, vara värd för en fursuit-utflykt eller göra båda, men varit osäker på hur du skulle gå till väga? Kom till den här spännande (och ibland humoristiska) panelen och lär dig detaljerna i fursuiting offentligt!

Att övervinna.

Blyghet och.

Ångest.

Den här panelen är inriktad på det blyga, oroliga och/eller socialt obekväma folket i fandomen. Har du problem med att få vänner? Prata med artister? Hitta gemenskaper? Går din dag? Kom då förbi och få råd om var du ska börja! Out of the Spectrum: En asexuell upplevelse.

och är glada att kunna presentera vår informativa panel om det asexuella spektrumet: OSAAE! Den här panelen kommer främst att fokusera på att utforska asexualitetsspektrumet, utforska relationen mellan de på spektrumet och de etiketter vi använder för att definiera oss själva, såväl som våra personliga erfarenheter av asexualitetsspektrumet och hur det påverkar vår relation med varandra och vänner. Vi kommer också att ge några allmänna riktlinjer för hur man kommunicerar med andra som använder dessa etiketter och de viktigaste verktygen de utanför spektrumet har för att förstå den asexuella upplevelsen och avslutar med en Q&A för alla nyfikna människor som vill lära sig mer. Följ med oss på denna informativa, underhållande och utforskande resa in i asexualitetens värld! Hur kan vi organisera Furry Fandom?

Aktuella händelser är stressande, och vi kan alla behöva en paus. Men vilka konstruktiva saker kan den lurviga fandomen erbjuda oss i sådana svåra tider? I detta nyligen.

uppdaterat och illustrerat föredrag, vi utforskar vad som gör furry speciellt, vad vi för närvarande kan göra för att göra skillnad i dagens värld och vilka spännande och hoppfulla framtider vi kan bygga tack vare de bästa delarna av fandomen. Fursuit Character Development and Improv.

Sättet du rör dig och interagerar i din fursuit förmedlar personligheten hos karaktären du försöker skapa. Den här panelen lär ut grundläggande prestationsfärdigheter och inkluderar improvvöningar för att öva dessa färdigheter. World's Worst Singalong Sjung med till populära och impopulära låtar med dina pälskollegor.

BIPOC Furry Meet and Greet: Ett utrymme för BIPOC (Black, Indigenous, and People of Color) för att träffa varandra och dela erfarenheter och resurser. Meet and greet kommer att vara ett utrymme där paneldeltagarna kommer att diskutera sin konst, skrivande och upplevelser i den lurviga fandomen tillsammans med tid för alla som deltar att delta och dela sin konst och erfarenheter med andra. Den här panelen kommer också kort att presentera aktuell forskning om färgade queer- och transpersoner i furry fandomen från den furry doktorandforskaren Sibyl. Rum med låg stimulans Ibland behöver vi en lugn plats för att bara samla oss igen. Vänligen behåll detta utrymme för personer som behöver en stund att samla sig. Anthrocon Discord Server Meetup.

Ta med dina memes och emojis och kom och gå med andra användare från Anthrocon Discord Server för ett personligt möte. Guide till självpublicering I den moderna världen finns det så många sätt att få ut ditt arbete. Oavsett om det är att betjäna en nischmarknad, eller helt enkelt välja att göra det själv och skörda mer av de exakta belöningarna, kan självpublicering via olika webbplatser och marknader vara det rätta valet för många författare. Vi kommer att diskutera hur du kommer igång, var du ska lägga ditt arbete och den extra påse med knep du behöver för att lyckas med självpublicering. Badge Workshop Ta med dina konstmaterial och gör några märken som souvenirer till dig och dina vänner! Vissa konstmaterial kommer att tillhandahållas. Att hitta ett college Furies finns överallt, även precis under näsan!

Furry Group Följ med oss och ta reda på hur du kan hitta en pälsgrupp på college eller hur du skapar din egen! Doodling för bättre mental hälsa.

Kom och gå med i vår hedersgäst när hon pratar om doodling för bättre mental hälsa. Att hantera stress, ångest, PCD – det finns sätt att klottra oss ur dessa känslor. Dos and don'ts för att äga din första Fursuit.

Du har kostymen - hur tar du dig nu? Kom och låt ge dig några råd från år av uppleva. Gepard/Snöleopardmöte: Är du en gepard? Del-gepard? Gepard-vänlig? Kom med oss på ett personligt möte. (Sneps är också okej...) Ancient Fursuiting: A Brief History of Animal Costume, Disguise and Ritual.

Att bära djurdräkter har en lång och rik historia. I denna presentation och diskussion kommer en professor i klassiska studier att gå igenom hur och varför människor i antikens Grekland och Rom klädde sig som icke-mänskliga djur, vad det kan säga oss om deras attityder till mänskligheten och djurligheten, och hur det kan fördjupa vår förståelse för motiven för och erfarenheten av fursuiting idag. Hur man är queer Den här panelen är för alla som är nya i den underbara regnbågsvärlden i HBTQ+-gemenskapen. Jag kommer att vara värd för ett säkert utrymme för människor att lära sig obekant terminologi som ofta används i HBTQ+-gemenskapen, samt att kunna ställa frågor i en förstående miljö.

University Furs Furmeet Går du på universitetet? Vill du prata med andra av liknande huvudmän? Eller kanske du vill skapa kontakter eller be om råd för college! I så fall är det här panelen för dig! Notera.

Källa: <https://anthrocon2022.sched.com/> (används med tillstånd). Anthrocon är ett registrerat servicemärke som tillhör Anthrocon, Inc. och används med tillstånd. Anthrocon är inte sponsor av denna publikation och användningen av dess programmeringsmaterial häri innebär inte att Anthrocon, Inc.

Fursonas.

Som beskrivits i det förra avsnittet ger communityn många fördelar för medlemmarna i den furry fandomen. Samhället tillhandahåller också normativa strukturer som stödjer utvecklingen av fursonas fursonas, vilket i sin tur bidrar till att stärka stabiliteten i samhället. Detta ger i slutändan människor en känsla av att delta i – och tillhöra – något som är större än dem själva. Dessutom är många av fandomens kulturella normer delvis skyldiga fursonas. Nästa avsnitt kommer att beskriva fursonas normer, användbarheten av pälskonst, utforskandet av fursonas detaljer, användningen av fursona som en externisering verktyg för problemlösning, och hur fursonas kan leda till tillväxt. Fursona-normer i Fandom-utrymmen Demonstrationer av hur man utvecklar och pratar om fursonas är allstädes närvarande i det lurviga fandomen. Det finns en normativ – nästan given – förväntning om att fursonas kommer att utvecklas och användas i kommunikation med andra. Till exempel, när du deltar i en lurvig kongress, inkluderar en del av registreringsprocessen att tillhandahålla ett märkesnamn som alltid måste bäras i utrymmen. 28,29 Men namnet som visas på märket är vanligtvis ett fursona (eller annat kreativt) namn som deltagarna kommer att använda för att interagera med varandra. Förutom deltagarmärket har många furries på sig ett eller flera laminerade märken av fursona-konstverk som dinglar från ett snöre eller bär lurviga tillbehör. Det är normativt och acceptabelt för någon att inleda en konversation med en annan deltagare genom att kommentera ett märke, fursona-detalj, fursuit, klädesplagg med lurvigt tema, öron eller svans. Fursona och relaterade fysiska föremåls allstädes närvarande hjälper till att etablera kulturella normer kring deras användning för interaktioner samtidigt som de främjar en kultur av inkludering med lätta "insatser" för att inleda en dialog med andra. På både personliga och online arenor har jag sett människor göra sig själva sårbara genom att säga något som liknar "Jag är ny här och hoppas på att få några vänner." Svaren är nästan alltid en kombination av "välkommen!" och samtal som börjar med "min fursona är X" eller "min art är Y." Dessa acceptabla engagemangsstrategier kan ta bort kommunikationsbarriärer som ofta upplevs när de är bland främlingar. I en fokusgrupp sa en ung lurvig i 20-årsåldern (omskrivet):

28 konventioner kräver att myndighetsutfärdad legitimation uppvisas för att hämta registreringen.

märken. Informationen är kopplad till ett innehavar-ID-nummer som är tryckt på märket med användarnamnet.

29 konventionssäkerhetspersonal är utstationerad vid infartspunkter och kommer att neka tillträde till.

kongressutrymmen om inte ett märke är väl synligt. Ett glömt märke måste hämtas, annars åtkomst nekas. (EE4MB).

"När jag är utanför fandomen pratar jag inte med någon. Någonsin. Men här är jag bekväm och jag kan prata med människor."

Dessutom kan strukturen och reglerna kring interaktioner med fursonas vara särskilt fördelaktiga för furries på spektrumet, och fandomens etablerade normer kan hjälpa till att lindra ångest. Fursonas förbinder inte bara furries runt ett gemensamt intresse med likasinnade andra och förstärker deras känsla av att tillhöra en gemenskap, utan de validerar samtidigt de unika komponenterna i fursonas identitet. Dessutom, när människor artikulerar detaljerna i sina fursonas skapar de möjligheter för vidareutveckling i processen. Detta blev uppenbart i mina analyser av fursonakonstens funktioner. Fursona-konst som identitetsutforskning och engagemang Antropomorfa konst är en stor del av den lurviga fandomen, och mycket av innehållet innehåller fursonas. För de pälsar som inte är konstnärligt begåvade kan de ge en konstnär i uppdrag att skapa en bild av deras fursona. Detta kräver att beskyddaren

artikulera högt mycket specifika detaljer om fursona. Erfarna artister kan ställa en rad frågor om karaktären för att få fram fler detaljer och förbättra precisionen - som en skisskonstnär.

Ibland dokumenteras detaljerna i en fursona-karaktär via ett referensblad. Dessa är som ritningar för en karaktär som betecknar små, men viktiga, egenskaper hos karaktären från flera vinklar. Referensblad är användbara för konst- och fursuit-uppdrag, eftersom de ökar troheten hos konstnärliga representationer. Om furries är konstnärligt begåvade själva, kan de njuta av att utveckla sina karaktärer via teckningar. Detaljerna i fursonas och innehållet i bilderna behöver naturligtvis fördjupas i processen. Att använda konstverk för att utveckla representationer av karaktären kan därför driva personen att utforska och engagera sig i karaktärens detaljer och vad de betyder. Mina studier pekar också på att fursonas och kreativ pälskonst kan ge skydd åt människor som vill utforska sin könsidentitet och sexuella läggning. Både allmän publik och konst med vuxentema kan vara mycket funktionella som en mekanism för att utforska hur man känner om viktiga, men ofta känsliga, identitetsfrågor som de

begrunda sin fursona i olika roller, former och situationer. Furries kan också dela dessa fursona detaljer eller konst med någon annan för att bedöma deras svar på en fråga som de utforskar – det är trots allt inte de som är det, det är deras fursona. För andra pälsar som utforskar delar av sin sexuella läggning eller könsidentitet i icke-pälsiga sociala miljöer.

fientliga mot mångfald kan detta vara ett säkrare sätt att testa vattnet i viktiga frågor om personlig identitet innan de förbinder sig till det som känns rätt för dem. Utforskning av Fursona-detaljerna Som en fortsättning på denna sista punkt förmedlar detaljerna i Fursona viktig information till jaget och andra i samhället. Det läggs ofta stor vikt vid den associerade betydelsen av den valda arten (eller kombination av arter). Visuella detaljer och personlighetsegenskaper hos fursona väljs ofta med övertygelse och är meningsfulla. Till exempel, i en intervju förklarade en deltagare sitt förhållande till sin fursona på följande sätt:

"Jag fursona för 4 år sedan. Det är en varg med orange ögon som lyser. Jag valde en varg... Jag är ädel och allt. Jag är en canceröverlevande i över 23 år, så de orangea ögonen är elden som håller mig igång."

Meningsfull reflektion och personlig tillväxt.

Detaljerna för fursonas egenskaper kan fortsätta att utvecklas över tiden. När jag har pratat med furries om utvecklingen av deras fursona säger de ibland saker som (parafraserat):

"När jag gick med i fandomen valde jag först en räv för min fursona. Jag tror att jag valde en räv för att jag trodde att den skulle hjälpa mig att passa in när jag gick med i fandomen eftersom det är en populär art. Men efter att ha tänkt på det mer över två år tror jag att en hare passar mig bättre."

I dessa samtal beskriver deltagaren sedan de egenskaper som de antingen har gemensamma med arten eller beundrar och strävar efter att bli mer lika. I en intervju beskrev en furry de tre fursonas som han hade utvecklat i följd. Den första var hans fursona när han var yngre människan, och för honom var arten estetiskt vacker. Vid den tiden i sitt liv brottades han med kroppsuppfattningsproblem, och den utvalda arten representerade mer av vad han ville vara men i hans sinne inte var det. När han åldrades förändrades arten och det gjorde också hans förhållande till sin fursona. Hans nuvarande fursona representerar styrka, motståndskraft och visdom, vilket i min observation av denna anmärkningsvärda, etablerade och artikulera person är en utmärkt representation av vem han är vid denna tidpunkt i sitt liv.

Fursona som en extern agent.

I den icke-pälsiga världen finns det många tillvägagångssätt som terapeuter använder för att hjälpa sina klienter att få perspektiv på situationer i deras liv. Ett populärt tillvägagångssätt är narrativ terapi, som utgår ifrån antagandet att man externiserar problemet från individen – separerar identiteten från

problem – och att skapa en ny konstruktion av livet, kommer att hjälpa till att lösa problemet (White & Epston, 1990). Monk och Gehart (2003) sammanfattar det så:

"Narrativ terapi kanske mest utmärkande drag, det externa samtalet, skapar utrymme mellan klienter och problem för att motverka förtryckande, problemmättade berättelser och därigenom förändra klienternas relation till problem." (sid. 25).

I narrativ terapi innebär externalisering av problem att lokalisera utmaningarna och separera dem så att de blir en extern del av personen (i motsats till en inre del av en person). Genom att dekonstruera och externalisera problem (dvs. brister) som är förknippade med individuell identitet och sedan rekonstruera dessa problem som externa identiteter, börjar individen förhålla sig till alternativa verkligheter som omformulerar individen via narrativet om deras och relaterar till den nya identitet de har format för sig själva (Gehart, 2013). Från att ha genomfört intervjuer med deltagare om deras erfarenheter som pälldjur, både erkännande och beundrade jag den externa potentialen hos fursonas och hur de kunde underlätta processen för självreflektion genom att odla ett terapeutiskt säkert avstånd från frågorna om hänsyn. Så här beskrev en deltagare processen att använda fursona som ett verktyg för aktiv reflektion:

"Min fursona är en representation av mig själv. Ibland är det jag gör med min fursona att försätta honom i en situation som jag skulle vilja se och tänka på hur jag skulle reagera och hur min fursona agerar."

Således kan fursonas användas av furries för att hjälpa till med problemlösning strategiskt och praktiskt. Några av dessa strategier kan beskrivas som pälsterapi, där en respekterad och meningsfull fursona kan hjälpa individen externalisera problem, avslöjar vad som är viktigt för personen och avslöjar i slutändan en nyanserad medvetenhet om sin egen tillväxt mot att bli sin idealiserade version av jaget.

Identitetstillväxt.

Sammantaget kan fursona ha betydande och positiva konsekvenser för furries. Vi har också kvantitativa data som direkt pekar på användbarheten av fursona för identitetsutveckling. Till exempel, i många studier är furries generellt överens om att deras fursona representerar en idealiserad version av dem själva, håller i allmänhet med om att fursona också representerar deras faktiska jag, och håller i stort sett inte med om att deras fursona representerar de värsta delarna av dem själva. Genom att tala om fursonas med andra furries kan en typ av "överensstämmelse" förstärkas mellan furries objektiva (hur andra ser oss) och subjektiva identiteter (hur vi ser oss själva) som är avgörande för identitetsbildning (Côté & Levine, 2002). Dessutom, genom att engagera sig med andra som använder fursonas, kan personliga tillväxtmöjligheter som upplevs genom fursona översättas till andra verkliga, påtagliga fördelar för individen också. Till exempel kan någon som är blyg, orolig eller autistisk dra nytta av det strukturerade utbytet med andra om sina fursonas. I processen får de erfarenhet och självförtroende på grund av de positiva interaktionerna.

Gemenskapen och Fursona: Uppmuntran och validering för tillväxt Att kliva utanför sin komfortzon kan vara utmanande och ångestframkallande för vissa människor. Däremot kan fandomen försiktigt uppmuntra medlemmarna att pressa sig själva utanför sina bekvämlighetszoner. Det finns ett par sätt att detta kan hända. Den ena är med fursona, som tillåter reflexivitet hos jaget och ett säkrare sätt för människor att validera versioner av självvaran som prövats genom fursonas identitetsutforskning (t.ex. könsidentitet och sexuell läggning). Konferensutrymmen erbjuder ytterligare en möjlighet att gå utöver det bekväma, oavsett om det är att släppa loss på rave, delta i en danstävling, leda en intressepanel eller delta i någon form av föreläsningar inför publik. Dr. Samuel Conway, som är VD för Anthrocon, berättade en gång för mig en av hans favorithistorier som exemplifierade hur han ser på fandomen.

I grund och botten steg en mycket blyg person upp på scenen, frös och sprang sedan av scenen. I vilken annan miljö som helst är det tänkbart att en sådan scen kan mötas av skratt och förmaning, men inte

i hans fandom. Istället levererade publiken en uppmuntrande uppmuntran till den unge personen, som tog mod till sig att komma tillbaka på scenen och uppträda till en jublande och lugnande balsal av andra furries. Ett bredare mål med många lurviga evenemang är att få människor att känna sig bekväma och välkomna på ett sätt som resten av världen inte ofta tar emot – mycket mindre underlätta.

Jag har också upplevt denna uppmuntran och det här varma välkommandet. När jag tog med en kollega till hans första lurviga konvent på CanFURence, blev vi inbjudna att tala vid öppningsceremonierna. Många av kongressen var bekanta med mig och Furscience eftersom vi hade deltagit i kongressen sedan starten 2016. Min kollega tog mikrofonen, ganska trevande, för att presentera sig själv. Han sa några ord om vem han var och gav några demografiska uppgifter om sina levda erfarenheter 30 och forskningsexpertis. Till vår bådas yttersta förvåning – och ärligt talat till min glädje – började hundratals människor i en balsal skandera "En av oss!

En av oss! En av oss!" att hälsa på min kollega och låta honom veta att han var välkommen att vara en del av detta fandom utrymme. Det har gått nästan ett halvt decennium sedan detta hände, och jag kan fortfarande minnas de känslor av tacksamhet jag upplevde för denna fantastiska grupp människor som gjorde vad de kunde för att få min kollega att känna sig bekväm och inkluderad i ett utrymme som han gick in tre timmar tidigare som en total outsider. Min poäng med att ta upp dessa två anekdoter är att de representerar vad jag ser även hända på mikronivå med människor i fandomen. Människor som är blyga, nya eller inte känner att de passar in i resten av världen får en möjlighet och en inbjudan att bli något större än de var när de kom, att gå därifrån och känna sig mer inkluderade och mer självsäkra än när de kom. de började. Det är inte perfekt. Dåliga saker och upplevelser händer också. Människor kan gå till ett konvent med höga förväntningar och gå därifrån besvikna, och när stora folkmassor samlas finns det risk för att saker och ting inte går precis som planerat. Men min övergripande utgångspunkt från att engagera sig i mer än ett decennium av forskning i denna gemenskap – kvantitativt och kvalitativt arbete som spänner över psykologiska, sociologiska, sociala och antropologiska tillvägagångssätt – är att fandomen ger mer än det krävs för de flesta. Det ger människor ett sätt att engagera sig i djup och säker reflektion med hjälp av utvecklingen av en fursona och en gemenskap som accepterar det som en trovärdig valuta för kommunikation. Mina intervjuer med framför allt äldre furries indikerar att mobbningens historia, den betydande marginaliseringen och ockupationen av olika identiteter får människor att vilja bättre för nästa generation – ett uttryck för generativitet som jag är mest intresserad av att utforska vidare i framtiden forskningsprojekt.

30 Inom området socialt arbete är det vanlig praxis att avslöja sina sociala platser.

före forskning (dvs. könsidentitet, sexuell läggning, ras, etc.).

A Tentative Framework: The Furry Fandom Identity Resolution Model (FFIRM) Jag hoppas att läsarna kommer att kunna se kopplingarna mellan hur samhället, fursona och andra fandomrelaterade element arbetar tillsammans för att skapa ett motgift mot de utvecklingsmässiga svårigheter som inletts av det senmoderna samhället. Kom ihåg att i vår teoretiska förståelse av identitetsupplösning omfattar självidentitetsuppgifter och sociala identitetsuppgifter en medvetenhet om den subjektiva känslan av själv och kontinuitet (egoidentitet), beteendekontinuitet i interpersonella engagemang (personlig identitet) och att ha sin sociala roller och status erkänns av en större gemenskap (social identitet). Denna process underlättas av åtgärderna att utforska och engagera sig i vuxenroller. Identitetsupplösning är dock svårare än någonsin i nutida västerländska samhällen. Vi saknar ofta att känna att vi är integrerade i något större än oss själva. Medan starka budskap om individualism kan leda till sökandet efter en unik känsla av ett differentierat jag, åsidosätts de optimala utvecklingsresultaten vanligtvis av konsumtism och snabbt mode som är ytligt och inte främjar djupare självreflektion. Dessutom innebär den förlängda övergången till vuxenlivet att vi kämpar för att skaffa oss kompetens och ta oss an vuxenarbete

roller som möjliggör självförsörjning. Slutligen kan förmågan att engagera sig för värderingar som är en del av något större än oss – en sammanhängande världsbild – vara utmanande utan en större social struktur att ge oss vägledning. Vår vardagliga tillvaro översvämmas av interaktioner som är opersonliga eller ytliga, vilket kan göra att vi känner oss isolerade och ensamma. Vi står upprepade gånger inför för många val men saknar vägledning för att hjälpa oss att navigera i dem. Föga överraskande kan dessa sociala förhållanden kulminera i en oförmåga att på ett meningsfullt sätt få kontakt med andra eller få erkännande och feedback för framväxande versioner av jaget när de utforskas. Den lurviga fandomen hjälper dock till att tillhandahålla en typ av motgift mot de sociala och utvecklingsmässiga förhållandena i det senmoderna samhället genom att ge furries gemenskap, en känsla av syfte, strukturerad utforskning, ett utrymme för äkta äkthet, känslomässigt och psykologiskt stöd, uppmuntran till tillväxt, personliga terapeutiska verktyg och en mekanism för att aktivt engagera sig i det hårda arbetet med att på ett meningsfullt sätt utforska och engagera sig i en vision av sig själv – allt i ett säkert utrymme som skyddar starkt inkludering. Furry Identity, Furry Capital och Intrasonas: Fortsättning ... Efter mycket reflektion över de identitetsrelaterade processerna i det pålsiga fandomen utvecklade jag en preliminär, fandomsbaserad identitetsmodell.

bildning, Furry Fandom Identity Resolution Model (FFIRM; se figur 24.2).

Figur 24.2. Furry Fandom Identity Resolution Model (FFIRM).

FFIRM baseras på kvantitativ analys av sambanden mellan fandomvariabler, kvalitativa intervjuer och fokusgrupper som har belyst de meningsfulla interaktioner furries har med andra i samhället, och etnografiska observationer av de normativa strukturer som vägleder människor i det lurviga fandomen. Det belyser vikten av att människor deltar i fandomen, blir involverade i samhället och utvecklar en fursona, som kan underlätta uppkomsten av en robust självkänsla som jag kallar intrasona. Under de rätta förhållandena kan individer som deltar i det lurviga fandomen utveckla en lurvig identitet, få lurvigt kapital och i slutändan dra nytta av en stärkt, beslutsam, icke lurvig identitet. Furry Identity Jag inledde kapitlet med att föra fram en definition av lurvig identitet, som hänvisar till en individs känsla av självmedvetenhet och känsla av att tillhöra en gemenskap som är resultatet av deltagande i den lurviga fandomen. Definitionen omfattar en ny-Eriksonsk identitetsstrategi och fokuserar på den meningsfulla självupptäckten och gemenskapskopplingar som uppnås genom att delta i fandomen. I denna tolkning är den pålsiga identiteten delvis en typ av utvald – sociologer skulle kalla den uppnådd – social identitet.

Men, liksom vissa tillskrivna sociala identiteter som stigmatiseras, kan det att vara en lurvig framkalla ett framträdande behov hos individer att förstå hur de passar in i den stigmatiserade gruppen, vilket sedan utlöser en omfattande utforskning av vad det innebär att vara en person i samhället (Phinney & Rosenthal, 1992). Således är lurvig identitet produkten av ett meningsfullt deltagande i furry fandomen eftersom den kanaliseras genom (1) gemenskapsupplevelser som etablerar starka normer och strukturer och (2) utvecklingen av en eller flera fursonas som är meningsfulla för individen och underlättar interaktioner. med andra, utforskning och validering. Gemenskaps- och fursonafaktorerna förstärker ömsesidigt var och en andra och stödja tillväxt av ego, personlig och social identitet. Furry Capital I FFIRM föreslår jag, höga nivåer av lurvig identitet har både direkta och indirekta fördelar för individen, inklusive den potentiella tillväxten av lurvigt kapital. Jag definierar lurvigt kapital som fördelar och färdigheter på individ-, grupp- och samhällsnivå som uppstår genom engagemang i furry fandomen, särskilt när de relaterar till socialt, relationellt, mellanmänniskt, emotionellt och psykologiskt välbefinnande. Förutom att stödja utvecklingen av den lurviga identiteten (självkännet och känsla av tillhörighet), kan ett robust och meningsfullt deltagande i furry fandomen via engagemang med en lyhörd gemenskap och fursona också direkt öka furry kapital (överlåtbara fördelar och färdigheter), för. Fördelarna och färdigheterna som utvecklas från deltagande i furry fandom via community och fursonas har relevans bortom

fandomen också. Att till exempel navigera i osäkerheten i en stigmatiserad identitet kan underlätta utvecklingen av viktiga moraliska resonemangsförmåga och self-efficacy (Côté & Levine, 2002, 2015; Phinney & Rosenthal, 1992). Fandomens starka kontingent av 2SLGBTQI+ och andra marginaliserade individer kan odla en säker miljö för att förhandla om sexuell läggning och könsidentitet, vilket följaktligen skapar en social rättvisa tankesätt som genomsyrar icke-lurviga världsbilder. Användningen av fursonas hjälper till att utveckla kommunikationsförmåga och personliga problemlösningstekniker. Självkänsla kan uppstå som ett resultat av behärskning av skicklighet (t.ex. konst) och djup anknytning till produkterna av kreativt arbete. Engagemang i både samhället och fursona kan främja modet som krävs för att leva autentiskt, utveckla autonomi och bättre motstå förförelsen av konsumentism som en metod för att uttrycka sig. I slutändan kan lurvigt kapital underlätta utmaningarna med att navigera i arbete, skola och personliga relationer utanför fandomen också, och stödja upplösningen av en robust vuxen (icke-furry) identitet.

Intrasona.

Ett annat teoretiskt koncept som kan vara med i FFIRM och bidra till identitetsbildning är intrasona. Jag har valt den här termen (intra-grekiska för inuti) eftersom den antyder en förbättring av dissonans – samexistensen av jag, där fursona (eller essens) och persona är inneboende kopplade och validerade. 31,32 Vår forskning har utforskat olika sätt som furries fursonas och personans kan relatera till varandra. Ofta är fursona en idealiserad version av jaget, men graden av likhet mellan fursona och persona kan variera. För vissa furries växer fursona och persona närmare tillsammans med tiden och kan blomma ut till en ny representation av jaget med hög relevans för individen. Denna intrasona informerar både fursona och persona med en självtrohet som består både inom och utanför fandomen. Även om jag tror att det är vanligare att personen antar drag av fursona med tiden, kan en intrasona också uppstå som en produkt av personlig självreflektion som leder till en efterföljande önskan att modifiera en befintlig fursona så att den mer exakt representerar framväxande självkänsla. Det kan finnas fall där en lurvig med låga nivåer av identitetsupplösning utvecklar en idealisk självkänsla genom en fursona men upplever frustration eftersom de är medvetna om den betydande klyftan mellan det idealiserade jaget och deras egen känsla av att vara – vilket vår forskning visar är associerat med lägre välbefinnande. Detta är situationen där fandom-gemenskapen kan vara särskilt värdefull som en mekanism för att underlätta tillväxt. När människor engagerar sig med andra som använder fursona, vinner de erfarenhet, validering och ökad komfort med sig själva. Min förhoppning är att med tiden kommer klyftan mellan den idealiserade versionen av jaget, som representeras av fursona, och personen att stängas och en robust intrasona kommer att uppstå. Min större oro ligger hos pälsarna som har låga nivåer av identitetsupplösning och/eller har en negativ identitet och utvecklar en fursona med negativa egenskaper eller egenskaper. Våra data upptäcker korrelationer mellan negativa fursonas och lägre poäng för välbefinnande, som självkänsla. Dessutom indikerar min forskning i icke-pälsade prover att om människor stagnerar i identitetsutveckling efter 30 års ålder, så tenderar de att lida av mer mentalt.

31 Jag inkluderade ordet essens eftersom jag tror att begreppet intrasona kanske.

bli relevanta för vårt arbete med andra samhällen och samhällen. Men medan ursprunget till Therian / otherkin-identiteter är mindre förstådda, de skiljer sig fundamentalt från furries erfarenheter av en fursona. 32 Jag gillar också den underförstådda äktheten och nicken till utvecklingstillväxt som stjäls.

från aktivt identitetsarbete.

hälsoutmaningar (Roberts & Côté, 2014). Genom att slå samman dessa två forskningsrön kan vi föreställa oss situationen där en person med olöst identitet inte kommer att uppleva potentialen för positiv utvecklingstillväxt på samma sätt som andra med lägre identitetsupplösning gör när de skapar en

fursona med positiva egenskaper. Dessutom kan de skadliga effekterna av att visa dålig identitetsupplösning uttryckt genom negativa fursonas bli mer uttalade i mitten och sen vuxen ålder. Vissa furries kan ändra sin fursona när ett annat behov blir uppenbart, som att önska nya personlighetskaraktärsdrag, ifrågasätta könsidentitet, utforska sexuell läggning eller en lösning på tristess. Men för andra pälsar, eftersom de förvärvar de önskade egenskaperna hos en fursona genom övning och engagemang med andra, kanske de inte längre förlitar sig på - eller ansluter till - en fursona som de en gång gjorde. Medan vissa furries kommer att behålla fursona i sin nuvarande form eller en något tweakad version, kan andra börja utforska en ny eller ytterligare fursona som har varierande personlig betydelse kopplad till den eftersom behovet av mening är mättat. Det finns också furries som ansluter sig till fandomen som redan har avslutat arbetet med att utveckla en vuxen identitet. I det här fallet kan en meningsfull fursona helt enkelt representera en nick till det existerande jaget med små modifieringar (t.ex. "Min fursona är jag, han har bara ett sexpack" 33). Intrasonan drivs övervägande av den icke-pälsiga personan. Furries kan också skapa en fursona som avsiktligt skiljer sig radikalt från personan, så ingen intrasona kommer att dyka upp. I det här fallet bidrar fursona inte så mycket till identitetsutveckling utan kan snarare gynna personen genom att helt enkelt vara ett utlopp för kreativitet i en värld som ofta kväver den eller genom att tillhandahålla en rolig avatar för att underlätta engagemang med andra i samhället. I den här situationen kan människor fortfarande dra nytta av utvecklingen av en lurvig identitet (medvetenhet om tillhörighet) och lurvigt kapital (kompetensutveckling), det kanske inte påverkar en väletablerad känsla av icke-pälsen identitet. Begränsningar och framtida riktningar Det finns vissa begränsningar för denna avhandling och permutationer av fursona-utveckling som för närvarande inte redovisas i FFIRM. Det beror på att det är komplicerat att förstå furries relationer med deras fursonas. Många furries har bara en fursona för hela livet, men andra furries har flera fursonas - några i följd och några samtidigt. När pälsar utvecklar sekventiella fursonas eller multipla fursonas, kan det finnas större affinitet och närhet till den gamla fursona, den.

33 Det är ett riktigt citat.

nya fursona, eller båda. Den nya fursonan kan vara mer differentierad än personan eller mer liknande. Sekventiella och flera fursonas kan innebära att furries upplever allt ovanstående. Framtida forskning kommer att fokuseras på att förstå utvecklingen av fursonas och vidareutveckla dessa idéer. Ytterligare diskussion är berättigad angående pilarnas riktning i FFIRM. I sin nuvarande uppfattning leder deltagande i fandomen till lurvig identitet, lurvigt kapital och icke-pälsig identitetsupplösning för vissa furries. Deltagande i fandomen har också potentialen att främja utvecklingen av en intrasona, vilket kan påverka personan och fursona dubbelriktat. Som vår forskning fynd fortsätter att informera olika delar av FFIRM, och allt eftersom vi samlar in mer longitudinell data kommer vi att se över vår hypoteserade riktning av pilarna i FFIRM. Framtida forskning bör också bedöma hur lurvigt kapital förhåller sig till andra modeller av kapital. Till exempel framhåller Côtés Identity Capital Model (ICM) 34 att "vissa kontextspecifika resurser är särskilt viktiga i samhällen där många roller och statusar inte längre är strikt tillskrivna, men det finns lite struktur för att ersätta de askriptiva processerna" (Côté, 2016, sid. Kanske är furry kapital en kontextuellt specifik form av identitetskapital som ger fördelar genom kopplingar till socialt kapital (Putnam, 2000), vilket i sin tur stödjer olika styrkor i självidentiteten, som integration och differentiering. Huruvida furry kapital omkonceptualiseras som en unik resurs/barriär under den befintliga identitetskapitalmodellen, helt eller delvis överlappar andra element som redan omfattas av ICM (som socialt kapital), eller placerar sig intill existerande begrepp om kapital helt och hållet förblir en fråga. Côté och Levine (2015) menar också att det finns ett behov av större fokus på att förstå identitetsutvecklingens sociala sammanhang. Förmågan hos den lurviga fandomen att stödja ego, personliga och sociala identiteter, underlätta transcendens av anslutningar från plats till rymden och generera en mekanism för att skapa, vårda och validera reflektion som kulminerar i identitetsutforskning och engagemang för både sig själv och

samhälleliga koncept är något som jag ser fram emot att utforska vidare. Sammanfattningsvis, den lurviga identiteten, furry capital och intrasona-idéer knyter an till föreställningen att furry fandom, för vissa, kan hjälpa till att mobilisera en persons bästa jag och leda till kompetensförvärv, sociala fördelar, möjligheter och personlig uppfyllelse.

Även om modellen som föreslås här beskriver vad jag teoretiserar som händer när människor deltar i det lurviga fandomen, kan den grundläggande strukturen för FFIRM även gälla andra fandoms eller fritidsaktiviteter som erbjuder.

34 Kapitel 6 i Côté och Levine (2015) är en bra introduktion till konceptet och.

skriven för en allmän publik.

möjligheten till koppling till likasinnade andra och underlättas av meningsfulla, självskapade karaktärer. I slutändan behövs mer tid, data och observationer för att kartlägga den teoretiska modellen av vad som händer i den lurviga fandomen och hur det relaterar till identitetsupplösning. Referenser Adams, G. & Marshall, S. (1996). En utvecklingssocial psykologi av identitet: Förstå personen-i-sammanhang. *Journal of Adolescence*, 19, 429-442. <https://doi.org/10.1006/jado.1996.0041> Anderssen, N., Sivertsen, B., Lønning, KJ, & Malterud, K. (2020). Livstillfredsställelse och mental hälsa bland transpersoner i Norge. *BMC Public Health*, 20, artikel 138. [https://doi.org/10.1186/s12889-](https://doi.org/10.1186/s12889-020-8228-5)

020-8228-5 Arnett, JJ (2000). Emerging adulthood: En teori om utveckling från sena tonåren till tjugotalet. *American Psychologist*, 55 (5), 469-480. [https://doi.org/10.1037/0003-](https://doi.org/10.1037/0003-066X.55.5.469)

066X.55.5.469 Arnett, JJ (2004). *Emerging adulthood: Den slingrande vägen från sena tonåren till tjugotalet*. Oxford University Press. Braithwaite, J. (1989). *Brott, skam och återanpassning*.

Cambridge University Press. Côté, JE (2000). *Arresterad vuxen ålder: Mognads och identitets föränderliga natur*.

NYU Press. Côté, J. (2006). Identitetsstudier: Hur nära är vi att utveckla en samhällsvetenskap om identitet? – En bedömning av området. *Identitet*, 6 (1), 3-25. [https://doi.org/10.1207/](https://doi.org/10.1207/s1532706xido6012)

s1532706xido6012 Côté, JE (2016). *Identitetskapitalmodellen: En handbok om teori, metoder och rön*. Opublicerat manuskript, Sociologiska institutionen, Universitetet i

Western Ontario, London, Ontario, Kanada. Côté, JE, & Allahar, A. (2011). *Sänkning av högre utbildning:*

Uppkomsten av företagsuniversitet och nedgången av liberal utbildning. University of Toronto Press. Côté, JE,

& Levine, C. (2002). *Identitetsbildning, agency och kultur: En socialpsykologisk syntes*. Laurence Erlbaum Associates Inc. Côté, JE, & Levine, C. (2015). *Identitetsbildning, ungdom och utveckling: Ett förenklat förhållningssätt*.

Psykologipress. Durkheim, E. (2014). *Arbetsfördelningen i samhället*. Simon och Schuster. Erikson, E. (1959).

Identitet och livscykel. Utvalda papper av Erik Erikson. International University Press. Erikson, EH (1968). *Identitet: Ungdom och kris*.

Norton. Erikson, EH (1978). *Vuxen ålder*. WW Norton.

Gergen, KJ (1991). *Det mättade jaget: identitetsdilemman i det samtida livet*. Grundläggande böcker.

Gehart, DR (2013). *Att bemästra kompetenser i familjeterapi: Ett praktiskt förhållningssätt till teori och klinisk*

falldokumentation. Cengage Learning. Hihara, S., Sugimura, K., & Syed, M. (2018). *Formning en negativ identitet i det samtida samhället: Belyser den mest problematiska identitetslösningen*.

Identity, 18 (4), 325-333. <https://doi.org/10.1080/15283488.2018.1524329> Kornhauser, W. (1959) *Masssamhällets politik*. Fri press. Marcia, J. (1964). *Bestämning och konstruktion av giltighet av egoidentitetsstatus*. Opublicerad doktorsavhandling. University of Michigan, Ann Arbor, Michigan, USA.

Marcia, JE (1980). *Identitet i tonåren*. I J. Andelson (Ed.), *Handbook of adolescent psychology*

(s. 159-187). Wiley. Monk, G., & Gehart, DR (2003). Sociopolitisk aktivist eller samtalspartner? Att särskilja terapeutens position i narrativa och kollaborativa terapier. *Familjeprocess*, 42 (1), 19-30. [https://doi.org/10.1111/](https://doi.org/10.1111/j.1545-5300.2003.00019.x)

j.1545-5300.2003.00019.x Plante, CN, Reysen, S., Groves, CL, Roberts, SE, & Gerbasi, K. (2017). *Fantasy engagemangsskalan: Ett flexibelt mått på positivt och negativt fantasy engagemang*. *Basic and Applied Social Psychology*, 39, 127-152.

<https://doi.org/10.1080/01973533.2017.1293538> Phillips, TM, & Pittman, JF (2003). Identitetsprocesser hos fattiga tonåringar: Utforska kopplingarna mellan ekonomisk nackdel och tonårens primära uppgift. *Identity*, 3 (2), 115-129. <https://doi.org/10.1207/S1532706XID030202> Phinney, J. S. & Rosenthal, DA (1992). Etnisk identitet i tonåren: Process, sammanhang och resultat. I GR Adams, TP Gullotta, & R. Montemayor (red.), *Adolescent identitetsbildning* (s. 145-172). Sage Publications, Inc. Putnam, R. (2000). *Bowling ensam: kollapsen och återupplivandet av det amerikanska samhället*. Simon och Schuster. Roberts, SE (2007). Identitetsstadiupplösning i den förlängda övergången till vuxenlivet: Utveckling och validering av Identity Issues Inventory (doktorsavhandling). University of Western Ontario. Roberts, SE, & Côté, JE (2014). Identitetsproblematiken: Upplösning av identitetsstadiet i den förlängda övergången till vuxenlivet. *Journal of Adult Development*, 21, 225-238. <https://doi.org/10.1007/s10804-014-9194-x>.

Schwartz, B. (2000). Självbestämmande: Frihetens tyranni. *American Psychologist*, 55 (1), 79-88. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.55.1.79> Steinberg, L. (2001). Vi vet några saker: Förälder-ungdomars relationer i efterhand och framtid. *Journal of Research on Adolescence*, 11 (1), 1- 19. <https://doi.org/10.1111/1532-7795.00001> White, M., & Epston, D. (1990). *Berättande betyder terapeutiska mål*. WW Norton & Company. Yoder, AE (2000). Barriärer för bildning av egoidentitetsstatus: En kontextuell kvalificering av Marcias identitetsstatusparadigm. *Journal of Adolescence*, 23 (1), 95-106. <https://doi.org/10.1006/jado.1999.0298> Slutnot De ostandardiserade koefficienterna anger storleken (längre bort från noll är starkare) och riktning (positiv/ökning eller negativ/minskning) för sambandet mellan en oberoende variabel (t.ex. stegpoäng) och den beroende/utfallsvariabeln (identitetspoäng). Att öka den oberoende variabeln med en enhet (t.ex. att öka med en punkt på stegskalan) innebär att ditt förväntade resultat på den beroende variabeln (självidentitet) kommer att öka med det ostandardiserade betavärdet (den ostandardiserade stegen beta är 0,18). Inverkan av steg i de tre modellerna – självidentitet (möjliga poäng på 2-12), social identitet (möjliga poäng på 2-12) och totalt identitet (möjliga poäng på 4-24) – visar att när du går upp för varje punkt på stegmättet (1-10), kan vi förutsäga en ökning med 0,18 på poängen för självidentitetsuppgifter, en ökning med 0,31 på sociala uppgifter -identitetsuppgifter och .50 ökning på totala identitetsuppgifter (när alla andra oberoende variabler hålls konstanta i modellen). Så, någon som får låga poäng på stegen (de kollar 2 på stegfrågan) skulle förutsägas ha 0,36 ökning i sin självidentitetspoäng, men någon som får högre poäng på stegen (de markerar 10) skulle förväntas ha en ökning med 1,8 i deras självidentitetspoäng. Högre poäng på stegen innebär att förutsäga en högre poäng på identitet. Denna tolkning gäller de kontinuerliga (eller skalade) oberoende variablerna i modellen – steg, identifikation, ålder, ideal, öppenhet och värre. För de kategoriska variablerna (autism och kön) tillåter ostandardiserade betaversioner en jämförelse mot en angiven referenskategori (osäker på om de är i spektrumet och könsflytande/icke-binära). Så, a trans-kvinna förutspås få 0,57 poäng högre på sina självidentitetsuppgifter än en icke-binär/könsflytande person (inställd på noll), och en cis-kvinna förutspås få 0,70 poäng högre (betydligt högre) än en icke-binär/könsfluid person på identitetsmättet. För att tolka autismdata kommer någon som inte är på spektrumet att få 0,72 poäng högre på sin egen identitet än någon som är osäker (set.

till noll), och någon som är på spektrumet kommer att få 0,52 enheter högre än någon som är osäker. Standardiserade koefficienter beräknas så att du kan jämföra den relativa inverkan av varje oberoende variabel (steg, identifiering) på den beroende variabeln (identitetspoäng). Detta är praktiskt när de oberoende variablerna använder olika mätetal, som att identifiering mäts med en 1-7 skala men steg mäts med en 1-10 skala. Om vi bara använde de ostandardiserade koefficienterna skulle det vara svårt att jämföra betapoängen med varandra eftersom de inte använder samma måttenhet. Däremot kan vi göra en snygg beräkning för att få något som kallas standardiserad beta (.17 för steg och .24 för identifiering i självidentitetsmodellen). Detta gör att vi kan se den identifieringen

är mer påverkande än stege när det gäller att förutsäga självidentitet, men i fallet med socialidentitetsuppgifter är stege mer påverkande än identifiering. Dessa är mycket användbara för att se den relativa betydelsen av variabler i modellen när man undersöker kontinuerliga variabler. Standardisering är dock mindre lämplig för att tolka kategoriska variabler, så de rapporteras inte. Tack till min mentor, professor James Côté, för att du granskade detta kapitel. Denna forskning stöds delvis av medel från Samhällsvetenskapliga och humanistiska forskningsrådet.

Del 5.

Curtain Call.

Kapitel 25.

En pågående svans: vart går vi härifrån?

Courtney "Nuka" Plante.

När vi kommer till slutet av den här boken påminns jag om en fråga som jag en gång fick av en lurvig när jag packade ihop efter en presentation av våra resultat på en lurvig kongress: när ska du vara klar? Jag kan inte låta bli att le åt frågan när jag ser tillbaka på mer än ett decennium av forskning om pälsar eftersom jag i efterhand inser att jag inte kan tänka mig en enda gång under alla år då jag har känt mig närmare att vara klar än när jag började. Det är bara en del av vad det innebär att vara vetenskapsman: varje svar du hittar introducerar dig för två nya frågor. Eller, för att uttrycka det på ett annat sätt, ju mer du vet om ett ämne, desto mer förstår du hur mycket du inte kan om det! 1 Denna process att försöka svara på en relativt enkel fråga, bara för att upptäcka att kaninhålet går mycket djupare än vi kunde ha föreställt oss har varit Fursciences återkommande historia. 2 Som du har sett genom hela den här boken, kan bara komma på det rätta sättet att ställa frågan i första hand vara fyllt med misstag och falska starter (t.ex. vår alltför förenklade undersökning av kön genom att be furries välja "man" eller "kvinna" kommer att tänka på; se kapitel 15). Och när vi väl får ett svar (t.ex. den vanligaste fursona-arten är vargen, se kapitel 7) och sprider den till furries, forskare och allmänheten, det dröjer inte länge innan de kommer tillbaka till oss med en allt bättre fråga (t.ex. "ja, men varför vargar?"). Resultatet av detta är tvåfaldigt. För det första betyder det att vi aldrig kommer att få slut på forskningsidéer. Som det är håller många medlemmar i Furscience-teamet sidlånga listor med idéer och frågor för framtida studier, av vilka en del kommer från deras egen läsning av den akademiska litteraturen och andra som kommer från furries eller lekmän som frågar om våra tidigare resultat. Även när vi går igenom en handfull av dessa frågor med varje undersökning, lägger vi nästan oundvikligen till fler frågor till dessa listor än vi kunde svara på. Om inte annat betyder detta åtminstone att vi aldrig kommer att få slut på saker att studera! Det andra resultatet – och det mycket viktigare – är att tillståndet för vår kunskap om furries är, och alltid kommer att vara, i ett tillstånd av ändra. Av.

1 Psykologer har faktiskt till och med ett namn för detta: Dunning-Kruger-effekten!

(Dunning, 2011). 2 Som vi nämnde i kapitel 3, Dr. Gerbasi, den första medlemmen i Furscience-teamet.

gör lurviga efterforskningar, började på exakt det här sättet – försökte svara på en enkel fråga om sanningshalten hos lurviga stereotyper som tryckts i en Vanity Fair-artikel!

Naturligtvis är några av våra resultat robusta nog i många studier för att vi kan vara ganska säkra på att de inte kommer att förändras eller, om de gör det, kommer det att ske på ett relativt långsamt sätt. Till exempel har den genomsnittliga pälsåldern inte förändrats mycket under de senaste tio åren, så vi kan vara ganska säkra på att om fem år kommer de flesta pälsar att fortsätta vara i sena tonåren och tidigt till mitten av tjugooårsåldern (se kapitel 13). andra,

kommer dock troligen att vara föråldrad inom bara några år efter att denna bok publicerats! Till exempel har vi bara under de senaste fem eller sex åren sett en markant ökning av antalet furries som identifierar sig som transpersoner, icke-binära eller genderqueer, ett antal som sannolikt kommer att fortsätta att öka när bredare kulturella normer blir fler och fler inkluderar och i takt med att nästa generation utvecklar ett förbättrat ordförråd och en teoretisk ram för att förstå och utveckla sin könsidentitet. När du läser detta kan våra siffror om förekomsten av transpersoner i fandomen – eller terminologin som används för att beskriva dem eller till och med själva begreppet kön – vara föråldrade.

Genom hela den här boken har vi uppmuntrat läsarna att inte tänka på den här boken som den sista, orubbliga sanningen om furries, utan snarare att tänka på den som en ögonblicksbild i tiden. Vi tenderar att tänka på det som en glimt av hur tillståndet för lurvig forskning var i ett givet ögonblick med förbehållet att varje framtida studie kan öka vår förståelse av något av dessa ämnen. Även om vi inte exakt kan kalla det ett levande dokument, kan vi förutsäga – så säkert vi kan – att det nästan säkert kommer att finnas en andra upplaga av den här boken, och att den kommer att innebära alla möjliga uppdateringar och tillägg till vad vi har presenterat här. 3 Så hur ser framtiden ut för Furscience och vår forskning? Även om det är svårt att veta när serendipity kommer att slå till och få en forskare att gå ner i en helt ny forskningslinje, kan vi notera flera forskningslinjer som vi är särskilt intresserade av att bedriva under de kommande åren. För det första är vi fortfarande väldigt intresserade av att förstå hur furries använder fandom-utrymmen och fantasitemat med lurvigt innehåll för att forma och utveckla en sammanhängande, positiv, stabil identitetskänsla. Vi skulle vilja köra fler studier som mer direkt tar upp de involverade processerna, inklusive att se, kanske longitudinellt, om vi kan spåra förändringar i hur pälsar ser sig själva under en lång tidsperiod.

En andra forskningslinje som vi är särskilt intresserade av att bedriva är en bättre förståelse för den roll som internet kommer att spela i fandomsdynamik och lurvigt beteende. De senaste åren har vi sett hur mycket lurvigt.

3 Även om boken blir mycket längre kan vi mycket väl behöva dela upp den i två.

volym inställd!

diskursen har skiftat från att förekomma i första hand i forum till att istället äga rum på sociala medier, grupper som Telegram och, kanske senast, program som VRChat. Många furries har ivrigt berättat för oss hur att kunna interagera med andra furries i virtuell verklighet, när de kan gå runt som sina fursonas, är deras favorit furry-relaterade beteende. För detta ändamål, när vi skriver den här boken, håller vi på att genomföra ett par studier som utvärderar VR-användning bland furries och som börjar fördjupa sig i frågor om vilka furries som är mest benägna att använda VR, varför de använder VR, och hur interaktion i virtuella utrymmen kan jämföras med interaktion i verkliga utrymmen. 4 Ett annat område av stort intresse för vår forskning är politikens och aktivismens växande roll i fandomsutrymmen. Som antalet

transpersoners pälsar förväntas öka i framtiden, och eftersom detta fortsätter att vara ett mycket laddat ämne i populär politisk diskurs, förväntar vi oss fullt ut att den lurviga fandomen kommer att bli ett utrymme inte bara för eskapism utan för politisk organisation och aktivism. Spänningar kan växa mellan furries som skulle föredra att utrymmet förblir politiskt neutralt och en växande majoritet furries för vilka ett opolitiskt furry fandom helt enkelt inte är möjligt. Dynamiken i denna förändring i fandomen skulle vara fascinerande att dokumentera. Vi skulle också vilja studera furries vars röster ofta är underrepresenterade i fandomutrymmen och vår forskning. Under de senaste åren har vi sett hur otroligt fruktbart det har varit

genomföra kvalitativa studier som tar reda på de rika detaljerna och levda erfarenheterna av rasifierade pälsar, autistiska furries och transpersoner furries. Förutom att följa upp de mångfaldiga frågor som ställts av dessa intervjuer direkt, vill vi också använda de lärdomar vi har dragit från detta tillvägagångssätt för att hitta och studera andra ofta förbisedda eller tystade grupper inom den lurviga fandomen. Till exempel har flera furries nyligen uppmärksammat oss på att våra kongress- och onlineundersökningar ofta missar pälsar med funktionshinder eller äldre pälsar som kanske, av skäl att vara lite borta från huvudet

fandom eller som helt enkelt är mer isolerade i sin interaktion med andra furries, kanske inte har möjlighet att göra våra undersökningar. Vi skulle också vilja hitta ett sätt att studera furries under 18 år—helst studera furry så unga som 13 eller 14, precis när de börjar komma in i fandomen, för att bättre förstå dynamiken i att vara minderårig i furry fandomen och för att bättre förstå de första åren av att vara en furry - övergången från att vara en fan av furry media till att bli en aktiv medlem av furry fandomen.

4 Som en långvarig fan av cyberpunkgenren måste jag motstå lusten att använda termen.

"meatspace" för att referera till den verkliga världen!

Oavsett vart våra framtida studier tar oss, är vi övertygade om att Furscience kommer att fortsätta att vara dedikerade till att använda vetenskap för att hjälpa andra – både lurviga och icke-pälsiga – att bättre förstå pälsfandomen och hjälpa till att skingra stigmatiserande missuppfattningar om furry. Vi hoppas att den här boken har hjälpt dig i detta avseende, och tack – oavsett om du är en lurvig som deltog i våra studier direkt eller bara försöker lära dig mer om deras fandom, en förälder till en lurvig som försöker förstå bättre ditt barns nya intresse, en forskare och potentiell framtida samarbetspartner som kritiserar vårt arbete genom ett annat teoretiskt perspektiv, eller en journalist som gör din due diligence och försöker skriva det mest exakta stycket om furries som du kan. Den här boken, och faktiskt vår forskning och den otroliga resa det har varit under det senaste decenniet, skulle inte ha varit möjlig utan dig. Referenser Dunning, D. (2011). Dunning-Kruger-effekten: Om att vara okunnig om sin egen okunnighet. *Advances in Experimental Social Psychology*, 44, 247-296. <https://doi.org/10.1016/B978-0-12-385522-0.00005-6>.

Författarbiografier.

Kathleen Gerbasi.

Kathleen Gerbasi är en nyligen pensionerad socialpsykolog och antrozoolog. Hon var huvudförfattare till den första peer-reviewed, publicerade vetenskapliga studien av furries. Hon studerar för närvarande den lurviga fandomen såväl som therian och otherkin-identiteter. Courtney "Nuka" Plante Courtney, eller Nuka, som han kallas av sina vänner och andra furries, är en socialpsykolog som tog examen med en doktorsexamen 2014 från University of Waterloo och som för närvarande är docent i psykologi vid Bishop's Universitet i Sherbrooke, Quebec, Kanada. Han har varit en lurvig "officiellt" i mer än 15 år, även om hans intresse för furry media går tillbaka ännu längre än så. Nukas forskningsintressen inkluderar stigma, gruppidentitet och fantasi och hur alla dessa processer fungerar i fankulturer, inklusive furries, bronies, anime-fans och Star Wars-fans. Han studerar också mediernas inverkan mer allmänt på hur vi tänker, känner och betar oss. Detta är hans femte bok baserad på hans forskning. Stephen Reysen Stephen Reysen är professor i psykologi vid Texas A&M University-Commerce. Hans forskningsintressen inkluderar ämnen relaterade till personlig (t.ex. fanship) och social identitet (t.ex. fandom). Sharon E. Roberts Sharon E. Roberts är docent vid Renison University College vid University of Waterloo i Kanada. Hennes utbildningsbakgrund är tvärvetenskaplig: Psykologi (BAHns), Sociologi (MA, PhD) och Socialt arbete (MSW). Hon är en av medgrundarna till IARP / Furscience. Elizabeth Fein Elizabeth Fein, Ph.D. är docent och ordförande för psykologiska institutionen vid Duquesne University. Hon är författare till *Living on the Spectrum: Autism and Youth in Community* (NYU Press, 2020) och medredaktör, tillsammans med Clarice Rios, av *Autism in Translation: An Intercultural Conversation on Autism Spectrum Conditions* (Palgrave, 2018). En psykologisk antropolog och legitimerad klinisk psykolog, fokuserar hennes arbete på skärningspunkten mellan psykologi och kultur. Hon sjunger med synthpopbandet Take Me With You och DJ:s med Treasure-teamet i Pittsburgh, PA.

Frances HI Henry.

Frances är gästdocent i historia vid King's University College vid Western University, Kanada. Hon tog sin doktorsexamen i historia från Western University 2019. Hennes forskning fokuserar på homosexualitet i det tidiga moderna Europa, särskilt skärningspunkterna mellan sexualitet, kön, religion och juridik. Hon håller på att göra om sin avhandling till en bok. Anna Renee Henry Anna Renee Henry är doktorand i sociologi vid University of Guelph, Kanada. Hennes forskning fokuserar på funktionshinder (särskilt psykisk ohälsa) och stigma. Som student vid Renison University College vid University of Waterloo arbetade hon nära med Dr. Sharon Roberts som medlem i Furscience. Hon fortsätter att arbeta med dem på många kommande publikationer. Thomas R. Brooks III Dr. Thomas

R. Brooks är biträdande professor i psykologi vid New Mexico Highlands University. Han är handledare för The Human Connection Lab, där han och hans studenter undersöker de psykologiska principerna för hur människor skapar och upprätthåller relationer i romantiska, teknologiska, metafysiska och pedagogiska sammanhang. Thomas är en av författarna till boken: CAPE: A Multidimensional Model of Fan Interest. Camielle Adams Camielle eller "Cami" är en passionerad och djupt känslig författare som vanligtvis kan hittas med näsan begravd i en bok. Hon är en magna cum laude-examen från Tuskegee University och en nuvarande doktorand vid University of Calgary där hon studerar statsvetenskap. Hon studerar för närvarande förhållandet mellan sociala medier och högerinhemsk terrorism.

Se publiceringsstatistik.